

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 67

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

65. évfolyam
2022. február 8.

Tartalom

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2021–2022

2021. június 7–10-i ülések

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

I Állásfoglalások, ajánlások és vélemények

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

Európai Parlament

2021. június 9., szerda

2022/C 67/01	Az Európai Parlament 2021. június 9-i állásfoglalása a versenypolitikáról – 2020. évi éves jelentés (2020/2223(INI))	2
2022/C 67/02	Az Európai Parlament 2021. június 9-i állásfoglalása a kohéziós politika nemi dimenziójáról (2020/2040(INI))	16
2022/C 67/03	Az Európai Parlament 2021. június 9-i állásfoglalása a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégiáról: Hozzuk vissza a természetet az életünkbe! (2020/2273(INI))	25
2021. június 10., csütörtök		
2022/C 67/04	Az Európai Parlament 2021. június 10-i állásfoglalása a Cseh Köztársaság miniszterelnökének összeférhetetlenségéről (2021/2671(RSP))	56
2022/C 67/05	Az Európai Parlament 2021. június 10-i állásfoglalása a Covid19 jelentette globális kihívással való szembenézésről: a WTO TRIPS-megállapodás alóli mentesség hatásai a Covid19-oltóanyagokra, a kezelésekre, a berendezésekre és a termelés és a gyártási kapacitás növelésére a fejlődő országokban (2021/2692(RSP))	64
2022/C 67/06	Az Európai Parlament 2021. június 10-i állásfoglalása a 37/2010/EU rendeletnek az imidakloprid anyag állati eredetű élelmiszerekben előforduló maximális maradékanyag-határérték tekintetében történő osztályozása tekintetében történő módosításáról szóló, 2021. április 15-i (EU) 2021/621 bizottsági végrehajtási rendeletről (2021/2705(RSP))	69

HU

2022/C 67/07	Az Európai Parlament 2021. június 10-i állásfoglalása az 540/2011/EU végrehajtási rendeletnek az alumínium-ammónium-szulfát, az alumínium-szilikát, a beflubutamid, a bentiavalikarb, a bifenazát, a boszkalid, a kalcium-karbonát, a kaptán, a szén-dioxid, a cimoxanil, a dimetomorf, az etefon, a teafakivonat, a famoxadon, a zsírsavak desztillációs maradéka, a C7–C20 zsírsavak, a flumioxazin, a fluoxastrobin, a fluorkloridon, a folpet, a formetanát, a gibberellinsav, a gibberellinek, heptamaloxiloglükán, a hidrolizált fehérjék, a vas-szulfát, a metazaklór, a metribuzin, a milbemektin, a Paecilomyces lilacinus (törzs: 251), a fenmedifam, a foszmet, a pirimifosz-metil, a növényi olajok/repceolaj, a kálium-hidrogén-karbonát, a propamokarb, a protiokonazol, a kvarchomok, a halolaj, az állati vagy növényi eredetű szagiasztók/birkafaggyú, az S-metolaklór, az egyenes láncú lepkeferomonok, a tebukonazol és a karbamid hatóanyag jóváhagyási időtartamának meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2021. május 6-i (EU) 2021/745 bizottsági végrehajtási rendeletről (2021/2706(RSP))	75
2022/C 67/08	Az Európai Parlament 2021. június 10-i állásfoglalása a digitális évtizedre vonatkozó uniós kiberbiztonsági stratégiáról (2021/2568(RSP))	81
2022/C 67/09	Az Európai Parlament 2021. június 10-i állásfoglalása a jogállamiság helyzetéről az Európai Unióban és a feltételrendszerről szóló (EU, Euratom) 2020/2092 rendelet alkalmazásáról (2021/2711(RSP))	86
2022/C 67/10	Az Európai Parlament 2021. június 10-i állásfoglalása a Parlamentnek a Bizottság és a Tanács folyamatban lévő, a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervekre vonatkozó értékelésével kapcsolatos véleményéről (2021/2738(RSP))	90
2022/C 67/11	Az Európai Parlament 2021. június 10-i állásfoglalása az ENSZ gyermekjogi egyezményének megsértéséről és arról, hogy a marokkói hatóságok hogyan vetettek be kiskorúakat a ceutai migrációs válságban (2021/2747(RSP))	99
2022/C 67/12	Az Európai Parlament 2021. június 10-i állásfoglalása a Srí Lanka-i helyzetről, különösen a terrorizmus megelőzéséről szóló törvény alapján történő letartóztatásokról (2021/2748(RSP))	103
2022/C 67/13	Az Európai Parlament 2021. június 10-i állásfoglalása német nem kormányzati szervezeteknek Oroszország által a „nemkívánatos szervezetek” listájára való felvételéről és Andrej Pivovarov őrizetbe vételéről (2021/2749(RSP))	107
2022/C 67/14	Az Európai Parlament 2021. június 10-i állásfoglalása a kubai emberi jogi és politikai helyzetről (2021/2745(RSP))	113
2022/C 67/15	Az Európai Parlament 2021. június 10-i állásfoglalása a rendszerszintű elnyomásról Belaruszban és ennek következményeiről az európai biztonságra nézve a belarusz hatóságok által feltartóztatott uniós polgári repülőjáratról történt emberrablásokat követően (2021/2741(RSP))	118
2022/C 67/16	Az Európai Parlament 2021. június 10-i állásfoglalása az afganisztáni helyzetről (2021/2712(RSP))	125
2022/C 67/17	Az Európai Parlament 2021. június 10-i állásfoglalása az „End the cage age” (Vessünk véget a ketreces állattenyésztésnek!) polgári kezdeményezéséről (2021/2633(RSP))	131
2022/C 67/18	Az Európai Parlament 2021. június 10-i állásfoglalása a nemek közötti egyenlőségnek a természettudományok, a technológia, a műszaki tudományok és a matematika (TTMM) oktatása és a kapcsolódó szakmák terén való előmozdításáról (2019/2164(INI))	137
2022/C 67/19	Az Európai Parlament 2021. június 10-i állásfoglalása az Euranet Plus rádióhálózat jövőbeli uniós finanszírozásáról (2021/2708(RSP))	148

AJÁNLÁSOK

Európai Parlament

2021. június 9., szerda

2022/C 67/20	Az Európai Parlament 2021. június 9-i ajánlása Tanácshoz az Egyesült Nemzetek Szervezete Közgyűlésének 75. és 76. ülészakáról (2020/2128(INI))	150
--------------	--	-----

III Előkészítő jogi aktusok

Európai Parlament

2021. június 8., kedd

2022/C 67/21	P9_TA(2021)0263 Az ETIAS szükséges módosításai: rendőrségi és igazságügyi együttműködés ***I Az Európai Parlament 2021. június 8-i jogalkotási állásfoglalása az egyéb uniós információs rendszerekhez való hozzáférés feltételeinek megállapításáról, valamint az (EU) 2018/1862 rendelet és az (EU) 2019/816 rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2019)0003 – C8-0025/2019 – 2019/0001A(COD)) P9_TC1-COD(2019)0001A Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2021. június 8-án került elfogadásra az (EU) 2018/1862 és az (EU) 2019/818 rendeletnek az egyéb uniós információs rendszerekhez az Európai Utasinformációs és Engedélyezési Rendszer céljából való hozzáférésre vonatkozó feltételek megállapítása tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2021/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	163
2022/C 67/22	P9_TA(2021)0264 Az ETIAS szükséges módosításai: határok és vízumok ***I Az Európai Parlament 2021. június 8-i jogalkotási állásfoglalása az ETIAS céljából a más uniós információs rendszerekhez való hozzáférés feltételeinek megállapításáról, valamint a (EU) 2018/1240 rendelet, a 767/2008/EK rendelet, a (EU) 2017/2226 rendelet és az (EU) 2018/1861 rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2019)0004 – C8-0024/2019 – 2019/0002(COD)) P9_TC1-COD(2019)0002 Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2021. június 8-án került elfogadásra a 767/2008/EK, az (EU) 2017/2226, az (EU) 2018/1240, az (EU) 2018/1860, az (EU) 2018/1861 és az (EU) 2019/817 rendeletnek az egyéb uniós információs rendszerekhez az Európai Utasinformációs és Engedélyezési Rendszer céljából való hozzáférésre vonatkozó feltételek megállapítása tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2021/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	164
2022/C 67/23	Az Európai Parlament 2021. június 8-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Németország kérelme – EGF/2020/003 DE/GMH Guss) (COM(2021)0207 – C9-0156/2021 – 2021/0107(BUD))	165
2022/C 67/24	Az Európai Parlament 2021. június 8-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Belgium kérelme – EGF/2020/005 BE/Swissport) (COM(2021)0212 – C9-0159/2021 – 2021/0109(BUD))	169

2022/C 67/25	Az Európai Parlament 2021. június 8-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Hollandia kérelme – EGF/2020/004 NL/KLM) (COM(2021)0226 – C9-0161/2021 – 2021/0115(BUD))	173
2022/C 67/26	Az Európai Parlament 2021. június 8-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Finnország kérelme – EGF/2020/007/FI/Finnair) (COM(2021)0227 – C9-0162/2021 – 2021/0116(BUD))	177
2022/C 67/27	P9_TA(2021)0269 Az ETIAS szükséges módosításai: ECRIS-TCN ***I Az Európai Parlament 2021. június 8-i jogalkotási állásfoglalása az (EU) 2019/816 és az (EU) 2019/818 rendeletnek az egyéb uniós információs rendszerekhez az Európai Utasinformációs és Engedélyezési Rendszer céljából való hozzáférésre vonatkozó feltételek megállapítása tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2019)0003 – C8-0025/2019 – 2019/0001B(COD)) P9_TC1-COD(2019)0001B Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2021. június 8-án került elfogadásra az (EU) 2019/816 és az (EU) 2019/818 rendeletnek az egyéb uniós információs rendszerekhez az Európai Utasinformációs és Engedélyezési Rendszer céljából való hozzáférésre vonatkozó feltételek megállapítása tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2021/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	182
2022/C 67/28	Az Európai Parlament határozata a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 89. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében említett átmeneti időszak meghosszabbításáról szóló, 2021. május 6-i felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szembeni kifogás mellőzéséről (C(2021)3114 – 2021/2680(DEA))	183
2022/C 67/29	Az Európai Parlament 2021. június 8-i jogalkotási állásfoglalása a vámellenőrzési berendezések pénzügyi támogató eszközeinek az Integrált Határigazgatási Alap részeként történő létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (07234/1/2021 – C9-0196/2021 – 2018/0258(COD))	185
2022/C 67/30	Az Európai Parlament 2021. június 8-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Szociális Alap Plusz (ESZA+) létrehozásáról és az 1296/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (06980/2/2021 – C9-0195/2021 – 2018/0206(COD))	186

2021. június 9., szerda

2022/C 67/31	P9_TA(2021)0273 Uniós digitális Covid-igazolvány – uniós polgárok ***I Az Európai Parlament 2021. június 9-i jogalkotási állásfoglalása a Covid19-világjárvány idején a szabad mozgás megkönnyítése érdekében az oltásra, tesztre és gyógyultságra vonatkozó interoperábilis igazolványok (digitális zöldigazolvány) kibocsátásának, ellenőrzésének és elfogadásának keretéről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2021)0130 – C9-0104/2021 – 2021/0068(COD)) P9_TC1-COD(2021)0068 Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2021. június 9-én került elfogadásra a Covid19-világjárvány idején a szabad mozgás megkönnyítése érdekében az interoperábilis, Covid19-oltásra, tesztre és gyógyultságra vonatkozó igazolványok (uniós digitális Covid-igazolvány) kiállításának, ellenőrzésének és elfogadásának keretéről szóló (EU) 2021/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	188
--------------	---	-----

Unió digitális Covid-igazolvány – harmadik országbeli állampolgárok ***I

Az Európai Parlament 2021. június 9-i jogalkotási állásfoglalása a Covid19-világjárvány idején a tagállamok területén jogszerűen élő és tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok számára kibocsátott interoperábilis oltási, tesztelési és gyógyultsági igazolvány (digitális zöldigazolvány) kiadásának, ellenőrzésének és elfogadásának keretrendszeréről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2021)0140 – C9-0100/2021 – 2021/0071(COD))

P9_TC1-COD(2021)0071

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2021. június 9-én került elfogadásra a Covid19-világjárvány idején a tagállamok területein jogszerűen tartózkodó vagy lakóhellyel rendelkező harmadik országbeli állampolgárok tekintetében interoperábilis, Covid19-oltásra, tesztre és gyógyultságra vonatkozó igazolványok (uniós digitális Covid-igazolvány) kiállításának, ellenőrzésének és elfogadásának keretéről szóló (EU) 2021/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 190

Az Európai Parlament 2021. június 9-i jogalkotási állásfoglalása a Szomszédsági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz – Globális Európa létrehozásáról, a 466/2014/EU európai parlamenti és tanácsi határozat módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az (EU) 2017/1601 európai parlamenti és tanácsi rendelet és a 480/2009/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi állásponttról (06879/1/2021 – C9-0191/2021 – 2018/0243(COD)) . . 192

2021. június 10., csütörtök

Az Európai Parlament 2021. június 10-i határozata az ombudsman feladatainak ellátására vonatkozó szabályokról és általános feltételekről (az európai ombudsman alapokmánya) és a 94/262/ESZAK, EK, Euratom határozat hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti rendelet tervezetéről (2021/2053(INL) – 2019/0900(APP)) 195

P9_TA(2021)0281

Átmeneti rendelkezések a Covid19-válság hatásainak kezelése érdekében (az (EU) 2016/1628 rendelet módosítása) ***I

Az Európai Parlament 2021. június 10-i jogalkotási állásfoglalása a Covid19-válság hatásainak kezelése érdekében az (EU) 2016/1628 rendeletnek az egyes, 56 kW és 130 kW közötti, valamint 300 kW-nál nagyobb teljesítményű motorral felszerelt gépekre vonatkozó átmeneti rendelkezések tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2021)0254 – C9-0185/2021 – 2021/0129(COD))

P9_TC1-COD(2021)0129

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2021. június 10-én került elfogadásra a Covid19-válság hatásainak kezelése érdekében az (EU) 2016/1628 rendeletnek bizonyos, 56 kW vagy annál nagyobb és 130 kW-nál kisebb, valamint 300 kW vagy annál nagyobb teljesítménytartományba tartozó motorokkal felszerelt gépekre vonatkozó átmeneti rendelkezések tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2021/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel . . . 203

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- *** Egyetértési eljárás
- ***I Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat
- ***II Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat
- ***III Rendes jogalkotási eljárás: harmadik olvasat

(Az eljárás típusát a tervezet által javasolt jogalap határozza meg.)

A Parlament módosításai:

Az új szövegrészeket ***félkövér és dőlt*** betűtípus mutatja. A törléseket a ¶ jel vagy áthúzás jelöli. A módosított szövegrészeknél az új szöveget ***félkövér és dőlt*** betűtípus, a törléseket pedig törlés vagy áthúzás jelöli.

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2021–2022

2021. június 7–10-i ülések

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2021. június 9., szerda

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

P9_TA(2021)0275

Versenypolitika – 2020. évi éves jelentés

Az Európai Parlament 2021. június 9-i állásfoglalása a versenypolitikáról – 2020. évi éves jelentés (2020/2223(INI))

(2022/C 67/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ), és különösen annak 101–109. cikkére,
- tekintettel a versenyről szóló vonatkozó bizottsági szabályokra, iránymutatásokra, nyilvános konzultációkra, állásfoglalásokra, közleményekre és dokumentumokra,
- tekintettel a „2019. évi jelentés a versenypolitikáról” című, 2020. július 9-i bizottsági jelentésre (COM(2020)0302) és a hozzá csatolt, ugyanaznap kelt bizottsági szolgálati munkadokumentumra,
- tekintettel az EU versenypolitikájáról szóló éves jelentésről szóló, 2020. június 18-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a Bizottság „Új európai iparstratégia” című, 2020. március 10-i közleményére (COM(2020)0102),
- tekintettel a gazdaságnak a jelenlegi Covid19-járvánnyal összefüggésben való támogatása céljából létrehozandó, állami támogatási intézkedésekre vonatkozó ideiglenes keretről szóló 2020. március 19-i, 2020. április 4-i, 2020. május 13-i és 2020. július 2-i bizottsági közleményekre, és azok későbbi módosításaira ⁽²⁾,
- tekintettel az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei 2021 utáni kereskedelmi rendszerének kontextusában hozott egyes állami támogatási intézkedésekről szóló, 2020. szeptember 21-i bizottsági közleményre (C(2020)6400),
- tekintettel a külföldi támogatások tekintetében az egyenlő versenyfeltételek biztosításáról szóló, 2020. június 17-i bizottsági fehér könyvre (COM(2020)0253),
- tekintettel a Fitbit Google általi, feltételekhez kötött felvásárlásának tisztázását célzó, 2020. december 17-i bizottsági határozatra,
- tekintettel az Európai Számvevőszék „A Bizottság uniós összefonódás-ellenőrzési és antitröszt eljárásai: fokozni kell a piac felügyeletét” című, 24/2020. számú különjelentésére ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0158.

⁽²⁾ https://ec.europa.eu/competition/state_aid/what_is_new/covid_19.html

⁽³⁾ https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR20_24/SR_Compensation_policy_HU.pdf

2021. június 9., szerda

- tekintettel Ursula von der Leyennek, a Bizottság elnökének az Unió helyzetéről szóló, 2020. szeptember 16-i beszédére,
 - tekintettel Margrethe Vestager akkori biztosjelölt írásbeli és az Európai Parlament 2019. október 8-i meghallgatásán adott szóbeli válaszára,
 - tekintettel az Európai Versenyhatóságok Hálózatának (ECN) a versenyjog koronavírus-válság alatti alkalmazásáról szóló, 2020. március 23-i együttes nyilatkozatára ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a magas szintű bizottsági szakértők „Versenypolitika a digitális korszakban” című, 2019. április 4-i jelentésére ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a munkahelyteremtésről, a növekedésről és a versenyképességről szóló, 2019. március 22-i tanácsi következtetésekre,
 - tekintettel az Európai Tanács 2020. október 1–2-i rendkívüli ülésének következtetéseire,
 - tekintettel az érintetteknek címzett, az Egyesült Királyság kilépéséről, valamint az uniós versenyszabályokról szóló, 2020. december 2-i, illetve az Egyesült Királyság kilépéséről, valamint az uniós állami támogatási szabályokról szóló, 2021. január 18-i bizottsági közleményre,
 - tekintettel az Európai Parlament Gazdaságpolitikai, Tudományos és Életminőségi Tematikus Főosztályának „Az állami támogatások versenyre és versenyképességre gyakorolt hatása a Covid19-világjárvány során: korai értékelés” című tanulmányára,
 - tekintettel az Egyesült Államok szenátusa trösztellenes albizottságának „A verseny vizsgálata a digitális piacon: többségi támogatottságú jelentés és ajánlások” című, 2020. október 6-i jelentésére ⁽⁶⁾,
 - tekintettel a brit verseny- és piacfelügyeleti hatóság „Algorithms: How they can reduce competition and harm consumers” [Algoritmusok: Hogyan csökkenthetik a versenyt és milyen károkat okozhatnak a fogyasztóknak?] című, 2021. január 19-i kutatási dokumentumára,
 - tekintettel az uniós vezetők által 2020 decemberében megerősített, az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó, 2030-ig elérendő uniós célra,
 - tekintettel az európai zöld megállapodásról szóló, 2019. december 11-i bizottsági közleményre (COM(2019)0640),
 - tekintettel „A 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia – Hozzuk vissza a természetet az életünkbe!” című, 2020. május 20-i bizottsági közleményre (COM(2020)0380),
 - tekintettel „A tisztább és versenyképesebb Európát szolgáló, körforgásos gazdaságra vonatkozó új cselekvési terv” című, 2020. március 11-i bizottsági közleményre (COM(2020)0098),
 - tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A9-0168/2021),
- A. mivel a versenyen alapuló piac a fogyasztók javát szolgálja, különösen ha annak eredményeképpen alacsonyabbak az árak és szélesebb a jó minőségű termékek választéka; mivel az uniós versenypolitika célja a szabad, tisztességes és hatékony versenyen alapuló nyitott piacgazdaság fenntartása, amely kedvez a források hatékony elosztásának és az innováció előmozdításának, ezáltal különös figyelmet fordítva a kkv-k szükségleteire és az egyenlő versenyfeltételek megteremtésére, valamennyi uniós polgár javát szolgálva; mivel ez az alapvető célkitűzés válsághelyzetben is fontos marad;
- B. mivel a Bizottság gyorsan reagált a Covid19-válság kitérésére, és különleges és ideiglenes versenyszabályokat fogadott el az európai gazdaságban súlyos zavarokat okozó helyzetre válaszul;

⁽⁴⁾ https://ec.europa.eu/competition/ecn/202003_joint-statement_ecn_corona-crisis.pdf

⁽⁵⁾ <https://ec.europa.eu/competition/publications/reports/kd0419345enn.pdf>

⁽⁶⁾ <https://int.nyt.com/data/documenttools/house-antitrust-report-on-big-tech/b2ec22cf340e1af1/full.pdf>

2021. június 9., szerda

- C. mivel a világválság kapcsán hozott rendkívüli és ideiglenes intézkedések nem használhatók versenyellenes magatartás ösztönzésére, továbbá a már egyébként is rossz pénzügyi helyzetben lévő vállalatok sem használhatják ki azt arra, hogy a szükséges és hatékony szerkezetátalakítási tervek nélkül további támogatáshoz jussanak;
- D. mivel minden állami támogatást gazdasági, társadalmi és környezetvédelmi szempontból felelős módon kell megtervezni és nyújtani; mivel a versenypolitikának hosszú távon hatékonyan kezelnie kell a társadalmi, digitális és környezeti kihívásokat, és összhangban kell állnia az európai zöld megállapodásban vázolt prioritásokkal és a Párizsi Megállapodás célkitűzéseivel;
- E. mivel az Unió versenyszabályainak az uniós ipari, digitális, környezetvédelmi, szociális és nemzetközi kereskedelmi politikákkal való intelligens összehangolása elengedhetetlen az egyenlő versenyfeltételek biztosításához valamennyi ágazatban, az ellenállóképes értékláncok megerősítéséhez, valamint a munkahelyteremtés és a globális versenyképesség megerősítéséhez, hozzájárulva ezáltal a kkv-barát kereskedelmi környezethez;
- F. mivel a tagállamok közötti tisztességtelen verseny akadályozza a belső piac megfelelő működését;
- G. mivel a Bizottság jelenleg végzi a versenypolitika végrehajtásának általános felülvizsgálatát, beleértve a trösztellenes rendeleteket, számos állami támogatási szabályt és iránymutatást, az összefonódás-ellenőrzési szabályok értékelését és a piac meghatározásáról szóló közlemény felülvizsgálatát;
- H. mivel az EU meghatározott földrajzi területeiről származó termékekkel szembeni gazdasági bojkott a versenyszabályok súlyos megsértésének minősül, és azt hatékonyan kell kezelni;
- I. mivel a Kínához hasonló, nagymértékben szubvencionált jelentős gazdaságokkal való versengés növekvő kihívásai olyan intézkedéseket tesznek szükségessé, amelyek a nem uniós versenytársakkal szemben erősítik az uniós vállalatokat;
- J. mivel a kereskedés és elszámolás terén meglévő, a piaci infrastruktúrák körében valódi versenyt biztosító nyílt piaci szerkezet kulcsfontosságú az uniós tőkepiacok rezilienciájának megőrzése és megerősítése, a piacvezérelt innováció ösztönzése, és ezáltal a nyugdíjasok, a vállalkozások és a befektetők számára a jobb eredmények elérése szempontjából; mivel a nyitott piaci struktúra szükségességét egyensúlyba kell hozni a pénzügyi stabilitással kapcsolatos megfontolásokkal;
- K. mivel a legtöbb fogyasztó internet-hozzáférése feltűnően kevés digitális ökoszisztémára és nagy platformra korlátozódik; mivel a Covid19-világválság felgyorsította a digitalizáció ütemét, új kihívások elé állítva a versenypolitika hatékonyságát, különösen a trösztellenes szabályok terén, ahol az előzetes beavatkozások eddig nem voltak megengedettek;
- L. mivel az adatbotrányok, vizsgálatok és bizonyítékok megmutatták, hogy a személyes adatokat – gyakran túlzott mértékben – hogyan gyűjtik és tárolják, valamint hogy a platformok hogyan használják fel és adják el harmadik feleknek azokat, valamint hogy az erőfölénnyel rendelkező technológiai szereplők és platformok hogyan követik nyomon rendszeresen az interneten a fogyasztókat;
- M. mivel egyes, platformként és beszállítóként kettős jogállással rendelkező vállalkozások visszaélnék helyzetükkel és tisztességtelen feltételeket kényszerítenek a versenytársakra;
- N. mivel az elemzők előrejelzései szerint ⁽⁷⁾ az Amazon, a Facebook és az Alphabet Inc. (Google) 2021-ben együttesen az összes digitális hirdetés 61 %-át fogja megkapni, ami 2015 óta piaci részesedésük megkétszereződését jelenti; mivel a Facebook és az Alphabet Inc. (Google) bevételeinek 98,53 %-a, illetve 83,3 %-a digitális hirdetésekből származik ⁽⁸⁾;
- O. mivel a versenyhatóságok által kiszabott bírságok gyakran nem gyakorolnak visszatartó hatást a nagy technológiai vállalatokra, mivel ezeket pusztán az üzleti tevékenység költségeinek tekintik;
- P. mivel a trösztellenes eszközöket úgy kell kialakítani, hogy megfeleljenek a gyorsan változó digitális és technológiai piacok új realitásainak;

⁽⁷⁾ GroupMWorldwide, Inc., This Year Next Year: The End-Of-Year Forecasts December 2020. <https://www.groupm.com/this-year-next-year-global-end-of-year-forecast-2020/>

⁽⁸⁾ Statista dossier on Google, Amazon, Facebook, Apple, and Microsoft (GAFAM), Article (2020), <https://www.statista.com/study/47704/google-apple-facebook-amazon-microsoft-gafam/>

2021. június 9., szerda

- Q. mivel a pénzügyi szolgáltató cégek és a technológiai cégek között egyenlő versenyfeltételekre van szükség ahhoz, hogy az „azonos kockázatok, azonos tevékenység, azonos szabályozás” elve alapján egyenlő feltételekkel zajló versenyt lehessen biztosítani;
- R. mivel az algoritmusok nagymértékben fokozhatják a hatékonyságot, valamint lehetővé tehetik a vállalkozások számára, hogy jobb termékeket és jobb szolgáltatásokat kínáljanak a fogyasztók számára; mivel azonban az algoritmusokkal való szándékos vagy akaratlan visszaélések kárt okozhatnak a fogyasztóknak és káros hatással lehetnek a versenyre;
- S. mivel az uniós verseny- és állami támogatási szabályoknak összhangban kell lenniük az európai zöld megállapodással, az EU digitális stratégiájával, a szociális jogok európai pillérével és az ENSZ fenntartható fejlesztési céljaival, és azokhoz jelentősen hozzá kell járulniuk; mivel az uniós állami támogatási ügyekben alig utalnak ezekre az átfogó uniós politikai célkitűzésekre;

Általános megfontolások

1. felhívja a figyelmet arra, hogy az egységes piac megfelelő működésének biztosításához elengedhetetlen egy olyan versenypolitika, amelynek célja, hogy valamennyi ágazatban egyenlő versenyfeltételeket biztosítson, ösztönözze az innovációt, és több és jobb minőségű választási lehetőséget biztosítson a fogyasztók számára;
2. aggodalmának ad hangot az európai ipar koncentrációjának növekedése miatt; e tekintetben megállapítja, hogy 2001 és 2012 között tíz európai gazdaságban a legnagyobb vállalatok 10 %-ának értékesítési mutatóiban átlagban 2–3 %-os növekedés volt megfigyelhető; figyelmeztet arra, hogy ez a növekedés mind a feldolgozóipar, mind a nem pénzügyi szolgáltatások esetében megfigyelhető, és azt nem a digitális technológiákkal foglalkozó ágazatok vezérik; megjegyzi, hogy a koncentráció növekedése magasabb árérzhez vezet, ami magasabb nyereséget eredményez az európai fogyasztók kárára;
3. úgy véli, hogy az uniós versenyszabályok független versenyhatóságok általi szigorú és pártatlan érvényesítése alapvető fontosságú a belső piacon és nemzetközi szinten tevékenykedő európai vállalatok, és különösen a kkv-k számára, és jelentős mértékben hozzájárulhat olyan kulcsfontosságú politikai prioritásokhoz, mint a mélyebb és méltányosabb belső piac, az összekapcsolt digitális egységes piac, az Unió globális versenyképessége, a társadalmi egyenlőtlenségek és az éghajlati válság elleni küzdelem, valamint a környezetvédelmi normákkal, a szociális ügyekkel, az éghajlat-politikával és a fogyasztóvédelemmel kapcsolatos európai értékek; hangsúlyozza azonban, hogy válság esetén kellően rugalmasnak kell lenni;
4. üdvözli a versenyjogról és az európai zöld megállapodásról folytatott konzultációt, amely előrelépést jelent a nagyobb szakpolitikai koherencia felé; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő átfogó és előretekintő cselekvési tervet a versenyszabályok és az állami támogatások felülvizsgálatának módjáról;
5. úgy véli, hogy az egységes piacon és a globális piacokon – különösen a kkv-k, valamint az EU-n belüli és kívüli tisztességes és fenntartható munkahelyek teremtése szempontjából kulcsfontosságú – egyenlő versenyfeltételek biztosítása a szociális, környezeti és adóömping elleni határozott és hatékony fellépéstől is függ; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy fokozza erőfeszítéseit egy kötelező emberi jogi és környezetvédelmi átvilágítási eszköz jogi keretének létrehozása érdekében;
6. hangsúlyozza, hogy a multinacionális vállalatok agresszív adózási gyakorlatai, a káros adózási gyakorlatok és a nagyvállalatokat célzó adókedvezmények gátolhatják az innovációt és veszélyeztethetik a piacok – és különösen az európai gazdaság gerincét alkotó kkv-k – versenyképességét;
7. hangsúlyozza az ECN fontosságát a nemzeti versenyhatóságok és a Bizottság közötti együttműködés támogatásában azzal a céllal, hogy a végrehajtás megerősítése és a bevált gyakorlatok megosztása révén előmozdítsák az egységes piacon belüli tisztességes versenyt;
8. támogatja a Versenypolitikai Bizottság ügyvezető alelnökével folytatott strukturált párbeszédet és a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy szoros együttműködést tartson fenn a Parlament illetékes bizottságának tagjaival; úgy véli, hogy a Bizottság versenypolitikáról szóló éves jelentése elengedhetetlen a demokratikus ellenőrzés szempontjából; emlékeztet arra, hogy az elmúlt években a Parlamentet a rendes jogalkotási eljárás keretében vonták be a versenyszabályok keretének kialakításába; ragaszkodik ahhoz, hogy a Parlament együttdöntési hatáskörét figyelembe véve alakítsák ki a versenyszabályok keretét;

2021. június 9., szerda

9. kéri a Bizottságot, hogy használja fel érdekérvényesítési hatáskörét a kormányok által végrehajtott árszabályozási intézkedések kockázatainak kiemelésére, ideértve azokat – az árjelzések torzulásával kapcsolatos – kockázatokat is, amelyek ösztönözhetik a termelést és alááshatják az új belépők ösztönzését a hiány kezelésére;

10. aggodalommal állapítja meg, hogy a Bizottság értékelése szerint egyes tagállamok nem hajtották végre hatékonyan a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló irányelvet⁽⁹⁾, ami rendkívül káros hatást gyakorolt a fogyasztókra és a tisztességes versenyre; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a fogyasztói szerződésekben különösen a bankszektor által alkalmazott tisztességtelen záradékokat és gyakorlatokat, és minden rendelkezésre álló eszköz felhasználásával biztosítsa ezen irányelv hatékony és gyors végrehajtását;

11. elismeri, hogy a Bizottság Versenypolitikai Főigazgatóságának (DG COMP) elegendő forrással kell rendelkeznie ahhoz, hogy meg tudja felelni munkaterhelésnek és el tudja látni feladatait; úgy véli, hogy speciális szakértelmet kell biztosítani a digitális kérdésekben, valamint a viselkedésalapú közgazdászokkal, algoritmuszakértőkkel, mérnökökkel és adattudósokkal dolgozó online platformok gyakorlatai tekintetében; felhívja a Bizottságot, hogy tájékoztassa a Parlamentet az állami támogatások ellenőrzése, az összefonódások ellenőrzése és a trösztökkel szembeni fellépés közötti forráselosztásról;

A Covid19-re adott szakpolitikai válaszok

12. üdvözlí az állami támogatási intézkedésekre vonatkozó ideiglenes keret elfogadását, valamint az annak meghosszabbítását és kiterjesztését célzó módosításokat, amelyeket a példa nélküli Covid19-válsághoz kapcsolódó váratlan fejleményekre válaszul hoztak létre annak érdekében, hogy a tagállamok támogatni tudják a vállalatokat a világjárvány idején; támogatja a rendkívüli intézkedések fenntartását mindaddig, amíg a járványügyi helyzet indokolja, de hangsúlyozza, hogy a keret ideiglenes eszköz; hangsúlyozza, hogy a hatékony verseny közép- és hosszú távú helyreállítása kulcsfontosságú annak biztosításához, hogy a fellendülés gyors és következetes legyen; hangsúlyozza, hogy a helyreállítás előrehaladtával célzottabbá kell tenni a támogatási intézkedéseket; megállapítja, hogy jelentős különbségek vannak a tagállamok között az állami támogatások nyújtására rendelkezésre álló költségvetési mozgástér tekintetében;

13. üdvözlí az üzleti együttműködéssel kapcsolatos antitröszt kérdések értékelésére szolgáló ideiglenes keretről szóló bizottsági közleményt a jelenlegi Covid19-járvány okozta sürgős helyzetekre adott válaszként; úgy véli, hogy az antitröszt-szabályokkal kapcsolatos iránymutatás és támogatás megkönnyíti a Covid19-válság leküzdéséhez szükséges együttműködést, és így a fogyasztók javát szolgálja;

14. megjegyzi, hogy az ideiglenes keretszabály feltételeket szab egyes állami támogatási intézkedésekre, mint például a feltőkésítésre vonatkozóan; üdvözlí e tekintetben az olyan feltételeket, mint az osztalékfizetés, a bónuszkifizetés és a részvény-visszavásárlás tilalma; sajnálja azonban, hogy más állami támogatási intézkedésekre nem írtak elő ilyen feltételeket; felhívja a Bizottságot, hogy az ideiglenes keretben írjon elő ilyen feltételeket valamennyi állami támogatási intézkedésre vonatkozóan, beleértve különösen a feltőkésítési intézkedéseket, amelyeket – a belső piacra gyakorolt jelentős torzító hatásuk miatt – a tagállamok csak végső megoldásnak tekinthetnek;

15. határozottan támogatja a Covid19 elleni oltóanyagok hiányának kezelésére irányuló hatékony intézkedéseket, különösen az alacsony és közepes jövedelmű országokban, és ezért támogatja a Bizottságot és a tagállamokat az erőfeszítéseikben, hogy a nem uniós országokat a meglévő exporttilalmak feloldására és az oltóanyagok adományozásának fokozására ösztönözzék, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket a világ népességének endémias vagy pandémias fertőző betegségeinek kezelésével kapcsolatos szellemtulajdon-jogok technológiatranszferének és önkéntes engedélyezésének támogatása érdekében;

16. hangsúlyozza, hogy a Bizottság fellépései arra irányulnak, hogy megszüntessék a monopóliumokhoz és erőfölényhez vezető körülményeket, valamint a vállalatok olyan állami finanszírozását, amely ezen körülmények kialakulását eredményezheti, és hogy ez nem nyújt megoldást az olyan rendszerszintű és strukturális hátrányok problémájára, amelyek hatással vannak az európai szigeti területeken és legkülső régiókban székhellyel rendelkező és ott működő vállalkozások versenyképességére;

17. hangsúlyozza a szakpolitikai koherencia fontosságát, valamint azt, hogy a támogatást csak a világjárvány közvetlen pénzügyi következményeinek kitétt vállalkozásoknak ítélik oda; sürgeti továbbá, hogy az adóikerülésre Unió kívüli adóparadicsomokat használó vállalatok esetében tiltsák meg az állami támogatáshoz vagy pénzügyi támogatáshoz való hozzáférést, amennyiben nem vállalják, hogy változtatnak magatartásukon;

⁽⁹⁾ A Tanács 93/13/EKG irányelve (1993. április 5.) a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről (HL L 95., 1993.4.21., 29. o.).

2021. június 9., szerda

18. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a versenyképesség előmozdítása és a munkahelyek megőrzése érdekében indítsák el a Covid19 utáni időszakra vonatkozó, célzottabb állami támogatást biztosító ütemtervet; javasolja, hogy az ütemterv tartalmazza a piac széttöredezettségének és az egyenlőtlen versenyfeltételek miatti torzulásoknak a kezelésére irányuló intézkedéseket, az állami támogatások belső piacra gyakorolt hatásának elemzését, valamint egyértelmű iránymutatást arra vonatkozóan, hogy miként lehet a legjobban felhasználni a versenypolitikai eszközöket a fellendülés elősegítése érdekében; sürgeti továbbá a Bizottságot, hogy az állami támogatások jövőbeli feltételeinek meghatározásakor érvényesítse az ipari, digitális és zöld stratégiákat;

19. ismételten hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az állami támogatási szabályokat és az európai bankszabályozást szigorúan és pártatlanul érvényesítsék, többek között a jövőbeli bankválságok kezelése során is; felhívja a Bizottságot, hogy mielőbb vizsgálja meg a felszámolási támogatás területén nyújtott állami támogatásra vonatkozó szabályok és a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv (BRR-irányelv)⁽¹⁰⁾ szerinti szanálási rendszer közötti eltéréseket, és a válságkezelési keret felülvizsgálata keretében vizsgálja felül a bankokról szóló, 2013. július 30-i közleményét⁽¹¹⁾, többek között a közelmúltbeli esetek fényében, figyelembe véve, hogy az adófizetőket és a megtakarítókat meg kell védeni a bankmentések terheitől;

20. megjegyzi, hogy az uniós verseny- és állami támogatási szabályokat nem szabad a monetáris, kereskedelmi és költségvetési politikáktól elszigetelten szemlélni; kéri, hogy vizsgálják meg az Európai Központi Bank vállalatikótvény-vásárlásaiból eredő esetleges versenytorzulásokat; e tekintetben hangsúlyozza az állami támogatások terén a szelektivitás és az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikkének (3) bekezdésének jelentőségét, amely az úgynevezett lojalitás elvét tartalmazza;

21. felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsa és kövesse nyomon a Covid19-válságra adott válaszként hozott különböző uniós finanszírozási intézkedések megfelelő felhasználását és elosztását, többek között a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervei révén, amelyeknek összhangban kell lenniük az uniós versenyjogi és állami támogatási szabályokkal, nem vezethetnek a verseny torzulásához, és azokat minden vállalatra egyformán kell alkalmazni, különösen a kritikus ágazatokban, például a távközlésben, az energetikában és a közlekedésben; sürgeti a Bizottságot, hogy felügyelje a verseny ilyen lehetséges torzulásait; hangsúlyozza, hogy nem nyújtható állami támogatás olyan vállalkozásoknak, amelyek a Covid19-válság előtt nem voltak hatékonyak és strukturálisan veszteségesek voltak, és a támogatás nem ösztönözheti a monopolisztikus struktúrák kialakítását;

Globális dimenzió

22. hangsúlyozza a versenypolitika végrehajtásáról és reformjáról szóló, egyre intenzívebb, strukturált globális párbeszéd és együttműködés fontosságát a tisztességes verseny közös megközelítése szempontjából;

23. támogatja a Bizottság és a nemzeti versenyhatóságok aktív részvételét a Nemzetközi Versenyhatóságok Hálózatában (ICN), és sürgeti, hogy a Parlamentet szorosabban vonják be az ICN és az OECD megfelelő munkacsoportjainak és szakértői csoportjainak tevékenységébe;

24. támogatja a Bizottság arra irányuló stratégiáját, hogy megszüntesse azokat a negatív hatásokat, amelyeket a nem uniós országok által az uniós gazdasági szereplőkkel szemben alkalmazott egyoldalú szankciók területen kívüli jogellenes alkalmazása okoz; e tekintetben üdvözlzi az „Az európai gazdasági és pénzügyi rendszer: a nyitottság, az erő és a reziliencia előmozdítása” című, 2021. január 19-i bizottsági közleményt (COM(2021)0032);

25. hangsúlyozza, hogy a versenypolitika területén a nem uniós országokkal kötött célzott együttműködési megállapodások érdemben hozzájárulhatnak a versenypolitika hatékonyságához, és felkéri a Bizottságot, hogy a versenyhatóságok közötti hatékonyabb információcseré lehetővé tétele érdekében kössön több ilyen célzott versenymegállapodást; emlékeztet továbbá arra, hogy az EU-nak egyenlő versenyfeltételeket és viszonyosságot kell biztosítania nemzetközi partnereivel az állami támogatás, a közbeszerzés és a beruházási politika terén; felhívja a Bizottságot, hogy a jövőbeli kereskedelmi és beruházási megállapodásokban erősítse meg az állami támogatásokra vonatkozó fejezeteket;

26. felhívja a Bizottságot, fordítson nagyobb figyelmet arra, hogy egyes külföldi székhelyű állami tulajdonú vállalatokat a saját kormányuk olyan eszközökkel támogat és részesít kedvezményekben, amelyeket az uniós egységes piaci szabályok az uniós vállalatok támogatása tekintetében tiltanak; aggodalmát fejezi ki a különösen az innovatív vagy stratégiai ágazatokban

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

⁽¹¹⁾ A Bizottság közleménye az állami támogatási szabályoknak a pénzügyi válsággal összefüggésben nyújtott bankmentő intézkedésekre való, 2013. augusztus 1. utáni alkalmazásáról (HL C 216., 2013.7.30., 1. o.).

2021. június 9., szerda

és technológiákban tevékenykedő, az európai zöld megállapodással összhangban álló, valamint a Covid19-világjárvány által meggyengült európai vállalkozásokat felvásárló külföldi vállalkozások által okozott torzító hatású, állami finanszírozású verseny miatt;

27. első lépésként üdvözlő az Unióba irányuló közvetlen külföldi befektetések átvilágítási keretének létrehozásáról szóló (EU) 2019/452 rendelet⁽¹²⁾, valamint a külföldi támogatások tekintetében az egyenlő versenyfeltételek biztosításáról szóló bizottsági fehér könyv hatálybalépését; tudomásul veszi az európai vállalatokra nehezedő folyamatos külföldi felvásárlási nyomást, és figyelmeztet arra, hogy sürgős fellépésre van szükség; ezért várakozással tekint a Bizottság küszöbön álló jogalkotási javaslata elé, amelynek célja a külföldi támogatások belső piacra gyakorolt torzító hatásainak kezelése;

28. úgy véli, hogy az uniós vállalkozásoknak egyenlő feltételek mellett kell tudniuk versenyezni a globális piacokon; felhívja ezért a Bizottságot, hogy az ipari fejlődés érdemi előmozdítása érdekében igazítsa ki verseny- és állami támogatási politikáját; kiemeli, hogy az intelligens iparpolitika segíthet abban, hogy a verseny torzítása nélkül forrásokat csoportosítsanak át bizonyos kulcsfontosságú ágazatokba, és ezáltal hosszú távon megteremtsék az ellenállóképes és fenntartható gazdaság alapjait; úgy véli, hogy az Uniónak és a tagállamoknak fokozniuk kell a szinergiákat a célzott uniós szakpolitikák, beruházások és versenypolitika között a munkahelyteremtés és a reziliens értékláncok előmozdítása céljából annak érdekében, hogy bizonyos stratégiai iparágakban elérjék az EU autonómiáját, miközben megőrzik a nyitott gazdaságot;

29. kéri, hogy az európai ipar erőteljesen ruházzon be a kutatásba és fejlesztésbe annak érdekében, hogy egyenlő versenyfeltételeket biztosítson az EU-n belüli és kívüli termelők számára, megvalósítsa az európai zöld megállapodás célkitűzéseit, beleértve az alacsony szén-dioxid-kibocsátású termelési módokra való áttérést, és támogassa az uniós vállalkozások versenyképességét azon nem uniós versenytársakkal szemben, amelyek termelési folyamataira nem vonatkoznak az uniós szinten meghatározott kritériumok; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy fontolja meg a kutatáshoz és innovációhoz, valamint a környezet vagy az energiarendszer egésze számára pozitív externáliákat eredményező technológiákhoz nyújtott támogatás növelését;

30. felkéri a Bizottságot, hogy azonosítsa a stratégiai függőségeket, különösen az érzékeny ipari ökoszisztémákban, és javasoljon intézkedéseket ezek csökkentésére, többek között a termelési és ellátási láncok diverzifikálása, az európai termelés és beruházások ösztönzése, valamint a stratégiai készletfelhalmozás biztosítása révén; e tekintetben kiemeli a közös európai érdeket szolgáló fontos projektek jelentőségét a forradalmi technológiákba történő beruházások szempontjából; felhívja a Bizottságot, hogy a közös európai érdeket szolgáló fontos projektekről szóló közlemény közelgő felülvizsgálata keretében továbbra is mozgítsa elő a közös európai érdeket szolgáló fontos projekteket, egyértelműsítse a közös európai érdeket szolgáló projektekre vonatkozó kiválasztási szabályokat, vizsgálja felül és egyszerűsítse a végrehajtási kritériumokat és követelményeket, valamint fontolja meg az EU általi könnyebb társfinanszírozás lehetővé tételét a kisebb tagállamokból származó partnerek részvételének megkönnyítése és annak biztosítása érdekében, hogy a kisebb ipari kutatási projektek könnyebben részesülhessenek a támogatásból;

31. támogatja, hogy az uniós versenyszabályokba vegyék fel a nem uniós országokból származó vállalkozások állami támogatása alapos ellenőrzésének követelményét, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy az Uniónak továbbra is nyitottnak kell maradnia a jogi keretének megfelelő közvetlen külföldi befektetések előtt, tiszteletben tartva az európai szociális és környezetvédelmi normákat, és nem torzítva a versenyt; e tekintetben felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az importált fogyasztási cikkek karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmusról szóló javaslat megvitatásáig fogadjanak el megerősített piacvédelmi eszközöket a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok elleni küzdelem és különösen az ipari ágazatok versenyképességének védelme érdekében; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy a versenypolitikai döntéseket nem szabad protekcionista intézkedésként felhasználni, és e tekintetben felszólít az állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályoknak az alacsony és közepes jövedelmű országok versenyképességére gyakorolt továbbgyűrűző hatásának elemzésére;

32. aggodalommal állapítja meg, hogy más – például az Svájcjal kötött – kereskedelmi megállapodásokhoz képest az EU és az Egyesült Királyság közötti kereskedelmi és együttműködési megállapodás (TCA) kevésbé szigorú; különösen sajnálja, hogy az EU és az Egyesült Királyság közötti TCA nem biztosít teljes mértékben egyenlő versenyfeltételeket az állami támogatások és a verseny tekintetében; kéri az EU-t és az Egyesült Királyságot, hogy találjanak közös alapot a folyamatos együttműködéshez, valamint hogy törekedjenek a tisztességes verseny és az egyenlő versenyfeltételek megteremtésére;

Versenypolitika a digitális korban

33. üdvözlő a Bizottság eltökéltségét a kapuóri szerepet betöltő platformok tisztességtelen feltételeinek és gyakorlatainak kezelése és annak kapcsán, hogy határozottan fellép az online verseny előtt álló jogszerűtlen akadályok felszámolása terén az európai digitális egységes piacon; sajnálatosnak tartja, hogy a gyorsan változó digitális piacokhoz képest lassan folynak az antitörzst-vizsgálatok; e tekintetben hangsúlyozza, hogy 10 évvel a Google keresési gyakorlataira vonatkozó

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/452 rendelete (2019. március 19.) az Unióba irányuló közvetlen külföldi befektetések átvilágítási keretének létrehozásáról (HL L 79. I, 2019.3.21., 1. o.).

2021. június 9., szerda

vizsgálatának megindítását követően a Bizottság még mindig nem fejezte be a vizsgálatot; úgy véli, hogy a digitális gazdaságban az adatok kis számú vállalkozás kezében való koncentrációja piaci hiányosságokhoz, túlzott bérleti díjakhoz és az új belépők blokkolásához vezet;

34. úgy véli, hogy az eddigi erőfeszítések ellenére a nagy technológiai vállalkozások túlzott piaci erőfölényével kapcsolatos problémák nincsenek megoldva, és ezért azokat sürgősen kezelni kell;

35. elismeri a versenypolitikai döntéshozatal és végrehajtás előtt álló kihívásokat, amelyek többek között a hálózati hatásokkal, az adatok a nulla árú piacokon való koncentrációjával, összesítésével és felhasználásával, az árképzési algoritmusokkal, a nagy platformok strukturálásával és a piaci beavatkozással kapcsolatosak;

36. felhívja a Bizottságot, hogy fordítson kellő figyelmet és gondosan mérlegelje a Covid19-világjárvány idején elszaporodott, újonnan létrejövő fizetési hálózatok kapuóri pozíciójával kapcsolatos strukturális versenyproblémákat;

37. üdvözli, hogy a Bizottság megfellebbezte az Apple-ügyben hozott ítélet⁽¹³⁾; úgy véli, hogy az Apple-ügy ismét rámutat arra, hogy a kedvező adórendszereket figyelembe vevő, szilárd állami támogatási szabályokra van szükség;

38. megjegyzi, hogy a versenyhatóságok által használt hagyományos eszközök, például a piaci erőfölénnyel való esetleges visszaélés kivizsgálása nagyon hosszú időt vesz igénybe, ami problémának bizonyult a gyorsan változó digitális piacokon; üdvözli ezért a Bizottság értékelését arra vonatkozóan, hogy szükség van-e új versenyjogi eszközökre a különböző piacokon jelentkező strukturális versenyproblémák kezeléséhez, amelyeket a jelenlegi szabályok nem tudnak a leghatékonyabb módon kezelni, és kéri, hogy a Bizottság gondosan felügyelje ezeket a piacokat annak érdekében, hogy gyorsan és hatékonyan fel lehessen tární és be lehessen avatkozni a főbb kérdések és a joghézagok terén; megjegyzi, hogy a versenyhatóságok által kiszabott bírságok gyakran nem gyakorolnak visszatartó hatást a nagy technológiai vállalatokra, mivel ezeket pusztán az üzleti tevékenység költségeinek tekintik;

39. üdvözli a digitális piacokról szóló jogszabályra irányuló bizottsági javaslatot, amely megtiltja a platformok számára, hogy önmagukat előnyben részesítő üzleti gyakorlatokat folytassanak (ideértve a kötelező árukapcsolást/előzetes telepítést), vagy hogy a platformtól függő vagy azzal együttműködő üzletágakban működjenek, továbbá előírja a platformok számára, hogy szolgáltatásaikat kompatibilissé tegyék a versengő hálózatokkal annak érdekében, hogy lehetővé tegyék az interoperabilitást, ideértve az alapvető szolgáltatásokat, az adathordozhatóságot és a többszereplős integrációt is; felhívja a Bizottságot, hogy foglalkozzon azokkal az esetekkel, amikor a bevezetett korrekciós intézkedések egyértelműen nem bizonyultak hatékonyak a verseny helyreállításában az összehasonlító vásárlási piacon;

40. emlékeztet arra, hogy az adatmegosztáshoz és adatértékesítéshez kapcsolódó adatvezérelt előnyök, valamint az alapértelmezett beállításokként meghatározott szolgáltatások is azzal a kockázattal járnak, hogy egyes vállalatok számára „kapuóri” pozíciót biztosítanak a digitális piacokon, és hogy ezt a DMA-nak hatékonyan kell kezelnie; úgy véli, hogy a Bizottságnak képesnek kell lennie arra, hogy egy kapuór platformot kényszerítsen arra, hogy bizonyos alapértelmezett beállításokat hatékony és objektív fogyasztói választási architektúrával helyettesítsen;

41. úgy véli, hogy a digitális piacokon a verseny helyreállítása érdekében kívánatos lehet a nagy technológiai monopóliumok strukturális szétválasztása, tekintettel a bírságok korlátaira és egyes trösztellenes ügyekben a múltbeli magatartási jogorvoslatok kudarcára; hangsúlyozza, hogy a célzott és hatékony magatartásbeli jogorvoslatok időhatékony megoldást kínálnak; javasolja egy részvételen alapuló antitrösztkeret bevezetését az összes vállalkozással folytatott folyamatos párbeszéd előmozdítása, a jogbiztonság, az átláthatóság és a fogyasztóvédelem fokozása, valamint a hatékony jogorvoslat biztosítása érdekében;

42. felhívja a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel az eljárásokat, különös tekintettel a gyorsan növekvő digitális piacokon az antitrösztre; e tekintetben együttműködést kér a vizsgálat alatt álló vállalatoktól is; elítéli a vizsgálat alatt álló egyes vállalatok azon gyakorlatát, hogy mesterségesen elnyújtják a vizsgálatokat azzal, hogy rendszeresen kérik a határidők meghosszabbítását, és csak jelentős késéssel válaszolnak az információkérésekre, vagy nem hatékony kötelezettségvállalási javaslatokat nyújtanak be;

⁽¹³⁾ A Bíróságnak a T-778/16. és T-892/16. számú, *Írország és társai kontra Bizottság* ügyben 2020. július 15-én hozott ítélete, EU:T:2020:338.

2021. június 9., szerda

43. megjegyzi továbbá, hogy bár fontos biztosítani a megfelelő eljárást és a vizsgálat alatt álló vállalkozások védelemhez való jogát, az igazgatási eljárásokat gyorsabbá és hatékonyabbá kell tenni; hangsúlyozza, hogy a verseny visszafordíthatatlan torzulásának megelőzése érdekében meg kell vizsgálni az olyan egyedi intézkedések szisztematikusabb alkalmazásának lehetőségét, mint az ideiglenes intézkedések, valamint egyéb strukturális és magatartási korrekciós intézkedések; e tekintetben emlékeztet arra, hogy az ECN+ irányelv⁽¹⁴⁾ mellékletében a Bizottság az „ideiglenes intézkedéseket” „a versenyhatóságok számára kulcsfontosságú eszközként határozta meg annak biztosítására, hogy a vizsgálat időtartama alatt a verseny ne sérüljön”; sajnálja és aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az ideiglenes intézkedéseket húsz év alatt csak egyszer alkalmazták; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a jogorvoslatokról szóló közleményt⁽¹⁵⁾, figyelembe véve a digitális ágazat elmúlt években végbement átalakulását és fejlődését;

44. üdvözli, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályra és a digitális piacokról szóló jogszabályra irányuló bizottsági javaslatok külön megközelítést alkalmaznak valamennyi digitális szolgáltatás, a nagyon nagy méretű digitális szolgáltatások és a kapuőrök tekintetében; megjegyzi különösen, hogy a DMA-javaslat célja a belső piac megfelelő működésének biztosítása a hatékony verseny, a digitális piacokon az egyenlő versenyfeltételek, valamint a tisztességes és kérdőre vonható online platformok környezetének előmozdítása révén; sajnálja, hogy a javaslat tervezetek nem tartalmaznak megfelelő intézkedéseket a reklámközvetítőkkel szemben; megjegyzi, hogy az új a digitális piacokról szóló (DMA) rendelet szerinti első végrehajtási intézkedés csak öt év múlva lesz lehetséges; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy folytassa a trösztellenes szabályok érvényesítését a digitális környezetben a kapuőröket érintő új és folyamatban lévő ügyekben;

45. hangsúlyozza a megfelelő végrehajtási keret fontosságát a jövőbeli DMA-ban; úgy véli, hogy a Bizottság felügyeleti funkcióját megfelelő forrásokkal kell ellátni, és a felügyeleti folyamatnak lehetővé kell tennie valamennyi szereplő, köztük a nemzeti versenyhatóságok, a nemzeti ágazati szabályozók, az Európai Adatvédelmi Testület, az európai adatvédelmi biztos és a fogyasztói szervezetek részvételét; hangsúlyozza, hogy a jogorvoslatok kialakítását nem szabad a vád alá vont vállalatok kizárólagos megítélésére bízni, hanem azt szigorú megfelelési mechanizmusnak kell alávetni;

46. úgy véli, hogy a DMA-javaslat a versenyszabályok kiegészítő eszköze, amelynek célja a tisztességes és kérdőre vonható online piacok biztosítása; hangsúlyozza, hogy ez nem veszélyeztetheti a versenyjog – beleértve a meglévő nemzeti jogszabályokat is – megfelelő végrehajtását, és nem akadályozhatja meg a Bizottságot abban, hogy teljes mértékben kihasználja meglévő eszközeit a versenyjog érvényesítése terén; e tekintetben utal az Android-határozattal⁽¹⁶⁾ kapcsolatos, függőben lévő aggályokra és az online keresés terén tapasztalható elégtelen versenyre;

47. megjegyzi, hogy a Google által javasolt jogorvoslatokat a piaci szereplők és a fogyasztói szervezetek Európa-szerte elégtelennek tartották és elutasították; felhívja a Bizottságot, hogy indítson trösztellenes vádakot a Google-al szemben az erőfölénnyel a más szakosodott keresőszolgáltatásokban – beleértve a helyi keresést is – való visszaélés miatt;

48. felhívja a Bizottságot, hogy teljes mértékben használja ki versenypolitikai eszközeit a tisztességes versenyfeltételek garantálása és a „kapuőr” esetleges hatásainak kezelése érdekében a mesterséges intelligencia és adatok kulcsfontosságú alaptermékjeihez való hozzáférés tekintetében;

49. úgy véli, hogy a Parlamentnek aktív szerepet kellene játszania a versenypolitikáról szóló politikai vitában, többek között azért, hogy nyilvános meghallgatást szervez a GAFA (Google, Amazon, Facebook, Apple) vezérigazgatóival a verseny és az adózási gyakorlatok terén folytatott vállalati stratégiájukról; sajnálja, hogy mind a négy vezérigazgató elzárkózott a meghallgatáson való részvételtől; sajnálja továbbá, hogy a Parlament nem rendelkezik megfelelő mechanizmusokkal az ilyen meghallgatásokon való részvétel kötelezővé tételére, és reméli, hogy erre hamarosan megoldást talál;

50. hangsúlyozza az átláthatósági nyilvántartás jelentőségét a lobbitevékenységek nyilvános ellenőrzésének biztosításában a verseny torzulásának megelőzése érdekében; felszólít a vállalatok vagy egyesületek finanszírozásával kapcsolatos információkat tartalmazó, megerősített uniós átláthatósági nyilvántartás létrehozására annak megakadályozása érdekében, hogy az érdekelt felek más vállalatok nevében járjanak el, anélkül, hogy meghatároznák, hogy ezt teszik;

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1 irányelve (2018. december 11.) a tagállami versenyhatóságok helyzetének a hatékonyabb jogérvényesítés céljából történő megerősítéséről és a belső piac megfelelő működésének biztosításáról (HL L 11., 2019.1.14., 3. o.).

⁽¹⁵⁾ A 139/2004/EK tanácsi rendelet és a 802/2004/EK bizottsági rendelet alapján elfogadható korrekciós intézkedésekről szóló bizottsági közlemény (HL C 267., 2008.10.22., 1. o.).

⁽¹⁶⁾ A Bíróságnak a T-604/18. számú, *Google kontra Bizottság* ügyben 2019. szeptember 23-án hozott ítélete, EU:T:2019:743.

2021. június 9., szerda

51. hangsúlyozza, hogy segíteni kell a fogyasztókat és a felhasználókat abban, hogy nagyobb ellenőrzést gyakorolhassanak saját adataik és személyazonosságuk felett, és felelősséget vállaljanak azokért, valamint felszólít a személyes adatok magas szintű védelmére, a digitális szolgáltatások átláthatóságának és elszámoltathatóságának fokozása mellett; emlékeztet arra, hogy a fogyasztóknak nincs más választása, mint hozzájárulásukat adni, amennyiben nem akarják elveszíteni az online platformok által kínált egyes szolgáltatásokhoz való hozzáférést; e tekintetben egy olyan kötelező adatmegosztási keretrendszert szorgalmaz, amely egyszerűbb és hatékonyabb eszközöket biztosít a fogyasztók számára saját adataik jogszerű birtoklásához és kezeléséhez;

52. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül az összefonódásokra és felvásárlásokra vonatkozó szabályait a személyes adatok értékelése tekintetében; felhívja a Bizottságot, hogy a digitális fúziókról és felvásárlásokról való döntés során az összes többi hagyományos dologi eszközhöz hasonlóan teljes mértékben vegye figyelembe és értékelje a személyes adat-eszközöket; sürgeti a Bizottságot, hogy a digitális összefonódások értékelésekor alkalmazzon szélesebb körű megközelítést, és értékelje az adatkonszolidáció hatását, beleértve a reklámtechnológiának a nagy technológiai vállalatok üzleti modelljeiben betöltött központi szerepét is;

53. megjegyzi, hogy meghatározott adatforrásokkal rendelkező cégek felvásárlása az értékes és nem megkettőzhető adatforrások feletti ellenőrzés koncentrációjával járhat, és az egyesülő felek számára az adatokhoz való jobb hozzáférést eredményezhet versenytársaikhoz képest; hangsúlyozza, hogy az összefonódások révén történő adatgyűjtés megerősítheti az erőfölényt, vagy lehetővé teheti a felvásárló szervezet számára a piaci erő kihasználást, valamint néha kizárási aggályokat vethet fel; ezért sajnálatát fejezi ki a Bizottság azon döntése miatt, hogy jóváhagyja a hordozható fitneszeszköz-gyártó Fitbit Google általi átvételét; aggodalmát fejezi ki a Fitbit-felhasználóktól származó személyes adatok – köztük az egészségügyi adatok – jövőbeli feldolgozása miatt, amelyeket digitális hirdetés céljára lehet felhasználni; rámutat, hogy az egészségügyi adatokat a személyes adatok különleges kategóriájának kell tekinteni, amint azt az általános adatvédelmi rendelet⁽¹⁷⁾ (GDPR) 9. cikke előírja; megjegyzi, hogy a Google által javasolt és az Európai Bizottság által jóváhagyott jogorvoslatok nem elegendők a hatékony verseny biztosításához a hordozható termékek és a digitális egészség terén, amelyek egyre fontosabbá válnak a fogyasztók életében;

54. megjegyzi, hogy a pénzügyi adatok számos piacon több értékesítő van jelen, és bár egyiküknek sincs domináns piaci részesedése, a verseny továbbra is nagyon csekély; megjegyzi továbbá, hogy egyes, adatgyűjtőként pozícionált pénzügyi adatszolgáltatók kapuórként működhetnek, és így ellenőrizhetik az adatokhoz való hozzáférést és korlátozhatják az ügyfelek általi felhasználást; felhívja a Bizottságot, hogy értékelje azokat a helyzeteket, amikor a vállalatok kapuóri vagy oligopóliumi pozíciót szereznek, és dolgozzon ki intézkedéseket a verseny helyreállítása, az árak átláthatóságának támogatása, valamint a tisztességtelen és indokolatlan kereskedelmi gyakorlatok elkerülése érdekében;

55. sajnálja és aggodalmát fejezi ki a WhatsApp Facebook általi 2014-es felvásárlása miatt; emlékeztet arra, hogy a WhatsApp-adatok digitális hirdetés céljára történő felhasználására vonatkozó technikai képességét illetően a Facebook hazudott a Bizottságnak; megjegyzi, hogy a Facebook 2016-ban kezdte meg a WhatsApp-beszélgetések metaadatainak hirdetés céljából történő felhasználását; emlékeztet arra, hogy a Bizottság 2017-ben megbírságot a Facebookot amiatt, hogy az értékelési eljárás során hamisan nyilatkozott; megismétli, hogy az EUMSZ 105. cikke kötelezi a Bizottságot, hogy javasoljon megfelelő intézkedéseket az EUMSZ 101. és 102. cikke megsértésének megszüntetése érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő megfelelő intézkedéseket a WhatsApp felhasználói adatainak a Facebook általi, reklámcélokra történő felhasználásának megszüntetése érdekében;

56. felhívja az Uniót a kritikus digitális ágazatokban az infrastruktúra és a működési reziliencia javítására, többek között az európai számítástechnika-piacokon a tisztességes verseny ösztönzése és a tisztességes szoftverlicencia-elvek előmozdítása révén; úgy véli, hogy a fenntartható verseny, és a monopolisztikus struktúrák elkerülése a piacokon létfontosságú Európa digitális átállása, gazdasági fellendülése és versenyképessége szempontjából;

57. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül és módosítsa az „erőfölénnyel való visszaélés” értékeléséhez használt módszertant, és biztosítsa, hogy a „nélkülözhetetlen eszközök” elméletének fogalma a digitális korban is megfeleljen a célnak; felkéri a Bizottságot, hogy fontolja meg az „erőfölény” fogalmának olyan fogalmakkal való kiegészítését, mint a „függőség” és a „relatív piaci erő”;

⁽¹⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

2021. június 9., szerda

58. megjegyzi, hogy a pénzügyi szolgáltatások területén némely esetben oligopolisztikus struktúrák fejlődtek ki, és hogy egyes nagy technológiai vállalkozások a pénzügyi szolgáltatások piacának fontos szereplőivé váltak; felhívja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon és vizsgálja meg, hogy e szereplők eredendő versenyelőnyei hogyan torzíthatják a piaci versenyt, és hogyan sérthetik a fogyasztók és az innováció érdekeit;

59. úgy véli, hogy a magánélet és a személyes adatok védelmének, a megkülönböztetésmentesség elvének, valamint a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságának a digitális szolgáltatásokkal kapcsolatos sikeres és tartós európai szakpolitika szerves, központi elemévé kell válnia;

Az állami támogatások ellenőrzése

60. megjegyzi, hogy az állami támogatások politikája a versenypolitika szerves része, és az állami támogatások ellenőrzése tükrözi az egységes piacon tevékenykedő összes vállalkozásra vonatkozó egységes versenyfeltételek fenntartásának szükségességét;

61. megismétli, hogy az általános gazdasági érdekű szolgáltatások továbbra is alapvető fontosságúak számos közösség fennmaradásához Európa-szerte, különösen az Unió elszigetelt, távoli vagy peremterületein; üdvözlí a Bizottság által az alapvető szolgáltatásokhoz nyújtott kormányzati támogatásokról folytatott nyílt konzultációt; üdvözlí a regionális állami támogatásokról szóló, nemrégiben elfogadott új iránymutatásokat; emlékeztet arra, hogy menetrendre van szükség a célzottabb állami támogatásokhoz, különösen az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtása tekintetében;

62. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy indítsanak a Covid19-válság társadalmi-gazdasági hatásaira vonatkozó területi értékelést az állami támogatásra vonatkozó szabályok alkalmazása és a vonatkozó folyamatban lévő felülvizsgálati folyamat összefüggésében; megjegyzi, hogy e tekintetben különös figyelmet kell fordítani az uniós szigeteken és legkülső régiókban működő vállalkozásokra gyakorolt hatások elemzésére, az EUMSZ 174. és 349. cikkének rendelkezéseivel összhangban;

63. felhívja a Bizottságot, hogy fordítson kiemelt figyelmet a számos más iparág alapját képező ágazatokra, valamint az Unió társadalmi és gazdasági értékláncára; megismétli, hogy elő kell mozdítani azokat a technológiákat és termelési gyakorlatokat, amelyek jelentősen csökkentik a környezeti hatásokat;

64. kéri, hogy valamennyi uniós versenyjogi és állami támogatási szabályt hangolják össze a hosszú távú társadalmi célkitűzésekkel, különösen az európai zöld megállapodással, figyelembe véve az EU éghajlatváltozással kapcsolatos kötelezettségvállalásait; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy bár az energiaszerkezet meghatározása továbbra is nemzeti hatáskörbe tartozik, a legtöbb tagállam nem köti az állami támogatást ilyen célkitűzésekhez;

65. üdvözlí az arról indított konzultációt, hogy a versenypolitika hogyan tudja támogatni az európai zöld megállapodást, és hogyan összpontosíthat jobban a zöld és fenntartható hatékonyságjavulásra az állami támogatásokkal, az összefonódás-ellenőrzéssel és a trösztellenes szabályokkal kapcsolatban; felhívja a Bizottságot, hogy a környezetvédelemhez és az energiához nyújtott állami támogatásokról és a horizontális együttműködési megállapodásokról szóló iránymutatások közelgő felülvizsgálata keretében vezessen be konkrét ösztönzőket és feltételeket a dekarbonizáció folytatása érdekében; különösen az erőművek átalakításával, a hibrid projektekkel és a villamosenergia-tárolással, valamint az energiahatékonysággal és az épületfelújítással kapcsolatos beruházásokra vonatkozóan kér iránymutatást; megismétli továbbá, hogy a klímasemleges gazdaságra való átálláshoz intézkedésekre van szükség a strukturális változások kezelése érdekében, beleértve a széntermelő régióknak az EUMSZ 107. cikkének (3) bekezdése szerinti támogatott területként való azonosítását;

66. aggodalommal veszi tudomásul, hogy a jogtalan állami támogatások visszaszerzése továbbra is hosszú és nehézkes folyamat; kiemeli továbbá, hogy javítani kell az állami támogatási ügyek értékelési folyamatának átláthatóságát és nyomon követhetőségét, figyelembe véve az ügyek közötti összekapcsolódás nem elhanyagolható kockázatát;

Összefonódás-ellenőrzés, antitröszt és kartellek

67. felhívja a Bizottságot, hogy továbbra is éberan járjon el, és szigorúan hajtsa végre az EUMSZ 102. cikkét, amely az EK összefonódás-ellenőrzési rendelet⁽¹⁸⁾ értelmében tiltja az erőfölénnyel való visszaélést, valamint meghatározza az összefonódás-ellenőrzési eljárásokat;

⁽¹⁸⁾ A Tanács 139/2004/EK rendelete (2004. január 20.) a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről (az EK összefonódás-ellenőrzési rendelete) (HL L 24., 2004.1.29., 1. o.).

2021. június 9., szerda

68. üdvözli a Bizottság azon kötelezettségvállalását, hogy felülvizsgálja az összefonódás és a trösztellenes szabályok érvényesítése terén az érintett piac meghatározásáról szóló 1997. évi bizottsági közleményt⁽¹⁹⁾; ösztönzi a Bizottságot, hogy a piaci verseny értékelése során eseti alapon vegye figyelembe a globális dimenziót és a potenciális jövőbeli versenyt magában foglaló hosszabb távú elképzelést; kiemeli, hogy korábban az érintett piac Bizottság általi meghatározása valószínűleg túl szűk volt ahhoz, hogy kellő mértékben figyelembe vegye a globális piacokon tapasztalható dinamikus versenyt; felhívja a Bizottságot, hogy az európai összefonódás-ellenőrzés tekintetében alkalmazzon dinamikusabb megközelítést, amely az innovációs kritériumokat a releváns piacelemzés alapvető elemévé teszi;

69. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül az összefonódásokra vonatkozó iránymutatásokat az összefonódásokhoz kapcsolódó hatékonyságnövelés figyelembevétele érdekében, beleértve az EU ipari versenyképességének kihívását; üdvözli e tekintetben, hogy a DG COMP prioritásokkal és stratégiai koordinációval foglalkozó egysége fel tudja használni a Bizottság valamennyi főigazgatóságának szakértelmét a DG COMP vizsgálataival kapcsolatban; úgy véli, hogy a Bizottság ipari és ágazati stratégiája mögött meghúzódó szakértelmet meg lehetne erősíteni a DG COMP vizsgálati csoportjainak támogatása érdekében, hogy azonosítsák a korrekciós intézkedések megvalósíthatóságát és következményeit a Bizottság prioritásai tekintetében;

70. ismételten arra kéri a Bizottságot, hogy végezze el a kártérítésekről szóló irányelv⁽²⁰⁾ értékelését, amint az új szabályok alkalmazásával kapcsolatban elegendő tapasztalat gyűlt össze valamennyi tagállamban annak felmérése érdekében, hogy szükség van-e bizonyos változtatásokra a kártérítési keresetek Unió-szerte való hatékonyabb és összehangoltabb érvényesítése érdekében;

71. üdvözli az „eLeniency eszköz” Bizottság általi bevezetését; emlékeztet arra, hogy a digitális piacok gyors fejlődésével új kihívások merülnek fel a versenypolitika végrehajtása terén; e tekintetben javasolja, hogy a Bizottság vizsgálja meg az előzetes beavatkozás lehetőségeit, különösen a digitális piacokon, és biztosítsa az uniós és nemzeti verseny- és szabályozó hatóságok számára az anonim adatgyűjtéshez szükséges eszközöket annak érdekében, hogy kellő időben jobban feltárhassák a piaci hiányosságokat;

72. hangsúlyozza, hogy a piaci erőfölénnyel való visszaélésre és az ehhez kapcsolódó igazságtalan magatartásra, például a minőség romlására vagy a kényszerítő gyakorlatokra akkor is sor kerülhet, ha a termékeket vagy szolgáltatásokat térítésmentesen nyújtják; hangsúlyozza, hogy az uniós fogyasztók érdekei túlmutatnak az alacsony árakon, és az EUMSZ elveivel összhangban magukban foglalják a minőséget, az innovációt, a termelékenységet, a fenntarthatóságot, a környezetvédelmet és a tisztességes kereskedelmi kapcsolatokat is; úgy véli, hogy a versenypolitikának jobban kell integrálnia a közjavak és a bizonyos termelési formákhoz kapcsolódó externáliák értékét;

73. emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 101. cikkének az Európai Bíróság általi értelmezése figyelembe veszi a Szerződések különböző céljait; rámutat különösen a Wouters-ügyben hozott ítéletre⁽²¹⁾, amelyben a közérdek volt túlsúlyban, és ezért a verseny korlátozását indokoltnak tekintették; felhívja a Bizottságot, hogy fogalmazzon meg egy „kárelméletet”, amely túlmutat az árközpontról megközelítéseken és figyelembe veszi a szélesebb körű megfontolásokat, ugyanakkor hangsúlyozza az arányosság elvének fontosságát, ami azt jelenti, hogy a verseny korlátozása nem lépheti túl a közérdekhez szükséges mértéket; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy e tekintetben adjon ki iránymutatást a „hatékony verseny jelentős akadályozásának” az EK összefonódás-ellenőrzési rendelete szerinti értelmezéséről;

74. egyetért az Európai Számvevőszékkel abban, hogy a Bizottság általánosságban megfelelően kihasználja jogérvényesítési hatáskörét az összefonódás-ellenőrzési és trösztellenes eljárásokban, bár számos területen javításra van szükség; külön megjegyzi, hogy a forgalmi küszöbértékek esetleg nem alkalmasak minden olyan eset felderítésére, amelyet a versenyhatóságoknak felül kell vizsgálniuk; felhívja ezért a Bizottságot, hogy az EK összefonódás-ellenőrzési rendeletének folyamatban lévő értékelésének részeként vegye fontolóra a küszöbértékek felülvizsgálatát olyan tényezők figyelembevétele érdekében, mint az érintett fogyasztók száma és a kapcsolódó ügyletek értéke; felhívja a Bizottságot, hogy az EK összefonódás-ellenőrzési rendeletének folyamatban lévő értékelése során értékelje a nagy eszközközvetítő társaságok horizontális tulajdonlása miatti magasabb szintű koncentrációt is, és mérlegelje iránymutatások nyújtását az EUMSZ 101. és 102. cikkének e tekintetben történő alkalmazására vonatkozóan;

⁽¹⁹⁾ HL C 372., 1997.12.9., 5. o.

⁽²⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/104/EU irányelve (2014. november 26.) a tagállamok és az Európai Unió versenyjogi rendelkezéseinek megsértésén alapuló, nemzeti jog szerinti kártérítési keresetekre irányadó egyes szabályokról (HL L 349., 2014.12.5., 1. o.).

⁽²¹⁾ A Bíróságnak a C-309/99. számú, *J. C. J. Wouters, J. W. Savelbergh és Price Waterhouse Belastingadviseurs BV kontra Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten* ügyben 2002. február 19-én hozott ítélete, EU:C:2002:98.

2021. június 9., szerda

75. hangsúlyozza, hogy bár a Számvevőszék helyesen hangsúlyozza, hogy a bírságok összege nem teszi lehetővé következtetések levonását arra vonatkozóan, hogy hatékony elrettentő hatásúak-e, a Számvevőszék azt is hangsúlyozza, hogy az esetleges bírságok felső határa önmagában korlátozhatja az elrettentő hatást a „súlyos esetekben”; e tekintetben rámutat arra, hogy bár a Bizottság által kiszabott bírságok szintje a világon a legmagasabbak közé tartozik, a Bizottság által kartellügyekben 2006 óta kiszabott bírságok közel kétharmada a globális éves forgalom 0,99 %-ánál alacsonyabb volt, tehát jóval alatta maradt a vállalat éves világméretű forgalmának 10 %-ában megengedett felső határnak ⁽²²⁾; felhívja a Bizottságot, hogy értékelje bírságainak elrettentő hatását, és fontolja meg, hogy súlyos kartellügyekben a globális éves forgalom akár 40 %-ának megfelelő bírságot szab ki;

76. emlékeztet arra, hogy a kartellek a versenyjog egyik legsúlyosabb megsértését jelentik, és hogy a monopóliumok a legaggályosabbak a piaci koncentráció szempontjából; hangsúlyozza az illegális kartellmagatartások nyomon követésének fontosságát, mivel ezek a versenyjogi jogsértések ellentétesek az uniós polgárok érdekeivel, és jelentősen megnövelik a fogyasztók költségeit, valamint az innováció elfojtásának és a minőség csökkentésének kockázatát;

77. kiemeli, hogy válság esetén egyes vállalkozások kísértést érezhetnek az iparág szerkezetének átszervezésére úgynevezett „válságkartellek” létrehozásával, azaz a teljesítmény korlátozására és/vagy a kapacitás csökkentésére vonatkozó megállapodással a legtöbb vagy az összes versenytárs között a jövedelmezőség növelése és a piacról való kilépés megakadályozása érdekében;

78. javasolja, hogy vizsgálják meg a „lefojtó felvásárlások” gyakorlatait, amelyek veszélyeztethetik az innovációt és az európai induló vállalkozások és kisvállalkozások virágzását; üdvözli e tekintetben a Bizottság arra irányuló kezdeményezését, hogy ösztönözze az EK összefonódás-ellenőrzési rendeletének 22. cikkében foglalt „holland klauzula” nagyobb mértékű alkalmazását, és elkezdje feldolgozni az uniós szinten felülvizsgálandó összefonódások a nemzeti versenyhatóságok által beterjesztett eseteit; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül és adjon ki iránymutatásokat a fent említett cikken alapuló beterjesztési gyakorlatra vonatkozóan, a digitális piacokról szóló törvényben előírt, az összefonódásokra vonatkozó tájékoztatási kötelezettséggel párhuzamosan;

Ágazati fejlemények

79. emlékeztet arra, hogy mélyen aggasztja, hogy az európai mezőgazdasági és élelmiszerellátási lánc a fogyasztók, a kistermelők, a környezet és a biológiai sokféleség kárára széles körben koncentrálódik; kiemeli, hogy az ellátási láncban lejjebb lévő feldolgozók vagy vevők túlzott befolyása fenntarthatatlan lefelé irányuló nyomást gyakorol a mezőgazdasági termelők áraira;

80. üdvözli e tekintetben a mezőgazdasági és élelmiszer-ellátási láncban a vállalkozások közötti kapcsolatokban előforduló tisztességtelen piaci gyakorlatokról szóló irányelvet ⁽²³⁾, amely fontos első lépés a gazdasági szereplők közötti méltányosság biztosítása, az agrár-élelmiszeripari gyakorlatokra vonatkozó kettős előírások elleni küzdelem és az alkupozíció egyensúlyhiányának kezelése felé; felhívja a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon az átültetés előrehaladását, és mozdítsa elő a bevált gyakorlatok tagállamok közötti megosztását;

81. felhívja továbbá a Bizottságot, hogy folytassa a felvásárlószövetségek mértékének és hatásának mélyreható elemzését annak biztosítása érdekében, hogy a mezőgazdasági termelők tisztességes versenyfeltételeket és nagyobb átláthatóságot biztosítsanak a szupermarketek és a hipermarketláncok kereskedelmi gyakorlataiban, különösen akkor, ha ezek a gyakorlatok befolyásolják a márkaértéket és a termékválasztékot, vagy korlátozzák az innovációt vagy az árak összehasonlíthatóságát annak biztosítása érdekében, hogy a mezőgazdasági termelők tisztességes feltételeket és árakat kapjanak termékeikért; e tekintetben sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a veszteséges értékesítés nem tilos uniós szinten;

82. felhívja a figyelmet a mezőgazdasági termelők egyre növekvő tiltakozásaira, és megjegyzi, hogy a tiltakozók egyik aggálya a szabadkereskedelmi megállapodásoknak az EU agrár-élelmiszeripari ágazatára gyakorolt kumulatív hatása; felhívja a Bizottságot, hogy fordítson különös figyelmet a nem uniós országok minden olyan versenyellenes gyakorlatára, amely az Unión kívüli szociális, egészségügyi, munkaügyi, környezetvédelmi és állatjóléti normák közötti különbségek miatt az uniós mezőgazdasági ágazatot és mezőgazdasági termelőket büntetheti; felszólít a kölcsönösség és a megfelelés elvénél a mezőgazdasági termékekre való alkalmazására a folyamatban lévő és jövőbeli kereskedelmi tárgyalások során;

83. megállapítja, hogy az adózás elsősorban nemzeti hatáskörbe tartozik, a kormányok és parlamentek politikai nézeteitől és intézkedéseitől függ, és az államháztartással kapcsolatos költségvetési politikákon és politikai törekvéseken alapul; üdvözli, hogy a Bizottság éberséget tanúsít az adózás területén az állami támogatásokra vonatkozó szabályok érvényesítése terén; megismétli, hogy a szelektív adójellegű állami támogatások egyenlőtlen versenyfeltételeket teremthetnek

⁽²²⁾ https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR20_24/SR_Competition_policy_HU.pdf

⁽²³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/633 irányelve (2019. április 17.) a mezőgazdasági és élelmiszer-ellátási láncban a vállalkozások közötti kapcsolatokban előforduló tisztességtelen piaci gyakorlatokról (HL L 111., 2019.4.25., 59. o.).

2021. június 9., szerda

a belső piacon, és hogy az agresszív adótervezés nemcsak a tisztességes versenyt sérti, hanem általában véve aláássa a szociális rendszerek megfelelő működését is; kiemeli a jelenlegi adórendszer reformjának fontosságát annak biztosítása érdekében, hogy az adókat ott fizessék meg, ahol az érték keletkezik; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül az állami támogatásokra vonatkozó iránymutatásait annak értékelése céljából, hogy mely adóügyi állami támogatási intézkedések torzítják a versenyt;

84. aggodalommal állapítja meg a távközlés és a nagyon nagy sebességű internetkapcsolatok széttagozottságát és eltéréseit mind a tagállamok között, mind pedig Európa-szerte a városi és vidéki területek között; emlékeztet arra, hogy a különbség megszüntetése érdekében egészséges versenyre van szükség;

85. hangsúlyozza, hogy kritikus pillanat ez az uniós vendéglátóipar számára, amely a jelenlegi válság során gazdasági és pénzügyi szempontból a legsúlyosabb csapást szenvedte el; üdvözlí az ágazat számára ezzel összefüggésben nyújtott állami támogatást;

86. felhívja a Bizottságot, hogy a fogyasztói hitelekéről szóló irányelv⁽²⁴⁾ felülvizsgálata során biztosítsa a fogyasztók megfelelő védelmét a fogyasztói hitelek területén, többek között a gazdasági szereplők közötti hatékony versenyfeltételek és a könnyű hozzáférés előmozdítása révén; e tekintetben kéri, hogy a fogyasztók számára tegyék lehetővé az ajánlatok jobb összehasonlítását a nagyobb átláthatóság révén, többek között azáltal, hogy megkülönböztetik a hitel visszafizetéséhez kapcsolódó közvetlen költségeket a közvetett költségektől, például a harmadik felek által nyújtott szolgáltatások díjaitól és az adóktól, amelyek vissza nem téríthetők;

87. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy egy állami tulajdonban lévő olajvállalat megvásárolt egy vezető sajtóorgánumot, amely 20 vezető regionális napilapot, 120 hetilapot és 500 online portált⁽²⁵⁾ birtokol az érintett tagállamban; ismételten felhívja a Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt a médiatulajdon koncentrációjáról Európában, különösen az európai médiaszolgáltatókat felvásárló multinacionális vállalatokkal összefüggésben;

o

o o

88. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok nemzeti parlamentjeinek, valamint a tagállamok nemzeti és adott esetben regionális versenyhatóságainak.

⁽²⁴⁾ Az Európai Parlament és Tanács 2008/48/EK irányelve (2008. április 23.) a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 133., 2008.5.22., 66. o.).

⁽²⁵⁾ <https://www.dw.com/en/poland-state-run-oil-company-buys-leading-media-group/a-55859592>

2021. június 9., szerda

P9_TA(2021)0276

A kohéziós politika nemi dimenziója

Az Európai Parlament 2021. június 9-i állásfoglalása a kohéziós politika nemi dimenziójáról (2020/2040(INI))

(2022/C 67/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkére és 3. cikkének (3) bekezdésére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 6. és 8. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: a Charta) 23. cikkére
- tekintettel a szociális jogok európai pillérére és különösen annak 2., 3. és 9. elvére,
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló, 1979. december 18-i egyezményre (CEDAW) ⁽¹⁾,
- tekintettel az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendjére, valamint különösen az 5. célra, amelynek célja a nemek közötti egyenlőség megvalósítása és a nők életkörülményeinek javítása 2030-ig ⁽²⁾,
- tekintettel a Nemek közötti egyenlőség a helyi életben európai chartájára ⁽³⁾,
- tekintettel a férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód különböző szempontjaira vonatkozóan 1975 óta elfogadott különböző uniós irányelvekre (79/7/EGK ⁽⁴⁾, 86/613/EGK ⁽⁵⁾, 92/85/EGK ⁽⁶⁾, 2004/113/EK ⁽⁷⁾, 2006/54/EK ⁽⁸⁾, 2010/18/EU ⁽⁹⁾ és 2010/41/EU ⁽¹⁰⁾ irányelvek),
- tekintettel a férfi és női munkavállalók egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért járó egyenlő díjazása elvének alkalmazásáról szóló, a Bizottságnak szóló ajánlásokat tartalmazó, 2012. május 24-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,
- tekintettel „A nemi sztereotípiák felszámolásáról az EU-ban” című, 2013. március 12-i állásfoglalására ⁽¹²⁾,
- tekintettel a tudomány területén és az egyetemeken a nők karrierlehetőségeiről, valamint az általuk tapasztalt üveglafonról szóló, 2015. szeptember 9-i állásfoglalására ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ <https://www.ohchr.org/documents/professionalinterest/cedaw.pdf>

⁽²⁾ <https://sdgs.un.org/goals/goal5>

⁽³⁾ https://www.ccre.org/docs/charte_egalite_en.pdf

⁽⁴⁾ A Tanács 79/7/EGK irányelve (1978. december 19.) a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a szociális biztonság területén történő fokozatos megvalósításáról (HL L 6., 1979.1.10., 24. o.).

⁽⁵⁾ A Tanács 86/613/EGK irányelve (1986. december 11.) a valamely önálló vállalkozói tevékenységet, beleértve a mezőgazdasági tevékenységet is, folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról, valamint az önálló vállalkozó nők terhességi és anyasági védelméről (HL L 359., 1986.12.19., 56. o.).

⁽⁶⁾ A Tanács 92/85/EGK irányelve (1992. október 19.) a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről (HL L 348., 1992.11.28., 1. o.).

⁽⁷⁾ A Tanács 2004/113/EK irányelve (2004. december 13.) a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhöz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 373., 2004.12.21., 37. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/54/EK irányelve (2006. július 5.) a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról (HL L 204., 2006.7.26., 23. o.).

⁽⁹⁾ A Tanács 2010/18/EU irányelve (2010. március 8.) a BUSINESSEUROPE, az UEAPME, a CEEP és az ESZSZ által a szülői szabadságról kötött, felülvizsgált keretmegállapodás végrehajtásáról és a 96/34/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 068., 2010.3.18., 13. o.).

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/41/EU irányelve (2010. július 7.) az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról és a 86/613/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 180., 2010.7.15., 1. o.).

⁽¹¹⁾ HL C 264. E, 2013.9.13., 75. o.

⁽¹²⁾ HL C 36., 2016.1.29., 18. o.

⁽¹³⁾ HL C 316., 2017.9.22., 173. o.

2021. június 9., szerda

- tekintettel az Európában a nők vállalkozási tevékenységét akadályozó külső tényezőkről szóló, 2016. január 19-i állásfoglalására ⁽¹⁴⁾,
- tekintettel „A nemek közötti egyenlőség és a nők jogainak erősítése a digitális korban” című, 2016. április 28-i állásfoglalására ⁽¹⁵⁾,
- tekintettel a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének (EIGE) a „Gender in regional cohesion policy” (Társadalmi nem a regionális kohéziós politikában) című tanulmányára ⁽¹⁶⁾, amelyet 2017. január 25-én tettek közzé,
- tekintettel a nemek közötti egyenlőség előmozdításáról a mentális egészséggel kapcsolatos és klinikai kutatások terén tárgyú, 2017. február 14-i állásfoglalására ⁽¹⁷⁾,
- tekintettel „A nők és a férfiak közötti egyenlőségről az Európai Unióban – 2014–2015” című, 2017. március 14-i állásfoglalására ⁽¹⁸⁾,
- tekintettel a vidéki térségekben élő nőkről és szerepükről szóló, 2017. április 4-i állásfoglalására ⁽¹⁹⁾,
- tekintettel az „Egy uniós stratégia szükségessége a nemek közötti nyugdíjszakadék megszüntetése és megelőzése érdekében” című, 2017. június 14-i állásfoglalására ⁽²⁰⁾,
- tekintettel a nők magán- és közsférán belüli gazdasági szerepvállalásának az EU-beli növeléséről szóló, 2017. október 3-i állásfoglalására ⁽²¹⁾,
- tekintettel a nőkről, a nemek közötti egyenlőségről és az éghajlati igazságosságról szóló, 2018. január 16-i állásfoglalására ⁽²²⁾,
- tekintettel az uniós kereskedelmi megállapodásokban a nemek közötti egyenlőségről szóló, 2018. március 13-i állásfoglalására ⁽²³⁾,
- tekintettel a nők és lányok szerepvállalásának a digitális ágazaton keresztül történő növeléséről szóló, 2018. április 17-i állásfoglalására ⁽²⁴⁾,
- tekintettel a „Gondozási szolgáltatások az Unióban a nemek közötti egyenlőség jobb megvalósulása érdekében” című, 2018. november 15-i állásfoglalására ⁽²⁵⁾,
- tekintettel a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének a „Gender budgeting – Mainstreaming gender into the EU budget and macroeconomic policy framework” (A nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezés: a nemek közötti egyenlőség érvényesítése az uniós költségvetésben és makrogazdasági szakpolitikai keretben) című, 2019. április 10-én közzétett tanulmányára ⁽²⁶⁾,
- tekintettel a nők és férfiak esélyegyenlőségével foglalkozó tanácsadó bizottság „A nemek közötti egyenlőségre vonatkozó 2019 utáni stratégia jövője: a megnyert csaták nem lesznek mindig nyertesek” című, 2018. december 19-i véleményére ⁽²⁷⁾,

⁽¹⁴⁾ HL C 11., 2018.1.12., 35. o.

⁽¹⁵⁾ HL C 66., 2018.2.21., 44. o.

⁽¹⁶⁾ <https://eige.europa.eu/publications/gender-regional-cohesion-policy>

⁽¹⁷⁾ HL C 252., 2018.7.18., 99. o.

⁽¹⁸⁾ HL C 263., 2018.7.25., 49. o.

⁽¹⁹⁾ HL C 298., 2018.8.23., 14. o.

⁽²⁰⁾ HL C 331., 2018.9.18., 60. o.

⁽²¹⁾ HL C 346., 2018.9.27., 6. o.

⁽²²⁾ HL C 458., 2018.12.19., 34. o.

⁽²³⁾ HL C 162., 2019.5.10., 9. o.

⁽²⁴⁾ HL C 390., 2019.11.18., 28. o.

⁽²⁵⁾ HL C 363., 2020.10.28., 80. o.

⁽²⁶⁾ <https://eige.europa.eu/publications/gender-budgeting-mainstreaming-gender-eu-budget-and-macroeconomic-policy-framework>

⁽²⁷⁾ https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/aid_development_cooperation_fundamental_rights/opinion_on_gender_equality_policy_post_2019_2018_en.pdf

2021. június 9., szerda

- tekintettel az EU-ban a nemek egyenlőségéről és az adópolitikáról szóló, 2019. január 15-i állásfoglalására ⁽²⁸⁾,
- tekintettel a nők jogai és a nemek közötti egyenlőség érvényesülése terén az Európai Unióban tapasztalható visszaesérről szóló, 2019. február 13-i állásfoglalására ⁽²⁹⁾,
- tekintettel a Bizottság „2019. évi jelentés a nők és férfiak közötti egyenlőségről az EU-ban” című, 2019. március 6-i munkadokumentumára (SWD(2019)0101) ⁽³⁰⁾,
- tekintettel az EU isztambuli egyezményhez való csatlakozásáról és a nemi alapú erőszak elleni küzdelmet célzó egyéb intézkedésekről szóló, 2019. november 28-i állásfoglalására ⁽³¹⁾,
- a következő lépések” című, 2019. december 10-i tanácsi következtetésekre ⁽³²⁾,
- tekintettel a „The Missing Entrepreneurs 2019: Policies for Inclusive Entrepreneurship” (Hiányzó vállalkozók 2019: az inkluzív vállalkozásokra irányuló politikák) című, az OECD által 2019. december 10-én közzétett jelentésre ⁽³³⁾,
- tekintettel az LMBTI-személyekkel szembeni nyilvános megkülönböztetésről és gyűlöletbeszédről, többek között az LMBTI-mentes övezetekről szóló, 2019. december 18-i állásfoglalására ⁽³⁴⁾,
- tekintettel az Uniós Belső Politikák Főigazgatósága „Gender Dimension of the EU Cohesion Policy” (Az uniós kohéziós politika nemi dimenziója) című, 2019. február 19-én közzétett tanulmányra ⁽³⁵⁾,
- tekintettel a nemek közötti bérszakadékról szóló, 2020. január 30-i állásfoglalására ⁽³⁶⁾,
- tekintettel az ENSZ nők helyzetével foglalkozó bizottsága 64. ülészakára vonatkozó uniós prioritásokról szóló, 2020. február 13-i állásfoglalására ⁽³⁷⁾,
- tekintettel „Az egyenlőség Uniója: a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó stratégia (2020–2025)” című, 2020. március 5-i bizottsági közleményre (COM(2020)0152),
- tekintettel a „Coronavirus Pandemic – Impact on Gender Equality” (Koronavírus-világjárvány – a nemek közötti egyenlőségre gyakorolt hatás) című, 2020. június 17-i bizottsági tájékoztatóra ⁽³⁸⁾,
- tekintettel az Európa Tanács „National minorities and COVID-19: inequality deepened, vulnerability exacerbated” (Nemzeti kisebbségek és a Covid19: mélyülő egyenlőtlenség és növekvő sérülékenység) című, 2020. május 29-i közleményére,
- tekintettel a „Gender Smart Financing Investing In & With Women: Opportunities for Europe” (Genderintelligens finanszírozás. Nőkbe és nőkkel való beruházás: Európa lehetőségei) című, 2020. július 24-i 129. bizottsági vitaanyagra ⁽³⁹⁾,
- tekintettel az „Egyenlőségközpontú Unió: az EU rasszizmus elleni cselekvési terve a 2020–2025-ös időszakra” című, 2020. szeptember 18-i bizottsági közleményre (COM(2020)0565),

⁽²⁸⁾ HL C 411., 2020.11.27., 38. o.

⁽²⁹⁾ HL C 449., 2020.12.23., 102. o.

⁽³⁰⁾ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-7263-2019-INIT/hu/pdf>

⁽³¹⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0080.

⁽³²⁾ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14254-2019-INIT/en/pdf>

⁽³³⁾ <https://www.oecd.org/industry/the-missing-entrepreneurs-43c2f41c-en.htm>

⁽³⁴⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0101.

⁽³⁵⁾ Tanulmány/mélyreható elemzés – „Gender Dimension of the EU Cohesion Policy” (Az uniós kohéziós politika nemi dimenziója), Európai Parlament, Uniós Belső Politikák Főigazgatósága, B. Tematikus Főosztály – Strukturális és Kohéziós Politikák, 2019. február 19., elérhető a következő internetcímen: [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2019/629185/IPOL_STU\(2019\)629185_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2019/629185/IPOL_STU(2019)629185_EN.pdf)

⁽³⁶⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0025.

⁽³⁷⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0039.

⁽³⁸⁾ https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/research_and_innovation/research_by_area/documents/ec_rtd_covid19-gender-equality_factsheet.pdf

⁽³⁹⁾ https://ec.europa.eu/info/publications/gender-smart-financing-investing-and-women-opportunities-europe_en

2021. június 9., szerda

- tekintettel a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó 2020. évi mutatójára ⁽⁴⁰⁾, amelyet 2020. október 16-án tettek közzé,
 - tekintettel az „Egyenlőségközpontú Unió: az LMBTIQ-személyek egyenlőségéről szóló stratégia (2020–2025)” című, 2020. november 12-i bizottsági közleményre (COM(2020)0698),
 - tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére (A9-0154/2021),
- A. mivel a férfiak és a nők közötti egyenlőség elve az Európai Unió egyik alapértéke, amelyet a Szerződések és a Charta rögzít; mivel a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítését ezért horizontális elvként kell végrehajtani és azt integrálni kell valamennyi uniós tevékenységbe, intézkedésbe, fellépésbe, programba és uniós finanszírozású projektbe és politikába, beleértve a kohéziós politikát is; mivel nagyobb erőfeszítésekre van szükség a nőket sújtó megkülönböztetés és egyenlőtlenesség számos formájának kezeléséhez; mivel a 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó közös rendelkezésekről szóló rendelet ⁽⁴¹⁾ 7. cikke szerint a programok előkészítése és végrehajtása során – többek között a nyomon követés, a jelentéstétel és az értékelés tekintetében – figyelembe kell venni és elő kell mozdítani a férfiak és nők közötti egyenlőséget és a nemi dimenzió integrálását; mivel az egyenlőségért folytatott küzdelem élvonalában álló nők és férfiak elkötelezettségéről, bátorságáról és vezető szerepről tettek tanúbizonyságot az esélyegyenlőség világszerte történő előmozdítása iránt, különösen ott, ahol ilyen egyenlőtlenességek továbbra is fennállnak, ahol a nőket üldözik és jogaik csak azért sérülnek, mert nők; mivel európai polgárként büszkének kell lennünk arra, hogy a férfiak és nők számára jogokat és kötelezettségeket, szabadságokat és lehetőségeket értünk el, és mivel manapság a legfontosabb intézmények némelyikét nők vezetik, és Európa legfontosabb politikai álláshelyeinek némelyikét nők töltik be; mivel ezek a pozitív példák segítik a meglévő sztereotípiák kezelését és a példaképek népszerűsítését;
- B. mivel a kohéziós politika foglalkozik a különböző régiók közötti egyenlőtlenességekkel és a legkedvezőtlenebb helyzetű régiók lemaradásával annak érdekében, hogy előmozdítsa azok átfogó harmonikus fejlődését a gazdasági, társadalmi és területi kohézió megvalósítása érdekében, amelynek alapvető része a nemek közötti egyenlőség elérése; mivel a kohéziós politika a polgárok közötti egyenlőség és a területi egyensúly felé tett jelentős előrelépés révén bizonyította jelentőségét;
- C. mivel a kohéziós politika nemcsak a polgárok közötti egyenlőség, a fenntartható fejlődés, valamint a gazdasági és társadalmi kohézió megvalósításának aktív és hatékony támogatására, hanem a még mindig a megkülönböztetés által sújtott csoportokat érintő – többek között a szexuális irányultságukhoz kapcsolódó – egyenlőtlenességek csökkentésére is szolgáló fontos eszköz; mivel a nemek közötti egyenlőség előmozdítása valamennyi kohéziós politikai alap horizontális célkitűzése; mivel a strukturális alapok nagyon fontos forrást jelentenek ahhoz, hogy támogassák a tagállamokat a nemek közötti egyenlőség terén való előrelépésben;
- D. mivel – többek között – a nemek, a férfiak és nők, a régiók és generációk közötti egyenlőség megvalósítása kulcsfontosságú a helyi és regionális, valamint a gazdasági és társadalmi egyenlőtlenességek csökkentéséhez, valamint az EU és az uniós tagállamok és régiók hosszú távú versenyképességének, valamint méltányos, inkluzív és fenntartható fejlődésének biztosításához; mivel az elmúlt évtizedekben előrelépés történt a férfiak és nők közötti egyenlőség területén, és a nemek közötti egyenlőség az EU-ban számos tekintetben horizontálisan javult; mivel a nők munkaerő-piaci alulreprezentáltsága és a rendelkezésre álló mutatók továbbra is vertikális és horizontális szegmentációt mutatnak a munkaerőpiacon, valamint a társadalmi-gazdasági és politikai szférában; mivel a Római Szerződés már magában foglalta az egyenlő munkáért járó egyenlő díjazás elvét, és mivel a kohéziós politika hozzájárulhat a gazdasági és társadalmi fejlődést alátámasztó feltételek megeremeléséhez, ami szintén előnyös e szakadék további csökkentése és a nők munkaerő-piaci integrációja szempontjából; mivel a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete szerint a nemek

⁽⁴⁰⁾ <https://eige.europa.eu/publications/gender-equality-index-2020-digitalisation-and-future-work>

⁽⁴¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1303/2013/EU rendelete (2013. december 17.) az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 320. o.).

2021. június 9., szerda

közötti egyenlőség tényleges előmozdítása erőteljes és pozitív társadalmi és gazdasági hatással járna, beleértve az egy főre jutó uniós GDP növekedését, több millió új munkahely létrehozását és a tagállamok GDP-jének növekedését;

- E. mivel az Európai Számvevőszék jelenleg értékeli a nemek közötti egyenlőség európai költségvetésben való érvényesítését; mivel ez a 2021 első negyedévében közzéteendő ellenőrzési jelentés hasznos betekintést nyújt abba, hogy miként lehet megvalósítani a nemek közötti egyenlőség dimenzióját a 2021 és 2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret kohéziós politikai intézkedéseiben;
- F. mivel a 2014 és 2020 közötti programozási időszakban a nemek közötti egyenlőség kohéziós politika révén történő előmozdításának leginkább kritikus eleme – többek között – a partnerségi megállapodásokban és az operatív programokban (az esélyegyenlőség és a megkülönböztetésmentesség elvének előmozdításával kapcsolatban) tett hivatalos nyilatkozatok és azok tényleges végrehajtása közötti szakadék, valamint az e területen fennálló meglehetősen gyenge politikai elkötelezettség volt; mivel a partnerségi megállapodások és az operatív programok rögzítik az esélyegyenlőség és a megkülönböztetésmentesség elvének betartását és előmozdítását; mivel még nagyobb erőfeszítésekre van szükség a nők részvétele tekintetében a kohéziós politikai ciklus valamennyi szakaszában, különösen a programok és a döntéshozatali folyamatok kidolgozásában, valamint a kiválasztott projektek végrehajtásában; mivel a 2014 és 2020 közötti programozási időszakban a nemekkel kapcsolatos kérdéseket főként az Európai Szociális Alap (ESZA) operatív programjainak keretében kezelték; mivel ugyanebben az időszakban az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA) nagyon korlátozott mértékben járult hozzá a nemek közötti egyenlőség előmozdításához;
- G. mivel a megbízható és ellenőrzött forrásokon és a nemek szempontjából releváns mutatókon alapuló, nemek szerint bontott adatok elengedhetetlenek ahhoz, hogy az egyes ágazatok vagy régiók az egyenlőtlenségek helyi realitásai alapján hatékonyan felhasználhassák az uniós támogatást a döntéshozatali folyamat javítása, valamint a kohéziós politika azon közvetlen és közvetett fellépései eredményének értékelése érdekében, amelyek célja a lehetséges egyenlőtlenségek vagy igazságtalanságok azonosítása, és amelyek alapján felléphetnek és hatékony szakpolitikákat dolgoznak ki a polgárok egyenlő jogainak és szabadságainak tiszteletben tartása érdekében;
- H. mivel a nemek közötti egyenlőség területén hiányzik a politikai koherencia is, és még nem létezik olyan egységes rendszer, amely lehetővé tenné a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítésének egységes értelmezését és végrehajtását az uniós intézményekben;
- I. mivel a világjárvány teljes gazdasági, foglalkoztatási és társadalmi következményei még mindig nem ismertek; mivel az előzetes tanulmányok arra utalnak, hogy a Covid19-világjárvány súlyosította a férfiak és nők közötti egyenlőtlenségeket, különösen a nem fizetett ápolási-gondozási munka és a munka és a magánélet közötti egyensúlyhiány növekedése, valamint a családon belüli erőszak tekintetében, és aránytalan hatást gyakorolt a – különösen a marginalizált csoportokból származó – lányokra és a nőkre; mivel ennek oka az is, hogy a világjárványnak kitett ágazatokban – például az oktatásban és az egészségügyben – dolgozók többségét gyakran a nők teszik ki; mivel a kohéziós politikának, és különösen a jövőbeli Európai Szociális Alap Plusznak (ESZA+) ezt figyelembe kell vennie;
- J. mivel az Európai Helyreállítási Alap a válság által súlyosan érintett ágazatokat támogatja; mivel az európai társadalom egészére gyakorolt hatás ezért hosszú távú hatással lesz valamennyi polgár oktatására, foglalkoztathatóságára és jövőjére, és elismerést érdemel az európai intézmények gyors reakciója és az európai társadalom támogatására való hajlandósága; mivel az Európai Helyreállítási Alap átfogó prioritásai azokra az ágazatokra összpontosítanak, ahol magas a férfiak foglalkoztatása, és ezért fennáll a kockázata annak, hogy nőnek a férfiak és nők közötti foglalkoztatási egyenlőtlenségek;
- K. mivel a nők és a férfiak nem ugyanazokkal az erőforrásokkal, szükségletekkel és preferenciákkal rendelkeznek; mivel számos szakpolitika gyakran főként a férfiak szempontjait veszi figyelembe; mivel a nők és a férfiak ezért eltérő tapasztalatokkal rendelkeznek a szolgáltatások és az infrastruktúra terén, és prioritásaik gyakran nem egyformák az alapvető szolgáltatások tekintetében;
- L. mivel a kis- és középvállalkozások alkotják a regionális gazdaságok gerincét; mivel az egyenlőség, a munka és a magánélet közötti egyensúly, az inkluzív munkaerő-felvétel és az egyenlő fizetés előmozdítása lehetővé fogja tenni a nemek közötti egyenlőséget a kvv-kban;
- M. mivel számos beruházás eltérő módon érinti a nőket és a férfiakat, ami szükségessé teszi a nemek közötti egyenlőség szempontjának alkalmazását a beruházások tekintetében;

2021. június 9., szerda

A kohéziós politika szerepe a nemek közötti egyenlőség előmozdításában a társadalmi-gazdasági növekedés és a fenntartható fejlődés érdekében

1. hangsúlyozza a kohéziós politika fontosságát az emberek közötti és a régiók közötti – így a nemek közötti – egyenlőség előmozdításában, valamint a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó uniós stratégia végrehajtásában, beleértve annak nemi vonatkozású egészségügyi prioritásait, például a szexuális és reprodukív egészséget és jogokat; emlékeztet arra, hogy minden politikai cél megvalósításához megfelelő, elegendő és fenntartható forrásokra van szükség; javasolja, hogy a tagállamok a programok kidolgozásakor és jóváhagyásakor vegyék figyelembe a nemek közti egyenlőséget elősegítő intézkedéseket;
2. határozottan úgy véli, hogy a nemek közötti egyenlőséggel továbbra is elsősorban általános módon és csupán az ESZA szakpolitikai területei keretében, valamint az elemzési és programozási szakaszban foglalkoznak, miközben rendszeres jelleggel nagyobb figyelmet kell fordítani arra a végrehajtási, nyomonkövetési és értékelési szakaszokban; emlékeztet arra, hogy minden programozási szakaszban azonosítani kell azokat a kiemelt területeket, amelyek hozzájárulnak a nemek közötti egyenlőséghez és a fenntartható fejlődéshez;
3. határozottan úgy véli, hogy az uniós szabályokat világos és egyértelmű módon kell megfogalmazni, ami megkönnyíti alkalmazásukat a polgárok érdekében, többek között a nemek közötti egyenlőség, valamint a férfiak és nők közötti egyenlőség tekintetében; hangsúlyozza, hogy a megfelelő források hiánya a megkülönböztetés egyik fő oka;
4. hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség egész lakosságra kiterjedő jogszabályi védelme érdekében erős politikai elkötelezettségre, valamint méltányos, inkluzív és fenntartható gazdasági növekedésre és területfejlesztésre van szükség; rámutat, hogy a nemek közötti egyenlőség elérése érdekében alapvető fontosságú a munka és a magánélet közötti megfelelő egyensúly biztosítása, ami csökkenti a nőkre a családdal kapcsolatos szabadságok során nehezedő nyomást; hangsúlyozza ezért, hogy az EU-nak a nemek közötti egyenlőség előmozdításának eszközeként a munka és a magánélet közötti egyensúlyra vonatkozó erőteljesebb stratégiára van szüksége;
5. hangsúlyozza a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó összehangolt irányítási keret, az EU hivatalos nyelvein rendelkezésre álló, a nemi szempontú hatásmonitoringgal kapcsolatos nemzeti iránymutatások és technikai támogatás, valamint a programok elfogadását követő szigorúbb uniós szintű ellenőrzés fontosságát; azt is kéri, hogy vegyék figyelembe a helyreállítási tervből eredő nemzeti tervekkel való összefüggést e programok gazdasági és társadalmi fejlesztési célkitűzéseinek kidolgozása során;
6. hangsúlyozza, hogy nemzeti és regionális szinten egyértelmű célkitűzésekkel és célokkal rendelkező, nemek közötti egyenlőségre vonatkozó stratégiára, valamint tudatosságnövelő programokra van szükség a nemek közötti egyenlőség és a nők és férfiak közötti esélyegyenlőség megvalósításának előnyeiről a társadalmi-gazdasági növekedés és a fenntartható fejlődés szempontjából nemzeti és regionális szinten;
7. szükségesnek tartja a készségek fejlesztését, valamint az irányító hatóságok és a végrehajtó partnerek képzésének és kapacitásépítésének továbbfejlesztését a strukturális alapok nemi dimenziója tekintetében, valamint az összehangolt monitoringstratégiák, egységes módszertan és értékelési rendszerek iránti igényt a polgárok közötti lehetséges egyenlőtlenések azonosítását célzó hasznos adatok kezelése és bontása tekintetében; hangsúlyozza a képzési eredmények értékelésének fontosságát annak felmérése céljából, hogy a képzés mennyire hatékonyan javította a nemek közötti egyenlőség érvényesítésének végrehajtását;
8. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a kohéziós politika keretében történő nemzeti programozás során tiszteletben tartsák a partnerség elvét; felszólítja a tagállamokat, hogy a partnerség elvének keretében és a partnerségi megállapodás kidolgozása során szorosan működjenek együtt a helyi és regionális hatóságokkal, a szociális és gazdasági partnerekkel, a civil társadalommal és a tudományos körökkel annak érdekében, hogy figyelembe vegyék a helyi és regionális szintű hatékony esélyegyenlőségi politikákkal kapcsolatos kihívásokat, és ösztönzi a tagállamokat, hogy folytassanak kampányokat az egyenlőségi politikák előmozdítására, különösen a munka és a magánélet összeegyeztetése, a pályaválasztásban a nemi sztereotípiák megszüntetése és a nők gazdasági függetlenségének javítása terén;
9. úgy véli, hogy a program érdekelt feleit és a monitoringbizottságokat világosabb mutatókkal kell ellátni a program hatékonyságára és eredményességére vonatkozóan a nemi dimenzió konkrét projektekben, különösen az ERFA-beavatkozásokban történő végrehajtása tekintetében; úgy véli, hogy a probléma kezelése tekintetében továbbra is korlátozott számban állnak rendelkezésre iránymutatások, képzési programok és a bevált gyakorlatokra vonatkozó konkrét példák; hangsúlyozza e tekintetben az ERFA/kohéziós alap potenciálját a nők előtt álló szakadék áthidalására, különös tekintettel a női vállalkozókra és a digitális ágazatra, mivel az Európai Unióban a nők az önálló vállalkozóknak csupán 34,4 %-át, az induló vállalkozóknak pedig 30 %-át teszik ki; sürgeti a Tanácsot, hogy jusson megegyezésre a tőzsdén jegyzett társaságok nem-ügyvezetői igazgatói körében a nemek közötti egyensúly javításáról és kapcsolódó intézkedésekről szóló irányelvvel irányuló javaslat (a nők vezetőtestületi tagságáról szóló irányelv) tekintetében, mivel az a legmagasabb szintű gazdasági döntéshozatalban a nemek közötti nagyobb egyensúly megvalósításának nagyon fontos eszköze; kéri, hogy a kohéziós

2021. június 9., szerda

politikai alapok egy részét fordítsák a szegénységben élő nők, a szegénység kockázatának kitett nők, a gyermeküket egyedül nevelő anyák, a fogyatékkal élő nők és az erőszak áldozatává vált nők támogatására; felszólítja a tagállamokat és azok illetékes hatóságait, hogy hajtsanak végre ilyen programokat;

10. hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika keretében végrehajtott valamennyi programnak biztosítania kell a nemek közötti egyenlőséget azok előkészítése, végrehajtása, nyomon követése és értékelése során, valamint egyenlő esélyeket mindenki számára, többek között – szükség esetén és adott esetben – pozitív intézkedések révén, nemi, faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékonyságon, koron vagy szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés nélkül; hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika keretében a nemek közötti szakadék áthidalására irányuló fellépéseknek interszekcionális megközelítést is el kell fogadniuk; úgy véli, hogy a szakpolitikai ciklus különböző szakaszaiban a szakértői csoportok összetételének nemi szempontból kiegyensúlyozottnak kell lennie;

11. felszólítja a Bizottságot, a tagállamokat és azok illetékes hatóságait, hogy a finanszírozási programokra vagy régiókra vonatkozó döntések során kövessék a jogállamiság elveit, beleértve a megkülönböztetésmentesség elvét és az alapvető jogok tiszteletben tartását, amit nyomon követés, vizsgálat és ezen elvek megsértése esetén megfelelő intézkedések követnek, mindenkor biztosítva a végső kedvezményezettek védelmét; úgy véli, hogy a kohéziós politika kedvezményezettjei nem fogadhatnak el megkülönböztetésen alapuló politikát, különösen a továbbra is megkülönböztetést elszenvedő csoportokkal, például az LMBTI-közösséggel szemben; ösztönzi azon potenciális kedvezményezettek, köztük a regionális vagy helyi hatóságok kérelmeinek elutasítását, amelyek az „LMBTI-mentes övezet” meghatározásához hasonló, megkülönböztetésen alapuló politikát fogadtak el az LMBTI-közösség tagjaival szemben;

12. rámutat arra, hogy – többek között – a nemek közötti bérszakadék és a bizonytalan foglalkoztatás elleni küzdelem, a gondozási létesítményekbe való beruházás, a nemi alapú erőszak megelőzése és a nemi alapú erőszak elleni küzdelem, valamint – egyebek mellett – a szexuális és reprodukciós egészséggel és jogokkal kapcsolatos szolgáltatásokhoz való hozzáférés biztosítása révén javítani kell a kohéziós alapok, a helyreállítási alapok és a többi meglévő program, például a nők munkakörülményeinek javítását célzó programok közötti szinergiákat;

13. Elismeri a formális és informális környezetben a nőkre mint elsődleges gondozókra nehezedő terhet, valamint annak társadalmi értékét, különösen a Covid19-válság idején; elismeri, hogy az EU-szerte nyújtott összes gondozás 80 %-át gyakran nem fizetett házi gondozók végzik, akiknek 75 %-a nő; rámutat ezért arra, hogy a kohéziós politika döntő szerepet játszik a gondozási szolgáltatásokba való megfelelő beruházások biztosításában; felszólítja a tagállamokat, hogy kezeljék prioritásként a kohéziós politika belső ápolási-gondozási szolgáltatások nyújtására rendelkezésre álló forrásokat, hogy ne csak a gondozási infrastruktúra iránti növekvő keresletet elégítsék ki, hanem hatékonyan kezeljék a nemek közötti foglalkoztatási különbségeket, az ebből eredő bér- és nyugdíjszakadékot, a munkaerőpiaci szegregációt, és ennek következtében javítsák a munkakörülményeket és azonos bért biztosítsanak ugyanazon munkáért, küzdjenek az informális foglalkoztatás és a bizonytalanság ellen, és új, magas színvonalú munkahelyeket hozzanak létre ebben az ágazatban, valamint támogassák a mindenki számára hozzáférhető, jobb gondozási gazdaságra való átállást; kéri ezért, hogy a Bizottság tegyen javaslatot egy európai gondozási megállapodásra, amelynek célja az ilyen átmenet támogatása; hangsúlyozza továbbá, hogy be kell ruházni a nők társadalmi-gazdasági védelmébe, mivel ők vállalják a felelősséget a nem fizetett gondozási munkáért, és gyakran nagyon kevés szociális védelemben részesülnek;

14. hangsúlyozza, hogy a jelentős digitális szakadékot még kezelni kell, és hogy nagyobb beruházásokra van szükség a digitalizáció, a digitális innováció és a digitális konnektivitás terén; hangsúlyozza, hogy a kohéziós politikának támogatnia kell a nők és férfiak egyenlő hozzáférését a képzéshez és a foglalkoztatáshoz, pozitív intézkedéseket kell végrehajtania a nemek közötti digitális szakadék áthidalása, valamint az igazságos, zöld és digitális átállás támogatása érdekében, ugyanakkor meg kell védenie az átállás által érintett munkavállalókat, például azáltal, hogy növeli a természettudományok, a műszaki tudományok, a matematika területén végzett női diplomások arányát, valamint a környezeti átállás szempontjából kulcsfontosságú ágazatokban, például az energiaágazatban való részvételüket; elismeri, hogy az innováció a fenntartható fejlődés és a zöld munkahelyek kulcsfontosságú eleme az EU-ban, és hogy a testreszabott stratégiák lehetővé tehetik az egyes régiók számára, hogy azonosítsák és fejlesszék saját versenyelőnyeiket;

15. hangsúlyozza a kohéziós politika kulcsfontosságú szerepét a magas színvonalú közszolgáltatásokba, többek között az egészségügyi ellátásba és a szociális infrastruktúrába való beruházásban, mind a különböző egyenlőtlenségek – különösen a nemek közötti egyenlőtlenség – elleni küzdelemben, mind pedig a társadalmi ellenálló képesség kialakításában és a gazdasági, társadalmi és egészségügyi válságokkal való megbirkózásban; emlékeztet arra, hogy a kohéziós politika a régiók harmonikus fejlődését célozza a társadalmi és gazdasági konvergencia célkitűzésének megfelelően, ezáltal pedig hozzájárul a polgárok jólétéhez; úgy véli ezért, hogy a kohéziós politikának különös figyelmet kell fordítania az ipari átalakulás által érintett területeken és a súlyos és állandó természeti vagy demográfiai hátrányban lévő régiókban – például a legkülső régiókban vagy a nagyon alacsony és ritkán lakott területeken, valamint a szigeti, a határokon átnyúló és a hegyvidéki régiókban – élő nőkre; hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos politikák hatékony végrehajtása segít visszafordítani az elnéptelenedési tendenciákat az e jelenségre fogékony, konvergáló régiókban;

2021. június 9., szerda

16. rámutat a helyi és regionális önkormányzatok által a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrenddel összhangban vállalt fenntartható integrált város- és területfejlesztési stratégiákban rejlő lehetőségekre, amelyek biztosítják, hogy a helyi és regionális szintű szakpolitikák kialakításakor figyelembe vegyék a fenntartható fejlődés valamennyi dimenzióját, beleértve az 5. fenntartható fejlesztési célt is; hangsúlyozza a nemek közötti egyenlőség terén régóta vezető szerepet játszó városok és régiók, valamint az európai városfejlesztési kezdeményezések, például a Lipcsei Charta szerepét; úgy véli, hogy a kohéziós politikának hozzá kell járulnia a széles körű városi egyenlőtlenségek csökkentéséhez azáltal, hogy jobban bevonja a nőket a regionális és városfejlesztési politika tervezésébe annak érdekében, hogy olyan városokat és közösségeket alakítsanak ki, amelyek mindenki számára előnyösek; hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő várostervezés méltányosabb és egyenlőbb hozzáférést biztosíthat a városi javakhoz; hangsúlyozza továbbá, hogy a régiók és a helyi önkormányzatok kulcsszerepet játszanak a társadalmi befogadás előmozdításában, és a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő területfejlesztés hozzájárulhat e folyamat előrehaladásához;

A nemek közötti egyenlőség a 2020 utáni kohéziós politikában

17. Felszólít a nemek közötti egyenlőség iránti határozott politikai elköteleződésre uniós, nemzeti és regionális szinten annak érdekében, hogy a nemzeti, regionális és helyi érdekelt felek nagyobb figyelmet fordítsanak a nemek közötti egyenlőségre és az egyenlőségi szempontokra, mind az emberi jogok tekintetében, mind pedig a társadalmi-gazdasági fejlődés kulcsfontosságú tényezőjeként, és hogy előmozdítsák a további elköteleződést ezen a területen;

18. kéri, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó célkitűzések tekintetében világos és konkrét célokat és követelményeket, valamint a férfiak és nők közötti nagyobb esélyeket és egyenlőséget minden 2020 utáni programba építsék be, minden műveletben megjelenő konkrét és interdiszciplináris intézkedésekkel együtt;

19. támogatja azt az előzetes követelményt, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó nemzeti stratégiát egyértelmű célkitűzésekkel és célokkal kell kidolgozni a kohéziós politikai beavatkozások támogatása érdekében, hogy javuljon a stratégia eredményessége és hozzáadott értéke a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatban; felszólítja a tagállamokat, hogy hajtsanak végre ilyen stratégiát, adott esetben célzott intézkedések, kötelezettségek és kötelező erejű iránymutatások révén;

20. felhívja a tagállamokat, hogy használják fel a kohéziós politika forrásait a regionális gazdasági és társadalmi egyenlőtlenségek további csökkentésére, különös tekintettel a szegénység feminizációja, a nőket érintő munkanélküliség és a nők számos gazdasági lehetőség tekintetében érő kirekesztés elleni küzdelemre, a nemi alapú erőszak és megkülönböztetés valamennyi formájának megelőzésére és leküzdésére, a nők társadalmi szerepvállalásának a munkapiacra való belépés és visszatérés javítása révén történő előmozdítására és elérésére, valamint a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó, a 2020 és 2025 közötti időszakra szóló stratégiában meghatározott egészségügyi prioritásokra, különösen a szexuális és reprodukív egészségre – mint alapvető emberi jogra és az emberek jólétének alapvető részére – és a nemek közötti egyenlőség előmozdítására; felszólít továbbá a kohéziós alapok, a helyreállítási alapok és a többi meglévő program közötti szinergiák javítására egyebek mellett a nők munkakörülményeinek – többek között a nemek közötti bérszakadék, a bizonytalan foglalkoztatás és az informális munkavégzés elleni küzdelem révén történő – javítása, a gondozási létesítményekbe való beruházás, a nemi alapú erőszak megelőzése és a nemi alapú erőszak elleni küzdelem, valamint a szexuális és reprodukív egészséggel és jogokkal kapcsolatos szolgáltatásokhoz való hozzáférés biztosítása érdekében;

21. hangsúlyozza a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó szervezetekkel való partnerségek fontosságát és határozottan támogatja e szervezetek bevonását a program valamennyi szakaszába, hogy az intézményi keret megszilárdításával és a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó koordináló és támogató szervek megerősítésével valamennyi szakpolitikai területen jobban össze lehessen hangolni a végrehajtott intézkedéseket és a nők és férfiak szükségleteit;

22. kéri, hogy a tagállami értékelések részeként vezessenek be előzetes és utólagos nemi szempontú hatásvizsgálatot a nemek közötti egyenlőségnek a források elköltése és a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó célkitűzések tényleges tiszteletben tartása terén történő előmozdításával összefüggésben; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a 2020 utáni kohéziós politika féldős felülvizsgálata során értékeljék – többek között a nemi egyenlőség szempontjából – a forrásaik felhasználását azok eredményességének, hatékonyságának, hatásának és adott esetben inkluzivitásának és megkülönböztetésmentességének felmérése érdekében;

23. Emlékeztet arra, hogy az alapokat konkrét ellenőrzési követelmények szerint összegyűjtött információk alapján értékelni kell; hangsúlyozza, hogy adott esetben mérhető mutatóknak is lehetővé kell tenniük a nemek közötti egyenlőség támogatásának nyomon követését;

24. üdvözlö, hogy a nemek közötti egyenlőség és annak általános érvényesítése az új többéves pénzügyi keret egyik horizontális prioritásként és horizontális elvként bekerült a közös rendelkezésekről szóló új rendeletbe; emlékeztet arra, hogy a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezés a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítésének alkalmazását jelenti a költségvetési folyamat valamennyi szintjén; hangsúlyozza, hogy a programok nyomon követésének nemcsak az összes költségvetési sor vonatkozó kiadásainak mérésére kell irányulnia, hanem – ami még fontosabb – az uniós költségvetés nemek közötti egyenlőség javítása terén elért eredményének értékelésére is; kiemeli,

2021. június 9., szerda

hogy minden nemi szempontú hatásvizsgálatnak elérhetőnek kell lennie az EU hivatalos nyelvein; javasolja olyan kritériumok alkalmazását, amelyek nemcsak a nemzeti mediánbért és a vásárlóerő-paritáson számított éves medián bruttó jövedelmet, hanem olyan nem gazdasági mutatókat is értékelnek, mint a szubjektív jólétet, a nemi alapú erőszak megszüntetését, a civil szerepvállalást, a munka és a magánélet közötti egyensúlyt és a szociális kapcsolatokat mérő mutatók; hangsúlyozza, hogy az eredmény értékelése csak akkor lehetséges, ha nemek szerint lebontott adatok állnak rendelkezésre;

25. kiemeli a kohéziós politika és a várostervezés terén számos tagállamban fennálló, nemekkel kapcsolatos adathiányt, és felszólítja a tagállamokat, hogy vezessenek be a nemek szerint lebontott adatoknak megfelelő adatgyűjtési módszereket, hogy a nemek közötti különbségek megfelelően elemezhetőek legyenek; hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség érvényesítésének biztosítása érdekében a Bizottságnak a kohéziós politika területén minden egyes szakpolitika és jogalkotási javaslat esetében nemi szempontú hatásvizsgálatot kell végeznie, a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő mutatókat kell meghatározni, nemek szerint lebontott adatokat kell gyűjtenie, valamint a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő értékeléseket kell végeznie;

26. felszólít minden intézményt, hogy biztosítsanak iránymutatásokat tartalmazó dokumentumokat és rendszeres gyakorlati képzéseket a közigazgatás minden szintjén a nemek közötti egyenlőség érvényesítésével, integrációval és megfelelő vezetéssel kapcsolatos bevált gyakorlatokra vonatkozó konkrét példák terjesztése és beépítése érdekében; hangsúlyozza továbbá, hogy meg kell erősíteni a projekt kiválasztási szakaszban a nemek közötti egyenlőség érvényesítésének kritériumait magasabb pontozás és a gyakorlatiasabb fellépésekre vonatkozó követelmények révén; üdvözlö a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének a nemek közötti egyenlőség előmozdításában és a nemi alapú megkülönböztetés elleni küzdelemben betöltött szerepét; hangsúlyozza pozitív hozzájárulását a nemek közötti esélyegyenlőség érvényesítéséhez, többek között a kohéziós politika területén; felszólít a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének megfelelő finanszírozására, és javasolja a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete által kidolgozott meglévő eszközök – például a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezési eszköztár – felhasználását az európai strukturális és beruházási alapok értékelésének, végrehajtásának és nyomon követésének valamennyi szakaszában;

27. hangsúlyozza, hogy számtalan nő szembesül a Covid19-világjárvány kihívásaival, ami a családon belüli erőszakkal kapcsolatos bejelentések számának emelkedéséhez vezetett; felszólítja a Tanácsot, hogy sürgősen zárja le a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemtől és azok megelőzéséről szóló isztambuli egyezmény uniós ratifikálását; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy különítsenek el forrásokat a kohéziós politika számára, és hajtsanak végre olyan programokat, amelyek célja a nők elleni erőszak megelőzése és leküzdése, valamint az erőszak áldozatainak segítése; kiemeli a nemi alapú erőszak által sújtott nőknek és gyermekeknek nyújtott szolgáltatások mennyisége és minősége közötti különbségeket, valamint a kohéziós politika szerepét az ilyen egyenlőtlenségek felszámolásában; hangsúlyozza, hogy a helyi hatóságoknak be kell vonniuk a regionális munkáltatókat és a nem kormányzati szervezeteket a munkájukba;

28. felszólítja a Bizottságot, hogy a 2021 és 2027 közötti időszakra vonatkozó új kohéziós politika elindításáról szóló közleményébe foglalja bele a nemi dimenzió és a nemekkel kapcsolatos kérdések előmozdításához szükséges ajánlásokat;

o

o o

29. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2021. június 9., szerda

P9_TA(2021)0277

A 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia: Hozzuk vissza a természetet az életünkbe**Az Európai Parlament 2021. június 9-i állásfoglalása a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégiáról: Hozzuk vissza a természetet az életünkbe! (2020/2273(INI))**

(2022/C 67/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel „A 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia: Hozzuk vissza a természetet az életünkbe!” című, 2020. május 20-i bizottsági közleményre (COM(2020)0380),
- tekintettel a Bizottságnak az európai zöld megállapodásról szóló, 2019. december 11-i közleményére (COM(2019)0640), valamint a Parlamentnek az ugyanezen témáról szóló, 2020. január 15-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a Bizottságnak „A »termelőtől a fogyasztóig« stratégia a méltányos, egészséges és környezetbarát élelmiszerrendszerért” című, 2020. május 20-i közleményre (COM(2020)0381),
- tekintettel a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme elleni uniós cselekvési tervről szóló, 2016. február 26-i bizottsági közleményre (COM(2016)0087),
- tekintettel a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégia félidős értékeléséről szóló, 2015. október 2-i bizottsági jelentésre (COM(2015)0478),
- tekintettel a világ erdőinek védelmére és helyreállítására irányuló uniós fellépés fokozásáról szóló, 2019. július 23-i bizottsági közleményre (COM(2019)0352) és a Parlamentnek a világ erdőinek védelmében és helyreállításában betöltött szerepéről szóló, 2020. szeptember 16-i állásfoglalásra ⁽²⁾;
- tekintettel a „Jólét bolygónk felélése nélkül” című, a 2020-ig tartó időszakra szóló általános uniós környezetvédelmi cselekvési programról szóló, 2013. november 20-i 1386/2013/EU európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽³⁾ és a 2030-ig tartó időszakra szóló általános uniós környezetvédelmi cselekvési programról szóló, 2020. október 14-i európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatra (COM(2020)0652),
- tekintettel a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2008. június 17-i 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) ⁽⁴⁾,
- tekintettel a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform (IPBES) a biológiai sokféleségről és az ökoszisztéma-szolgáltatásokról szóló, 2019. május 31-i globális értékelő jelentésére,
- tekintettel az ENSZ biológiai sokféleségről szóló egyezményére és az egyezmény részes felei konferenciájának soron következő 15. ülésére (COP15),
- tekintettel az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendjére és a fenntartható fejlődési célokra,
- tekintettel a Biológiai Sokféleség Egyezmény titkárságának a biológiai sokféleség globális kilátásairól szóló, 2020. szeptember 15-i ötödik dokumentumára,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0005.⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0212.⁽³⁾ HL L 354., 2013.12.28., 171. o.⁽⁴⁾ HL L 164., 2008.6.25., 19. o.

2021. június 9., szerda

- tekintettel az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) jelentéseire, különösen a változó éghajlat összefüggésében az óceánról és a krioszféráról szóló, 2019. szeptember 24-i különjelentésre, az éghajlatváltozásról és a szárazföldről szóló, 2019. augusztus 8-i különjelentésre és a 1,5 °C-os globális felmelegedésről szóló, 2018. október 8-i különjelentésre,
- tekintettel a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezményre (CITES),
- tekintettel a vándorló, vadon élő állatfajok védelméről szóló egyezményre,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezményére,
- tekintettel a Földközi-tenger tengeri környezetének és partvidékének szennyezés elleni védelméről szóló egyezményre, a Fekete-tenger szennyezés elleni védelméről szóló egyezményre, a Balti-tenger térsége tengeri környezetének védelméről szóló helsinki egyezményre és az Atlanti-óceán északkeleti körzete tengeri környezetének védelméről szóló egyezményre;
- tekintettel az ENSZ különleges előadójának a biztonságos, tiszta, egészséges és fenntartható környezettel kapcsolatos emberi jogi kötelezettségekről szóló, 2018. január 24-i és 2020. július 15-i jelentéseire,
- tekintettel az „Együtt a biológiai sokféleség csökkenésének 2030-ig történő visszafordításáért a fenntartható fejlődés érdekében” címmel 2020. szeptember 28-án elfogadott, a természetre vonatkozó vezetői kötelezettségvállalásra,
- tekintettel az Európai Környezetvédelmi Ügynökség (EEA) „Európai környezet – helyzetkép és kilátások 2020-ban: tudás a fenntartható Európába való átmenetért” című, 2019. december 4-i jelentésére,
- tekintettel az Európai Környezetvédelmi Ügynökség „A természet állapota az EU-ban – a természetvédelmi irányelvek szerinti jelentések eredményei, 2013–2018” című, 2020. október 19-i jelentésére,
- tekintettel az ENSZ Környezetvédelmi Programja Nemzetközi Erőforrás Testületének az erőforrásokra vonatkozó globális kilátásokról szóló 2019. évi jelentésére,
- tekintettel a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platformnak a biológiai sokféleségről és a világjárványokról szóló munkaértekezletéről készült, 2020. október 29-i jelentésére,
- tekintettel az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezetének (FAO) a halászat és az akvakultúra világbeli helyzetéről szóló, 2020. évi jelentésére,
- tekintettel a Bizottság Közös Kutatóközpontjának „Mapping and Assessment of Ecosystems and their Services: An EU ecosystem assessment” (Ökoszisztémák és szolgáltatásaik feltérképezése és értékelése: uniós ökoszisztéma-értékelés) című, 2020. október 13-i tudományos szakpolitikai jelentésére,
- tekintettel „A növényvédelmi szerek fenntartható használata: kevés előrelépés történt a kockázatok mérése és csökkentése terén” című, 2020. február 5-i, a „Biodiverzitás a mezőgazdasági területeken: a közös agrárpolitika mindaddig nem tudta megállítani a hanyatlást” című, 2020. június 5-i, „A vadon élő beporzók védelme az Unióban: nem hozott gyümölcsöt a Bizottság kezdeményezése” című, 2020. július 9-i és a „Tengeri környezet: az Unió széles körű, de mélységét tekintve nem megfelelő védelmet biztosít” című, 2020. november 26-i európai számvevőszéki különjelentésre,
- tekintettel az Európai Környezetvédelmi Ügynökség „Management effectiveness in the EU's Natura 2000 network of protected areas” (Az irányítás eredményessége a védett területek uniós hálózatában, a Natura 2000 hálózatban) című, 2020. október 6-i tájékoztatójára,
- tekintettel az Európai Környezetvédelmi Ügynökség „Growth without economic growth” (Növekedés gazdasági növekedés nélkül) című, 2021. január 11-i tájékoztatójára,
- tekintettel a biológiai sokféleségről szóló egyezmény ad hoc technikai szakértői csoportja 2020. április 15-i kockázatértékelésének eredményére,

2021. június 9., szerda

- tekintettel a Biológiai Sokféleség Egyezmény részes felei konferenciájának 15. üléséről (COP15) szóló, 2020. január 16-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
 - tekintettel az éghajlati és környezeti vészhelyzetről szóló, 2019. november 28-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
 - tekintettel a fenntartható fejlődési célok végrehajtására és teljesítésére vonatkozó éves stratégiai jelentésről szóló, 2019. március 14-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
 - tekintettel a Bizottságnak szóló ajánlásokkal ellátott, az EU által ösztönzött globális erdőirtás megállítására és visszafordítására szolgáló uniós jogi keretről szóló, 2020. október 22-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
 - tekintettel a „Cselekvési terv a természetért, az emberekért és a gazdaságért” című, 2017. november 15-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
 - tekintettel a bálnavadászat 2015–2016-os szezonban történő újrakezdésére vonatkozó japán döntésről szóló, 2016. július 6-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾ és a Norvégiában folytatott bálnavadászatról szóló, 2017. szeptember 12-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,
 - tekintettel a vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégiáról szóló, 2020. július 10-i állásfoglalására ⁽¹²⁾,
 - tekintettel a környezetbarátabb városok európai évéről szóló, 2020. szeptember 9-i állásfoglalására ⁽¹³⁾,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 191. cikkére,
 - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára (a továbbiakban: a Charta),
 - tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság, a Külügyi Bizottság és a Halászati Bizottság véleményére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére (A9-0179/2021),
- A. mivel az Európai Parlament éghajlati és környezeti vészhelyzet fennállását jelentette be, és elkötelezte magát amellett, hogy sürgősen megteszi az e fenyegetés elleni küzdelemhez és annak féken tartásához szükséges konkrét intézkedéseket, mielőtt még túl késő lenne ⁽¹⁴⁾; mivel a biológiai sokféleség csökkenése és az éghajlatváltozás kapcsolódnak egymáshoz felerősítik egymást ⁽¹⁵⁾, és azonos mértékű veszélyt jelentenek az életre a bolygónkon, és emiatt sürgős együttes kezelést igényelnek;
- B. mivel a természet az emberiség történetében példa nélkül álló sebességgel és léptékben pusztul; mivel a becslések szerint világszerte egymillió fajt fenyeget a kihalás veszélye ⁽¹⁶⁾; mivel az uniós természetvédelmi irányelvek hatálya alá tartozó fajok mindössze 23 %-ának és az ilyen élőhelyek mindössze 16 %-ának az állapota kedvező ⁽¹⁷⁾;
- C. mivel a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia és a Biológiai Sokféleség Egyezmény keretében a közeljövőben megkötendő nemzetközi megállapodás a biológiai sokféleségre vonatkozó, a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós és globális keret kialakítására irányul;

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0015.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0078.

⁽⁷⁾ HL C 23., 2021.1.21., 130. o.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0285.

⁽⁹⁾ HL C 356., 2018.10.4., 38. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 101., 2018.3.16., 123. o.

⁽¹¹⁾ HL C 337., 2018.9.20., 30. o.

⁽¹²⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0201.

⁽¹³⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0241.

⁽¹⁴⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0078.

⁽¹⁵⁾ Karlsruher Institut für Technologie, „Az éghajlatváltozás súlyosbítja a biológiai sokféleség csökkenését: A 2020 utáni időszakra vonatkozó, biológiai sokféleséggel kapcsolatos célkitűzéseknek figyelembe kell venniük a globális felmelegedést”, ScienceDaily, Rockville, 2020.

⁽¹⁶⁾ A biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform a biodiverzitásról és az ökoszisztéma-szolgáltatásokról szóló globális értékelő jelentésének összefoglalása a politikai döntéshozók számára.

⁽¹⁷⁾ A természet állapota az EU-ban – a természetvédelmi irányelvek szerinti jelentések eredményei, 2013–2018.

2021. június 9., szerda

- D. mivel 2021 döntő év lesz a biológiai sokféleség szempontjából, és mivel a COP15-nek a Párizsi Megállapodáshoz hasonló pillanatnak kell lennie a biológiai sokféleség számára; mivel az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye Felelősek 15. és 26. Konferenciája egyedülálló lehetőséget nyújt arra, hogy egy „reaktív” modellről egy „proaktív” és az elővigyázatosság elvén alapuló modellre álljunk át, és végső soron megvalósítsuk a szükséges gyökeres változtatásokat;
- E. mivel a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia az európai zöld megállapodás egyik kulcsfontosságú kezdeményezése; mivel a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia és „a termelőtől a fogyasztóig” stratégia más szakpolitikákkal együtt alakítja majd a természet védelmét és az élőhelyek és fajok megőrzését célzó változtatásokat;
- F. mivel a rendelkezésre álló bizonyítékokból arra lehet következtetni, hogy még nincs túl késő ahhoz, hogy a biológiai sokféleség csökkenésének jelenlegi tendenciáit megállítsuk és visszafordítsuk ⁽¹⁸⁾; mivel ehhez jelentős változtatásokra lesz szükség;
- G. mivel az emberek a természet részei, és mivel a természet belső értékkel bír; mivel a biológiai sokféleség a világ örökségének szerves része;
- H. mivel a fajok kipusztulása folyamatosan zajlik, az ökoszisztémákat és az ökoszisztéma-szolgáltatásokat fenyegeti, és veszélyt jelent az emberi jólétre és túlélésre; mivel a Természetvédelmi Világszövetség (IUCN) csak az elmúlt évtizedben 160 fajt nyilvánított kihaltnak;
- I. mivel a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform becslései szerint a földterületek 90 %-át várhatóan jelentősen megváltoztatják 2050-ig, a földterületek 75 %-át pedig már jelentősen megváltoztatták; mivel a vizes élőhelyek 85 %-a már eltűnt;
- J. mivel a biológiai sokféleség világszerte kritikus fontosságú az élelmezésbiztonsághoz, az emberi jóléthez és a fejlődéshez;
- K. mivel az EU-nak meg kell ragadnia a lehetőséget arra, hogy szakpolitikáiba és célkitűzéseibe beépítse a Covid19-világjárvány tanulságait;
- L. mivel az újonnan megjelenő betegségek és világjárványok 70 %-a állati eredetű ⁽¹⁹⁾; mivel a Covid19-világjárvány bebizonyította, hogy a biológiai sokféleséget nyomás alá helyező gyakorlatok növelhetik az emberi és állati egészséget fenyegető kockázatokat;
- M. mivel a természetes élőhelyek pusztulása és a vadon élő állatok és növények kereskedelme fokozza az emberek és a vadon élő állatok közötti kapcsolatot, és fontos tényező lesz a vírusos megbetegedések jövőbeli megjelenésében és terjedésében ⁽²⁰⁾;
- N. mivel a biológiai sokféleség pozitívan járul hozzá az emberi egészséghez; mivel az emberek által alkalmazott gyógyszerek 80 %-a természetes eredetű ⁽²¹⁾;
- O. mivel az EU több védett területtel rendelkezik, mint a világ bármely más régiója ⁽²²⁾; mivel a jog értelmében védett, illetve szigorúan védett területek hálózata jelenleg nem elég nagy a biológiai sokféleség megőrzéséhez ⁽²³⁾;

⁽¹⁸⁾ A biológiai sokféleség globális kilátásairól szóló ötödik dokumentum.

⁽¹⁹⁾ Daszak, P. et al., *Workshop Report on Biodiversity and Pandemics* [A biológiai sokféleségről és a világjárványokról szóló munkaértekezlettről készült jelentés], a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform, Bonn, 2020.

⁽²⁰⁾ Ugyanott.

⁽²¹⁾ Durant, O., *Natural Medicine: Past to Present* [Természetgyógyászat régen és most], University College of London, London, 2018.

⁽²²⁾ Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség „Bevezetés az európai védett területek témakörébe” című, 2020. november 23-i jelentése.

⁽²³⁾ Az irányítás eredményessége a védett területek uniós hálózatában, a Natura 2000 hálózatban.

2021. június 9., szerda

- P. mivel az EU még mindig jelentős végrehajtási hiányosságokkal néz szembe a Natura 2000 hálózat eredményes irányítása terén;
- Q. mivel a Natura 2000 hozzájárul a fajok megőrzéséhez, ugyanakkor számos más veszélyeztetett fajt nem véd ez a hálózat ⁽²⁴⁾;
- R. mivel a Natura 2000 hálózat a becslések szerint 52 000 közvetlen és közvetett munkahelyet támogat a természetvédelem területén, és mivel az idegenforgalom munkahelyeiből 3,1 millió (a negyede) kapcsolódik védett területekhez ⁽²⁵⁾; mivel a védett területek bővítésének célja a biológiai sokféleség védelme, ugyanakkor hozzájárul az éghajlatváltozás mérsékléséhez és az ahhoz való alkalmazkodáshoz is, valamint jelentős megtérülést hoz a beruházások és a munkahelyteremtés terén;
- S. mivel az Európai Számvevőszék komoly hiányosságokra világított rá a biológiai sokféleség védelmével és helyreállításával kapcsolatos uniós szakpolitikákban, többek között, de nem kizárólag a biológiai sokféleség védelmét vagy helyreállítását célzó nem megfelelő intézkedések, a végrehajtás és a finanszírozás hiánya és az eredmények mérésére szolgáló nem megfelelő mutatók kapcsán ⁽²⁶⁾; mivel a jövőbeli uniós szakpolitikáknak orvosolniuk és kezelniük kell ezeket a hiányosságokat;
- T. mivel a világ élelmiszer növényeinek körülbelül 75 %-a rovarbeporzóktól függ ⁽²⁷⁾, és mivel a beporzók száma drámai módon csökkent az elmúlt évtizedekben; mivel a biológiai sokféleség megőrzése és a rovarok védelme elválaszthatatlanul összekapcsolódik egymással;
- U. mivel hivatalosan nem fogadták el az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (EFSA) méhekre vonatkozó iránymutatását, és annak felülvizsgálata még nem zárult le sikeresen;
- V. mivel az Európai Parlament 2019. december 18-én állásfoglalást fogadott el a beporzókról szóló uniós kezdeményezésről ⁽²⁸⁾, amely megerősíti határozott álláspontját a beporzók védelmének fontosságával kapcsolatban;
- W. mivel a beporzókról szóló jelenlegi uniós kezdeményezés kerete és intézkedései megerősítést igényelnek, és azokat integrálni kell valamennyi uniós ágazati politikába;
- X. mivel a rovarok védelmével kapcsolatos nyomkövetési, kutatási és egyéb tevékenységek szétapróztak, gyakran nem megfelelőek, alulfinanszírozottak vagy nemzeti szinten nem léteznek;
- Y. mivel a biológiai sokféleség csökkenése gazdasági tevékenységekhez kapcsolódik; mivel a gazdasági tevékenységeknek tiszteletben kell tartaniuk bolygónk tűrőképességének határait;
- Z. mivel a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák megőrzése közvetlen és közvetett gazdasági előnyökkel jár a gazdaság legtöbb ágazata számára, és alátámasztja gazdaságaink és társadalmaink működését; mivel minden vállalkozás közvetlenül, vagy közvetve függ az ökoszisztéma-szolgáltatásoktól; mivel a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, hatékony intézkedésekkel társított javított szakpolitika megerősítheti a gazdaságot és foglalkoztatási lehetőségeket teremthet;
- AA. mivel a biológiai sokféleség csökkenésének fő közvetlen előidézői a föld- és a tengerhasználat változásai, a természeti erőforrások kitermelése, az éghajlatváltozás, a szennyezés és az idegenhonos fajok inváziója ⁽²⁹⁾; mivel a biológiai sokféleséggel kapcsolatos eredményes 2020 utáni stratégiát illetően a természetmegőrzés és a természet helyreállítása mellett központi szerepet kell játszania a biológiai sokféleség csökkenését előidéző tényezőkkel szembeni fellépésnek, különösen a földhasználati ágazatokban és az élelmiszerrendszer átalakítása terén ⁽³⁰⁾;

⁽²⁴⁾ ten Brink, P. et al., *Natura 2000 – Jobs Scoping Study (Executive summary)* [Natura 2000 – A feladatokat felmérő tanulmány (vezetői összefoglaló)], Európai Környezetpolitikai Intézet, Brüsszel, 2017.

⁽²⁵⁾ Ugyanott.

⁽²⁶⁾ A Számvevőszék „Tovább kell törekedni a Natura 2000 hálózat teljes potenciáljának kihasználására” című, 2017. február 21-i különjelentése.

⁽²⁷⁾ A FAO 2018. május 20-i, „Miért fontosak a méhek” című jelentése.

⁽²⁸⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0104.

⁽²⁹⁾ A biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform Global Assessment Report on Biodiversity and Ecosystem Services (Globális vizsgálati jelentés a biológiai sokféleségről és az ökoszisztéma-szolgáltatásokról) című, 2019. május 31-i jelentése.

⁽³⁰⁾ Leclère, D. et al., „Bending the curve of terrestrial biodiversity needs an integrated strategy” (A szárazföldi biológiai sokféleség csökkenésének megállításához integrált stratégia szükséges), *Nature*, Vol. 585, Nature Research, London, 2020, 551–556. o.

2021. június 9., szerda

- AB. mivel a talaj egy közös erőforrás ⁽³¹⁾, és a talaj biológiai sokféleségére egyre nagyobb nyomás nehezedik; mivel a talaj biológiai sokféleségének – többek között a terjedelmében és a mennyiségében megfigyelhető tendenciák – uniós szintű nyomon követésének hosszú távon ki kell egészítenie a fizikai-kémiai paraméterekre vonatkozó rendszeres földhasználati és földfelszín-borítottsági összeírásokat;
- AC. mivel a mezőgazdasági biológiai sokféleség magában foglalja a biológiai sokféleségnek az élelmiszerek és a mezőgazdaság szempontjából releváns valamennyi összetevőjét, valamint a biológiai sokféleség minden olyan összetevőjét, amely a mezőgazdasági ökoszisztémát – más néven agrár-ökoszisztémákat – képezi, például az állatok, növények és mikroorganizmusok genetikai, faji és ökoszisztéma-szintű sokféleségét és változékonyságát, amelyek szükségesek az agrár-ökoszisztémák kulcsfontosságú funkcióinak, szerkezetének és folyamatainak fenntartásához;
- AD. mivel a mezőgazdasági területek, az erdők és az elterjedt madárfajok és mezei pillangók populációinak vizsgálata arra a hosszú távú tendenciára mutat rá, hogy Európában a mezőgazdasági területek biológiai sokféleségének jelentős csökkenése tapasztalható ⁽³²⁾; mivel ez elsősorban a természetes ökoszisztémák pusztulásának, széttöredezésének és károsodásának tudható be, amelyet elsősorban mezőgazdasági termelés intenzívebbé válása, az intenzív erdőgazdálkodás, a földterületek termelésből való kivonása és a városok terjeszkedése okoz ⁽³³⁾;
- AE. mivel a mezőgazdasági területek fenntartható kezelése hozzájárulhat az ökoszisztéma olyan szélesebb körű funkcióihoz, mint a biológiai sokféleség védelme, a szén-dioxid megkötése, a víz és a levegő minőségének fenntartása, a talaj nedvességtartalmának megőrzése a lefolyások csökkentése révén, a víz talajba történő visszaszivárgásának lehetővé tétele és az erózió elleni védelem;
- AF. mivel a földön élő összes emlős közül a biomasszában alapuló becslések szerint a legtöbb állat haszonállat, és alacsony százalékuk él vadon; mivel a madarak genetikai sokfélesége is aggasztóan alacsony ⁽³⁴⁾;
- AG. mivel a halászati, az akvakultúra-ágazat és a feldolgozóipar hozzájárulhat az ENSZ fenntartható fejlődési céljaihoz;
- AH. mivel a tudományos vizsgálatok aggályokat vetettek fel azzal kapcsolatban, hogy bizonyos halászati technikák alkalmazása hosszú távon jelentős káros hatással lehet az óceánok biológiai sokféleségére és a tengeri környezetre;
- AI. mivel a halászok fenntartható módszerek és technikák alkalmazásával hozzájárulhatnak a környezetkárosodás megelőzéséhez és a tengeri környezet megőrzéséhez;
- AJ. mivel az élőhelyek pusztulása és a vándorlási útvonalak megzavarása, valamint a halászat miatti túlzott mértékű erőforrás-kiaknázás – egyéb tényezők mellett – egyes halfajokat, például a tokhalat a kihalás szélére sodorta;
- AK. mivel annak ellenére, hogy egyes tengeri medencék tengeri erőforrásainak kiaknázásában történt igazolható előrelépés a fenntarthatóság terén, továbbra is vannak aggodalomra okot adó területek, ilyen különösen a Földközi-tenger;
- AL. mivel az EU a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvben célokat határozott meg; mivel a víztestek jó környezeti állapotára vonatkozó célkitűzés eléréséhez további intézkedésekre van szükség;
- AM. mivel az Európai Számvevőszék szerint ⁽³⁵⁾ bár bevezetésre került egy keretrendszer a tengeri környezet védelmére, az Unió fellépései nem vezettek el az ökoszisztémák és az élőhelyek kellő szintű védelméhez, a jelenlegi védett tengeri területek pedig csupán korlátozott védelmet nyújtanak;

⁽³¹⁾ Az Európai Parlament 2021. április 28-i állásfoglalása a talajvédelemről (elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0143).

⁽³²⁾ A Számvevőszék „Biodiverzitás a mezőgazdasági területeken: a közös agrárpolitika mindeddig nem tudta megállítani a hanyatlást” című különjelentése.

⁽³³⁾ Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség „Európai környezet – helyzetkép és kilátások 2020-ban: tudás a fenntartható Európába való átmenetért” című jelentése.

⁽³⁴⁾ Bar-On, Y.M., Phillips, R. and Milo, R., „The biomass distribution on Earth” (A biomassza megoszlása a Földön), *Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America*, 115. kötet, 25. szám, National Academy of Sciences, Washington, D.C., 2018.

⁽³⁵⁾ A Számvevőszék „Tengeri környezet: az Unió széles körű, de mélységét tekintve nem megfelelő védelmet biztosít” című különjelentése.

2021. június 9., szerda

- AN. mivel az erdők és az erdőalapú értéklánc egésze alapvető fontosságú a körforgásos biogazdaság további fejlődése szempontjából, mivel munkahelyeket biztosítanak, gazdasági jólétet biztosítanak a vidéki és városi területeken, az éghajlatváltozás enyhítésére és az ahhoz való alkalmazkodásra irányuló szolgáltatásokat nyújtanak, egészségügyi előnyökkel járnak, védik a hegyvidéki, szigeti és vidéki régiók biológiai sokféleségét és kilátásait, valamint küzdenek az elsivatagosodás ellen;
- AO. mivel az EU földterületének 43 %-át erdők alkotják, és ezek adnak otthont a szárazföldi biológiai sokféleség 80 %-ának⁽³⁶⁾; mivel az erdészeti tevékenységek a beszámolók szerint a fajok esetében a második legnagyobb terhelési kategóriát képezik⁽³⁷⁾, és különösen az ízeltlábúakat, az emlősöket és a nem szövetes növényeket érintik; mivel számos erdőtől függő fajt érint negatívan az elpusztult, korhadó és öreg fák eltávolítása⁽³⁸⁾ az őserdők csökkenése és bizonyos erdőgazdálkodási módszerek, például a tarvágás;
- AP. mivel a világban a szárazföldi biológiai sokféleség több mint 75 %-ának az erdők adnak otthont⁽³⁹⁾; mivel a Parlament ajánlásokat fogalmazott meg a Bizottság számára egy uniós jogi keretre vonatkozóan, amelynek célja az EU által ösztönzött globális erdőirtás, erdő- és ökoszisztéma-pusztulás megállítása és visszafordítása⁽⁴⁰⁾;
- AQ. mivel a környezet jó állapota és az egészséges ökoszisztémák létfontosságúak az éghajlatváltozás elleni küzdelemben, és az ökoszisztémák alapvető szerepet játszanak az éghajlatváltozás mérséklésében és az ahhoz való alkalmazkodásban; mivel az éghajlatváltozás kihat a biológiai sokféleségre, minthogy a fajok földrajzi eloszlási tartományait nagy mértékben az éghajlati változók határozzák meg; mivel azokon a területeken, ahol az éghajlat már nem megfelelő, egyes fajok földrajzi tartománya eltolódik, más fajok pedig helyileg kihalnak;
- AR. mivel a természetalapú megoldások és az ökoszisztéma-alapú megközelítések erős szakpolitikai kapcsolatot teremthetnek a három riói egyezmény között, integrált módon kezelve az éghajlatváltozást és a biológiai sokféleség csökkenését;
- AS. mivel az IPBES szerint a biológiai sokféleség csökkenését okozó öt tényező egyike a szennyezés; mivel a becslések szerint körülbelül 500 vegyi anyagra vonatkozóan léteznek megbízható információk, és mivel az Európai Vegyianyag-ügynökség 2019 áprilisáig 450 anyagot minősített kellőképpen szabályozottnak; mivel további 10 000 anyag esetében vélik úgy, hogy a kockázataikat meglehetősen jól jellemezték, míg további 20 000 anyag kockázataira vonatkozóan korlátozott információ áll rendelkezésre; mivel az anyagok többsége, körülbelül 70 000 anyag esetében szinte alig áll rendelkezésre a veszélyekre vagy az expozíciós kockázatokra vonatkozó információ; mivel a vegyi anyagok biológiai sokféleségre és környezetre gyakorolt összes hatására vonatkozó ismeretek jelentős hiányosságait sürgősen meg kell szüntetni;
- AT. mivel a fényszennyezés megváltoztatja a természetes éjszakai fény szintjét az emberek, az állatok és a növények számára, és ezáltal negatívan hat a biológiai sokféleségre, például azáltal, hogy kiegyensúlyozatlanná teszi az állatok vándorló, éjszakai és szaporodási tevékenységeit, és a rovarok és beporzók elpusztulásához is vezet, amelyeket vonz a számukra pusztulást hozó mesterséges fény;
- AU. mivel a Közös Kutatóközpont 2020-as jelentése⁽⁴¹⁾ szerint immár minden ökoszisztémában jelen vannak idegenhonos inváziós fajok, és különösen a városi ökoszisztémákat és a gyepterületeket fenyegetik;
- AV. mivel a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák terén mutatkozó jelenlegi negatív tendenciák nemcsak a fenntartható fejlődési célok felé tett előrehaladást fogják aláásni, hanem a szegénységgel, az éhezéssel, az egészséggel, a vízzel,

⁽³⁶⁾ Az Európai Parlament „Fenntartható erdőgazdálkodás: A Parlament erdőirtás elleni küzdelemre irányuló munkája” című, 2020. december 9-i cikke.

⁽³⁷⁾ A Bizottság „A természet állapota az Európai Unióban – Jelentés az élőhelyvédelmi és a madárvédelmi irányelv által védett élőhelyek és fajok helyzetéről és trendjeiről a 2013–2018 közötti időszakban” című, 2020. október 15-i jelentése (COM(2020)0635).

⁽³⁸⁾ Ugyanott.

⁽³⁹⁾ A FAO és az ENSZ Környezetvédelmi Programjának „A világ erdőinek helyzete – Erdők, biológiai sokféleség és emberek” című, 2020. május 22-i jelentése.

⁽⁴⁰⁾ Állásfoglalás a Bizottságnak szóló ajánlásokkal az EU által ösztönzött globális erdőirtás megállítására és visszafordítására szolgáló uniós jogi keretről.

⁽⁴¹⁾ A Bizottság Közös Kutatóközpontjának Ökoszisztémák és szolgáltatásaik feltérképezése és értékelése: uniós ökoszisztéma-értékelés című, 2020. október 13-i tudományos szakpolitikai jelentésére (kiegészítés) és a Bizottság Környezetvédelmi Főigazgatóságának BEST kezdeményezése (a biológiai sokféleség és az ökoszisztéma-szolgáltatások önkéntes rendszere az EU legkülső régióiban, valamint az EU tengerentúli országaiban és területein).

2021. június 9., szerda

a városokkal és az éghajlattal kapcsolatos fenntartható fejlődési célok felé tett előrehaladást is; mivel ezért a biológiai sokféleség csökkenését és pusztulását nemcsak környezeti problémának, hanem fejlesztési, gazdasági, társadalmi és morális kérdésnek is kell tekinteni;

- AW. mivel jelenleg az EU biológiai sokféleségének közel 80 %-a a legkülső régiókban és a tengerentúli országokban és területeken található ⁽⁴²⁾;
- AX. mivel az EU-nak és tagállamainak meg kell felelniük a biológiai sokféleséggel és az emberi jogokkal kapcsolatos nemzetközi kötelezettségeiknek, valamint a külső fellépések szakpolitikai koherenciájára vonatkozó kötelezettségeiknek, összhangban a Chartában foglalt azon kötelezettségükkel, hogy magas szintű környezetvédelmet és a környezet minőségének javítását a fenntartható fejlődés elvével összhangban integrálják az uniós szakpolitikákba;
- AY. mivel az emberi jogokkal és a környezettel foglalkozó különleges ENSZ-előadó munkája előkészíti a biológiai sokféleség megőrzésével és fenntartható használatával kapcsolatos emberi jogi kötelezettségek jogi keretének kialakítását; mivel az elmúlt években világszerte jelentősen megnőtt a környezetvédelemmel és a földdel foglalkozó emberjog-védők elleni támadások száma;
- AZ. mivel a becslések szerint a világ szárazföldi területeinek legalább egynegyede őslakos népek és helyi közösségek tulajdonában, kezelésében, használatában van vagy ők foglalják el; mivel az őslakos népek jogairól szóló ENSZ-nyilatkozat elismeri az őslakos népek kollektív és egyéni jogait; mivel az őslakos népek és a helyi közösségek alapvető szerepet játszanak a világ biológiai sokféleségének megőrzésében, és a biológiai sokféleségre vonatkozó globális célok nem érhetők el jogaik elismerése nélkül;
- BA. mivel mind a vadon élő állatokkal és növényekkel való illegális, mind pedig a jogszerű kereskedelem, valamint ezen állatok és növények felhasználása jelentősen hozzájárul a biológiai sokféleség csökkenéséhez, és mivel a természetes élőhelyek megsemmisülése és a vadon élő állatok és növények kizsákmányolása hozzájárul a fertőző betegségek megjelenéséhez és terjedéséhez ⁽⁴³⁾;
- BB. mivel a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform és az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület szerint a tengeri biológiai sokféleség komoly veszélyben van ⁽⁴⁴⁾; mivel az Európai Környezetvédelmi Ügynökség figyelmeztetéseket adott ki az európai tengeri környezet jelenleg romló állapotára, valamint arra vonatkozóan, hogy mielőbb helyre kell állítani tengeri ökoszisztémáinkat, megvizsgálva, hogy milyen hatással vannak az emberi tevékenységek a tengeri környezetre ⁽⁴⁵⁾; mivel a tengeri csomópontok, például a korallzátonyok, a mangroveerdők és a tengeri fűágyak erőteljesen lepusztultak, és ezeket az éghajlatváltozás és a szennyezés veszélyezteti;
- BC. mivel az óceán egységes egészet alkot, és jó környezeti állapota létfontosságú rezilienciájának biztosításához, valamint ahhoz, hogy az óceán továbbra is biztosítsa az olyan ökoszisztéma-szolgáltatásokat, mint a CO₂ elnyelése és az oxigéntermelés; mivel az éghajlati mechanizmusok az óceáni és tengeri ökoszisztémák egészségétől függenek, amelyet jelenleg károsít a globális felmelegedés, a szennyezés, a tengeri biodiverzitás túlzott mértékű kiaknázása, a savasodás, az oxigénszint csökkenése és a tengerpart eróziója; mivel az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület emlékeztet arra, hogy az óceán az éghajlatváltozás mérséklésére és az annak hatásaihoz való alkalmazkodásra irányuló megoldás részét képezi ⁽⁴⁶⁾;
- BD. mivel a tengeri hulladék 80 %-a szárazföldi eredetű, és 150 tonna műanyag halmozódott fel óceánjainkban ⁽⁴⁷⁾; mivel a települési szennyvíz 80 %-a a tengerbe kerül; mivel a felszínen az úszó hulladék összesített tömege az óceánba engedett műanyagoknak csak 1 %-át teszi ki ⁽⁴⁸⁾;

⁽⁴²⁾ BEST kezdeményezés.

⁽⁴³⁾ A biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform a biodiverzitásról és az ökoszisztéma-szolgáltatásokról szóló globális értékelő jelentésének összefoglalása a politikai döntéshozók számára.

⁽⁴⁴⁾ A biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform a biodiverzitásról és az ökoszisztéma-szolgáltatásokról szóló globális értékelő jelentése és a biológiai sokféleség globális kilátásairól szóló ötödik dokumentum.

⁽⁴⁵⁾ Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség „Marine messages II: Navigating the course towards clean, healthy and productive seas through implementation of an ecosystem-based approach” (Tengeri üzenetek II: A tiszta, egészséges és termelékeny tengerek felé vezető út kijelölése ökoszisztéma-alapú megközelítés alkalmazásával) című, 2020. június 25-i jelentése.

⁽⁴⁶⁾ Az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület 2019. szeptember 24-i különjelentése a változó éghajlat összefüggésében az óceánról és a krioszféráról.

⁽⁴⁷⁾ A Bizottság Környezetvédelmi Főigazgatósága, 10. mutató: Tengeri hulladék.

⁽⁴⁸⁾ Ugyanott.

2021. június 9., szerda

- BE. mivel a kék gazdaság valódi lehetőség a tengeri és part menti tevékenységek fenntartható fejlesztésére;
- BF. mivel ösztönözni kell a biológiai sokféleség védelmével és helyreállításával kapcsolatos, emberek, önkormányzatok, egyesületek, vállalkozások, oktatási intézmények és egyéb társadalmi érdekcsoportok közötti közös kezdeményezéseket;
- BG. mivel a stratégia sikeres végrehajtásához hatékony együttműködésre van szükség uniós és tagállami szinten, valamennyi érdekelt fél bevonásával;

A biológiai sokféleség jelenlegi állapota

1. üdvözli a 2030-ig tartó időszakra szóló új uniós biodiverzitási stratégiát és annak nagyratörő célkitűzéseit;
2. üdvözli továbbá, hogy ennek azt a távlati célt kell szem előtt tartania, hogy 2050-re a világ valamennyi ökoszisztémáját helyre kell állítani, ellenállóvá és védetté kell tenni; hangsúlyozza, hogy minden erőfeszítést meg kell tenni e cél mielőbbi elérése érdekében;
3. úgy véli, hogy a stratégia végrehajtása során biztosítani kell az összhangot az európai zöld megállapodás egyéb stratégiáival, például „a termelőtől a fogyasztóig” stratégiával; elismeri a fenntartható fejlődés három alábbi dimenziójának fontosságát: környezeti, gazdasági és szociális dimenzió; emlékeztet, hogy a környezeti dimenzió – beleértve a biológiai sokféleséget és az ökoszisztémák megőrzését – alátámasztja a másik két dimenziót, és a fenntartható fejlődés és a fenntartható fejlődési célok elérésének kulcsfontosságú alapja;
4. emlékeztet arra, hogy az Európai Unió új stratégiáiban sürgősen meg kell erősíteni a tengerekre vonatkozó jövőképet, különös tekintettel az európai zöld megállapodás, a biodiverzitási stratégia és „a termelőtől a fogyasztóig” stratégia nyomán követésére;
5. felhívja a Bizottságot, hogy minden jogalkotási javaslatot átfogó hatásvizsgálatra alapozzon, amely figyelembe veszi az egyéni és halmozott hatásokat, az érintett ágazatok társadalmi és gazdasági fenntarthatóságára, az élelmiszerbiztonságra és az élelmiszerárakra gyakorolt hatást, valamint azt a potenciális kockázatot, hogy a biológiai sokféleség csökkenését nem uniós országokba helyezik át azáltal, hogy a helyi termelést importtal helyettesítik, valamint a cselekvés és a tévlenség költségeit az azonnali és hosszú távú hatások tekintetében;
6. felszólítja a Bizottságot, hogy a hatásvizsgálatok elvégzése érdekében egészítse ki a környezeti szempontok értékelésére jelenleg használt egyetlen eszközt a biológiai sokféleséggel, az erőforrások felhasználásával és a szennyezéssel kapcsolatos hatásokat vizsgáló eszközökkel;
7. megjegyzi e tekintetben, hogy ha ugyanakkor hangsúlyt fektetnének az erdők társadalmi, környezeti és gazdasági előnyeire, az elősegítheti az erdők rezilienciájának és alkalmazkodóképességének biztosítását, valamint a körforgásos biogazdaságra való áttérést és a biológiai sokféleség javítását; úgy véli, hogy a céloknak és a végrehajtásnak figyelembe kell venniük az egyes országok pontos körülményeit és lehetőségeit, és pozitív hatást kell gyakorolniuk az erdőkre és az erdészeti feltételekre, a vidéki területek megélhetésére, valamint az EU erdőinek biodiverzitására;
8. emlékeztet a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform 2019. évi jelentésének következtetéseire, amelyek szerint a természet állapota az emberi történelem során soha nem látott ütemben romlik az egész világon, és a becslések szerint több mint 8 millió fajból mintegy 1 millió fajt fenyeget a kihalás veszélye;
9. megállapítja, hogy ez a harmadik biodiverzitási stratégia, amelynek célja az EU biológiai sokfélesége csökkenésének megállítása; sajnálja azonban, hogy az EU-ban a biológiai sokféleség továbbra is csökken; mély sajnálatának ad hangot amiatt, hogy az Unió sem a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégia célkitűzéseit, sem a biológiai sokféleségre vonatkozó globális aicsi célokat nem tudta teljesíteni;
10. hangsúlyozza, hogy a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégiának maradéktalanul meg kell valósítania célkitűzéseit; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kötelezzék el magukat a biológiai sokféleség megőrzésére és helyreállítására irányuló jelentős és kiegészítő intézkedések mellett az új, világosan meghatározandó és mérhető célkitűzések maradéktalan teljesítése érdekében;

2021. június 9., szerda

11. hangsúlyozza, hogy a Covid19-világjárvány ismét rámutatott annak fontosságára, hogy holisztikusan alkalmazzák az „egy az egészség” elvét a szakpolitikai döntéshozatalban, ami azt tükrözi, hogy az emberi egészség, az állatok és a környezet egészsége összekapcsolódnak, és hogy a társadalom egészében sürgősen gyökeres változásokra van szükség; hangsúlyozza a Bizottság fontos szerepét az „egy az egészség” koncepció Unión belüli koordinálásában és támogatásában és a nemzetközi fórumokon való népszerűsítésében; felszólít az EU jelenlegi politikáinak újragondolására és a szükséges változtatásokkal való sürgős és teljes összehangolására;

12. megjegyzi, hogy a világjárványok kiváltó okai többek között ugyanazok a globális környezeti változások, amelyek a biológiai sokféleség csökkenését és az éghajlatváltozást idézik elő⁽⁴⁹⁾, mint például a földhasználat megváltoztatása, valamint a vadon élő állatok és növények legális és illegális kereskedelme és fogyasztása; rámutat arra, hogy a világjárványok kockázata jelentősen csökkenthető a biológiai sokféleség csökkenését előidéző emberi tevékenységek csökkentésével, és hogy a világjárványok kockázatának csökkentésével járó becsült költség 100-szor alacsonyabb, mint az ezekre való reagálás költsége⁽⁵⁰⁾;

13. sürgeti a tagállamokat és a Bizottságot, hogy teljes mértékben vegyék figyelembe a zoonózisokkal és a világjárványokkal kapcsolatos tudományos bizonyítékokat, jelentéseket és ajánlásokat, többek között a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platformnak a biológiai sokféleségről és a világjárványokról szóló munkaértekezletéről készült jelentést⁽⁵¹⁾, az ENSZ Környezetvédelmi Programjának „A következő világjárvány megelőzése – zoonózisok és a fertőzési lánc megszakításának módja” című, 2020. július 6-i jelentését⁽⁵²⁾, valamint az Egészségügyi Világszervezet (WHO), a FAO és az Állategészségügyi Világszervezet (OIE) a felelősség megosztásáról és az egészségügyi kockázatoknak az állati-humán-ökoszisztéma kapcsolódási pontok mentén alakuló partnerség keretében történő kezelésével kapcsolatos globális tevékenységek összehangolásáról szóló 2010. áprilisi háromoldalú elvi feljegyzését⁽⁵³⁾ az emberek, az állatok és a környezet egészségügyi kockázatai elleni küzdelem érdekében;

14. üdvözli a világjárványok és más egészségügyi fenyegetések elleni uniós fellépés tervezett megerősítését az európai egészségügyi unió részeként⁽⁵⁴⁾, többek között egy uniós egészségügyi válságterv és pandémias terv kidolgozását a határokon át terjedő súlyos egészségügyi veszélyekről szóló új bizottsági javaslatnak⁽⁵⁵⁾ megfelelően, amelynek ki kell terjednie a zoonózis eredetű világjárványokra is;

Védelem és helyreállítás

15. határozottan támogatja az Unió tengeri és szárazföldi területei legalább 30 %-ának védelmére irányuló uniós célokat, például erdők, vizes élőhelyek, tőzeglápok, gyepterületek és part menti ökoszisztémák kellőképpen változatos ökoszisztémái körének lefedésével, valamint az Unió tengeri és szárazföldi területei legalább 10 %-ának szigorú védelmét, beleértve valamennyi megmaradt természetes és öreg erdőt és egyéb szénben gazdag ökoszisztémát; hangsúlyozza, hogy ezeknek a céloknak kötelező érvényűeknek kell lenniük, és azokat a tagállamoknak nemzeti szinten, a regionális és helyi hatóságokkal együttműködve, valamint tudományosan megalapozott kritériumokkal és a biológiai sokféleséggel kapcsolatos szükségletekkel összhangban kell végrehajtaniuk, figyelembe véve az egyes tagállamok természeti területeinek mérete és aránya, valamint a regionális és helyi körülmények közötti különbségeket;

16. hangsúlyozza, hogy e védett területeknek a meglévő védett területekre épülő, ökológiailag összefüggő és reprezentatív hálózatot kell létrehozniuk; kiemeli, hogy a védett területek növelése mellett biztosítani kell a védett területek minőségét is, többek között elegendő finanszírozás, világos és eredményes természetvédelmi tervek végrehajtása, megfelelő gazdálkodás, nyomon követés és értékelés, valamint a vonatkozó jogszabályok hatékony érvényesítése révén;

⁽⁴⁹⁾ Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség „A természet állapota az EU-ban – a természetvédelmi irányelvek szerinti jelentések eredményei, 2013–2018” című jelentése.

⁽⁵⁰⁾ A biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platformnak a biológiai sokféleségről és a világjárványokról szóló munkaértekezletéről készült, 2020. október 29-i jelentése.

⁽⁵¹⁾ Ugyanott.

⁽⁵²⁾ Az ENSZ Környezetvédelmi Programjának „A következő világjárvány megelőzése – zoonózisok és a fertőzési lánc megszakításának módja” című, 2020. július 6-i jelentése.

⁽⁵³⁾ A FAO-OIE-WHO 2010. áprilisi háromoldalú elvi feljegyzése a felelősség megosztásáról és az egészségügyi kockázatoknak az állati-humán-ökoszisztéma kapcsolódási pontok mentén alakuló partnerség keretében történő kezelésével kapcsolatos globális tevékenységek összehangolásáról.

⁽⁵⁴⁾ A Bizottság 2020. november 11-i közleménye: „Az európai egészségügyi unió kiépítése: az EU határokon át terjedő egészségügyi veszélyekkel szembeni rezilienciájának megerősítése (COM(2020)0724).

⁽⁵⁵⁾ A határokon át terjedő súlyos egészségügyi veszélyekről és az 1082/2013/EU határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2020. november 11-i európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat (COM(2020)0727).

2021. június 9., szerda

17. emlékeztet arra, hogy az IUCN nemzetközi ajánlásai szerint a védett területek összes kategóriája esetében meg kell tiltani a környezetkárosító ipari tevékenységeket és infrastrukturális fejlesztéseket ⁽⁵⁶⁾;
18. hangsúlyozza, hogy ki kell dolgozni a szigorú védelem világos fogalommeghatározását; tudomásul veszi a Tanács biodiverzitásról szóló, 2020. október 16-i következtetéseit, amelyek leszögezik, hogy a szigorúbb védelmi szint lehetővé tehet bizonyos emberi tevékenységeket, amelyek összhangban vannak a védett terület védelmi célkitűzéseivel; úgy véli, hogy azoknak az emberi tevékenységeknek, amelyek összeegyeztethetők a védelmi célokkal, sőt, akár kedvezően hozzájárulnak a biológiai sokféleséghez, továbbra is megengedettnek kell maradniuk a szigorú védelem alá tartozó területeken; felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve, a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismereteken alapuló eseti értékelés alapján tegye egyértelművé, hogy az emberi tevékenységek mely típusai tekinthetők engedélyezettnek a szigorú védettségi státusz esetén, amennyiben azok alapvetően nem zavarják a természetes folyamatok érvényesülését, és összeegyeztethetők a területek ökológiai szükségleteivel;
19. hangsúlyozza, hogy a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégia biológiai sokféleséggel kapcsolatos célkitűzéseinek elérése érdekében meg kell előzni az EU megmaradt tengeri és szárazföldi területeinek pusztulását is; intézkedéseket szorgalmaz a biológiai sokféleség csökkenésének kezelésére a védett területeken kívül; rámutat, hogy a természet és az ökoszisztémák védett területeken történő helyreállítása nem eredményezheti a biológiai sokféleség csökkenésének és az ökoszisztémák pusztulásának folytatódását más területeken;
20. hangsúlyozza a tengerentúli országok és területek természetvédelmi és helyreállítási erőfeszítésekké való bevonásának fontosságát;
21. fontosnak tartja a biogeográfiai régiók figyelembevételét és olyan összkormányzati megközelítés elfogadását a védett területekkel kapcsolatban, amelynek keretében a tagállamok értékelik a pénzügyi támogatás és a kompenzációs intézkedések szükségességét a védett területek kijelölésével összefüggésben; hangsúlyozza valamennyi érdekelt fél, köztük a földtulajdonosok bevonásának szükségességét;
22. hangsúlyozza a Natura 2000 erdőterületek fontosságát az erdők biológiai sokféleségének megőrzésében; megjegyzi azonban, hogy e területek kezeléséhez és a végrehajtás biztosításához elegendő pénzügyi forrásra van szükség;
23. hangsúlyozza a fenntartható erdőgazdálkodás kiegyensúlyozott megerősítésének fontosságát egyrészt az erdei ökoszisztémák egészsége, az éghajlatváltozás hatásaival szembeni rezilienciája és élettartama, valamint az erdők multifunkcionális szerepének megőrzése, többek között az erdők biológiai sokféleségének fenntartása szempontjából, másrészt a fenntartható fejlődési célok megvalósítása és az európai zöld megállapodás végrehajtása szempontjából; kiemeli a genetikai sokféleség ültetési szempontokba való beépítésének értékét, mivel ez korlátozza a károsítók támadásainak és a betegségek, valamint a helyi/őshonos fajok terjedésének kockázatát;
24. emlékeztet arra, hogy az EU rendelkezik a védett területek legnagyobb összehangolt hálózatával a világon;
25. tudomásul veszi azt a kötelezettségvállalást, amely szerint biztosítani kell, hogy 2030-ig a védett élőhelyek és fajok tendenciáiban és kedvező védettségi helyzetében ne legyen romlás, és hogy tagállami szinten a jelenleg kedvezőtől eltérő védettségi helyzetű fajok és élőhelyek legalább 30 %-a kedvező védettségi helyzetben legyen, vagy erőteljesen javuló tendenciát mutasson; úgy véli azonban, hogy a lehető leghamarabb kedvező védettségi helyzetet kell elérni a madárvédelmi ⁽⁵⁷⁾ és az élőhelyvédelmi irányelv ⁽⁵⁸⁾ hatálya alá tartozó valamennyi védett faj és élőhely tekintetében; hangsúlyozza, hogy vannak fennálló kötelezettségek annak biztosítására, hogy a fajok ne károsodjanak; felhívja a Bizottságot, hogy a harmonizált és rendszeres jelentéstétel biztosítása érdekében az EEA-val közösen határozzon meg egy világos kiindulási alapot, és orvosolja a trendbecslések jelenlegi módszertanának hiányosságait;
26. felhívja a tagállamokat, hogy javítsák a Natura 2000 hálózattal kapcsolatos nyomonkövetési rendszereik, ezen belül a gazdálkodás eredményességére vonatkozó nyomon követés minőségét és teljességét; hangsúlyozza a szakosodott irányító testületek és területgazdálkodási tervek fontosságát; úgy véli, hogy az EEA tájékoztatója ⁽⁵⁹⁾ szerint a szakemberek elégtelen mértékben ismerik és értik a gazdálkodás hatékonyságával kapcsolatos meglévő normákat; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy végezzenek célzottabb kapacitásépítést, és nyújtsanak jobb iránymutatást a gazdálkodás hatékonyságával kapcsolatban a Natura 2000 területek kezelésének – többek között a védett területek kezelése

⁽⁵⁶⁾ Az IUCN 2016. szeptember 10-i „Protected areas and other areas important for biodiversity in relation to environmentally damaging industrial activities and infrastructure development” (Védett területek és a biológiai sokféleség szempontjából fontos egyéb területek a környezetkárosító ipari tevékenységekkel és az infrastrukturális fejlesztésekkel összefüggésben) című ajánlása.

⁽⁵⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/147/EK irányelve (2009. november 30.) a vadon élő madarak védelméről (HL L 20., 2010.1.26., 7. o.).

⁽⁵⁸⁾ A Tanács 92/43/EGK irányelve (1992. május 21.) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.7.22., 7. o.).

⁽⁵⁹⁾ Az EEA „Management effectiveness in the EU's Natura 2000 network of protected areas” (A gazdálkodás eredményessége az EU védett területeket felölelő Natura 2000 hálózatában) című tájékoztatója.

2021. június 9., szerda

eredményességére vonatkozó globális normák, például az IUCN védett és megőrzött területeket tartalmazó zöld listája révén történő – értékelése és javítása érdekében; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy aktualizálja a Natura 2000 területekre vonatkozó adaptív gazdálkodási iránymutatást, amely kiterjed az éghajlatváltozás fajokra és ökoszisztémákra gyakorolt lehetséges hatásainak vizsgálatára is;

27. felhívja a tagállamokat, hogy megfelelő természetvédelmi intézkedések révén őrizzék meg a vadon élő fajok genetikai sokféleségét;

28. sajnálja, hogy a tagállamok nem teljesítették a tengervizek jó környezeti állapotára vonatkozó, a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvben meghatározott 2020-ig elérendő célkitűzést; felhívja a Bizottságot, hogy az összekapcsoltság javítása, a megerősített irányítás, a megbízhatóbb területrendezés, valamint a szisztematikus értékelések és végrehajtás révén erősítse meg a védett tengeri területek hálózatát;

29. aggodalmának ad hangot az édesvízi ökoszisztémák és fajok állapota miatt; rámutat, hogy 1970 és 2016 között 93 %-kal Európában volt a legsúlyosabb a csökkenés a világon ⁽⁶⁰⁾;

30. hangsúlyozza, hogy a szárazföldi biológiai sokféleség többségében erdőterületeken található; rámutat, hogy néhány erdőtípus esetében kis mértékben javult a védettségi helyzet ⁽⁶¹⁾, az uniós természetvédelmi jogszabályok hatálya alá tartozó erdei élőhelyek és fajok védettségi helyzete azonban nem mutat jelentős javulást ⁽⁶²⁾; hangsúlyozza, hogy 2011 és 2020 között az értékelések szerint az uniós erdők közel egyharmadának (31 %) védettségi helyzete rossz, több mint felüké (54 %) pedig nem megfelelő volt ⁽⁶³⁾;

31. kiemeli az európai erdők nem kielégítő helyzetét; hangsúlyozza, hogy egyes biogeográfiai régiókban az I. mellékletbe tartozó erdei élőhelyek mindössze 5 %-a van kedvező védettségi helyzetben ⁽⁶⁴⁾; hangsúlyozza, hogy a biodiverzitási stratégia előírja a tagállamok számára annak biztosítását, hogy egyetlen védett élőhely és faj védettségi tendenciája és helyzete se romoljon; megállapítja, hogy a legtöbb biogeográfiai régióban jelentősen tovább romlott a kedvezőtlen védettségi helyzetű erdei ökoszisztémák állapota ⁽⁶⁵⁾;

32. aggodalommal veszi tudomásul az erdei fajok és élőhelyek jelentős veszteségeiről szóló jelentéseket; emlékeztet arra, hogy Európában öt erdei faj a természetes élőhelyén kihalt, 42 erdei faj kritikusán veszélyeztetett, 107 erdei faj pedig veszélyeztetett helyzetben van;

33. fontosnak és sürgősnek tartja az összes fennmaradt természetes és őshonos erdő szigorú védelmének biztosítását; hangsúlyozza, hogy a természetes erdők öregedését lehetővé tevő erdősítés kulcsfontosságú az őshonos erdők területének növeléséhez; üdvözli a természetes és őshonos erdők meghatározására, feltérképezésére és nyomon követésére irányuló, folyamatban lévő részvételi folyamatokat;

34. hangsúlyozza, hogy az erdők, különösen a természetes erdők rendkívül fontosak a biológiai sokféleség védelme szempontjából, és felszólít védelmükre; e tekintetben felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vezessenek be az őshonos erdőkre vonatkozó fogalom meghatározást, amelyet a jövőbeli uniós erdőgazdálkodási stratégia részeként az Erdészeti Állandó Bizottság dolgoz majd ki;

35. felhívja a tagállamokat, hogy javítsák az illegális fakitermeléssel szembeni védelmet erősítő nemzeti jogszabályokat; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy harmonizálják a meglévő adatokat és pótolják a természetes és őshonos erdők helyének meghatározásával kapcsolatos hiányosságokat, valamint hozzanak létre a természetes és őshonos erdőkre vonatkozó kritériumoknak 2020-ban visszamenőleg megfelelő összes potenciális helyszínről, és vezessenek be ideiglenes fakivágási moratóriumot az összes érintett helyszínen az erdők szándékos megsemmisítésének megakadályozása érdekében, valamint késedelem nélkül jogilag biztosítsák a visszaigazolt erdőkben a beavatkozás tilalmát;

⁽⁶⁰⁾ A World Fish Migration Foundation 2020. július 28-i, „Massive decline in migratory freshwater fish populations could threaten livelihoods of millions, warns new report” (A vándorló édesvízi halpopulációkban bekövetkezett tömeges csökkenés milliók megélhetését veszélyeztetheti – figyelmeztet az új jelentés) című sajtóközleménye.

⁽⁶¹⁾ A természet állapota az EU-ban – a természetvédelmi irányelvek szerinti jelentések eredményei, 2013–2018.

⁽⁶²⁾ A Bizottság 2015. október 2-i jelentése a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégia félidej értékeléséről (COM(2015)0478).

⁽⁶³⁾ A természet állapota az EU-ban – a természetvédelmi irányelvek szerinti jelentések eredményei, 2013–2018.

⁽⁶⁴⁾ Az élőhelyvédelmi irányelv 17. cikkével összhangban a 2013–2018-as időszakra vonatkozóan jelentett adatok (2019) szerint a boreális biogeográfiai régió 4,84 %-a és az Atlanti-óceán 4,94 %-a van kedvező védettségi helyzetben.

⁽⁶⁵⁾ Az élőhelyvédelmi irányelv 17. cikkével összhangban a 2013–2018-as időszakra vonatkozóan jelentett adatok (2019) szerint.

2021. június 9., szerda

36. határozottan üdvözli az uniós természet-helyreállítási tervről és ezen belül kötelező helyreállítási célokról szóló jogalkotási javaslat kidolgozására vonatkozó kötelezettségvállalást, és ismételten szorgalmazza az EU szárazföldi és tengeri területeinek legalább 30 %-ára vonatkozó olyan helyreállítási cél⁽⁶⁶⁾ kitűzését, amelyet a biológiai sokféleséggel kapcsolatos szükségletek alapján minden tagállamnak kötelezően meg kell valósítania területének egészén, a védett területeken belül és azokon kívül; hangsúlyozza, hogy a helyreállítási célkitűzéseknek a meglévő uniós jogszabályokra kell épülniük, és a helyreállítási erőfeszítéseknek a lehető legnagyobb mértékben támogatniuk kell a természetes regenerációt;

37. úgy véli, hogy az átfogó helyreállítási cél mellett az uniós természet-helyreállítási tervről szóló jogalkotási javaslatnak uniós és tagállami szintű – saját ökoszisztémáikon alapuló – ökoszisztéma-, élőhely- és fajspecifikus célokat is tartalmaznia kell, különös hangsúlyt fektetve az ökoszisztémákra a biológiai sokféleség helyreállítása, valamint az éghajlatváltozás mérséklése és az ahhoz való alkalmazkodás kettős célja érdekében; hangsúlyozza, hogy az eszköznek az erdőkre, a gyepterületekre, a vizes élőhelyekre, a tűzeglápok beporzóira, a szabad áramlású folyókra, a part menti területekre és a tengeri ökoszisztémákra is ki kell terjednie; hangsúlyozza, hogy a helyreállítást követően meg kell akadályozni az ökoszisztémák romlását; úgy véli, hogy a helyreállítási célok terén elért eredményeket – többek között a 2030-as célok elérésére irányuló köztes célok alkalmazása révén – rendszeresen értékelni kell tagállami és uniós szinten egyaránt;

38. hangsúlyozza, hogy pozitív ösztönzőket és részvételi folyamatokat kell kialakítani a biológiai sokféleség helyreállítása iránti elkötelezettség fokozása érdekében;

39. határozottan kiemeli annak fontosságát, hogy az uniós természet-helyreállítási célkitűzéseket teljes mértékben integrálják más kapcsolódó politikákba és stratégiákba is; megismétli az erdők helyreállítására, ezen belül az erdők közötti összeköttetések fokozására és helyreállítására vonatkozó kötelező célok⁽⁶⁷⁾ kitűzésére irányuló felhívását; kéri, hogy a természet-helyreállítási tervbe foglalják bele legalább 25 000 km szabadon áramló folyónak az akadályok lebontása és az árterületek helyreállítása révén történő helyreállítását az Unióban;

40. határozottan sajnálatosnak tartja a beporzók állományainak csökkenését, mivel azok a környezet egészségének fő mutatói közé tartoznak; hangsúlyozza, hogy ez a csökkenés nemcsak a biológiai sokféleség visszaesését jelenti, hanem az élelmezésbiztonságot is veszélyezteti; megismétli a beporzókra vonatkozó uniós kezdeményezésről szóló állásfoglalásában megfogalmazott álláspontját, és szorgalmazza a kezdeményezés sürgős felülvizsgálatát; hangsúlyozza, hogy a felülvizsgált kezdeményezésnek tartalmaznia kell egy, a beporzók nyomon követésére vonatkozó, az egész Unióra kiterjedő, szilárd intézkedéseket, egyértelmű, határidőhöz kötött célkitűzéseket és mutatókat, többek között hatásmutatókat és kapacitásépítést tartalmazó új keretet;

41. emlékeztet a növényvédő szerek mézelő méhekre gyakorolt hatásának értékelésével összefüggésben emelt 2019. október 23-i kifogására⁽⁶⁸⁾, és sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a tagállamok hivatalosan nem fogadták el az EFSA méhekre vonatkozó iránymutatását; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy az EFSA méhekre vonatkozó iránymutatását és a jövőbeli végrehajtási jogi aktusokat érintő felülvizsgálat legalább a 2013-ban meghatározottal azonos szintű védelmet biztosítson, foglalkozzon az akut és krónikus toxicitással és a lárvákra gyakorolt toxicitással egyaránt, és terjedjen ki a vadon élő beporzókra is; hangsúlyozza a nagyobb átláthatóság szükségességét a felülvizsgálati folyamat során; megjegyzi, hogy az EFSA jelenleg saját modellezési rendszert (ApisRAM) fejleszt, amely várhatóan jobban összhangban lesz a mézelő méhek biológiájával, mint a BeeHAVE, és kevésbé ad lehetőséget összeférhetlenségre;

42. hangsúlyozza a mezőgazdasági területeken a biológiai sokféleséghez, valamint a beporzók védelméhez és helyreállításához való hozzájárulás szempontjából a magas biodiverzitású tájképi elemek fontosságát, valamint a méhészek szerepét; hangsúlyozza, hogy a zöld terek városokon belüli növelése szintén hozzájárulhat ezekhez a célokhoz; felhívja a tagállamokat, hogy stratégiai terveik tervezetébe foglaljanak bele a beporzók különböző csoportjait célzó intézkedéseket;

A biológiai sokféleség csökkenésének okai

43. hangsúlyozza, hogy a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia keretében megvalósított fellépéseknek megfelelően kell kezelniük a természetben végbemenő változás mind az öt fő közvetlen előidéző tényezőjét: a szárazföld és a tenger felhasználásának változásait, az élőlények közvetlen kizsákmányolását, az éghajlatváltozást, a szennyezést és az idegen fajok invázióját. hangsúlyozza, hogy a változás mögött meghúzódó okokat vagy közvetett mozgatórugókat, például a fenntarthatatlan termelési és fogyasztási mintákat, népességdinamikát, kereskedelmet, technológiai innovációkat és irányítási modelleket is orvosolni kell;

⁽⁶⁶⁾ Állásfoglalás a Biológiai Sokféleség Egyezményről (COP15).

⁽⁶⁷⁾ Állásfoglalása az EU szerepéről a világ erdőinek védelmében és helyreállításában.

⁽⁶⁸⁾ Az Európai Parlament 2019. október 23-i állásfoglalása az 546/2011/EU rendeletnek a növényvédő szerek mézelő méhekre gyakorolt hatásának értékelése tekintetében történő módosításáról szóló bizottsági rendelet tervezetéről (elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0041).

2021. június 9., szerda

A szárazföld és a tenger felhasználásának változásai

44. kiemeli, hogy a talaj biológiai sokfélesége létfontosságú ökoszisztéma-szolgáltatásokat biztosít és enyhíti az éghajlatváltozást, ami a szárazföldi szénelnyelők egyik legfontosabb elemévé teszi a talajt; aggodalommal hívja fel a figyelmet a fokozott mértékű talajromlásra és az e témakört érintő konkrét uniós jogi szabályozás hiányára; elismeri, hogy a különböző jogszabályokban van néhány olyan rendelkezés, amely közvetett módon hozzájárul a talaj védelméhez, de úgy véli, hogy ez részleges védelmet és erőteljesen széttagolt irányítási keretet eredményezett az Unióban; ezért felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogalkotási javaslatot a talaj védelmére és fenntartható használatára, valamint a talajvédelemnek az összes vonatkozó uniós politikába való integrálására irányuló, a szubszidiaritás elvét maradéktalanul tiszteletben tartó közös keret kialakítása céljából;

45. hangsúlyozza, hogy a talajra vonatkozó említett közös keretnek foglalkoznia kell a talajt érő valamennyi fő fenyegetéssel, ezen belül a talaj biológiai sokféleségének csökkenésével, a talaj szervesanyag-tartalmának csökkenésével, a szennyezettséggel, a szikesedéssel, a savasodással, az elsivatagosodással, az erózióval és a talajfedéssel; hangsúlyozza a közös fogalom meghatározások, világos célok és egy nyomon követhető keret beépítésének szükségességét; támogatja továbbá egy konkrét dekontaminációs cél meghatározását;

46. hangsúlyozza, hogy az egészséges talaj – ezen belül a termékenység és a szerkezet – döntő fontosságú a mezőgazdasági ágazat számára; rámutat többek között a fenntarthatatlan gazdálkodási és erdőgazdálkodási gyakorlatok, a földhasználat megváltoztatása, az építési tevékenységek, a talajfedés és az ipari kibocsátások talajra gyakorolt negatív hatásaira; hangsúlyozza, hogy olyan fakitermelési és mezőgazdasági módszereket kell alkalmazni, amelyek kevésbé károsítják a talajt;

47. felkéri a Bizottságot, hogy az ipari és bányászati tevékenységek által kiváltott talajromlás kezelésének javítása érdekében vizsgálja felül az ipari kibocsátásokról szóló 2010/75/EU irányelvet⁽⁶⁹⁾ és az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezeléséről szóló 2006/21/EK irányelvet⁽⁷⁰⁾; emlékeztet a kitermelt földre vonatkozó anyaghasznosítási cél kitűzését szorgalmazó felhívására⁽⁷¹⁾;

48. sürgeti a tagállamokat, hogy – az elővigyázatosság elve alapján és azon elv alapján, hogy megelőző intézkedéseket kell hozni, továbbá figyelembe véve a nem konvencionális szénhidrogének kiaknázása céljából történő hidraulikus rétegrepszttéssel járó kockázatokat és negatív éghajlati, környezeti és biodiverzitási hatásokat – ne engedélyezzenek az EU-ban semmilyen új hidraulikus rétegrepszttési tevékenységet, és állítsák le a meglévő műveleteket;

49. emlékeztet arra, hogy bár az EU az elsivatagosodás elleni küzdelemről szóló ENSZ-egyezmény (UNCCD) keretében kötelezettséget vállalt arra, hogy 2030-ra megfékezi a talajromlást⁽⁷²⁾, az Európai Számvevőszék különjelentésének következtetései szerint azonban nem valószínű, hogy ez a cél teljesül⁽⁷³⁾; sajnálja, hogy az elsivatagosodás miatt a biológiai sokféleséget, a talaj termékenységét, a föld természetes ellenálló képességét, az élelmiszertermelést és a vízminőséget fenyegető veszély ellenére, továbbá 13 tagállam azon nyilatkozata ellenére, hogy az UNCCD értelmében érinti az elsivatagosodás, a Bizottság nem kezeli hatékonyan a problémát; ezért felhívja a Bizottságot, hogy legyen ambiciózusabb, és haladéktalanul terjesszen elő egy, az elsivatagosodással és a talajromlással kapcsolatos uniós szintű stratégiát;

50. megjegyzi, hogy az Unióban az urbanizáció és a szabadidős tevékenységek a természetre kifejtett teljes nyomás 13 %-át és a tengeri környezetre gyakorolt teljes nyomás 48 %-át teszik ki⁽⁷⁴⁾; kiemeli, hogy a zöld városi területek és a zöld infrastruktúra a biológiai sokféleséget támogató és a lakosság fizikai és mentális jóllétéhez hozzájáruló ökoszisztéma-szolgáltatásokat nyújthatnak;

51. támogatja a Bizottság azon szándékát, hogy a városok környezetbarátabbá tételét célzó uniós platformot hozzon létre; felhívja a Bizottságot, hogy határozzon meg konkrét, ambiciózus, kötelező célokat a városi biológiai sokféleséggel, a természet alapú megoldásokkal és az ökoszisztéma-alapú megközelítésekkel, valamint a zöld infrastruktúrával kapcsolatban, amelyek az emberek és a vadon élő állatok számára egyaránt előnyösek, és hozzájárulnak a biológiai

⁽⁶⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/75/EU irányelve (2010. november 24.) az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) (HL L 334., 2010.12.17., 17. o.).

⁽⁷⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/21/EK irányelve (2006. március 15.) az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezeléséről és a 2004/35/EK irányelv módosításáról – A Tanács, az Európai Parlament és a Bizottság nyilatkozata (HL L 102., 2006.4.11., 15. o.).

⁽⁷¹⁾ Az Európai Parlament 2021. február 10-i állásfoglalása a körforgásos gazdaságról szóló új cselekvési tervről (elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0040).

⁽⁷²⁾ A talajdegradáció-semlegesség az egyezmény feleinek fogalom meghatározása szerint: olyan állapot, amikor a föld mint az ökoszisztéma-funkciók és -szolgáltatások támogatásához és az élelmezésbiztonság javításához szükséges erőforrás mennyisége és minősége egy meghatározott időbeli és térbeli nagyságrenden belül ökoszisztémán belül állandó marad vagy növekszik.

⁽⁷³⁾ A Számvevőszék 2018. december 18-i, „Az elsivatagosodás elleni küzdelem az Európai Unióban: a növekvő fenyegetés határozottabb fellépést követel meg.”

⁽⁷⁴⁾ A természet állapota az EU-ban – a természetvédelmi irányelvek szerinti jelentések eredményei, 2013–2018.

2021. június 9., szerda

sokféleséggel kapcsolatos átfogó célkitűzésekhez; hangsúlyozza, hogy olyan intézkedéseket kell beemlíteni, mint a zöld tetők minimális aránya új épületek esetében, a városi gazdálkodás, ezen belül adott esetben a gyümölcsfák hasznosításának támogatása, a növényvédők szerek mellőzésének garantálása, valamint a műtrágyahasználat csökkentése az EU városi zöld területein, valamint a zöld terek számának a lakosságszám szerinti növelése, egyúttal a zöld terekhez való hozzáférés terén mutatkozó egyenlőtlenségek kezelése; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy terjesszék ki a szárazföldi és tengeri ökológiai folyosókat a városi területekre, többek között a zöld infrastruktúrák transzeurópai hálózatának (TEN-G) kialakítása révén, amely a transzeurópai természetvédelmi hálózathoz (TEN-N) kapcsolódik;

Az organizmusok közvetlen kiaknázása

52. támogatását fejezi ki azon 2030-ra elérendő célok iránt, amelyek szerint a mezőgazdasági területek legalább 25 %-án ökológiai gazdálkodást kell folytatni, és ezt az arányt közép- és hosszú távon növelni kell; határozottan üdvözli továbbá azt a célt, hogy a mezőgazdasági földterületek legalább 10 %-a magas biodiverzitású tájképi elemekből álljon, amit megfelelő szinten kell megvalósítani a megművelt tájakon és az azok közötti ökológiai kapcsolat biztosítása érdekében; hangsúlyozza, hogy mindkét célt be kell építeni az uniós jogszabályokba, és azokat minden tagállamnak a közös agrárpolitika (KAP) stratégiai tervei keretében is végre kell hajtania;

53. aggodalommal állapítja meg, hogy a mezőgazdasági területek biológiai sokféleségéről szóló számvevőszéki jelentés szerint az a mezőgazdasági területeken élő fajok száma és változatossága folyamatosan csökken az Unióban; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Unió 2020-ig szóló biodiverzitási stratégiája nem tűzött ki mérhető célokat és fellépéseket a mezőgazdaság számára, ami megnehezíti az eredmények értékelését; emlékeztet arra, hogy a KAP biológiai sokféleségre fordított kiadásainak nyomon követése nem volt megbízható, és hogy hiányzott az uniós politikák és stratégiák közötti koordináció, és ennek következtében nem tudják orvosolni a genetikai sokféleség csökkenését⁽⁷⁵⁾; felhívja a Bizottságot, hogy kövesse a mezőgazdasági területek biológiai sokféleségével kapcsolatos számvevőszéki ajánlásokat, és építse be az ebből levont tanulságokat a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégiába⁽⁷⁶⁾;

54. hangsúlyozza, hogy a biológiai sokféleség az EU élelmezésbiztonságának megőrzéséhez is alapvetően fontos; kiemeli, hogy az uniós mezőgazdasági ágazat fontos szerepet játszik az egészséges, biztonságos és megfizethető élelmiszerek előállításában; hangsúlyozza, hogy a mezőgazdasági termelők kulcsszerepet játszanak e stratégia sikerében, és hogy ezt a stratégiát össze kell hangolni „a termelőtől a fogyasztóig” stratégia intézkedéseivel, céljaival és célkitűzéseivel;

55. elkerülhetetlennek tartja az uniós mezőgazdaság átalakítását annak érdekében, hogy az ökológiai és éghajlati átállással összhangban fenntarthatóvá váljon, és magas szintű állatjóléti normákat biztosítson, a fosszilis és vegyi inputanyagok, valamint az antibiotikum-kezelés minimálisra szorításával; hangsúlyozza, hogy a mezőgazdaságnak hozzá kell járulnia a biológiai sokféleség védelméhez és helyreállításához;

56. a lehetséges társadalmi-gazdasági hatások fényében elkerülhetetlennek tartja, hogy a mezőgazdasági termelők támogatásban – a gazdasági támogatást is beleértve –, valamint képzésben részesüljenek a fenntartható mezőgazdasági rendszerekre való átállással kapcsolatban az agroökológiai és egyéb innovatív fenntartható gyakorlatok előmozdítása érdekében; ezért kiemeli a jól meghatározott és elégséges – többek között a többéves pénzügyi kereten keresztül nyújtott – pénzügyi támogatást biztosításának fontosságát e célkitűzések elérésének elősegítése érdekében, és e tekintetben felhívja a tagállamokat, hogy használják fel a KAP stratégiai terveket és annak zöld összetevőit e célok érdekében, egyúttal mindenki számára előnyös megoldásokat kialakítva a biológiai sokféleség védelmére;

57. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki stratégiát annak érdekében, hogy támogassa a helyi értékláncokat a javasolt célok elérésében, és hangsúlyozza, hogy a kisüzemi mezőgazdasági vállalkozásoknak külön támogatásra van szükségük a stratégiához való hozzájáruláshoz;

58. üdvözli, hogy a biogazdálkodást az EU fenntarthatóbb élelmiszerrendszerek felé vezető útjának egyik fontos elemeként ismerik el, különösen a biológiai sokféleséggel kapcsolatos megfontolások tekintetében, a gazdasági fejlődésre, a vidéki foglalkoztatásra, a környezetvédelemre és az éghajlatváltozás elleni küzdelemre irányuló közpolitikai célok elérése érdekében; hangsúlyozza a biogazdálkodás európai cselekvési tervének fontosságát abban, hogy növekedjen a biogazdálkodás elterjedése;

59. hangsúlyozza, hogy az ökológiai élelmiszer-termelés fejlesztését piacvezérelt, az ellátási láncot érintő, valamint a bioélelmiszerek iránti keresletet ösztönző fejlesztéseknek és intézkedéseknek kell kísérniük, többek között a közbeszerzés és a promóciós intézkedések széles köre, a kutatás, az innováció, a képzés és a tudományos ismeretek átadása révén, amelyek célja az ökológiai termékek piaca stabilitásának és a mezőgazdasági termelők tisztességes javadalmazásának

⁽⁷⁵⁾ A Számvevőszék 2020. június 5-i, „Biodiverzitás a mezőgazdasági területeken: a közös agrárpolitika mindegyik nem tudta megállítani a hanyatlást” című különjelentése.

⁽⁷⁶⁾ Ugyanott.

2021. június 9., szerda

támogatása, valamint a fiatal gazdálkodókat támogató intézkedések előmozdítása; hangsúlyozza, hogy az uniós biogazdálkodáshoz kapcsolódó helyi feldolgozás és forgalmazás biztosítása érdekében a teljes bioélelmiszer-lánc fejlesztésére van szükség;

60. megjegyzi, hogy a tagállamok a bioágazatuk fejlettségi szintjétől függően eltérő módon járulnak hozzá ezekhez az uniós szintű célokhoz, és ezért nemzeti célok meghatározására szólít fel; hangsúlyozza, hogy ezeket a célokat nem lehet elérni erőteljes pénzügyi támogatás, szilárd képzési programok és tanácsadói szolgáltatások nélkül; felszólítja a tagállamokat, hogy ennek megfelelően alakítsák ki KAP stratégiai terveiket, és felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy e stratégiai tervek feleljenek meg a kívánalmaknak;

61. emlékeztet a kollektív megközelítés ösztönzésének, multiplikátorhatása kihasználásának, a biológiai sokféleséggel kapcsolatos stratégia intézkedések előmozdításának fontosságára, és felkéri a Bizottságot, hogy a biológiai sokféleség kollektív védelmét célzó intézkedések végrehajtása során ösztönözze és támogassa az olyan asszociatív vállalkozásokat, mint az agrár-élelmiszeripari szövetkezetek;

62. hangsúlyozza, hogy a KAP-nak – az európai zöld megállapodás egyéb szakpolitikáival együtt – kulcsszerepet kell játszania a mezőgazdasági területek biológiai sokféleségének védelmében és előmozdításában; sajnálja, hogy a KAP mindeddig nem volt eredményes a biológiai sokféleség évtizedek óta tartó csökkenésének visszafordításában; emlékeztet arra, hogy a mezőgazdaság termelékenysége és ellenálló képessége a biológiai sokféleségtől függ, amely alapvető fontosságú élelmiszerrendszereink és élelmiszerbiztonságunk hosszú távú fenntarthatóságának és ellenálló képességének biztosításához; úgy véli, hogy a KAP különböző reformjaiban bevezetett kisebb változtatások nem ösztönözték eléggé a mezőgazdasági termelőket arra, hogy változtassák meg gyakorlataikat, és véleménye szerint az éghajlattal és a biológiai sokféleséggel összefüggő válságokkal kapcsolatos tapasztalatokon és előrejelzéseken alapuló, jelentős változásra van szükség;

63. megismétli, hogy a KAP-nak teljes mértékben összhangban kell lennie az EU megnövelt éghajlat-politikai és biodiverzitási céljaival; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a KAP stratégiai terveket használják fel a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégia és a „termelőtől a fogyasztóig” stratégia célkitűzéseinek megvalósítására, ezen belül a biológiai sokféleséget tekintetben tartó és agroökológiai megközelítések további érvényesítésére, és sürgeti a tagállamokat, hogy a feltételezési normák meghatározása során állapítsanak meg ambiciózus referenciaértékeket a fenntarthatóság és a biológiai sokféleség tekintetében, és biztosítsák az intézkedések – különösen az ökoszisztemek és az az éghajlatváltozáshoz kapcsolódó agrár-környezetvédelmi intézkedések – ambiciózus és gyors kidolgozását és alkalmazását; hangsúlyozza, hogy megfelelő pénzügyi forrásokat kell elkülöníteni a helyreállításra; felhívja a tagállamokat, hogy e célok érdekében építsenek a Bizottság ajánlásaira;

64. felhívja a tagállamokat, hogy – különösen KAP stratégiai terveik keretében – dolgozzák ki a magas biodiverzitású tájképi elemekre vonatkozó szükséges intézkedéseket, például sövények vagy védelmi sávok felhasználásával, amelyek egyúttal az élőhelyek közötti ökológiai összekapcsolódás előmozdítását és zöld folyosók létrehozását is célozzák;

65. hangsúlyozza, hogy a KAP-on belül meg kell erősíteni a nyomonkövetési keretet, többek között a KAP hatásainak mérésére szolgáló megbízhatóbb mutatók kidolgozása révén; felhívja a Bizottságot, hogy a nemzeti stratégiai tervek jóváhagyását követően végezze el azok várható összesített hatásának független értékelését; felhívja a Bizottságot, hogy amennyiben ez az elemzés elégtelennek tartja az európai zöld megállapodás céljainak elérésére irányuló erőfeszítéseket, tegye meg a megfelelő lépéseket, például kérje fel a tagállamokat stratégiai terveik módosítására vagy a féldős felülvizsgálat részeként vizsgálja felül a KAP stratégiai tervről szóló rendeletet;

66. kiemeli a kiegyensúlyozott étrendek fontosságát; úgy véli, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak elő kell segíteniük az egészséges és kiegyensúlyozott étrendek bevezetését, ugyanakkor megfelelő intézkedéseket kell bevezetniük a mezőgazdasági termelők támogatására az átállásban, különösen figyelembe véve az uniós gazdaságok gazdasági fenntarthatósága megőrzésének szükségességét;

67. sajnálja, hogy a mezőgazdasági termelés és fogyasztás egyre inkább a mezőgazdasági termények, és ezeken belül fajták és genotípusok egy korlátozott körére koncentrálódik; hangsúlyozza, hogy a mezőgazdasági ökoszisztémák sokféleségének előmozdítása, valamint a helyi genetikai erőforrások megőrzése szempontjából alapvető fontosságú a genetikai változatosság természetesen való fokozása és megőrzése, különösen az előttünk álló környezeti és éghajlati kihívások kezelését segítő megoldások tárházaként; kiemeli a helyi ökoszisztémáknak leginkább megfelelő helyi fajták és változatok alkalmazásának fontosságát;

68. felhívja a Bizottságot annak értékelésére, hogy a természetitőke-számvitel kidolgozása képes lenne-e arra, hogy korlátozza és észszerűsítse az ökoszisztémák kiaknázását és a rájuk gyakorolt hatást, és ezáltal hozzájáruljon a biológiai sokféleség csökkenésének megállításához és visszafordításához; fenntartásainak ad hangot ugyanakkor a természet értékének mennyiségi szempontból történő pontos mérésének megvalósíthatóságával kapcsolatban, és hangsúlyozza, hogy a természetnek belső értéke van; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy szolgáltatson több információt a potenciális nemzetközi természetitőke-számviteli kezdeményezésről;

2021. június 9., szerda

69. felhívja a tagállamokat, hogy KAP stratégiai tervük keretében dolgozzák ki a nagy biodiverzitású területek – többek között a tájelemek – előmozdításához szükséges intézkedéseket azzal a céllal, hogy olyan területet érjenek el, amelynek legalább 10 %-a a biológiai sokféleség szempontjából előnyös, magas biodiverzitású terület, például sövények, védelmi sávok, vegyi anyagoktól mentes területek és ideiglenesen parlagon hagyott területek, valamint hosszú távon a biológiai sokféleségnek szentelt extenzív művelésű termőföldek, a lehető legnagyobb mértékben előmozdítva az élőhelyek összekapcsolhatóságát és zöld folyosók létrehozását, hogy ezáltal maximalizálják a biológiai sokféleségben rejlő potenciált;

70. megjegyzi, hogy a prém céljából történő állattenyésztés, amely hasonló genotípusú, nem háziasított állatok ezreinek egymás közelében, krónikus stresszes körülmények között való elzárását jelenti, jelentősen veszélyeztetheti az állatok jólétét, és növeli a fertőző betegségek, többek között a zoonózisok iránti fogékonyágukat, amint ez a Covid19 esetében a nyérccel megtörtént;

71. sajnálja, hogy nem teljesült az az uniós kötelezettségvállalás, hogy 2020-ra teljes mértékben tiszteletben kell tartani a maximális fenntartható hozamot (MFH), ami a közös halászati politika egyik fő célja volt; hangsúlyozza, hogy az elővigyázatosság elvének tiszteletben tartása mellett valamennyi halpopulációt vissza kell állítani a maximális fenntartható hozamot előállítani képes szintet meghaladó szintre, biztosítva, hogy a populációk életkora és mérete egészséges állományt mutasson; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vállaljanak kötelezettséget a tengeri élőhelyek és halállományok teljes körű, a maximális fenntartható hozamot tiszteletben tartó helyreállítására a halászati gazdálkodás ökoszisztéma-alapú megközelítésének késedelem nélküli alkalmazásával, javítsák a szelektivitást és a nem célfajok túlélését, és e megközelítés végrehajtása során csökkentsék a halászat tengeri ökoszisztémákra gyakorolt hatását, többek között a káros hatással járó gyakorlatok vagy felhasználások korlátozásával;

72. emlékeztet arra is, hogy a technikai intézkedésekről szóló új rendelet⁽⁷⁷⁾ értelmében a Bizottságnak 2020. december 31-ig jelentést kell benyújtania a Parlamentnek és a Tanácsnak, és a Bizottság intézkedéseket javasolhat abban az esetben, ha bizonyíték van arra, hogy a célkitűzéseket és célszámokat nem érték el;

73. felhívja a Bizottságot, hogy a tengeri ökoszisztémák védelmére és a halászati erőforrások megőrzésére irányuló ambiciózus cselekvési terv bemutatásával lépjen fel az óceánok romlásával, eutrofizációjával és savasodásával szemben; úgy véli, hogy minden intézkedést – jogszabályokat is beleértve – el kell fogadni a gazdasági és egyéb tevékenységek tengeri élőhelyekre gyakorolt lehetséges negatív hatásainak csökkentése érdekében;

74. hangsúlyozza a halállomány-helyreállítási területek vagy halászati tilalmi övezetek létrehozásának fontosságát a halállomány helyreállításának lehetővé tétele érdekében, többek között az ivadéknevelő és ivó területeken is; hangsúlyozza minden halászati és egyéb kitermelő tevékenység betiltásának fontosságát a halászati tilalmi övezetekben;

75. határozottan támogatja a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászattal szembeni zéró tolerancia célkitűzést; rámutat, hogy a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat rendkívül káros következményekkel jár az állományok állapotára, a tengeri ökoszisztémákra, a biológiai sokféleségre, valamint az uniós halászok versenyképességére nézve; kéri az uniós kereskedelem- és halászati politika jobb összehangolását, biztosítva ezáltal a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászattal szembeni hatékony fellépést;

76. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki olyan ökoszisztéma-alapú megközelítést a tengeri biológiai sokféleség csökkenésének valamennyi mozgatórugójára vonatkozóan, amely – többek között az összes halászati és egyéb tengeri tevékenység ökoszisztéma-alapú hatásvizsgálata révén, figyelembe véve az ökoszisztémákban az éghajlatváltozás mérsékléséhez és az ahhoz való alkalmazkodáshoz, valamint a zsákmányállatok és a ragadozók közötti kölcsönhatásokhoz való hozzájárulásának képességét – a halászat által az állományokra, a biológiai sokféleségre és a tengeri ökoszisztémákra gyakorolt nyomás mellett egyéb tényezőket is figyelembe vesz, például a szennyezést, az éghajlatváltozást, a szállítást, valamint a part menti és partközeli felhasználásokat;

77. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismeretek alapján hozzanak intézkedéseket a halak kifogására, kirakodására és levágására vonatkozó magasabb szintű jólétet biztosító módszerek kidolgozásának és alkalmazásának előmozdítására;

78. fontosnak tartja biztosítani, hogy a haltenyésztési gyakorlatok fenntarthatóak legyenek és a halak magas szintű jólétén alapuljanak; úgy véli, hogy az akvakultúra-termelésnek fenntartható – például extenzív – termelési módszereken, valamint az algák, a kagylók, a tógazdálkodási rendszerek és a lagúna-akvakultúrák hasznosításán kell alapulnia, amelyek az alacsonyabb szén-dioxid-kibocsátás és tápértéke mellett fontos ökoszisztéma-funkciókat és szolgáltatásokat biztosíthatnak, beleértve a vizes élőhelyek fenntartását, valamint az erőforrásokra és a biológiai sokféleségre nehezedő nyomás csökkentését; aggályosnak tartja a halaknak a húsevő tenyésztett halak takarmányozása céljából történő kifogását, és úgy véli, hogy ezt a halfogási gyakorlatot fokozatosan meg kell szüntetni és fenntartható alternatívákkal kell felváltani; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell az akvakultúrával kapcsolatos adminisztratív eljárások egyértelműségét és teljes körű

(77) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1241 rendelete (2019. június 20.) a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák technikai intézkedések révén történő védelméről (HL L 198., 2019.7.25., 105. o.).

2021. június 9., szerda

végrehajthatóságát; kéri a Bizottságot, hogy szükség esetén frissítse az akvakultúrára és a Natura 2000 területekre vonatkozó iránymutatásait;

79. aggodalommal veszi tudomásul, hogy az EU parti tengervizeiben folytatódik a tengerfenék kiterjedt fizikai zavarása, különösen a fenékvonóhálós halászat miatt⁽⁷⁸⁾, amelyet a FAO olyan halászeszköz-típusként azonosította, amely a legnagyobb mértékben hozzájárul a visszadobások éves szintjéhez, és hogy a halásztától és a halászott területek sajátosságaitól függően rendkívül káros hatással lehet a tengerfenékre⁽⁷⁹⁾; emlékeztet rá, hogy a fenékvonóhálós halászat az egyik legelterjedtebb halászeszköz az EU-ban⁽⁸⁰⁾; emlékeztet arra a jelenlegi követelményre, hogy 400 méteres mélység alatt be kell szüntetni a tengerfenéki halászeszközökkel folytatott halászatot azokon a területeken, ahol veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák vannak vagy valószínűsíthetők; felhívja ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák az (EU) 2016/2336 rendelet⁽⁸¹⁾ teljes körű és hatékony végrehajtását, többek között a fenékhegyekkel kapcsolatban is; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy amennyiben a part menti ökoszisztémák védelme megköveteli, korlátozza – a Földközi-tengerre vonatkozó korlátozásokat⁽⁸²⁾ követve – a fenékvonóhálós halászat más part menti területeken való alkalmazását, többek között a halászati erőforrások megőrzésére és a tengeri ökoszisztémák védelmére irányuló, hamarosan elkészülő cselekvési tervében a legfenntarthatóbb és legkevésbé káros gyakorlatok biztosítása érdekében;

80. hangsúlyozza, hogy a halgazdálkodási terveknek figyelembe kell venniük a halászati gyakorlatoknak a fajokra, élőhelyekre, óceáni biodiverzitásra és tengeri környezetre gyakorolt hatásáról készült tudományos tanulmányok eredményeit, és hozzá kell járulniuk az azonosított negatív hatások kezeléséhez, többek között egyes gyakorlatok alkalmazásának korlátozásával vagy új technológiai enyhítő megoldások bevezetésével; hangsúlyozza továbbá, hogy az érzékeny fajok járulékos fogásait meg kell szüntetni vagy olyan szintre kell csökkenteni, amely lehetővé teszi teljes helyreállításukat, és hogy minimálisra kell csökkenteni a tengerfenéki élőhelyek károsodását;

81. felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozza ki a vonóhálós halászhajók fogalommeghatározását, és vegye fontolóra az uniós vizeken folytatott tevékenységüket korlátozó intézkedések meghozatalát, különösen a védett területeken folytatott tevékenységük betiltását;

82. úgy véli, hogy elengedhetetlen a nem uniós országokkal, különösen a szomszédos országokkal való jó együttműködés kialakítása, amely a tengeri élőhelyek egészséges ökoszisztémájának határokon átnyúló biztosítása érdekében kiterjed a nem uniós vizeken található halászati erőforrások azonos módon történő nyomon követésének előmozdítására is;

83. emlékeztet arra, hogy a közös halászati politika és a halászati ellenőrzési rendelet⁽⁸³⁾ a halászatra vonatkozó egyedi eszközöket tartalmazó szabályozási keretet biztosít az EU számára; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a társadalmi-gazdasági fenntarthatóságot a kék gazdaságon belüli ökológiai gyakorlatokra való átállásban érintett halászok számára, beleértve a kapcsolódó képzési igényeket is; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy e célokra megfelelő finanszírozást biztosítsanak az Európai Tengerügyi, Halászati és Akvakultúra Alapból és a Horizont Európából;

84. kéri a Tanácsot, hogy proaktív módon hozza nyilvánosságra a teljes kifogható mennyiségekről szóló elfogadott rendeletekkel kapcsolatos összes dokumentumot, összhangban az európai ombudsman 640/2019/FP. ügyben megfogalmazott ajánlásával;

85. folyamatos adatgyűjtést javasol a fenntarthatósági kritériumok jobb értékelése és annak megakadályozása érdekében, hogy halászati övezeteket hozzanak létre ott, ahol veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák létezését állapították meg;

86. hangsúlyozza, hogy a védett területek esetében a környezet megőrzésének és helyreállításának kell elsőbbséget élveznie, és ezeken a területen semmilyen tevékenység nem áthatja alá ezt a célt; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a védett tengeri területeken tiltsák be a káros emberi tevékenységeket; sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy a fajok és élőhelyek emberi terhelésekkel szembeni érzékenységét minden tengeri területen kezeljék a nemzeti tengeri területrendezési tervekben;

⁽⁷⁸⁾ Az EEA „Marine Messages II” című jelentése, 34. o.

⁽⁷⁹⁾ A FAO 2019. február 19-i, „A third assessment of global marine fisheries discards” [A globális tengeri halászatot érintő visszadobások harmadik értékelése] című jelentése.

⁽⁸⁰⁾ A Számvevőszék „Biodiverzitás a mezőgazdasági területeken: a közös agrárpolitika mindeddig nem tudta megállítani a hanyatlást” című, 13/2020. sz. különjelentése.

⁽⁸¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/2336 rendelete (2016. december 14.) a mélytengeri állományoknak az Atlanti-óceán északkeleti részén történő halászatára vonatkozó egyedi feltételek és az Atlanti-óceán északkeleti részének nemzetközi vizein folytatott halászatra vonatkozó rendelkezések megállapításáról, valamint a 2347/2002/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2016.12.23., 1. o.).

⁽⁸²⁾ A Tanács 2006. december 21-i 1967/2006/EK rendelete a földközi-tengeri halászati erőforrások fenntartható kiaknázásával kapcsolatos irányítási intézkedésekről, a 2847/93/EGK rendelet módosításáról és az 1626/94/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 409., 2006.12.30., 11. o.).

⁽⁸³⁾ A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

2021. június 9., szerda

87. hangsúlyozza a meglévő védett tengeri területek megerősítésének és hatékony végrehajtásának fontosságát, különösen a biológiai sokféleség szempontjából különösen fontos területeken; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy prioritásként dolgozzanak ki az ilyen területekre vonatkozó konkrét gazdálkodási terveket, amelyek egyértelmű állományvédelmi célkitűzéseket, valamint hatékony nyomon követési, felügyeleti és ellenőrzési intézkedéseket határoznak meg; különösen sürgeti a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel a védett tengeri területeiken folyó halászati gazdálkodásra vonatkozó – a közös halászati politika 11. cikkében meghatározott – közös ajánlások kidolgozását és benyújtását; úgy véli, hogy az éghajlatváltozás tengeri fajokra gyakorolt hatásait maradéktalanul figyelembe kell venni; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve állítson össze kritériumokat és iránymutatást a kijelölt védett területek kezelésének megfelelő megtervezéséhez, beleértve – a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismeretek alapján – az ökológiai folyosókat is, és könnyítse meg a tagállamok közötti együttműködést;

88. felhívja a Bizottságot, hogy a védett tengeri területeket csak megfelelő kezelésük után vegye figyelembe a nemzetközi célkitűzésekben;

89. úgy véli, hogy az új védett tengeri területeket be kell illeszteni a Natura 2000 keretbe, és elő kell mozdítani az ökológiai folytonosságot;

90. kiemeli, hogy amennyiben a védett tengeri területek sikeresek, jelentős társadalmi-gazdasági előnyökkel járnak, különösen a part menti közösségek, valamint a halászati és idegenforgalmi ágazat számára, és hogy a védett tengeri területek kulcsfontosságú ökológiai funkciókat tölthetnek be a halállományok megőrzésében és javíthatják azok ellenálló képességét;

91. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell az új uniós erdészeti stratégia következetes összhangját az európai klímarendeletről és a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégiával; hangsúlyozza, hogy holisztikus és következetes uniós erdészeti stratégiára van szükség, amely javítja az erdők és az erdőalapú ágazat multifunkcionális szerepét az EU-ban és népszerűsíti az erdők széles körű környezeti, társadalmi és gazdasági előnyeit, teljes mértékben tiszteletben tartva az EU éghajlat- és környezetvédelmi célkitűzéseit; hangsúlyozza, hogy az új uniós erdészeti stratégia központi és egymáshoz kapcsolódó célkitűzéseiként egyértelmű prioritást kell biztosítani a biodiverzitás és az éghajlat védelmének és megőrzésének; felszólít arra, hogy a természet-helyreállítási tervbe építsenek be konkrét, kötelező erejű célokat az erdei ökoszisztémák helyreállítására és későbbi védelmére vonatkozóan, és azokat emeljék be az uniós erdészeti stratégiába is; úgy véli, hogy figyelembe kell venni a helyi, regionális és tagállami szintű körülményeket;

92. megismétli az uniós erdőgazdálkodási stratégiáról szóló, 2020. október 8-i álláspontját, amely szerint a stratégiának hídként kell működnie a nemzeti erdészeti és agrárerdészeti politikák, valamint az erdőkkel és az agrárerdőkkel kapcsolatos uniós célkitűzések között, elismerve mind a nemzeti hatáskörök tiszteletben tartásának szükségességét, mind pedig a szélesebb körű uniós célkitűzésekhez való hozzájárulás szükségességét; hangsúlyozza ezért, hogy az uniós erdőgazdálkodási stratégiának tiszteletben kell tartania a szubszidiaritás elvét, és el kell ismernie az EU hatásköreit a környezetvédelem területén; emlékeztet, hogy az EUMSZ 191. cikke szerint az EU környezetpolitikája egyéb célkitűzések mellett hozzájárul a környezet minőségének megőrzéséhez, védelméhez és javításához, valamint természeti erőforrások körültekintő és észszerű hasznosításához; emlékeztet, hogy több uniós jogszabály is érinti az erdőket és az erdőgazdálkodást;

93. felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy belső és külső politikáikban biztosítsák az erdők legmagasabb szintű környezetvédelmét;

94. hangsúlyozza, hogy az új uniós erdőgazdálkodási stratégiának elő kell mozdítania a fenntartható erdőgazdálkodást, és hangsúlyozza a fenntartható erdőgazdálkodás kiegyensúlyozott megerősítésének fontosságát az erdei ökoszisztémák egészsége, éghajlatváltozással szembeni rezilienciája és élettartama, valamint az erdők multifunkcionális szerepének megőrzése szempontjából; megjegyzi, hogy erdőink védelme és fenntartható kezelése alapvetően fontos általános jóllétünk szempontjából, mivel az erdők közérdekű szabadidős, egészségügyi és oktatási tevékenységek helyszínei, és elismeri, hogy a fenntartható erdőgazdálkodás előmozdítja az európai erdők biológiai sokféleségének védelmét; emlékeztet arra, hogy az EU és tagállamai elkötelezték magukat a fenntartható erdőgazdálkodás fogalom meghatározásának és elveinek alkalmazása mellett;

95. hangsúlyozza az erdők szerepét az EU éghajlati céljainak elérésében; úgy véli, hogy az EU-ban az erdészeti és más biomassza erőforrások körforgásos és lépcsőzetes felhasználását kell előtérbe helyezni, ami nem veszélyezteti a tudományosan megalapozott védelmi és helyreállítási intézkedéseket és éghajlat-politikai fellépéseket; jó példának tartja a fa építőanyagként való felhasználását;

96. hangsúlyozza a KAP agrárerdészeti és erdőtelepítési intézkedéseinek alapvető fontosságát, és ösztönzi az erdészeti intézkedések folytonosságát az uniós erdőgazdálkodási stratégiával összhangban;

2021. június 9., szerda

97. hangsúlyozza az ellenálló és egészséges erdei ökoszisztémák fontosságát, beleértve az állat- és a növényvilágot is, az erdők által nyújtott sokféle ökoszisztéma-szolgáltatás – például a biológiai sokféleség, a tiszta levegő, a víz, az egészséges talaj, valamint a fa és a nem fa alapanyagok – biztosításának fenntartása és javítása tekintetében; rámutat arra, hogy multifunkcionális, egészséges, fenntartható módon és hosszú távú tervek mentén kezelt erdők és erdőgazdaság nélkül soha nem fognak megvalósulni az EU környezetvédelmi, éghajlat-politikai és biodiverzitással kapcsolatos céljai;

98. rámutat, hogy az erdőalapú ágazat és a fenntartható biogazdaság felvirágoztatásához koherens megközelítést kell kidolgozni a biodiverzitás és az éghajlat védelmének összehangolására;

99. tudomásul veszi a fenntartható módon kezelt erdőkből származó fa és fatermékek felhasználásának szerepét a szén-dioxid-semleges gazdaság felé történő elmozdulásban és a körforgásos biogazdaság fejlesztésében;

100. hangsúlyozza, hogy felül kell vizsgálni a biomassza energiatermelési célú felhasználására vonatkozó uniós szabályokat és össze kell hangolni azokat a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégia és az európai klímarendelet célkitűzéseivel, különösen a megújulóenergia-irányelv és a taxonómiai rendelet szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok részeként;

101. üdvözli az arra vonatkozó kötelezettségvállalást, hogy legalább hárommilliárd új fát ültessenek az EU-ban; hangsúlyozza, hogy az EU faültetési kezdeményezéseinek egyértelmű ökológiai alapelvekre, a természetközeli erdősítésre, a fenntartható újraerdősítésre, a városi és városkörnyéki területek zöldebbé tételére, helyreállítására, az összeköttetések fejlesztésére és az agrárerdészeti rendszerekre kell épülniük; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy ezeket a kezdeményezéseket kizárólag a biológiai sokféleségre vonatkozó célkitűzésekkel összeegyeztethető és azokat elősegítő módon hajtsák végre, biztosítva, hogy ez az ültetés ne a már meglévő őshonos és a nagy biodiverzitású erdőket váltsa fel, és hozzájárulva ahhoz, hogy az erdők reziliensek, vegyesek és egészségesek legyenek;

102. emlékeztet az EU által ösztönzött globális erdőirtás megállítására és visszafordítására szolgáló uniós jogi keretről szóló állásfoglalásában kifejtett álláspontjára, felszólítja a Bizottságot, hogy sürgősen terjesszen elő egy javaslatot egy, a kellő gondosságra vonatkozó kötelezettségen alapuló uniós jogi keretre, amely biztosítja az értékláncok fenntarthatóságát, valamint azt, hogy az EU piacán forgalomba hozott termékek vagy áruk nem vezetnek erdőirtásokhoz, erdőpusztuláshoz, az ökoszisztéma pusztulásához vagy átalakulásához és emberi jogi jogsértésekhez, továbbá nem származnak ezekből; megjegyzi, hogy ezt az uniós jogi keretet ki kellene terjeszteni az erdőkon kívüli – nevezetesen a tengeri és tengerparti, ártéri, tőzeglápi és szavannás –, nagy szénkészletet felhalmozó és gazdag biodiverzitású ökoszisztémákra is annak érdekében, hogy a nyomás ne tevődjön át ezekre a tájakra;

103. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg egy olyan jogi keret létrehozásának lehetőségét – elsősorban a Kereskedelmi Világszervezeten (WTO) belül –, amely lehetővé teszi a biológiai sokféleséget veszélyeztető bizonyos nyersanyagok, termékek és szolgáltatások kereskedelmének tilalmát;

104. hangsúlyozza, hogy sürgősen csökkenteni kell az EU termelésének és fogyasztásának környezeti lábnyomát annak érdekében, hogy az bolygónk tűrőképességének határain belül maradjon; felszólítja a Bizottságot, hogy javasoljon 2030-ig teljesítendő kötelező uniós célokat az EU fogyasztási és anyaglábnymóának jelentős csökkentése és 2050-re bolygónk tűrőképességének határai közé szorítása érdekében⁽⁸⁴⁾; támogatja a Bizottságot abban, hogy életciklus-megközelítést alkalmazzon a termékek és szervezetek környezeti lábnyomának méréséhez; úgy véli, hogy csökkenteni kell a műanyagok gyártását és felhasználását; úgy véli, hogy az ökoszisztémákat és azok biológiai sokféleségét érintő és kiaknázó gazdasági tevékenységeknek minden lehetséges biztosítékot tartalmazniuk kell az ilyen ökoszisztémákra gyakorolt negatív hatások enyhítésére;

Éghajlatváltozás

105. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az 1,5–2 °C-os globális felmelegedéssel számoló forgatókönyv szerint a szárazföldi fajok elterjedési területeinek többsége jelentősen csökkenni fog, és hogy a tengeri fajok ugyanúgy veszélyeztetve lesznek, különösen mivel a jelenlegi pályát követve ezek a hőmérséklet-emelkedések minden valószínűség szerint ennél magasabbak lesznek; ezért megismétli, hogy az EU-nak jelentősen növelnie kell az ambíciója szintjét, az éghajlatváltozás hatásainak mérséklésére vonatkozó célok elérése és az éghajlatváltozás következményeihez való alkalmazkodási stratégiák megvalósítása során elsőbbséget biztosítva a természet-alapú megoldásoknak és az ökoszisztéma-alapú megközelítéseknek, valamint az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentését célzó kiegészítő intézkedésként fokozni kell az EU területén található természetes szárazföldi és tengeri karbonelnyelők védelmét;

106. felhívja a Bizottságot, hogy értékelje az éghajlatváltozásnak a fajok abundanciájára és földrajzi eloszlására gyakorolt hatását, és ezt az értékelést vegye figyelembe a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégia végrehajtása során, továbbá segítse a tagállamokat abban, hogy az eredményeket beépítsék nemzeti szakpolitikáikba és a természetvédelmi irányelvek szerinti jövőbeli jelentésekbe;

⁽⁸⁴⁾ Állásfoglalás a körforgásos gazdaságról szóló új cselekvési tervről.

2021. június 9., szerda

107. kiemeli az egészséges óceáni ökoszisztémák alapvető szerepét a biológiai sokféleség csökkenésének megállításában és visszafordításában, valamint az éghajlatváltozás mérséklésében; felszólít a szénben gazdag óceáni élőhelyek megőrzésére és helyreállítására a szén-dioxid-tárolás, a part menti védelem, valamint a tengeri fajok és halászat éghajlatváltozással szembeni ellenálló képességének javítása érdekében; kéri továbbá, hogy integrálják eme élőhelyeket a hatékonyan irányított védett tengeri területekbe;

108. felszólítja a Bizottságot, hogy – az európai klímarendelet⁽⁸⁵⁾ elfogadását követően és tekintettel arra, hogy a természetes szénelnyelők fontos szerepet játszanak a klímasemlegesség elérésében – tegyen javaslatot az üvegházhatású gázok természetes szénelnyelők általi lekötésére vonatkozó, tudományosan megalapozott, 2030-ig elérendő ambiciózus uniós céltértekre, amelyek összhangban kell lennie a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó biodiverzitási stratégiával és amelyet jogszabályban kell rögzíteni; emlékeztet továbbá arra, hogy a kibocsátások gyors csökkentésének továbbra is prioritásnak kell maradnia;

109. felszólítja a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb terjesszen elő egy hosszú távú uniós éghajlati és biodiverzitási cselekvési tervet és a vonatkozó céltérteket, amely javítja az együttműködést és biztosítja a jövőbeli fellépések koherenciáját, fenntarthatóságát és a közöttük levő kapcsolatokat, valamint magában foglalja a 2020 utáni időszakra vonatkozó globális biodiverzitási keret, a Párizsi Megállapodás, a nemzetileg meghatározott hozzájárulások és a fenntartható fejlődési célok szerinti kötelezettségvállalásokat; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a lehető leghamarabb hivatalosan is hangolják össze az éghajlat-politikai és biodiverzitási tervek nyomon követését, jelentését és felülvizsgálatát; kiemeli, hogy a reziliens és egészséges ökoszisztémák elengedhetetlenek az éghajlatváltozás kezeléséhez és az ahhoz való alkalmazkodáshoz, és hogy az európai éghajlati paktum intézkedéseiben biztosítani kell a biológiai sokféleség és az éghajlat-politika közötti szinergiákat;

110. üdvözlözi az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra vonatkozó új uniós stratégiát; úgy véli, hogy az alkalmazkodási stratégia keretében hozott intézkedéseket teljes mértékben össze kell hangolni a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégiával, valamint az uniós polgári védelmi mechanizmus keretében a természeti katasztrófák megelőzésére és az azokra való felkészültségre vonatkozó intézkedésekkel;

111. támogatja továbbá a biológiai sokféleségről szóló egyezményben meghatározott „ökoszisztéma alapú” megközelítéseket, amelyek holisztikusabb stratégiát kínálnak a föld, a víz és az élő erőforrások integrált kezelésére, ami méltányos módon segíti elő a védelmet és a fenntartható felhasználást;

112. hangsúlyozza, hogy jobban meg kell határozni a „természetalapú megoldások” fogalmát, és hogy e meghatározásnak biztosítania kell, hogy a biológiai sokféleség és az ökoszisztéma integritása ne kerüljön veszélybe; ezért kéri, hogy uniós szinten dolgozzanak ki egyértelműbb fogalom meghatározást, valamint dolgozzanak ki iránymutatásokat és eszközöket a természetalapú megoldások alkalmazására vonatkozóan a természettel való összekapcsoltság, az előnyök, valamint a biológiai sokféleség megőrzése és az éghajlatváltozás mérséklése és az ahhoz való alkalmazkodás közötti szinergiák maximalizálása érdekében;

113. megállapítja, hogy a természetalapú megoldások még mindig hiányoznak számos nemzeti éghajlat-változási stratégiából; hiszi, hogy a természetalapú megoldásokkal foglalkozó, több érdekelt felet tömörítő platform erősítheti a biológiai sokféleségről és az éghajlatváltozásról szóló többoldalú nemzetközi egyezmények közötti szinergiákat, és támogatja a fenntartható fejlődési célok megvalósítását;

Szennyezés

114. üdvözlözi a Bizottság által meghatározott célokat, amelyek szerint 2030-ra a kockázatosabb és vegyi növényvédő szerek használatát 50 %-kal, a tápanyagvesztést pedig legfeljebb 50 %-kal kell csökkenteni, aminek eredményeként a műtrágyahasználat akár 20 %-kal is csökken 2030-ig, mindezeket jogszabályban kell rögzíteni, továbbá a csökkentés folytatása és a hosszú távú kötelezettségek vállalása érdekében a 2030 utáni időszakra vonatkozóan felül kell vizsgálni; felszólít e célok konkrét mérföldkövek alapján történő hatékony értékelésére;

115. felszólítja a Bizottságot, hogy határozzon meg egyértelmű és ambiciózus kiindulási pontokat ezekhez a célokhoz, és a tagállamokkal együtt határozza meg az uniós szintű célokhoz való méltányos hozzájárulásukat, tükrözve az országok eltérő kiindulási helyzetét és körülményeit; ragaszkodik ahhoz, hogy minden tagállam erőteljes intézkedéseket hajtson végre céljai elérése érdekében;

116. ellenzi, hogy 2022. december 31. után újra engedélyezzék a glifozát hatóanyagot; felszólítja az összes tagállamot, hogy végezzék el a megfelelő előkészítő munkát annak érdekében, hogy a glifozát betiltása után életképes alternatív megoldásokat nyújtsanak valamennyi mezőgazdasági termelő számára;

⁽⁸⁵⁾ Ideiglenes megállapodás a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és az (EU) 2018/1999 rendelet (az európai klímarendelet) módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletről (COM(2020)0080 – C9-0077/2020 – 2020/0036(COD)).

2021. június 9., szerda

117. emlékeztet a peszticidek uniós engedélyezési eljárásáról szóló, 2019. január 16-i állásfoglalására⁽⁸⁶⁾, és elvárja a Bizottságtól és a tagállamoktól, hogy haladéktalanul foglalkozzanak az abban megfogalmazott valamennyi felszólítással; felhívja a Bizottságot, hogy a peszticidekre vonatkozó keret végrehajtási intézkedéseinek felülvizsgálatába foglaljon bele olyan rendelkezéseket, amelyek támogatják a peszticidek uniós szintű csökkentésére vonatkozó célkitűzést, például a piacra jutásukra vonatkozó környezetvédelmi kritériumok megerősítése és pontosítása révén; hangsúlyozza, hogy nem szabad jóváhagyó határozatot hozni, amennyiben az EFSA arra a következtetésre jut, hogy elfogadhatatlan környezeti következmények állnak fenn; felhívja a Bizottságot, hogy tegye átláthatóbbá és hozzáférhetőbbé a szabályozási kockázatok adatait;

118. úgy véli, hogy az 1107/2009/EK rendelet⁽⁸⁷⁾ 53. cikkének (1) bekezdésében foglalt eltérést egyértelműbbé kell tenni, és csak egészségügyi és környezetvédelmi megfontolásból szabad azt alkalmazni; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy ezt az eltérést arra használják, hogy aláássák a három neonicotinoid kültéri felhasználására vonatkozó tilalmat;

119. felhívja a Bizottságot, hogy mielőbb fejezze be a peszticidek fenntartható használatáról szóló 2009/128/EK irányelv⁽⁸⁸⁾ felülvizsgálatát, beleértve a peszticid-csökkentési célokat is, és tegyen meg minden intézkedést annak biztosítására, hogy a tagállamok – többek között nemzeti cselekvési terveikben – kötelezettséget vállaljanak a végrehajtására;

120. megjegyzi, hogy a peszticidek széles körű használata a peszticidekkel szembeni rezisztenciához vezet, ami a peszticidek hatékonyságát csökkentő jelentős probléma; rámutat, hogy a növényvédő szerek fokozott felhasználása és az azoktól való fokozott függés sokba kerül a mezőgazdasági termelőknek; megjegyzi, hogy a biológiai sokféleség és a peszticidekkel szembeni rezisztencia csökkenésének elkerülése érdekében egy cselekvési hierarchiát kell követni, összhangban a 2009/128/EK irányelv III. mellékletében található integrált növényvédelem 8 elvével, amelyek értelmében a vegyi növényvédő szereket csak végső megoldásként használják;

121. sajnálja, hogy a vegyi anyagok környezetre és biológiai sokféleségre gyakorolt hatásait a REACH szerinti engedélyezési eljárás során a társadalmi-gazdasági elemzésben alábecsülik és alulértékelik; aggodalmának ad hangot a veszélyes vegyi anyagok folyamatos használata és engedélyezése miatt, amelyek negatív hatást gyakorolnak a környezetre, illetve amiatt, hogy hiányoznak a környezeti végpontokra vonatkozó biztonsági adatok; felszólítja a Bizottságot, hogy kockázatkezelői szerepében jobban vegye figyelembe a vegyi anyagok környezetre és biológiai sokféleségre gyakorolt hatásait, beleértve azok krónikus és hosszú távú hatásait is;

122. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a nem uniós országokból importált mezőgazdasági termékek egységes szabványait és hatékony ellenőrzését;

123. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a megengedett növényvédőszer-maradékok határértékéről (MRL) szóló 396/2005/EK rendeletet⁽⁸⁹⁾, hogy az állategészségügyi és környezeti kockázatokat jogszabályi kritériumként vonja be;

124. üdvözlöi, hogy a Bizottság kötelezettséget vállalt annak biztosítására, hogy a mezőgazdaságra vonatkozó nemzeti stratégiai tervek kezdettől fogva teljes mértékben tükrözzék az európai zöld megállapodás és a „termelőtől a fogyasztóig” stratégia törekvéseit, amelyek magukban foglalják a vegyi peszticidek, valamint a műtrágyák és antibiotikumok használatának és kockázatainak jelentős csökkentésére irányuló fokozott törekvéseket; hangsúlyozza, hogy ezeket a célokat holisztikus és körforgásos módon kell megvalósítani, például olyan elfogadott agroökológiai megközelítésekkel, mint az integrált termelés és a biogazdálkodás, beleértve a vetésforgót is; hangsúlyozza továbbá a precíziós mezőgazdaság, a digitalizáció és más eszközök hozzájárulását a peszticidek, műtrágyák és tápanyagok csökkentéséhez és hatékony használatához;

125. hangsúlyozza, hogy a peszticidhasználat iránti igény csökkentése, valamint a vegyi növényvédő szerek használatának és a kapcsolódó kockázatoknak a további csökkentése érdekében a mezőgazdasági termelőknek az alternatív, hatékony, megfizethető és környezeti szempontból biztonságos növényvédelmi megoldások és módszerek nagyobb eszköztárára van szükségük; javasolja, hogy ez magában foglalhatja a kulturális, fizikai és biológiai ellenőrzési technikák fokozott alkalmazását, az új, alacsony kockázatú peszticideket és biopeszticideket, az olyan eszközök által elősegített hatékonyabb alkalmazási technikákat, mint a digitális és precíziós gazdálkodás, epidemiológiai modellek, a kevesebb ráfordítást igénylő rezisztens fajták szélesebb és jobb választéka, valamint megerősített kutatási, innovációs, képzési és tanácsadó rendszerek, beleértve az agroökológiai gazdálkodási gyakorlatokat is;

⁽⁸⁶⁾ HL C 411., 2020.11.27., 48. o.

⁽⁸⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1107/2009/EK rendelete (2009. október 21.) a növényvédő szerek forgalomba hozataláról valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 309., 2009.11.24., 1. o.).

⁽⁸⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/128/EK irányelve (2009. október 21.) a peszticidek fenntartható használatának elérését célzó közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 309., 2009.11.24., 71. o.).

⁽⁸⁹⁾ A növényi és állati eredetű élelmiszerekben és takarmányokban, illetve azok felületén található megengedett növényvédőszer-maradékok határértékéről szóló, 2005. február 23-i 396/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 70., 2005.3.16., 1. o.).

2021. június 9., szerda

126. hangsúlyozza, hogy az uniós mezőgazdasági, halászati és erdészeti ágazatnak fontos szerepet kell játszania a természet védelmében és helyreállításában, és teljes mértékben be kell ezen ágazatokat a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégia végrehajtásába; hangsúlyozza, hogy a végrehajtási intézkedéseket jól meghatározott támogatásnak, képzési programoknak és a fenntartható, biztonságos, hatékony és megfizethető megoldások és alternatívák eszköztárának, valamint a legújabb ismeretekhez, technológiákhoz és tanácsadási szolgáltatásokhoz való hozzáférésnek kell kísérnie; hangsúlyozza továbbá, hogy a pozitív ösztönzők és a bevált gyakorlatok cseréje hozzájárulhatnak a stratégia végrehajtásához;

127. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégia célkitűzései teljes mértékben tükröződjenek a „termelőtől a fogyasztóig” stratégia, a vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégia és a közelgő szennyezőanyag-mentességi cselekvési terv végrehajtásában, amelynek a fény- és zajszennyezéssel – köztük a víz alatti zajjal – is foglalkoznia kell; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a rendelkezésre álló legjobb technológiák alkalmazásának biztosítása mellett tekintsek prioritásnak a szennyezés forrásnál való kezelését;

128. felszólítja a Bizottságot, hogy tűzzön ki 2030-ra ambiciózus csökkentési célt a kültéri mesterséges fény használatát illetően, és javasoljon iránymutatásokat arra vonatkozóan, hogy a tagállamok miként csökkenthetik az éjszakai mesterséges fényt;

129. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a biodiverzitási stratégia tartalmazzon célzott intézkedéseket a biológiai sokféleségre és az egészségre közvetlen hatást gyakorló szennyezés – például műanyag, a mikroműanyag és a vegyi szennyezés – csökkentésére; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a körforgásos gazdaságra vonatkozó új cselekvési terv és a kapcsolódó jogszabályok valamennyi fellépésének gyors végrehajtását;

Idegenhonos inváziós fajok

130. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az idegenhonos inváziós fajok már most is komoly veszélyt jelentenek a környezetre, a megélhetésre és az élelmezésbiztonságra, és visszafordíthatatlanul károsítják a védett területeket és a biológiai sokféleségüket is, amit az éghajlatváltozás tovább súlyosbít;

131. sajnálja, hogy az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajok jegyzéke az EU-ban élő ilyen fajok kevesebb, mint 6 %-át tartalmazza; felhívja a Bizottságot, hogy fokozza fellépését, és biztosítsa, hogy a veszélyeztetett fajokat érintő idegenhonos inváziós fajok felkerüljenek a jegyzékbe; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy javítsa a megelőzést azáltal, hogy a nem őshonos fajok első behozatalát megelőzően kötelező kockázatértékeléseket vezet be, és tudományos kockázatértékelés és ökológiai jellemzők alapján a lehető leghamarabb javaslatot tesz a kedvtelésből tartott állatként történő behozatal, tartás, tenyésztés és kereskedelem céljaira engedélyezett fajok uniós szintű fehér listáira;

132. rámutat arra, hogy a kedvtelésből tartott egzotikus állatok kereskedelme az idegenhonos inváziós fajok bejutásának egyik fő útja, de ezen kívül az idegenhonos inváziós fajok bejutása más stresszhatásokkal – például a szárazföldi és tengeri szállítással és a tengeri szeméttel – is összefügg; felszólít az idegenhonos inváziós fajok megelőzésére, ellenőrzésére és felszámolására irányuló további uniós szintű intézkedések kidolgozására, beleértve a kritikusnak veszélyeztetett fajokat érintő egyedi tervek kidolgozását; hangsúlyozza, hogy elegendő emberi, technikai és pénzügyi erőforrásra van szükség a megelőzés támogatásához, valamint a meglévő és újonnan bejutott idegenhonos inváziós fajok kezelésében az érintett területek megsegítéséhez;

133. sajnálja, hogy csak egy tengeri faj került fel az aggodalomra okot adó idegenhonos inváziós fajok uniós listájára⁽⁹⁰⁾; kéri a Bizottságot, hogy a 1143/2014/EU rendelettel való megfelelő összhang megteremtése érdekében foglalkozzon azzal a problémával, hogy aránytalanul kevés a tengeri idegenhonos inváziós fajok száma⁽⁹¹⁾;

Finanszírozás, általános érvényesítés és irányítási keret

134. hangsúlyozza, hogy a megelőzés és a helyreállítás társadalmi és környezeti előnyei meghaladják a beruházási költségeket; felszólítja a Bizottságot, hogy az uniós taxonómiai kritériumok alapján minden uniós kiadásban és programban biztosítsa a biológiai sokféleség védelmének tényleges központi szerepét és figyelembevételét; kéri, hogy az uniós kiadásokban és programokban hatékonyan alkalmazzák a jelentős károkozás elkerülését célzó elvet; felkéri a Bizottságot, hogy készítsen átfogó értékelést arról, hogy miként lehet mozgósítani a természettel kapcsolatos kiadásokhoz szükséges évi legalább 20 milliárd EUR-t, valamint terjessze elő az ennek megfelelő, az EU éves költségvetésére vonatkozó javaslatokat, és mérlegelje, hogy szükség van-e célzott finanszírozási eszköz létrehozására a TEN-N hálózat számára; nyugtázza a megállapodást, hogy 2024-től 7,5 %-kal, 2026-tól pedig 10 %-kal általánosan érvényesítik a biodiverzitási célokra szánt

⁽⁹⁰⁾ Tsiamis, K. et al., „Prioritising marine invasive alien species in the European Union through horizon scanning”, *Aquatic Conservation – Marine and Freshwater ecosystems*, Vol. 4, No 4, John Wiley & Sons Ltd, Chichester, 2020.

⁽⁹¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1143/2014/EU rendelete (2014. október 22.) az idegenhonos inváziós fajok betelepítésének vagy behurcolásának és terjedésének megelőzéséről és kezeléséről (HL L 317., 2014.11.4., 35. o.).

2021. június 9., szerda

kiadásokat; úgy véli, hogy erőfeszítéseket kell tenni azért, hogy 2021-től minél hamarabb teljesüljön a többéves pénzügyi kereten belül a biológiai sokféleség védelmére szánt éves kiadások legalább 10 %-os aránya; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell az éghajlatvédelem és a biológiai sokféleség finanszírozása közötti összhangot; sürgeti a tagállamokat, hogy a biológiai sokféleséggel kapcsolatos intézkedéseket vonják be a helyreállítási és rezilienciaépítési tervekbe; ragaszkodik ahhoz, hogy a biológiai sokféleséggel kapcsolatos uniós kiadásokat a Bizottság által az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal együttműködve meghatározandó hatékony, átlátható és átfogó módszertan szerint kössék nyomon;

135. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy 2022-ig mérjék fel, hogy mely támogatások károsak a környezetre, haladéktalan megszüntetésük céljából; felszólít arra, hogy irányítsák át a pénzügyi ösztönzőket a biológiai sokféleség szempontjából kedvező beruházások felé, az adórendszerekben pedig fokozottabban alkalmazzanak környezetvédelmi adókat és környezetvédelmi bevételeket;

136. emlékeztet az EU azon kötelezettségvállalására, hogy teljesíti a Párizsi Megállapodás célkitűzéseit; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2025-ig vessenek véget a fosszilis tüzelőanyagok közvetett és közvetlen támogatásának;

137. úgy véli, hogy a fosszilis tüzelőanyagok és más, környezeti szempontból káros támogatások fokozatos megszüntetését globális szinten is támogatni kell az EU kereskedelempolitikája és zöld diplomáciája révén, többek között az egyes kereskedelmi partnerek számára mérföldköveket meghatározó ütemtervről szóló megállapodás révén;

138. emlékeztet arra, hogy a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet becslései szerint a kormányok az egész világon évente mintegy 500 milliárd USD-t költenek a biológiai sokféleségre potenciálisan káros tevékenységek támogatására, ami a biológiai sokféleségre fordított összes kiadás ötszörös-hatszorosának felel meg;⁽⁹²⁾

139. felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtson egyértelmű iránymutatásokat és ösztönzőket a biológiai sokféleségre irányuló magánfinanszírozás mozgósításához, valamint a beruházásoknak az európai zöld megállapodás és a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégia célkitűzéseivel való igazításához; felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy a köz- és magánszektor számára egyaránt nyújtson ambiciózus és előremutató keretet, amely a hamarosan megjelenő megújított fenntartható finanszírozási stratégia részeként integrálja a jogalkotási intézkedéseket és pénzügyi ösztönzőket a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégiában foglalt célok és célkitűzések megvalósításának támogatása érdekében; felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen lépéseket a fenntartható vállalati beszerzések terén;

140. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a szakpolitikai koherenciát, és hangolják össze az uniós és nemzeti szakpolitikákat a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégiával; kéri továbbá, hogy az uniós politikákban tartsák tiszteletben a Szerződés valamennyi elvét, különösen az elővigyázatosság elvét és a „szennyező fizet” elvét;

141. kiemeli, hogy szükség van egy, a biológiai sokféleségre vonatkozó, jogilag kötelező erejű, egy átfogó hatásvizsgálatot követően kidolgozott irányítási keretre – egy biológiai sokféleségről szóló jogszabályra –, amely számos célkitűzésen, többek között 2030-ra elérendő célokon és a COP15 szerinti kötelezettségvállalásokon keresztül vezeti az utat 2050-ig, létrehoz egy intelligens mutatókat alkalmazó nyomonkövetési mechanizmust, és a védett területeken kívül is foglalkozik a védelemmel és a helyreállítással; felszólítja a Bizottságot, hogy e célból terjesszen elő 2022-ben egy jogalkotási javaslatot; hangsúlyozza, hogy a hatékony irányításhoz elengedhetetlen, hogy elegendő emberi és pénzügyi erőforrás álljon rendelkezésre;

142. felhívja a Bizottságot, hogy fontolja meg egy, a biológiai sokféleséggel foglalkozó független európai tudományos testület vagy hasonló testület létrehozását annak értékelésére, hogy az uniós intézkedések összhangban vannak-e a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégia célkitűzéseivel, és az ennek megfelelő szakpolitikai ajánlások megfogalmazására, elkerülve az EGT vagy más uniós és nemzetközi szervek szakpolitikáival való esetleges átfedéseket;

143. emlékeztet arra, hogy a Charta 37. cikkében szerepel az az elv, miszerint a környezetvédelmet be kell építeni az uniós jogba; úgy véli, hogy a Chartának el kell ismernie az egészséges környezethez való jogot, és az EU-nak vezető szerepet kell betöltenie egy hasonló jog nemzetközi elismerésére irányuló kezdeményezésben;

Vizsgálat, innováció és oktatás

144. felszólítja a Bizottságot, hogy erősítse meg a biológiai sokféleség szerepét az uniós ifjúsági programokban, például az európai önkéntes szolgálatban, és az átfogó Erasmus program keretében indítson el egy zöld Erasmus programot, amely a természet helyreállítása és megőrzése terén a tudáscserére és a szakemberek csereprogramjaira összpontosít;

⁽⁹²⁾ A Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet 2020. áprilisi, „A biológiai sokféleség globális finanszírozásának átfogó áttekintése” című jelentése.

2021. június 9., szerda

145. rámutat arra, hogy mélyebben meg kell érteni a biológiai sokféleség összetételét, az ökoszisztémák működésére és az ökoszisztémák rezilienciájára gyakorolt hatását; úgy véli, hogy fokozni kell a biológiai sokféleséggel kapcsolatos alap- és alkalmazott kutatást, és hangsúlyozza, hogy ehhez elegendő finanszírozást kell biztosítani; kéri, hogy a biológiai sokféleséggel kapcsolatos kutatásokat építsék be a különböző uniós és nemzeti finanszírozási programokba; ismételten felszólít arra, hogy az uniós kutatási program keretein belül a biológiai sokféleség legyen külön célterület; hangsúlyozza, hogy jelentősen növelni kell az állami kutatás finanszírozását;

146. hangsúlyozza a biogeográfiai régiókkal és a biológiai rendszertannal, valamint az erdőirtásnak és a biológiai sokféleség csökkenésének az alapvető szolgáltatásokra, például az élelmiszerellátásra gyakorolt hatásával kapcsolatos további kutatások fontosságát; hangsúlyozza, hogy javítani kell az egyrészt a betegségek megjelenése, másrészt a vadon élő állatok és növények legális és illegális kereskedelme, az állományvédelem és az ökoszisztémák károsodása közötti kapcsolatra vonatkozó ismereteket;

147. határozottan úgy véli, hogy további kutatásokat kell végezni az óceánokkal kapcsolatban, mivel azok továbbra is nagyrészt kiaknázatlanok; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy játsszon jelentős szerepet az ENSZ óceánkutatási évtizedében, és kövesse a Mission Starfish 2030 [A Starfish 2030 küldetés: óceánjaink és vizeink helyreállítása] ajánlásait; úgy véli, hogy a mélytengeri ökoszisztémák és a biológiai sokféleség számára is finanszírozást kell biztosítani;

148. ösztönzi a mezőgazdasági termelők számára a biológiai sokféleséget és az ökoszisztémák egészségét javító fenntartható mezőgazdasági innovációra, technológiákra, termelési módszerekre és gyakorlatokra – beleértve a digitalizációra, a fenntartható agrárerdészetre, a vegyi növényvédő szerek alacsony kockázatú biológiai alternatíváira és a növényvédő szerektől mentes mezőgazdaságra – irányuló kutatást;

149. úgy véli, hogy a fokozott kutatási erőfeszítéseknek ki kell terjedniük a természetvédelmi politikák társadalmi és gazdasági hatásaira és lehetőségeire, a talaj biológiai sokféleségére, valamint a gleccserek és a permafroszt olvadására;

150. üdvözli a biológiai sokféleséggel foglalkozó tudásközpont és az új uniós talajmegfigyelési központ létrehozását;

151. hangsúlyozza, hogy fontos megfelelő forrásokat elkülöníteni az adatgyűjtésre, valamint olyan mutatók kidolgozására, amelyek támogatják a kapacitásépítést és fokozzák az érdekelt felek közötti, biológiai sokféleséggel kapcsolatos együttműködést; elismeri a digitalizációban, a nagy adathalmazokban és a mesterséges intelligenciában rejlő lehetőségeket a biológiai sokféleséggel kapcsolatos ismereteink és tudásunk javítására;

152. felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa a kis- és középvállalkozások részvételét a kutatásban és az innovációs erőfeszítésekben, hogy hozzájáruljanak a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia céljaihoz;

153. úgy véli, hogy a környezeti ismereteknek az oktatás szerves részét kell képezniük; támogatja a védett területek létrehozását oktatási célból is; hangsúlyozza, hogy támogatni kell a közösségi tudományokat és a tudatosság növelését, többek között annak érdekében, hogy a társadalom számára nyilvánvaló váljon, hogy szükség van a biológiai sokféleség védelmére és helyreállítására;

A 2020 utáni globális biodiverzitási keret, nemzetközi fellépés, kereskedelem és óceánpolitikai irányítás

154. emlékeztet a Biológiai Sokféleség Egyezmény részes felei konferenciájának 15. üléséről (COP15) szóló állásfoglalásában a biológiai sokféleségről kifejtett álláspontjára, valamint arra, hogy szükség lenne egy, a Párizsi Megállapodáshoz hasonló, a 2020 utáni időszakra vonatkozó kötelező erejű megállapodásra, amely a biológiai sokféleség csökkenésének 2030-ig történő megállítását és visszafordítását szolgálná, és amely konkrét, mérhető, teljesíthető, releváns és határidőhöz kötött (SMART) célokat és mutatókat, szilárd végrehajtási keretet és tudományosan megalapozott, független és átlátható felülvizsgálati mechanizmust tartalmazna; úgy véli, hogy a 2021-es év a biológiai sokféleség globális fordulópontját jelenti, és hogy az EU-nak globális vezető szerepet kell betöltenie, és a tárgyalások során törekednie kell a saját szintjének megfelelő vagy azt meghaladó, magas szintű célokra, beleértve a jogilag kötelező erejű, 2030-ig elérendő, legalább 30 %-os globális helyreállítási és védelmi célok meghatározását; üdvözli a természetért és az emberekért küzdő ambiciózus koalíciónak a világ szárazföldi és tengeri területei 30 %-ának védelmét célzó kötelezettségvállalását; hangsúlyozza, hogy támogatni kell az alacsony jövedelmű országokat ezen új keret végrehajtásában; fontosnak tartja a magánszektorban a biológiai sokféleség védelme és helyreállítása érdekében tett további kötelezettségvállalásait;

155. felszólítja a Bizottságot, hogy törekedjen ambiciózus és egyértelmű, hosszú távú globális célok kitűzésére; megismétli azt az álláspontját, hogy a tárgyalások során az EU lehetőség szerint szólítson fel bolygónk felének 2050-ig történő védelmére⁽⁹³⁾;

⁽⁹³⁾ Állásfoglalás a biológiai sokféleségről szóló egyezményről (COP15).

2021. június 9., szerda

156. támogatja, hogy a jövőbeli vilá járványokkal szembeni ellenálló képesség megerősítése érdekében az Egészségügyi Világszervezet (WHO) keretében dolgozzanak ki egy vilá járványokról szóló nemzetközi szerződést; megjegyzi, hogy a biológiai sokféleséggel és a vilá járványokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform munkaértekezletén megfogalmazott egyik ajánlás egy járvány megelőzésről foglalkozó magas szintű kormányközi tanács létrehozására irányul, amely megkönnyítené a kormányok közötti együttműködést, többek között szakpolitikai szempontból releváns tudományos információk rendelkezésre bocsátása és egy nyomonkövetési keret kialakításának koordinálása révén, valamint lefedtetné a három riói egyezmény metszéspontjain működő lehetséges célok alapjait; felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy a COP15 keretében mozdítsák elő egy ilyen tanács létrehozását, amelynek színergiában kell működnie a meglévő szervekkel, például a WHO-val;

157. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szorgalmazzák az IPCC biológiai sokféleségről és éghajlatváltozásról szóló különjelentésének elkészítését;

158. aggodalmát fejezi ki azon új jogi, környezeti, biológiai védelmi és irányítási kihívások miatt, amelyek a genetikailag módosított, géntámadással létrehozott szervezeteknek többek között természetmegőrzési célokból a környezetbe történő kibocsátásából eredhetnek; elismeri a biológiai sokféleségről szóló egyezmény alapján létrejött, a biológiai sokféleséggel foglalkozó ad hoc technikai szakértőcsoport géntámadással és génmódosított élő halakkal kapcsolatos eredményeit⁽⁹⁴⁾, amely aggályokat vet fel viselkedésük előrejelzése, az általuk jelentett kockázat értékelése és a kibocsátásokat követő ellenőrzés által jelentett nehézségek miatt; megjegyzi, hogy a géntámadással létrehozott szervezetek maguk is invazív fajokká válhatnak; úgy véli, hogy teljes mértékben ki kell dolgozni a kockázatértékelésre vonatkozó globális és uniós szintű útmutató anyagokat, eszközöket és egy környezetvédelmi monitoringkeretet, valamint egyértelmű globális irányítást és hatékony mechanizmusokat a géntámadással létrehozott szervezetek hatásainak ellenőrzésére és megfordítására, és hogy további kutatásokra van szükség a géntámadással létrehozott szervezetek egészségügyi, környezeti, ökológiai, etikai és egyéb következményeire vonatkozóan, hogy jobban megértsük potenciális hatásukat; ezért úgy véli, hogy az elővigyázatosság elvével összhangban nem szabad engedélyezni a géntechnológiával módosított, géntámadással létrehozott szervezetek – többek között természetmegőrzési célú – kibocsátását⁽⁹⁵⁾;

159. hangsúlyozza a zöld diplomáciában, a kereskedelempolitikában és a többoldalú fellépésekben rejlő lehetőségeket a biológiai sokféleség Európán kívüli védelmének előmozdítására; támogatását fejezi ki az ökoszisztéma-helyreállítás ENSZ-évtizede (2021-2031) iránt, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy valamennyi külső fellépésbe ténylegesen építsék be a környezet és a biológiai sokféleség védelmét;

160. felkéri a Bizottságot, hogy vállaljon vezető szerepet a természeti erőforrásokkal való gazdálkodásról szóló nemzetközi megállapodással kapcsolatos erőfeszítésekben, hogy a természeti erőforrások felhasználása tekintetében bolygónk túróképeségének határain belül maradjunk;

161. hangsúlyozza, hogy az ökoszisztémák károsodása és az azokra nehezedő nyomás veszélybe sodorja a fenntartható fejlődést célzó valamennyi erőfeszítést és aláássa a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési célok többségének elérését, különösen a szegénység és az éhezés felszámolását, a víz és a megfelelő higiéniai létesítmények rendelkezésre állásának biztosítását, az élelmezésbiztonság megvalósítását, az egészséges élet biztosítását és az országok közötti és az azokon belüli társadalmi-gazdasági egyenlőtlenségek csökkentését;

162. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás és a környezet pusztulása egyre inkább kölcsönhatásba lép a lakóhely elhagyását kiváltó okokkal, mivel sokakat az éghajlatváltozás, a környezetromlás és katasztrófák kényszerítenek lakhelyük elhagyására; rámutat arra, hogy az éghajlatváltozás és a biológiai sokféleség csökkenése miatt az ilyen válságok meg fognak sokszorozódni az elkövetkező évtizedekben, hacsak most nem hozunk gyors és hatékony intézkedéseket; hangsúlyozza, hogy az EU-nak készen kell állnia az éghajlatváltozás által kiváltott lakóhelyelhagyásra, valamint a környezetkárosodás és a katasztrófák miatti lakóhelyelhagyásra, és elismeri, hogy megfelelő intézkedésekre van szükség az érintett lakosság emberi jogainak védelme érdekében;

163. felszólítja a Bizottságot, hogy könnyítse meg a kedvezményezett országok kapacitásépítését – beleértve a tudástranzszfert, a technológiamegosztást és a készségfejlesztést – a Biológiai Sokféleség Egyezménynek, a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezménynek (CITES) és a biológiai sokféleség védelme szempontjából elengedhetetlen egyéb egyezményeknek és megállapodásoknak a Szomszédosági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz (NDICI) és a kereskedelemösztönző támogatás keretében történő végrehajtása érdekében; ragaszkodik ahhoz, hogy többek között parlamentközi párbeszéd révén erősítsék meg a nem uniós országokkal folytatott együttműködési programokat őshonos biodiverzitásuk megőrzése érdekében, valamint segítsék a fejlődő országokat e programok végrehajtásában; kéri továbbá a határokon átnyúló ökoszisztémák, migrációs útvonalak és fajok közös kezelésének javítását, valamint ama lehetőség csökkentését, hogy a biológiai sokféleség csökkenésével járó veszélyeket a világ más részeire hárítsák;

⁽⁹⁴⁾ A biológiai sokféleségről szóló egyezmény alapján létrejött, a biológiai sokféleséggel foglalkozó ad hoc technikai szakértőcsoport kockázatértékelérszóló, 2020. április 15-i jelentése.

⁽⁹⁵⁾ Ugyanott.

2021. június 9., szerda

164. üdvözlí az afrikai Nagy Zöld Falhoz hasonló kezdeményezéseket, és felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki hasonló kezdeményezéseket más régiók számára, és támogassa a biológiai sokféleség világszerte történő helyreállítására irányuló nemzetközi kezdeményezéseket, ugyanakkor terjessze ki a biológiai sokféleség kulcsfontosságú területeit, amelyek célja a fejlődő országok éghajlatváltozással szembeni ellenálló képességének fokozása; úgy véli, hogy az új NDICI világszerte a biológiai sokféleség helyreállítását és megőrzését célzó változások fontos mozgatórugója lehet; úgy véli, hogy az új NDICI-ben a költségvetés jelentős részét a biológiai sokféleség helyreállítására és megőrzésére kell fordítani, hozzájárulva a biológiai sokféleség általános érvényesítésére vonatkozó átfogó célkitűzéshez;

165. úgy véli, hogy az őslakosok és a helyiek tudása elengedhetetlen a biológiai sokféleség hatékony védelméhez, és emlékeztet arra, hogy az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) éghajlatváltozásról és a földhasználatról szóló különjelentése elismeri az őslakos népek és a helyi közösségek környezetvédelemben betöltött döntő szerepét; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy továbbra is működjenek együtt a nemzetközi közösséggel, hogy elismerjék a biológiai sokféleség védelméhez nyújtott hozzájárulásukat, valamint hogy garantálják a jogaikat és támogassák a részvételüket a döntéshozatali folyamatokban; felhívja továbbá a tagállamokat, hogy késedelem nélkül ratifikálják a bennszülött és törzsi népekről szóló 1989-es ILO-egyezményt (169. sz. ILO-egyezmény);

166. támogatja az emberi jogokkal és a környezettel foglalkozó különleges ENSZ-előadó arra irányuló erőfeszítéseit, hogy iránymutatást dolgozzon ki a környezettel, az ökoszisztémákkal és a biológiai sokféleséggel kapcsolatos emberi jogi kötelezettségekről; felhívja az EU tagállamait és intézményeit, hogy támogassák és képviseljék az emberi jogokkal és a környezettel foglalkozó különleges ENSZ-előadó által előterjesztett, az emberi jogokra és a környezetre vonatkozó 2018-as keretelvek globális végrehajtását; arra is felhívja az EU-t, hogy támogassa az ENSZ Környezetvédelmi Programjának környezeti jogokra vonatkozó kezdeményezését;

167. annak támogatására ösztönzi az Uniót és a tagállamokat, hogy a környezetrombolást a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútuma értelmében vett nemzetközi bűncselekményként ismerjék el;

168. üdvözlí, hogy a Bizottság kötelezettséget vállalt arra, hogy biztosítja a biológiai sokféleségre vonatkozó rendelkezések maradéktalan végrehajtását és érvényesülését minden uniós kereskedelmi megállapodásban, valamint hogy javítja a kereskedelmi megállapodások által a biológiai sokféleségre gyakorolt hatás felmérését; üdvözlí továbbá, hogy az új kereskedelmi stratégia szerint szorosabb szakpolitikai integrációra van szükség a kereskedelempolitika és az uniós belső politikák között, és elismeri, hogy a biológiai sokféleség megőrzése olyan globális kihívás, amely globális erőfeszítéseket tesz szükségessé⁽⁹⁶⁾; hangsúlyozza, hogy a kereskedelemnek a biológiai sokféleség drasztikus csökkenéséhez való hozzájárulását sem a meglévő szabadkereskedelmi megállapodások struktúrája, sem a jelenlegi WTO-szabályok nem kezelik megfelelően; felhívja ezért a Bizottságot, hogy haladéktalanul specifikus és konkrét intézkedéseket mérlegeljen annak biztosítása érdekében, hogy az uniós kereskedelmi megállapodások ne okozzák a biológiai sokféleség csökkenését vagy ne fenyegetsenek ezzel, továbbá az uniós kereskedelempolitikát hatékonyan hangolja össze a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégiájával;

169. felszólítja továbbá a Bizottságot annak biztosítására, hogy minden új és jövőbeli kereskedelmi és beruházási megállapodás teljes mértékben összeegyeztethető legyen az európai zöld megállapodással, a Párizsi Megállapodással, a biológiai sokféleséggel kapcsolatos uniós kötelezettségvállalásokkal és a fenntartható fejlődési célokkal, tartalmazzon kötelező erejű és végrehajtható fejezeteket a kereskedelemről és a fenntartható fejlődésről, továbbá biztosítékokat és hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat is a meg nem felelés esetére, ideértve a vámtarifák újbóli bevezetésének lehetőségét is; felhívja a Bizottságot, hogy a hatályos kereskedelmi és beruházási megállapodásokban mozdítson elő hasonló intézkedéseket;

170. hangsúlyozza – a gazdasági és társadalmi dimenzió mellett – a biológiai sokféleséggel kapcsolatos dimenzió valamennyi fenntarthatósági hatásvizsgálatba való módszeres beépítésének fontosságát, amelynek a rendelkezésre álló bizottsági tanulmányokban javasolt, az előzőekhez képest szilárdabb módszertant kell követnie, és a biológiai sokféleséggel kapcsolatos kérdéseket következetesen figyelembe kell vennie; kéri, hogy a jövőbeli szabadkereskedelmi megállapodások megalapozó tanulmányi szakaszában indítsanak fenntarthatósági hatásvizsgálatokat; kéri, hogy a tárgyalások alakulásának megfelelően rendszeresen frissítsék azokat az érintett régió és az Unió biológiai sokféleségét veszélyeztető potenciális kockázatok lehető legkorábbi megfelelő azonosítása, értékelése és kezelése, valamint a tárgyalások során ezzel kapcsolatban körvonalazott kétoldalú kötelezettségvállalások kialakítása érdekében;

171. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a kereskedelemről és a fenntartható fejlődésről szóló fejezetek tartalmazzanak egy olyan konkrét és ellenőrizhető kötelezettségvállalásokat tartalmazó ütemtervet, amelyek alapján a többi fejezet tekintetében is előrehaladás történik; hangsúlyozza a kereskedelmi megállapodások utólagos fenntarthatósági értékelése és hatásvizsgálata módszeres elvégzésének fontosságát az EU biológiai sokféleséggel kapcsolatos nemzetközi

⁽⁹⁶⁾ A Bizottság „A kereskedelempolitika felülvizsgálata – Nyitott, fenntartható és határozott kereskedelempolitika” című, 2021. február 18-i közleménye (COM(2021)0066).

2021. június 9., szerda

kötelezettségvállalásaival való összhang biztosítása érdekében; felkéri a Bizottságot, hogy a felülvizsgálati záradékok aktív és időben történő életbe léptetésével frissítse a kereskedelmi és beruházási megállapodások meglévő fejezeteit annak érdekében, hogy a lehető leghamarabb biztosítsa az összhangot a meglévő szabadkereskedelmi megállapodások és az európai zöld megállapodás között, valamint ismertesse ennek eredményeit és tervezett kiigazításait a Parlamenttel;

172. kéri, hogy a jövőbeli megállapodásokra vonatkozó megbízástervezetében, valamint a hatályos megállapodások felülvizsgálata alkalmával tegye a Biológiai Sokféleség Egyezményt a szabadkereskedelmi megállapodások alapvető elemévé, amennyiben megállapodás születik a nemzeti célok felülvizsgálatára vonatkozó kötelező mechanizmusokról; kéri a Tanácsot, hogy a CITES-t és a Párizsi Megállapodást is tegye a szabadkereskedelmi megállapodások alapvető fontosságú elemeivé, és hangsúlyozza azok hatékony végrehajtásának szükségességét; kiemeli az általános preferenciarendszerről szóló rendelet közelgő reformjának fontosságát az e rendelet hatálya alá tartozó, az éghajlati és környezetvédelmi szempontokkal kapcsolatos többoldalú egyezmények – többek között a Biológiai Sokféleség Egyezmény – hatékony végrehajtása szempontjából;

173. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a környezet és a biológiai sokféleség védelme, valamint az emberi és munkavállalói jogok tiszteletben tartásának biztosítása érdekében gondoskodjanak arról, hogy az importált termékek megfeleljenek az európai termelőkre vonatkozó előírásoknak; hangsúlyozza, hogy globális szinten elő kell mozdítani az egyenlő versenyfeltételeket, és intézkedéseket kell hozni annak megakadályozására, hogy a biológiai sokféleség csökkenése külföldre helyeződjön át; felhívja a Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt az uniós export és termelési módszerek biológiai sokféleségre gyakorolt hatásairól;

174. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen lépéseket az EU-ban betiltott veszélyes anyagok EU-ból történő kivitelének megtiltása érdekében a „ne árts” elvvel, a nemzetközi kereskedelemben forgalmazott egyes veszélyes vegyi anyagok és növényvédő szerek előzetes tájékoztatáson alapuló jóváhagyási eljárásáról szóló rotterdami egyezményvel és az európai zöld megállapodással összhangban;

175. támogatja a Bizottságot abban a törekvésében, hogy a kereskedelemről és a környezetről folytatott nemzetközi megbeszélések során felhívja és fokozza a figyelmet a vonatkozó WTO-rendeletek olyan értelmezésére, illetve ennek előmozdítására, amely elismeri a tagok jogát arra, hogy – nevezetesen a nem termékeken alapuló folyamatok és termelési módszerek alkalmazásával – hatékony választ adjanak a globális környezeti kihívásokra, különösen az éghajlatváltozásra és a biológiai sokféleség védelmére; úgy véli továbbá, hogy az EU-nak arra kell törekednie, hogy foglalják bele a biológiai sokféleség védelmének kötelező szintjét a WTO reformjával kapcsolatos, küszöbön álló munkába; arra buzdítja a Bizottságot, hogy vegye fontolóra kereskedelmi és környezetvédelmi szakértelem bevonását a kereskedelmi kötelezettségvállalások és a környezetvédelemmel kapcsolatos kivételek közötti konfliktusokból eredő vitákba; sürgeti a Bizottságot, hogy a WTO éghajlatváltozással és kereskedelemmel kapcsolatos kezdeményezése keretében mozdítsa elő ezt a javaslatot; kéri, hogy végezzenek független, mélyreható elemzést a kereskedelmi megállapodásokban szereplő, a beruházó és az állam közötti vitarendezésre és a beruházási vitákkal foglalkozó bírósági rendszerre vonatkozó fennmaradó rendelkezések hatásairól;

176. sajnálatát fejezi ki az EU vadon élő állatok és növények kereskedelmével kapcsolatos rendeletei végrehajtásának hiányosságai miatt, mivel azok nem fedik le az összes kritikus fajt, és nem biztosítanak azonos védelmet a fogságban tenyésztett állatok számára; felhívja a Bizottságot, hogy a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme elleni uniós cselekvési terv felülvizsgálata során együttesen kezelje legális és az illegális kereskedelmet, amely tervnek teljes mértékben összhangban kell lennie a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégiával, és megfelelő finanszírozásban kell részesülnie, beleértve a nem uniós országoknak, valamint a vadon élő állatok számára kialakított mentőközpontoknak és védett területeknek nyújtott támogatást is; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot olyan jogszabályra, amely biztosítja a származási ország jogszabályai megsértésével utulajdonított, feldolgozott, szállított vagy értékesített vadon élő állatok és növények behozatalának, átrakodásának, vásárlásának és értékesítésének tilalmát;

177. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vállaljanak vezető szerepet a veszélyeztetett fajokkal és azok részeivel való kereskedelem megszüntetésére irányuló erőfeszítésekben; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy e célból konkrét, mérhető, teljesíthető, releváns és határidőhöz kötött (SMART) célokat kell kidolgozni; ismételtan az elefántcsont kereskedelmi célú forgalmazásának, kivitelének vagy az Európai Unión belüli és azon kívülre irányuló újrakivitelének teljes és azonnali betiltására európai szinten⁽⁹⁷⁾, a CITES létrejötte előtt forgalomba hozott elefántcsontot is beleértve, és – kiemelve, hogy tudományos célú kivitel és behozatal céljából, 1975 előtt jogszerűen beszerzett zeneszerszámok esetében, valamint 1947 előtt készült műtárgyak és régiségek kereskedelme céljából kivételeket kell engedélyezni, feltéve, ha érvényes igazolással látták el őket – hasonló korlátozásokat szorgalmaz más veszélyeztetett fajok, például a tigrisek és az orrszarvúk tekintetében; felszólít e tilalom 2021-ben történő, további késedelem nélküli végrehajtására;

⁽⁹⁷⁾ Az Európai Parlament 2016. november 24-i állásfoglalása a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme elleni uniós cselekvési tervről (HL C 224., 2018.6.27., 117. o.).

2021. június 9., szerda

178. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy segítsék a globális közösséget a vadon élő állatok kereskedelméhez és értékesítéséhez kapcsolódó kockázatok kezelésében; felkéri a Bizottságot, hogy használja fel a szabadkereskedelmi megállapodásokban előírt szabályozási együttműködést és párbeszédet a szigorú uniós állat- és növény-egészségügyi előírások, valamint az állatjólét előmozdítása érdekében a jövőbeni járványok és világjárványok kockázatának minimalizálására; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy a biztonsági szempontok kezelése érdekében szükség esetén vegye fontolóra moratórium elfogadását egy, az új fertőző betegségek csomópontjairól származó vadon élő állatok vagy egyéb fajok behozatala tekintetében;

179. mély aggodalommal jegyzi meg, hogy a műanyag-hulladék által előidézett tengerszennyezés 1980 óta tízszeresére nőtt, és közvetlenül legalább 267 fajt érint, valamint hatással van az emberi egészségre; aggodalmát fejezi ki a mikroműanyagok és nanoműanyagok okozta szennyezés, valamint ezeknek a tengeri biológiai sokféleségre gyakorolt hatása miatt; hangsúlyozza, hogy szinergiákra van szükség a körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési terv és a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégia között;

180. felszólítja az Uniót, hogy folytasson tárgyalásokat egy, a műanyagokról szóló nemzetközi megállapodásról, amely az óceánok 2030-ig történő műanyag-mentesítésére irányul, és amely kötelezően elérendő célokat tartalmaz;

181. tudomásul veszi, hogy a WTO tagjai 2020 végéig nem tudták lezárni a halászati támogatásokról folytatott tárgyalásokat; mély sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy nem sikerült teljesíteni a fenntartható fejlődési célok (14.6. cél) szerinti kötelezettségvállalást a káros halászati támogatások 2020-ig történő fokozatos megszüntetéséről; támogatja a káros halászati támogatásokat betiltó globális megállapodásra vonatkozó felhívást; ezért felhívja az EU-t, hogy vállaljon nagyobb szerepet a tárgyalásokban, a Bizottságot pedig annak biztosítására, hogy a kereskedelmi megállapodások halászati rendelkezései összhangban legyenek a tengeri biológiai sokféleség védelmével;

182. hangsúlyozza, hogy az óceánokat – védelmük biztosítása érdekében – nemzetközi szinten globális közös erőforrásként kell elismerni; felszólítja továbbá az Uniót, hogy a nemzeti joghatóságon kívül eső, biodiverzitással foglalkozó kormányközi konferencia következő ülészakán a nemzeti joghatóságon kívül eső területeken a tengeri biológiai sokféleség védelme érdekében törekedjen egy ambiciózus globális óceánszerződés elfogadására, valamint az óceánokkal foglalkozó kormányközi testület létrehozására;

183. hangsúlyozza, hogy egy olyan integrált uniós tengerpolitikai keretet kell kialakítani, amely biztosítja a tengeri biológiai sokféleség, az éghajlat-politika és a közös halászati politika közötti összhangot;

184. hangsúlyozza, hogy egyes vélemények szerint a Földön a mélytengerek biodiverzitása a legnagyobb, és rendkívül fontos ökoszisztéma-szolgáltatásokat nyújtanak, ideértve a szén-dioxid hosszú távú megkötését is; rámutat arra, hogy a mélytengeri bányászat nagy valószínűséggel elkerülhetetlenül és tartósan a biológiai sokféleség csökkenését eredményezi; hangsúlyozza, hogy az elővigyázatosság elvét kell alkalmazni a mélytengeri bányászat feltörekvő ágazatára; emlékeztet a nemzetközi óceánpolitikai irányításról szóló, 2018. január 16-i állásfoglalására⁽⁹⁸⁾, és felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vezessenek be többek között a Nemzetközi Tengerfenék Hatóság által is támogatott moratóriumot a mélytengeri bányászatra vonatkozóan mindaddig, amíg nem kerül sor a mélytengeri bányászatnak a tengeri környezetre, a biológiai sokféleségre és a tengeren végzett emberi tevékenységekre gyakorolt hatásának megfelelő tanulmányozására és kutatására, és amíg a mélytengeri bányászat olyan szinten kezelhető marad, hogy megakadályozható a tengeri biológiai sokféleség csökkenése és a tengeri ökoszisztémák romlása; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak meg kell szüntetnie a mélytengeri bányászati technológiák fejlesztésének finanszírozását, összhangban az ásványi anyagok és fémek minimálisra csökkentésén, újrafelhasználásán és újrafeldolgozásán alapuló körforgásos gazdasággal;

185. megismétli a tagállamokhoz és a Bizottsághoz intézett felhívását⁽⁹⁹⁾, hogy a Nemzetközi Tengerfenék Hatóság keretében működjenek együtt az átláthatóság biztosítása érdekében a hatóság munkamódszereire vonatkozóan, valamint a tengeri környezetnek a káros hatásoktól való hatékony védelme és a tengeri környezet védelme és megőrzése érdekében, az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezménye XI. és XII. részében előírtaknak megfelelően, és felhívja a tagállamokat, hogy vállaljanak proaktív és előremutató szerepet a nemzetközi szervezetekben, átláthatósági reformokat javasolva és a végrehajtott fellépések átfogó környezeti ambíciózusságának növelése révén;

186. megjegyzi, hogy a bálnaállomány döntő jelentőséggel bír a tengeri ökoszisztémák és a szénmegkötés szempontjából; emlékeztet arra, hogy határozottan támogatja a kereskedelmi bálnavadászatra vonatkozó általános moratórium folytatását és a bálnából készült termékek nemzetközi kereskedelmére vonatkozó tilalmat⁽¹⁰⁰⁾; sajnálja, hogy Japán kilépett a Nemzetközi Bálnavadászati Bizottságból (IWC); sürgeti Norvégiát és Japánt, hogy hagyjon fel a bálnavadászati műveletekkel; felszólítja az Uniót és a tagállamokat, hogy ösztönözzék az IWC-t arra, hogy hivatalosan foglalkozzon Norvégia kereskedelmi célú bálnavadászati tevékenységeivel;

⁽⁹⁸⁾ Az Európai Parlament 2018. január 16-i állásfoglalása a nemzetközi óceánpolitikai irányításról: az óceánjaink jövőjét biztosító menetrend a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési célok összefüggésében (HL C 458., 2018.12.19., 9. o.).

⁽⁹⁹⁾ Állásfoglalás a nemzetközi óceánpolitikai irányításról.

⁽¹⁰⁰⁾ Állásfoglalás a bálnavadászatról Norvégiában.

2021. június 9., szerda

187. felszólítja a Feröer szigeteket, hogy állítsa le a gömbölyűfejű delfinek vitatott éves vadászatát, amely Grindadráp néven is ismert; felszólítja az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy folyamatosan működjenek együtt a Feröer-szigetekkel e kérdésben a gyakorlat megszüntetése céljából;

A természetvédelmi irányelvek végrehajtása és érvényesítése

188. sürgeti a tagállamokat, hogy teljes mértékben hajtsák végre a meglévő uniós természetvédelmi irányelvekben meghatározott kötelezettségeket; felszólítja a Bizottságot, hogy gyorsabb, hatékonyabb és átláthatóbb módon – többek között az esetek rendszeres nyomon követése révén – indítson kötelezettségzegési eljárásokat minden meg nem felelés orvoslására, és 2022-ig javítsa nyilvános adatbázisát annak érdekében, hogy a tagállamok és a Bizottság által a környezetvédelmi jogsértésekre adott válaszlepedéseket világosan érthető és hozzáférhető módon nyomon lehessen követni; felszólítja a Bizottságot, hogy különítsen el elegendő forrást a jelenlegi késedelmek orvoslására; úgy véli, hogy rendkívül fontos a megfelelő szinten képzett személyzet és az erőforrások rendelkezésre állása az uniós politikák sikeres végrehajtásához és érvényesítéséhez;

189. felszólítja különösen a Bizottságot, hogy együttműködve más európai szervezetekkel, például az Európai Csalás Elleni Hivatallal (OLAF), sürgősen indítson kötelezettségzegési eljárásokat az illegális fakitermeléssel, valamint a vízügyi keretirányelv⁽¹⁰¹⁾ és a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv⁽¹⁰²⁾ be nem tartásával kapcsolatos ügyekben az európai tengerek és vizek jó környezeti állapotának elérése érdekében;

190. felszólítja a tagállamokat, köztük a regionális és helyi hatóságokat, hogy gyorsítsák fel a végrehajtást és az érvényesítést, valamint felszólítja a tagállami kormányokat, hogy aktualizálják a biológiai sokféleséggel kapcsolatos nemzeti stratégiáikat, és két évente nyújtsanak be végrehajtási jelentéseket a Bizottságnak a 2030-ig tartó időszakra szóló nemzeti biodiverzitási stratégiáról; felhívja a Bizottságot, hogy végezzen féldős értékelést, és szükség esetén vizsgálja felül a stratégiát;

191. hangsúlyozza, hogy fontos az uniós jogszabályok végrehajtása és érvényesítése az összes tagállamban annak érdekében, hogy megalapozott és átlátható szabályozási keretrendszer biztosítsanak az érdekelt felek, köztük a gazdasági szereplők számára; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégia célkitűzéseit a lehető leghatékonyabban ériék el, a gazdasági szereplőkre háruló szükségtelen adminisztratív terhek elkerülése mellett;

192. úgy véli, hogy meg kell erősíteni a környezeti bűnözés elleni küzdelmet a tagállamokban és azok határain túl; úgy véli, hogy az egyes uniós tagállamok között jelentős különbségek tapasztalhatók, amelyek megakadályozzák a büntetőjogi környezetvédelmi jogszabályok hatékonyságát; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy e különbségek kezelése érdekében vizsgálja felül a környezeti bűnözésről szóló irányelvet⁽¹⁰³⁾; felszólít arra, hogy a környezeti bűnözést, például a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatot és a vadon élő állatokat és növényeket érintő bűncselekményeket tekintésük olyan súlyos bűncselekményeknek, amelyek – különösen a szervezett bűnözés összefüggésében – megfelelően és elrettentő erejű módon büntetendők; felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy vizsgálja meg annak lehetőségét, hogy a nemzetközi szervezett bűnözés elleni ENSZ-egyezménybe beemeljenek egy jegyzőkönyvet a vadon élő állatokat és növényeket érintő bűncselekményekről;

193. hangsúlyozza a jogszabályok megsértése vagy a környezet károsítása esetén a felelősség fontosságát; felszólít a környezeti felelősségről szóló irányelv⁽¹⁰⁴⁾ mielőbbi felülvizsgálatára és teljes mértékben harmonizált rendeltté való átalakítására;

194. mélyszéges aggodalmának ad hangot a környezetvédők és aktivisták helyzete miatt, különösen a fejlődő országokban, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy világszerte támogassák őket;

195. sürgeti a Bizottságot, hogy határozzon meg konkrét védelmi és támogatási stratégiát a helyi közösségek és a környezetvédelmi emberi jogok és a földhöz fűződő jogok védelmezői számára, amelyet valamennyi külső segítségnyújtási programban koordinálni kell; felszólít továbbá a környezet és a biológiai sokféleség védelméért munkálkodó civil társadalmi szervezetek fokozott támogatására, különösen partnerségek létrehozása és az őslakos népek és a helyi közösségek jogainak védelmét szolgáló kapacitás kiépítése révén;

⁽¹⁰¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

⁽¹⁰²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/56/EK irányelve (2008. június 17.) a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) (HL L 164., 2008.6.25., 19. o.).

⁽¹⁰³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/99/EK irányelve (2008. november 19.) a környezet büntetőjog általi védelméről (HL L 328., 2008.12.6., 28. o.).

⁽¹⁰⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/35/EK irányelve (2004. április 21.) a környezeti károk megelőzése és felszámolása tekintetében a környezeti felelősségről (HL L 143., 2004.4.30., 56. o.).

2021. június 9., szerda

196. megismétli, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell a Natura 2000 területek megőrzését, valamint a védett fajok és élőhelyek kedvező védeltségi állapotának fenntartását vagy helyreállítását; felszólít az élőhelyvédelmi irányelv teljes körű végrehajtására, hogy a természetvédelmi intézkedések összhangban legyenek a legújabb technikai és tudományos eredményekkel; tudatában van azoknak a problémáknak, amelyek az állattenyésztés és a ragadozó állatok egymásmellettségéből adódnak néhány tagállamban; ezért felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak megfelelő – például megelőző és kompenzációs – intézkedéseket a nagyragadozókkal való együttélésről összefüggő társadalmi-gazdasági konfliktusok kezelésére, biztosítva az állatok védelmét; megjegyzi, hogy egyértelmű iránymutatások állnak rendelkezésre ezen intézkedések végrehajtására, összhangban a 92/43/EGK irányelvvel, többek között a farkasok hibridizációjára vonatkozóan;

197. hangsúlyozza, hogy a stratégia sikeres végrehajtása az összes érintett szereplő és ágazat részvételétől függ; hangsúlyozza, hogy a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégia céljainak előmozdítása érdekében be kell vonni és ösztönözni kell ezeket a szereplőket és ágazatokat; felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy platformot, ahol a különböző érdekelt felek és képviselt közösségek megvitathatják a vonatkozó kérdéseket, valamint hogy gondoskodjon az inkluzív, méltányos és igazságos átmenetről; úgy véli, hogy ennek a platformnak elő kell segítenie a közösségek és az érdekelt felek aktív és reprezentatív részvételét a döntéshozatali folyamatban;

198. a nem pénzügyi jelentéstételről szóló irányelv közelgő felülvizsgálata tekintetében elengedhetetlennek tartja az éghajlati és a biodiverzitási követelményekre egyaránt kiterjedő követelmények integrálását;

o

o o

199. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2021. június 10., csütörtök

P9_TA(2021)0282

A Cseh Köztársaság miniszterelnökének összeférhetetlensége

Az Európai Parlament 2021. június 10-i állásfoglalása a Cseh Köztársaság miniszterelnökének összeférhetetlenségéről (2021/2671(RSP))

(2022/C 67/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 310. cikkének (6) bekezdésére és 325. cikkének (5) bekezdésére,
- tekintettel az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról szóló, 2018. július 18-i 2018/1046/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ (költségvetési rendelet) 61. cikkére,
- tekintettel az összeférhetlenségek költségvetési rendelet szerinti elkerüléséről és kezeléséről szóló bizottsági közleményre⁽²⁾,
- tekintettel korábbi határozataira és állásfoglalásaira a Bizottság 2014-es, 2015-ös, 2016-os, 2017-es, 2018-as és 2019-os évre vonatkozó mentesítéséről,
- tekintettel „Az összeférhetlenségről és az uniós költségvetés védelméről a Cseh Köztársaságban” című, 2018. december 13-i⁽³⁾, és a Cseh Köztársaság miniszterelnöke elleni, uniós pénzeszközök hűtlen kezelése és lehetséges összeférhetlenségek miatt indított büntetőeljárás újbóli megnyitásáról szóló, 2020. június 19-i állásfoglalására⁽⁴⁾,
- tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság által 2014. március 26–27-én és 2020. február 26–28-án a Cseh Köztársaságba tett tényfeltáró látogatásokra,
- tekintettel a Bizottság Regionális és Várospolitikai Főigazgatósága (REGIO) és a Foglalkoztatás, a Szociális Ügyek és a Társadalmi Befogadás Főigazgatósága (EMPL) által Csehországban az összeférhetlenség elkerülése érdekében alkalmazott irányítási és kontrollrendszerek működésének ellenőrzéséről szóló, 2019. novemberi végleges jelentésre, amelyet 2021. április 23-án tettek közzé,
- tekintettel az uniós költségvetés védelmét szolgáló általános feltételrendszerről szóló, 2020. december 16-i (EU, Euratom) 2020/2092 európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁽⁵⁾,
- tekintettel a Bizottság 2020. évi jogállamisági jelentésére, és különösen a csehországi jogállamiság helyzetéről szóló fejezetre (SWD(2020)0302),
- tekintettel a Korrupció Elleni Államok Csoportjának (GRECO) negyedik értékelési fordulójában készített, a Cseh Köztársaságról szóló időközi megfelelési jelentésre, amelyet a GRECO a 2019. decemberi, 84. plenáris ülésén fogadott el,
- tekintettel „A 2020. évi európai szemeszter: Az 1176/2011/EU rendelet szerinti értékelés a strukturális reformok terén elért haladásról, a makrogazdasági egyensúlyhiány megelőzéséről és korrekciójáról, továbbá a részletes vizsgálat eredményeiről” című bizottsági közleményt (COM(2020)0150) kísérő, Csehországra vonatkozó, 2020. február 26-i 2020. évi országjelentésre (SWD(2020)0502),
- tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság által benyújtott állásfoglalási indítványra,

⁽¹⁾ HL L 193., 2018.7.30., 1. o.

⁽²⁾ HL C 121., 2021.4.9., 1. o.

⁽³⁾ HL C 388., 2020.11.13., 157. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0164.

⁽⁵⁾ HL L 433. I, 2020.12.22., 1. o.

2021. június 10., csütörtök

- A. mivel a költségvetési rendelet 61. és 63. cikke, a közbeszerzésről szóló 2014/24/EU irányelv összeférhetlenségről szóló 24. cikke, a megosztott irányítású alapokat szabályozó, közös rendelkezésekről szóló rendelet 144. és 145. cikke, az 1303/2013/EU rendelet, a Bíróság ítélkezési gyakorlata, valamint a 2016. november 29-én módosított, összeférhetlenségről szóló 159/2006. számú cseh törvény konkrét kötelezettségeket határoznak meg és eszközöket biztosítanak az összeférhetlenségi helyzetek hatékony kezeléséhez;
- B. mivel az Agrofert egy több mint 230 vállalatból álló konglomerátum, amelyet Andrej Babiš cseh miniszterelnök alapított és hozott létre; mivel kiderült, hogy Babiš miniszterelnök úr az Agrofert – az egyebek mellett több jelentős cseh médiaorgánumot magában foglaló Agrofert-csoport anyavállalata – tényleges tulajdonosa az AB I és AB II vagyonekezelői alapokon keresztül, amelyeknek szintén ő a tényleges tulajdonosa;
- C. mivel 2019 januárjában és februárjában a Bizottság több szervezeti egysége (DG REGIO/DG EMPL, DG AGRI (társult főigazgatóság)) koordinált, átfogó ellenőrzést végzett az uniós és a nemzeti jog alkalmazására vonatkozóan; mivel egy folyamatban lévő AGRI-ellenőrzés a közös agrárpolitika csehországi végrehajtásával kapcsolatos állítólagos összeférhetlenségeket vizsgálja;
- D. mivel 2021 áprilisában a Bizottság közzétette az esb-alapok jogi végrehajtásáról szóló végleges ellenőrzési jelentés megfelelően szerkesztett változatát, amelyet a DG EMPL és a DG REGIO ellenőrzött; mivel a DG AGRI második ellenőrzési jelentését még mindig nem tették közzé;
- E. mivel a közzétett ellenőrzési jelentés felhívja a figyelmet a Cseh Köztársaság irányítási és kontrollrendszerének súlyos hiányosságaira ⁽⁶⁾, valamint a pénzügyi korrekciókkal orvosolandó hiányosságokra;
- F. mivel a DG REGIO ellenőrzési jelentése az Európai Regionális Fejlesztési Alap keretében három olyan támogatást azonosított, amelyek megsértették a cseh jogot és a közös rendelkezésekről szóló uniós rendeletet;
- G. mivel az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által a kisvállalkozásoknak szánt uniós támogatások szabálytalan felhasználásáról készített jelentés nyomán Babiš miniszterelnök ellen indított bünyogi nyomozás, amelyet először lezártak, majd újraindítottak, és amely a Parlament 2020. június 19-i állásfoglalásának tárgyát képezte, még mindig folyamatban van;
- H. mivel egy év elteltével a Bizottság még mindig nem adott átfogó választ a Parlament azon kérésére, hogy számszerűsítse az Agrofert-csoport cégei által kapott támogatások teljes összegét;
- I. mivel a Babiš miniszterelnök összeférhetlenségéről szóló, 2018. decemberi és 2020. júniusi parlamenti állásfoglalásokat követően, és több mint két évvel a bizottsági ellenőrzések megkezdése után továbbra is megoldatlan a Babiš miniszterelnök összeférhetlenségével kapcsolatos helyzet;
- J. mivel a tagállamok csak akkor tudják biztosítani a hatékony és eredményes pénzgazdálkodást, ha a hatóságok a nemzeti és az uniós joggal összhangban járnak el, és ha a nyomozó és vádhatóságok hatékonyan fellépnek a nem megfelelően kezelt összeférhetlenségi esetekből eredő bűncselekményekkel szemben;
- K. mivel az (EU, Euratom) 2020/2092 rendelet 3. cikkének b) pontja értelmében az összeférhetlenségtől való mentesség biztosításának elmulasztása a jogállamiság elveinek megsértését jelezheti;
- L. mivel a vélt vagy valós összeférhetlenségek elkerülésére és kezelésére vonatkozó részletes politikák és szabályok megléte a jó kormányzás és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás alapvető részét képezi;
- M. mivel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság 2020. februári látogatása olyan aggasztó hiányosságokat tárt fel a jogi keretben, amelyek akadályozzák a nemzeti legfőbb ellenőrző hivatal hatékony és eredményes működését azáltal, hogy nem teszik lehetővé a közkiadások szabályszerűségének és teljesítményének regionális és helyi szintű ellenőrzését, illetve a végső kedvezményezettek helyszíni ellenőrzését;

⁽⁶⁾ A végleges ellenőrzési jelentés súlyos hiányosságokat tárt fel az összeférhetlenség elkerülését célzó kontrollrendszer kialakításában, amit az összeférhetlenségről szóló cseh törvény 4c. cikkének hét megsértése, valamint az ellenőrzött mintában tapasztalt magas, 96,7 %-os hibaarány is bizonyít.

2021. június 10., csütörtök

1. üdvözlö a DG REGIO és a DG EMPL végleges ellenőrzési jelentésének közzétételét a összeférhetetlenség elkerülésére szolgáló csehországi irányítási és ellenőrzési rendszerek működéséről, a Parlament többszöri felhívását követően, amely megerősíti Babiš miniszterelnök jelenlegi és folyamatos összeférhetetlenségét az Agrofert konglomerátummal kapcsolatban, megerősítve ezzel a Parlamentnek a korábbi állásfoglalásokban és mentesítési jelentésekben kifejtett álláspontját;

2. üdvözlö, hogy a DG REGION és a DG EMPL a közzététel észszerű indokaként elismeri az átláthatósághoz és az ezzel a kivételes helyzettel kapcsolatos tájékoztatáshoz fűződő fontos közérdeket; sajnálja azonban, hogy a megállapításokat csak 2021 áprilisában tették közzé annak ellenére, hogy a végleges ellenőrzési jelentést 2019 novemberében megküldték a cseh hatóságoknak, és a Bizottság 2020 májusában választ kapott erre; sürgeti a DG AGRI-t, hogy gyorsítsa fel ellenőrzési eljárását és nyomon követését, és indokolatlan késedelem nélkül tegye közzé végleges ellenőrzési jelentését; kéri, hogy fordítsanak különös figyelmet a közvetlenül vagy közvetve Babiš miniszterelnök vagy a cseh kormány más tagjai tulajdonában lévő vállalkozások részére teljesített kifizetésekre;

3. sajnálatosnak tartja, hogy az ellenőrzési és kontradiktórius eljárások, valamint a pénzügyi korrekciók alkalmazására vonatkozó eljárások jelenleg több évig tartanak; sürgeti a Bizottságot, hogy vizsgálja felül az ellenőrzési és a pénzügyi korrekciós eljárásokra vonatkozó szabályokat annak érdekében, hogy lehetővé váljon az eljárások gyorsabb lezárása és a jogosulatlanul kifizetett uniós források időben történő visszafizettetése; ismételten felhívja a Bizottságot, hogy tegye közzé a cseh miniszterelnök összeférhetetlenségének esetével kapcsolatos valamennyi dokumentumot;

4. súlyos aggodalommal töltik el az ellenőrzési jelentés megállapításai, amelyek azt mutatják, hogy:

- az Agrofert-csoporthoz tartozó cégek számára jogosulatlanul nyújtottak esb-alapokat,
- a miniszterelnök az Agrofert Holding és 2017 februárja óta az általa ellenőrzött AB Private Trust I és AB Private Trust II vagyonkezelői alapok tényleges tulajdonosa, megőrizve az Agrofert sikeréhez fűződő közvetlen gazdasági érdekeltséget,
- Babiš miniszterelnök aktívan részt vett az uniós költségvetés Cseh Köztársaságban történő végrehajtásában, és képes volt befolyást gyakorolni olyan szervekre, mint az európai strukturális és beruházási alapok tanácsa és a nemzeti koordinációs hatóság, ugyanakkor részt vett az Agrofert-csoportot érintő döntések meghozatalában,
- az azonosított projekteket a felülvizsgált cseh összeférhetlenségi törvény 4c. cikkének, valamint az EU költségvetési rendeletének megsértésével ítélték oda,
- az ellenőrzött időszakban Babiš úr miniszterelnökként, az európai strukturális és beruházási alapok tanácsának elnökeként, pénzügyminiszterként és gazdasági miniszterelnök-helyettesként betöltött tisztségének pártatlan és tárgyilagos gyakorlása veszélybe került;

5. megjegyzi, hogy 2021. június 1-jétől a végső tényleges tulajdonosok nyilvántartásáról szóló 37/2021 SB. cseh törvény végül átültette a nemzeti jogba az ötödik pénzmossási irányelvet, amely előírja nyilvánosan hozzáférhető nyilvántartások létrehozását a társaságok, vagyonkezelők és egyéb jogi konstrukciók tekintetében; emlékeztet arra, hogy az irányelv átültetésének határideje 2020. január 10-én járt le; határozottan bírálja, hogy Csehország ilyen jelentős késedelemmel ültette át az ötödik pénzmossási irányelvet; megjegyzi, hogy Babiš miniszterelnök 2021. június 1-je óta szerepel a cseh tulajdonosok jegyzékében az Agrofert „közvetett tényleges tulajdonosaként”; határozottan bírálja a cseh igazságügyi minisztérium nyilatkozatát, amely szerint a támogatások továbbra is folyósíthatók az Agrofert számára annak ellenére, hogy Andrej Babiš a csehországi Agrofert tényleges tulajdonosa;

6. úgy véli, hogy a valamely tagállam legmagasabb kormányzati szintjén jelentkező összeférhetlenség – amelyet a Cseh Köztársaságban az összeférhetlenség elkerülése érdekében működő irányítási és kontrollrendszerek működésének ellenőrzéséről szóló végleges bizottsági jelentés 2021. április 23-i közzététele is megerősített – nem tolerálható, és azt teljes mértékben orvosolni kell az alábbiak révén:

- a) olyan intézkedések meghozatala, amelyek biztosítják, hogy Babiš miniszterelnök az Agrofert csoporttal kapcsolatban többé ne rendelkezzen az uniós költségvetési rendelet 61. cikkének vagy az összeférhetlenségről szóló cseh törvénynek a hatálya alá tartozó gazdasági vagy egyéb érdekeltséggel; vagy
- b) annak biztosítása, hogy a Babiš miniszterelnök irányítása alatt álló cégek többé ne kapjanak az uniós alapokból, állami támogatásokból vagy a hatóságok valamennyi szintje által juttatott finanszírozásból származó kifizetést sehol az EU-ban; vagy

2021. június 10., csütörtök

c) teljes tartózkodás minden olyan uniós döntéshozatali folyamatban való részvételtől, amely közvetlenül vagy közvetve érintheti az Agrofert-csoport érdekeit; hangsúlyozza azonban, hogy a miniszterelnök és kormánya tagjainak feladatai és hatáskörei fényében kétségesnek tűnik, hogy egy ilyen intézkedés a gyakorlatban megfelelően kezelné az összeférhetetlenséget, ha a szóban forgó személyek továbbra is közfeladatot látnának el, és hogy ezért a közszolgálatról való lemondás megfelelőbb eszköz az összeférhetetlenség teljes körű kezelésére;

7. üdvözli azt a bejelentést, hogy az Európai Ügyészség pártatlan és tényeken alapuló vizsgálatot fog folytatni az összeférhetetlenség ügyében; tudomásul veszi az illetékes ügyészség nyilatkozatát, amely szerint az ügy „az Európai Unió vonatkozó rendelete értelmében megfelel az újonnan létrehozott Európai Ügyészség kötelező joghatóságával kapcsolatos feltételeknek, ezért azt haladéktalanul továbbítani kell az Európai Ügyészségnek”;

8. sajnálatosnak tartja, hogy az ellenőrzés megállapításai megerősítik, hogy súlyos rendszerszintű hiányosságok vannak az irányítási és kontrollrendszer működésében és különösen az összeférhetlenségek feltárásában; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a keresztellenőrzések hatástalansága és az átláthatatlan folyamatok és struktúrák akadályozzák az összeférhetlenség megelőzésének és felderítésének megbízhatóságát a Cseh Köztársaságban;

9. rendkívül aggasztónak tartja, hogy még a költségvetési rendelet 61. és 63. cikkének 2018-as hatálybalépését követően is továbbra is hiányosságok tapasztalhatók az irányítási és kontrollrendszerekben az összeférhetlenség elkerülése tekintetében, és hogy a cseh hatóságok kevés és elégtelen intézkedést hoztak a megfelelés biztosítása érdekében;

10. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a jelentések szerint a cseh kormány kísérleteket tesz arra, hogy Babiš miniszterelnök összeférhetlenségét egy törvény révén legalizálja, amelyet a Covid-válság kezdetén, 2020 márciusában terjesztettek elő ahelyett, hogy magát az összeférhetlenséget megoldanák;

11. elvárja, hogy a nemzeti hatóságok tegyenek eleget az összes kért ajánlásnak, amelyek célja többek között az irányítási és ellenőrzési rendszer javítása, valamint a 2017. február 9. után odaítélt valamennyi olyan támogatás ellenőrzése, amelyek sérthetik az összeférhetlenségről szóló törvényt;

12. felkéri a Bizottságot, hogy tájékoztassa a Parlamentet az ellenőrzés ajánlásainak cseh kormány általi végrehajtásáról, különös tekintettel az Agrofert-csoportnak odaítélt, az ellenőrzési mintában nem szereplő valamennyi pénzeszköz vizsgálatára;

13. súlyos aggodalmát fejezi ki az átfogó szabályozási keret hiányosságai miatt, amelyek megnehezítik az uniós forrásokban részesülő cégek tényleges tulajdonosainak szisztematikusan azonosítását; emlékeztet arra, hogy a Bizottság megerősítette, hogy a KAP keretében kifizetéseket teljesített az Agrofert csoporthoz tartozó vállalatoknak, valamint több más tagállamban más olyan vállalatoknak is, amelyek tényleges tulajdonosa Babiš miniszterelnök, de nem tudja kimerítően azonosítani az összes kedvezményezett gazdasági szereplőt; kitart amellett, hogy a Bizottságnak nyújtson teljes körű és megbízható áttekintést a mentesítésért felelős hatóság számára az Agrofert csoport cégeinek és az azonos tényleges tulajdonossal rendelkező vállalatoknak a 2018-as és 2019-es pénzügyi évben teljesített valamennyi kifizetéséről; felhívja a Bizottságot, hogy 2020-ra vonatkozóan is adjon tájékoztatást; úgy véli, ez is mutatja annak sürgősségét, hogy a Bizottság a nemzeti ügynökségekkel együttműködve dolgozzon ki szabványosított és nyilvánosan hozzáférhető formátumot a KAP-kifizetések végső kedvezményezettjeinek közzétételére;

14. megjegyzi, hogy a közelmúltban helyesbítés történt a társaságok tényleges tulajdonosi nyilvántartásában (Transparenzregister), amely jelenleg Babiš miniszterelnököt nevezi meg az Agrofert egyik németországi leányvállalatának kedvezményezettjeként és részvényeseként; megismétli, hogy Babiš miniszterelnök annak a hat aktív személynek az egyike, akik jelentős befolyással vagy ellenőrzéssel rendelkeznek az Agrofert egyesült királyságbeli, GreenChem Solutions Ltd. nevű leányvállalatához kapcsolódó vagyonkezelői alap vagyonkezelői felett; felhívja az összes olyan tagállamot, ahol az Agrofert leányvállalatai aktívak, hogy e tekintetben vizsgálják felül a tényleges tulajdonosok nyilvántartását;

15. megállapítja, hogy az Agrofert-csoporthoz tartozó cégek továbbra is részesülnek a KAP első pillére szerinti kifizetésekben; emlékeztet arra, hogy a cseh összeférhetlenségi törvény tiltja a támogatás nyújtását, beleértve a KAP közvetlen kifizetéseit is, olyan vállalatnak, amelyben egy köztisztviselő vagy egy köztisztviselő által ellenőrzött cég legalább 25 %-os részesedéssel rendelkezik; hangsúlyozza a közvetlen mezőgazdasági kifizetésekre való jogosultságról és azok ellenőrzéséről döntő cseh hatóságok függetlenségével kapcsolatos komoly kétségeket; kockázatra utaló jeleket lát abban, hogy az Agrofert csoporthoz tartozó vállalatok a cseh összeférhetlenségi törvényt megsértve továbbra is megkapják ezeket a forrásokat;

2021. június 10., csütörtök

16. megjegyzi, hogy a meglévő, 2006 óta hatályban lévő cseh összeférhetlenségi jogszabályok súlyos hiányosságokat és jelentős végrehajtási elégtelenségeket mutattak, amelyek lehetővé tették mélyen gyökerező oligarchikus struktúrák kialakulását és megerősödését; sajnálattal veszi tudomásul, hogy 2020. februári hivatalos helyszíni látogatása során a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottsága súlyos hiányosságokat tárt fel Csehországban az összeférhetlenségek kivédését, feltárását és megszüntetését szolgáló rendszerek esetében;

17. megdöbbenőnek tartja, hogy a Regionális és Várospolitikai Főigazgatóság, a Foglalkoztatás, a Szociális Ügyek és a Társadalmi Befogadás Főigazgatósága, valamint a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Főigazgatóság láthatóan eltérő megközelítést alkalmaz a csehországi összeférhetlenségi törvényt és a költségvetési rendelet 61. cikkét érintő, hasonló jellegű jogsértések kapcsán; míg a Regionális és Várospolitikai Főigazgatóság, valamint a Foglalkoztatás, a Szociális Ügyek és a Társadalmi Befogadás Főigazgatósága szerint a csehországi összeférhetlenségi törvény megsértése a költségvetési rendelet 61. cikke (2) bekezdése megsértésének minősül, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Főigazgatóság úgy tűnik, hogy ettől eltérő logikát követ; felhívja a figyelmet továbbá arra, hogy a jogosultságalapú kifizetések (közvetlen kifizetések) támogathatósági ellenőrzéseinek részét képezi a döntések ellenőrzés keretében történő meghozatala is; hangsúlyozza, hogy az ellenőrzés során e döntéshozatalt befolyásolhatja az, ha összeférhetlenség áll fenn; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgáljon részletes jogi indoklással a Parlamentnek a nemzeti összeférhetlenségi jogszabályokat és a költségvetési rendelet 61. cikkét érintő jogsértések eltérő hatásáról, és ezzel együtt fejtsse ki részletekbe menően, hogy a Bizottság miként szavatolja, hogy a jogosultságalapú kifizetésről hozott ellenőrzési határozatokat ne befolyásolja összeférhetlenség;

18. megdöbbenőnek találja a Bizottság értékelését, amely szerint a cseh mezőgazdasági miniszter esetében nem áll fenn összeférhetlenség, pedig a miniszter családtagjai jelentős összegű mezőgazdasági támogatásokban részesülnek úgy, hogy a miniszter felel a KAP alá tartozó mezőgazdasági programok programozásáért és végrehajtásáért; felkéri a Bizottságot, hogy ossza meg a szóban forgó értékelést a Parlamenttel; felhívja a Bizottságot, hogy gondoskodjon a költségvetési rendelet 61. cikkének egységes értelmezéséről és alkalmazásáról;

19. felkéri a Bizottságot arra, hogy értékelje, mennyire hatékonyan képes eredményesen megelőzni vagy feltárni, valamint megszüntetni a felmerülő összeférhetlenségi helyzeteket a költségvetési rendelet 61. cikke, és hogy – adott esetben – tegyen javaslatot a költségvetési rendelet következő felülvizsgálata keretében az összeférhetlenségi szabályok megerősítésére, kiemelt figyelmet fordítva a fogalom meghatározásokra, a szabályok (személyi) hatályára, a kockázatnak kitett bizalmi funkciók vagy tevékenységek meghatározására, az „objektíven összeférhetlenségnek tekinthető” helyzetekre, valamint az összeférhetlenség fennállása esetén teljesítendő kötelezettségekre; emlékeztet arra, hogy a költségvetési rendelet 61. cikke nem tesz különbséget az uniós költségvetésből származó kifizetések különböző típusai között, továbbá hogy az összeférhetlenségből eredő pozícióval való visszaélés pusztán lehetősége is elegendő jelzésnek minősül;

20. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a cseh mezőgazdasági kifizető ügynökség (Állami Mezőgazdasági Intervenció Alap), amely szerint a költségvetési rendelet 61. cikke nem alkalmazandó a kormánytagokra, szűken értelmezi az említett cikket; ismételten aggodalmának ad hangot a cseh mezőgazdasági kifizető ügynökség irányítása terén feltárt számos hiányosság, kiváltképpen pedig annak kapcsán, hogy a felügyeleti testület – miként azt a Parlament küldöttségének Cseh Köztársaságban tett 2020. februári látogatásáról készült jelentés⁽⁷⁾ is hangsúlyozta – nem független szervként működik; felkéri a Bizottságot, hogy kezdeményezzen ellenőrzési eljárást az ügynökség hatékony irányításának biztosítása érdekében;

21. úgy véli, hogy az összeférhetlenségek költségvetési rendelet szerinti elkerüléséről és kezeléséről szóló európai bizottsági iránymutatás fontos eszközt jelent azoknak az intézkedéseknek a további megerősítéséhez, amelyek a csalással és szabálytalanságokkal szemben védik az uniós költségvetést; felkéri a Bizottságot, hogy tegyen lépéseket – többek között a KAP első pilléréből nyújtott közvetlen kifizetésekkel összefüggésben – a tudatosságnövelés és az összeférhetlenség elkerülésére irányuló szabályok egységes értelmezésének és alkalmazásának előmozdítása érdekében, valamint kövesse nyomon e tekintetben a kifizető ügynökségek és az ellenőrzési struktúrák független működését; felhívja a Bizottságot, hogy az összeférhetlenségi helyzetek elkerüléséhez további gyakorlati példakkal, javaslatokkal és ajánlásokkal segítse az érintett tagállamok hatóságait;

22. megismétli, hogy Babiš miniszterelnök összeférhetlenségi ügye a cseh állampolgárok és adófizetők számára sem anyagi teherrel, sem pedig egyéb hátrányos következményekkel nem járhat, és hogy az Agrofert csoporthoz tartozó vállalkozásoknak vissza kell fizetniük az uniós költségvetésből vagy a cseh nemzeti költségvetésből jogellenesen kapott összes támogatást; sürgeti a cseh hatóságokat, hogy fizetessék vissza az Agrofert csoport gazdálkodó egységeinek jogtalanul kifizetett támogatásokat;

23. kitart amellett, hogy az összeférhetlenségi ügyek teljes körű rendezéséig le kell állítani az uniós költségvetésből vagy a cseh nemzeti költségvetésből származó források további folyósítását azon vállalkozások esetében, amelyek végső soron Babiš miniszterelnök vagy a cseh kormány valamely tagjának irányítása alatt állnak;

(7) Jelentés a Költségvetési Ellenőrző Bizottság (CONT bizottság) 2020. február 26–28-i, cseh köztársaságbeli tényfeltáró útjáról.

2021. június 10., csütörtök

24. sürgeti a cseh kormányt, hogy tegyen lépéseket az uniós támogatások tisztességesebb elosztása érdekében, és hozza létre az uniós források elosztásának teljes és abszolút átláthatóságát biztosító rendszert; aggodalommal jegyzi meg, hogy a Bizottság rendelkezésére álló információk szerint azóta, hogy 2014-ben létrehozták a közvetlen kifizetések csehországi rendszerét, nem született határozat annak átalakításáról, ahogy arról sem, hogy bevezetésre kerüljön egy hatékony mechanizmus az összeférhetlenség megakadályozására;

25. emlékeztet arra, hogy a „Gólyafészek” elnevezésű projekt keretében az Agrofert létrehozott egy fantomcéggként működő, az Agrofert irányítása alatt álló közép vállalkozást annak érdekében, hogy összesen mintegy 2 millió EUR összegű finanszírozást szerezzen a kis- és középvállalkozások számára biztosított forrásokból; elfogadhatatlannak tartja, hogy a cseh hatóságok azt követően, hogy a „Gólyafészek” ügyben végzett vizsgálatok súlyos szabálytalanságokat tártak fel, kivonták a projektet az uniós finanszírozású projektek köréből, hogy – a pénzügyi terhet a cseh adófizetőkre áthárítva – azt a nemzeti költségvetésből finanszírozzák; véleménye szerint ez azt igazolja, hogy a cseh hatóságok nem tudták meggyőzni a Bizottságot e kifizetések jogszerűségéről és szabályszerűségéről; sajnálatát fejezi ki annak kapcsán, hogy mindezek miatt az OLAF immár nem jogosult vizsgálatokat végezni, és kizárólag a nemzeti ügyészség emelhet vádat; komoly aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a cseh ügyész ideiglenesen lezárta, majd később újból megnyitotta az eljárást; felhívja a cseh hatóságokat, hogy a lehető leghamarabb tájékoztassák az uniós intézményeket a „Gólyafészek” vizsgálat eredményéről;

26. megjegyzi, hogy a cseh rendőrség második alkalommal javasolta a Babiš miniszterelnök elleni vádemelést mintegy 2 millió eurós csalás vádjával a „Stork Nest” nyomozásokkal összefüggésben; megjegyzi, hogy a vádemelés Jaroslav Šaroch ügyész hatáskörébe tartozik, aki 2019 szeptemberében az eljárás megszüntetése mellett döntött; emlékeztet arra, hogy Pavel Zeman egykori, azóta lemondott főügyész 2019. december 4-én, Šaroch ügyész jogi értékelésének hiányosságaira hivatkozva elrendelte az ügy újbóli megnyitását;

27. mély aggodalmát fejezi ki a független médiára és független intézményekre Csehországban nehezedő politikai nyomás miatt, amelyre nemrégiben a főügyész lemondása is felhívta a figyelmet, aki döntését az igazságügyminiszter részéről tapasztalt nyomásgyakorlással indokolta;

28. felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a cseh igazságszolgáltatási rendszer gyenge pontjait, és tegye meg a szükséges intézkedéseket; felkéri a Bizottságot, hogy alaposan vizsgálja meg és elemezze, hogy vannak-e a cseh kormány tagjait érintő olyan további ügyek, amelyeket esetleg nyomásgyakorlás hatására vontak vissza vagy zártak le idő előtt; felhívja a Bizottságot, hogy megállapításairól és következtetéseiről indokolatlan késedelem nélkül tájékoztassa a Parlamentet;

29. aggasztónak tartja, hogy a beszámolók szerint a cseh kormány az ellenőrök által vizsgált időszak alatt már több mint 150 millió CZK-t kifizetett az Agrofertnek a cseh nemzeti költségvetésből⁽⁸⁾; tekintettel arra, hogy ez jogellenes állami támogatásnak minősülhet, valamint veszélyeztetheti a tisztességes verseny érvényesülését az Unió egységes piacán és az egységes piac integritását, felkéri a Bizottságot, hogy teljeskörűen vizsgálja ki a nemzeti költségvetésből nyújtott finanszírozások ezen eseteit, a vizsgálat következtetéseiről, illetve a meghozott intézkedésekről pedig tájékoztassa a Parlamentet;

30. elítéli azt a gyakorlatot, hogy amennyiben a Bizottság és az Európai Számvevőszék egy adott projekt kapcsán szabálytalanságokat tár fel, azt kivonják az uniós finanszírozású projektek köréből, hogy a nemzeti költségvetésből biztosítsanak számára forrásokat; felkéri a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon, valamint alapos jogi elemzések keretében vizsgálja meg ezeket az eseteket, kiemelt figyelmet szentelve az állami támogatási szabályok esetleges megsértésének;

31. elítéli a nyilvános kijelentéseket, amelyekkel Babiš miniszterelnök a Regionális és Várospolitikai Főigazgatóság, valamint a Foglalkoztatás, a Szociális Ügyek és a Társadalmi Befogadás Főigazgatósága által készített végső ellenőrzési jelentés közzétételére reagált⁽⁹⁾; elfogadhatatlannak tartja, hogy az Európai Tanács egyik tagja „maffiázóknak” nevezze az Európai Bizottság ellenőreit;

32. elítéli Babiš miniszterelnöknek az összeférhetlenségi ügyéről és vállalkozásainak működéséről tudósító sajtóorgánumokat rágalmozó kijelentéseit; ezzel összefüggésben felhívja a figyelmet a miniszterelnök Denik Referendummal kapcsolatos negatív, a cseh parlamentben elhangzott 2020. novemberi megjegyzéseire;

⁽⁸⁾ iROZHLAS, Penam, Lovochemie, Cerea. Česko vyplatilo Agrofertu podle Bruselu na dotacích neoprávněně 155 milionů, 2021. április 27.

⁽⁹⁾ Euractiv, Czech PM slams EU Commission auditors as „mafia” (A cseh miniszterelnök szerint „maffiázók” az Európai Bizottság ellenőrei), 2021. április 26.

2021. június 10., csütörtök

33. mély aggodalmát fejezi ki a negyedik értékelési körről szóló jelentésben megfogalmazott GRECO-ajánlások tekintetében elért szerény eredmények miatt: a tizennégy ajánlás közül mindössze egyet hajtottak végre kielégítő módon, hét ajánlást csak részben, a fennmaradó hatot pedig egyáltalán nem hajtottak végre;

34. sürgeti, hogy az új többéves pénzügyi keret végrehajtása során valamennyi tagállam tiltsa meg a százmillió eurós összegű támogatások egy-egy természetes személynek történő kifizetését, és hogy a tagállamok mozduljanak el a Parlament azon álláspontja felé, amely szerint a megosztott irányítású programok esetében biztosítani kell a teljes körű átláthatóságot és a kifizetések összesíthetőségét, valamint a tagállamok határain átnyúló digitális nyomkövetési és ellenőrzési eljárások alkalmazását;

35. felhívja a Tanácsot, hogy a KAP-rendeletéről jelenleg zajló tárgyalások során fordítson kellő figyelmet a költségvetési hatékonyságra és a közvetlen kifizetések méltányosabb és átláthatóbb elosztására, mozduljon el a Parlament azon álláspontja felé, amely szerint a KAP mindkét pillére esetében természetes személyenkénti, konkrét felső határértékeket kell meghatározni, továbbá a fokozatos csökkentés, a felső határok kötelező alkalmazása és az átcsoportosítással nyújtható támogatások felé annak biztosítása érdekében, hogy az Unió egészében kedvező legyen a KAP megítélése; hangsúlyozza, hogy a Tanácson belüli tárgyalásokat nem befolyásolhatja összeférhetetlenség, és hogy a nemzeti kormányok egyetlen olyan minisztere, tagja vagy képviselője sem vehet részt a tárgyalásokon, akinek esetében összeférhetetlenség áll fenn; elfogadhatatlannak tartja, hogy Babiš miniszterelnök úgy vett részt a KAP-ról szóló tárgyalásokon, és harcolt a támogatások felső határértékéhez kötése ellen, hogy közben az Agrofert csoport tényleges tulajdonosa volt; nyomatékosan hangsúlyozza, hogy a KAP első és második pillére esetében a természetes személyekre vonatkozó fejenkénti felső határértékeket egységesen alkalmazni kell, többek között a nemzeti kormányok tagjaira is, hogy ily módon elejét lehessen venni annak, hogy a Tanácson belüli tárgyalásokat önös érdekeik érvényesítésére használják fel;

36. határozottan elítéli az uniós mezőgazdasági és kohéziós alapokra építő oligarchikus struktúrákat, amelyek ahhoz vezetnek, hogy az uniós források túlnyomó többségét a kedvezményezettek nagyon szűk köre kapja meg, és felhívja a Bizottságot, a Tanácsot és az Európai Tanácsot, hogy akadályozzák meg az ilyen jellegű, a kis- és közepes méretű mezőgazdasági termelők és családi gazdaságok, azaz azon szereplők versenyképességét gyengítő struktúrák térnyerését, amelyeknek elsődlegesen részesülniük kellene a KAP-forrásokból;

37. hangsúlyozza, hogy igen aggasztónak tartja, hogy Babiš miniszterelnök úgy vesz részt a KAP általános európai éghajlat-politikai célkitűzéseknek megfelelő átalakítását célzó döntések meghozatalában, hogy esetében összeférhetetlenség áll fenn, tekintve, hogy az Agrofert csoport üzleti érdekei felülírhatják a fenntarthatóbb mezőgazdaság támogatásához és az éghajlatváltozás negatív hatásainak korlátozásához fűződő közérdeket;

38. úgy véli, hogy a cseh kormány Babiš miniszterelnök összeférhetetlensége kapcsán tapasztalt tétlensége hátrányosan érinti a csehországi állami hatóságok, többek között a büntetőhatóságok, valamint az irányítási és kontrollrendszerek működését, továbbá az uniós jogszabályoknak való megfelelést;

39. felhívja a Bizottságot, hogy értékelje a fentiekben leírt helyzetet, valamint Babiš miniszterelnök cseh médiára és igazságszolgáltatási rendszerre gyakorolt befolyását annak érdekében, hogy azonosítani lehessen a jogállamiságot érintő jogsértéseket, és – amennyiben azok fennállása megerősítést nyer, a megállapításai alapján – kellő időben működésbe hozhassa az uniós költségvetés védelmét szolgáló feltételrendszert;

40. továbbra is aggasztónak tartja, hogy a médiumok tulajdonosi szerkezete azzal, hogy a médiatulajdon egyre inkább néhány oligarcha kezében összpontosul, egyre koncentráltabbá válik⁽¹⁰⁾;

41. megjegyzi, hogy nemzeti és európai szinten egyaránt folynak vizsgálatok és ellenőrzések az esetleges összeférhetetlenségekkel és az uniós források felhasználásával összefüggésben; aggodalmát fejezi a Bizottság 2020. évi jogállamisági jelentésében megfogalmazott aggályok kapcsán, amelyek szerint a magas szinten elkövetett korrupcióval kapcsolatos ügyeket nem vizsgálják ki megfelelően, és tetten érhető néhány hiányosság a parlamenti képviselők esetében alkalmazandó, feddhetetlenségét szavatoló keretrendszereken belül;

42. felhívja a Tanácsot és az Európai Tanácsot, hogy hozzanak meg minden szükséges és célravezető intézkedést, amellyel a költségvetési rendelet 61. cikke (1) bekezdésének megfelelően megelőzhető az összeférhetetlenség; aggodalmát fejezi ki annak kapcsán, hogy a cseh miniszterelnök aktívan részt vett, illetve továbbra is részt vesz az uniós költségvetésről és az uniós programokról szóló tárgyalásokban, miközben esetében összeférhetetlenség áll fenn; felkéri a Tanácsot és az Európai Tanácsot, hogy tájékoztassák a Parlamentet arról, hogy a Bizottság ellenőrzési jelentéseiben foglaltak tükrében miként kívánják figyelembe venni Babiš miniszterelnöknek a KAP-pal és az uniós költségvetéssel kapcsolatos döntéshozatalban való részvételét, illetve eljárni annak kapcsán;

⁽¹⁰⁾ Riporterek Határok Nélkül, *Czech Republic* (Cseh Köztársaság): <https://rsf.org/en/czech-republic> [legutóbbi hozzáférés: 2021. június 2.].

2021. június 10., csütörtök

43. úgy véli, hogy Babiš miniszterelnök összeférhetlenségi ügye is megerősíti, hogy sürgősen létre kell hozni egy interoperábilis digitális rendszert az Európai Unió pénzügyeivel kapcsolatos jelentéstételhez és nyomon követéshez; mélyszéles sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a társjogalkotóknak nem sikerült kielégítő megállapodásra jutniuk az informatikai rendszerek interoperabilitását biztosító rendelkezésekről, amelyek lehetővé tennék a szabványosított és egységes jelentéstételt, egyúttal pedig előmozdítanák az együttműködést; felszólítja az összes érintett szereplőt, hogy az elszámoltathatóság javítása érdekében igyekezzenek egyformán hatékony megoldásokra törekedni;

44. felhívja a Bizottságot, hogy gondoskodjon a költségvetési rendelet összeférhetlenségre vonatkozó rendelkezéseinek teljes körű érvényesítéséről a 2021–2027-es többéves pénzügyi keret és a Next Generation EU végrehajtása során, többek között Babiš miniszterelnök összeférhetlenségi ügyében is, azt biztosítandó, hogy ne teljesítsenek kifizetéseket olyan vállalkozásnak, amelynek közvetlen vagy közvetett tulajdonosa Babiš miniszterelnök ⁽¹⁾; szorgalmazza, hogy vizsgálják meg alaposabban a potenciális összeférhetlenségeket, valamint a jogállamisággal összefüggő egyéb elemeket a nemzeti helyreállítási tervekben;

45. nyomatékosan hangsúlyozza, hogy az európai parlamenti képviselők számára biztosítani kell, hogy munkájukat fenyegetésektől mentes környezetben végezhessék, továbbá hogy a nemzeti kormányok felelősek azért, hogy az európai parlamenti képviselők saját országukban védelemben részesüljenek;

46. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Tanácsnak, a Cseh Köztársaság kormányának, valamint mindkét parlamenti kamarájának.

⁽¹⁾ Az Igazságos Átmenet Alapból származó finanszírozásra javasolt vállalkozások és projektek cseh kormány által jóváhagyott jegyzéke több mint 6 milliárd CZK összegű forrást szerepeltet az Agrofert csoport részét képező, korábban Richard Brabec, a jelenlegi cseh környezetvédelmi miniszter vezette Lovochemie vállalkozás esetében.

2021. június 10., csütörtök

P9_TA(2021)0283

A Covid19-járvány globális kihívásának kezelése: a WTO TRIPS-megállapodás alóli mentesség hatásai a Covid19-oltóanyagokra, a kezelésekre, a berendezésekre és a gyártási kapacitásra a fejlődő országokban

Az Európai Parlament 2021. június 10-i állásfoglalása a Covid19 jelentette globális kihívással való szembenézésről: a WTO TRIPS-megállapodás alóli mentesség hatásai a Covid19-oltóanyagokra, a kezelésekre, a berendezésekre és a termelés és a gyártási kapacitás növelésére a fejlődő országokban (2021/2692(RSP))

(2022/C 67/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) szellemi tulajdon-jogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló megállapodására (TRIPS), különösen annak 31a. cikkére,
- tekintettel a TRIPS-megállapodásról és a közegészségügyről szóló, 2001. november 14-i dohai nyilatkozatra;
- tekintettel a WTO szellemi tulajdon-jogok kereskedelmi vonatkozásaival foglalkozó tanácsának a legkevésbé fejlett WTO-tagok számára a TRIPS-megállapodás gyógyszeripari termékekre vonatkozó rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó mentesség kiterjesztéséről szóló, 2015. november 6-i határozatára,
- tekintettel India és Dél-Afrika 2020. október 2-i közleményére, amelyben a Covid19 megelőzése, visszaszorítása és kezelése érdekében mentességet kérnek a TRIPS-megállapodás egyes rendelkezései alól, amelyet Eswatini (Szváziföld), Kenya, Mozambik és Pakisztán is támogatott, és amely mellé további 100 ország is felsorakozott,
- tekintettel a TRIPS-rendelkezések alóli mentességről szóló felülvizsgált javaslatra, amelyet 62 WTO-tag 2021. május 21-én közölt,
- tekintettel 243 civil társadalmi szervezetnek a WTO főigazgatójához intézett 2021. április 13-i, a Covid19-cel összefüggő gyógyászati termékekkel, különösen a vakcinákkal való nem megfelelő ellátottság és az egyenlőtlen hozzáférés globális kihívásainak kezeléséről szóló nyílt levelére,
- tekintettel az USA kereskedelmi képviselőjének a Covid19-ről és a TRIPS-ről szóló, 2021. május 5-i nyilatkozatára,
- tekintettel a Costa Rica-i Köztársaság elnökének és az Egészségügyi Világszervezet (WHO) főigazgatójának 2021. május 27-i nyílt levelére, amelyben ismét felszólítják a WHO valamennyi tagállamát, hogy tevékenyen járuljanak hozzá a Covid19 technológia-hozzáférési eszköztárhoz (C-TAP);
- tekintettel a Globális Egészségügyi Csúcstalálkozót követően kibocsájtott, 2021. május 21-i Római Nyilatkozatra,
- tekintettel a WHO főigazgatójának, a WTO főigazgatójának, a Nemzetközi Valutaalap (IMF) vezérigazgatójának és a Világbank-csoport elnökének 2021. május 31-i levelére, amelyben új elkötelezettségre szólítanak fel a vakcinaméltányosság iránt és a világjárvány legyőzése érdekében,
- tekintettel a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) és az Egészségügyi Világszervezet főigazgatóinak 2020. április 20-i közös nyilatkozatára, amely támogatja a létfontosságú egészségügyi eszközök, valamint egyéb áruk és szolgáltatások szokásos, határokon átnyúló áramlásának biztosítására irányuló erőfeszítéseket,
- tekintettel az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendjére és a fenntartható fejlődési célokra,
- tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) és (4) bekezdésére,

2021. június 10., csütörtök

- A. mivel világszerte megközelítőleg 172 000 000 ember fertőződött meg Covid19-cel, 3 700 000 fő pedig életét is veszítette, ami példátlan szenvedést és gyötrelmet okozott sokmillió ember számára, illetve aláasta megélhetésüket; mivel az elhúzódó Covid hatásai világszerte a betegek 10 %-át érintik, ami munkahelyek elvesztéséhez, elszegényedéshez és súlyos társadalmi-gazdasági kiszolgáltatottsághoz vezet;
- B. mivel a jelenlegi Covid19-világjárvány globális stratégiát tesz szükségessé az oltóanyagok, a diagnosztika, a kezelések, valamint a berendezések gyártása és forgalmazása terén; mivel holisztikus, tudományos és tényeken alapuló megközelítésre van szükség a világjárványhoz kapcsolódó egészségügyi kihívások kezeléséhez; mivel a nemek közötti egyenlőség szempontját figyelembe vevő és interszekcionális megközelítés elengedhetetlen az egyenlőség eléréséhez az oltási folyamat minden szakaszában, a fejlesztéstől a bevezetésig;
- C. mivel az oltóanyagok olyan iskolapéldák, amelyek esetében hatalmas pozitív externáliák teszik szükségessé, hogy azokat globális közjavaként kezeljék és ingyenesen biztosítsák; mivel a fejlett országokban minden polgár ingyenes oltóanyaghoz jut; mivel etikai szempontból helytelen lenne, ha ez az elv nem vonatkozna a sokkal szegényebbre a fejlődő országokban;
- D. mivel a TRIPS-megállapodásról és a közegészségügyről szóló, 2001. november 14-én Dohában elfogadott nyilatkozat kimondja, hogy a TRIPS-megállapodást a közegészségügyet elősegítő módon kell végrehajtani és értelmezni, egyaránt ösztönözve a meglévő gyógyszerekhez való hozzájutást és az új gyógyszerek kifejlesztését; mivel a WTO TRIPS Tanácsa 2015. november 6-án úgy határozott, hogy 2033. januárig meghosszabbítja a legkevésbé fejlett országokra a gyógyszerekre vonatkozó szabadalmi oltalom alóli mentességet;
- E. mivel lényeges, hogy az alacsony és közepes jövedelmű országok legsérülékenyebb lakossága számára megfizethető áron biztosítsák a védőoltást; mivel az mRNS-alapú vakcinák bizonyultak a leghatékonyabb, de egyben a legdrágább oltóanyagoknak a piacon;
- F. mivel 2021 júniusáig világszerte körülbelül 1,6 milliárd oltást adtak be, túlnyomó többségüket iparosodott és oltóanyagot előállító országokban; mivel a világszerte beadott vakcinaadagoknak csupán 0,3 %-át oltották be a 29 legszegényebb országban, ahol a világ népességének mintegy 9 %-a él; mivel a Nemzetközi Valutaalap (IMF) becslése szerint az oltóanyagok elosztásának felgyorsítása esetén több mint 7 billió EUR-val növelhető a globális GDP, ha a vírus ellenőrzés alá kerül; mivel tagállamainak az EU több mint 260 millió adagnyi oltóanyagot juttatott, illetve harmadik országokba több mint 226 millió adagnyi oltóanyagot exportált, aminek csupán 10 %-a jut el legkevésbé fejlett országokba;
- G. mivel aggodalomra okot adó új Covid19-változatok jelennek meg, amelyek fertőzőképesebbek, halálosabbak, az oltóanyagokra kevésbé érzékenyek, és további oltásokat tehetnek szükségessé, ami az eredetileg 11 milliárd adagra becsült szükséges mennyiséget messze meghaladó kereslethez vezethet; mivel a termelés fokozása elengedhetetlen a globális beoltottság eléréséhez; mivel az oltóanyaggyártás növelése globális prioritás; mivel a nyersanyagok globális ellátási láncait nem szabad protekcionista intézkedésekkel vagy nem vámjellegű kereskedelmi akadályokkal akadályozni; mivel a legtöbb oltóanyaggyártó ország sajnálatos módon kiviteli tilalmat rendelt el a vakcinákra és azok összetevőire, ezzel megakadályozva a globális termelés növekedését és szűk keresztmetszetet idézve elő az ellátási láncokban;
- H. mivel hatalmas mennyiségű magán- és közpénzt, illetve forrást fektettek be a kutatásba és fejlesztésbe, a klinikai vizsgálatokba és a beszerzésbe az oltóanyagok és a Covid19-kezelések nyílt és hozzáférhető módon történő kifejlesztése érdekében; mivel a víusról a magán- és a közsférában folyó kutatások, az egészségügyi intézmények, a frontvonalban dolgozók, a tudósok, a kutatók és a betegek mind gyűjtöttek információkat, amelyeket a gyógyszeripari vállalatok fel is használtak;
- I. mivel az önkéntes engedélyeknek kell a leghatékonyabb eszközzé válniuk a termelés bővítésének és a know-how megosztásának elősegítéséhez; mivel a Covid19 technológia-hozzáférési eszköztár (C-TAP) kezdeményezésben – amely felszólítja a gyógyszeripari vállalatokat, hogy kötelezzék el magukat az átlátható, nem kizárólagos, globális, önkéntes engedélyezés mellett – nem vett részt magánvállalat; mivel az Egészségügyi Világszervezet szerint több mint egy tucat afrikai, ázsiai és latin-amerikai ország 19 gyártója fejezte ki érdeklődését az mRNS vakcinák előállításának fokozása iránt; mivel a világ termelési kapacitásának eddig csupán a 40 %-át használják ki a Covid19 elleni oltóanyagok gyártására;
- J. mivel számos fejlődő ország, amely nem rendelkezik elegendő gyártási kapacitással vagy egyáltalán nem rendelkezik ilyen kapacitással, még mindig jelentős politikai nyomással és jogi nehézségekkel szembesül, amelyek megakadályozzák a TRIPS rugalmas lehetőségeinek kihasználásában, különösen a 31a. cikk, valamint a gyógyszeripari termékek behozatalának és kivitelének nehézkes és hosszadalmas eljárása miatt;

2021. június 10., csütörtök

- K. mivel a szabadalom és a szellemi tulajdonra vonatkozó egyéb oltalmak biztosítékot nyújtanak a vállalkozói kockázatvállaláshoz, egy többoldalú szellemi tulajdon-jogi keretrendszer pedig olyan ösztönzőket biztosít, amelyek létfontosságúak a jövőbeli világjárványokkal szembeni felkészültséghez; mivel a megfizethető oltóanyagokhoz, diagnosztikához és kezelésekhöz való világméretű, méltányos hozzáférés az egyetlen módja a világjárvány globális közegészségügyi és gazdasági hatásai enyhítésének, és e cél eléréséhez az egyik fontos hozzájárulás a Covid19-cel kapcsolatos gyógyszerekre, orvostechikai eszközökre és más egészségügyi technológiákra vonatkozó nemzetközi szellemi tulajdon-védelmi kötelezettségek ideiglenes felfüggesztése;
- L. mivel az Indiában kialakult, példa nélküli és riasztó járványügyi helyzet miatt az indiai kormány betiltotta az oltóanyagok kivételét, ami a globális ellátás és a COVAX-mechanizmus zavarához vezetett; mivel a COVAX-hoz az EU járul hozzá a legnagyobb mértékben; mivel az EU az „Európa együtt” (Team Europe) keretében vállalta, hogy 2021 végéig további 100 millió adagot adományoz alacsonyabb és közepes jövedelmű országokban történő felhasználásra;
- M. mivel a gyermekbénulás elleni védőoltást szabadalmi oltalomtól mentesen hozták forgalomba, és a világ számos régiójában sikerült felszámolni a betegséget; mivel a Nelson Mandela által vezetett dél-afrikai kormány kénytelen volt élni a megfizethető és minőségi generikus megfelelőik kidolgozására ösztönző kényszerengedélyezés lehetőségével, hogy ne kelljen csillagászati áron megvásárolnia a multinacionális gyógyszergyártóktól a HIV-kezelés szabadalmait;
- N. mivel a fejlődő országokban javítani kell az ellátási láncokat; mivel a helyi termelés bővülése, a lakosság tudatossága és a fejlődő országokban az elosztáshoz nyújtott fokozott támogatás növelheti a beoltott személyek teljes számát; mivel a Covid19 elleni küzdelmet szolgáló eszközökhöz való méltányos globális hozzáférés (ACT akcelerátor) finanszírozása továbbra is aggasztó 18,5 milliárd USD összegű hiányt mutat;
- O. mivel az EU-nak prioritásként kell kezelnie az oltóanyagokhoz, diagnosztikához, terápiákhoz és egyéb orvosi eszközökhöz való méltányos globális hozzáférés biztosítását, valamennyi rendelkezésre álló eszköz felhasználásával nyitva tartva az ellátási láncokat;
- P. mivel a legkevésbé fejlett országok már mentességet élveznek 2033. január 1-jéig a TRIPS-megállapodás gyógyszerekre vonatkozó rendelkezéseinek végrehajtása alól, és mentességet élveznek 2021. július 1-jéig (e mentesség meghosszabbításáról jelenleg folynak a tárgyalások) a TRIPS-megállapodás 3., 4. és 5. cikke kivételével valamennyi kötelezettség alól;
1. komoly aggodalmának ad hangot a világjárvány alakulása miatt, különösen az alacsony és közepes jövedelmű országokban; emlékeztet arra, hogy a Covid19-világjárvány még nem ért véget, és hogy a mutációkkal szemben új oltóanyagok fejlesztésére lesz szükség; hangsúlyozza, hogy a nemzetközi közösségnek mindent meg kell tennie annak érdekében, hogy a Covid19-világjárványt ellenőrzés alá vonja, és hogy a rendkívüli körülmények rendkívüli megoldásokat igényelnek; ezért hangsúlyozza, hogy holisztikus megközelítésre van szükség, amely prioritásként kezeli a Covid19-hez kapcsolódó egészségügyi termékek elérhetőségét és megfizethetőségét, a Covid19-oltóanyagok előállításának növelését és a gyártási kapacitás globális földrajzi eloszlását; hangsúlyozza, hogy a nemzetközi kereskedelempolitikának a nyersanyagok, az egészségügyi és orvosi termékek kereskedelmének megkönnyítése, a képzett és tapasztalt munkaerő hiányának enyhítése, az ellátási lánc problémáinak megoldása és a szellemi tulajdon-jogok jövőbeli világjárványokra vonatkozó globális keretének felülvizsgálata révén proaktív szerepet kell játszania ebben a törekvésben; felszólít a WTO TRIPS-megállapodás alóli ideiglenes mentességre irányuló proaktív, konstruktív és szövegalapú tárgyalások támogatására, amelyek célja a Covid19-cel kapcsolatos megfizethető egészségügyi termékekhez való globális hozzáférés javítása, valamint a globális gyártási korlátok és ellátási hiányok kezelése;
 2. emlékeztet arra, hogy a TRIPS-megállapodásról és a közegészségügyről szóló dohai nyilatkozat megerősíti, hogy a TRIPS-megállapodás nem korlátozza és nem is korlátozhatja tagjait a közegészség védelmét szolgáló intézkedések végrehajtásában;
 3. megjegyzi, hogy a világnépesség 70 %-ának beoltásához 11 milliárd adagra van szükség, de ennek a mennyiségnek eddig csak töredékét állították elő; rámutat arra, hogy a plusz adagokra vonatkozó ígéreteken alapuló megközelítés nem sokat ér; emlékeztet, hogy a COVAX 190 millió adaggal kevesebbrel bír a jelenlegi indiai Covid19-helyzet miatt, és a belátható jövőben nem fogja teljesíteni ellátási célkitűzéseit; megjegyzi, hogy az EU a COVAX eszköz jelentős adományozója a finanszírozás és az oltóanyagok való osztozás tekintetében, mind a COVAX, mind pedig kétoldalú kapcsolatok keretében; ugyanakkor felszólítja az EU-t és partnereit, hogy jelentősen növeljék a COVAX-hoz való pénzügyi és nem pénzügyi hozzájárulást; üdvözli e tekintetben egyes gyártók azon kötelezettségvállalását, hogy 1,3 milliárd adag oltóanyagot szállítanak termelési áron vagy alacsony költséggel, valamint az „Európa együtt” (Team Europe) azon kötelezettségvállalását, hogy az év végéig 100 millió adagot adományoz az alacsony és közepes jövedelmű országoknak, emlékeztetve arra, hogy az uniós tagállamok a becslések szerint 2021-ben legalább 400 millió adaggal több oltóanyagot

2021. június 10., csütörtök

kapnak; üdvözlí azt is, hogy az unió polgári védelmi mechanizmus támogatást nyújtott az oltóanyagok és segédanyagok biztosításához; hangsúlyozza, hogy a COVAX ellátását előnyben kell részesíteni; sajnálatát fejezi ki az Egyesült Királyság és az Egyesült Államok azon törekvéseivel kapcsolatban, hogy másodlagos viszonteladói piacot alakítsanak ki a felesleges oltóanyagok más iparosodott országoknak történő eladása céljából;

4. hangsúlyozza, hogy az egészségügyi szükséghelyzetekre való globális reagálásnak tartalmaznia kell egyfelől egy olyan szükségletorientált „keresletoldali” megközelítést, amely biztosítja a közös finanszírozást és a globálisan koordinált előzetes beszerzéseket, másfelől pedig egy integrált „kínálatoldali” stratégiát a gyártási kapacitás teljes értéklánban történő bővítéséhez; úgy véli, hogy ahhoz, hogy az oltóanyagok eljussanak a világ minden tájára, szükség van az oltóanyagok fokozott globális előállítására, az ellátás jobb összehangolására, valamint az oltóanyagok megerősített, diverzifikált és rugalmas értékláncaira; sürgeti a Bizottságot, hogy működjön együtt a védőoltásgyártó országokkal az exportkorlátozások gyors felszámolása érdekében, saját exportengedélyezési mechanizmusát pedig váltsa fel egy átláthatósági exportkövetelményrendszerrel, és kitart amellett, hogy az ilyen adatokhoz időben, átfogó jelleggel lehessen hozzáférni; felhívja az Egyesült Államokat és az Egyesült Királyságot, hogy haladéktalanul szüntessék meg az oltóanyagokra és az oltóanyaggyártáshoz szükséges nyersanyagokra vonatkozó kiviteli tilalmat; felszólít az oltóanyagokhoz szükséges, kritikus fontosságú termékek – például eldobható eszközök és gyógyszerhatóanyagok – gyártásának bővítésére irányuló nemzetközi beruházások és koordináció sürgős növelésére az oltóanyag-értéklánokon belüli szűk keresztmetszetek megoldása érdekében;

5. hangsúlyozza, hogy a globális kereslet kielégítése érdekében sürgősen és hosszú távon bővíteni kell az oltóanyagok globális gyártását, és hogy ezért be kell ruházni a fejlődő országok termelési képességébe, ahhoz, hogy önállósá válhassanak; rámutat arra, hogy ennek megvalósítása érdekében hatékony technológia- és know-how-átadásra van szükség; elismeri, hogy e cél elérésének legfontosabb módja az önkéntes engedélyezési megállapodások, valamint a technológia és a know-how már meglévő oltóanyaggyártó iparágakkal rendelkező országok részére történő önkéntes átadásának ösztönzése kell hogy legyen; ugyanakkor nyitott arra, hogy megvitasson minden hatékony és pragmatikus megoldást a globális oltóanyag-előállítás további fokozására, és felhívja a Bizottságot, hogy e tekintetben működjön együtt az USA-val és más hasonló gondolkodású országokkal;

6. hangsúlyozza, hogy a szellemi tulajdon védelme világszerte az innováció és a kutatás kulcsfontosságú ösztönzője; megjegyzi, hogy ez a védelem az önkéntes engedélyezési megállapodások és a know-how átadásának alapja, és ezért inkább lehetővé teszi, mintsem akadályozza az oltóanyagok rendelkezésre állását; figyelmeztet arra, hogy a szabadalmakra vonatkozó végrehajthatatlanság paradigmája szerint a vállalatoknak titoktartást vagy kizárólagosságot kellene alkalmazniuk innovációik védelme érdekében; hangsúlyozza, hogy a TRIPS-megállapodás alóli határozatlan idejű mentesség fenyegetést jelentene a kutatás finanszírozására, különösen a kutatókra, a befektetőkre, a fejlesztőkre és a klinikai vizsgálatokra; hangsúlyozza, hogy a tulajdonjogok, köztük a szellemi tulajdonjogok védelme az Európai Unió és tagállamai alkotmányos kötelezettsége;

7. tudomásul veszi a Bizottság azon bejelentését, hogy az oltóanyag-előállításához való gyors globális hozzáférés biztosítása érdekében szükség esetén nyitott arra, hogy megkönnyítse a kényszerengedélyezés alkalmazását; felhívja a Bizottságot, hogy határozzon meg objektív kritériumokat arra vonatkozóan, hogy alkalmazza-e a kényszerengedélyezést, és ha igen, mikor és milyen esetekben; hangsúlyozza, hogy a TRIPS-megállapodás nem határozza meg azokat az okokat, amelyek indokolhatják a kényszerengedélyezést; hangsúlyozza, hogy a TRIPS-megállapodásról és a közegészségügyről szóló dohai nyilatkozat megerősíti, hogy az országok szabadon határozhatják meg a kényszerengedélyezések megadásának indokait, és azt, hogy mi minősül nemzeti szükséghelyzetnek; hangsúlyozza, hogy a kényszerengedélyezés hatékony jogi keret igényel, és ez jogi nehézségeket okozhat a fejlődő országokban; felhívja a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy nyújt-e majd jogi támogatást a legkevésbé fejlett országokban a kényszerengedélyezéshez, és ha igen, hogyan; üdvözlí a Bizottság értékelését, miszerint az együttműködés és az önkéntes engedélyezés a leghatékonyabb eszközök a termelés bővítésének;

8. hangsúlyozza, hogy a Covid19 elleni küzdelmet szolgáló eszközökhöz való méltányos globális hozzáférést biztosító (ACT) akcelerator egészségügyi rendszerek összekapcsolására vonatkozó pillérét meg kell erősíteni a feldolgozási, tárolási, elosztási és szállítási kapacitások világszerte történő növelése érdekében, különösen a kiszolgáltató országokban; felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy növeljék a WHO-n belüli szerepvállalásukat, prioritásként kezelve az ACT akcelerator az EU globális reagálásának részeként, annak a diagnosztikához, a terápiákhoz, az oltóanyagokhoz és az egészségügyi rendszerek megerősítéséhez kapcsolódó valamennyi pillére keretében; hangsúlyozza, hogy támogatni kell a gyártási kapacitásokat az afrikai kontinensen, és határozottan üdvözlí az „Európa együtt” (Team Europe) bejelentését, miszerint 1 milliárd EUR-val támogatni fog egy olyan kezdeményezést, amelynek célja az oltóanyagok, gyógyszerek és egészségügyi technológiák gyártásának és az ezekhez való hozzáférésnek a javítása; hangsúlyozza továbbá a gyógyszeripari termékekre vonatkozó megfelelő szabályozási keret fontosságát; hangsúlyozza, hogy immár az EU felelőssége, hogy regionális elosztóközpontokba ruházzon be, különösen Afrikában, és támogassa egy Afrikai Gyógyszerügynökség létrehozását; e tekintetben támogatást kér a helyi engedélyezési hatóságok számára, valamint az oltások beadását végző orvosi és technikai szakszemélyzet képzéséhez, az oltóanyag-elosztási láncok támogatásához és az olyan akadályok leküzdéséhez, mint a hűtési infrastruktúra, a földrajzi és társadalmi-gazdasági elérés és a védőoltásokkal szembeni bizalmatlanság;

2021. június 10., csütörtök

9. megerősíti, hogy támogatja a WHO Covid19 C-TAP kezdeményezését és az mRNS-vakcina technológiaátadási központot; sajnálja, hogy a gyógyszeripari vállalatok eddig nem kívántak részt venni a C-TAP kezdeményezésben; sürgeti a Bizottságot, hogy ösztönözze a gyógyszeripari vállalatokat arra, hogy a C-TAP keretében osszák meg technológiáikat és know-how-jukat, és az EU jövőbeli előzetes beszerzési megállapodásaiba foglaljon bele kötelezettségvállalásokat a harmadik felekkel, különösen fejlődő országokkal kötendő technológiaátadási partnerségekre vonatkozóan; sürgeti a Bizottságot, hogy teljes mértékben vesse latba befolyását a Covid19 elleni oltóanyagok következő generációjával kapcsolatos szerződésekre vonatkozó tárgyalások során annak biztosítása érdekében, hogy az oltóanyag-fejlesztők alacsony költségen átadják technológiájukat az alacsony és közepes jövedelmű országoknak; kéri a szükséges know-how-val rendelkező vállalatok, köztük alvállalkozók aktív feltérképezését a technológiák átadása, valamint e vállalatoknak a kihasználatlan gyártólétesítményekkel rendelkező vállalatokkal való összekapcsolása érdekében;

10. felszólítja az EU-t annak biztosítására, hogy a jövőbeni elővásárlási megállapodásokat teljes mértékben nyilvánosságra hozzák, különösen az új generációs vakcinák esetében; kéri az EU-t, hogy integrálja a nem kizárólagos globális szabadalmazással, az üzleti titkokkal, a védett adatokkal és a technológiaátadással kapcsolatos kötelezettségvállalásokat, és ragaszkodjon az ellátók részéről a szükséges átláthatósághoz, beleértve a termékenkénti költség-haszon elemzést is; hangsúlyozza, hogy ezek az átláthatósági követelmények nem akadályozhatják meg a Bizottságot abban, hogy szükség esetén versenyképes ajánlattevőként lépjen fel; megismétli, hogy a Covid19-vakcinaszervezők tárgyalása során a lehető legnagyobb átláthatóságra van szükség, többek között azért, hogy az Európai Parlament képviselőit a vakcinákkal foglalkozó kapcsolattartó csoporton keresztül közvetlenül bevonják a szerződésekkel kapcsolatos döntéshozatali folyamatokba; elvárja, hogy az Európai Parlament rendszeresen kapjon átfogó és részletes elemzést a vakcinák gyártásáról, behozataláról, kiviteléről és a kapcsolódó előrejelzésekről, beleértve az uniós kivitel célországára, valamint a vakcinák és vakcinakomponensek behozatalának eredetére vonatkozó információkat;

11. elismeri, hogy a globális beoltottság növelésében egyaránt szerepet játszik a kereskedelem megkönnyítése és az exportkorlátozások szabályozása, a termelés bővítése, többek között az oltóanyaggyártók és -fejlesztők kötelezettségvállalásai révén, valamint a TRIPS-megállapodás kényszerengedélyekkel kapcsolatos rugalmasságának megkönnyítése; üdvözlözi a WTO főigazgatójának arra irányuló erőfeszítéseit, hogy a tagokat párbeszédre alapuló megoldás felé terelje; tudomásul veszi az Európai Uniónak a WTO Általános Tanácsához és a TRIPS Tanácshoz intézett közleményeit a Covid19-válságra adandó sürgős kereskedelempolitikai válaszokról, amelyek három egymást kiegészítő pillért képviselnek, ideértve a kereskedelem megkönnyítését és az exportkorlátozásokra vonatkozó szabályokat, valamint a termelés bővítését; elvárja, hogy a Bizottság fokozza arra irányuló kötelezettségvállalását, hogy a WTO 2021 novemberében megrendezésre kerülő 12. miniszteri konferenciájával lezárja a WTO kereskedelmi és egészségügyi kezdeményezését; felszólít továbbá, hogy a WTO 12. miniszteri konferenciáján hozzanak létre egy Kereskedelmi és Egészségügyi Bizottságot, hogy levonják a világjárvány tanulságait, javaslatokat tegyenek a WTO nemzetközi egészségügyi válságokra adott válaszlépései hatékonyságának növelésére, valamint egy nemzetközi világjárványügyi szerződés kereskedelmi pillérének előkészítésére az ellátási lánc zavarainak kezelése, a termelési kapacitások növelése, az árspekuláció elleni fellépés és a WTO jogi keretének a tanulságok fényében történő felülvizsgálata érdekében;

12. hangsúlyozza, hogy az EU-nak vezető szerepet kell vállalnia és továbbra is részt kell vennie a vakcinák elosztásával, koordinálásával és többéves tervezésével kapcsolatos többoldalú és globális erőfeszítésekben a TRIPS-tanács közelgő, 2021. június 8-i és október 14-i ülésén, a G7-ek 2021. június 11–13-i csúcstalálkozóján, a 2021-es G20-csúcstalálkozón, a 2021-es EU–USA csúcstalálkozón, a 2021-es ENSZ-közgyűlésen, a 2021-es Egészségügyi Világközgyűlésen, valamint a WTO 12. miniszteri konferenciáján és azon túl;

13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Európai Külügyi Szolgálatnak, az Egészségügyi Világszervezet főigazgatójának, a Kereskedelmi Világszervezet főigazgatójának, a G20-ak kormányainak, a Nemzetközi Valutaalapnak, a Világbanknak, az ENSZ főtitkárnak és az ENSZ Közgyűlése tagjainak.

2021. június 10., csütörtök

P9_TA(2021)0284

Az imidakloprid maximális maradékanyag-határértéke

Az Európai Parlament 2021. június 10-i állásfoglalása a 37/2010/EU rendeletnek az imidakloprid anyag állati eredetű élelmiszerekben előforduló maximális maradékanyag-határérték tekintetében történő osztályozása tekintetében történő módosításáról szóló, 2021. április 15-i (EU) 2021/621 bizottsági végrehajtási rendeletről (2021/2705(RSP))

(2022/C 67/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a 37/2010/EU rendeletnek az imidakloprid anyag állati eredetű élelmiszerekben előforduló maximális maradékanyag-határérték tekintetében történő osztályozása tekintetében történő módosításáról szóló, 2021. április 15-i (EU) 2021/621 bizottsági végrehajtási rendeletről ⁽¹⁾,
 - tekintettel az állati eredetű élelmiszerekben előforduló farmakológiai hatóanyagok maradékanyag-határértékeinek meghatározására irányuló közösségi eljárásokról, a 2377/90/EGK tanácsi rendelet hatályaon kívül helyezéséről, és a 2001/82/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint a 726/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2009. május 6-i 470/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletről ⁽²⁾ és különösen annak 14. és 17. cikkére,
 - tekintettel az Állatgyógyászati Készítmények Állandó Bizottságának 2021. április 20-i véleményére,
 - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 13. és 191. cikkére,
 - tekintettel a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 11. és 13. cikkére ⁽³⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 112. cikkének (2) és (3) bekezdésére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság állásfoglalási indítványára,
- A. mivel az (EU) 2019/6 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ előírja, hogy egyetlen állatgyógyászati készítmény forgalomba hozatala sem megengedett az Unióban, kivéve, ha azt engedélyezték, és igazolták annak minőségét, biztonságosságát és hatékonyságát, továbbá elismeri, hogy az információkhoz való jobb hozzáférés lehetőséget ad a nyilvánosságnak észrevételei megtételére, és lehetővé teszi a hatóságok számára, hogy megfelelően figyelembe vegyék ezeket az észrevételeket;
- B. mivel az (EU) 2019/1381 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ előírja, hogy tájékoztatást kell nyújtani a kockázatkezelési döntések meghozatalának módjáról és a kockázatértékelés eredményétől eltérő tényezőkről, valamint arról, hogy ezeket a tényezőket hogyan mérlegelték egymáshoz képest, és hogy a kockázati kommunikációnak hozzá kell járulnia az összes érdekelt fél közötti, részvételen alapuló nyílt párbeszédhez annak biztosítása érdekében, hogy a kockázatelemzési eljárás során figyelembe veszik a közérdek érvényesülését, valamint a pontosságot, a teljességet, az átláthatóságot, a következetességet és az elszámoltathatóságot;

⁽¹⁾ HL L 131., 2021.4.16., 120. o.

⁽²⁾ HL L 152., 2009.6.16., 11. o.

⁽³⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/6 rendelete (2018. december 11.) az állatgyógyászati készítményekről és a 2001/82/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 4., 2019.1.7., 43. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1381 rendelete (2019. június 20.) az élelmiszerláncban alkalmazott uniós kockázatértékelés átláthatóságáról és fenntarthatóságáról, továbbá a 178/2002/EK, az 1829/2003/EK, az 1831/2003/EK, a 2065/2003/EK, az 1935/2004/EK, az 1331/2008/EK, az 1107/2009/EK, valamint az (EU) 2015/2283 rendelet és a 2001/18/EK irányelv módosításáról (HL L 231., 2019.9.6., 1. o.).

2021. június 10., csütörtök

- C. mivel az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) 2011. február 18-i, „Imidakloprid, 18. terméktípus (Rovarölő és atkaölő szerek, valamint más ízeltlábúak elleni védekezésre használt szerek)” című értékelő jelentése ⁽⁶⁾ kategorizálja a vízi és nem célfajokra vonatkozó jelentős toxicitási adatokat;
- D. mivel a 2013/39/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁷⁾ előírja, hogy „[a] víz és a talaj gyógyszermaradékokkal való szennyeződése egyre nagyobb környezeti problémát jelent. A gyógyszerek vízi környezetre gyakorolt vagy azon keresztül megjelenő veszélyeire vonatkozó értékeléseknek és szabályozásnak megfelelő figyelmet kell fordítaniuk az Unió környezeti célkitűzéseire. A Bizottságnak tanulmányoznia kell a gyógyszerek környezeti hatásainak kockázatait, és elemzést kell készítenie a vízi környezet és az emberi egészség vízi környezeten keresztül történő védelmére irányuló jelenlegi jogszabályi keretek megfelelőségéről és hatékonyságáról.”;
- E. mivel a 283/2013/EU bizottsági rendelet ⁽⁸⁾ meghatározta a minimumkövetelményeket, beleértve a hatóanyagok, metabolitjainak és szennyeződéseinek az emberek és állatok egészségére vagy a felszín alatti vízre, a környezetre és a nem célfajokra (flóra és fauna) gyakorolt lehetséges káros hatásaira vonatkozó információkat is;
- F. mivel a 284/2013/EU bizottsági rendelet ⁽⁹⁾ előírja, hogy „fel kell tüntetni a növényvédő szerek a környezetre, a növényekre és növényi termékekre gyakorolt esetlegesen elfogadhatatlan hatásaira, továbbá az ismert vagy várt halmozódó és szinergikus hatásokra vonatkozó információkat.”;
- G. mivel a 2001/82/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁰⁾ megállapítja, hogy „[a]zoknak az adatoknak és dokumentumoknak, amelyeket a gyógyszer forgalombahozatali engedélyre iránti kérelméhez kell mellékelni, igazolniuk kell, hogy a termék esetleges káros hatásainak kockázatát meghaladja a várható terápiás hatás előnye. Ennek bizonyítása hiányában a kérelmet el kell utasítani.”;
- H. mivel az Európai Gyógyszerügynökséghez (a továbbiakban: Ügynökség) kérelem érkezett az imidakloprid lazacalakúakban (*Salmonidae*) való előfordulására vonatkozó maradékanyag-határértékek (MRL) megállapítása iránt;
- I. mivel az Ügynökség az állatgyógyászati készítmények bizottságának 2020. szeptember 9-i véleménye ⁽¹¹⁾ alapján az imidakloprid maradékanyag-határértékének 0,6 mg/kg-ban (600 µg/kg) való megállapítását javasolta valamennyi uszonyos hal esetében;
- J. mivel a Codex Alimentarius ⁽¹²⁾ nem állapított meg a vízi felhasználásra vonatkozó maradékanyag-határértéket; mivel az Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezet és az Egészségügyi Világszervezet 2008. évi, növényvédőszer-maradványokkal foglalkozó együttes ülése azt javasolta, hogy a mezőgazdasági haszonnövény-maradékok megengedhető napi bevétele legfeljebb 0,06 mg/kg legyen ⁽¹³⁾;
- K. mivel az állatgyógyászati készítmények bizottságának az Ügynökség ajánlását alátámasztó véleményét csak egy összefoglalásban tették közzé, és a Bizottság szerint csak a maradékanyag-határérték elfogadását követően teszik közzé teljes terjedelmében;
- L. mivel a maradékanyag-határérték uniós jog szerinti megállapításával kapcsolatos véleményt nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni, és könnyen elérhetőnek kell lennie;

⁽⁶⁾ <https://echa.europa.eu/documents/10162/225b9c58-e24c-6491-cc8d-7d85564f3912>

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/39/EU irányelve (2013. augusztus 12.) a 2000/60/EK és a 2008/105/EK irányelvnek a vízpolitika terén elsőbbségének minősülő anyagok tekintetében történő módosításáról (HL L 226., 2013.8.24., 1. o.).

⁽⁸⁾ A Bizottság 283/2013/EU rendelete (2013. március 1.) a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében a hatóanyagokra vonatkozó adatszolgáltatási követelmények meghatározásáról (HL L 93., 2013.4.3., 1. o.).

⁽⁹⁾ A Bizottság 284/2013/EU rendelete (2013. március 1.) a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében a növényvédő szerekre vonatkozó adatszolgáltatási követelmények meghatározásáról (HL L 93., 2013.4.3., 85. o.).

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/82/EK irányelve (2001. november 6.) az állatgyógyászati készítmények közösségi kódexéről (HL L 311., 2001.11.28., 1. o.).

⁽¹¹⁾ https://www.ema.europa.eu/en/documents/mrl-summary/imidakloprid-fin-fish-summary-opinion-cvmp-establishment-maximum-residue-limits_en.pdf

⁽¹²⁾ http://www.fao.org/fao-who-codexalimentarius/codex-texts/dbs/pestres/pesticide-detail/en/?p_id=206

⁽¹³⁾ http://www.fao.org/fileadmin/templates/agphome/documents/Pests_Pesticides/JMPR/JMPRReport08.pdf

2021. június 10., csütörtök

- M. mivel a kockázatértékelési folyamat átláthatóságának biztosítása elősegíti a nyilvános ismertséget, hozzájárul ahhoz, hogy az Ügynökség nagyobb legitimitást kapjon a fogyasztók és a nyilvánosság szemében, valamint nagyobb elszámoltathatóságot biztosít az uniós polgárok felé egy demokratikus rendszerben⁽¹⁴⁾;
- N. mivel az imidakloprid egy neonikotinoid (NN) biocid hatóanyag, amelyet a növények és az állatállomány kezelésére való széles körű felhasználás céljából hoztak kereskedelmi forgalomba a kártevők széles körére gyakorolt toxicitása miatt; mivel az imidakloprid hatásmódja az, hogy a központi idegrendszerben a nikotinerger acetilkolin-receptorok (nAChR) antagonistájaként működik, zavart okoz a szinaptikus jelátvitelben, és az állatok, a gerincesek és a gerinctelenek idegeinek és izmainak halálos hiperaktivitását okozza, visszafordíthatatlanul blokkolja a nikotinerger acetilkolin-receptorokat, és paralízishez és halálhoz vezet⁽¹⁵⁾;
- O. mivel az (EU) 2018/783 bizottsági végrehajtási rendelet⁽¹⁶⁾ a beporzókra gyakorolt káros hatásai miatt betiltja az imidakloprid használatát a szabadban termesztett valamennyi növény esetében;
- P. mivel az állatorvosi rendelvénnyel alapján alkalmazott és a tengeri tetvekkel való fertőződés kezelésére használt veszélyes vegyi anyagok végül a vízi környezetbe kerülnek; hatásaik nemcsak az érzékeny nem célszervezetekre lehetnek negatív hatással, de az említett vegyületek kibocsátását jelentős környezeti problémaként azonosították⁽¹⁷⁾ az imidakloprid talajban való nagyfokú mobilitása, valamint a talaj és a felszíni víz ebből eredő szennyeződése miatt⁽¹⁸⁾;
- Q. mivel egyre több bizonyíték van arra, hogy az imidakloprid használata pusztító hatással van a biológiai sokféleségre, különösen a folyók és a vízi utak biológiai sokféleségére⁽¹⁹⁾, nemcsak a rákfélékre⁽²⁰⁾, a puhatestűekre⁽²¹⁾ és a nem cél-(rovar)fajokra, hanem a talajban élő szervezetekre is⁽²²⁾, valamint csökkenti a madárpopulációkat⁽²³⁾; mivel egyre nagyobb aggodalomra ad okot a növényvédőszer-maradványok és metabolitjaik talajban való jelenléte és felhalmozódása, valamint a talaj savasodásához vezető potenciáljuk; aggodalommal jegyzi meg, hogy Japánban az imidakloprid használata a halállományok drámai összeomlásához vezetett, amelyek nem álltak helyre⁽²⁴⁾;

⁽¹⁴⁾ Lásd a Bíróság T-235/15. sz. Pari Pharma GmbH kontra Európai Gyógyszerügynökség ügyben hozott ítéletét, ECLI:EU:T:2018:65; Lásd még a T-718/15. sz., PTC Therapeutics International Ltd kontra Európai Gyógyszerügynökség ügyet, ECLI:EU:T:2018:66 és a T-729/15. sz., MSD Animal Health Innovation GmbH és Intervet International BV kontra Európai Gyógyszerügynökség ügyet, ECLI:EU:T:2018:67.

⁽¹⁵⁾ Sánchez-Bayo, F., Tennekes, H.A., „Time-Cumulative Toxicity of Neonicotinoids: Experimental Evidence and Implications for Environmental Risk Assessments”, *International Journal of Environmental Research and Public Health*. 2020,17(5),1629, <https://www.mdpi.com/1660-4601/17/5/1629>

⁽¹⁶⁾ A Bizottság (EU) 2018/783 végrehajtási rendelete (2018. május 29.) az 540/2011/EU végrehajtási rendeletnek az imidakloprid hatóanyag jóváhagyási feltételei tekintetében történő módosításáról (HL L 132., 2018.5.30., 31. o.).

⁽¹⁷⁾ BurrIDGE, L., Weis, J.S., Cabello, F., Pizarro, J., Bostick, K., „Chemical use in salmon aquaculture: A review of current practices and possible environmental effects”, *Aquaculture*, 2010, 306. kötet, 1–4. szám, 7–23. o., <https://www.mdpi.com/1660-4601/17/5/1629>

⁽¹⁸⁾ Sánchez-Bayo, F., Tennekes, H.A., „Time-Cumulative Toxicity of Neonicotinoids: Experimental Evidence and Implications for Environmental Risk Assessments”, *International Journal of Environmental Research and Public Health*. 2020,17(5),1629, <https://www.mdpi.com/1660-4601/17/5/1629>

⁽¹⁹⁾ Butcherine, P., Kelaher, B.P., Taylor, M.D., Barkla, B.J., Benkendorff, K., „Impact of imidacloprid on the nutritional quality of adult black tiger shrimp (*Penaeus monodon*)”, *Ecotoxicology and Environmental Safety*, 2020, 198. kötet, <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0147651320305212?via%3Dihub>

⁽²⁰⁾ Butcherine, P., Kelaher, B.P., Taylor, M.D., Barkla, B.J., Benkendorff, K., „Impact of imidacloprid on the nutritional quality of adult black tiger shrimp (*Penaeus monodon*)”, *Ecotoxicology and Environmental Safety*, 2020, 198. kötet, <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0147651320305212?via%3Dihub>

⁽²¹⁾ Ewere, E.E., Reichelt-Brushett, A., Benkendorff, K., „The neonicotinoid insecticide imidacloprid, but not salinity, impacts the immune system of Sydney rock oyster, *Saccostrea glomerata*, *Science of the Total Environment*”, 2020, 742. kötet, The neonicotinoid insecticide imidacloprid, but not salinity, impacts the immune system of Sydney rock oyster, *Saccostrea glomerata* – ScienceDirect

⁽²²⁾ de Lima e Silva, C., Brennan, N., Brouwer, J.M., Commandeur, D., Verweij, R.A., van Gestel, C.A.M., „Comparative toxicity of imidacloprid and thiacloprid to different species of soil invertebrates” *Ecotoxicology*, 2017, 26. szám 555–564. o., <https://doi.org/10.1007/s10646-017-1790-7>

⁽²³⁾ <https://www.eea.europa.eu/publications/soer-2020>

⁽²⁴⁾ <https://www.nationalgeographic.com/animals/article/neonicotinoid-insecticides-cause-fish-declines-japan>

2021. június 10., csütörtök

- R. mivel az 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽²⁵⁾ említett harmonizált osztályozás és címkézés az imidaklopridot úgy kategorizálta, hogy „lenyelve ártalmas”, „környezetre veszélyes” és „nagyon mérgező a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz” ⁽²⁶⁾;
- S. mivel a közönséges ponty (*Cyprinus carpio* L.) imidaklopridnak való kitettségről szóló tanulmány a kórszövettani elváltozásokon (léziók), a biomarkerek aktiválásán és a génkifejeződési szintek váltakozásán túl degenerációt állapított meg az agyban, a kopoltyúokban és a szemekben ⁽²⁷⁾; a tanulmány arra a következtetésre jutott, hogy a gyulladást és az oxidációs stresszt az imidaklopridexpozíció idézi elő;
- T. mivel az NN-metabolit bioakkumulációja előfordulhat emberekben is szennyezett élelmiszer ismételt bevitelének révén, hiszen egy állatkísérlet során megfigyelték az imidakloprid alacsony dózisu expozíció során történő bioakkumulációját ⁽²⁸⁾;
- U. mivel állatkísérletek során különböző tudományos vizsgálatok arra a következtetésre jutottak, hogy az imidakloprid reprodukciót károsító és endokrin károsító anyagként hat, amely káros hatással lehet a szívre, a vesére, a pajzsmirigyre és az agyra, és idegrendszeri tüneteket, többek között légzőszervi elégtelenséget és halált okozhat ⁽²⁹⁾;
- V. mivel a kísérleti bizonyítékok azt mutatják, hogy az imidakloprid toxicitása az expozíciós idővel és az adagolással egyaránt nő, amit „idő-kumulatív toxicitásnak” neveznek, ezért az imidakloprid toxicitását nemcsak az akut halálos hatás tekintetében kell értelmezni, hanem azt egy krónikus keretben is figyelembe kell venni ⁽³⁰⁾;
- W. mivel a 283/2013/EU rendelet megköveteli a hosszú távú toxicitással kapcsolatos vizsgálatok elvégzését;
- X. mivel a 396/2005/EK rendelet előírja, hogy figyelembe kell venni a maradékok „ismert halmozott és szinergikus hatásait, amennyiben rendelkezésre állnak az e hatások felmérését szolgáló módszerek”;
- Y. mivel a 284/2013/EU rendelet jelenleg a szert kezelőkre, a közelben tartózkodókra, a lakókra és a dolgozókra vonatkozó toxikológiai vizsgálatokat, állatokon végzett számos hosszú távú és krónikus toxicitási vizsgálatot, valamint a talajban, a vízben és a levegőben való sorsára és viselkedésére vonatkozó vizsgálatokat ír elő;
- Z. mivel hiányoznak a számos egyedi vegyi anyag és vegyi keverék környezetre gyakorolt káros hatásaira vonatkozó ismeretek; nem minden vegyi anyagot értékelték, és az ökotoxicitás-értékelések csak nagyon kevés fajra és ökoszisztémára összpontosítanak;
- AA. mivel az (EU) 2019/6 rendelet elismeri, hogy a kockázatkezelési döntésnek figyelembe kell vennie: „más releváns tényezőket – ideértve a társadalmi, a gazdasági, az etikai, a környezetvédelmi és a jóléti szempontokat, valamint az ellenőrzések megvalósíthatóságát is”;
- AB. mivel ellentétben az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatósághoz (EFSA) benyújtott esettanulmányokkal, az Ügynökséghez benyújtott tanulmányokat nem kell közzétenni; sajnálatát fejezi ki a tudományos tanulmányokhoz, a tudományos véleményekhez és a nyers adatokhoz való teljes körű hozzáférés hiánya, valamint a vízi környezetbe történő szennyvízkibocsátás ellenőrzésének és kockázatkezelésének megvalósíthatóságára vonatkozó információk hiánya miatt;

⁽²⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1272/2008/EK rendelete (2008. december 16.) az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról, a 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelv módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1907/2006/EK rendelet módosításáról (HL L 353., 2008.12.31., I. o.).

⁽²⁶⁾ Az ECHA értékelő jelentése: Imidakloprid, 18. terméktípus (Rovarölő és atkaölő szerek, valamint más ízeltlábúak elleni védekezésre használt szerek), <https://echa.europa.eu/documents/10162/225b9c58-e24c-6491-cc8d-7d85564f3912>

⁽²⁷⁾ Tyor, A.K., Harkrishan, Bhardwaj, J.K., Saraf, P., „Effect of Imidacloprid on Histopathological Alterations of Brain, Gills and Eyes in hatchling carp (*Cyprinus carpio* L.)”, *Toxicology International*, 2020, 27. szám, 70–78. o.

⁽²⁸⁾ Kavvalakis, M.P., Tzatzarakis, M.N., Theodoropoulou, E.P., Barbounis, E.G., Tsakalof, A.K., Tsatsakis, A.M., „Development and application of LC-APCI-MS method for biomonitoring of animal and human exposure to imidacloprid”, *Chemosphere* 2013, 93. kötet, 10. szám, 2612–2620. o., Development and application of LC-APCI-MS method for biomonitoring of animal and human exposure to imidacloprid – ScienceDirect

⁽²⁹⁾ Katić, A., Karačonji, I.B., Imidacloprid as reproductive toxicant and endocrine disruptor: Investigations in laboratory animals, *Archives of Industrial Hygiene and Toxicology*, 2018, 69(2), https://www.researchgate.net/publication/326247351_Imidacloprid_as_reproductive_toxicant_and_endocrine_disruptor_investigations_in_laboratory_animals

⁽³⁰⁾ Sánchez-Bayo, F., Tennekes, H.A., Time-Cumulative Toxicity of Neonicotinoids: Experimental Evidence and Implications for Environmental Risk Assessments, *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 2020, 17(5), 1629. <https://www.mdpi.com/1660-4601/17/5/1629>

2021. június 10., csütörtök

- AC. mivel a 470/2009/EK rendelet kimondja, hogy a maximális maradékanyag-határértékeket a biztonsági értékelés általánosan elfogadott elveivel összhangban kell megállapítani, figyelembe véve az érintett anyag biztonságosságának minden más tudományos értékelését, amelyet nemzetközi szervezetek, különösen a Codex Alimentarius, vagy – amennyiben az ilyen anyagokat más célra használnak – a Közösségekben székhellyel rendelkező tudományos bizottságok készítettek;
- AD. mivel a Codex Alimentarius nem javasolja az imidaklopid vízi környezetben való alkalmazását, és az ECHA szerint ennek az alábbi oka van: „az Európai Unió által jóváhagyott harmonizált osztályozás és címkézés (ATP01) szerint ez az anyag nagyon mérgező a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz, és lenyelve ártalmas”⁽³¹⁾;
- AE. mivel az (EU) 2019/6 rendelet 37. cikke úgy rendelkezik, hogy a forgalomba hozatali engedélyt meg kell tagadni, ha a köz- vagy állategészségügyi, illetve a környezeti kockázatokat nem kezelik megfelelően; úgy véli, hogy ez indokolja az MRL megállapításának mellőzését;
- AF. mivel a négy legnagyobb lazacenyésztő ország, Norvégia, Chile, az Egyesült Királyság és Kanada nem tagállamok, ezért ezekben az országokban a Bizottság nem tudja megfelelően ellenőrizni az illetékes hatóságokat és értékelni az ellenőrzések megfelelőségét;
1. úgy véli, hogy az (EU) 2021/621 végrehajtási rendelet túllépi az 470/2009/EK rendeletben meghatározott végrehajtási hatásköröket;
 2. úgy véli, hogy az (EU) 2021/621 végrehajtási rendelet nem felel meg az uniós jognak, mivel sérti az információszabadságot, valamint az átláthatóságot, a demokratikus ellenőrzést és az elszámoltathatóság alapelveit, amennyiben az állatgyógyászati készítmények bizottságának alapul szolgáló véleményét csak összefoglalóan tették közzé;
 3. felszólítja a Bizottságot, hogy helyezze hatályon kívül az (EU) 2021/621 végrehajtási rendeletet, és nyújtson be új tervezetet a bizottságnak az imidaklopirid felvételével azon farmakológiai hatóanyagoknak a 396/2005/EK rendelet IV. mellékletében szereplő jegyzékébe, amelyek esetében a vízi felhasználásra vonatkozóan nem lehet felső határértéket megállapítani;
 4. úgy véli, hogy valamennyi állatgyógyászati készítménynek, növényvédő szernek, valamint farmakológiai és vegyi maradékanyagoknak szabványos vizsgálatokon és szakértői értékelésen kell átesnie, mivel fennáll a veszélye, hogy további és tartós károsodást okozhatnak;
 5. úgy véli, hogy az Ügynökségnek nyilvánosan hozzáférhetővé kell tennie az állatgyógyászati készítmények bizottságának teljes véleményét, amely a tudományos kockázatértékelésből és a kockázatkezelési ajánlásokból, valamint az azok alapjául szolgáló tudományos bizonyítékokból áll; úgy véli, hogy az imidaklopid kockázatértékelése hiányos az akut végpontértékek figyelembevétele tekintetében, és figyelmen kívül hagyja a késleltetett, halmozott és krónikus hatásokat; emlékeztet, hogy a gerinctelen vízi állatokkal kapcsolatos kutatások a mortalitásra gyakorolt olyan késleltetett hatást mutattak ki, különösen a vízi rovarfajok esetében, amelyet nem lehetett kimutatni olyan standard akut vizsgálatok során, ami bizonyítja, hogy a neonicotinoidokra vonatkozó kockázatértékelések nem voltak megfelelőek a környezet védelme szempontjából⁽³²⁾;
 6. fontosnak tartja, hogy az 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽³³⁾, a 396/2005/EK rendeletben, az 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽³⁴⁾, valamint az (EU) 2019/6 és az (EU) 2019/1381 rendeletben megállapított szabályokkal összefüggésben értékelni kell a farmakológiai hatóanyagokat és az állati eredetű élelmiszerekben előforduló MRL-ek szerinti osztályozásukat;
 7. úgy véli, hogy a 2001/82/EK irányelvet sürgősen felül kell vizsgálni a biológiai sokféleség, továbbá a vízi és szárazföldi környezet védelme tekintetében, figyelembe véve az állatjólétet, valamint a nem célszervezeteket és a mikroorganizmusokat;

⁽³¹⁾ <https://echa.europa.eu/substance-information/-/substanceinfo/100.102.643>

⁽³²⁾ Sánchez-Bayo F., Tennekes, H.A., Time-Cumulative Toxicity of Neonicotinoids: Experimental Evidence and Implications for Environmental Risk Assessments, *International Journal of Environmental Research and Public Health*. 2020,17(5),1629, <https://www.mdpi.com/1660-4601/17/5/1629>

⁽³³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 178/2002/EK rendelete (2002. január 28.) az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról (HL L 31., 2002.2.1., 1. o.).

⁽³⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1367/2006/EK rendelete (2006. szeptember 6.) a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságának a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról (HL L 264., 2006.9.25., 13. o.).

2021. június 10., csütörtök

8. úgy véli, hogy a 470/2009/EK rendelet nem veszi kellőképpen figyelembe az Európai Parlament és a polgárok bevonásának szükségességét annak érdekében, hogy teljes mértékben gyakorolhassák demokratikus ellenőrzési jogukat;
 9. megismétli, hogy meg kell erősíteni az e területen hatáskörrel rendelkező uniós ügynökségek – nevezetesen az Ügynökség, az EFSA és az ECHA, valamint a nemzeti és nemzetközi ügynökségek – közötti tudományos együttműködést, koordinációt és koherenciát az élelmiszerláncokban használt biocid és fitogyógyszerészeti termékek kockázatértékelésére vonatkozó közös keret kidolgozása révén, a következetlenségek elkerülése, valamint a környezeti károk és az ökoszisztémák kockázatának korlátozása érdekében;
 10. felhívja a Bizottságot, hogy kockázatkezelői minőségében megfelelően alkalmazza az elővigyázatosság elvét a rendelkezésre álló információk értékelését követően, hogy számszerűsítse a környezetre, a biológiai sokféleségre, az állatjólétre és az emberi egészségre gyakorolt káros hatások kockázatát;
 11. felkéri a Bizottságot, hogy rendszeresen adjon tájékoztatást arról, hogy miként vették figyelembe az elővigyázatosság elvét és a tájékoztatáson alapuló beleegyező nyilatkozat elvét, és hogyan jutottak az állatgyógyászati készítmények bizottsága véleményében foglalt következtetésekre;
 12. felszólítja a Bizottságot, hogy tartsa fenn a tájékoztatáson alapuló beleegyezés demokratikus elvét, és végezze el az állati eredetű élelmiszerekben található állatgyógyászati készítményekre vonatkozó MRL-ek meghatározására vonatkozó folyamat kockázatértékelésének célravezetőségi vizsgálatát; alapvető fontosságúnak tartja, hogy az teljes mértékben összhangban álljon az „Európai zöld megállapodás” című, 2019. december 11-i bizottsági közleményben, „A termelőtől a fogyasztóig stratégia a méltányos, egészséges és környezetbarát élelmiszerrendszerért” című 2020. május 20-i bizottsági közleményében és a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégiában említett célokkal;
 13. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a kockázatértékelés tartalmazza a talajban és vízi környezetben élő nem célfajok időben kumulatív, naprakész, szakértői értékelésen alapuló ökotoxikológiai vizsgálatát, valamint azt, hogy ez a kockázatértékelés kiterjedjen a levegőben, a talajban és a vízben található környezeti maradékanyagokra is, beleértve a hosszú távú, kumulatív toxikus hatásokat is, és határozza meg a figyelembe vett független, szakértői értékelésen alapuló tudományos tanulmányokat és tudományos véleményeket; hangsúlyozza, hogy ezen információknak nyilvánosan hozzáférhetőeknek kell lenniük;
 14. felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson be jogalkotási javaslatot, és a tagállamokat, hogy támogassanak egy olyan jogalkotási javaslatot, amely biztosítja az (EU) 2019/6 és az (EU) 2019/1381 rendelettel, valamint az élelmiszerekkel kapcsolatos valamennyi jogszabállyal való összhangot és koherenciát abban az esetben, ha az MRL megállapítására irányuló kockázatértékelést az EFSA-tól eltérő ügynökségek végzik; felhívja továbbá a Bizottságot annak biztosítására, hogy ez az értékelés átlátható legyen, és jobban védje a biológiai sokféleséget és a vízi ökoszisztémákat, a rovarokat, a férgeket és a talajban élő mikroorganizmusokat;
 15. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.
-

2021. június 10., csütörtök

P9_TA(2021)0285

Hatóanyagok, köztük a flumioxazin

Az Európai Parlament 2021. június 10-i állásfoglalása az 540/2011/EU végrehajtási rendeletnek az alumínium-ammónium-szulfát, az alumínium-szilikát, a beflubutamid, a bentiavalikarb, a bifenazát, a boszkalid, a kalcium-karbonát, a kaptán, a szén-dioxid, a cimoxanil, a dimetomorf, az etefon, a teafakivonat, a famoxadon, a zsírsavak desztillációs maradéka, a C7–C20 zsírsavak, a flumioxazin, a fluoxastrobin, a fluorkloridon, a folpet, a formetanát, a gibberellinsav, a gibberellinek, heptamaloxiloglükán, a hidrolizált fehérjék, a vas-szulfát, a metazaklór, a metribuzin, a milbemektin, a Paecilomyces lilacinus (törzs: 251), a fenmedifam, a foszmet, a pirimifosz-metil, a növényi olajok/repceolaj, a kálium-hidrogén-karbonát, a propamokarb, a protiokonazol, a kvarchomok, a halolaj, az állati vagy növényi eredetű szagiasztók/birkafaggyú, az S-metolaklór, az egyenes láncú lepkeferomonok, a tebukonazol és a karbamid hatóanyag jóváhagyási időtartamának meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2021. május 6-i (EU) 2021/745 bizottsági végrehajtási rendeletről (2021/2706(RSP))

(2022/C 67/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az 540/2011/EU végrehajtási rendeletnek az alumínium-ammónium-szulfát, az alumínium-szilikát, a beflubutamid, a bentiavalikarb, a bifenazát, a boszkalid, a kalcium-karbonát, a kaptán, a szén-dioxid, a cimoxanil, a dimetomorf, az etefon, a teafakivonat, a famoxadon, a zsírsavak desztillációs maradéka, a C7–C20 zsírsavak, a flumioxazin, a fluoxastrobin, a fluorkloridon, a folpet, a formetanát, a gibberellinsav, a gibberellinek, heptamaloxiloglükán, a hidrolizált fehérjék, a vas-szulfát, a metazaklór, a metribuzin, a milbemektin, a Paecilomyces lilacinus (törzs: 251), a fenmedifam, a foszmet, a pirimifosz-metil, a növényi olajok/repceolaj, a kálium-hidrogén-karbonát, a propamokarb, a protiokonazol, a kvarchomok, a halolaj, az állati vagy növényi eredetű szagiasztók/birkafaggyú, az S-metolaklór, az egyenes láncú lepkeferomonok, a tebukonazol és a karbamid hatóanyag jóváhagyási időtartamának meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2021. május 6-i (EU) 2021/745 bizottsági végrehajtási rendeletről ⁽¹⁾,
 - tekintettel a növényvédő szerek forgalomba hozataláról, valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. október 21-i 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletről ⁽²⁾ és különösen annak 17. cikke első bekezdésére és 21. cikkére,
 - tekintettel a Növények, Állatok, Élelmiszerek és Takarmányok Állandó Bizottságának 2021. március 30-i véleményére,
 - tekintettel a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 80. cikke (7) bekezdésének végrehajtásáról és a helyettesítésre jelölt anyagok jegyzékének létrehozásáról szóló, 2015. március 11-i (EU) 2015/408 bizottsági végrehajtási rendeletről ⁽³⁾,
 - tekintettel a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ 11. és 13. cikkére,
 - tekintettel a növényvédő szerekről szóló 1107/2009/EK rendelet végrehajtásáról szóló, 2018. szeptember 13-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 112. cikkének (2) és (3) bekezdésére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság állásfoglalási indítványára,
- A. mivel a flumioxazint 2003. január 1-jén a 2002/81/EK bizottsági irányelvvel ⁽⁶⁾ felvették a 91/414/EGK tanácsi irányelv ⁽⁷⁾ I. mellékletébe, és az az 1107/2009/EK rendelet szerinti jóváhagyott hatóanyagként tekintendő;

⁽¹⁾ HL L 160., 2021.5.7., 89. o.

⁽²⁾ HL L 309., 2009.11.24., 1. o.

⁽³⁾ HL L 67., 2015.3.12., 18. o.

⁽⁴⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

⁽⁵⁾ HL C 433., 2019.12.23., 183. o.

⁽⁶⁾ A Bizottság 2002/81/EK irányelve (2002. október 10.) a flumioxazin hatóanyagként való felvétele tekintetében történő 91/414/EGK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 276., 2002.10.12., 28. o.).

⁽⁷⁾ A Tanács 91/414/EGK irányelve (1991. július 15.) a növényvédő szerek forgalomba hozataláról (HL L 230., 1991.8.19., 1. o.).

2021. június 10., csütörtök

- B. mivel 2010 óta folyamatban van⁽⁸⁾ a flumioxazin 844/2012/EU bizottsági végrehajtási rendelet⁽⁹⁾ szerinti jóváhagyásának meghosszabbítására irányuló eljárás, és a szóban forgó kérelmet az 1141/2010/EU bizottsági rendelet⁽¹⁰⁾ 4. cikkének megfelelően 2012. február 29-én benyújtották;
- C. mivel a flumioxazin hatóanyagra vonatkozó jóváhagyási időtartamot a 2010/77/EU bizottsági irányelv⁽¹¹⁾ már öt évvel meghosszabbította, majd ezt követően azt 2015 óta évente egy évvel meghosszabbította az (EU) 2015/1885⁽¹²⁾, az (EU) 2016/549⁽¹³⁾, az (EU) 2017/841⁽¹⁴⁾, az (EU) 2018/917⁽¹⁵⁾, az (EU) 2019/707⁽¹⁶⁾ és az (EU) 2020/869⁽¹⁷⁾ bizottsági végrehajtási rendelet, most pedig – ismét egy évvel – az (EU) 2021/745 végrehajtási rendelet, amely 2022. június 30-ig hosszabbítja meg a jóváhagyási időtartamot;
- D. mivel a Bizottság az (EU) 2021/745 végrehajtási rendeletben a meghosszabbítás érdemi indokai helyett csak annyit közölt, hogy „mivel az említett hatóanyagok értékelése a kérelmezőkön kívül álló okok miatt halasztást szenvedett, a szóban forgó hatóanyagok jóváhagyása valószínűleg még azelőtt lejár, hogy meghosszabbításukról döntés születne”;
- E. mivel az 1107/2009/EK rendelet célja, hogy biztosítsa mind az emberi és állati egészség, mind a környezet magas szintű védelmét, és ezzel egyidejűleg megőrizze az uniós mezőgazdaság versenyképességét; mivel megkülönböztetett figyelmet kell fordítani a népesség sérülékenyebb csoportjai, például a várandós nők, a csecsemők és a gyermekek védelmére;

- ⁽⁸⁾ A Bizottság 2010/77/EU irányelve (2010. november 10.) a 91/414/EGK tanácsi irányelvnek az I. melléklet egyes hatóanyagokkal kapcsolatos bejegyzéseire vonatkozó érvényességi idők lejárta tekintetében történő módosításáról (HL L 293., 2010.11.11., 48. o.).
- ⁽⁹⁾ A Bizottság 844/2012/EU végrehajtási rendelete (2012. szeptember 18.) a hatóanyagok jóváhagyásának meghosszabbítására vonatkozó eljárás végrehajtásához szükséges rendelkezéseknek a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti megállapításáról (HL L 252., 2012.9.19., 26. o.).
- ⁽¹⁰⁾ A Bizottság 1141/2010/EU rendelete (2010. december 7.) hatóanyagok második csoportját illetően a 91/414/EGK tanácsi irányelv I. mellékletébe történő felvétel megújítási eljárásának meghatározásáról és ezen anyagok jegyzékének létrehozásáról (HL L 322., 2010.12.8., 10. o.).
- ⁽¹¹⁾ A Bizottság 2010/77/EU irányelve (2010. november 10.) a 91/414/EGK tanácsi irányelvnek az I. melléklet egyes hatóanyagokkal kapcsolatos bejegyzéseire vonatkozó érvényességi idők lejárta tekintetében történő módosításáról (HL L 293., 2010.11.11., 48. o.).
- ⁽¹²⁾ A Bizottság (EU) 2015/1885 végrehajtási rendelete (2015. október 20.) az 540/2011/EU végrehajtási rendeletnek a 2.4-D, az acibenzolar-s-metil, az amitrol, a bentazon, a cihalofop-butil, a dikvat, az eszfenvalerát, a famoxadon, a flumioxazin, a DPX KE 459 (flupirsulfuron-metil), a glifozát, az iprovalikarb, az izoproturon, a lambda-cihalotrin, a metalaxil-M, a metszulfuron-metil, a pikolinafén, a proszulfuron, a pimetozin, a piraflofen-etil, a tiabendazol, a tifenszulfuron-metil és a triaszulfuron hatóanyagok jóváhagyási időtartamának meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról (HL L 276., 2015.10.21., 48. o.).
- ⁽¹³⁾ A Bizottság (EU) 2016/549 végrehajtási rendelete (2016. április 8.) az 540/2011/EU végrehajtási rendeletnek a bentazon, a cihalofop-butil, a dikvat, a famoxadon, a flumioxazin, a DPX KE 459 (flupirsulfuron-metil), a metalaxil-M, a pikolinafén, a pimetozin, a tiabendazol és a tifenszulfuron-metil hatóanyag jóváhagyási időtartamának meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról (HL L 95., 2016.4.9., 4. o.).
- ⁽¹⁴⁾ A Bizottság (EU) 2017/841 végrehajtási rendelete (2017. május 17.) az 540/2011/EU bizottsági végrehajtási rendeletnek az alfa-cipermetrin, az Ampelomyces quisqualis AQ 10 törzse, a benalaxil, a bentazon, a bifenazát, a bromoxinil, a karfentrazon-etil, a klórprofam, a ciazofamid, a dezmedifam, a dikvat, a DPX KE 459 (flupirsulfuron-metil), az etoxazol, a famoxadon, a fenamidon, a flumioxazin, a foramszulfuron, a Gliocladium catenulatum J1446 törzse, az imazamox, az imazoszulfuron, az izoxaflutol, a laminarin, a metalaxil-m, a metoxifenozyd, a milbemektin, az oxaszulfuron, a pendimetalin, a fenmedifam, a pimetozin, az s-metolaklór és a trifloxistrobin hatóanyagok jóváhagyási időtartamának meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról (HL L 125., 2017.5.18., 12. o.).
- ⁽¹⁵⁾ A Bizottság (EU) 2018/917 végrehajtási rendelete (2018. június 27.) az 540/2011/EU végrehajtási rendeletnek az alfa-cipermetrin, a beflubutamid, a benalaxil, a bentiavalikarb, a bifenazát, a boszkalid, a bromoxinil, a kaptán, a karvon, a klórprofam, a ciazofamid, a dezmedifam, a dimetoát, a dimetomorf, a dikvat, az etefon, az etoprofosz, az etoxazol, a famoxadon, a fenamidon, a fenamifosz, a flumioxazin, a fluoxastrobin, a folpet, a foramszulfuron, a formatanát, a Gliocladium catenulatum (törzs: J1446), az izoxaflutol, a metalaxil-m, a metiokarb, a metoxifenozyd, a metribuzin, a milbemektin, az oxaszulfuron, a Paecilomyces lilacinus (törzs: 251), a fenmedifam, a foszmet, a pirimifosz-metil, a propamokarb, a protiokonazol, a pimetozin és az s-metolaklór hatóanyagok jóváhagyási időtartamának meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról (HL L 163., 2018.6.28., 13. o.).
- ⁽¹⁶⁾ A Bizottság (EU) 2019/707 végrehajtási rendelete (2019. május 7.) az 540/2011/EU végrehajtási rendeletnek az alfa-cipermetrin, a beflubutamid, a benalaxil, a bentiavalikarb, a bifenazát, a boszkalid, a brómoxinil, a kaptán, a ciazofamid, a dezmedifam, a dimetoát, a dimetomorf, a diuron, az etefon, az etoxazol, a famoxadon, a fenamifosz, a flumioxazin, a fluoxastrobin, a folpet, a foramszulfuron, a formatanát, a metalaxil-m, a metiokarb, a metribuzin, a milbemektin, a Paecilomyces lilacinus (törzs: 251), a fenmedifam, a foszmet, a pirimifosz-metil, a propamokarb, a protiokonazol, az s-metolaklór és a tebukonazol hatóanyagok jóváhagyási időtartamának meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról (HL L 120., 2019.5.8., 16. o.).
- ⁽¹⁷⁾ A Bizottság (EU) 2020/869 végrehajtási rendelete (2020. június 24.) az 540/2011/EU végrehajtási rendeletnek a beflubutamid, a benalaxil, a bentiavalikarb, a bifenazát, a boszkalid, a brómoxinil, a kaptán, a ciazofamid, a dimetomorf, az etefon, az etoxazol, a famoxadon, a fenamifosz, a flumioxazin, a fluoxastrobin, a folpet, a formatanát, a metribuzin, a milbemektin, a Paecilomyces lilacinus (törzs: 251), a fenmedifam, a foszmet, a pirimifosz-metil, a propamokarb, a protiokonazol és az s-metolaklór hatóanyag jóváhagyási időtartamának meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról (HL L 201., 2020.6.25., 7. o.).

2021. június 10., csütörtök

- F. mivel az elővigyázatosság elvének érvényesülnie kell, és az 1107/2009/EK rendelet kimondja, hogy a növényvédő szerek csak olyan anyagokat tartalmazhatnak, amelyekről kimutatták, hogy egyértelműen előnyösek a növénytermesztés szempontjából, és várhatóan nem hatnak károsan az emberek és állatok egészségére, illetve nem terhelik elfogadhatatlan mértékben a környezetet;
- G. mivel az 1107/2009/EK rendelet előírja, hogy a biztonság érdekében a hatóanyagok jóváhagyási időtartamát korlátozni kell; mivel a jóváhagyás időtartamának arányban kell állnia az adott hatóanyag használatával járó esetleges kockázatokkal, de a flumioxazin esetében egyértelmű, hogy ilyen arányosság nem áll fenn;
- H. mivel a hatóanyagként történő jóváhagyását követő 18 év során a flumioxazint 1B. kategóriájú, reprodukciót károsító és valószínűleg endokrin károsító anyagként azonosították és sorolták be;
- I. mivel a Bizottságnak és a tagállamoknak lehetőségük van arra, illetve felelősségük is, hogy az elővigyázatosság elve szerint járjanak el olyan esetekben, amikor az egészségre gyakorolt káros hatások kockázatát megállapították, de ennek tudományos megítélése továbbra is bizonytalan, és ennek jegyében az emberi egészség magas szintű védelmét biztosító ideiglenes kockázatkezelési intézkedéseket fogadjanak el;
- J. mivel az 1107/2009/EK rendelet 21. cikke konkrétan úgy rendelkezik, hogy a Bizottság bármikor felülvizsgálhatja egy hatóanyag jóváhagyását, különösen abban az esetben, ha az új tudományos és műszaki ismeretek fényében úgy véli, hogy arra utaló jelek mutatkoznak, hogy az anyag már nem felel meg a rendelet 4. cikkében előírt jóváhagyási kritériumoknak, és mivel ez a felülvizsgálat az anyag jóváhagyásának visszavonásához vagy módosításához vezethet;

1B. kategóriájú, reprodukciót károsító és endokrin károsító tulajdonságok

- K. mivel az Európai Parlament és a Tanács 1272/2008/EK rendelete⁽¹⁸⁾ értelmében a flumioxazin a harmonizált osztályozás szerint 1B. kategóriájú, reprodukciót károsító anyag, nagyon mérgező a vízi élővilágra, továbbá nagyon mérgező a vízi élővilágra és hosszan tartó károsodást okoz;
- L. mivel az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (EFSA) már 2014-ben, majd 2017-ben és 2018-ban is megállapította, hogy vannak aggodalomra okot adó, kritikus területek, mivel a flumioxazint 1B. kategóriájú, reprodukciót károsító anyagként sorolták be, valamint hogy a flumioxazin potenciális endokrin károsító hatása olyan problémát jelent, amelyet nem lehet megoldani és amely súlyos aggodalomra ad okot;
- M. mivel az (EU) 2015/408 végrehajtási rendelet a flumioxazint 2015-ben a „helyettesítésre jelölt anyagok” jegyzékére tette, mivel az 1272/2008/EK rendeletnek megfelelően 1A. vagy 1B. kategóriájú, reprodukciót károsító anyag vagy ilyen anyagként kell besorolni;
- N. mivel az 1107/2009/EK rendelet II. mellékletének 3.6.4. pontja szerint az 1B. kategóriájú, reprodukciót károsító anyagként besorolt hatóanyagok nem hagyhatók jóvá, kivéve azokat az eseteket, amikor a kérelemben foglalt dokumentált bizonyítékok alapján a hatóanyag a növények egészségét fenyegető olyan komoly veszély elhárítása érdekében szükséges, amely más rendelkezésre álló eszközökkel – többek között nem vegyi módszerekkel – nem oldható meg, és ebben az esetben kockázatsökkentő intézkedéseket kell hozni annak biztosítására, hogy az emberek és a környezet expozíciójának mértéke minimális legyen;
- O. mivel 2018. február 1-jén a referens tagállam az új tudományos adatok fényében javaslatot nyújtott be az Európai Vegyiügynökséghez (ECHA) a flumioxazinnak az 1272/2008/EK rendelet szerinti harmonizált osztályozására és címkézésére vonatkozóan; mivel 2019. március 15-én az ECHA kockázatértékelési bizottsága (RAC) véleményt fogadott el, amelyben módosította a flumioxazin besorolását a reprodukciót károsító 1B. kategóriából a reprodukciót károsító 2. kategóriába; mivel ez valószínűleg a flumioxazinnak az 1272/2008/EK rendelet IV. mellékletén belüli átsorolásához vezet, de ez még nem történt meg; mivel addig a flumioxazin továbbra is 1B. kategóriájú, reprodukciót károsító anyagnak minősül;

⁽¹⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1272/2008/EK rendelete (2008. december 16.) az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról, a 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelv módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1907/2006/EK rendelet módosításáról (HL L 353., 2008.12.31., 1. o.).

2021. június 10., csütörtök

- P. mivel az 1107/2009/EK rendelet II. mellékletének 3.6.5. pontja szerint egy hatóanyag nem hagyható jóvá, ha az emberekre nézve esetleg káros hatású, endokrin károsító tulajdonságokkal rendelkező anyagnak minősül, kivéve, ha a növényvédő szerben lévő adott hatóanyagnak való humán expozíció mértéke a felhasználás javasolt reális feltételei mellett elhanyagolható, azaz a terméket zárt rendszerekben vagy az emberrel való érintkezést kizáró egyéb körülmények között használják, és az adott hatóanyag élelmiszerben vagy takarmányban levő szermaradékaik mennyisége nem haladja meg a 396/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁹⁾ 18. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint meghatározott alapértéket;
- Q. mivel 2014 óta fennáll annak a gyanúja, hogy a flumioxazin endokrin károsító tulajdonságokkal rendelkezik⁽²⁰⁾; mivel az (EU) 2018/605 bizottsági rendeletben⁽²¹⁾ meghatározott, annak megállapítására szolgáló kritériumok, hogy egy anyag az 1107/2009/EK rendelet összefüggésében endokrin károsító anyag-e, 2018. október 20. óta alkalmazandók⁽²²⁾; mivel a vonatkozó iránymutatást 2018. június 5-én fogadták el⁽²³⁾; mivel azonban a Bizottság csak 2019. december 4-én bízta meg az EFSA-t, hogy az új kritériumok alapján értékelje a flumioxazin endokrinkárosító potenciálját;
- R. mivel az EFSA 2020 szeptemberében közzétette a flumioxazin hatóanyagnál felmerülő kockázatok felméréséről szóló, peszticideket vizsgáló frissített szakértői értékelését⁽²⁴⁾, amelyben nem tudta kizárni az endokrin károsító tulajdonságokat, mivel számos adathiányt azonosítottak más biztonsági szempontok tekintetében is, ami kritikus aggodalomra okot adó területeket eredményezett;
- S. mivel konkrétan az EFSA az emlősökre vonatkozó toxikológia területén számos adathiányt, megoldatlan problémákat és kritikus aggodalomra okot adó területeket azonosított; mivel az EFSA a maradékanyagok és a fogyasztói biztonság terén is adathiányokat azonosított, és nem tudta véglegesíteni a felszín alatti vizek expozíciójának értékelését az adathiányok miatt, továbbá a flumioxazin embereket és nem célszervezeteket érintő, endokrin károsító tulajdonságainak értékelését nem lehetett véglegesíteni a hiányos adatállományok miatt, ami azt jelentette, hogy az EFSA nem tudott következtetést levonni arra vonatkozóan, hogy az endokrin rendszer károsítására vonatkozó kritériumok mind az emberek, mind a nem célszervezetek esetében teljesülnek-e az EATS-módszerek révén, az (EU) 2018/605 rendelettel módosított 1107/2009/EK rendelet II. mellékletének 3.6.5. és 3.8.2. pontjában meghatározottak szerint;
- T. mivel a flumioxazin biokoncentrációs kockázata magas, erősen mérgező az algákra és a vízi növényekre, és közepesen mérgező a földigilisztákra, házimehekre, halakra és gerinctelen víziállatokra;
- U. mivel elfogadhatatlan, hogy az emberi egészséget és a környezetet veszélyeztetve továbbra is engedélyezzék az Unióban egy olyan anyag használatát, amely jelenleg megfelel a mutagén, rákkeltő és/vagy reprodukciót károsító hatóanyagokra vonatkozó kizárási kritériumoknak, és amelyről nem zárható ki, hogy megfelel az endokrin károsító tulajdonságokra vonatkozó, az emberi egészséget és a környezetet védelme érdekében megállapított kizárási kritériumoknak;
- V. mivel a kérelmezők azzal, hogy hiányos adatokat szolgáltatnak, illetve további eltéréseket és különleges feltételeket kérelmeznek, és így szándékosan meghosszabbítják az újbóli értékelés folyamatát, saját előnyükre fordíthatják a Bizottság munkamódszereibe beépített automatikus rendszert, amely azonnal meghosszabbítja a hatóanyagok jóváhagyási időtartamát, ha az újbóli kockázatelemzés még nem zárult le, ami elfogadhatatlan kockázatokat eredményez az emberi egészségre és a környezetre nézve, hiszen a veszélyes anyagnak való kitettség ez idő alatt továbbra is fennáll;

⁽¹⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 396/2005/EK rendelete (2005. február 23.) a növényi és állati eredetű élelmiszerekben és takarmányokban, illetve azok felületén található megengedett növényvédőszer-maradékok határértékéről, valamint a 91/414/EGK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 70., 2005.3.16., 1. o.).

⁽²⁰⁾ A flumioxazin hatóanyagnál felmerülő kockázatok felméréséről szóló, peszticideket vizsgáló szakértői értékelésből levont EFSA-következtetés, EFSA Journal 2014; 12(6):3736, <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/3736>

⁽²¹⁾ A Bizottság (EU) 2018/605 rendelete (2018. április 19.) az 1107/2009/EK rendelet II. mellékletének az endokrin károsító tulajdonságok meghatározására szolgáló tudományos kritériumok megállapítása tekintetében történő módosításáról (HL L 101., 2018.4.20., 33. o.).

⁽²²⁾ A Bizottság (EU) 2018/605 rendelete (2018. április 19.) az 1107/2009/EK rendelet II. mellékletének az endokrin károsító tulajdonságok meghatározására szolgáló tudományos kritériumok megállapítása tekintetében történő módosításáról (HL L 101., 2018.4.20., 33. o.).

⁽²³⁾ Az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) és az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (EFSA) a Közös Kutatóközpont (JRC) támogatásával: „Útmutató az endokrin károsító anyagok azonosításához az 528/2012/EU és az 1107/2009/EK rendelet összefüggésében”, EFSA Journal 2018; 16(6):5311, <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/5311>

⁽²⁴⁾ A flumioxazin hatóanyagnál felmerülő kockázatok felméréséről szóló, peszticideket vizsgáló frissített szakértői értékelésből levont EFSA-következtetés, EFSA Journal 2020; 18(9):6246, <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/6246>

2021. június 10., csütörtök

- W. mivel a jóváhagyás megújításának Bizottság általi megtagadására vonatkozó 2014-es eredeti javaslatot követően, amely azon a tényen alapult, hogy a flumioxazin megfelel az 1B. kategóriába tartozó, reprodukciót károsító anyagokra vonatkozó kizárási kritériumoknak, a kérelmező eltérést kért e kizárási kritériumok alkalmazásától; ez az eltérés azonban szükségessé tette volna a megfelelő értékelési módszerek kidolgozását, amelyek még nem léteztek annak ellenére, hogy az 1107/2009/EK rendeletet már három éve alkalmazták, és így a megújítás megtagadásának folyamata évekre elakadt;
- X. mivel a növényvédő szerekről szóló 1107/2009/EK rendelet végrehajtásáról szóló, 2018. szeptember 13-i állásfoglalásában a Parlament felszólította a Bizottságot és a tagállamokat „annak biztosítására, hogy az eljárás időtartamára vonatkozó jóváhagyási időszaknak a rendelet 17. cikke szerinti eljárási meghosszabbodására ne kerüljön sor azokban az esetekben, ha mutagén, rákkeltő, reprodukciót károsító (és ezért az 1A vagy 1B kategóriába tartozó), hormonháztartást zavaró, illetve emberi vagy állati egészséget károsító aktív hatóanyagokról van szó, amilyen például a jelenlegi körülmények között a flumioxazin, a triklopir, a klórtoluron és a dimoxisztribin”;
- Y. mivel a Parlament 2019. október 10-i⁽²⁵⁾ és 2020. július 10-i⁽²⁶⁾ állásfoglalásában már két korábbi esetben is kifogást emelt a flumioxazin jóváhagyási időtartamának meghosszabbítása ellen, és a Bizottság nem adott meggyőző választ ezekre az állásfoglalásokra, valamint nem bizonyította megfelelően, hogy egy újabb meghosszabbítás nem lépné túl végrehajtási hatáskörét;
- Z. mivel 26 hatóanyag – köztük a flumioxazin – jóváhagyási időtartamának az (EU) 2020/869 végrehajtási rendelet szerinti előző, 2020-as meghosszabbítását követően az említett végrehajtási rendelet hatálya alá tartozó 26 anyag közül csak négy esetben került sor a jóváhagyás megújítására vagy annak megtagadására, míg az (EU) 2021/745 végrehajtási rendelettel 44 hatóanyag jóváhagyási időtartamát hosszabbították meg, ami sokuk esetében immár a harmadik vagy negyedik meghosszabbítás volt;
1. úgy véli, hogy az (EU) 2021/745 végrehajtási rendelet túllépi az 1107/2009/EK rendeletben meghatározott végrehajtási hatásköröket;
 2. úgy véli, hogy az (EU) 2021/745 végrehajtási rendelet nem felel meg az uniós jognak, mivel nem tartja tiszteletben az elővigyázatosság elvét;
 3. határozottan elítéli az újbóli engedélyezés folyamatában és az endokrin károsító anyagok azonosításában tapasztalható komoly késedelmeket;
 4. úgy véli, hogy a flumioxazin jóváhagyási időtartamát újból meghosszabbító döntés nincs összhangban az 1107/2009/EK rendeletben meghatározott biztonsági kritériumokkal, és azt nem alapozzák meg sem az adott anyag használatának biztonságosságát alátámasztó bizonyítékok, sem pedig az Unióban, élelmiszer-termelési célra történő felhasználása iránti bizonyított és sürgős igény;
 5. felkéri a Bizottságot, hogy helyezze hatályon kívül az (EU) 2021/745 végrehajtási rendeletet, és nyújtson be a bizottságnak új tervezetet, amely figyelembe veszi valamennyi érintett anyag, különösen a flumioxazin káros tulajdonságaira vonatkozó tudományos bizonyítékokat;
 6. felszólítja a Bizottságot, hogy a Növények, Állatok, Élelmiszerek és Takarmányok Állandó Bizottságának következő ülésén nyújtson be a flumioxazin jóváhagyásának meghosszabbítását megtagadó javaslatot;
 7. felszólítja a Bizottságot, hogy közölje a Parlamenttel azokat a konkrét okokat, amelyek miatt az anyagok értékelése a kérelmezőkön kívül álló okok miatt halasztást szenvedett, továbbá hogy mely konkrét végpontok állnak még értékelés alatt, és hogy ez az értékelés miért igényel ilyen sok időt;

⁽²⁵⁾ Az Európai Parlament 2019. október 10-i állásfoglalása az 540/2011/EU végrehajtási rendeletnek az alfa-cipermetrin, a beflubutamid, a benalaxil, a bentiavalikarb, a bifenazát, a boszkalid, a brómxinil, a kaptán, a ciazofamid, a dezmedifam, a dimetoát, a dimetomorf, a diuron, az etefon, az etoxazol, a famoxadon, a fenamifosz, a flumioxazin, a fluoxastrobil, a folpet, a foramszulfuron, a formatanát, a metalaxil-m, a metiokarb, a metribuzin, a milbemektin, a Paecilomyces lilacinus (törzs: 251), a fenmedifam, a foszmet, a pirimifosz-metil, a propamokarb, a protiokonazol, az s-metolaklór és a tebukonazol hatóanyagok jóváhagyási időtartamának meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2019. május 7-i (EU) 2019/707 bizottsági végrehajtási rendeletről (Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0026).

⁽²⁶⁾ Az Európai Parlament 2020. július 10-i állásfoglalása az 540/2011/EU végrehajtási rendeletnek a beflubutamid, a benalaxil, a bentiavalikarb, a bifenazát, a boszkalid, a brómxinil, a kaptán, a ciazofamid, a dimetomorf, az etefon, az etoxazol, a famoxadon, a fenamifosz, a flumioxazin, a fluoxastrobil, a folpet, a formatanát, a metribuzin, a milbemektin, a Paecilomyces lilacinus (törzs: 251), a fenmedifam, a foszmet, a pirimifosz-metil, a propamokarb, a protiokonazol és az S-metolaklór hatóanyag jóváhagyási időtartamának meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról szóló bizottsági végrehajtási rendelet tervezetéről (Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0197).

2021. június 10., csütörtök

8. újra felszólítja a Bizottságot, hogy csak olyan anyagokra vonatkozóan nyújtson be a jóváhagyási időtartam meghosszabbítására irányuló végrehajtásirendelet-tervezeteket, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság a tudomány jelenlegi állása alapján várhatóan nem tesz a jóváhagyás meghosszabbításának megtagadására irányuló javaslatot;
 9. újra felszólítja a Bizottságot, hogy vonja vissza az anyagokra vonatkozó jóváhagyásokat, amennyiben bizonyítékok vagy észszerű kétségek merülnek fel azzal kapcsolatban, hogy azok nem felelnek meg az 1107/2009/EK rendeletben meghatározott biztonsági kritériumoknak;
 10. újra felszólítja a tagállamokat, hogy időben biztosítsák az olyan hatóanyagok jóváhagyásának megfelelő újraértékelését, amelyek tekintetében bejelentő tagállamként járnak el, továbbá a lehető legrövidebb időn belül gondoskodjanak a fennálló késedelmek hatékony megszüntetéséről;
 11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.
-

2021. június 10., csütörtök

P9_TA(2021)0286

A digitális évtizedre vonatkozó uniós kiberbiztonsági stratégia**Az Európai Parlament 2021. június 10-i állásfoglalása a digitális évtizedre vonatkozó uniós kiberbiztonsági stratégiáról (2021/2568(RSP))**

(2022/C 67/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és a Bizottságnak „Az EU kiberbiztonsági stratégiája a digitális évtizedre” című, 2020. december 16-i közös közleményére (JOIN(2020)0018),
- tekintettel az Unió egész területén magas szintű kiberbiztonságot biztosító intézkedésekről, valamint az (EU) 2016/1148 irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló, 2020. december 16-i bizottsági javaslatra (COM(2020)0823),
- tekintettel a pénzügyi szektor digitális működési rezilienciájáról, valamint az 1060/2009/EK, a 648/2012/EU, a 600/2014/EU és a 909/2014/EU rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2020. szeptember 24-i bizottsági javaslatra (COM(2020)0595),
- tekintettel az Európai Kiberbiztonsági Ipari, Technológiai és Kutatási Kompetenciaközpont és a nemzeti koordinációs központok hálózatának létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2018. szeptember 12-i bizottsági javaslatra (COM(2018)0630),
- tekintettel az „Európa digitális jövőjének megtervezése” című, 2020. február 19-i bizottsági közleményre (COM(2020)0067),
- tekintettel az ENISA-ról (az Európai Unió Kiberbiztonsági Ügynökségről) és az információs és kommunikációs technológiák kiberbiztonsági tanúsításáról, valamint az 526/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2019. április 17-i (EU) 2019/881 európai parlamenti és tanácsi rendeletre (kiberbiztonsági jogszabály) ⁽¹⁾,
- tekintettel a rádióberendezések forgalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok harmonizációjáról és az 1999/5/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. április 16-i 2014/53/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex létrehozásáról szóló, 2018. december 11-i (EU) 2018/1972 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
- tekintettel a „Horizont 2020” kutatási és innovációs keretprogram (2014–2020) részvételi és terjesztési szabályainak megállapításáról, valamint az 1906/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1290/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a „Horizont 2020” kutatási és innovációs keretprogram (2014–2020) létrehozásáról és az 1982/2006/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló 2013. december 11-i 1291/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a Digitális Európa program létrehozásáról és az (EU) 2015/2240 rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2021. április 29-i (EU) 2021/694 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ HL L 151., 2019.6.7., 15. o.⁽²⁾ HL L 153., 2014.5.22., 62. o.⁽³⁾ HL L 321., 2018.12.17., 36. o.⁽⁴⁾ HL L 347., 2013.12.20., 81. o.⁽⁵⁾ HL L 347., 2013.12.20., 104. o.⁽⁶⁾ HL L 166., 2021.5.11., 1. o.

2021. június 10., csütörtök

- tekintettel az intelligens közlekedési rendszereknek a közúti közlekedés területén történő kiépítésére, valamint a más közlekedési módokhoz való kapcsolódására vonatkozó keretről szóló, 2010. július 7-i 2010/40/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁷⁾,
 - tekintettel a számítástechnikai bűnözésről szóló, 2001. november 23-i Budapesti Egyezményre (ETS 185. sz.),
 - tekintettel az európai kvv-kra vonatkozó új stratégiáról szóló, 2020. december 16-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
 - tekintettel az európai adatstratégiáról szóló, 2021. március 25-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
 - tekintettel az „Európa digitális jövőjének alakítása: a digitális egységes piac működése előtt álló akadályok felszámolása és a mesterséges intelligencia használatának javítása az európai fogyasztók számára” című, 2021. május 20-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
 - tekintettel a nemek közötti digitális szakadék megszüntetéséről: a nők digitális gazdaságban való részvételéről szóló, 2021. január 21-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,
 - tekintettel a kínai technológia fokozódó EU-beli jelenlétéhez kapcsolódó biztonsági fenyegetésekről és az ezek csökkentésére irányuló lehetséges uniós szintű fellépésről szóló, 2019. március 12-i állásfoglalására ⁽¹²⁾,
 - tekintettel a Bizottsághoz intézett, a digitális évtizedre vonatkozó uniós kiberbiztonsági stratégiáról szóló kérdésre (O-000037/2021 – B9-0024/2021),
 - tekintettel eljárási szabályzata 136. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a digitális átállás az Unió egyik kulcsfontosságú stratégiai prioritása, amely elkerülhetetlenül összekapcsolódik a kibernetikus fenyegetéseknek való nagyobb kitettséggel;
- B. mivel a csatlakoztatott eszközök – köztük a dolgok internetét alkotó gépek, érzékelők, ipari alkatrészek és hálózatok – száma tovább növekszik, és 2024-re várhatóan világszerte 22,3 milliárd eszköz kapcsolódik majd a dolgok internetéhez, ami növeli a kibertámadásoknak való kitettséget;
- C. mivel a technológiai fejlődés – például a kvantuminformatica – és az ahhoz való hozzáférés aszimmetriái kihívást jelenthetnek a kiberbiztonsági környezet számára;
- D. mivel a Covid19-válság egyes kritikus ágazatokban – különösen az egészségügyben – még inkább rávilágított a kibersebezhetőségekre, és a távmunka és a közösségi távolságtartás kapcsolódó intézkedései növelték a digitális technológiáktól és a konnektivitástól való függőségünket, miközben a kibertámadások és a kibertűnés – köztük a kémkedés és a szabotázs –, valamint az ikt-rendszerekbe, -struktúrákba és -hálózatokba rosszhindulatú és jogellenes telepítés révén történő belépés és azok manipulációja szám és kifinomultság tekintetében is egyre nő Európa-szerte;
- E. mivel a kibertámadások száma jelentősen növekszik, amint azt a közelmúltban az egészségügyi rendszerek ellen – például Írországból, Finnországból és Franciaországból – elkövetett rosszhindulatú és szervezett kibertámadások is mutatják; mivel a kibertámadások jelentős károkat okoznak az egészségügyi rendszerekben és a betegellátásban, valamint más érzékeny állami és magánintézményekben;
- F. mivel a hibrid fenyegetések – köztük az infrastruktúrát, a gazdasági folyamatokat és a demokratikus intézményeket érintő dezinformációs kampányok és kibertámadások folytatása – egyre fokozódik, és azok komoly problémát jelentenek a kibertérben és a fizikai világban egyaránt, továbbá kockázatot jelentenek a demokratikus folyamatokra, például a választásokra, a jogalkotási eljárásokra, a bűnüldözésre és az igazságszolgáltatásra;
- G. mivel egyre nagyobb mértékben támaszkodnak az internet és az alapvető internetes szolgáltatások alapvető funkcióira a kommunikáció, a tárhelyszolgáltatás, az alkalmazások és az adatok terén, amelyek tekintetében a piaci részesedés fokozatosan egyre kevesebb vállalat kezében összpontosul;

⁽⁷⁾ HL L 207., 2010.8.6., 1. o.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0359.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0098.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0261.

⁽¹¹⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0026.

⁽¹²⁾ HL C 23., 2021.1.21., 2. o.

2021. június 10., csütörtök

- H. mivel az elosztott szolgáltatásmegtagadási támadásokkal kapcsolatos képességek bővülnek, és ezért azokkal párhuzamosan növelni kell az internet központi elemeinek ellenálló képességét;
- I. mivel a vállalkozások – különösen a kkv-k és a magánszemélyek – kiberbiztonsági felkészültsége és tudatossága továbbra is alacsony, és hiány mutatkozik a szakképzett munkaerőből (a munkaerőhiány 2015 óta 20 %-kal nőtt), és a hagyományos munkaerő-felvételi csatornák nem felelnek meg a keresletnek, többek között a vezetői és interdiszciplináris pozíciók esetében; mivel „a globális kiberbiztonsági munkaerő közel 90 %-a férfi”, és „a nemi sokszínűség tartós hiánya tovább korlátozza a tehetségbázist”⁽¹³⁾;
- J. mivel a kiberbiztonsági képességek heterogének a tagállamok között, és az incidensek bejelentése és az információk egymás közötti megosztása nem szisztematikus és nem is átfogó, miközben az információmegosztó és -elemző központok használata a köz- és a magánsetektor közötti információcserére nem aknázza ki a benne rejlő lehetőségeket;
- K. mivel uniós szinten nincs megállapodás a kiberfelderítés terén folytatott együttműködésről, valamint a kiber- és hibrid támadásokra való kollektív reagálásról; mivel – különösen a hibrid jellegű – kiberfenyegetésekkel és kibertámadásokkal szembeni ellenintézkedések nagyon nehezen kezelhetők az egyes tagállamok számára technikai és geopolitikai szempontból;
- L. mivel a határokon átnyúló adatmegosztás és a globális adatmegosztás fontos az értékteremtés szempontjából, feltéve, hogy biztosított a magánélet védelme, valamint a szellemi és tulajdonjogok; mivel az adatokra vonatkozó külföldi jogszabályok végrehajtása kiberbiztonsági kockázatot jelenthet az európai adatokra nézve, ugyanis a különböző régiókban működő vállalatokra az adatok helyétől vagy eredetétől függetlenül egymást átfedő kötelezettségek vonatkoznak;
- M. mivel a kiberbiztonság 600 milliárd eurós globális piacot jelent, amelynek összege várhatóan gyorsan nőni fog, és az Unió nettó importőr a termékek és megoldások terén;
- N. mivel a kiberbiztonságra vonatkozó nemzeti szabályozás, valamint a hardverekre és szoftverekre – többek között a kapcsolódó termékekre és alkalmazásokra – vonatkozó alapvető kiberbiztonsági követelményekkel kapcsolatos horizontális jogszabályok hiánya miatt fennáll az egységes piac széttoreszedésének veszélye;
1. üdvözli „Az EU kiberbiztonsági stratégiája a digitális évtizedre” című közös közleményben a Bizottság által felvázolt kezdeményezéseket;
 2. felszólít a biztonságos és megbízható hálózati és információs rendszerek, infrastruktúra és konnektivitás Unió-szerte történő fejlesztésének előmozdítására;
 3. kéri, hogy tűzzék ki célul, hogy az Unióban az internethez kapcsolódó minden terméknek – többek között a fogyasztói és ipari felhasználásra szánt termékeknek – és az azokat elérhetővé tevő ellátási láncok egészének beépített biztonsággal kell rendelkeznie, ellenállóknak kell lennie a kiberincidensekkel szemben, és a feltárt sebezhetőségeket gyorsan ki kell javítani; üdvözli a Bizottság arra irányuló terveit, hogy horizontális jogszabályra tegyen javaslatot az összekapcsolt termékekre és a kapcsolódó szolgáltatásokra vonatkozó kiberbiztonsági követelményekre vonatkozóan, és kéri, hogy az ilyen jogszabályok tegyenek javaslatot a nemzeti jogszabályok harmonizálására az egységes piac széttoreszedettségének elkerülése érdekében; kéri, hogy a kétértelműség és a széttoreszedettség elkerülése érdekében vegyék figyelembe a meglévő jogszabályokat (kiberbiztonsági jogszabály, új jogszabályi keret, a szabványosításról szóló rendelet);
 4. felszólítja a Bizottságot annak értékelésére, hogy szükség van-e az alkalmazásokra, szoftverekre, beágyazott szoftverekre és operációs rendszerekre vonatkozó kiberbiztonsági követelmények 2023-ig történő bevezetéséről szóló horizontális rendeletre irányuló javaslatra, amely a kockázatkezelési követelményekre vonatkozó uniós vívmányokra épül; hangsúlyozza, hogy az elavult alkalmazások, szoftverek, beágyazott szoftverek és operációs rendszerek (amelyek már nem kapnak rendszeres javításokat és biztonsági frissítéseket) az összes összekapcsolt eszköz nem elhanyagolható részét teszik ki és kiberbiztonsági kockázatot jelentenek; felszólítja a Bizottságot, hogy a javaslatában ezt a szempontot is vegye figyelembe; javasolja, hogy a javaslat tartalmazzon kötelezettségeket a gyártók számára, hogy előre közöljék a biztonsági javítások és frissítések támogatásának minimális időtartamát, hogy a vásárlók megalapozott döntéseket hozhassanak; úgy véli, hogy a gyártóknak részt kell venniük a NIS 2 irányelvre irányuló javaslatban meghatározott összehangolt sebezhetőség-feltárással kapcsolatos programban;

⁽¹³⁾ Az Európai Számvevőszék tájékoztatója: A hatékony uniós kiberbiztonsági politika előtt álló kihívások, 2019. március.

2021. június 10., csütörtök

5. hangsúlyozza, hogy a kiberbiztonságot be kell építeni a digitalizációba; kéri ezért, hogy az Unió által finanszírozott digitalizációs projektek tartalmazzanak kiberbiztonsági követelményeket; üdvözlí a kiberbiztonság területén végzett kutatás és innováció támogatását, különösen a forradalmi technológiák (például kvantum-számítástechnika és kvantumkriptográfia) tekintetében, amelyek megjelenése destabilizálhatja a nemzetközi egyensúlyt; felszólít továbbá a posztkvantum-algoritmusok mint kiberbiztonsági normák további kutatására;
6. úgy véli, hogy társadalmunk digitalizációja azt jelenti, hogy valamennyi ágazat összekapcsolódik, és az egyik ágazat gyengesége akadályozhatja a többi ágazatot; ragaszkodik ezért ahhoz, hogy a kiberbiztonsági politikákat építsék be az uniós digitális stratégiába és uniós finanszírozásba, és hogy azok ágazatokon átívelően koherensek és interoperábilisak legyenek;
7. felszólít az uniós források koherens felhasználására a kiberbiztonság és a kapcsolódó infrastruktúra kiépítése tekintetében; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a különböző programok – különösen a Horizont Európa program, a Digitális Európa program, az uniós úrprogram, az uniós Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz, az InvestEU és az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz – közötti, kiberbiztonsággal kapcsolatos szinergiák kiaknázását, és teljes mértékben használják ki a kiberbiztonsági kompetenciaközpontot és hálózatot;
8. emlékeztet arra, hogy a kommunikációs infrastruktúra minden digitális tevékenység sarokköve, és hogy biztonságának garantálása az Unió stratégiai prioritása; támogatja az 5G hálózatokra vonatkozó uniós kiberbiztonsági tanúsítási rendszer jelenlegi fejlesztését; üdvözlí az 5G kiberbiztonsággal kapcsolatos uniós eszköztárat, és felszólítja a Bizottságot, a tagállamokat és az ipart, hogy folytassák a biztonságos kommunikációs hálózatokra irányuló erőfeszítéseiket, beleértve a teljes ellátási láncra vonatkozó intézkedéseket is; felszólítja a Bizottságot, hogy kerülje el a beszállítóktól való függést, és fokozza a hálózatbiztonságot olyan kezdeményezések előmozdítása révén, amelyek elősegítik a hálózatok különböző elemeinek virtualizálását és felhőbe költöztetését; felszólít a kommunikációs technológiák következő generációinak gyors fejlesztésére a beépített kiberbiztonság elve alapján és biztosítva a magánélet és a személyes adatok védelmét;
9. megismétli annak fontosságát, hogy új és szilárd biztonsági keretet hozzanak létre az EU kritikus infrastruktúrái számára az EU biztonsági érdekeinek védelme és a meglévő képességekre építve a kockázatokra, fenyegetésekre és technológiai változásokra való megfelelő reakálás érdekében;
10. felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki olyan rendelkezéseket, amelyek biztosítják az internet nyilvános magjának hozzáférhetőségét, rendelkezésre állását és integritását, és ezáltal a kibertér stabilitását, különös tekintettel az EU globális DNS-gyökérrendszerhez való hozzáférésére; úgy véli, hogy ezeknek a rendelkezéseknek a beszállítók diverzifikálására irányuló intézkedéseket is magukban kell foglalniuk a piacot uraló néhány vállalatra való támaszkodás jelenlegi kockázatának csökkentése érdekében; üdvözlí az európai doménnévrendszerre (DNS4EU) irányuló javaslatot, amely internet magjának ellenállóságát javító eszköz; kéri a Bizottságot annak értékelésére, hogy a DNS4EU hogyan használhatná fel a legújabb technológiákat, biztonsági protokollokat és kiberfenyegetésekkel kapcsolatos szakértelmet annak érdekében, hogy gyors, biztonságos és reziliens doménnévrendszert kínáljon valamennyi európai polgár számára; emlékeztet a határkapu protokoll (BGP) jobb védelmének szükségességére a BGP-eltérések megelőzése érdekében; emlékeztet arra, hogy támogatja az internetirányítás többszereplős modelljét, amelynek egyik fő témáját a kiberbiztonságnak kell képeznie; hangsúlyozza, hogy az EU-nak fel kell gyorsítania az IPv6 megvalósítását; elismeri a nyílt forráskódú modellt, amely az internet működésének alapjaként hatékonynak és eredményesnek bizonyult; ösztönzi ezért annak használatát;
11. elismeri, hogy javítani kell a kiberbiztonsággal kapcsolatos krimináltechnikát a bűnözés, a kiberbűnözés és a kibertámadások – köztük az államilag támogatott támadások – elleni küzdelem érdekében, de óva int az olyan aránytalan intézkedésektől, amelyek veszélyeztetik az uniós polgárok magánélethez való jogát és szólásszabadságát az internethasználat során; emlékeztet arra, hogy le kell zárni a számítástechnikai bűnözésről szóló Budapesti Egyezmény második kiegészítő jegyzőkönyvének felülvizsgálatát, amely növelheti a kiberbűnözéssel szembeni felkészültséget;
12. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy egyesítsék erőforrásaikat az EU stratégiai rezilienciájának fokozása, a külföldi technológiáktól való függőségének csökkentése, valamint a kiberbiztonságban betöltött vezető szerepének és versenyképességének előmozdítása érdekében a digitális ellátási lánc egészében (beleértve a felhőalapú tárolást és -feldolgozást, az adatfeldolgozó technológiákat, az integrált áramköröket (chipeket), a szuperbiztonságos kapcsolatot, a kvantuminformatikát és a hálózatok következő generációját);
13. úgy véli, hogy a szuperbiztonságos konnektivitási infrastruktúrára vonatkozó terv az érzékeny digitális kommunikáció biztonságának fontos eszköze; üdvözlí a kvantumtitkosítási technológiákat integráló uniós, világűrbe telepített biztonságos globális kommunikációs rendszer kifejlesztésére vonatkozó bejelentést; emlékeztet arra, hogy az Európai Unió Úrprogramügynökségével és az Európai Űrügynökséggel együttműködésben folyamatos erőfeszítéseket kell tenni az európai űrtevékenységek biztosítása érdekében;

2021. június 10., csütörtök

14. sajnálja, hogy a kiberfenyegetésekkel és -incidensekkel kapcsolatos információmegosztási gyakorlatokat a magán- és a közszféra nem fogadta jól; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy minden szinten növeljék a bizalmat és csökkentsék a kiberfenyegetésekkel és kibertámadásokkal kapcsolatos információk megosztása előtt álló akadályokat; üdvözlí az egyes ágazatok által tett erőfeszítéseket, és ágazatközi együttműködésre szólít fel, mivel a sebezhetőségek ritkán ágazatspecifikusak; kiemeli, hogy a tagállamoknak európai szinten egyesíteniük kell erőiket annak érdekében, hogy hatékonyan megosszák egymással a kiberbiztonsági kockázatokkal kapcsolatos legújabb ismereteiket; ösztönzi a kiberfelderítéssel foglalkozó tagállami munkacsoport létrehozását az EU-n és az európai gazdasági térségen belüli információmegosztás előmozdítása érdekében, különösen a megszabású kibertámadások megelőzése érdekében;
15. üdvözlí egy közös kiberbiztonsági egység tervezett létrehozását a kibertámadások megelőzéséért, megakadályozásáért és az azokra való reagálásért felelős uniós szervek és tagállami hatóságok közötti együttműködés megerősítése érdekében; felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy fokozzák tovább a kibervédelmi együttműködést, és fejlesszék a legkorszerűbb kibervédelmi képességekre irányuló kutatást;
16. emlékeztet az embri tényező kiberbiztonsági stratégiában játszott szerepének fontosságára; kéri, hogy tegyenek további erőfeszítéseket a kiberbiztonsággal kapcsolatos tudatosság – többek között a kiberhigiéniá és a kiberműveltség – terjesztése érdekében;
17. hangsúlyozza egy olyan szilárd és következetes biztonsági keret fontosságát, amely átfogó, következetes és egységes szabályok és megfelelő irányítás alapján védelmet nyújt az Unió munkavállalói, adatai, kommunikációs hálózatai és információs rendszerei, valamint döntéshozatali folyamatai számára a kiberfenyegetésekkel szemben; kéri, hogy bocsássanak rendelkezésre elegendő erőforrást és kapacitást, többek között a CERT-EU megbízatásának megerősítésével összefüggésben, valamint az összes uniós intézményre, szervezetre és ügynökségre vonatkozó közös, kötelező erejű kiberbiztonsági szabályok meghatározásáról szóló, folyamatban lévő megbeszélések tekintetében;
18. felszólít az önkéntes tanúsítási és kiberbiztonsági szabványok szélesebb körű alkalmazására, mivel ezek fontos eszközt jelentenek a kiberbiztonság általános szintjének javításához; üdvözlí az európai tanúsítási keretrendszer létrehozását és az európai kiberbiztonsági tanúsítási csoport munkáját; felhívja az ENISA-t és a Bizottságot, hogy a felhőalapú szolgáltatások uniós kiberbiztonsági tanúsítási rendszerének kidolgozása során fontolják meg az uniós jog alkalmazásának kötelezővé tételét a „magas” megbízhatósági szint tekintetében;
19. hangsúlyozza, hogy ki kell elégíteni a kiberbiztonsági munkaerő iránti keresletet úgy, hogy az oktatással és képzéssel kapcsolatos erőfeszítések folytatása révén megszüntetik a készséghiányt; kéri, hogy fordítsanak különös figyelmet a nemek közötti szakadék megszüntetésére, amely ebben az ágazatban is jelen van;
20. elismeri, hogy több támogatást kell nyújtani a mikro-, kis- és középvállalkozások számára annak érdekében, hogy azok jobban megértsék az összes információbiztonsági kockázatot és a kiberbiztonságuk javítására kínálkozó lehetőségeket; felszólítja az ENISA-t és a nemzeti hatóságokat, hogy dolgozzanak ki önellenőrzési portálokat és a bevált gyakorlatokról szóló útmutatókat a mikro-, kis- és középvállalkozások számára; emlékeztet arra, hogy e szervezetek biztonsága érdekében fontos a képzés és a célzott finanszírozáshoz való hozzáférés;
21. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak.

2021. június 10., csütörtök

P9_TA(2021)0287

A jogállamiság helyzete az Európai Unióban és a jogállamiságra vonatkozó feltételrendszerről szóló (EU, Euratom) 2020/2092 rendelet alkalmazása

Az Európai Parlament 2021. június 10-i állásfoglalása a jogállamiság helyzetéről az Európai Unióban és a feltételrendszerről szóló (EU, Euratom) 2020/2092 rendelet alkalmazásáról (2021/2711(RSP))

(2022/C 67/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. cikkére, 3. cikkének (1) bekezdésére, 4. cikkének (3) bekezdésére, 6., 7., 13. cikkére, 14. cikkének (1) bekezdésére, 16. cikkének (1) bekezdésére, 17. cikkének (1) bekezdésére, 17. cikkének (3) bekezdésére, 17. cikkének (8) bekezdésére, 19. cikke (1) bekezdésének második albekezdésére és 49. cikkére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 265., 310., 317. és 319. cikkére,
 - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára,
 - tekintettel az uniós költségvetés védelmét szolgáló általános feltételrendszerről szóló, 2020. december 16-i (EU, Euratom) 2020/2092 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: a jogállamiságra vonatkozó feltételrendszerről szóló rendelet),
 - tekintettel a jogállamiságra vonatkozó feltételrendszer alkalmazásáról szóló (EU, Euratom) 2020/2092 rendeletről szóló, 2021. március 25-i állásfoglalására ⁽²⁾, valamint a 2021–2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről, az intézményközi megállapodásról, az Európai Unió Helyreállítási Eszközéről és a jogállamiságról szóló rendeletről szóló, 2020. december 17-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel a Bizottság 2020. szeptember 30-i, 2020. évi jogállamisági jelentésére (COM(2020)0580),
 - tekintettel az Európai Tanács 2020. július 21-én és 2020. december 11-én elfogadott következtetéseire,
 - tekintettel az Európai Unió Bíróságának (EUB) ítélkezési gyakorlatára,
 - tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 7. cikke (1) bekezdésének megfelelően az Unió alapértékeinek Magyarország általi súlyos megsértése egyértelmű veszélyének megállapítására a Tanácsot felszólító javaslatról szóló, 2018. szeptember 12-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az Európai Unió Bíróságának a C-650/18. sz. ügyben hozott, 2021. június 3-i határozatára, amely elutasította Magyarországnak az Európai Unió alapját képező értékek valamely tagállam általi súlyos megsértése egyértelmű veszélyének megállapítására irányuló eljárást megindító, 2018. szeptember 12-i parlamenti állásfoglalás elleni keresetét ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a Bizottság 2017. december 20-i, az EUSZ 7. cikkének (1) bekezdése alapján a lengyelországi jogállamiságról szóló, indokolással ellátott javaslatára: a jogállamiság Lengyel Köztársaság általi súlyos megsértése egyértelmű veszélyének megállapításáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslat (COM(2017)0835),
 - tekintettel a lengyelországi helyzetre vonatkozóan az EUSZ 7. cikke (1) bekezdésének alkalmazásáról szóló bizottsági határozatról szóló, 2018. március 1-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az Európai Unió az EUSZ 2. cikkében rögzített értékeken, vagyis az emberi méltóság tiszteletben tartása, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság, valamint az emberi jogok – ideértve a kisebbségekhez tartozó személyek jogait – tiszteletben tartásának értékein alapul;

⁽¹⁾ HL L 433. I, 2020.12.22., 1. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0103.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0360.

⁽⁴⁾ HL C 433., 2019.12.23., 66. o.

⁽⁵⁾ 2021. június 3-i ítélet, Magyarország kontra Parlament, C-650/18, ECLI:EU:C:2021:426.

⁽⁶⁾ HL C 129., 2019.4.5., 13. o.

2021. június 10., csütörtök

- B. mivel annak egyértelmű veszélye, hogy egy tagállam súlyosan megsérti az EUSZ 2. cikkében rögzített értékeket, nem csupán azt a tagállamot érinti, amelyben a veszély bekövetkezik, hanem kihat a többi tagállamra, a tagállamok egymás iránti kölcsönös bizalmára, magára az Unió jellegére és az uniós polgárok uniós jog szerinti alapvető jogaira is;
- C. mivel a Bizottság és a Parlament az EUSZ 7. cikkének (1) bekezdése szerinti eljárás megindítását indítványozta Lengyelországgal és Magyarországgal kapcsolatban, miután megállapítást nyert, hogy fennáll az egyértelmű veszélye annak, hogy súlyosan sérülnek az Unió alapértékei; mivel a Tanács az Általános Ügyek Tanácsa keretében eddig három meghallgatást tartott Lengyelországról, kettőt pedig Magyarországról;
- D. mivel a jogállamiságra vonatkozó feltételrendszerről szóló rendelet 2021. január 1-jén lépett hatályba és azóta alkalmazandó;
- E. mivel a jogállamiságra vonatkozó feltételrendszerről szóló rendelet alkalmazhatósága, célja és hatálya a rendeletben egyértelműen meghatározásra került, és az EUSZ 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Bizottság „biztosítja a Szerződések és az intézmények által azok alapján elfogadott intézkedések alkalmazását”;
- F. mivel a jogállamiság feltételrendszeréről szóló rendelet alkalmazása nem függhet iránymutatások elfogadásától, és mivel semmilyen iránymutatás nem áthatja alá a társjogalkotók szándékát;
- G. mivel az EUMSZ 234. cikkével összhangban az Európai Parlament jogosult arra, hogy a Bizottság elleni bizalmatlansági indítványról szavazzon;
- H. mivel a Bizottság „teljes mértékben független”, tagjai pedig „nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasítást semmilyen kormánytól” (az EUSZ 17. cikkének (3) bekezdése, az EUMSZ 245. cikke), továbbá „az Európai Parlamentnek tartozik felelősséggel” (az EUSZ 17. cikkének (8) bekezdése), valamint „gondoskodik a Szerződések, valamint az intézmények által a Szerződések alapján elfogadott intézkedések alkalmazásáról” (az EUSZ 17. cikkének (1) bekezdése);
- I. mivel kizárólag az Európai Unió Bírósága semmisítheti meg a jogállamiságra vonatkozó feltételrendszerről szóló rendeletet vagy annak bármely részét, és mivel az EUMSZ 278. cikke értelmében az Európai Unió Bíróságához benyújtott kereseteknek nincs halasztó hatálya;
- J. mivel az Unió pénzügyi érdekeit az uniós szerződésekben foglalt általános elvekkel, különösen az EUSZ 2. cikkében meghatározott értékekkel, valamint az EUMSZ 317. cikkében és az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról szóló, 2018. július 18-i (EU, Euratom) 2018/1046 rendeletben ⁽⁷⁾ (a továbbiakban: a költségvetési rendelet) foglalt hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvével összhangban meg kell védeni;
1. megismétli álláspontját a jogállamiságra vonatkozó feltételrendszerről szóló rendelettel kapcsolatban, amely 2021. január 1-jén lépett hatályba és teljes egészében közvetlenül alkalmazandó az Európai Unióban és valamennyi tagállamában az uniós költségvetés valamennyi pénzeszköze tekintetében, beleértve az azóta az Európai Helyreállítási Eszközön keresztül elkülönített forrásokat is;
 2. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy végre ismerjék el, hogy sürgősen cselekedni kell az EUSZ 2. cikkében foglalt értékek védelme érdekében, és ismerjék el, hogy a tagállamok nem módosíthatják jogszabályaikat – beleértve az alkotmányos rendelkezéseket is – oly módon, hogy az ezen értékek védelmének csökkenését eredményezze; úgy véli, hogy aláássa az intézmények közötti jóhiszemű és kölcsönös együttműködést, ha a Parlament aggályait nem osztják meg és nem veszik figyelembe teljes mértékben; emlékeztet arra, hogy a Parlamentnek jogában áll szavazni a Bizottság bizalmatlansági indítványáról, és lehetősége van reagálni a Tanács együttműködésének hiányára; felkéri a többi intézményt, hogy működjenek együtt ahelyett, hogy akadályoznák a jelenlegi válság megoldására irányuló erőfeszítéseket;
 3. emlékeztet arra, hogy a jogállamiságra vonatkozó feltételrendszerről szóló rendelet 5. cikke szerint „a Bizottság ellenőrzi, hogy az alkalmazandó jogot betartották-e, és szükség esetén minden megfelelő intézkedést megtesz az uniós költségvetés védelme érdekében”; úgy véli, hogy a jogállamiság elveinek tiszteletben tartásával kapcsolatban egyes tagállamokban fennálló helyzet indokoltá teszi a jogállamiságra vonatkozó feltételrendszerről szóló rendelet azonnali alkalmazását;

(⁷) HL L 193., 2018.7.30., 1. o.

2021. június 10., csütörtök

4. felhívja a Bizottságot, hogy gyorsan reagáljon a jogállamiság elveinek egyes tagállamokban tapasztalható súlyos megsértésére, amelyek komoly veszélyt jelentenek az uniós források tisztességes, jogi és pártatlan elosztása tekintetében, különösen a megosztott irányítás keretében, és végezzen alapos elemzést arról, hogy indokolatlan késedelem nélkül meg kell-e indítani a jogállamisági feltételrendszerről szóló rendeletben előírt eljárást; ismételten felhívja a Bizottságot, hogy haladéktalanul tegyen eleget a rendelet szerinti kötelezettségeinek, hogy megfelelően tájékoztassa a Parlamentet az érintett tagállamoknak küldött írásbeli értesítésekről, ismertetve a jogállamiság megsértésének ténybeli elemeit és konkrét indokait, illetve a folyamatban lévő vizsgálatokat; megjegyzi, hogy a Parlament a mai napig nem kapott ilyen tájékoztatást értesítésről;

5. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy egyre több jel utal arra és egyre inkább fennáll a veszélye annak, hogy egyes tagállamok visszaélnek az uniós költségvetéssel, hogy annak felhasználásával rombolják a jogállamiságot; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Tanács képtelen érdemi előrelépést tenni az uniós értékek érvényesítése terén a 7. cikk szerinti folyamatban lévő, a Lengyelországban és Magyarországon a közös európai értékeket fenyegető veszélyekre válaszul indított eljárásokban; rámutat, hogy továbbra is alássa a közös európai értékek integritását, a kölcsönös bizalmat és az Unió egészének hitelességét az, hogy a Tanács nem alkalmazza hatékonyan az EUSZ 7. cikkét; sürgeti a soron következő elnökségeket, hogy rendszeresen szervezzenek meghallgatásokat; javasolja, hogy a Tanács a meghallgatások nyomom követéseként az EUSZ 7. cikkének (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően intézzen konkrét ajánlásokat az érintett tagállamokhoz, és tűzzön ki határidőket ezen ajánlások végrehajtására;

6. hangsúlyozza, hogy az Európai Parlament számos állásfoglalása és jelentése, valamint az Európai Unió Bírósága számos kötelezettségszegési eljárása és határozata ellenére a jogállamiság helyzete tovább romlik az Európai Unióban;

7. felhívja a Bizottságot, hogy használja fel az összes rendelkezésre álló eszközt – többek között a rendeletet – arra is, hogy az Unióban mindenütt kezelje a demokrácia és az alapvető jogok tartós megsértését, ideértve a tömegtájékoztatás szabadsága és az újságírók, a migránsok, a nők jogai, az LMBTIQ-személyek jogai, az egyesülési és a gyülekezési szabadság elleni támadásokat is; üdvözli az Európai Bíróság nagytanácsának határozatát, amelyben elutasítja Magyarországnak a Parlament 2018. szeptember 12-i, a 7. cikk szerinti eljárást megindító állásfoglalása elleni keresetét; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság képtelen megfelelően reagálni a Parlament által a demokráciával, a jogállamisággal és az alapvető jogokkal kapcsolatban több tagállamban fennálló helyzetre vonatkozóan kifejezésre juttatott számos aggályra; felhívja a Bizottságot, hogy használja fel a rendelkezésére álló valamennyi eszközt, beleértve az EUSZ 7. cikkét, a jogállamisági keretet és az EUSZ 19. cikkének (1) bekezdése szerinti kötelezettségszegési eljárásokat, valamint további eszközöket, például gyorsított eljárásokat, az Európai Unió Bírósága előtti ideiglenes intézkedés iránti kérelmeket és a Bíróság ítéletei végrehajtásának elmulasztásával kapcsolatos intézkedéseket; kéri a Bizottságot, hogy kifejezetten indokolja meg, ha úgy dönt, hogy nem alkalmazza a Parlament által ajánlott eszközöket;

8. kiemeli az uniós intézmények, a tagállamok, az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) és az Európai Ügyészség (EPPO) közti együttműködés támogatásának és megerősítésének jelentőségét; üdvözli, hogy az Európai Ügyészség (EPPO) 2021. június 1-jén megkezdte működését;

9. hangsúlyozza, hogy a jogállamiságról szóló éves jelentés a jogállamiságra vonatkozó feltételrendszerről szóló rendeletet kiegészítő, különálló eszköz; felhívja a Bizottságot, hogy használja fel az éves jelentés megállapításait a rendelet alkalmazásában végzett értékelés során; kéri a Bizottságot, hogy a jogállamiságról szóló éves jelentésbe foglaljon bele egy külön szakaszt, amely elemzi azokat az eseteket, amikor a jogállamiság elveinek egy adott tagállamban történő megsértése kellően közvetlen módon érintheti vagy súlyosan veszélyeztetheti az uniós költségvetés hatékony és eredményes pengzgdálkodását;

10. csalódottan állapítja meg, hogy a Bizottság a rendelet hatálybalépése óta nem küldött írásbeli értesítést a tagállamoknak, annak ellenére, hogy számos aggály merült fel a jogállamiságnak a Bizottság 2020. évi jogállamisági jelentésében azonosított megsértései, valamint a 7. cikk szerinti két folyamatban lévő eljárás miatt, amelyek hatással vannak az uniós költségvetés hatékony és eredményes pengzgdálkodására, és továbbra is megoldatlanok a tagállamok részéről; megjegyzi, hogy a rendelet 5. cikkének (1) bekezdése és 6. cikke szerinti intézkedések hiánya azt jelenti, hogy a Bizottság megtagadja a rendelet szerinti kötelezettségeinek teljesítését;

11. emlékeztet arra, hogy az (EU, Euratom) 2020/2092 rendelet alkalmazásáról szóló, 2021. március 25-i állásfoglalásában a Parlament konkrét határidőt tűzött ki a Bizottság számára, és csalódottan állapítja meg, hogy a Bizottság e határidőn belül nem teljesítette kötelezettségeit; hangsúlyozza, hogy ez elegendő alapot jelent a Bizottság elleni jogi fellépéshez az EUMSZ 265. cikke értelmében;

12. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság 2021. június 1-jéig nem reagált a Parlament kéréseire, és a jogállamiság uniós megsértésének legnyilvánvalóbb eseteiben nem aktiválta a jogállamiság feltételrendszeréről szóló rendeletben meghatározott eljárást; utasítja elnökét, hogy az EUMSZ 265. cikke alapján legkésőbb ezen állásfoglalás elfogadásától számított két héten belül hívja fel a Bizottságot, hogy tegyen eleget az e rendelet szerinti kötelezettségeinek; kijelenti, hogy

2021. június 10., csütörtök

a felkészülés érdekében a Parlamentnek időközben azonnal meg kell kezdenie az EUMSZ 265. cikke szerinti, a Bizottság elleni esetleges bírósági eljárásokhoz szükséges előkészületeket;

13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Tanácsnak és a tagállamoknak.

2021. június 10., csütörtök

P9_TA(2021)0288

A Parlament ellenőrzése a Bizottság és a Tanács folyamatban lévő, a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervekre vonatkozó értékeléséről

Az Európai Parlament 2021. június 10-i állásfoglalása a Parlamentnek a Bizottság és a Tanács folyamatban lévő, a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervekre vonatkozó értékelésével kapcsolatos véleményéről (2021/2738(RSP))

(2022/C 67/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 174. és 175. cikkére,
- tekintettel a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz létrehozásáról szóló, 2021. február 12-i (EU) 2021/241 európai parlamenti és tanácsi rendeletre (a továbbiakban: a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szóló rendelet) ⁽¹⁾,
- tekintettel a Parlamentnek a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervek folyamatban lévő értékelése tekintetében fennálló, tájékozódáshoz való jogáról szóló, 2021. május 20-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz létrehozásáról szóló rendes jogalkotási eljárás keretében fogadták el;
- B. mivel a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz a volumen és a finanszírozási eszközök tekintetében példa nélküli eszköz; mivel a Bizottság megkezdi a közös uniós adósság kibocsátását, mivel mostanra az összes uniós tagállam befejezte a saját forrásokról szóló határozat ratifikálását ⁽³⁾;
- C. mivel a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz keretében végrehajtott zöld beruházást zöldkötvények kibocsátásával finanszírozzák;
- D. mivel a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz végrehajtásának demokratikus ellenőrzése és parlamenti ellenőrzése csak akkor valósulhat meg, ha a Parlamentet valamennyi szakaszba teljeskörűen bevonják, és azok során valamennyi ajánlását figyelembe veszik;
- E. mivel a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szóló rendelet 26. cikke helyreállítási és rezilienciaépítési párbeszédet vezet be a nagyobb átláthatóság és elszámoltathatóság biztosítása, valamint annak érdekében, hogy a Bizottság nyújtson tájékoztatást a Parlamentnek többek között a tagállamok helyreállítási és rezilienciaépítési terveiről és azok értékeléséről;
- F. mivel a Parlament véleményt nyilvánít a helyreállítási és rezilienciaépítési párbeszéd keretében felmerült kérdésekről, többek között állásfoglalások és a Bizottsággal folytatott eszmecsere révén; mivel a Bizottságnak figyelembe kell vennie ezt a véleményt;
- G. mivel a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szóló rendelet hat európai érdekű területet határoz meg, amelyek mind az eszköz hatályába és célkitűzései körébe tartoznak;
- H. mivel a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szóló rendelet jogalapja az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 175. cikke, és a rendelet megállapítja, hogy az általános célkitűzés a 174. cikkben foglalt célkitűzések megvalósítása az Unió gazdasági, társadalmi és területi kohéziójának megerősítése, a tagállamok rezilienciájának, válsághelyzetekre való felkészültségének, alkalmazkodóképességének és növekedési potenciáljának javítása révén, a válsághelyzetek különösen a nőkre, a gyermekekre és a fiatalokra gyakorolt társadalmi és gazdasági hatásai enyhítése, a szociális jogok európai pillérének végrehajtásához való hozzájárulás, a zöld átállás támogatása, az Unió 2030-ra vonatkozó, az új uniós éghajlat-politikai jogszabályban frissített éghajlat-politikai céljainak eléréséhez való hozzájárulás és a 2050-ig teljesítendő uniós klímasemlegességi célkitűzésnek – különösen az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról szóló (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ által létrehozott, az energiaunió és az éghajlat-politika

⁽¹⁾ HL L 57., 2021.2.18., 17. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0257.

⁽³⁾ A Tanács (EU, Euratom) 2020/2053 határozata (2020. december 14.) az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről (HL L 424., 2020.12.15., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.).

2021. június 10., csütörtök

irányítására vonatkozó mechanizmuson keresztül – és a digitális átállási célkitűzésnek való megfelelés révén, hozzájárulva ezáltal a felfelé irányuló gazdasági és társadalmi konvergenciához, a fenntartható növekedés helyreállításához és előmozdításához és az uniós gazdaságok integrációjához, ösztönözve a magas színvonalú munkahelyteremtést, továbbá hozzájárulva az Unió stratégiai autonómiájához egy nyitott gazdaság mentén, és európai hozzáadott értéket teremtve;

- I. mivel a 2021. május 7–8-án tartott portói szociális csúcstalálkozón az EU vezetői elismerték, hogy a szociális jogok európai pillére a helyreállítás alapvető eleme, és mivel a Portói Nyilatkozatban hangsúlyozták az iránti elkötelezettségüket, hogy uniós és nemzeti szinten tovább mélyítsék a pillér végrehajtását;
 - J. mivel a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz egyedi célkitűzése az, hogy a tagállamokat pénzügyi támogatással segítse a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési terveikben a reformokra és beruházásokra vonatkozóan meghatározott mérföldkövek és célok megvalósításában; mivel ez azt jelenti, hogy a terveknek (beleértve a digitális és zöld intézkedéseket) hozzá kell járulniuk a szociális jogok európai pillérében rögzített elvek érvényesítéséhez, a minőségi munkahelyteremtéshez és a felfelé irányuló társadalmi konvergenciához;
 - K. mivel az európai hozzáadott érték nem valósul meg pusztán azért, mert a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz európai kezdeményezés;
 - L. mivel a tagállamoknak főszabályként 2021. április 30-ig kellett volna benyújtaniuk a Bizottsághoz nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési terveiket; mivel eddig 23 tagállam nyújtotta be helyreállítási és rezilienciaépítési tervét a Bizottságnak;
 - M. mivel a Parlament 2021. május 18-án plenáris vitát tartott, majd állásfoglalást fogadott el a Parlament nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervek folyamatban lévő értékelése tekintetében fennálló, tájékozódáshoz való jogáról;
 - N. mivel a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz végrehajtása feletti megfelelő demokratikus felügyelet és parlamenti ellenőrzés, valamint a nagyobb átláthatóság és demokratikus elszámoltathatóság biztosítása érdekében a Bizottságnak szóban és írásban rendszeresen tájékoztatnia kell a Parlamentet a helyreállítási és rezilienciaépítési tervek értékelésének állásáról, beleértve a hat pilléren (köztük az általános és konkrét célkitűzéseken és a horizontális elveken) és a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szemben meghatározott 11 értékelési kritériumon alapuló hatálytalanságok, kapcsolatos reformokat és beruházásokat;
1. úgy véli, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz az EU történelmi jelentőségű eszköze a gazdasági, társadalmi és területi kohézió erősítésére, a konvergencia megvalósítására, a versenyképesség javítására, illetve a tagállamoknak a Covid19-világjárvány gazdasági és társadalmi hatása enyhítésében és gazdaságuk erős és fenntartható növekedési pályára állításában való támogatására, az EU olyan hosszú távú kihívások kezelésére való felkészítésére, mint az igazságos, zöld átállás és a digitális transzformáció, valamint európai hozzáadott érték teremtésére;
 2. elvárja, hogy a Bizottság csak olyan terveket hagyjon jóvá, amelyek teljes mértékben megfelelnek a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szembeni elvárásoknak és céljainak, és hogy ne tegyen olyan politikai engedményt, amely ellentétes a rendelettel és annak szellemével, ugyanakkor határolódjon el attól, hogy a javaslatok benyújtását megelőzően szorosan részt vett a tervek kidolgozásában; kéri, hogy a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervek értékelési folyamata során a Bizottság szigorúan alkalmazza a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szembeni elvárásokat annak betűje és szelleme szerint, és készítsen mélyreható és átfogó értékeléseket a vonatkozó tanácsi végrehajtási határozattervezet elfogadása előtt; üdvözlő azonban a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy a nyár előtt biztosítsa a vonatkozó tanácsi végrehajtási határozatok gyors elfogadását, valamint a tagállamokkal való folyamatos együttműködését annak érdekében, hogy segítse őket olyan magas színvonalú tervek kidolgozásában, amelyek jelentősen hozzájárulnak közös európai célkitűzéseinkhez;
 3. meggyőződése, hogy a forrásokat igazságosan kell elosztani az ágazatok, a társadalmak és a jövő nemzedékei között a felfelé irányuló társadalmi és területi konvergenciára, a mindenki jólétére és a gazdasági stabilitásra gyakorolt lehető legnagyobb hatás biztosítása érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy ragaszkodjon ambiciózus reformintézkedésekhez valamennyi tagállam nemzeti tervének részeként, és hangsúlyozza, hogy e lehetőség teljes körű kihasználásához

2021. június 10., csütörtök

elengedhetetlenek az ambiciózus tervek és a megfelelő végrehajtás; teljes átláthatóságot és elszámoltathatóságot kér a források elosztása és felhasználása során; emlékeztet arra, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközt nem szabad a megszokott módon felfogni;

4. felhívja a Bizottságot annak gondos értékelésére, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz forrásai szolgálják-e a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szembeni azon célkitűzését, hogy előmozdítsa a tagállamok gazdasági, társadalmi és területi kohézióját; felhívja a Bizottságot, hogy tántorítsa el a projektek valódi hozzáadott érték nélküli újraszámolásának gyakorlatát, különösen a lemaradó régiók esetében, különösen akkor, ha ez az EU társadalmi, gazdasági és területi konvergenciaszakadék elmélyülésének kockázatával jár;

5. megismétli a Parlament arra vonatkozó felhívását, hogy biztosítani kell a tájékoztatáshoz való jogát a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervek folyamatban lévő értékelése tekintetében annak érdekében, hogy a Parlament demokratikus ellenőrzést tudjon gyakorolni a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz Bizottság általi értékelése és végrehajtása felett;

6. felszólítja a Bizottságot, hogy gondosan értékelje, hogy az egyes nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervek valóban átfogó és kiegyensúlyozott módon járulnak-e hozzá a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szembeni 3. cikkében említett hat pillér mindegyikéhez, és biztosítsa, hogy ez így legyen; emlékeztet arra, hogy minden intézkedésnek hozzá kell járulnia egy vagy több, a hat pillérbe ágyazott európai jelentőségű szakpolitikai területhez;

7. hangsúlyozza, hogy a terveknek a teljes végrehajtási szakaszban meg kell felelniük a szabályozási követelményeknek, beleértve a zöld, illetve a digitális átállásra vonatkozó 37 %-os, illetve 20 %-os részesedést; felszólítja a Bizottságot, hogy értékelje a javasolt intézkedések minőségi és mennyiségi oldalát annak biztosítása érdekében, hogy azok hatékonyan teljesítsék mind a mennyiségi, mind a minőségi célokat, többek között a végrehajtási szakaszban is;

8. emlékeztet arra, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szembeni rendelettel összhangban az eszköz – kellően indokolt esetek kivételével – nem finanszírozhat ismétlődő nemzeti kiadásokat, például tartós adókedvezményeket, és felhívja a Bizottságot, hogy ezt a kritériumot holisztikusan értékelje;

9. megjegyzi, hogy az egynél több tagállamot átfogó, határokon átnyúló projektek magas európai hozzáadott értéket és továbbgyűrűző hatásokat eredményeznek, és sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy kevés nemzeti terv tartalmaz határokon átnyúló projekteket; felhívja a Bizottságot, hogy határozottan ösztönözze a tagállamokat a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz keretében finanszírozott, határokon átnyúló projektek előmozdítására;

10. megjegyzi, hogy a már benyújtott nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervekben kiderül, hogy kevés tagállam döntött a hitelkérelem mellett; felhívja a tagállamokat, hogy a lehetőségek elvesztésének elkerülése érdekében mérlegeljék a rendelkezésre álló hitelek legjobb felhasználását; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz befejeztével a hitelek jelentős része felhasználatlan maradhat, és felhívja a tagállamokat, hogy gondosan mérjék fel szükségleteiket, és nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési terveik benyújtásakor vagy módosításakor a lehető legjobban használják ki ezt a lehetőséget;

11. felhívja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe, hogy a jövőben szükség lehet a nemzeti tervek módosítására a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szembeni rendeletben foglalt követelményeknek való megfelelés biztosítása érdekében, a tanácsi végrehajtási határozat tervezetének elkészítése céljából;

12. emlékeztet arra, hogy a helyreállítási és rezilienciaépítési tervek nem érinthetik a kollektív szerződések megkötéséhez vagy érvényesítéséhez, illetve a kollektív fellépéshez való jogot az Európai Unió Alapjogi Chartájával, valamint az uniós és nemzeti joggal és gyakorlattal összhangban.

13. kiemeli, hogy a beruházásoknak tartós hatást kell gyakorolniuk; felszólítja a Bizottságot annak értékelésére, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz keretében végrehajtott reformok és beruházások milyen mértékben teszik még inkább lehetővé a Bizottság által becsült beruházási hiány megszüntetését minden területen Európában a digitális átállás és az éghajlati, környezeti és társadalmi fenntarthatósági célok, többek között a Párizsi Megállapodás és az ENSZ fenntartható fejlődési céljainak megvalósítása érdekében;

Zöld átállás

14. hangsúlyozza, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szembeni rendelet VI. mellékletében meghatározott módszertannak megfelelően valamennyi tervnek az egyes tervek teljes előirányzatának (támogatások és hitelek) legalább 37 %-át az éghajlatra kell fordítania; felszólítja a Bizottságot, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos kiadásokra vonatkozó 37 %-os célkitűzés értékelésekor ügyeljen annak biztosítására, hogy ne kerüljön sor az egyes intézkedések dupla, téves vagy hamis besorolására, és előzze meg a zöldrefestést; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy egyes beruházásokat zöld beruházásnak minősítenek annak ellenére, hogy nem tartoznak a VI. mellékletben meghatározott nyomkövetési módszertan hatálya alá; javasolja, hogy végezzenek további ellenőrzést a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szembeni rendelet

2021. június 10., csütörtök

VI. mellékletében szereplő éghajlat-politikai nyomonkövetési módszertan bármely kiterjesztésével kapcsolatban; ragaszkodik ahhoz, hogy a cél végrehajtási szakaszban történő eléréséhez szükséges biztosítékokat teljes mértékben építsék be a tanácsi végrehajtási határozattervezetben szereplő célokba és mérföldkövekbe; felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze a tagállamokat azon reformok bevezetésére, amelyek megkönnyítik a beruházások sikeres végrehajtását;

15. emlékeztet arra, hogy a jelentős károkozás elkerülését célzó rendelkezések kulcsfontosságú eszközt jelentenek a zöld átállás támogatásához, valamint az a követelmény is, hogy az egyes nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervekben szereplő beruházásokra és reformokra fordított kiadások (támogatások és hitelek) legalább 37 %-ának az éghajlat-politikai célkitűzéseket kell támogatnia, hogy el lehessen kerülni az Unió éghajlat-politikai célkitűzéseivel ellentétes intézkedések finanszírozását; emlékeztet arra, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szülő rendeletben előírtak szerint minden intézkedésnek tiszteletben kell tartania a jelentős károkozás elkerülését célzó elvet az (EU) 2020/852 rendelet⁽³⁾ 17. cikke értelmében; ezzel összefüggésben aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a tervek értékelése során nem tartják tiszteletben ezt az elvet, és felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a jelentős károkozás elkerülését célzó elv teljes körű tiszteletben tartását, többek között a végrehajtási szakaszban is, és tegye közzé az összes kapcsolódó értékelést; kitart amellett, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz végrehajtása nem vezethet a környezetvédelmi normák enyhítéséhez, és nem lehet ellentétes a környezetvédelmi jogszabályokkal és rendelkezésekkel; ezzel összefüggésben hangsúlyozza a biológiai sokféleség szempontjából érzékeny területeken vagy azok közelében (így például a védett területek Natura 2000 hálózatahoz tartozó területeken, az UNESCO világörökségi helyszínein és a biológiai sokféleség szempontjából kulcsfontosságú területeken, valamint más védett területeken) végrehajtott műveletek lehetséges kedvezőtlen hatásai miatti aggályokat;

16. emlékeztet arra, hogy tükrözve a biológiai sokféleség drámai csökkenése kezelésének fontosságát, a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szülő rendeletnek hozzá kell járulnia a biológiai sokféleséggel kapcsolatos intézkedéseknek az uniós szakpolitikákban való általános érvényesítéséhez; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen közzé áttekintést a zöld átmenethez ténylegesen hozzájáruló intézkedésekről, többek között a biológiai sokféleséggel kapcsolatban felsorolt azon intézkedésekről, amelyek a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervekben hatékonyan hozzájárulnak a biológiai sokféleséghez; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervek többsége nagyon korlátozottan vagy egyáltalán nem tartalmaz a biológiai sokféleséget támogató intézkedéseket; elvárja, hogy a Bizottság e tekintetben is szigorúan alkalmazza a jelentős károkozás elkerülését célzó elvet, és különösen utasítsa el azokat a reformokat vagy beruházásokat, amelyek károsíthatják a biológiai sokféleséget, vagy amelyekhez nem társulnak megfelelő kísérő intézkedések;

17. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy számos nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési terv a rövid távú beruházásokra összpontosít; támogatja az olyan zöld beruházásokat, amelyek Európa gazdasági átalakulásához vezetnek, és különösen azokat, amelyek nem támogatják túlzottan a tartós fogyasztási cikkek beszerzését;

Digitális átállás

18. hangsúlyozza, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szülő rendeletnek megfelelően minden helyreállítási és rezilienciaépítési tervnek olyan intézkedéseket kell tartalmaznia, amelyek hatékonyan hozzájárulnak a digitális átálláshoz vagy az abból fakadó kihívások kezeléséhez, és amelyek a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szülő rendeletben foglalt módszertan és rendelkezések alapján a helyreállítási és rezilienciaépítési terv teljes allokációjának legalább 20 %-át jelentő összeget tesznek ki;

19. emlékeztet arra, hogy a digitális kapacitásokra és a konnektivitásra irányuló beruházások esetén a tagállamok terveiben egy közös és objektív szempontokon alapuló biztonsági önértékelésnek kell szerepelnie, amely meghatározza az esetleges biztonsági problémákat és részletezi, hogy azokat hogyan fogják kezelni a releváns uniós és nemzeti jogszabályok betartása érdekében; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az ilyen beruházásokat tartalmazó valamennyi nemzeti tervben szerepeljen ez az értékelés, és hogy az érintett intézkedések ne legyenek ellentétesek az Unió stratégiai érdekeivel;

20. úgy véli, hogy a digitális intézkedések nagy lehetőségeket rejtenek magukban az EU versenyképességének nemzetközi szintű fellendítésében és a minőségi munkahelyek létrehozásában, és aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy léteznek olyan nemzeti tervek, amelyek nem teremtenek megfelelő egyensúlyt a digitális átállásba és különösen a digitális infrastruktúrába történő beruházások tekintetében;

21. felszólítja a Bizottságot, hogy ösztönözze a tagállamokat az interoperabilitás, az energiahatékonyság és a személyes adatok védelme elveinek teljes körű betartására, valamint mozdítsa elő a nyílt forráskódú megoldások használatát a digitális beruházásokban;

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/852 rendelete (2020. június 18.) a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról (HL L 198., 2020.6.22., 13. o.).

2021. június 10., csütörtök

A növekedés, a gazdasági, társadalmi és területi kohézió, valamint a mindenkit megillető jólét előmozdítása

22. üdvözli a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervekben különösen azokat az intézkedéseket, amelyek támogatják az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést, a gazdasági kohéziót, a termelékenységet, a versenyképességet, a kutatást és innovációt, az egészségügyet és az erős kis- és középvállalkozásokat (kkv-kat) magában foglaló, jól működő egységes piacot, elősegítik a minőségi munkahelyek létrehozását, küzdenek a szegénység és az egyenlőtlenség ellen, előmozdítják a kultúrát és az oktatást, fejlesztik a kompetenciákat és készségeket, támogatják a gyermekeket és a fiatalokat, fokozzák a válsághelyzetekre való felkészültséget és reagálási képességet, valamint enyhítik a Covid19-válság gazdaságra gyakorolt hatásait;

23. felhívja a Bizottságot annak felmérésére és biztosítására, hogy a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervek megfelelő figyelmet fordítsanak a gyermekeket és a fiatalokat célzó intézkedésekre különösen azokban az országokban, ahol strukturális problémákat tártak fel olyan területeken, mint a korai iskolaelhagyás, az ifjúsági munkanélküliség, a gyermekszegénység és a kisgyermekkorai nevelés; kitart amellett, hogy a fiatalokkal kapcsolatos reformoknak és beruházásoknak – különösen a továbbképzéssel, átképzéssel, oktatással, szakképzéssel és duális oktatással, a digitális készségekkel, az egész életen át tartó tanulással, az aktív munkaerőpiaci politikákkal, a gyermekek és az ifjúság hozzáféréseibe és lehetőségeibe való beruházással kapcsolatos szakpolitikákkal, valamint a generációs szakadék áthidalására irányuló politikákkal – a berendezések beszerzése mellett ösztönözniük kell a kompetenciák fejlesztését, és e reformokat és beruházásokat össze kell hangolni az ifjúsági garanciával és más nemzeti intézkedésekkel; hangsúlyozza, hogy a gyermekeket érintő reformokat és beruházásokat össze kell hangolni a gyermekgarancia elveivel, és azoknak minden szegénységben élő gyermek magas színvonalú közszolgáltatásokhoz, ingyenes egészségügyi ellátáshoz, ingyenes oktatáshoz, ingyenes gyermekgondozáshoz, tisztességes lakhatáshoz és megfelelő táplálkozáshoz való jogára kell összpontosítaniuk;

24. üdvözli a szociális jogok európai pillérének végrehajtásához, valamint a foglalkoztatás, az oktatás, az egészségügy és a szociális ellátás terén tett uniós kezdeményezésekhez hozzájáruló tervekben foglalt, a társadalmi kohézió erősítését, a szociális védelmi rendszerek megerősítését, valamint a sebezhetőség csökkentését célzó intézkedéseket; emlékezteti a Bizottságot, hogy a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési terveknek meg kell felelniük az értékelési kritériumoknak, és felszólítja a Bizottságot, hogy gondosan mérje fel az egyes intézkedések társadalmi következményeit és hatását a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szembe fordított rendeletnek való megfelelés biztosítása érdekében; ezért ragaszkodik ahhoz, hogy a Bizottság biztosítsa, hogy minden egyes terv megfelelően tükrözze ezeket a kritériumokat;

25. úgy véli, hogy a zöld és digitális beruházások nagy lehetőségeket rejtenek magukban a minőségi munkahelyteremtés, az egyenlőtlenségek csökkentése és a digitális szakadék csökkentése terén; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a legkiszolgáltatottabb közösségek és régiók – például az átmenetben lévő, hagyományosan lignit- és szénbányászati régiók –, valamint az éghajlatváltozás által leginkább érintett régiók részesüljenek a zöld és digitális beruházások előnyeiből; hangsúlyozza, hogy a maximális hatás biztosítása érdekében a zöld és digitális beruházások várható társadalmi és gazdasági megtérülését meg kell határozni a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervekben;

26. kéri, hogy a Bizottság és a Tanács biztosítsa, hogy a helyreállítási és rezilienciaépítési tervek előkészítése és végrehajtása során vegyék figyelembe és mozdítsák elő a nemek közötti egyenlőséget és a mindenki számára biztosítandó esélyegyenlőséget, valamint e célkitűzések általános érvényesítését; elvárja, hogy a Bizottság az Európai Számvevőszék 10/2021. sz. különjelentésével összhangban szisztematikusan gyűjtse össze és elemezze a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz végrehajtására vonatkozó, nemek szerint lebontott adatokat, valamint tegyen jelentést ezekről; mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a legtöbb helyreállítási és rezilienciaépítési terv nem járul hozzá jelentős mértékben ezekhez a célkitűzésekhez és nem érvényesíti azokat, továbbá nem tartalmaz egyértelmű és konkrét intézkedéseket a nemek közötti egyenlőtlenség problémájának kezelésére, ezáltal potenciálisan kockáztatva azt, hogy veszélyezteti e tervek azon képességét, hogy enyhítsék a válság nőkre gyakorolt társadalmi és gazdasági hatásait és reagáljanak az országspecifikus ajánlásokra;

27. kéri a Bizottságot, hogy az agresszív adótervezés, az adókijátszás vagy az adókikerülés és a pénzmosás elleni nem hatékony intézkedések ellen küzdő nemzeti intézkedéseket vizsgálva értékelje a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési terveket;

28. emlékeztet, hogy a helyreállítási és rezilienciaépítési terveknek koherens csomag révén intézkedéseket kell tartalmazniuk a reformok és a közberuházási projektek végrehajtására vonatkozóan; emlékezteti a Bizottságot, hogy a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési terveknek olyan fenntartható és növekedést ösztönző reformokat és beruházásokat kell kezelniük, amelyek kezelik a tagállamok gazdaságainak stratégiai gyengeségeit, és hogy e célból minden tervtől elvárják, hogy hatékonyan hozzájáruljon a vonatkozó országspecifikus ajánlásokban azonosított kihívások összességének vagy jelentős részének kezeléséhez, beleértve ezek költségvetési szempontjait is; hangsúlyozza, hogy a helyreállítási és rezilienciaépítési terveknek összhangban kell lenniük az európai szemeszter keretében meghatározott releváns országspecifikus kihívásokkal és prioritásokkal, és hozzá kell azokat igazítani a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szembe fordított rendelethez; kiemeli, hogy valamennyi intézkedést – különösen a digitális és zöld átalakuláshoz kapcsolódókat – társadalmi szempontból is értékelni kell; ragaszkodik ahhoz, hogy a Bizottság fordítson különös figyelmet annak biztosítására, hogy a javasolt reformok valódiak, újak és ambiciózusabbak legyenek, és a lehető leghamarabb megkezdődjenek;

2021. június 10., csütörtök

29. felhívja az Európai Bizottságot, hogy biztosítsa az egyensúlyt a reformok és a beruházások között, valamint a nemzeti tervek – köztük az új reformok – összhangját a vonatkozó országspecifikus ajánlásokban azonosított meglévő eredményekkel és kihívásokkal;
30. hangsúlyozza, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szülő rendelet egyik célkitűzése a minőségi foglalkoztatás megteremtése, és hogy ezt egy átfogó reform- és beruházási csomag, valamint stabil szerződések, tisztességes bérek, kollektív tárgyalási lefedettség és szociális védelmi minimumok előmozdítása révén kell megvalósítani, beleértve a szegénységi küszöböt meghaladó tisztességes nyugdíjakat is;
31. sajnálja, hogy a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési terveket nem hangolják össze kellőképpen a partnerségi megállapodásokkal és az olyan uniós programokkal, mint az InvestEU; felszólít a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz, a partnerségi megállapodások, az InvestEU és más uniós fellépések közötti szinergiák és kiegészítő jelleg megteremtésére; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy segítsék elő az InvestEU nemzeti komponensének felhasználását, amely különösen a kkv-k fizetőképességét támogató eszközök létrehozását segíthetné;
32. emlékezteti a Bizottságot, hogy a kkv-k és az induló innovatív vállalkozások jelentős mértékű bevonása a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szülő rendelet kifejezett célkitűzése, többek között a közbeszerzési eljárásokban; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz forrásai elsősorban ne a nagyvállalatok javát szolgálják, és ne veszélyeztessék a tisztességes versenyt; felhívja a Bizottságot, hogy fordítsa a legnagyobb figyelmet annak biztosítására, hogy a kkv-k és az induló vállalkozások részesüljenek a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközből származó finanszírozásból, többek között mérföldkövek meghatározása és a programok tagállami végrehajtására vonatkozó, folyamatos iránymutatás révén; javasolja, hogy többek között közös mutatók révén vonják be a folyamatban lévő nyomon követésbe a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz forrásainak azon részét, amelyek végső kedvezményezettjei kkv-k;

Az érdekelt felek bevonása

33. emlékeztet arra, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szülő rendelet 18. cikke (4) bekezdésének q) pontja kimondja, hogy a nemzeti helyreállítási és rugalmassági terveknek a következőket kell tartalmazniuk: „a nemzeti jogi kerettel összhangban a helyi és regionális hatóságokkal, a szociális partnerekkel, a civil társadalmi szervezetekkel, az ifjúsági szervezetekkel és más releváns érdekelt felekkel folytatott konzultációs folyamat összefoglalása, valamint annak ismertetése, hogy az érdekelt felek észrevételei hogyan jelennek meg a helyreállítási és rezilienciaépítési tervben”; felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze a tagállamokat, hogy valamennyi nemzeti érdekelt féllel konzultáljanak, és biztosítsák többek között a civil társadalom, a szociális partnerek, valamint a helyi és regionális hatóságok bevonását a tervek végrehajtásába és különösen azok nyomon követésébe annak biztosítása érdekében, hogy a jövőbeli módosításokról vagy esetleges új tervekről konzultációkra kerüljön sor;
34. emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 152. cikke kimondja, hogy az Unió saját szintjén elismeri és előmozdítja a szociális partnerek szerepét, és tiszteletben tartja autonómiájukat; hangsúlyozza, hogy a nemzeti parlamentek, a helyi és regionális hatóságok, a szociális partnerek, a nem kormányzati szervezetek és a civil társadalom megfelelő bevonása a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervek előkészítésébe és végrehajtásába döntő fontosságú a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervek és a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz egészének sikere szempontjából, a tervek iránti nemzeti felelősségvállalás fokozása, a források gyors, átlátható, hatékony és megfelelő felhasználásának biztosítása, az átláthatóság növelése, valamint az átfedések, a hiány és a kettős finanszírozás megelőzése érdekében; visszhangozza a Régiók Bizottsága és más érdekelt felek által felvetett aggályokat, és sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy számos tagállam nem vonta be, vagy csak nem megfelelően vonta be a regionális és helyi hatóságokat a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervek kidolgozási folyamatába, valamint e folyamatok átláthatatlansága miatt, annak ellenére, hogy támaszkodtak rájuk a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz forrásai nagy részének felhasználása során; sajnálatát fejezi ki továbbá amiatt, hogy egyes esetekben még a nemzeti parlamentek sem kaptak megfelelő szerepet vagy tájékoztatást; ösztönzi az Európai Bizottságot, hogy alakítson ki strukturált párbeszédet a regionális és helyi hatóságokkal, és folytasson célzott párbeszédet az európai szociális partnerekkel;

Intézkedések, mérföldkövek és célok

35. kitar amellet, hogy minden reformot és beruházást releváns, egyértelmű, részletes és megfelelően nyomon követhető mérföldkövekhez, célokhoz és költségvetéshez kell kötni, amelyek biztosítják különösen a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szülő rendeletnek és az uniós vívmányoknak való teljes megfelelést, a tagállamok egyértelmű kötelezettségvállalásait képviselve;
36. kéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy a tanácsi végrehajtási határozatban és a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervekben megállapított mérföldkövek és célok teljesítésének értékelése előtt a Parlament megkapja a mérföldkövek és célok teljesítésére vonatkozó előzetes megállapításokat, amint azt a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szülő rendelet 25. cikkének (4) bekezdése előírja;

2021. június 10., csütörtök

37. emlékezteti a Bizottságot, hogy a beruházásokat reformoknak kell kísérniük, és felhív arra, hogy minden jóváhagyott visszamenőleges intézkedést egyértelműen kísérjenek megfelelő mérföldkövek és célok, és e beruházások teljesítsék a jogszabályban foglalt valamennyi előírást, és felkéri a tagállamokat, hogy körültekintően alkalmazzák ezt a rendelkezést; megismétli, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz olyan projektek támogatására szolgál, amelyek tiszteletben tartják az uniós finanszírozás addicionalitásának elvét; megjegyzi, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz által finanszírozott, tényleges hozzáadott értéket képviselő projektek hiánya korlátozhatja az eszköz makrogazdasági hatását;

38. hangsúlyozza, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz irányítására, végrehajtására vagy nyomon követésére nemzeti szinten létrehozott struktúráknak megfelelőnek kell lenniük a helyreállítási és rezilienciaépítési tervekben foglalt intézkedések tartós hatásának támogatásához;

Intézményi reziliencia, kormányzás, igazgatási kapacitás és jogállamiság

39. emlékeztet arra, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköznek és az egyes nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési terveknek teljes mértékben tiszteletben kell tartaniuk a jogállamiságról szóló rendeletet⁽⁶⁾, és hogy az e tervekben megfogalmazott intézkedések nem lehetnek ellentétesek az EUSZ 2. cikkében foglalt uniós értékekkel; ragaszkodik ahhoz, hogy e célból a Bizottságnak biztosítania kell, hogy az értékelési és végrehajtási szakaszban semelyik terv vagy intézkedés se legyen ellentétes ezekkel az értékekkel, továbbá kéri a Bizottságot, hogy a felülvizsgálat érdekében tegye meg a megfelelő lépéseket;

40. hangsúlyozza, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz és a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervek sikeréhez szilárd átláthatóságra és elszámoltathatóságra van szükség a Bizottság, a tagállamok és valamennyi végrehajtó partner részéről; felhívja a Bizottságot, hogy emelje meg az Európai Számvevőszék, az Európai Csalás Elleni Hivatal és az Európai Ügyészség finanszírozását, és biztosítsa számukra az e példátlan összegű uniós kiadások ellenőrzéséhez szükséges pénzügyi és emberi erőforrásokat; felhívja a Bizottságot, hogy még az idén nyújtsa be költségvetés-módosítási tervezetet vagy átcsoportosítás iránti kérelmet az ilyen költségvetési igények mérséklésére;

41. emlékeztet arra, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz végrehajtását a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvével összhangban kell végezni, beleértve a csalás – többek között az adócsalás, adókijátszás –, a korrupció és az összeférhetlenség eredményes megelőzését és üldözését, és arra kell törekedni, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközből és más uniós programokból – különösen a nemzeti tervekhez kapcsolódó kormányzási struktúrákban – elkerülhető legyen a kettős finanszírozás;

42. kéri a Bizottságot, hogy alaposan értékelje a tagállamok által a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz keretében biztosított források felhasználása során a korrupció, a csalás és az összeférhetlenségek megelőzése, felderítése és korrekciója érdekében javasolt intézkedéseket, és ezzel összefüggésben fordítson különös figyelmet arra, hogy a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervek elsősorban a vonatkozó országspecifikus ajánlásokhoz kapcsolódó valamennyi szükséges reformot, valamint a vonatkozó mérföldköveket és célokat tartalmazzák; sürgeti a Bizottságot, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz végrehajtása során gondosan kövesse nyomon az EU pénzügyi érdekeit érintő kockázatokat a jogállamiság elveinek megsértése vagy esetleges megsértése esetén, részletes és különös figyelmet fordítva a közbeszerzésre; elvárja, hogy a Bizottság ne teljesítsen semmilyen kifizetést a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz keretében, amennyiben a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz keretében biztosított források felhasználása során nem teljesülnek a korrupció, a csalás és az összeférhetlenségek megelőzését, feltárását és korrekcióját célzó intézkedésekhez kapcsolódó mérföldkövek;

43. felhívja a Bizottságot, hogy ragaszkodjon ahhoz, hogy a tagállamok hajtsanak végre reform- és beruházási intézkedéseket elsősorban olyan területeken, amelyek fokozzák az igazgatási és intézményi rezilienciát és a válsághelyzetekre való felkészültséget;

44. felszólítja a tagállamokat, hogy szabványos és interoperábilis elektronikus formátumban gyűjtsenek és rögzítsenek adatokat a végső kedvezményezettekről és a kedvezményezettekről, valamint a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközből finanszírozott projektek célkitűzéseiről, összegéről és helyszínéről, valamint használják a Bizottság által rendelkezésre bocsátandó egységes adatbányászati eszközt; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb véglegesítse az egységes adatbányászati eszközt; emlékeztet arra, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szemben a Bizottság által foglalt 22. cikkének (2) bekezdése előírja a tagállamok számára a szabványosított adatkategóriák gyűjtésének és az azokhoz való hozzáférés biztosításának kötelezettségét; emlékezteti a Bizottságot, hogy az ellenőrzés és kontroll céljából gondoskodjon e kötelezettségekről, és biztosítson összehasonlítható információkat a forrásoknak a nemzeti helyreállítási és

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2020/2092 rendelete (2020. december 16.) az uniós költségvetés védelmét szolgáló általános feltételrendszeréről (HL L 433. I, 2020.12.22., 1. o.).

2021. június 10., csütörtök

rezilienciaépítési terv keretében végrehajtott reformok és beruházási projektek végrehajtására irányuló intézkedésekkel kapcsolatos felhasználásáról; emlékezteti továbbá a Bizottságot arra, hogy biztosítani kell a végső kedvezményezettek átláthatóságát, és biztosítani kell, hogy megfelelő intézkedések álljanak rendelkezésre a kettős finanszírozás elkerülése érdekében;

A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok Parlament általi értékelése

45. hangsúlyozza, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szülő rendeletet követő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok – nevezetesen a Helyreállítási és rezilienciaépítési eredménytábláról szóló felhatalmazáson alapuló jogi aktus, valamint a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz eredményeinek mérésére vonatkozó közös mutatókat és a szociális kiadások bejelentésének módszertanát meghatározó felhatalmazáson alapuló jogi aktus – tervezetei nem felelnek meg a Parlament elvárásainak, és figyelembe kell venniük a helyreállítási és rezilienciaépítési párbeszéd vonatkozó elemeit; felhívja a Bizottságot, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szülő rendeletből következő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok jóváhagyásának ütemezése tekintetében biztosítsa a teljes átláthatóságot;

46. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy megállapodás jöjjön létre a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervek értékelésére szolgáló társadalmi nyomonkövetési módszertanról annak biztosítása érdekében, hogy a tervekben meghatározott intézkedések hozzájáruljanak a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szülő rendeletben meghatározott szociális célkitűzésekhez; úgy véli, hogy a szociális nyomon követés módszertanának követnie kell a szociális jogok európai pillérének struktúráját, és elemeznie kell, hogy mennyiben járul hozzá a pillér végrehajtásához;

47. megállapítja, hogy a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervek végrehajtása terén elért előrehaladás értékeléséhez szükséges eredménytáblának és közös mutatóknak az általános és konkrét célkitűzések elérése érdekében a hat pillér mindegyikében hatékonyan kell lenniük; kitart amellett, hogy a szociális eredménytábla a felfelé irányuló társadalmi konvergencia irányába tett előrelépés nyomon követésére szolgáló legjobb értékelési mechanizmus; felhívja a Bizottságot, hogy a szociális eredménytábla szociális mutatóit – különösen a tisztességes munkához, a társadalmi igazságossághoz és az esélyegyenlőséghez, a szilárd szociális jóléti rendszerekhez és a méltányos mobilitáshoz kapcsolódó mutatókat – építse be a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz társadalmi előrehaladásról szóló jelentésébe, a tervek nyomon követéséhez és értékeléséhez használandó közös mutatókba, valamint a szociális nyomon követés módszertanába, beleértve a gyermekgaranciát és az ifjúsági garanciát is; hangsúlyozza, hogy a Parlament alaposan meg fogja vizsgálni a Bizottság által ezzel kapcsolatban benyújtandó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat annak megállapítása érdekében, hogy a szociális mutatók, az eredménytábla és a szociális módszertan összeegyeztethető-e a célkitűzésekkel, valamint annak ellenőrzése érdekében, hogy szükség van-e kifogás emelésére;

Következtetések

48. felszólítja a Bizottságot, hogy a benyújtott terveket megfelelően és a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szülő rendelettel összhangban értékelje; komoly aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervek számos intézkedése megfelel-e az alapul szolgáló, Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szülő rendelet követelményeinek, és kéri a Bizottságot, biztosítsa, hogy a tervek minden eleme teljes mértékben összhangban álljon a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szülő rendeletben foglaltakkal;

49. emlékezteti a Bizottságot azon kérésére, hogy teljesítse a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szülő rendelet szerinti azon kötelezettségeit, amelyek értelmében a Parlament rendelkezésére kell bocsátania minden vonatkozó információt a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szülő rendelet végrehajtásának jelenlegi állásáról, és figyelembe kell vennie a helyreállítási és rezilienciaépítési párbeszéd során kifejtett nézetekből fakadó valamennyi elemet, beleértve az illetékes bizottságok által megosztott és a plenáris ülésen elhangzott nézeteket is; üdvözli a Bizottság arra irányuló fokozott erőfeszítéseit, hogy megfelelő tájékoztatást nyújtson a Parlamenttel tartott rendszeres találkozók során;

50. ismét hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak gondoskodnia kell arról, hogy a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervek tartalmazzanak olyan rendelkezéseket, amelyek biztosítják, hogy az uniós finanszírozás kedvezményezettjei elismerjék az uniós finanszírozás eredetét és biztosítsák annak láthatóságát, többek között adott esetben az Unió emblémája és a támogatásra utaló megfelelő szöveg: „az Európai Unió támogatásával – NextGenerationEU” feltüntetésével;

51. üdvözli a Bizottságnak a Parlament írásbeli kérdéseire adott írásbeli válaszait, valamint a nemzeti tervek gépi fordítását, és elvárja, hogy választ kapjon minden jövőbeli tájékoztatási kérelemre, például a nemzeti tervek értékelésére szolgáló mátrixra; megismétli a Parlament azon elvárását, hogy a tájékoztatást világos és összehasonlítható formában, kellő időben kell benyújtani;

52. emlékezteti a Tanácsot arra, hogy különösen a végrehajtási határozat elfogadásának fázisában a „Tanács előkészítő szerveinek keretében tartott viták releváns eredményeit meg kell osztani az Európai Parlament illetékes bizottságával”;

53. felkéri a Bizottságot, hogy a helyreállítási és rezilienciaépítési párbeszéd során továbbra is nyílt, átlátható és konstruktív megközelítést alkalmazzon;

2021. június 10., csütörtök

54. emlékeztet a Parlament 2020-as álláspontjára egy erősebb gazdaságélénkítési tervre vonatkozóan, és felkéri a Bizottságot és a Tanácsot annak értékelésére, hogy szükség van-e további intézkedésekre és forrásokra a válság kezeléséhez;

o

o o

55. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, az Európai Tanácsnak és a Bizottságnak.

2021. június 10., csütörtök

P9_TA(2021)0289

A gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény megsértése és kiskorúak marokkói hatóságok általi használata a ceutai migrációs válságban**Az Európai Parlament 2021. június 10-i állásfoglalása az ENSZ gyermekjogi egyezményének megsértéséről és arról, hogy a marokkói hatóságok hogyan vetettek be kiskorúakat a ceutai migrációs válságban (2021/2747(RSP))**

(2022/C 67/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Marokkóról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen az EU–Marokkó megállapodásról szóló 2019. január 16-i állásfoglalására ⁽¹⁾, valamint a gyermekek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 30. évfordulója alkalmából kiadott, a gyermekek jogairól szóló 2019. november 26-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a gyermek jogairól szóló, 1989. november 20-i ENSZ-egyezményre, és különösen a gyermek mindenek felett álló érdekének elvére (3. és 18. cikk),
- tekintettel az ENSZ Gyermekjogi Bizottságának általános megjegyzéseire, és különösen a 14. számú megjegyzésre,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára,
- tekintettel Marokkónak az egyes európai országokban illegálisan tartózkodó, kísérő nélküli marokkói kiskorúak kérdéséről szóló, 2021. június 1-jei nyilatkozatára,
- tekintettel a marokkói külügyminisztériumnak, az afrikai együttműködésnek és a marokkói külföldön élő személyeknek a spanyol–marokkói válságról szóló, 2021. május 31-i két nyilatkozatára,
- tekintettel az egyrészt az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészt a Marokkói Királyság közötti társulás létrehozásáról szóló, 2000-ben hatályba lépett euromediterrán megállapodásra ⁽³⁾, valamint a 2013. évi mobilitási partnerségre,
- tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének a 2021. május 18-i Külügyek Tanácsát követően kiadott sajtónyilatkozataira,
- tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének a „Megújított partnerség a déli szomszédsággal – Új program a földközi-tengeri térség számára” című, 2021. február 9-i közös közleményére (JOIN (2021)0002),
- tekintettel a Spanyol Királyság és a Marokkói Királyság között 2007. március 6-án Rabatban aláírt és 2012. október 2-án hatályba lépett, a kísérő nélküli kiskorúak jogellenes kivándorlásának megelőzéséről, valamint a védelmük és összehangolt visszatérésük területén való együttműködésről szóló megállapodásra,
- tekintettel a Nemzetközi Migrációs Szervezetnek a közelmúltban Ceutába (Spanyolország) érkezőkről szóló, 2021. március 27-i nyilatkozatára,
- tekintettel eljárási szabályzata 144. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (4) bekezdésére,

⁽¹⁾ HL C 411., 2020.11.27., 292. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0066.

⁽³⁾ HL L 70., 2000.3.18., 2. o.

2021. június 10., csütörtök

- A. mivel az Európai Unió és a Marokkói Királyság közötti kapcsolatok jogilag a 2000. évi társulási megállapodáson alapulnak; mivel Marokkó közeli szomszédként az EU kiemelt partnere a politikai és gazdasági együttműködés, valamint a kereskedelmi, technikai és fejlesztési együttműködés terén, amint azt az e célt szolgáló eszközök is tükrözik, amelyek magukban foglalják az éves cselekvési programokat, az Afrikát támogató uniós szükséghelyzeti alapot, az Európai Szomszédsági Támogatási Eszközt és a Globális Európa programot, valamint Marokkónak az Erasmus+-ban való részvételét, illetve az európai szomszédságpolitika keretében 2008-ban biztosított „kiemelt státuszt”; mivel Marokkó az európai szomszédságpolitika keretében nyújtott uniós források harmadik legnagyobb kedvezményezettje;
- B. mivel a jelenlegi válság példátlan diplomáciai feszültségekhez vezetett egyrészt Marokkó, másrészt Spanyolország és az EU között; mivel bármi is legyen a Ceutában kialakított helyzet mögött rejlő cél, ez az indokolhatatlan esemény nem egyeztethető össze a két fél között különösen a migráció területén régóta fennálló együttműködéssel és bizalom alapuló kapcsolattal; mivel a kapcsolatokat a jószomszédi viszonyon keresztül meg kell őrizni és vissza kell állítani a válságot megelőző állapotra, és elő kell mozdítani a kölcsönösen előnyös kapcsolatokat azáltal, hogy végrehajtják a közelmúltban közzétett, a földközi-tengeri térségre vonatkozó új uniós menetrendet a déli szomszédsággal való megújított partnerség keretében, amelyben Marokkót felkéri az EU-val való partnerségének megerősítésére különböző területeken;
- C. mivel 2021. május 17-től példátlan mértékben megugrott a spanyol területre való átkelés, és mintegy 9000 ember lépett be úszva vagy gyalogosan Ceutába, Spanyolország autonóm városába, miután a marokkói rendőrség ideiglenesen enyhítette a határellenőrzést, megnyitotta határkerítésének kapuit, és nem lépett fel az illegális belépés leállítására érdekében; mivel a spanyol biztonsági és fegyveres erők, nem kormányzati szervezetek és Ceuta polgárai által adott humanitárius válasz megakadályozta, hogy valódi tragédia alakuljon ki; mivel az illegálisan átkelő migránsok többsége marokkói állampolgár; mivel az emberek ilyen tömeges mozgása aligha tekinthető spontánnak; mivel legalább 1 200 kísérő nélküli kiskorú és sok teljes család érkezett; mivel egyes gyermekek átkelésüket megelőzően iskolában voltak, ezért nem rendelkeztek okmányokkal;
- D. mivel 2021. június 1-jén a marokkói hatóságok úgy határoztak, hogy megkönnyítik minden olyan kísérő nélküli, de azonosított marokkói gyermek újbóli belépését, aki szabálytalanul tartózkodik az Európai Unióban; mivel a Nemzetközi Migrációs Szervezet szerint sokakat már visszatoloncoltak családegyesítés és visszakövetés révén; mivel a spanyol hatóságok Ceutában forródrótot hoztak létre a gyermekek és a kísérő nélküli kiskorúak családjukhoz való visszatérése érdekében; mivel azonban sok gyermek még mindig Spanyolországban tartózkodik, például a Tarajal raktárépületben, valamint Pinier és Santa Amelia migrációs befogadó központjában Ceuta autonóm város gyámsága alatt, amíg megvizsgálják személyazonosságukat, személyes körülményeiket, kitettségüket, valamint az üldöztetés és helyrehozhatatlan sérelem kockázatát; mivel a családok kétségbeesetten keresik eltűnt gyermekeiket; mivel ez további kockázatokat jelenthet a gyermekek testi, lelki, szellemi, erkölcsi, spirituális és szociális fejlődésére nézve, amint azt az ENSZ gyermekjogi nyilatkozata is rögzíti;
- E. mivel a gyermekek többségével azt hitték el, hogy Ceutában híres futballsztrárok játszanak mérkőzést, ahova ingyen bemehetnek, és hogy iskolai kiránduláson vesznek részt;
- F. mivel a kísérő nélküli kiskorúakkal, valamint a fizikai és mentális jólétükkel kapcsolatos valamennyi fellépés és döntés során elsődlegesen a gyermek mindenek felett álló érdekét kell figyelembe venni; mivel ezért – valamennyi érintett hatóság egyetértésével és segítségével – fogadni kell ezeket a gyermekeket, és megfelelő és megerősített együttműködéssel meg kell találni szüleiket vagy közeli családtagjaikat, és a nemzetközi jog előírásainak megfelelően biztonságosan vissza kell őket juttatni családjukhoz, mivel nem szándékosan hagyták el családjaikat; mivel az EU gyermekjogi stratégiájában a Bizottság azt ajánlotta a tagállamoknak, hogy erősítsék meg a kísérő nélküli kiskorúakra vonatkozó gyámsági rendszereiket, különösen az Európai Gyámsági Hálózat tevékenységeiben való részvétel révén; mivel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény értelmében a fogadó országoknak garantálniuk kell a migráns gyermekek valamennyi jogát, többek között a határellenőrzéssel és a visszatéréssel kapcsolatban is;
- G. mivel a válságot Marokkó egy politikai és diplomáciai patthelyzet miatt provokálta ki, miután Brahim Ghalit, a Polisario Front vezetőjét a Covid19-vírus okozta egészségi állapota miatt humanitárius okokból Spanyolországban kórházba vitték; mivel 2021. június 2-án a Front Polisario vezetője megérkezett Algériába;

2021. június 10., csütörtök

- H. mivel a Marokkó által 2021. május 31-én kiadott hivatalos nyilatkozatok hangsúlyozták, hogy a kétoldalú válság nem kapcsolódik a migráció kérdéséhez; mivel a marokkói külügyminiszter kezdetben elismerte, hogy a több ezer ember, köztük gyermekek tömeges belépése okozta válságot az váltotta ki, hogy Spanyolország fogadta a Polisario Front vezetőjét; mivel egy későbbi hivatalos nyilatkozatban a marokkói hatóságok elismerték, hogy a valódi ok Spanyolország Nyugat-Szaharával kapcsolatos állítólagosan kétértelmű álláspontja;
- I. mivel az Európai Tanács 2021. május 24–25-i rendkívüli ülésén az uniós vezetők megerősítették, hogy teljes mértékben támogatják Spanyolországot, és hangsúlyozták, hogy a spanyol határok az EU külső határai; mivel a Külügyek Tanácsának 2021. május 18-i ülésén is megvitaták a ceutai helyzetet, és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője az EU nevében teljes szolidaritásáról és támogatásáról biztosította Spanyolországot; mivel tiszteletben kell tartani a nemzetközi jogot, valamint a szuverenitást, a területi integritást és az államhatárok sérthetlenségének elvét;
- J. mivel a Tanács 2000-ben tárgyalási megbízást adott a Bizottságnak a Marokkóval kötendő visszafogadási megállapodás megkötésére; mivel mindeztidáig nem véglegesítették a megállapodást és azt nem fogadták el;
- K. mivel a marokkói hatóságoknak meg kell könnyíteniük a Spanyolország déli részén rekedt csaknem 13 000 idénymunkás visszatérését, akik a következő hetekben terveznek utazni;
1. elutasítja, hogy Marokkó egy uniós tagállammal szembeni politikai nyomásyakorlásra használja a határellenőrzést és a – különösen a kísérő nélküli kiskorúakat érintő – migrációt; különösen elítéli a gyermekek, a kísérő nélküli kiskorúak és a családok részvételét a Marokkóból a spanyol Ceuta városába tartó tömeges határátlépésben, ami egyértelműen veszélyezteti életüket és biztonságukat; sajnálatát fejezi ki a politikai és diplomáciai válság elmélyülése miatt, amely nem áthatja alá sem a Marokkói Királyság, valamint az Európai Unió és tagállamai közötti stratégiai, többdimenziós és privilegizált szomszédsági kapcsolatokat, sem pedig a terrorizmus elleni küzdelem, az ember- és kábítószer-kereskedelem, a migráció és a kereskedelem-politika terén régóta fennálló, bizalmon alapuló együttműködést; úgy véli, hogy a szoros partnerek közötti kétoldalú nézeteltéréseket diplomáciai párbeszéd útján kell rendezni; felszólít a közelmúltbeli feszültségek enyhítésére, valamint a konstruktív és megbízható EU–Marokkó partnerséghez való visszatérésre; megismétli, hogy támogatja e kapcsolat kölcsönös bizalmon és tiszteleten alapuló további előmozdítását; e tekintetben sürgeti Marokkót, hogy az együttműködés és a párbeszéd szellemében tartsa tiszteletben a határigazgatás és a migrációs mobilitás terén folytatott megerősített együttműködés iránti, régóta fennálló elkötelezettségét; hangsúlyozza az EU és Marokkó közötti olyan partnerség megerősítésének fontosságát, amely mindkét fél szükségleteit kiegyensúlyozottan és egyenlő feltételek mellett veszi figyelembe;
 2. üdvözlözi, hogy a marokkói hatóságok 2021. június 1-jén lépéseket tettek az Európai Unió területén szabálytalanul tartózkodó, azonosított, kísérő nélküli gyermekek újbóli belépésének megkönnyítése érdekében; felszólítja Spanyolországot és Marokkót, hogy szorosan működjenek együtt a gyermekek családjaikhoz történő hazaszállításának lehetővé tétele érdekében, és rámutat, hogy ezt a gyermek mindenek felett álló érdekének kell vezérelnie, azt a nemzeti és nemzetközi joggal összhangban kell végrehajtani, különös tekintettel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezményre, amelynek Marokkó 1990 óta aláíró fele, és amelyet két alkalommal is ratifikált (1993 júniusában és júliusában), valamint az EU és tagállamai, valamint Marokkó közötti vonatkozó megállapodásokra, így különösen a kísérő nélküli kiskorúak jogellenes kivándorlásának megelőzéséről, valamint a védelmük és összehangolt visszatérésük területén való együttműködésről szóló, a Spanyol Királyság és a Marokkói Királyság között létrejött megállapodásra; emlékeztet arra, hogy a család egységének elvét és a családegyesítési jogot mindig fenn kell tartani; hangsúlyozza, hogy a migrációs kihívásokkal kapcsolatos szoros együttműködés az EU és Marokkó közös érdeke; felszólítja a Marokkói Királyságot, hogy maradéktalanul tartsa tiszteletben kötelezettségvállalásait, mivel alapvető fontosságú a gyermekek családjaikhoz való biztonságos visszatérésének biztosítása, a nemzetközi jog szerinti jogaik megőrzése mellett;
 3. emlékeztet arra, hogy Ceuta az EU külső határa, amelynek védelme és biztonsága az Európai Unió egészét érinti; üdvözlözi az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség gyors reakcióját, amelynek keretében forrásokat ajánl fel a spanyol kormány támogatására annak érdekében, hogy segítsen megbirkózni a válság következtében felmerülő migrációs kihívásokkal; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson sürgősségi finanszírozást a ceutai helyzet kezelésére, beleértve a kísérő nélküli gyermekek menedékkapacitásának bővítését;
 4. teljes szolidaritásáról biztosítja Ceuta polgárait, és üdvözlözi az autonóm város spanyol biztonsági szervei és hadserege, valamint a nem kormányzati szervezetek és a ceutai polgárok hatékony és professzionális reakcióját a válság kezelése terén, amellyel számos életet sikerült megmenteni; üdvözlözi, hogy a spanyol hatóságok az uniós joggal és a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezménnyel összhangban védelmet biztosítanak a kísérő nélküli gyermekek számára;

2021. június 10., csütörtök

5. megismétli az EU Nyugat-Szaharával kapcsolatos konszolidált álláspontját, amely az ENSZ Biztonsági Tanácsának határozataival összhangban a nemzetközi jog teljes körű tiszteletben tartásán, valamint az igazságos, tartós, békés és kölcsönösen elfogadható tárgyalásos megoldás elérésére irányuló, ENSZ által vezetett politikai folyamaton alapul;
 6. ismételten hangsúlyozza az uniós tagállamok nemzeti határainak sérthetlenségét, valamint az uniós tagállamok területi integritásának teljes és alku tárgyát nem képező tiszteletben tartását, mint a nemzetközi jog alapelvét és az európai szolidaritás elvét; emlékeztet arra, hogy a tagállamok területi szuverenitásának aláásása nem tűrhető el;
 7. sürgeti a Bizottságot és a Marokkói Királyságot, hogy a lehető leghamarabb működjenek együtt és kössenek hivatalosan egy EU–Marokkó visszafogadási megállapodást, a szükséges jogi biztosítékokkal együtt; meggyőződése, hogy a Földközi-tenger déli partján fekvő országokkal való jövőbeli uniós együttműködésnek azon a hosszú távú célkitűzésen kell alapulnia, hogy a gazdasági fejlődés, a beruházások és az új munkalehetőségek teremtése, valamint a régió valamennyi gyermeke számára a minőségi oktatás előmozdítása révén kezeljék az irreguláris migráció kiváltó okait;
 8. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének / az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint Marokkó kormányának és parlamentjének.
-

2021. június 10., csütörtök

P9_TA(2021)0290

A Sri Lanka-i helyzet, különösen a terrorizmus megelőzéséről szóló törvény alapján történő letartóztatások**Az Európai Parlament 2021. június 10-i állásfoglalása a Srí Lanka-i helyzetről, különösen a terrorizmus megelőzéséről szóló törvény alapján történő letartóztatásokról (2021/2748(RSP))**

(2022/C 67/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Srí Lankáról szóló korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosának Hivatala „A megbékélés, az elszámoltathatóság és az emberi jogok előmozdítása Srí Lankán” című, 2021. február 9-i jelentésére,
 - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának „A megbékélés, az elszámoltathatóság és az emberi jogok előmozdítása Srí Lankán” című, 2021. március 23-i határozatára,
 - tekintettel a terrorizmus megelőzéséről szóló Srí Lanka-i törvény alapján 2021. március 12-én közzétett 2021. évi 01. rendeletre,
 - tekintettel az ENSZ emberi jogoknak és alapvető szabadságoknak a terrorizmus elleni küzdelem vonatkozásában történő előmozdításával és védelmével foglalkozó különleges előadójának „Látogatás Srí Lankán” című, 2018. december 14-i jelentésére,
 - tekintettel Michelle Bachelet, az ENSZ emberi jogi főbiztosának Srí Lankáról szóló, 2021. február 24-i nyilatkozatára,
 - tekintettel az Európai Unió 2019. november 16-i Srí Lanka-i elnökválasztáson részt vevő választási megfigyelő küldöttségének 2020. januári végleges jelentésére,
 - tekintettel az 1948-ban elfogadott Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
 - tekintettel a Polgári és Politikai Jogok 1966. évi Nemzetközi Egyezségokmányára,
 - tekintettel az Unió Általános Preferenciarendszer Plusz (GSP+) speciális ösztönző programjára, amelynek Srí Lanka is kedvezményezettje,
 - tekintettel eljárási szabályzata 144. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel Srí Lankát egy elhúzódó, több évtizedig tartó polgárháború sújtotta, amely 2009-ben ért véget, és amelynek során mindkét fél súlyosan megsértette az emberi jogokat;
- B. mivel a Srí Lanka-i emberi jogi helyzet folyamatosan romlik, mivel az új kormány gyorsan eltért a korábbi kormányok korlátozott haladásától; mivel az országban gyors ütemben szűkül a civil társadalom és a független média mozgásteréje;
- C. mivel a terrorizmus megelőzéséről szóló vitatott törvény 1979 óta van érvényben Srí Lankán, és széles hatáskört biztosít a rendőrség számára polgári gyanúsítottak felkutatására, letartóztatására és fogva tartására; mivel a terrorizmus megelőzéséről szóló törvényben biztosított széles hatáskörök oda vezettek, hogy következetes és megalapozott állítások szerint kínzásokra, szexuális visszaélésekre, kényszerrel megszerzett vallomásokra és a jogszerű eljárás szisztematikus megtagadására került sor;
- D. mivel az ENSZ emberi jogi főbiztos a Srí Lankáról szóló legutóbbi jelentésében ismételt felszólított arra, hogy az új letartóztatásokra vonatkozóan vezessenek be moratóriumot a terrorizmus megelőzéséről szóló törvény alkalmazására mindaddig, amíg azt a legjobb nemzetközi gyakorlatokat követő jogszabályok fel nem váltják;

2021. június 10., csütörtök

- E. mivel Srí Lanka kormánya 2021. március 9-én kiadta a 2021. évi 01. sz. rendeletet, amely kiterjesztette a terrorizmus megelőzéséről szóló törvényt, és többek között „vallási, faji vagy közösségi diszharmónia” okozása miatt két év tárgyalás nélküli fogva tartást tesz lehetővé;
- F. mivel a terrorizmus megelőzéséről szóló törvényt rendszeresen alkalmazzák Srí Lankán a muzulmánok és kisebbségi csoportok, köztük Ahnaf Jazeem 26 éves muzulmán tanár és költő, valamint Hejaaz Hizbullah, kisebbségi jogokért és jogállamiságért harcoló jól ismert ügyvéd önkényes letartóztatására és fogva tartására;
- G. mivel 2017. május 19-én Srí Lanka visszakapta a GSP+ keretében a nagyvonalú vámkedvezményekhez való hozzáférést azzal a feltétellel, hogy felváltja a terrorizmus megelőzéséről szóló törvényét, és ténylegesen végrehajt 27 nemzetközi egyezményt, köztük az emberi jogi egyezményeket; mivel az Európai Unió többször is aggodalmának adott hangot a terrorizmus megelőzéséről szóló törvény miatt, és megállapította, hogy Srí Lanka annak ellenére sem helyezte hatályon kívül a jogi aktust, hogy erre kötelezettséget vállalt;
- H. mivel a Srí Lanka-i parlament 2020. október 20-án elfogadta az alkotmány 20. módosítását, megerősítve ezáltal a végrehajtó elnöki rendszert;
- I. mivel közel 12 évvel a háború vége után az elszámoltathatóságra és a megbékélésre irányuló nemzeti kezdeményezések több alkalommal sem hoztak eredményt, ami tovább erősítette a büntetlenséget és elmélyítette az áldozatok rendszer iránti bizalmatlanságát;
- J. mivel egyértelmű jelei vannak annak, hogy Srí Lankán felgyorsult a polgári kormányzati funkciók militarizálása; mivel 2020 óta legalább 28 szolgálatban lévő vagy volt katonai és hírszerzési munkatársat neveztek ki kulcsfontosságú közigazgatási pozícióba; mivel e kinevezettek között legalább két olyan magas rangú katonai tisztviselő is van, akik az ENSZ jelentései szerint a konfliktus utolsó éveiben állítólag háborús bűncselekményekben és emberiesség elleni bűncselekményekben vettek részt; mivel számos rendőrségi őrizetben lévő gyanúsítottat, valamint Srí Lanka-i börtönkomplexumokban fogva tartottakat gyilkoltak meg; mivel a rendőrségi őrizetben bekövetkezett legutóbbi halálesetekre 2021 májusában került sor; mivel a Mahara börtönben 11 fogvatartottat gyilkoltak meg, 117-en pedig megsébesültek, amikor az örök 2020 novemberében tüzet nyitottak a Covid19-járvány miatti zavargások megfékezésére;
- K. mivel a Srí Lanka-i hatóságok 2019-ben halálbüntetést szabtak ki kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények miatt, annak ellenére, hogy az országban 1976 óta a halálbüntetés alkalmazására vonatkozóan moratórium van érvényben;
1. mélyszéges aggodalmának ad hangot amiatt, hogy Srí Lanka riasztó úton halad az ismétlődő, súlyos emberi jogi jogsértések felé, amint az az országról szóló legutóbbi ENSZ-jelentésben is szerepel, amely a korai figyelmeztető jelek között említi a polgári kormányzati funkciók gyors militarizálását, a fontos alkotmányos biztosítékok érvénytelenítését, az elszámoltathatósággal szembeni politikai akadályokat, a kirekesztő retorikát, a civil társadalom megfélemlítését és a terrorizmus elleni törvények alkalmazását;
 2. ismételten hangsúlyozza, hogy határozottan ellenzi a terrorizmus megelőzéséről szóló jelenlegi törvény folyamatos alkalmazását; felhívja a Srí Lanka-i hatóságokat, hogy tegyenek eleget azon kötelezettségvállalásuknak, hogy felülvizsgálják a törvényt, és azt a legjobb nemzetközi gyakorlatokat követő terrorizmusellenes jogszabályokkal váltják fel; felszólít továbbá a deradikalizálódásra vonatkozó rendeletek azonnali felfüggesztésére;
 3. rámutat arra, hogy a 2021. évi 01. rendelet nem ír elő a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 9. cikkében foglaltak szerinti eljárási garanciákat a szabadságuktól megfosztott személyek számára, és sérti a Srí Lanka alkotmányának 13. cikke szerinti saját alkotmányos garanciáit; emlékeztet arra, hogy a hasonló jogszabályok által szabályozott deradikalizációs, rehabilitációs és reintegrációs központokban a múltban súlyos emberi jogi jogsértéseket követtek el, például kínzást és a bántalmazás egyéb formáit – többek között szexuális és nemi alapú erőszakot – alkalmaztak;
 4. súlyos aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a terrorizmus megelőzéséről szóló törvény alapján többek között civil társadalmi aktivistákat, ügyvédeket, írókat és költőket – például Hejaaz Hizbullahot és Ahnaf Jazeemet – jogszerű eljárás és az igazságszolgáltatáshoz való jog nélkül önkényesen letartóztatnak és fogva tartanak; aggodalommal veszi tudomásul Shani Abeysekara, a bűnügyi nyomozó osztály korábbi igazgatójának fogva tartását; sürgeti Srí Lanka kormányát, hogy haladéktalanul biztosítson tisztességes eljárást az érvényes vádak alapján fogva tartottak számára, és vádak hiányában feltétel nélkül bocsássa szabadon őket;
 5. elítéli a Srí Lankán élő vallási kisebbségekkel, többek között a keresztényekkel, az ahmadi muszlimokkal, a síitákkal és a hindukkal szembeni, folyamatosan jelen lévő megkülönböztetést és erőszakot; felszólítja Srí Lanka kormányát, hogy egyértelműen ítélje el a gyűlöletbeszédet, a vallási és etnikai csoportokkal szembeni erőszakra és megkülönböztetésre való uszítást az országban, és vonja felelősségre azokat, akik – többek között a kormányon és a katonaságon belül – előmozdítják az ilyen megosztottságot;

2021. június 10., csütörtök

6. tudomásul veszi az alkotmány 20. módosításának elfogadását, és komoly aggodalmának ad hangot az igazságszolgáltatás függetlenségének ebből eredő csökkenése, a parlamenti ellenőrzés csökkenése és a túlzottan nagy elnöki hatalom miatt;
7. aggodalommal jegyzi meg, hogy Srí Lanka kormánya a közelmúltban javaslatot tett a dezinformációról szóló új törvény elfogadására annak ellenére, hogy a civil társadalmi szervezetek aggodalmukat fejezték ki amiatt, hogy egy ilyen törvény fenyegetést jelenthet a véleménynyilvánítás szabadságára nézve; sürgeti az online platformokat, hogy tegyenek proaktív lépéseket a szingaléz és tamil nyelveken folytatott online gyűlöletbeszéd és dezinformáció terjedésének mérséklésére;
8. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy Srí Lanka büntető törvénykönyvének rendelkezéseit, különösen annak 365., 365A. és 399. szakaszát úgy értelmezték, hogy az bűncselekménnyé nyilvánítja a különböző szexuális irányultságú és nemi identitású egyéneket;
9. felhívja a Bizottságot, hogy sürgősen értékelje az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatala és az INTERPOL „Segítségnyújtás Srí Lankának a terrorizmus elleni küzdelem terén” elnevezésű projektje számára nyújtott finanszírozást, míg Srí Lankán a terrorizmus elleni küzdelmet bizonyos esetekben ürügyként használják fel az etnikai és vallási csoportok tagjai, valamint a civil társadalom, köztük az emberijog-védők üldözésére; felhívja az EU Srí Lanka-i küldöttségét és a tagállamok képviselőit, hogy növeljék a civil társadalomnak, különösen az emberijog-védőknek, a környezetvédőknek és az újságíróknak nyújtott támogatásukat;
10. hangsúlyozza annak alapvető fontosságát, hogy a nemzeti megbékélési folyamat kellő figyelmet kapjon, és konkrét intézkedésekkel haladjon előre, beleértve az erőszakos eltűntetésekkel és a múltbeli bűncselekményekkel kapcsolatos elszámoltathatóságot; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy Srí Lanka visszavonta az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának „A megbékélés, az elszámoltathatóság és az emberi jogok előmozdítása Srí Lankán” című, 2015. október 14-i állásfoglalásának szponzorálása keretében tett kötelezettségvállalásait, és arra ösztönzi, hogy ismét működjön együtt az Emberi Jogi Tanáccsal, amely alapvető szerepet játszik a nemzetközi közösséggel való kapcsolatok helyreállításában és a különböző szingaléz, tamil, muzulmán, hindu és keresztény közösségek közötti nemzeti megbékélési folyamat kialakításában;
11. felhívja a Srí Lanka-i kormányt, hogy előzze meg a biztonsági erők súlyos emberi jogi visszaélésekkel vádolt tagjai kivizsgálásának és esetleges büntetőeljárás alá vonásának megakadályozását; ragaszkodik ahhoz, hogy valamennyi fél vezető személyiségei vizsgálják ki a polgárháború során elkövetett súlyos emberi jogi visszaélésekre és háborús bűncselekményekre vonatkozó állításokat; kéri Srí Lanka kormányát, hogy vessen véget annak a gyakorlatnak, hogy vezető kormányzati pozíciókba nevezi ki a súlyos visszaélésekben érintett jelenlegi és volt katonai parancsnokokat;
12. felszólít a 2019. évi húsvéti bombamerényletek szigorú, pártatlan és teljes kivizsgálására a nemzetközi jogi normákkal összhangban; kéri továbbá, hogy haladéktalanul állítsák bíróság elé azokat, akikkel szemben bizonyítható a felelősség, és bocsássák szabadon azokat, akikről nem áll rendelkezésre elegendő bizonyíték;
13. emlékeztet arra, hogy a GSP+ rendszer az ország exportőrei számára ösztönzőket kínál az uniós piachoz való jobb hozzáféréshez az egyezmények teljes körű végrehajtása terén elért további előrelépés fejében; emlékeztet arra, hogy Srí Lanka egyik fő kötelezettségvállalása az volt, hogy terrorizmusellenes jogszabályait teljes mértékben összehangolja a nemzetközi emberi jogi egyezményekkel annak érdekében, hogy kedvező kereskedelmi kapcsolatot biztosítson a GSP+ keretében; emlékeztet a GSP-rendeletben⁽¹⁾ előírt követelményekre abban az esetben, ha tartósan nem fogadják el és nem hajtják végre a szükséges emberi jogi reformokat, nem helyezik hatályon kívül a visszaélésszerű jogszabályokat és nem fordítják vissza az egyre növekvő jogsértések jelenlegi tendenciáját;
14. hangsúlyozza, hogy a Srí Lankának kínált GSP+ rendszer jelentős mértékben hozzájárult az ország gazdaságához, amelynek az EU-ba irányuló exportja elérte a 2,3 milliárd eurót, így az EU Srí Lanka második legnagyobb exportpiaca; kiemeli Srí Lanka GSP+ státuszra való jogosultságának folyamatos ellenőrzését, és hangsúlyozza, hogy a GSP+ kereskedelmi preferenciák folytonossága nem automatikus; felhívja a Bizottságot és az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ), hogy kellően vegyék figyelembe a jelenlegi eseményeket Srí Lanka GSP+ státuszra való jogosultságának értékelésekor; felhívja továbbá a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy használják fel a GSP+-t Srí Lanka emberi jogi kötelezettségeinek előmozdítására, és követeljük a terrorizmus megelőzéséről szóló törvény hatályon kívül helyezését vagy felváltását, gondosan mérjék fel, hogy végső eszközként elegendő indok áll-e rendelkezésre Srí Lanka GSP+ státusza és az abból származó előnyök ideiglenes visszavonására irányuló eljárás kezdeményezésére, és erről a lehető leghamarabb tegyenek jelentést az Európai Parlamentnek;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 978/2012/EU rendelete (2012. október 25.) az általános tarifális preferenciák rendszerének alkalmazásáról (HL L 303., 2012.10.31., 1. o.).

2021. június 10., csütörtök

15. aggodalommal veszi tudomásul a Covid19-világjárványnak a munkavállalói jogok romló helyzetére gyakorolt hatását az országban; sürgeti Srí Lankát, hogy teljes mértékben működjön együtt a Nemzetközi Munkaügyi Szervezettel (ILO) a gyári munkások munkavállalói jogainak megerősítése érdekében, beleértve a különleges kereskedelmi övezetekben a ruházati iparban dolgozók egészségügyi és biztonsági feltételeit is; felhívja Srí Lanka kormányát, hogy ténylegesen hajtsa végre és erősítse meg a gyermekmunka felszámolására irányuló nemzeti politikát; felhívja a Srí Lanka-i hatóságokat, hogy igazítsák ki a Srí Lanka-i beruházási testület munkaügyi normákkal és foglalkoztatási kapcsolatokkal foglalkozó kézikönyvét annak érdekében, hogy az összhangba kerüljön a nemzetközi normákkal, nevezetesen a 87. és 98. számú ILO-egyezménnyel;

16. megismétli, hogy az Európai Unió minden esetben és kivétel nélkül, határozottan ellenzi a halálbüntetést; üdvözi, hogy Srí Lanka továbbra is moratóriumot alkalmaz a halálbüntetésre; sürgeti a kormányt, hogy szüntesse meg a halálbüntetés alkalmazását az országban;

17. üdvözi, hogy az EU korábban támogatta a megbékélésre irányuló erőfeszítéseket, és hangsúlyozza, hogy az EU kész támogatni Srí Lankát ezen a területen;

18. aggodalmát fejezi ki Kína növekvő szerepe és egyre nagyobb beavatkozása miatt Srí Lankán;

19. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az Európai Unió emberi jogokért felelős különleges képviselőjének, az ENSZ főtitkárának, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának és Srí Lanka kormányának és parlamentjének.

2021. június 10., csütörtök

P9_TA(2021)0291

Német nem kormányzati szervezetek Oroszország általi, „nemkívánatos szervezetekként” való nyilvántartásba vétele és Andrej Pivovarov fogva tartása**Az Európai Parlament 2021. június 10-i állásfoglalása német nem kormányzati szervezeteknek Oroszország által a „nemkívánatos szervezetek” listájára való felvételéről és Andrej Pivovarov őrizetbe vételéről (2021/2749(RSP))**

(2022/C 67/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Oroszországról szóló korábbi állásfoglalásaira, többek között a 2021. április 29-i állásfoglalására Oroszországról, Alekszej Navalnij ügyéről, az ukrán határon történő katonai megerősítésről és Oroszország csehországi támadásairól ⁽¹⁾, valamint a krími tatárokról szóló 2016. május 12-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
 - tekintettel az Emberi Jogok Európai Egyezményére és annak jegyzőkönyveire, különösen annak 10. cikkére a véleménynyilvánítás szabadságához való jogról és 11. cikkére a gyülekezési és egyesülési szabadsághoz való jogról,
 - tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára,
 - tekintettel az Oroszországi Föderáció alkotmányára és azokra a nemzetközi emberi jogi kötelezettségekre, amelyeket Oroszország az Európa Tanács, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) és az Egyesült Nemzetek Szervezete (ENSZ) tagjaként vállalt,
 - tekintettel az Európa Tanács Velencei Bizottságának 2016. június 13-i 814/2015. számú véleményére az egyes jogszabályok módosításáról szóló 129-FZ szövetségi törvényről (a külföldi és nemzetközi nem kormányzati szervezetek nemkívánatos tevékenységéről szóló szövetségi törvény),
 - tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjének az EU nevében 2021. május 1-jén tett, nyolc uniós állampolgárral szembeni korlátozó intézkedések bevezetéséről szóló nyilatkozatára,
 - tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjének az EU nevében tett 2021. május 15-i nyilatkozatára az úgynevezett „barátságtalan államok” listájának közzétételéről,
 - tekintettel az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) szóvivőjének 2021. május 27-i nyilatkozatára német nem kormányzati szervezetek „nemkívánatos szervezetek” listájára való felvételéről,
 - tekintettel az EKSZ szóvivőjének 2021. június 1-jei nyilatkozatára Andrej Pivovarov fogva tartásáról,
 - tekintettel az EKSZ szóvivőjének 2021. június 4-i nyilatkozatára az úgynevezett „szélsőséges szervezetekre” vonatkozó törvényről,
 - tekintettel az EU–Oroszország Parlamenti Együttműködési Bizottságba delegált küldöttség elnökének 2021. június 3-i nyilatkozatára Andrej Pivovarovnak, a felosztatott „Nyitott Oroszország” nem kormányzati szervezet vezetőjének a szentpétervári repülőtérrel felszállni készülő uniós kereskedelmi repülőgépen történt őrizetbe vételéről,
 - tekintettel eljárási szabályzata 144. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a véleménynyilvánítás, az egyesülés és a békés gyülekezés szabadságának gyakorlása alapvető jog, amelyet az Oroszországi Föderáció alkotmánya, valamint számos nemzetközi jogi eszköz, többek között az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya és az Emberi Jogok Európai Egyezménye is rögzít, amelyek mellett Oroszország elkötelezte magát; mivel a nemzetközi jog elsőbbsége olyan kötelezettséget jelent Oroszország számára, amelyet a közelmúltbeli alkotmányos változások nem módosíthatnak és nem térhetnek el tőle;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0159.⁽²⁾ HL C 76., 2018.2.28., 27. o.

2021. június 10., csütörtök

- B. mivel az Oroszországi Föderáció a közelmúltban olyan elnyomó törvényeket fogadott el, amelyek drasztikusan kiterjesztették a „külföldi ügynököknek” minősíthető személyek és csoportok körét, és növelték a rájuk vonatkozó korlátozásokat és követelményeket, valamint az ezek megsértése esetén kiszabható szankciókat;
- C. mivel a nem kormányzati szervezetek (NGO-k) kulcsfontosságú szerepet játszanak a modern demokratikus társadalmakban, lehetővé téve a polgárok számára, hogy együttműködjenek különböző legitim célok előmozdítása érdekében, a hivatalos politikai döntéshozatalt kiegészítő, előkészítő és nyomon követő szükséges társadalmi szerepvállalás egyik formájaként; mivel a nem kormányzati szervezeteknek ezért fontos politikai szerepük van, és a törvények betartása mellett meg kell őrizniük függetlenségüket a hatóságok indokolatlan beavatkozásától;
- D. mivel a külföldi és nemzetközi nem kormányzati szervezetek nemkívánatos tevékenységéről szóló szövetségi törvény lehetővé teszi, hogy a külföldi és nemzetközi nem kormányzati szervezetek tevékenysége az Oroszországi Föderáció területén nemkívánatosnak minősüljön; mivel az orosz hatóságok által nemkívánatosnak nyilvánított szervezetek egyesülési szabadságát korlátozzák azáltal, hogy tevékenységüket betiltják, és az ilyen tevékenységekhez kapcsolódóan közigazgatási és büntetőjogi szankciókat vezetnek be; mivel ezt a törvényt az orosz hatóságok arra használják fel, hogy megkönnyítsék az Oroszországban működő független civil társadalmi szervezetek elleni fellépést;
- E. mivel e törvények elfogadásával az Oroszországi Föderáció a hatóságoknak szinte teljes ellenőrzést biztosított a független civil társadalmi szervezetek felett, és felhatalmazta az orosz szövetségi médiafelügyeletet (*Roszkomnadzor*) az online források blokkolására; mivel az orosz hatóságok betiltották a nyilvános helyeken tartott gyűléseket, korlátozták az egyszemélyes tüntetéseken való részvétel jogát, és további korlátozásokat vezettek be a tüntetésekről tudósító újságírókkal szemben;
- F. mivel 2021. január 12-én az orosz távközlés-felügyelet, a Roszkomnadzor elkészítette első nyolc közigazgatási jegyzőkönyvét – mindet a Szabad Európa Rádió/Szabadság Rádió ellen – a „külföldi ügynökökről” szóló törvény megsértése miatt; mivel a jogszabályt kiterjesztették az egyéni újságírókra is; mivel a Roszkomnadzor a Szabad Európa Rádió/Szabadság Rádió esetében mostanáig a címkézési korlátozások 520 esetbeli megsértését állapította meg, amelyek várhatóan – amint az orosz bíróságok mindegyiket elbírálják – 2,4 millió dolláros pénzbírsághoz vezetnek; mivel májusban az orosz hatóságok megkezdték a vagyontárgyak lefoglalását a Szabad Európa Rádió/Szabadság Rádió moszkvai irodájában;
- G. mivel az Állami Duma és a Szövetségi Tanács által 2021 májusában elfogadott legutóbbi törvényjavaslat drasztikusan korlátozta a jogokat és szabadságjogokat Oroszországban azáltal, hogy kemény korlátozásokat vezetett be a kormányt bíráló személyekkel szemben, eltiltva őket a közéletben való részvételtől és a választásokon való indulástól bármilyen szinten, beleértve a 2021. évi parlamenti választásokat is, ha olyan szervezetet alapítottak, vezettek, annak dolgoztak vagy más módon részt vettek annak tevékenységében, amelyet ezentúl „szélsőségesnek” vagy „terroristának” minősít a törvényjavaslat;
- H. mivel ez a törvényjavaslat visszamenőleges hatályú alkalmazásáról is rendelkezik, és Alekszej Navalnij Korrupcióellenes Alapítványa ellen irányul, amelyet már „külföldi ügynököknek” nyilvánítottak, most pedig folyamatban van „szélsőséges szervezettel” minősítése;
- I. mivel az Oroszországi Föderáció ezen túlmenően kiszélesítette a „nemkívánatos szervezetekről” szóló törvény hatályát azáltal, hogy bevezette a külföldi tevékenységükben való részvétel tilalmát, és a „nemkívánatos” státuszt kiterjesztette olyan szervezetekre, amelyekről feltételezhető, hogy közvetítőként működnek a már betiltott szervezetekkel folytatott pénzügyi tranzakciókban;
- J. mivel az Oroszországi Föderáció számos nemzetközi és külföldi nem kormányzati szervezetet „nemkívánatosnak” minősített, köztük az amerikai székhelyű Nemzetközi Köztársasági Intézetet, Nemzeti Demokratikus Intézetet, Demokráciáért Nemzeti Alapítványt, Atlantic Councilt, valamint az uniós finanszírozású Demokráciáért Európai Alapítványt, az Európa Tanács politikai tanulmányokat kínáló iskoláinak szövetségét, az Ukránok Világkongresszusát, a Szabad Európa Rádió/Szabadság Rádió által működtetett sajtóorgánumokat, továbbá az orosz főügyész 2021. május 26-i határozatával, amely három német nem kormányzati szervezetet minősített „nemkívánatosnak”, köztük a *Forum Russischsprachiger Europäer e.V.*, a *Zentrum für die Liberale Moderne GmbH* és a *Deutsch-Russischer Austausch e.V.* szervezeteket;
- K. mivel az aktív civil társadalmi szféra a demokratikus és nyitott társadalom, valamint az emberi jogok és a jogállamiság védelmének alapvető eleme;

2021. június 10., csütörtök

- L. mivel az Állami Duma a büntetőjogi felelősség azonnali alkalmazását tartalmazó ezen törvényjavaslatok elfogadásával a „Nyitott Oroszország” polgári mozgalmat – egy, a demokráciáért és az emberi jogokért küzdő hálózatos szervezetet – vett célba, amely így kénytelen volt feloszlanni magát, hogy megvédje aktivistáit és támogatóit a további büntetőeljárásoktól;
- M. mivel 2021. május 27-én a „Nyitott Oroszország” bejelentette, hogy beszünteti tevékenységét, hogy megvédje munkatársait és tagjait a „nemkívánatos szervezetekre” vonatkozó orosz jogszabályok szerinti büntetőjogi felelősségre vonástól; mivel a „Nyitott Oroszország” a száműzetésben élő Mihail Hodorkovszkij volt orosz oligarchához kötődik, aki nyíltan szorgalmazta és támogatta az oroszországi „rendszer váltás” politikáját, beleértve az „erőszakot” is;
- N. mivel 2021. május 31-én a „Nyitott Oroszország” mozgalom korábbi vezetőjét, Andrej Pivovarovot Szentpéterváron leszállították egy guruló lengyel LOT-repülőgépről, önkényesen őrizetbe vették, és két nappal később két hónapra előzetes letartóztatásba helyezték „nemkívánatos szervezet tevékenységének folytatása” vádjával, amiért hat év börtönbüntetést kaphat; mivel a Nyizsnyij Novgorodból származó aktivista, Mihail Ioszilevics is azok között van, akiket jelenleg ugyanezen vádak alapján büntetőeljárás alá vonnak és őrizetben tartanak;
- O. mivel ezek az intézkedések kiegészítik az Oroszországi Föderáció által indított, politikai indíttatású büntetőeljárások sokaságát, amelyeket olyan személyek ellen indítottak, akik más véleményt képviselnek, vagy bejelentették, hogy indulni kívánnak a 2021 szeptemberére tervezett oroszországi parlamenti választásokon, mint például Alekszej Navalnij korrupcióellenes harcos és ellenzéki politikus bebörtönzése vagy a baloldali ellenzéki blogger és politikus, Nyikolaj Platoskin felfüggesztett ötéves büntetése; felhívja a figyelmet a Dmitrij Gudkov ellenzéki politikus, a Szabad Európa Rádió/Szabadság Rádió, a Meduza és a VTimes médiaorgánumok, valamint számos újságíró ellen a közelmúltban „külföldi ügynök” vád alapján indított eljárásokra; mivel még a diáklapok is az elnyomó intézkedések célkeresztjébe kerültek; mivel a Memorial Emberi Jogi Központ szerint az orosz hatóságok jelenleg közel 400 politikai foglyot tartanak fogva, megsértve ezzel az Oroszországi Föderáció kötelezettségeit;
- P. mivel az orosz hatóságok keményen lecsaptak a békés tüntetőkre, akik országszerte az utcára vonultak, hogy támogassák Alekszej Navalnijt és tiltakozzanak a korrupció és az igazságtalanság ellen; mivel az OVD-Info orosz megfigyelő szervezet szerint a januári és februári háromnapos tüntetések során több mint 11 000 tüntetőt tartóztattak le, köztük több tucat független újságírót és emberi jogi aktivistát, akik a tüntetésekről tudósítottak vagy azokat figyelemmel kísérték; mivel országszerte több ezer közigazgatási eljárás és több mint 100 büntetőeljárás indult, és további letartóztatások és őrizetbe vételek történnek hamis vádak alapján;
- Q. mivel számos jelentés szerint az „adminisztratív őrizetre” ítélt békés tüntetőket rossz bánásmódnak vetették alá, beleértve többek között azt, hogy súlyosan túlszűfolt fogvatartási létesítményekben helyezték el őket, több órán keresztül nem kaptak ételt és vizet, és az átszállítás során hosszú időt (több órát, gyakran éjszaka) kellett rendőrségi szállítójárművekben tölteniük; mivel a tüntetéseken részt vevő személyek arról is beszámoltak, hogy kizárással fenyegették meg őket, vagy ki is zárták őket az egyetemekről vagy főiskolákról, illetve elvesztették az állásukat; mivel a békés tüntetők, köztük idősek és gyermekek ellen is a rohamrendőrök túlzott erőszakot alkalmaztak;
- R. mivel az Oroszországgal kapcsolatos átfogó uniós stratégiában alapvető fontosságú annak biztosítása, hogy az Oroszországgal való kapcsolatfelvétel ne veszélyeztesse a demokrácia és az emberi jogok védelmének értékeit;
- S. mivel a Kreml-rezsim minden tőle telhetőt megtesz annak érdekében, hogy elszigetelje Oroszország népét a nemzetközi közösségtől, és megfossza őket a demokratikus jövő reményétől, többek között azáltal, hogy különböző módokon tiltja az ellenzéki jelöltek számára, hogy részt vegyenek a 2021. évi oroszországi parlamenti választásokon;
- T. mivel a Levada Center által végzett kutatások azt mutatják, hogy a kormányzó Egységes Oroszország Párt a népszerűtlen nyugdíjreform támogatása és egy alkotmánymódosítás-tervezet elfogadása után – ideértve egy módosítástervezet elfogadását, amely lehetővé tenné Vlagyimir Putyin elnök számára, hogy 2036-ig hivatalban maradjon – történelmi mélypontra szerepel a közvélemény-kutatásokon; mivel a civil társadalom és a politikai ellenzék orosz hatóságok általi fokozódó elnyomása felfedi a hatóságok attól való félelmét, hogy az ország gyenge társadalmi-gazdasági teljesítménye és az uralkodó osztály korrupciója általános elégedetlenséget szül;
1. felszólítja az orosz hatóságokat, hogy
 - a) haladéktalanul és feltétel nélkül engedjék szabadon Andrej Pivovarovot, és ejtsék az ellene és a „nemkívánatos szervezetekről” szóló törvény alapján büntetőeljárás alá vont vagy más módon önkényesen fogva tartott személyek elleni összes vádat;

2021. június 10., csütörtök

- b) vessenek véget az országban a politikai ellenfelek és más kritikus hangok elleni megtorlásoknak; biztosítsanak valamennyi politikai párt számára egyenlő hozzáférést és egyenlő esélyeket a választások során;
- c) vessenek véget az emberi jogi jogvédőkkel és aktivistákkal szembeni, a „külföldi ügynökökről” szóló törvény és a „nemkívánatos szervezetekről” szóló törvény alapján indított büntetőeljárásoknak, vonják vissza ezt a diszkriminatív jogszabályt, és vonják vissza az orosz főügyész azon döntését, hogy három német, és több más külföldi, összesen 34 nem kormányzati szervezetet „nemkívánatosnak” minősített;
- d) helyezték hatályon kívül a közelmúltban elfogadott jogszabályokat, és hagyjanak fel új, egyedi jogszabályok létrehozásával vagy az egyéb, hagyományos büntetőjogi vagy közigazgatási jogszabályokkal való visszaéléssel, amelyek új korlátozásokat vezetnek be a független civil társadalomra, a békés gyülekezés és egyesülés szabadságához való jogra, valamint az online információkhoz való hozzáférésre vonatkozóan, továbbá vizsgálják felül és hangolják össze Oroszország jogszabályait nemzetközi kötelezettségeivel, a nemzetközi emberi jogi jogszabályokkal és saját alkotmányával;
- e) tartózkodjanak azon, jelenleg előkészítés alatt álló további jogszabályok elfogadásától, amelyek megtiltanák az önkényesen „nemkívánatosnak” minősített szervezetek alkalmazottainak vagy támogatóinak a választásokon való indulását;
- f) ismerjék el az élénk és aktív civil társadalom pozitív hozzájárulását a demokrácia és a társadalom állapotához, és biztosítsanak olyan kedvező környezetet, amelyben a civil társadalmi szervezetek és aktivisták szabadon hozzájárulhatnak az emberi jogok, az alapvető szabadságok és a társadalmi jólét előmozdításához és védelméhez;
- g) vizsgálják felül és hozzák összhangba a nemzetközi emberi jogi jogszabályokkal a véleménynyilvánítás szabadságának korlátozására használt egyéb jogszabályokat, köztük a dezinformációs kampányokra, a szélsőségeség elleni küzdelemre és a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó orosz jogszabályokat;
- h) haladéktalanul és feltétel nélkül szabadon bocsássanak szabadon minden békés tüntetőt és más civil társadalmi aktivistát és politikust, köztük Alekszej Navalnijt, valamint azokat, akiket hamis közigazgatási „büncselekmények” miatt tartóztattak le és tartanak fogva, illetve gyűlöletkeltő vádak alapján helyeztek büntetőeljárás alá, kizárólag azért, mert békésen gyakorolták a véleménynyilvánítás és a békés gyülekezés szabadságához való jogukat, többek között újságírókat, ügyvédeket, ellenzéki aktivistákat, emberijog-védőket és más civil társadalmi szereplőket, köztük Alekszej Navalnijt és korrupcióellenes alapítványát alkalmazottait és társait;
- i) járuljanak hozzá az emberek közötti kapcsolatok előmozdításához mind az Oroszországi Föderáció, mind az Európai Unió javára;

2. felkéri a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, a Tanácsot, az uniós küldöttségeket, a tagállamokat és a Bizottságot, hogy az Oroszországgal kapcsolatos átfogó uniós stratégia előkészítése során, valamint a jogállamiság, az alapvető szabadságok és az emberi jogok oroszországi gyengülésére reagálva összpontosítsanak a következőkre:

- a) új feltétel bevezetése az EU és Oroszország közötti kapcsolatokba azzal a céllal, hogy véget vessenek Oroszországban a politikai és civil társadalmi aktivisták, az emberijog-védők és ügyvédek, az ellenzéki politikusok, az újságírók, a független média, a szakszervezetek és a nem kormányzati szervezetek elleni belső elnyomásnak, és amennyiben a helyzet nem javul, új uniós szankciók bevezetése, például az orosz oligarchák és az emberi jogok megsértéséért felelős tisztviselők EU-n belüli ingatlanvásárláshoz, vízumhoz, pénzügyi termékekhez stb. való hozzáféréseinek megszüntetése;
- b) fellépés az EU és Oroszország közötti kapcsolatokban és az Oroszországgal folytatott párbeszédben az emberi jogok kezelése érdekében, hogy pontosan tükröződjön az oroszországi emberi jogok visszaszorításának súlyossága, különösen a 2021 januárja óta tartó időszakban; továbbra is tanúbizonyság tétele szolidaritásról és egységes fellépésről azzal a céllal, hogy összehangolják az Oroszországgal kapcsolatos álláspontjukat annak érdekében, hogy korlátozzák a közelmúltban elfogadott korlátozó jogszabályok negatív hatását Oroszországban, és mérlegeljék azt az elképzelést, hogy a méltányosság szellemében megosszák az orosz rezsimmel szembeni gazdasági szankciók terhet a tagállamok között, véget vetve az olyan stratégiai projektek folytatásának, mint az Északi Áramlat 2, valamint hogy a korrupcióval foglalkozó jelenlegi uniós globális emberi jogi szankciórendszeret egészítsék ki egy hasonló rendszerrel;
- c) összehangolt fellépés a közelmúltban Oroszországban elfogadott korlátozó jogszabályok negatív hatásainak viszszafejtése és korlátozása, valamint az oroszországi demokráciával és emberi jogi aktivistákkal való stratégiai szerepvállalás prioritásként való kezelése érdekében, különösen az emberi jogok – többek között a nemek közötti egyenlőség – és a civil társadalommal folytatott konzultáció általános érvényesítése révén az EU és Oroszország közötti együttműködés valamennyi párbeszédében és területén, többek között a digitalizációval és az éghajlatváltozással kapcsolatos együttműködés, valamint az oktatási és kulturális együttműködési programok révén, miközben rendszeres emberi jogi hatásvizsgálatokat végeznek az együttműködés felülvizsgálata céljából;

2021. június 10., csütörtök

- d) annak értékelése, hogy az orosz kormánnyal szoros kapcsolatban álló mely intézmények, szervezetek és médiaorgánumok uniós tevékenységeit kell figyelemmel kísérni;
- e) az emberijog-védőknek, a független nem kormányzati szervezeteknek és a médiának, a civil társadalomnak, valamint a politikai és polgári szabadságjogok védőinek nyújtott támogatás növelése Oroszországban, például azáltal, hogy tartósabb és magas szintű szerepvállalást tanúsítanak az aggodalomra okot adó legfontosabb egyedi esetekben, beleértve Vlagyimir Kara-Murza megmérgezését is, teljes mértékben kihasználják a nagykövetek és más tisztviselők által a régiókban tett látogatásokat, hogy felvessék az emberi jogi aggályokat és találkozzanak az emberijog-védőkkel és a civil társadalom képviselőivel, valamint azáltal, hogy stratégiai módon használják a közösségi médiát, a véleménycikkeket és a sajtónyilatkozatokat az emberijog-védők iránti támogatás kifejezésére Oroszországban is és független orosz csatornákon keresztül is, továbbá azáltal, hogy diplomáciai/konzulátusi tevékenységek – többek között rugalmas vízumpolitika – révén támogatják az Oroszországban működő független újságírókat, amennyiben veszélybe kerülnek; miközben a Parlament hangsúlyozza, hogy a civil társadalommal folytatott együttműködésnek az Oroszországgal kapcsolatos, küszöbön álló új uniós stratégiai megközelítés egyik pillérének kell képeznie, és sürgeti a tagállamokat, hogy fontolják meg az Oroszországból kitiltott vagy fenyegetett nem kormányzati szervezetek befogadását, és szükség esetén tegyék lehetővé számukra az EU területéről való működést, valamint növeljék az emberijog-védők munkájának támogatását, és adott esetben könnyítsék meg sürgősségi vízumok kiadását, és biztosítsanak ideiglenes menedéket az uniós tagállamokban;
- f) az Oroszországgal való civil társadalmi együttműködés folytatása, és annak szükségessége, hogy kezeljék azokat az egyre növekvő akadályokat, amelyeket az orosz hatóságok az emberek közötti kapcsolatok, a civil társadalmi együttműködés és az orosz civil társadalmi szervezetek támogatása elé állítanak;
- g) a rejtett elnyomás azon új formáinak elítélése, amelyek célja, hogy mind a fővárosban, mind máshol szankcionálják munkavállalókat, kórházi orvosokat, tanárokat és szociális szolgáltatókat tüntetéseken való részvételét vagy a jelenlegi rezsim ellenzőinek nyújtott támogatásukat;
- h) annak szükségessége, hogy az EU és tagállamai sürgősen felvessék az Európa Tanácsban az Oroszországi Föderáció által a közelmúltban elfogadott tekintélyuralmi jogalkotási aktusok kérdését, tekintettel az Európa Tanáccsal szembeni nemzetközi kötelezettségeinek teljesítésére;
- i) összehangolt fellépés a hasonlóan gondolkodó nemzetközi partnerekkel, köztük a G7-országokkal, sürgetve az orosz hatóságokat, hogy vessenek véget a demokrácia, a civil társadalmi aktivisták és az emberijog-védők elleni hazai elnyomásnak, amely fellépésnek magában kell foglalnia magas szintű és állami beavatkozásokat, összehangolt kezdeményezéseket és folyamatos ellenőrzést a nemzetközi és regionális emberi jogi fórumokon, például az Európa Tanácsban, az EBESZ-ben és az ENSZ Emberi Jogi Tanácsában;
- j) rendszeres emberi jogi hatásvizsgálatok végzése annak biztosítása érdekében, hogy az orosz hatóságokkal való együttműködés ne ássa alá az emberi jogi célkitűzéseket, és ne járuljon hozzá sem közvetlenül, sem közvetve az emberi jogok megsértéséhez;
- k) oroszországi partnerekkel aktív testvérvárosi projektekkel rendelkező uniós városok ösztönzése arra, hogy vizsgálják felül és aktualizálják ezeket a megállapodásokat, figyelembe véve az emberi jogi dimenziót, és az együttműködést elsősorban a civil társadalomra és az emberek közötti kapcsolatokra összpontosítsák;
- l) a Parlament uniós küldöttséghez és nemzeti diplomáciai képviseletekhez intézett azon felhívásának tiszteletben tartása, hogy a helyszínen kövessék szorosan nyomon a helyzetet és az egyes politikai foglyok pereit, adjanak meg számukra és családtagjaik számára minden szükséges támogatást, és hangolják össze erőfeszítéseiket gyors szabadon bocsátásuk biztosítása érdekében;
- m) annak elkerülése, hogy az emberi jogok megsértéséért és elnyomásáért felelős tisztviselők tevékenysége legitimitást kapjon, például annak biztosításával, hogy a nagykövetek és a magas rangú látogatók, illetve az elnyomásban részt vevő tisztviselők – például az Állami Duma „külföldi ügynökökről” szóló törvény megszövegezésében részt vevő tisztviselői, mint például Andrej Klimov – között ne kerüljön sor bizalmas találkozókra; e tekintetben az olyan kétoldalú fórumok, mint a trianoni párbeszéd és a szocsi párbeszéd nyomon követése; ezek megszakításának értékelése a szentpétervári párbeszéd példáját követve, amely úgy döntött, hogy nem gyűlik össze mindaddig, amíg egyes tagjait „nemkívánatos külföldi szervezetként” hátrányos megkülönböztetés éri;
3. támogatásáról biztosítja az elnyomás által érintett valamennyi egyént és szervezetet, és sürgeti az orosz hatóságokat, hogy hagyjanak fel a zaklatással és a megfélemlítéssel, valamint a civil társadalom, a média, az emberi jogi szervezetek és aktivisták elleni támadásokkal; elítéli, hogy az orosz hatóságok nem védik meg ezeket a szereplőket a harmadik felek által elkövetett támadásokkal, zaklatással és megfélemlítéssel szemben, és hogy nem vizsgálják ki pártatlanul az ellenük irányuló ilyen támadásokat;

2021. június 10., csütörtök

4. emlékezteti az Oroszországban működő összes uniós vállalkozást, hogy az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvekkel összhangban tanúsítsanak különös gondosságot, valamint tegyenek eleget az emberi jogok tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettségüknek; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a magas rangú európai politikusok jövedelmező szerződéseket fogadnak el a Kreml tulajdonában lévő vagy kapcsolódó vállalatokkal, például a Gazprommal vagy a Rosznyefttel;

5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Európa Tanácsnak, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezetnek, valamint az Oroszországi Föderáció elnökének, kormányának és parlamentjének.

2021. június 10., csütörtök

P9_TA(2021)0292

Emberi jogi és politikai helyzet Kubában**Az Európai Parlament 2021. június 10-i állásfoglalása a kubai emberi jogi és politikai helyzetről (2021/2745(RSP))**

(2022/C 67/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Kubáról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a kubai emberi jogi helyzetről szóló, 2018. november 15-i állásfoglalására ⁽¹⁾, a José Daniel Ferrer ügyéről szóló, 2019. december 3-i állásfoglalására ⁽²⁾, továbbá az egyrészlől az Európai Unió és tagállamai, másrészlől a Kubai Köztársaság közötti politikai párbeszédről és együttműködésről szóló megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről szóló, 2017. július 5-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Unió és Kuba között 2016 decemberében aláírt és 2017. november 1. óta ideiglenesen alkalmazott, a politikai párbeszédről és együttműködésről szóló megállapodásra ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Közép-Amerika országaival fenntartott kapcsolatokért felelős küldöttség Kubáról szóló, 2020. december 11-én megtartott meghallgatására,
- tekintettel az EU–Kuba Vegyes Tanács tagjainak 2021. január 20-i nem hivatalos videokonferenciájára ⁽⁵⁾,
- tekintettel a politikai párbeszédről és együttműködésről szóló megállapodás alapján, 2021. február 26-án tartott harmadik hivatalos emberi jogi párbeszédre ⁽⁶⁾,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek (ENSZ) Emberi Jogi Tanácsának Kubáról szóló, 2018. májusi egyetemes időszakos felülvizsgálatára,
- tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára és egyéb nemzetközi emberi jogi szerződésekre és egyezményekre,
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló ENSZ-egyezményre (CEDAW), valamint az ENSZ nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés kiküszöbölésével foglalkozó bizottságának általános ajánlásaira,
- tekintettel az emberi jogi szervezetek, például a Human Rights Watch, a Human Rights Foundation és a Prisoners Defenders jelentéseire, az IACHR 2020. évi éves jelentésének Kubáról szóló IV.B. fejezetére, a különleges előadó az ENSZ emberi jogi főbiztosának címzett, a rabszolgaság kortárs formáival, többek között annak okaival és következményeivel foglalkozó 2019. november 6-i közleményére, illetve az emberkereskedelem, különösen a nők és gyermekek kereskedelméről, valamint a kubai orvosi brigádokról szóló közleményére, továbbá a Kubáról szóló, legutóbbi 2018. évi egyetemes időszakos felülvizsgálat kubai orvosi brigádokról szóló következtetéseire,
- tekintettel a Kubai Emberi Jogi Megfigyelőközpontnak az elnyomó intézkedésekről és az önkényes fogva tartásokról szóló, a 2021. májusig tartó 12 hónapban készített jelentéseire,
- tekintettel az IACHR 179. ülészaka keretében tartott nyilvános meghallgatásokra,
- tekintettel az IACHR 7/2021. sz., 14/2021. sz. és 24/2021. sz. határozatára,

⁽¹⁾ HL C 363., 2020.10.28., 70. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0073.

⁽³⁾ HL C 334., 2018.9.19., 99. o.

⁽⁴⁾ HL L 337. I, 2016.12.13, 3. o.

⁽⁵⁾ EU–Kuba Vegyes Tanács, 2021. január 20.

⁽⁶⁾ A politikai párbeszédről és együttműködésről szóló megállapodás alapján 2021. február 28-án tartott emberi jogi párbeszéd.

2021. június 10., csütörtök

- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének Közgyűlése által 1984. december 10-én elfogadott, a kínzás és más kegyetlen, embertelen és megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni ENSZ-egyezményre, amelynek Kuba részes fele,
 - tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, amelyet Kuba is aláírt,
 - tekintettel az emberi jogok védelmezőiről szóló uniós iránymutatásra,
 - tekintettel a kubai alkotmányra és a kubai büntető törvénykönyvre,
 - tekintettel a Kubai Köztársaság Külkereskedelmi és Befektetésügyi Minisztériumának 2010. március 29-i 168. sz. határozatára, az 1976. szeptember 12-i 1312. sz. törvényre (az úgynevezett „migrációs törvény”), valamint annak 2015. december 18-i 26. sz. és 2012. október 12-i 306. sz. rendeletére, az Emberi Jogok Amerikai Egyezményére és az Emberi Jogok Amerikai Bizottságának 2021 áprilisi, 2020. évi éves jelentésére,
 - tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) Kuba által megerősített egyezményeire,
 - tekintettel a „civil társadalmi szervezet” fogalmának az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* szereplő meghatározására,
 - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel a politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló, 2016-ban aláírt megállapodás révén mindkét fél megerősítette, hogy tiszteletben tartja az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában és más vonatkozó nemzetközi emberi jogi eszközökben meghatározott egyetemes emberi jogokat; mivel 2017. július 5-én az Európai Parlament egyetértését adta a politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló EU–Kuba megállapodáshoz;
- B. mivel a Parlament 2017-ben állásfoglalást fogadott el, amelyben megerősítette a demokráciával, az egyetemes emberi jogokkal és az alapvető szabadságokkal, például a véleménynyilvánítás, a gyülekezés és a politikai egyesülés szabadságával, valamint az információszabadsággal és annak valamennyi formájával kapcsolatos nézeteit;
- C. mivel az emberi jogok, a szabadság, a méltóság és az emberek jóllétének képviselésére és védelmére a demokrácia a legalkalmasabb, ami – többek között – egyet jelent a hatalmon lévő erők váltakozásával, a szabad és tisztességes választásokkal, valamint a politikai pluralizmus tiszteletben tartásával; mivel a közelmúltban elfogadott kubai alkotmány 5. cikke kiemeli, hogy a Kubai Kommunista Párt a legfelsőbb állami hatóság, amit a 4. és 229. cikk is megerősíti azzal, hogy nyomatékosítja: a szocializmus visszafordíthatatlan rendszer; mivel a 2019. évi új alkotmány nemcsak a rendszer védelmét és bármely, a szabadságok és jogok megreformálására irányuló folyamat befagyasztását, hanem azok korlátozásának kiterjesztését is szolgálta; mivel a rendszer súlyosan korlátozza a különböző politikai meggyőződésű embereket abban, hogy részt vegyenek a politikai közéletben és politikai tisztséget töltsenek be; mivel továbbra sincsenek olyan feltételek, amelyek garantálják a bírói függetlenséget, különösen az aktivistákat és másként gondolkodókat érintő ügyek tekintetében;
- D. mivel a 349. sz. rendelet korlátozza a művészek véleménynyilvánítási szabadságát azáltal, hogy a nyilvános és magánjellegű előadások és kiállítások előzetes engedélyezését írja elő; mivel az online tartalomról szóló 370. sz. rendelet kértérmű keretet hoz létre, amely lehetővé teszi az aktivisták és független újságírók üldözését, különösen a Covid19-világjárvány összefüggésében; mivel a kubai büntető törvénykönyv többek közt olyan cikkelyeket tartalmaz, mint „veszélyhelyzet” és „bűnelkövetést megelőző biztonsági intézkedések”, amelyek alapján jelenleg több mint 8 000 olyan főt tartanak fogva, akiknek nem tulajdonítható bűncselekmény, és további 2 500 személyt ítélték kényszermunkára;
- E. mivel a politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodás közel négy évvel ezelőtti hatálybalépése óta Kubában nem történt konkrét előrelépés a kubai polgárok emberi jogainak, alapvető szabadságainak, valamint gazdasági és szociális körülményeinek javítására irányuló megállapodás általános elvei és célkitűzései tekintetében; mivel ezzel szemben a kubai rezsim fokozta elnyomást és az emberi jogok megsértését, és a kubai társadalom egészében tovább romlott a helyzet, ami a társadalom széles rétegeiből kiinduló új ellenállási hullámot és békés tüntetéseket eredményezett, amelyeket a kubai hatóságok és a rezsim elnyomó struktúrái elfojtottak és brutálisan szétverték;
- F. mivel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának (EJT) önkényes fogva tartással foglalkozó munkacsoportja 2020. október 14-én kiadott 50/2020. sz. véleménye arra figyelmeztet, hogy az emberi jogok kubai hatóságok általi rendszeres megsértése általános gyakorlat; mivel az elmúlt tizenkét hónapban 2021. június 1-jéig 199 kubai politikai fogolyról számoltak be, és 65 olyan, új esetet rögzítettek, amikor politikai okokból börtönöztek be valakit; mivel a 2021-es év elejétől eltelt időszakot tekintve az elnyomás áprilisban volt a legerőteljesebb, mivel az Emberi Jogok Kubai Megfigyelőközpontja

2021. június 10., csütörtök

(OCDH) több mint 1 018, emberi jogi aktivistákkal és független újságírókkal szembeni elnyomó intézkedést dokumentált, amelyek közül 206 önkényes letartóztatás volt, amelyet 13 esetben súlyos erőszak kísért; mivel a Prisoners Defenders szervezet szerint Kubában jelenleg 150 politikai foglyot tartanak fogva;

- G. mivel az Emberi Jogok Amerikaközi Bizottsága által 2021. február 11-én végzett elemzés fényében óvintézkedéseket fogadtak el a San Isidro Mozgalom (MSI) 20 azonosított tagja számára, és kellően bizonyított, hogy az azonosított személyek élethez és személyi sérthetlenséghez való joga komoly veszélyben van; mivel a kubai hatóságok jogellenesen betörték Luis Manuel Otero Alcántara független művész, a San Isidro Mozgalom koordinátorának otthonába, és vádemelés nélkül több órán keresztül őrizetben tartották őt; mivel Denis Solís González, az MSI tagját önkényesen büntetés-végrehajtási intézetben tartják a bíróság megsértésének vádjával, Luis Robles Elizástegui pedig csak azért van börtönben, mert egy olyan posztert hordozott, amely békés módon Denis Solís González szabadon bocsátására szólított fel; mivel Maykel Castillo Pérez-t, az MSI egyik tagját és a „Patria y Vida” című dal társszerzőjét önkényesen bebörtönözték, és őt az ENSZ erőszakos eltüntetésekkel foglalkozó bizottsága 14 napig eltűntnek nyilvánította;
- H. mivel a Parlament kéréseivel ellentétben az EU nem tett látogatást a börtönben lévő politikai foglyoknál, illetve nem figyelte meg az ellenzékkel, másként gondolkodókkal, emberi jogi aktivistákkal vagy a független civil társadalmi szervezetekkel szemben indított pereket; mivel az olyan nemzetközi emberi jogi szervezetek, mint a Human Rights Watch, az Amnesty International és a Prisoners Defenders – az emberi jogi helyzet számos más független megfigyelője, így az ENSZ különleges előadói mellett – nem léphetnek be Kubába, annak ellenére, hogy évek óta ragaszkodnak a sziget meglátogatásának szükségességéhez;
- I. mivel a kubai Külkereskedelmi és Befektetésügyi Minisztérium 2010. évi 168. sz. határozata olyan, indokolatlan feladatok és kötelezettségek teljesítését írja elő az állam vagy állami tulajdonú vállalkozások alkalmazásában külföldön dolgozó közalkalmazottak – köztük az egészségügyi személyzet – számára, amelyek sértik az emberi méltóságot, valamint a legelőnyösebb és alapvető emberi jogokat; mivel a kubai büntető törvénykönyv értelmében minden olyan közalkalmazottat, aki nem fejezi be orvosi kiküldetését, vagy úgy dönt, hogy nem tér vissza Kubába, nyolc év börtönbüntetéssel büntetik; mivel az Emberi Jogok Amerikaközi Bizottsága (IACHR) szerint ezek az orvosi missziók a rabszolgaság modern formájának minősülnek, és az ENSZ emberi jogi főbiztosának kubai orvosi missziókról szóló nyilatkozata (CUB6/2019) kiemelte az egészségügyi személyzet bizonytalan és embertelen munkakörülményeit, amely állítást a Human Rights Watch és 622 személyes beszámoló is támogatott;
- J. mivel Kuba megerősítette az ILO nyolc alapvető egyezményét; mivel Kuba megsérti a kényszermunkáról szóló 29. sz. és 105. sz. ILO-egyezményt;
- K. mivel a Parlament három alkalommal ítélte oda a gondolatszabadságért járó Szaharov-díjat kubai aktivistáknak: 2002-ben Oswaldo Payá-nak, 2005-ben az „Asszonyok fehérben” mozgalomnak (Berta Soler), 2010-ben pedig Guillermo Fariñas-nak; mivel a kubai hatóságok számos meghívás ellenére módszeresen megakadályozták a Szaharov-díjasokat és hozzátartozóikat abban, hogy elhagyják az országot és részt vegyenek nemzetközi eseményeken, többek között az Európai Parlament által szervezett rendezvényeken, legutóbb 2020. december 11-én; mivel taktikájuk magában foglalta Berta Soler és Reinaldo Escobar zaklatását, megfélemlítését és önkényes letartóztatását, valamint a többi résztvevő internetkapcsolatának korlátozását; mivel a Közép-Amerika országaival fenntartott kapcsolatokért felelős küldöttség elnöke, a Külügyi Bizottság elnöke és a Parlament alelnöke közös nyilatkozatukban tiltakozásukat fejezték ki az aktivisták zaklatása ellen; mivel aggályok merülnek fel az EU havannai küldöttsége általi védelmük és támogatásuk tekintetében; mivel sem az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ), sem az Unió kubai küldöttsége nem tett olyan nyilatkozatot, amelyben védelmükbe vették volna, vagy bármiféle nyilvános vagy magánjellegű támogatásukról biztosították volna e személyeket;
- L. mivel az Unió jelenlegi havannai nagykövete aláírta az Egyesült Államok elnökének címzett azon levelet, amelyben többek között azzal a kéréssel élnek az elnök felé, hogy oldja fel a szigetet sújtó amerikai embargót és tartózkodjon a kubai ügyekbe való beavatkozásoktól; mivel ez egyértelműen túlmutat a nagykövet diplomáciai feladatkörén és bizonyítja az Unió havannai nagykövetségének rendkívül átpolitizált szerepvállalását; mivel az Unió jelenlegi havannai nagykövete nyilvános megnyilatkozásaiban határozottan kiállt amellett, hogy „Kuba nem diktatúra”;
- M. mivel a kubai kormány elutasította a független civil társadalmi szervezetek részvételét az EU–Kuba civil társadalmi szemináriumokon, amelyekre a harmadik hivatalos emberi jogi párbeszéd előtt került sor; mivel az EU és Kuba 2021. február 26-án tartotta harmadik hivatalos emberi jogi párbeszédét a politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló

2021. június 10., csütörtök

megállapodás keretében; mivel a két fél megvitatta a békés gyülekezés és az egyesülés szabadságának kérdését; mivel az EU emlékeztetett arra, hogy tiszteletben kell tartani a nemzetközi emberi jogi kötelezettségeket; mivel a párbeszéd nem önmagáért létezik, hanem kézzelfogható eredmények elérését hivatott szolgálni; mivel minden politikai párbeszéddel szemben elvárás, hogy a független civil társadalom és az összes ellenzéki politikai szereplő korlátozás nélkül közvetlenül és tevékenyen részt vehessen benne, miként azt a politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodás 36. cikke is hangsúlyozza;

- N. mivel a Parlament több alkalommal meghívta a kubai kormány diplomáciai képviselőit, hogy vegyenek részt a Kubával kapcsolatos meghallgatásokon és tevékenységekben; mivel az e meghívásokra kapott válaszevelek nemcsak a részvételt utasították vissza, hanem tele voltak becsmérő megnyilatkozásokkal, valamint a Parlamenttel és annak tagjaival szembeni megalapozatlan vádakkal; mivel valószínűleg a Parlament az egyetlen olyan uniós intézmény, amely a politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodás ideiglenes hatálybalépését követően nem kapott engedélyt arra, hogy látogatást tegyen az országban, ez pedig olyan attitűdről árulkodik, amely egyértelműen ellentétes azzal a lényegi elemmel, amelyen a politikai párbeszédéről szóló megállapodásnak alapulnia kell;
- O. mivel a politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodás egy úgynevezett „emberi jogi záradékot” is tartalmazott, amely az uniós nemzetközi megállapodások standard és lényeges eleme, és amely az emberi jogokra vonatkozó rendelkezések megsértése esetén lehetővé teszi a megállapodás felfüggesztését;

1. határozottan elítéli, hogy Kubában politikai okokból tartanak fogva embereket, a másként gondolkodók tartós és folytonos politikai üldöztetésnek, zaklatásnak, valamint önkényes fogva tartásnak vannak kitéve; elítéli továbbá a San Isidro Mozgalom művészei, a békés másként gondolkodók, a független újságírók, az emberijog-védők és a politikai ellenzék tagjai ellen irányuló jelenlegi támadásokat; felszólít e cselekmények azonnali beszüntetésére, és sürgeti a kubai hatóságokat minden politikai fogoly és mindazok azonnali szabadon bocsátására, akiket kizárólag a véleménynyilvánítás és a gyülekezés szabadságához való joguk gyakorlása miatt tartanak önkényesen fogva; határozottan elítéli Aymara Nieto Muñoz, Mitzael Díaz Paseiro, Iván Amaro Hidalgo, Edilberto Ronal Arzuaga Alcalá, Yandier García Labrada, Denis Solís González, Luis Robles Elizástegui, valamint a 77 lelkiismereti fogoly önkényes fogva tartását; szolidaritását fejezi ki a San Isidro Mozgalom tagjaival, valamint a 77 lelkiismereti fogoly önkényes fogva tartásával és az emberi jogok védelmezőivel a véleménynyilvánítás szabadságának kubai előmozdítása érdekében tett erőfeszítéseik tekintetében;

2. felszólít a tisztességes eljáráshoz és az igazságszolgáltatás függetlenségéhez való jog jobb biztosítékokkal történő szavatolására, valamint annak biztosítására, hogy a szabadságuktól megfosztott személyek független ügyvédhez fordulhassanak; sajnálatát fejezi ki a 2021 áprilisában és májusában összesen 1 941 – áprilisban 1 018, májusban 923 – esetben végrehajtott elnyomó intézkedések miatt; kéri, hogy a fogva tartottak számára tegyék lehetővé a független orvosi értékelést, a telefonos kommunikációhoz való hozzáférést, valamint a családtagok, barátok, újságírók és diplomaták rendszeres látogatását;

3. mély sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a kubai rezsím nem vállalt kötelezettséget, illetve nem is hajlandó arra, hogy akár minimálisan elmozduljon a változások felé vagy a rezsím átalakítására lehetőséget kínáló megoldások csatornáinak megnyitása felé, ami pedig kedvező változást hozna a társadalmi és politikai részvétel, valamint az állampolgárok életkörülményei szempontjából; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy bár a politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodás hatálybalépése óta közel négy év eltelt, az emberi jogok és a demokrácia helyzete nem javult, és a kubai nép javát szolgáló érdemi és kézzelfogható pozitív eredmények sem születtek; felszólít az e megállapodásban meghatározott kötelező érvényű kötelezettségek betartására, és e tekintetben egyértelmű referenciaértékek elfogadását kéri;

4. elismeri, hogy a kubaiaknak a civil társadalommal és a politikai ellenzékkel folytatott párbeszéd révén jogukban áll síkra szállni országuk demokratizálódásáért, hogy ütemterv jöjjön létre a többpárti demokratikus választásokhoz;

5. kéri, hogy a kubai kormány hajtson végre jogi reformokat a sajtó, az egyesülés és a tüntetés szabadságának garantálása érdekében, valamint indítson a szabad, tisztességes és demokratikus, a kubai nép szuverén és szabadon kinyilvánított akaratát figyelembe vevő választásokat lehetővé tevő politikai reformfolyamatot; sürgeti a kubai kormányt, hogy emberi jogi politikáját hangolja össze a Kuba által is aláírt chartákban, nyilatkozatokban és nemzetközi egyezményekben meghatározott nemzetközi normákkal, és tegye lehetővé a civil társadalom és az ellenzéki politikai szereplők számára, hogy korlátozások nélkül, aktívan részt vehessenek a politikai és társadalmi életben; felszólítja a kubai kormányt, hogy ismerje el a független újságírást legitim gyakorlatként, és tartsa tiszteletben a kubai független újságírók jogait;

6. felszólít a 349. és 370. számú rendeletek és más, a véleménynyilvánítás szabadságát sértő kubai törvények azonnali hatályon kívül helyezésére;

2021. június 10., csütörtök

7. felhívja a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, hogy ismerje el a kubai kormánnyal szemben álló politikai ellenzék létezését, és következképpen vonja be az Unió és Kuba közötti intézményesített, formális, nyílt és nyilvános politikai párbeszédbe, a politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodás pilléreinek tiszteletben tartásával;

8. sajnálattal veszi tudomásul, hogy az EKSZ és az EU havannai küldöttsége a kubai hatóságok jóváhagyásának hiányában kizárta a kubai demokratikus ellenzékét, valamint az európai és a kubai független civil társadalmi szervezeteket a politikai párbeszédéből; hangsúlyozza, hogy ez a döntés ellentétes a politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodással, és hangsúlyozza, hogy mindkét fél köteles teljes mértékben betartani a megállapodást; felhívja az alelnököt/főképviselőt és az EKSZ-t, hogy tagadják meg a Kubával folytatandó jövőbeli politikai és emberi jogi párbeszédekben való részvételt, amennyiben ezek során a civil társadalom nem rendelkezik megfelelő képviselettel;

9. emlékezteti az EKSZ-t, hogy a civil társadalom részvétele a politikai párbeszédekben és a megállapodás szerinti együttműködési projekteket a politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodás lényeges részét képezik, és hogy haladéktalanul orvosolni kell azt a gyakorlatot, hogy kizárják a civil társadalmat az együttműködési alapokból és/vagy a megállapodásban való részvételből, ugyanakkor – amint az a megállapodás aláírása óta történik – kizárólag azon vállalatok számára teszik lehetővé a részvételt és az együttműködési alapokhoz való hozzáférést, amelyekben az állam részt vesz vagy amelyeket ellenőriz;

10. elítéli az orvosi kiküldetések keretében külföldi munkavégzéssel megbízott kubai egészségügyi személyzet ellen a kubai állam részéről elkövetett munkaiügyi és emberi jogi jogsértéseket, amelyek az ILO alapvető, Kuba által is megerősített egyezményeibe ütköznek; sürgeti Kubát, hogy ténylegesen hajtsa végre és tartsa tiszteletben az Emberi Jogok Amerikai Egyezményében, valamint az ILO 29. sz. és 105. sz. egyezményében foglaltakat; felszólítja a kubai kormányt, hogy a nemzetközi emberi jogi normákkal összhangban biztosítsa a kubaiaknak a kiutazáshoz és az országukba való visszatéréshez való jogát, beleértve a külföldi orvosi missziókban dolgozó orvosokat is; felszólítja a kubai kormányt, hogy erősítse meg a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányát, és biztosítsa az egyesülés szabadságához való jogot, beleértve a szervezetek nyilvántartásba vételét és a kollektív tárgyalásokat, az ILO normáival összhangban;

11. felhívja az EKSZ-t, hogy ragaszkodjon ahhoz, hogy a kubai hatóságok teljesítsék az Unió és Kuba közötti politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodásban rögzített kötelező erejű kötelezettségeket, különösen az alapvető emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartása tekintetében, amint azt a megállapodás 1. cikkének (5) bekezdése, 2. cikkének c) pontja, 5. cikke, 22. cikke és 43. cikkének (2) bekezdése is hangsúlyozza; ragaszkodik ezért ahhoz, hogy az Európai Unió a politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodás végrehajtása során szorosan kövesse nyomon az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartását Kubában, és ezzel kapcsolatban terjesszen rendszeres jelentéseket a Parlament elé;

12. úgy véli, hogy Denis Solís González, Luis Robles Elizástegui, Maykel Castillo Pérez („Osorbo”) – aki az MSI tagja és a „Patria y Vida” című dal társszerzője, akit önkényesen bebörtönöztek, és akit az ENSZ erőszakos eltüntetésekkel foglalkozó bizottsága 14 napig eltűntnek nyilvánított –, valamint a több mint 120 politikai fogoly és lelkiismereti meggyőződése miatt elítélt személy bebörtönzése, továbbá a 2021 áprilisában és júniusában tapasztalt önkényes és elnyomó intézkedések a megállapodás megszegését jelentik, és a politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodás 85. cikke (3) bekezdésének b) pontjában meghatározottak szerint rendkívül sürgős eseteknek minősülnek; felhívja az Uniót, hogy ennek megfelelően mindezekkel összefüggésben hívjon össze rendkívüli ülést;

13. mélyszégyen sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a kubai hatóságok nem engedélyezik az európai parlamenti küldöttségek számára, hogy látogatást tegyenek Kubába; felhívja a hatóságokat, hogy engedélyezzék az országba való belépést, mihelyt az egészségügyi feltételek azt lehetővé teszik; felhívja a tagállamok képviselőit, hogy az Európai Unió emberi jogi politikája koherens belső és külső végrehajtásának biztosítása érdekében vessék fel az emberi jogi jogsértésekkel kapcsolatos kubai ügyeket a kubai hatóságoknál tett látogatásaik alkalmával, és találkozzanak a Szaharov-díjasokkal;

14. utasítja alelnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást Kuba kormányának és Nemzetgyűlésének, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Bizottságnak, az Európai Unió emberi jogokért felelős különleges képviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az ENSZ emberi jogi főbiztosának.

2021. június 10., csütörtök

P9_TA(2021)0293

Rendszerszintű elnyomás Belaruszban és ennek következményei az európai biztonságra nézve a belarusz hatóságok által feltartóztatott uniós polgári repülőjáratról történt emberrablásokat követően

Az Európai Parlament 2021. június 10-i állásfoglalása a rendszerszintű elnyomásról Belaruszban és ennek következményeiről az európai biztonságra nézve a belarusz hatóságok által feltartóztatott uniós polgári repülőjáratról történt emberrablásokat követően (2021/2741(RSP))

(2022/C 67/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Belaruszról szóló korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel az Európai Tanács Belaruszról szóló, 2020. október 12-i és 2021. május 24-i következtetéseire,
 - tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletének az Európai Unió nevében tett nyilatkozataira, különösen a Ryanair FR4978-as járatának 2021. május 23-án történt, Minszkbe való eltérítéséről szóló, 2021. május 24-i nyilatkozatára,
 - tekintettel a G7-ek külügyminisztereinek és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletének Belaruszról szóló, 2021. május 27-i együttes nyilatkozatára,
 - tekintettel a fehéroroszországi helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekről szóló 2012/642/KKBP határozat módosításáról szóló, 2021. június 4-i (KKBP) 2021/908 tanácsi határozatra ⁽¹⁾, amely tilalmat vezetett be az uniós légtér feletti átrepülésre és a belarusz légitársaságok uniós repülőterekhez való hozzáféréseire vonatkozóan,
 - tekintettel a Bizottság alelnökének / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletének a „Belaruszsal foglalkozó nemzetközi elszámoltathatósági platform” Unió általi támogatásáról szóló, az Európai Unió nevében tett, 2021. március 26-i nyilatkozatára,
 - tekintettel az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) moszkvai mechanizmusának jelentésvetője 2020. november 5-i jelentésére a 2020. augusztus 9-i belarusz elnökválasztással kapcsolatos állítólagos emberi jogi jogsértésekről,
 - tekintettel a nemzetközi polgári repülésről szóló Chicagói Egyezményre és a polgári repülés biztonsága elleni jogellenes cselekmények leküzdéséről szóló Montreali Egyezményre,
 - tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, valamint az összes olyan emberi jogi egyezményre, amelynek Belarusz részes fele,
 - tekintettel arra, hogy az Európai Parlament gondolatszabadságért járó Szaharov-díját 2020-ban a belarusz demokratikus ellenzéknek ítélték oda,
 - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel 2021. május 23-án a Ryanair légitársaság FR4978 számú, két uniós főváros (Athén és Vilnius) között közlekedő tartó légi járatának egyik, Lengyelországban nyilvántartásba vett repülőgépet Belarusz légtérében Aljakszandr Lukasenka utasítására eltérítették rendes útvonalától, és egy belarusz vadászgép kíséretében, egy valótlán bombafenyegetésre hivatkozva Minszk nemzetközi repülőterén leszállásra kényszerítették, veszélyeztetve a légi járat több mint 170 utasának és legénységének biztonságát, akik közül sok uniós állampolgár volt;

⁽¹⁾ HL L 197. I, 2021.6.4., 3. o.

2021. június 10., csütörtök

- B. mivel a belarusz hatóságok nem találtak robbanószerkezetet, viszont letartóztattak két utast, nevezetesen Raman Prataszevics belarusz állampolgárt és élettársát, Szofija Szapega orosz állampolgárt, aki a vilniusi Európai Bölcsészettudományi Egyetem hallgatója;
- C. mivel Raman Prataszevics egy belarusz újságíró és ellenzéki aktivista, a befolyásos Nexta Telegram egyik volt kiadója, amely orgánum döntő szerepet játszott a belarusz lakosságnak a hatóságok által elkövetett visszaélésekről való tájékoztatásában és tüntetések mozgósításában Belaruszban a 2020. augusztus 9-i meghamisított elnökválasztást követően, hozzájárulva a rezsím által alkalmazott szisztematikus elnyomás és az emberi jogok súlyos megsértése leleplezéséhez; mivel Raman Prataszevics 2019 óta száműzetésben él az EU-ban, hogy elkerülje az ellene emelt koholt bűnvádakat, és az EU-ban politikai menedékjogot kapott;
- D. mivel Raman Prataszevicsnek a belarusz rezsím által alkalmazott törvénytelen fogva tartás és embertelen bánásmód, ezen belül a belarusz állami televízió által sugárzott színlelt interjúk során kieroszakolt beismerő vallomások rendkívül aggasztóak a nemzetközi közösség számára, és rávilágítanak az összehangolt nemzetközi fellépés sürgős voltára, különösen mivel továbbra is Belarusz az egyetlen olyan európai ország, amely még mindig alkalmazza a halálbüntetést, és ezért nem tagja az Európa Tanácsnak; mivel nem tűnt úgy, mintha Raman Prataszevics saját akaratából tenne vallomást, és mivel az ENSZ kínzás elleni egyezménye tiltja a kikényszerített vallomásokat; mivel ügyvédei továbbra sem léphetnek be hozzá, és Aljakszandr Lukasenka azzal fenyegetett, hogy az orosz megszállás alatt álló Donyec-medence régióból hív nyomozókat a kihallgatásra; mivel Raman Prataszevics felvették a terroristák figyelőlistájára, és ezért előfordulhat, hogy halálbüntetésre ítélik;
- E. mivel a polgári légi jármű feltartóztatása súlyosan sérti a légi közlekedés biztonságára vonatkozó nemzetközi egyezményeket, és rávilágít a Belaruszban tapasztalható folyamatos és állandó elnyomás európai biztonságot érintő nemzetközi következményeire is, és nyilvánvalóvá teszi, hogy a rezsím immár a nemzetközi békét és biztonságot fenyegeti; mivel a repülőgép államilag támogatott terrorizmust kimerítő leszállásra kényszerítése és a belarusz rezsím egy úgynevezett ellenségének letartóztatása azt a célt szolgálta, hogy valamennyi ellenzéki, különösen a külföldön élők számára elretentő jelzést küldjön arról, hogy a rezsímnek eltökélt szándéka, hogy levadássza őket, és hogy külföldön sincsenek biztonságban;
- F. mivel folyamatban van a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet vizsgálata; mivel Raman Prataszevicsen és Szofija Szapegán kívül több más azonosítatlan személy is leszállt a gépről Minszkben; mivel az Oroszországi Föderáció több, Moszkvába menekült belarusz ellenzéki aktivistát őrizetbe vett, és továbbra is támogatja a belarusz rezsímet, pénzügyi szempontból is;
- G. mivel a belarusz hatóságok továbbra is folytatják a békés belarusz nép elnyomását, és számos polgárt zaklatnak, tartóztatnak le és ítélnék el azért, mert kinyilvánítják szembenállásukat a rezsimmal vagy tiltakoznak az emberi jogok Belaruszban elkövetett széles körű megsértése ellen; mivel becslések szerint már a 2020. augusztus 9-i választások előtt, majd utána is számos polgárt (különböző időpontokban, összesen több, mint 34 000 belarusz személyt) tartóztattak le a rezsím elleni tiltakozásuk miatt; mivel Belaruszban több mint 470 politikai fogoly van, akik közül 7 kiskorú; mivel mintegy 3 000 politikai indíttatású bűnvádi eljárást indítottak a tüntetőkkel szemben, és több mint 4 600 kínzással, erőszakkal és rossz bánásmóddal kapcsolatos eset merült fel;
- H. mivel a belarusz emberi jogi helyzet tovább romlik, és egyre több politikai foglyot tartanak fogva; mivel emberijog-védők több száz esetben dokumentálták kínzás és bántalmazás alkalmazását, valamint több személy eltűnéséről, sőt, halálesetekről számoltak be; mivel a belarusz fogvatartási intézményekben és börtönökben továbbra is embertelen bánásmódot és kínzást alkalmaznak, valamint tudatosan megtagadják az orvosi ellátás nyújtását, ami miatt több tüntető, többek között Vitold Ashurak is életét vesztesse gyanús körülmények között, másokat pedig, közöttük a 17 éves Dzmitri Stakouszkit és Szcjapan Latiput az örökös zaklatással és fenyegetésekkel öngyilkosságba kergettek;
- I. mivel 2021. május 25-én Jauhen Afnahel, Pavel Juknevics, Makszim Vinyarski és Andrej Vajinics belarusz aktivistákat, Pavel Szevjarinev ellenzéki vezetőt, Dzmitri Kazlou bloggert és Irina Scsasznaja közösségi aktivistát „szélsőségeség” koholt vádjá alapján négytől hét évig terjedő börtönbüntetésre ítélték; mivel 2021. június 2-án Dzmitri Furmanau politikai foglyot, Jauhen Raznicsenkát és Uladzimir Knihát az úgynevezett „Cihanouszki-ügyben” négy évig terjedő börtönbüntetésre ítélték; mivel 2021. június 3-án a bíróság az úgynevezett „táncos tiltakozás” ügyében vádlottak ötödik csoportját is elítélte, amelynek tagjai Aljakszandr Krapko, Radzivon Meduseuszki, Ihar Vinakurau, Andrej Aniszkevics, Alena Lojka, Halina Cshunova, Andrej Nyamirszki, Dzmitri Kurhanau, Kacjarina Szmirnova, Míkita Uvarau, Szafija Nis, Szjarhej Kszenszuk és Ilja Palkouszki politikai foglyok, akik esetében a legenyhébb büntetés 18 hónap házi őrizet,

2021. június 10., csütörtök

a legszigorúbb pedig 1 év börtönben letöltendő szabadságvesztés volt; mivel 2021. június 3-án Szjarhej Pjarfilijeu politikai foglyot két év börtönbüntetésre, fiát, Sztaniszlau Pjarfilijeut pedig két év szabadságkorlátozásra (házi őrizetre) ítélték;

- J. mivel a belarusz hatóságok továbbra is erőszakosan lépnek fel és zaklatást folytatnak független belarusz riporterekkel és a polgári újságírókkal szemben, szándékosan akadályozva az objektív tudósítást; mivel újságírók százait tartóztatták le, köztük a Belsat két újságíróját, akiket ezt követően el is ítélték; mivel tucatnyi újságíró tartanak fogva, akik ellen állítólag erőszakot alkalmaztak, és több újságíró megbírságot; mivel újságírókat előzetes letartóztatásba helyeztek, és ellenük büntetőjogi vádat emeltek; mivel számos jelentés érkezett arról, hogy a hatóságok visszavonták újságírók, köztük külföldi tudósítók akkreditációját, akik közül többet letartóztattak és kiutasítottak Belarusból; mivel 2021. május 18-án belarusz hatóságok erőszakkal behatoltak a legnagyobb független belarusz híroldal, a Tut.by irodáiba, letartóztatták annak több munkatársát és blokkolták a honlapot;
- K. mivel az emberijog-védőket, az ellenzéki politikusokat, a civil társadalom képviselőit, a szakszervezetek képviselőit és más aktivistákat módszeresen megfélemlítik, zaklatják és korlátozzák alapvető szabadságaikat; mivel nincs arra utaló jel, hogy a belarusz hatóságok kivizsgálják a rendőri brutalitásról, illetve a tüntetők meggyilkolásáról 2020. augusztus közepe óta benyújtott több ezer bejelentést; mivel az emberi jogok megsértésének széles körű büntetlensége állandósítja a belarusz nép kétségbeejtő helyzetét; mivel a jogállamiság hiánya csorbítja az áldozatok tisztességes eljáráshoz való jogát;
- L. mivel a Belarusz Hallgatók Szövetsége (egyetemi hallgatók független uniója) adatai szerint több mint 460 diákot tartóztattak le, akik közel egyharmada nő, és több mint 150 diákot utasítottak ki önkényesen az egyetemekről, akik közül sokan a biztonságukat féltve a szomszédos országokba menekültek;
- M. mivel a belarusz hatóságok a belarusz állampolgároknak az ország elhagyásával kapcsolatos lehetőségeire vonatkozó, már korábban is szigorú szabályokat 2021. május 31-én még tovább szigorították, többek között azok helyzetét is megnehezítve, akik külföldön már tartós tartózkodási engedéllyel rendelkeznek
- N. mivel a Belaruszban élő lengyel kisebbség képviselői egyre súlyosabb elnyomásnak vannak kitéve, például letartóztatták és elítélték Andželika Boryst, a Belarusz Lengyelek Uniójának elnöknőjét és letartóztatták Andrzej Poczubot újságíró, bloggert, a Belarusz Lengyelek Uniójának tagját; mivel az országban működő lengyel iskolarendszerre egyre nagyobb nyomás nehezedik a rezsím részéről; mivel ezeket az intézkedéseket az állami televízió sugárzott lengyelellenes propaganda kísérte; mivel Lukasenka új munkaszüneti napot vezetett be Belaruszban, amelyet szeptember 17-én ünnepelnek Lengyelország 1939. évi szovjet megszállásának évfordulója alkalmából;
- O. mivel Belarusz megkezdte az asztravjeci atomerőmű üzletszerű üzemeltetését, anélkül, hogy foglalkozott volna a 2018. évi uniós stresszteszt jelentésben foglalt minden biztonsági ajánlással, aminek következtében az asztravjeci atomerőmű nem biztonságos, és súlyos nukleáris fenyegetést jelent egész Európa biztonságára;
- P. mivel az Európai Unió eddig 88 belarusz személlyel, köztük Aljakszandr Lukasenkával, és 7 szervezettel szemben szabott ki szankciókat;
1. határozottan elítéli, hogy május 23-án a Ryanair FR4978 számú menetrendszerű járatát útvonalától eltérítették és Minszkben leszállásra kényszerítették, valamint hogy a belarusz hatóságok letartóztatták Raman Prataszevics újságíró és Szofija Szapegát; úgy véli, hogy ez a szörnyű cselekmény a nemzetközi jog megsértésének és állami terrorcselekménynek minősül;
 2. felszólít Raman Prataszevics és Szofija Szapega, valamint a Belaruszban fogva tartott valamennyi újságíró és politikai fogoly azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátására;
 3. emlékeztet a Tanács azon döntésére, amely szerint a meglévő korlátozó intézkedéseket megerősítve megtiltja a belarusz légi fuvarozók számára az uniós légtérbe való belépést és az uniós repülőtereken való leszállást, és azt javasolja a Tanácsnak, hogy készítsen tervet az országot elhagyni próbáló belarusz állampolgárok erre irányuló kísérleteinek segítése céljából; felhívja a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezetet és az Európai Repülésbiztonsági Ügynökséget, hogy vizsgálják ki ezt az elfogadhatatlan – nemzetközi normákat és szabványokat sértő – eseményt, és tegyék meg a megfelelő intézkedéseket; kiemeli, hogy ez a súlyos incidens jelentősen aláásta a bizalmat, és hogy minden államnak felelősen kell eljárnia a Chicagói Egyezmény szerinti kötelezettségeik teljesítése során annak érdekében, hogy a légi járművek biztonságosan és védetten működhessenek; felhívja a Ryanairt, hogy működjön együtt és ossza meg a hatóságokkal az esettel kapcsolatos valamennyi érdemleges információt;

2021. június 10., csütörtök

4. szorgalmazza a feltartóztatott polgári repülőgépen elkövetett emberrablások következményeinek alapos értékelését, nemcsak a nemzetközi légi közlekedés biztonsága és a repülésbiztonság, hanem Európa általános biztonsága és az uniós tagállamokban száműzetésben élő vagy menedéket kérő belarusz és egyéb állampolgárok biztonsága tekintetében is;
5. hangsúlyozza, hogy egy ilyen vizsgálatnak ki kell terjednie arra is, hogy Oroszország játszott-e valamiféle szerepet a belarusz rezsim által elkövetett terrorcselekményekben; hangsúlyozza, hogy amennyiben úgy ítélik meg, hogy ez történt, a műveletben közvetlenül vagy közvetve részt vevő orosz állampolgárokat az EU globális emberi jogi szankciórendszere (az úgynevezett „uniós Magnyickij-törvény”) alapján szankcionálni kell; kiemeli annak fontosságát, hogy az EU hozzájáruljon a nyomozáshoz, többek között azáltal, hogy bevonják az uniós szerveket, például az Europolt, az Eurojustot vagy az Európai Ügyészséget a közös nyomozócsoportok munkájába és a műveletekbe;
6. ismételten kijelenti, hogy nem ismeri el Aljakszandr Lukasenka belarusz elnökké választását; a jelenlegi belarusz rezsimet illegitim, jogellenes és bűnöző rezsimnek tartja; továbbra is támogatja a belarusz népet a szabad és tisztességes választások, az alapvető szabadságok és az emberi jogok, a demokratikus képviselő, a politikai részvétel és az emberi méltóság érvényesítésére irányuló követeléseiben és törekvéseiben; elítéli a szabadsághoz, demokráciához és méltósághoz való joguk védelmében békésen tiltakozó belarusz állampolgárok ezrei elleni erőszakos fellépést;
7. határozottan elítéli és követeli a hatósági erőszak és elnyomás – különösen a jogellenes fogva tartás, a kínzás, a fogva tartottak bántalmazása és a békés állampolgárok büntetőeljárás alá vonása – haladéktalan beszüntetését Belaruszban, továbbá támogatásáról és szolidaritásáról biztosítja a belarusz társadalmat; elítéli a rezsim által a polgári lakosságra gyakorolt rendszerszintű elnyomást, amelyek a 2020. augusztusi elcsalt választások óta erőszak, megfélemlítés és a kényszer egyéb formái révén 14 000 belarusz állampolgárt kényszerítettek az országból való elmenekülésre; megismétli, hogy ez a folyamatban lévő elnyomási kampány és a polgári lakosság lakhelyelhagyásra kényszerítése az emberi jogok súlyos megsértésének minősül; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy jelenleg Belarusz az egyetlen olyan ország Európában, ahol még mindig alkalmazkodik a halálbüntetés, és kitarthat emellett, hogy haladéktalanul és véglegesen el kell törölni a halálbüntetést; elítéli a belarusz hatóságok közelmúltban hozott intézkedéseit, amelyek a belarusz állampolgárok zöme, köztük külföldi tartózkodási engedéllyel rendelkező számos személy számára is megtiltják az ország elhagyását;
8. elítéli a számos politikai fogollyal és fogvatartottal, köztük Pavel Szevjarinec ellenzéki vezetővel szemben a közelmúltban hozott szigorú és igazságtalan bírósági ítéleteket, valamint a demokratikus belarusz ellenzék személyiségei, például Viktor Babarika, Mikola Sztatkevics és Sjarhej Cikhanevics ellen indított pereket; sajnálatosnak tartja, hogy a mogilevi bíróság zárt tárgyalásán elítélték Pavel Szevjarinecet, Yauhen Afanahelt, Andrej Vojnicsot, Pavel Yuhnevicsot, Dzmitry Kazlout, Makszim Viniarskit és Irina Shchasnyát;
9. megismétli a független belarusz média és újságírók fontosságát, és a belarusz társadalomban betöltött fontos szerepüket; elítéli a média elnyomását és az internethez való hozzáférés korlátozását, valamint újságírók és bloggerek megverését, letartóztatását és megfélemlítését; hangsúlyozza, hogy a belarusz népnek joga van az információkhoz való akadálytalan hozzáféréshez;
10. elítéli a hatóságok által a lengyel kisebbség képviselői és a belaruszi lengyel iskolarendszer ellen alkalmazott elnyomást és ellenséges fellépést; e tekintetben felszólít Andželika Borys, Andrzej Poczbout és más politikai foglyok feltétel nélküli szabadon bocsátására;
11. felszólítja az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ), a Bizottságot és a tagállamok Belaruszban működő nemzeti diplomáciai képviselőit, hogy szorosan kövessék nyomon az egyes belarusz politikai foglyok, köztük Raman Prataszevics és Szofija Szapega helyzetét és pereit, nyújtsanak nekik támogatást, és tegyenek meg mindent a szabadon bocsátásuk kiharcolása érdekében; e tekintetben felszólítja a rezsimet, hogy Belarusznak a diplomáciai és konzuli kapcsolatokról szóló bécsi egyezmény szerinti nemzetközi kötelezettségeivel összhangban haladéktalanul vessen véget a nemzeti és európai diplomáciai szolgálatok tagjainak megfélemlítésére vagy zaklatására irányuló fellépéseknek;
12. hangsúlyozza a kapcsolatok és az együttműködés fenntartásának és bővítésének szükségességét a minszki, vilniusi és varsói belarusz demokratikus erők képviselőivel, különösen Szvjatlana Cihanouszkajával, valamint a koordinációs tanács és a nemzeti válságkezelési csoport tagjaival; ezért csatlakozik azokhoz a felhívásokhoz, hogy hívják meg képviselőiket a G7-csoport 2021. június 11–13-i csúcstalálkozójára és a keleti partnerség 2021. évi csúcstalálkozójára, és javasolja, hogy továbbra is hívják meg őket a kormányzati szinten tartott magas szintű kétoldalú találkozókra, valamint a parlamenti és parlamentközi ülésekre, és hogy az uniós tagállamok összes nemzeti parlamentjében hozzanak létre Belarusszal foglalkozó csoportokat;
13. felhívja a Tanácsot, hogy a lehető legrövidebb időn belül bővítse az uniós szankciók hatálya alá tartozó személyek és szervezetek listáját, kiterjesztve azt a Ryanair FR4978 számú járatának elfogásában és leszállásra kényszerítésében, valamint Raman Prataszevics és Szofija Szapega letartóztatásában közreműködő személyekre és szervezetekre; emlékeztet arra, hogy Raman Prataszevics újságírót akár halálbüntetés is fenyegetheti;

2021. június 10., csütörtök

14. nyomatékosan felhívja a Tanácsot, hogy a legnagyobb sürgősséggel hajtsa végre a választási csalásban, az elnyomásban, a kínzásban vagy bántalmazásban és a Belaruszban elkövetett emberi jogi jogsértésekben – többek között független újságírók és bloggerek üldözésében – közvetlenül részt vevő vagy abban cinkosságot vállaló személyekkel és szervezetekkel szembeni negyedik szankciócsomagot, és kezdje meg a munkát egy ezt követő újabb csomag kidolgozásával kapcsolatban; felszólít belorusz tisztviselők eddigénél jóval szélesebb körének szankcionálására, így a rezsimet bírálók elnyomásában és koncepciók perekben történő elítélésében szerepet játszó ügyészek, bírák és bűnüldözési alkalmazottak, valamint rendőrök, büntetés-végrehajtási személyzet tagjai, parlamenti képviselők és kormánytagok és a rezsimet a propaganda, a média, a dezinformáció és a gyűlöletbeszéd területén kiszolgáló ügynökök, továbbá a Lukasenkát és rendszerét támogató személyek és szervezetek – például a Raman Prataszevicset az ONT állami televízióban június 2-án meginterjúvoló Marat Markov – és a május 23-i incidens résztvevői, például hírszerző tisztek és légiközlekedési hatóságok szankcionálására; e tekintetben emlékeztet arra, hogy teljes mértékben ki kell használni az EU globális emberi jogi szankciórendszerét (az úgynevezett „uniós Magnyickij-törvény”) szerinti korlátozó intézkedések lehetőségét;

15. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szigorúan tagadjanak meg minden pénzügyi támogatást a belorusz rezsimtől, és ezért utasítsanak el a belorusz bankoknak nyújtott minden új hitelkeretet, és állítsanak le minden infrastrukturális projektekbe vagy gazdasági vállalkozásokba történő beruházást Belaruszban; felhívja a Bizottságot, hogy fogadjon el intézkedéseket annak megakadályozására, hogy az európai pénzintézetek a belorusz kormány és a hozzá tartozó közintézmények által kibocsátott kötvényeket vagy más pénzügyi eszközöket vásároljanak; üdvözlí, hogy az Európai Beruházási Bank és az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank felfüggesztette a belorusz állami szektor projektjeinek finanszírozását, és kéri annak kivizsgálását, hogy a fel nem használt forrásokat hogyan lehetne átirányítani a rezsimhez nem kapcsolódó civil társadalom és magánszektor felé; felhívja a Nemzetközi Valutaalapot és az uniós tagállamokat, hogy semmilyen körülmények között ne nyújtsanak közvetlen költségvetési támogatást a rezsimnek, és tartózkodjanak a 2021-re bejelentett különleges lehívási eljárás igénybevételeétől;

16. emlékezteti a Belaruszban működő összes uniós vállalkozást azon korábbi felhívására, hogy az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvekkel összhangban tanúsítsanak különös gondosságot, valamint tegyenek eleget az emberi jogok tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettségüknek; emellett kéri őket, hogy tartózkodjanak minden új beruházástól, és tiltakozzanak nyilvánosan a belorusz hatóságok által az országban jelenleg alkalmazott elnyomás ellen;

17. felhívja a Tanácsot, hogy mielőbb állapodjon meg olyan gazdasági szankciókról, amelyek jelentősek és azonnali hatást gyakorolnak a belorusz rezsimre, annak támogatóira és a rendszeret továbbra is támogató gazdasági szereplőkre, és késedelem nélkül vezesse be a szankciókat; szorgalmazza, hogy ezek a gazdasági szankciók azokat az állami és magánvállalatokat célozzák, amelyek a rezsim ellenőrzése alatt állnak, szorosan kapcsolódnak a rezsim üzleti érdekeltségeihez, vagy arról ismertek, hogy a sztrájkokban vagy a tüntetéseken való részvételért elbocsátják alkalmazottaikat; olyan ágazati szankciókat szorgalmaz, amelyek elsősorban a nyersolaj- és olajtermék-, a hamuszír-, az acél- és fafeldolgozó ipart célozzák; szorgalmazza továbbá az együttműködés és a finanszírozás megszüntetését az állami tulajdonú belorusz bankok vonatkozásában, valamint a nemzetközi bankok Belaruszban működő leánybankjaik számára nyújtott hitelkereteinek korlátozását és Belarusz SWIFT-rendszerből történő ideiglenes felfüggesztésének fontolóra vételét; kéri, hogy az EU-ban bejegyzett vállalatok, különösen a Siemens AG, hagyjanak fel a technológia és a know-how megosztása révén a belorusz hatóságokkal történő együttműködéssel; felhívja a tagállamokat és az uniós intézményeket, hogy fokozzák a Belaruszból az EU-ba irányuló, jelentős nagyságrendű cigarettacsempészet felszámolására irányuló erőfeszítéseiket, megfosztva a Lukasenka-rezsimet ettől a pénzügyi forrásától; szorgalmazza, hogy a Belarusszal szemben hozott gazdasági szankciók miatt leginkább kárt szenvedő uniós tagállamok gazdasági nehézségeinek ellensúlyozása céljával kerüljön sor összehangolt uniós szolidaritási fellépésre;

18. üdvözlí az Európai Műsorszóró Unió (EBU) döntését, amely szerint felfüggeszti a BTRC belorusz műsorszolgáltató EBU-tagságát; felszólít Belarusz nemzetközi sportszervezetekben meglévő tagságának és nemzetközi sporteseményeken – többek között az európa- és a világbajnokságokon, valamint a tokiói olimpiai játékokon – való részvételének felfüggesztésére; sürgeti az Európai Labdarúgó-szövetséget (UEFA), hogy szüntesse meg a TVR belorusz állami televízió közvetítési jogait az EURO 2020 labdarúgóturnával összefüggésben, és azokat ingyenesen adja át a független Belsat TV-nek;

19. felhívja a tagállamokat, hogy javítsák együttműködésüket a belorusz válsággal kapcsolatos hírszerzés terén, és az Unióból mindenhol utasítsák ki az ismert és a feltételezett belorusz hírszerző ügynököket; bátorítja elnökét, hogy korlátozza a Belarusz brüsszeli nagykövetségén alkalmazott személyzet belépését az Európai Parlamentbe (az Európai Parlament által szervezett üléseken való fizikai jelenlétén kívül a távoli hozzáférés tekintetében is), valamint vizsgálja felül a Parlament belorusz nagykövetséggel folytatott kommunikációját;

20. mély aggodalmát fejezi ki Oroszország Lukasenka-rezsimmel kapcsolatos szerepvállalása – többek között a pénzügyi támogatás és a hírszerző szolgálatok közötti szoros együttműködés – miatt;

21. hangsúlyozza, hogy nemzetközi szerepvállalásra, többek között az ENSZ és a NATO keretében folytatott megbeszélésekre van szükség; felhívja az Uniót, hogy intézkedéseit szorosan hangolja össze az Egyesült Államokkal, a G7-partnerekkel és más hasonló gondolkodású országokkal, és törekedjen az EU partnerei – különösen az európai

2021. június 10., csütörtök

szomszédok, például Ukrajna – közötti széles körű egyetértésre annak érdekében, hogy a szankciók a lehető legnagyobb hatást fejtsek ki; elismeréssel illeti az ukrán kormány azon döntését, hogy csatlakozik az uniós tagállamokhoz, és közlekedési szankciókat vezet be a belarusz légitársaságokkal szemben, és felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy vezessen be büntető intézkedéseket a Belaviával és az Oroszország által annektált Krímbe utazó utasaival szemben; üdvözlöi a közelgő EU–USA és USA–Oroszország csúcstalálkozókat, és úgy véli, hogy ezek fontos lehetőségeket kínálnak az álláspontok összehangolására az EU és partnerei között;

22. hangsúlyozza, hogy bár a szankciós mechanizmus adja a legtöbb esélyt az EU számára a jogsértő államokkal szembeni megfelelő fellépésre, az EU-nak a belarusz állami tulajdonú vállalatokkal szemben alkalmazott szankciók mellett ki kell használnia a Belaruszban tapasztalható belső nyomást is, támogatást nyújtva a belarusz civil társadalom számára;

23. felhívja a Bizottságot és az alelnököt/főképviselet, hogy a nemzetközi partnerekkel közösen kezdeményezze egy, „A demokratikus Belarusz jövője” című, a belarusz válság rendezéséről szóló magas szintű nemzetközi konferencia megszervezését, valamint a belarusz hatóságok által a belarusz nép ellen elkövetett bűncselekmények kivizsgálását és büntetőeljárás alá vonását, továbbá Belarusz demokratikus átalakulását; véleménye szerint ez az EU vezetésével és a nemzetközi pénzügyi intézmények, az uniós tagállamok és intézmények, valamint a többmilliárd eurós pénzügyi csomagot felajánlani kész további szereplők részvételével zajló konferencia a jövőbeli reformtörekvéseket és a gazdaság szerkezetátalakítását szolgálja majd, és határozottan jelzi majd a támogatást a belarusz nép felé;

24. emlékeztet a volt magas rangú európai tisztviselők bevonásával zajló, magas szintű misszióra irányuló korábbi kezdeményezésére, amelynek célja, hogy feltárjon minden lehetséges módot az erőszak felszámolására és a politikai foglyok szabadon bocsátására, ami elősegítheti az inkluzív belföldi politikai párbeszédhez vezető környezet kialakítását Belaruszban;

25. sürgeti a Bizottságot, az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy növeljék a belarusz ellenzék, civil társadalom, emberi jogi aktivisták és független média számára – többek között kapacitásépítés és pénzügyi támogatás révén – nyújtott közvetlen támogatást és a velük való együttműködést Belaruszban és külföldön, valamint növeljék a Demokráciáért Európai Alapítvány helyszíni tevékenységeinek támogatását; e tekintetben felhívja az EU-t és más nemzetközi szervezeteket, hogy nyújtsanak pénzügyi és technikai támogatást valamennyi független médiaorgánumnak és újságírónak annak érdekében, hogy teljesíthessék a társadalom Belaruszban zajló fejleményekről való tájékoztatásával kapcsolatos feladataikat; e tekintetben megismétli a Belsat TV-csatorna fokozott támogatására irányuló felhívását;

26. vállalja, hogy a Parlament demokráciatámogatási mechanizmusain keresztül segíti a demokratikus erők kapacitásának megerősítését, a civil társadalom szerepének erősítését, a hatalom békés átadását eredményező, teljes körű politikai párbeszéd, valamint a fiatal politikai vezetők és emberijog-védők támogatását Belaruszban;

27. üdvözlöi a Bizottság által előterjesztett, a jövőbeli demokratikus Belarusz számára nyújtandó, 3 milliárd EUR értékű, körvonalaiiban már megfogalmazott átfogó gazdasági támogatási tervet; felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy fejlesszék tovább és mozdítsák elő ezt a tervet, egyértelművé téve, hogy mihelyt Belaruszban demokratikus változás következik be, az EU kész lesz kézzelfogható segítséget nyújtani ahhoz, hogy az ország a reformok és a modernizáció útjára álljon; megjegyzi, hogy az EU-nak átfogó intézkedéscsomagot kell javasolnia annak érdekében, hogy felkészítse Belarusz demokratikus erőit e csomag végrehajtására;

28. felszólítja az EU-t az egyeztetésre az Egyesült Államokkal, a G7-partnerekkel és más, hasonlóan gondolkodó országokkal a Lukasenka állami szektorával folytatott együttműködés befagyasztásáról, és az együttműködésnek a belarusz civil társadalom és a rezsim hatókörén kívül eső belarusz magánvállalatok szintjére történő áthelyezéséről;

29. elutasítja Aljakszandr Lukasenka elfogadhatatlan fenyegetéseit, miszerint a belarusz hatóságok ezentúl nem fogják megállítani sem az irreguláris migránsokat, sem a kábítószer-kereskedelmet, és aggodalmát fejezi ki a Belaruszból az EU-ba irányuló illegális migráció fokozódása és a belarusz hatóságok e jelenségben való lehetséges részvétele miatt; felhívja a tagállamokat és az uniós intézményeket, hogy kövessék nyomon az e téren bekövetkezett fejleményeket, és tegyék meg a megfelelő intézkedéseket;

30. elítéli, hogy a belarusz vezetés a bűnüldöző hatóságokat visszaélészerűen, politikai célokra használja fel; felhívja az Interpol-t, hogy haladéktalanul és alaposan vizsgálja felül a Belarusz által benyújtott és a jövőben benyújtásra kerülő kérelmeket, és hozzon meg minden megfelelő intézkedést annak megakadályozása érdekében, hogy Belarusz politikai célokra visszaéljen az Interpollal;

31. hangsúlyozza a Lukasenka-rezsimek által a belarusz nép ellen elkövetett bűncselekmények átfogó kivizsgálásának szükségességét, és azt a büntetőeljárás lefolytató nemzetközi törvényszék felállításával kell lezárni; sürgeti, hogy miután a belarusz hatóságok nem hajlandók a jogállamiság és az elszámoltathatóság megerősítésére, a nemzetközi közösség lépjen fel a bűncselekmények bizonyítékainak biztosítása, valamint a felelősökkel szembeni nyomozások és büntetőeljárások garantálása érdekében a teljes parancsnoki lánc mentén; üdvözlöi az egyetemes joghatóság elvének alkalmazására és az elnyomást elkövető belarusz személyekkel szembeni bírósági ügyek előkészítésére irányuló, több uniós

2021. június 10., csütörtök

tagállam által indított kezdeményezést, és arra ösztönzi az összes többi uniós tagállamot, hogy kövessék példájukat; szorgalmazza minden olyan nemzetközi kezdeményezés, például a büntetlenség elleni nemzetközi platform és a vilniusi igazságügyi központ aktív támogatását, amelynek célja a büntetlenség problémájának kezelése Belaruszban;

32. sürgeti az alelnököt/főképviselet, a Bizottságot, a Tanácsot és a tagállamokat, hogy továbbra is vessék fel a belarusz helyzetet valamennyi érintett európai és nemzetközi szervezetben, például az EBESZ-ben, az Európa Tanácsban az ENSZ Emberi Jogi Tanácsban vagy az ENSZ más szakosodott szerveiben a belarusz helyzettel kapcsolatos sürgős nemzetközi fellépés biztosítása, valamint az Oroszország és más országok által e fellépések elé gördített akadályok leküzdése érdekében;

33. ösztönzi az EU tagállamait, hogy még jobban könnyítsék meg a Belaruszból politikai okokból menekülőket vagy az ellenük elkövetett erőszak miatt orvosi kezelésre szorulókat vízum vagy tartózkodási engedély megszerzésére irányuló kérelmeivel kapcsolatos eljárást, és biztosítsák számukra és családjuk számára a szükséges támogatást és segítséget; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy hajtsák végre az EBESZ moszkvai mechanizmusának jelentésteveje által megfogalmazott ajánlásokat a genfi menekültügyi egyezmény hatálya alá tartozó, üldöztetés esetén nyújtandó menedéjjel kapcsolatban, és még inkább könnyítsék meg a sürgősségi vízumok kiadását és az ideiglenes menedék biztosítását az uniós tagállamokban; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy kínáljanak ösztöndíjakat az egyetemekenről kiutasított és demokratikus nézeteik miatt bebörtönzött belarusz diákoknak és tudósoknak; felhívja a tagállamokat, hogy nyújtsanak pénzügyi támogatást a száműzetésben lévő intézmények, például a vilniusi Európai Bölcsészettudományi Egyetem számára, amelyek a korrupció és illegitim rendszer ellen kihívást intéző új belarusz generációt nevelik;

34. felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és az EKSZ-t, hogy működjenek együtt a nemzetközi partnerekkel, így az EBESZ moszkvai mechanizmusával, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsával, valamint a helyszíni emberijog-védőkkel és civil társadalommal, biztosítandó az emberi jogok megsértésének ellenőrzését, dokumentálását és bejelentését, valamint az ezt követő elszámoltathatóságot és az áldozatoknak nyújtott igazságszolgáltatást; üdvözlöi, hogy Belaruszra vonatkozóan nemzetközi elszámoltathatósági platformot hoztak létre, és felhívja az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy támogassák ennek működését; kiáll a Belaruszban tapasztalható büntetlenség elleni küzdelemmel foglalkozó európai parlamenti platform hatékony működtetése, valamint a belarusz fejleményekre a megfelelő időben történő nemzetközi reakciók összehangolása mellett;

35. megismétli annak szükségességét, hogy valamennyi tagállam egységes álláspontot képviseljen az Aljakszandr Lukasenka rezsimje által irányított és a Kreml által támogatott állami terrorizmusra való reagálásban; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU felleljen a belarusz helyzettel kapcsolatos Unió belüli dezinformációval, valamint a harmadik felek által e tekintetben elkövetett hibrid fenyegetések egyéb formáival szemben; szolidaritását fejezi ki Lettországgal, miután Belarusz indokolás nélkül kitoloncolta diplomatáit; elítéli, hogy a belarusz főügyész bűnügyi nyomozást indított Lettország külügyminisztere és Riga főváros polgármestere ellen; elítéli a belarusz hatóságok minden arra irányuló kísérletét, hogy nyomást gyakoroljanak az uniós tagállamokra, beleértve a belarusz ügyészek arra irányuló kérését is, hogy kihallgassák Litvánia volt elnökét, Valdas Adamkust, a második világháború idején Belaruszban, megtorlásokat végrehajtó, az SS-nek alárendelt kisegítő rendszeti zászlóaljjal való állítólagos kapcsolata miatt;

36. ismételten aggodalmát fejezi ki a Vilniustól mindössze 45km-re fekvő asztravjeci atomerőmű üzletszerű üzemeltetése miatt, és hangsúlyozza azokat a kockázatokat, amelyeket az erőmű az uniós országok számára jelent; hangsúlyozza az asztravjeci atomerőmű által jelentett nukleáris biztonsági fenyegetések kezelésének fontosságát, sajnálja, hogy Belarusz nem foglalkozik maradéktalanul átlátható módon az asztravjeci atomerőmű nukleáris biztonságával, és nem vállalt kötelezettséget az Európai Nukleáris Biztonsági Szabályozó Hatóságok Csoportja (ENSREG) által az erőműről készített szakértői értékelésben megfogalmazott ajánlások maradéktalan végrehajtására, és szorgalmazza hatékony biztosítékok bevezetését az asztravjeci atomerőműben termelt belarusz villamos energia uniós piacon történő közvetlen vagy közvetett értékesítésével szemben;

37. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi helyzet az Európai Unió hitelességének és külpolitikai döntéshozatala hatékonyságának próbája; emlékeztet arra, hogy az Unióval szomszédos és a keleti partnerségben részt vevő Belaruszban kialakult helyzet közvetlen hatást gyakorol az EU-ra, és hogy az EU-nak kellő eltökéltséget kell mutatnia arra, hogy kézzelfogható és hosszú távú támogatást nyújtson azoknak a demokratikus erőknél, amelyek arra törekednek, hogy Belarusz számára biztosítsák a szabadságot és a demokráciát; kéri az EU-t, hogy cselekedjen habozás nélkül, gyorsan és proaktívan;

38. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Európa Tanácsnak, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezetnek, a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezetnek, valamint a Belarusz Köztársaság hatóságainak.

2021. június 10., csütörtök

P9_TA(2021)0294

Az afganisztáni helyzet

Az Európai Parlament 2021. június 10-i állásfoglalása az afganisztáni helyzetről (2021/2712(RSP))

(2022/C 67/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Afganisztánról szóló korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel a 2016. október 2-i EU–Afganisztán közös migrációügyi koncepcióra,
 - tekintettel az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, és másrészt az Afganisztáni Iszlám Köztársaság között 2017. február 18-án aláírt partnerségi és fejlesztési együttműködési megállapodásra,
 - tekintettel az Észak-atlanti Tanács afganisztáni béketárgyalásokról szóló, 2020. december 9-i nyilatkozatára,
 - tekintettel Biden elnöknek az Afganisztánban teendő további lépésekről szóló, 2021. április 14-i nyilatkozatára,
 - tekintettel az Afganisztánról szóló, 2016. október 4–5-i brüsszeli konferencián elfogadott, a kölcsönös elszámoltathatóságon keresztül megvalósítandó önállóságra vonatkozó keretszerződésre,
 - tekintettel a 2020. november 23–24-én tartott, 2020. évi nemzetközi kötelezettségvállalási konferenciára (Afganisztán-konferencia),
 - tekintettel a Bizottság alelnökének / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és India külügyminiszterének az afganisztáni helyzetről tett, 2021. május 4-i közös nyilatkozatára,
 - tekintettel az Európai Unió, Franciaország, Németország, Olaszország, a NATO, Norvégia, az Egyesült Királyság és az Egyesült Államok különmegbízottjainak és különleges képviselőinek az afganisztáni békefolyamatról szóló, 2021. május 7-i közleményére,
 - tekintettel az Afgán Nemzeti Statisztikai és Információs Hatóság és az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatala által 2021 áprilisában közzétett, 2020. évi afganisztáni ópiumfelmérésre,
 - tekintettel a gyermekek jogainak előmozdításáról és védelméről, a fegyveres konfliktusokban érintett gyermekekről és az emberi jogok védelmezőiről szóló uniós iránymutatásokra,
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának Afganisztánról szóló határozataira,
 - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának Afganisztánról elfogadott határozataira,
 - tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, amelyet 1948. december 10-én fogadtak el,
 - tekintettel a Polgári és Politikai Jogok 1966. évi Nemzetközi Egyezségokmányára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 144. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel 2020 februárjában az Egyesült Államok és a tálibok megállapodást írtak alá, amely megnyitotta az utat a tálibok és az Afganisztáni Iszlám Köztársaság képviselői közötti közvetlen tárgyalások előtt, 2001 óta először;
- B. mivel 2021. április 14-én Anthony Blinken amerikai külügyminiszter bejelentette az amerikai csapatok 2021. szeptember 11-ig végrehajtandó egyoldalú kivonását az ország területéről; mivel a NATO-szövetségesek az „in together, out together” (együtt be, együtt ki) elvet követik, így ezzel egy időben szintén kivonják csapataikat;

2021. június 10., csütörtök

- C. mivel 2020-ban Dohában béketárgyalások kezdődtek az afgán kormány és a tálibok között; mivel a tűzszüneti megállapodást nem tartották be, a béketárgyalások jelenleg holtponton vannak, és a tálibok a szövetséges csapatok kivonására várnak;
- D. mivel 2001 óta az EU aktívan jelen van Afganisztánban a társadalmi és gazdasági fejlődés támogatása és a nemzetközi segítségnyújtás koordinálása érdekében; mivel számos uniós tagállam, NATO-partner és szövetséges ország katonai és polgári erőforrásokkal járult hozzá Afganisztán stabilizálásához és fejlesztéséhez, súlyos veszteségek és áldozatok árán; mivel a NATO-nak, az EU-nak és tagállamaiknak még mindig alapvető biztonsági érdeke egy olyan stabil és független Afganisztán megteremtése, amely képes magát fenntartani, és meg tudja óvni magát attól, hogy terrorista csoportok fészkevé váljon;
- E. mivel rendkívül fontos az elmúlt két évtized Afganisztánban elért eredményeinek megőrzése, különösen az emberi jogok és az alapvető szabadságok tekintetében;
- F. mivel az afgán béketárgyalásokon nem arányos a nők és jogaik képviselője, és e téren nagyobb elkötelezettségre volna szükség a tárgyaló felek részéről;
- G. mivel az afgán béketárgyalások kudarca és a konfliktus katonai megoldására irányuló kísérletek a nőket, a gyermekeket és az etnikai kisebbségeket fogják legsúlyosabban érinteni; mivel az afgán nők a kockázat csökkentése érdekében máris kevésbé mozdulnak ki otthonaikból, és az erőszak veszélye miatt a gyermekek sem tudnak szabadon iskolába járni vagy játszani;
- H. mivel Afganisztánban fokozatosan romlik a biztonsági helyzet, és egyre nagyobb számban követnek el támadásokat az afgán erők ellen, valamint célzott merényleteket afgán aktivisták, médiamunkások, oktatók, orvosok, bírák és kormánytisztviselők ellen; mivel az afgán béketárgyalások kezdete óta jelentősen megnőtt a tálib támadások száma, amelyek célja a kormány ellenőrzése alatt álló területek feletti ellenőrzés átvétele; mivel Afganisztán a terrorizmusra vonatkozó 2020. évi globális index első helyén szerepel; mivel az ország 36 milliós lakosságából 4 millióan kényszerültek lakóhelyük elhagyására; mivel 3 millió ember vált földönfutóvá a saját hazájában az ott dúló erőszak következtében, további 1 millió pedig természeti katasztrófák miatt; mivel eddig már 2,5 millió afgán menekült el az országból biztonságot keresve, többségük Irán és Pakisztán területén tartózkodik;
- I. mivel Afganisztán részesül a világon a legtöbb uniós fejlesztési támogatásban; mivel az EU Afganisztánnak nyújtott hozzájárulása az elmúlt 20 évben jelentős javulást eredményezett a várható élettartam, az írni-olvasni tudás, az anya- és gyermekhalandóság csökkentése, valamint a nők jogainak érvényesítése terén; mivel 2002 és 2020 között az EU több mint 4 milliárd eurót folyósított, és 1,2 milliárd eurót ajánlott fel hosszú távú és sürgősségi segélyre a 2021–2025-ös időszakra; mivel ezt a felajánlást az EU és az Afganisztánnak nyújtott összes hivatalos fejlesztési támogatás mintegy 80 %-át nyújtó országok által kiadott közlemény kísérte, amely hangsúlyozta azokat a kulcselemeket – többek között a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok –, amelyek iránt az országnak fenn kell tartania elkötelezettségét ahhoz, hogy a támogatást továbbra is megkapja;
- J. mivel Afganisztánban leggyakrabban elmarad a támadások és gyilkosságok elkövetőinek felelősségre vonása; mivel 2021. március 12-én az ENSZ Biztonsági Tanácsának tagjai elítélték a célzottan a polgári lakosság ellen irányuló, Afganisztánban riasztóan nagy számban előforduló támadásokat;
- K. mivel az erőszak közelmúltbeli fellángolására azt követően került sor, hogy az országban a terroristák, a fegyveres csoportok és a biztonsági erők hosszú ideje, széles körben követtek el emberi jogi jogsértéseket, többek között bírósági eljárás nélküli kivégzéseket, kínzást és szexuális erőszakot; mivel a becslések szerint mintegy 150 000 ember, köztük 35 000 civil veszítette életét a húsz évig tartó háborúban;
- L. mivel 2001 óta bizonyítható előrelépések történtek a nők és lányok jogainak érvényesítése terén Afganisztánban, beleértve az oktatáshoz, az egészségügyi ellátáshoz, valamint a polgári és politikai életben való részvételhez való hozzáférést; mivel ezek az előrelépések kétségtelenül az ország közelmúltbeli fejlődésének legjelentősebb eredményei; mivel ez a részleges előrehaladás most veszélybe került, ezért sürgős intézkedésekre van szükség annak megőrzése és megerősítése érdekében;
- M. mivel e javulás ellenére a nők és lányok továbbra is naponta szembesülnek különböző fenyegetésekkel, az alapvető szolgáltatásokhoz való hozzáférés akadályozásától az ellenük intézett támadásokig, beleértve a családon belüli, szexuális és nemi alapú erőszakot; mivel a nők, a béke és a biztonság 2019/20-as indexe szerint Afganisztán a nők számára a világ második legrosszabb országa; mivel 2021. május 8-án bombatámadás érte a kabuli Szajed asz-Suheda leányiskolát, melynek következtében 85 személy életét veszítette és 147-en megsérültek, többségükben iskolás lányok; mivel 2021. március 2-án három újságíró veszítette életét Dzsalálábadban;

2021. június 10., csütörtök

- N. mivel a Covid19-világjárvány drámai mértékben növelte a szegénységet Afganisztánban; mivel a Covid19-cel kapcsolatos intézkedések és a romló biztonsági helyzet akadályozták az afgán népnek szánt humanitárius segélyek helyszínre juttatását;
- O. mivel Afganisztán tart attól, hogy 2021-ben aszály várható, nőni fog az a jelenleg 5,5 millióra tehető népesség, akik élelmiszer-ellátása veszélyesen bizonytalan, és várhatóan további 17,6 millió embernek kell szembenéznie akut élelmiszerhiánnyal;
- P. mivel a terrorizmus gazdasági költsége Afganisztánban 2018-ban a GDP közel 20 %-át tette ki, és megfosztja az afgán gyermekeket a jövőjüktől, az oktatáshoz való hozzáférés lehetőségétől, a stabil foglalkoztatás kilátásaitól és az olyan szolgáltatásoktól, mint az állam által nyújtott egészségügyi ellátás;
- Q. mivel az afgán vállalkozásokat zsarolják a tálibok, és a mezőgazdasági termelőket ópiumtermesztésre és illegális bányászati tevékenységekre kényszerítik;
1. úgy véli, hogy Afganisztán kritikus helyzetben van, mivel az instabil belföldi helyzet, a romló biztonsági helyzet, az Afganisztánon belüli béketárgyalások megrekedése és az a tény, hogy 2021. szeptember 11-ig kivonulnak az USA és a NATO csapatai, olyan új bizonytalanságokat, növekvő instabilitást, a belső konfliktusok fokozódásának veszélyét és vákuumot eredményezhet, amelyet – a legrosszabb esetben – a tálibok kihasználhatnak; aggodalommal állapítja meg, hogy ez rendkívül aggasztó perspektívát jelentene az ország számára, valamint az elmúlt húsz év társadalmi-politikai eredményeinek és fejlődésének fenntarthatósága szempontjából;
 2. rendkívül aggasztónak tartja és a leghatározottabban elítéli az erőszak riasztó fokozódását Afganisztánban, beleértve a gyermekek, a dolgozó nők, újságírók és médiamunkások, oktatók, emberi jogvédők, civil társadalmi szereplők, aktivisták, orvosok, kormánytisztviselők és bírák ellen elkövetett célzott merényleteket; sürgeti az összes felet, hogy haladéktalanul állapodjanak meg egy tartós és átfogó tűzszünetről;
 3. aggodalmát fejezi ki az afgán kormányzat gyengesége és instabilitása miatt, valamint amiatt, hogy az ország nagy részére nem terjed ki az ellenőrzése, ami súlyosbítja az erőszak polgári lakosságra gyakorolt hatását; felszólítja a tálibokat, hogy haladéktalanul szüntessék be a polgári lakosság és a nemzeti erők ellen elkövetett támadásokat, és teljes körűen tartsák tiszteltben a nemzetközi humanitárius jogot; legmélyebb részvétét és támogatását fejezi ki a terrortámadások áldozatai és családjaik számára;
 4. hangsúlyozza, hogy el kell kerülni a „bukott állam” forgatókönyvét, és megismétli elkötelezettségét az afgán vezetéssel és felelősségvállalással zajló békefolyamat és konfliktust követő újjáépítés iránt, mivel ez az inkluzív, hosszú távú béke, biztonság és fejlődés felé vezető egyetlen hiteles út; kiemeli, hogy ez fontosabb, mint valaha, mivel az amerikai és NATO-csapatok kivonásának időpontja gyorsan közeledik; sürgeti a Tanácsot, az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ) és a Bizottságot, hogy a lehető leggyorsabban dolgozzanak ki átfogó stratégiát a NATO-szövetséges csapatok kivonása után Afganisztánnal folytatott jövőbeli együttműködésre vonatkozóan, és azt továbbítsák a Parlamentnek, továbbá sürgeti az EU-t és tagállamait, a NATO-t és az Egyesült Államokat, hogy maradjanak elkötelezettek ezen együttműködés irányában;
 5. e tekintetben támogatja a dohai béketárgyalások azonnali újrafelvetését annak érdekében, hogy politikai megoldást találjanak a konfliktusra, és sikerüljön összemzeti megállapodást elérni az állandó tűzszünetről; hangsúlyozza, hogy csak egy politikai rendezés kínál reményt a tartós béke megteremtésére, és javasolja, hogy a felek kérjenek segítséget egy harmadik fél közvetítőtől, például az ENSZ-től, hogy segítse elő a megállapodást a magával és szomszédjaival békében élő, virágzó Afganisztánra vonatkozó politikai ütemtervről; ösztönzi az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy vállaljanak határozottabb szerepet a béketárgyalások mindkét felének ösztönzésében arra, hogy tárgyalóasztalhoz üljenek, továbbá nyújtsanak segítséget és közvetítői támogatást;
 6. megerősíti, hogy a békét eredményező, tárgyalásos politikai rendezésnek az elmúlt húsz év gazdasági, társadalmi és politikai eredményeire kell épülnie; hangsúlyozza, hogy Afganisztán hosszú távú fejlődése az elszámoltathatóságtól, a felelősségteljes kormányzástól, az emberek biztonságának fenntartható biztosításától függ, beleértve a szegénység csökkentését és a munkalehetőségek megteremtését, a szociális és egészségügyi szolgáltatásokhoz, az oktatáshoz való hozzáférést, valamint az alapvető szabadságok és emberi jogok védelmét;
 7. sürgeti az afgán kormányt, hogy aktívan vonja be az afgán parlamentet valamennyi vonatkozó folyamatba, vessen véget minden olyan intézkedésnek, amely megakadályozza a kormány és a parlament közötti hatékony együttműködést, és javítsa a parlament ellenőrzési jogait, rámutatva, hogy a parlamentnek a sokszínű afgán lakosságot kell képviselnie; hangsúlyozza, hogy a nemzetközi normákkal összhangban továbbra is támogatni kell a szabad és tisztességes választások megtartását, támogatni kell az országba irányuló választási megfigyelő missziókat, és javítani kell a kormányzati kiadások átláthatóságát annak érdekében, hogy Afganisztán kormánya teljes mértékben elszámoltatható legyen polgárai felé;

2021. június 10., csütörtök

8. emlékeztet arra, hogy az elmúlt húsz év eredményeire építve az afgán államnak valóban elkötelezettnek kell lennie a terrorizmus és a fegyveres csoportok, a kábítószer-előállítás és -kereskedelem elleni küzdelem és azok megelőzése, az irreguláris és kényszermigráció kiváltó okainak kezelése és kezelése mellett; a regionális instabilitás csökkentése; a szegénység felszámolására való törekvés; az erőszakos szélsőségekhez vezető radikalizálódás megelőzése; az emberi jogok és a nemzetközi humanitárius jog megsértésének büntetlensége elleni fellépés révén;

9. sajnálja, hogy a migrációs együttműködésről szóló együttes nyilatkozat aláírása előtt a Bizottság nem nyújtotta be a nyilatkozatot a Parlamentnek, és a Parlamentnek nem volt alkalma véleményt nyilvánítani róla; felhívja a Bizottságot, hogy végezze el a migrációs együttműködésről szóló együttes nyilatkozat emberi jogi hatásvizsgálatát;

10. aggodalmát fejezi ki a terrorizmus által Afganisztánra és a régióra jelentett fenyegetés miatt, különös tekintettel az Iraki és Levantei Iszlám Állam (ISIL-Dáís) és társzervezeteik, így az Iszlám Állam Koraszán tartománybeli jelenlétére és az al-Kaida folyamatos jelenlétére; emlékeztet arra, hogy Afganisztánban elkövetett terrorcselekmények hátterében több szereplő áll, többek között a tálibok, az al-Kaida és az úgynevezett Iszlám Állam; hangsúlyozza, hogy valós kockázatot jelent, hogy az amerikai és NATO-csapatkivonást követően az instabilitás és az erőszak tovább fokozódik; megismétli ezért, hogy az EU-nak sürgősen egyeztetnie kell az érdekelt felekkel, többek között az afgán kormánnyal és biztonsági erővel, az Egyesült Államokkal, a NATO-val és az ENSZ-szel annak biztosítása érdekében, hogy az átmenet a lehető leggyorsabban megvalósuljon;

11. elítél minden terrorista tevékenységet és minden terrorista támadást Afganisztánban; hangsúlyozza a terrorizmus finanszírozása elleni hatékony küzdelem és a terrorizmust támogató pénzügyi hálózatok felszámolásának fontosságát; rendkívül aggasztónak tartja az ENSZ megfigyelő csoportjának megállapításait, amelyek szerint a tálibok és az al-Kaida hálózat közötti kapcsolatok elmélyültek, továbbá a figyelemztetést, hogy a tálibok ellenzik a béketárgyalásokat és a katonai hatalomátvétel részesítik előnyben. Továbbá tudomásul veszi a jelentéseket, amelyek szerint a tálibok aktívan készítik elő a katonai műveleteket 2021-ben;

12. emlékeztet arra, hogy biztonság nélkül nem lehet fenntartható fejlődést elérni, fejlődés nélkül pedig nem lehet biztonságot teremteni; e tekintetben megjegyzi, hogy a csapatkivonást követően Afganisztánnak nyújtott nemzetközi támogatásnak holisztikus megközelítést kell biztosítania a biztonsági – így az afgán nemzeti védelmi és biztonsági erőket illető –, politikai, gazdasági és fejlesztési reformok pénzügyi és technikai támogatásának folytatása érdekében, különös hangsúlyt fektetve a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok megerősítésére, különösen a nők, a fiatalok és a kisebbségek tekintetében;

13. elismeri a helyi és nemzetközi nem kormányzati szervezetek munkáját, amelyek a biztonsági kockázatok ellenére szolgáltatásokat, segítséget és támogatást nyújtanak az afgán népnek; továbbra is aggodalommal tölti el, hogy a civil társadalmi szervezeteknek (NGO-k) – beleértve az újságírókat és az emberijog-védőket is – veszélyes légkörben kell tevékenykedniük; sürgeti az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ), a Bizottságot és a tagállamokat, hogy továbbra is nyújtsanak érdemi támogatást a civil társadalomnak, és folytassák a párbeszédet az afgán kormánnyal a nem kormányzati szervezetek tevékenységei előtt álló akadályok sürgős felszámolása érdekében; sürgeti az afgán hatóságokat, a tálibokat és minden más érintett szereplőt, hogy gondoskodjanak a helyi és nemzetközi civil szervezetek, nem kormányzati szervezetek és humanitárius szervezetek biztonságáról;

14. felszólít arra, hogy az ENSZ égisze alatt hiteles és átlátható vizsgálatot folytassanak le egy lányiskolát célzó támadás ügyében, amelyben 85 11–17 éves korú személyt, főként lányokat öltek meg, valamint a kabuli Dasht-e Barchi kórház a Médecins Sans Frontières által támogatott szülészeti osztálya elleni 2020. május 12-i támadás ügyében; felkéri az EKSZ-t, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fontolják meg az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának arra való felhívását, hogy hozzon létre vizsgálóbizottságot a nemzetközi humanitárius jog Afganisztánban történő súlyos megsértésének eseteire;

15. hangsúlyozza, hogy a büntetlenség és a korrupció továbbra is komoly akadálya a biztonsági koordináció javításának, a közszolgáltatások nyújtásának és a gazdasági reformnak; üdvözlí, hogy Afganisztánban 2020 novemberében létrehozták a Korrupcióellenes Bizottságot az újonnan elfogadott korrupcióellenes stratégia végrehajtása érdekében, és sürgeti az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy továbbra is nyújtsanak jelentős uniós támogatást Afganisztánnak a korrupció elleni küzdelemhez;

16. emlékeztet arra, hogy az uniós támogatás feltétele az elmúlt húsz év eredményeinek fenntartása és azok alapul vétele, az inkluzív és elszámoltatható kormányzás hatékony javítása, az intézmények megerősítése, a demokratikus pluralizmus, a jogállamiság, a korrupció elleni küzdelem, a független média, az emberi jogok és az alapvető szabadságok megerősítése valamennyi afgán, különösen a nők, a gyermekek és a kisebbségekhez és etnikai csoportokhoz tartozó valamennyi személy számára; emlékeztet arra, hogy az elmúlt 20 év jelentős vívmányaként immár nem vitatható a lányok oktatáshoz való joga;

2021. június 10., csütörtök

hangsúlyozza, hogy egyértelmű referenciaértékekre és nyomon követési mechanizmusokra van szükség az elért eredmények méréséhez, valamint az európai alapok hatékony és átlátható felhasználásához;

17. hangsúlyozza, hogy sürgős intézkedésekre van szükség az elmúlt 20 évben a nők jogai terén Afganisztánban elért eredmények fenntartásához; emlékeztet, hogy az afgán kormány oldalán nők is részt vesznek a béketárgyalásokon, és kitarthat emellett, hogy a békefolyamatban nem szabad teret engedni kompromisszumoknak a nők jogaival kapcsolatban; hangsúlyozza, hogy a tárgyalások során foglalkozni kell a az ország nem kormányzati ellenőrzés alatt álló területein élő nők jogaival is; örömmel venné a női szervezetek nagyobb fokú képviseletét a tárgyalások során és az azokkal folytatott teljes körű konzultációt; kiemeli, hogy a nők teljes körű szerepvállalása az afganisztáni újjáépítést követő időszakban, valamint a politikai és civil életben alapvető előfeltétele a fenntartható béke, biztonság és fejlődés biztosításának; felhívja az EKSZ-t, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy továbbra is támogassák a nők társadalmi szerepvállalásának növelését, ami az országnak nyújtott folyamatos pénzügyi támogatás kulcsfontosságú feltétele;

18. mély sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a nők és a lányok továbbra is rendkívüli kihívásokkal szembesülnek, ideértve a családon belüli, a szexuális és a nemi alapú erőszakot, a kényszerházasságot és az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés korlátozását; kitarthat emellett, hogy az e területeken elért haladásnak továbbra is kiemelt prioritásnak kell maradnia az EU számára; üdvözlöli a nők előtt álló lehetőségek bővítésének és a döntéshozatalban való szerepvállalásának támogatására irányuló, uniós támogatással megvalósuló projekteket;

19. megismétli, hogy folyamatos uniós támogatásra van szükség Afganisztánnak a Covid19-világjárvány elleni küzdelemben való támogatása, az afgánok számára oltóanyagok biztosítása és az oltási erőfeszítések megszervezésének elősegítése érdekében;

20. hangsúlyozza az éghajlatváltozás, az aszályok és a Covid19-világjárvány miatt az élelmezésbiztonságot fenyegető sürgős veszélyek kezelésének fontosságát; felhívja az EU-t, hogy álljon ki a 2020. évi afganisztáni adományozói konferencián tett kötelezettségvállalása mellett, és sürgeti az EKSZ-t és a Bizottság ECHO Főigazgatóságát (Európai Polgári Védelem és Humanitárius Segítségnyújtási Műveletek Főigazgatósága), hogy vállaljon vezető szerepet és szüntesse meg a finanszírozási hiányt annak biztosítása érdekében, hogy az élelmiszersegélyt kellő időben mozgósítsák, és koordinálják azt az élelmiszer-ellátás bizonytalanságának kezelése érdekében; sürgeti valamennyi adományozót, hogy tartsák fenn vagy növeljék a humanitárius segítségnyújtást, különösen az afgán egészségügyi rendszernek nyújtott támogatásukat, valamint az afgán nők és lányok egészségügyi ellátáshoz való hozzáféréseinek előmozdítását;

21. emlékeztet arra, hogy az ópiummák termesztésének hatása Afganisztán határain túlnyúlik, és az a szomszédos országokat és Európát is érinti, mivel ezek az országok az Afganisztánban termelt heroin fő célpontjai; hangsúlyozza, hogy az afgán kormánynak fokoznia kell az e fenyegetés elleni küzdelemre irányuló erőfeszítéseit, és megismétli, hogy hosszabb távú mezőgazdasági fejlesztésre, valamint az ópiumtermesztés alternatíváiból származó, megbízható munkahelyek és jövedelmek létrehozásához nyújtott támogatásra van szükség; megjegyzi, hogy a tiltott kábítószer-kereskedelem, a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemhez erre a lépésre szükség van;

22. rámutat arra, hogy Afganisztánban a természeti erőforrások fenntartható módon történő fejlesztése tenné lehetővé a gazdasági növekedést; hangsúlyozza, hogy az infrastruktúra fejlesztésére irányuló európai támogatás az afgán nép javát szolgálhatja azáltal, hogy munkahelyeket és erőforrásokat biztosít a kritikus közszolgáltatások számára és biztosítja a környezet védelmét;

23. hangsúlyozza, hogy a kereskedelem és a tranzit megkönnyítése érdekében fel kell használni az európai alapokat a regionális összeköttetések javítására irányuló beruházásokra, ami lehetővé tenné Afganisztán számára a gazdasági növekedést;

24. emlékeztet arra, hogy Afganisztán tenger nélküli ország, amely Ázsia és a Közel-Kelet találkozásánál fekszik, és elismeri, hogy a szomszédos közép-ázsiai országok és a regionális hatalmak – különösen Kína, Irán, India, Oroszország és Pakisztán – támogatása és pozitív együttműködése elengedhetetlen Afganisztán stabilizálásához, fejlődéséhez és ahhoz, hogy gazdaságilag életképes legyen; felszólítja az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy fokozzák az Afganisztánnal szomszédos államokkal folytatott párbeszédüket; hangsúlyozza ezen országok alapvető szerepét Afganisztán stabilizálásában, valamint abban, hogy a külföldi csapatok távozása után ne engedjék az országot káoszba süllyedni; hangsúlyozza, hogy Afganisztán tekintetében fokozni kell az EU és az USA közötti koordinációt annak érdekében, hogy a lehető legnagyobb mértékben megőrizzék szerepüket az országban;

25. felhívja a figyelmet a csapataikat Afganisztánból kivonó országok kormányainak azt illető felelősségére, hogy megvédjék és szükség esetén vízumot adjanak és hazaszállítsák a helyi személyzetet, és különösen a tolmácsokat, akik mindvégig támogatták erőfeszítéseiket, és akiknek az élete jelenleg súlyos veszélyben foroghat; felszólít arra, hogy mindez alapos vizsgálattal valósuljon meg, az összes jogosultsági és biztonsági aspektus maradéktalan figyelembevételével;

2021. június 10., csütörtök

26. felhívja az EKSZ-t, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák az európai katonai erők és személyzet, valamint az országban működő tagállami képviselők vagy uniós képviselők számára jelenleg vagy korábban dolgozó helyi személyzet biztonságát; kéri az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy járuljanak hozzá egy megerősített biztonsági övezet finanszírozásához a csapatok kivonását követő diplomáciai jelenlét biztosítása érdekében;

27. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjének, az EU afganisztáni különmegbízottjának, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az Afgán Iszlám Köztársaság kormányának és parlamentjének.

2021. június 10., csütörtök

P9_TA(2021)0295

Az „End the cage age” (Vessünk véget a ketreces állattenyésztésnek!) európai polgári kezdeményezés**Az Európai Parlament 2021. június 10-i állásfoglalása az „End the cage age” (Vessünk véget a ketreces állattenyésztésnek!) polgári kezdeményezésről (2021/2633(RSP))**

(2022/C 67/17)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az „End the Cage age” európai polgári kezdeményezésre (ECI(2018)000004), amely az akkori 28 tagállam mindegyik tagállamából 1,4 millió hitelesített aláírást kapott, és amely az első érvényes kezdeményezés a haszonállatokra vonatkozóan,
- tekintettel az „End the Cage Age” európai polgári kezdeményezésről 2021. április 15-én tartott nyilvános meghallgatásra,
- tekintettel „Az európaiak hozzáállása az állatjóléthez” című, 442. sz. Eurobarométer tematikus felmérésre, amely arra a következtetésre jutott, hogy az uniós polgárok 82 %-a úgy véli, hogy a haszonállatok jólétét a jelenleginél jobban kell védeni,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 13. cikkére,
- tekintettel a tenyésztés céljából tartott állatok védelméről szóló, 1998. július 20-i 98/58/EK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel a tojtyúkrok védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról szóló, 1999. július 19-i 1999/74/EK tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel a borjak védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról szóló, 2008. december 18-i 2008/119/EK irányelvre ⁽³⁾,
- tekintettel a sertések védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról szóló, 2008. december 18-i 2008/120/EK tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Régiók Európai Bizottságának a közös agrárpolitikáról szóló, 2018. december 5-én elfogadott véleményére (CDR 3637/2018),
- tekintettel a Régiók Európai Bizottságának az agroökológiáról szóló, 2021. február 5-én elfogadott véleményére (CDR 3137/2020),
- tekintettel az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (EFSA) 2019. november 21-i, „A különböző termelési rendszerekben tenyésztett nyulak egészsége és jóléte” című tudományos véleményére,
- tekintettel a tenyésztett nyulak védelmére vonatkozó minimumkövetelményekről szóló, 2017. március 14-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az állatjólétről, az antimikrobiális szerek használatáról, valamint az ipari brojlertenyésztés környezeti hatásairól szóló, 2018. október 25-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel az állatok védelmére és az állatjólétre vonatkozó európai uniós stratégiáról (2012–2015) szóló, 2021. március 31-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2021)0077),

⁽¹⁾ HL L 221., 1998.8.8., 23. o.⁽²⁾ HL L 203., 1999.8.3., 53. o.⁽³⁾ HL L 10., 2009.1.15., 7. o.⁽⁴⁾ HL L 47., 2009.2.18., 5. o.⁽⁵⁾ HL C 263., 2018.7.25., 90. o.⁽⁶⁾ HL C 345., 2020.10.16., 28. o.

2021. június 10., csütörtök

- tekintettel az Európai Számvevőszéknek az Európai Unión belüli állatjólétről szóló 31/2018. sz. különjelentésére,
 - tekintettel az Európai Parlament Kutatószolgálatának (EPRS) „End the Cage Age: Alternatív megoldások keresése” című, 2020. novemberi tanulmányára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 222. cikkének (8) bekezdésére,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság állásfoglalási indítványára,
- A. mivel az EUSZ létrehozta az uniós polgárság intézményét, és tovább javítja az Unió demokratikus működését többek között azáltal, hogy kimondja: minden polgárnak joga van ahhoz, hogy európai polgári kezdeményezés révén részt vegyen az Unió demokratikus életében;
- B. mivel el kell ismerni az európai polgári kezdeményezés jelentőségét az uniós szakpolitikai kezdeményezések és fejlemények alakításában, valamint azt, hogy elmaradtak a korábbi sikeres európai polgári kezdeményezések nyomán követésére irányuló fellépések;
- C. mivel az EUMSZ 13. cikke egyértelműen elismeri, hogy az állatok érző lények; mivel megállapítja továbbá, hogy az Uniónak és a tagállamoknak teljes mértékben figyelembe kell venniük az állatjólét követelményeit az uniós agrárpolitika kialakítása és végrehajtása során;
- D. mivel el kell ismerni az EU-ban már érvényben lévő magas szintű állatjóléti normákat, amelyek a világon a legmagasabb szintűek közé tartoznak;
- E. mivel „a termelőtől a fogyasztóig” stratégia elismeri, hogy sürgősen javítani kell az állatjólétet és ki kell terjeszteni annak hatókörét, kiemelve, hogy ez milyen előnyökkel jár az állatok, az élelmiszerek minősége, a gyógyszerek iránti igény csökkenése és a biológiai sokféleség megőrzése szempontjából, a legújabb tudományos szakvélemények alapján;
- F. mivel az Európai Parlament Kutatószolgálatát által az Európai Parlament Petíciós Bizottsága megbízásából készített, „End the Cage Age: Alternatív megoldások keresése” című véleményében megállapította, hogy Európában megvalósíthatók a ketreccmentes rendszerek, rövid távon pénzügyi és szakpolitikai intézkedéseket, valamint hosszú távú jogszabályokat javasolva; mivel ez a tanulmány megerősíti, hogy „az EU biztosítani tudja, hogy az uniós előírásoknak meg nem felelő állati termékeket ne lehessen behozni az EU-ba”;
- G. mivel a javasolt polgári kezdeményezés arról szól, hogy „az Európai Unióban tenyészállatok százmillióit [...] tartják egész életük során ketreccben, ami óriási kínszenvedést okoz nekik”;
- H. mivel a nyulak a leggyakrabban ketreccben tartott állatok, körülbelül 85 %-uk sivár ketreccben, 9 %-a pedig feljavított ketrecekben él, míg 2019-ben az EU-ban a tojótyúk mintegy 50 %-át feljavított ketrecekben helyezték el, és a legtöbb keleti, közép- és déli uniós tagállamban ez az arány jóval magasabb volt; mivel a sertéságazatban a kocák nagy többségét szaporodási ciklusuk bizonyos szakaszaiban ketreccbe helyezik;
- I. mivel a javasolt európai polgári kezdeményezés az állatjólét javítását tűzi ki célul;
- J. mivel az állatok ketreccben tartása állattenyésztési rendszerként több tényező összefonódásából jött létre, nevezetesen: a genetikai szelekcióhoz legalkalmasabb állatok azonosításának szükségessége, a higiéniai feltételek javítása, a jobb irányítás, amely lehetővé tette az automatizálást és ezáltal az egyre szűkösebb munkaerő hatékonyabb felhasználását a földterületek ára vagy a létesítmények költségei emelkedésének ellensúlyozására;
- K. mivel el kell ismerni az állategészségügy és -jólét összetett voltát; mivel figyelembe kell venni az igényeiknek megfelelően kialakított állattartási rendszerben élő különböző állatok jellemzőit;
- L. mivel évente több mint 300 millió haszonállatot tartanak ketreccben életük egy részében vagy egészében, és EU-szerte komoly aggályok merülnek fel a ketreccben tartott és tenyésztett állatok jólétével kapcsolatban, mivel az állatok nem tudnak sem egyenesen állni, sem kinyújtózni vagy megfordulni, és a ketreccben tartott állatok számára lehetetlen, hogy természetes módon viselkedjenek;

2021. június 10., csütörtök

- M. mivel a mezőgazdasági termelők jelentős beruházásokat hajtottak végre az állatjólét javítása érdekében, és beruházásaik még nem térültek meg teljes mértékben; mivel ezeket a rendszereket mezőgazdasági termelők, állatorvosok, tudósok és nem kormányzati szervezetek közösen fejlesztették ki annak biztosítása érdekében, hogy az egyes fajok jóléti követelményei teljesüljenek;
- N. mivel el kell ismerni a mezőgazdasági termelők piacvezérelt erőfeszítéseit, valamint azt, hogy a fenntarthatóságba való beruházás folytatása érdekében visszatérítést kell kapniuk a piacról;
- O. mivel el kell ismerni az állattenyésztés áthelyezésének kockázatát, és ezáltal az alapvető állat-egészségügyi és állatjóléti kérdések harmadik országokra való áthárítását;
- P. mivel az állattartási rendszereknek a teljesen ketrecmentes rendszerekre való átállása további beruházásokat tesz szükségessé, és a termelési költségek növekedéséhez vezet, különösen az átállás kezdetén, a mezőgazdasági termelők által viselendő beruházási költségek miatt; mivel a mezőgazdasági üzemben történő tenyésztés egészségügyi problémáit mindig szem előtt kell tartani;
- Q. mivel a közös agrárpolitika (KAP) 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó, a tagállamok által 2019 végén bejelentett, állatjóléti intézkedésekre fordított halmozott kiadásai a KAP-előirányzatok mindössze 1,15 %-át tették ki⁽⁷⁾;
- R. mivel az állattartási rendszerek bármilyen megváltoztatásának egyensúlyt kell teremtenie a fenntarthatóság számos aspektusa, azaz az állatjólét, az állategészségügy, a környezetvédelem és a mezőgazdasági termelők versenyképessége között;
- S. mivel a teljesen ketrecmentes állattartási rendszereknek megfelelő mikroklímát kell biztosítaniuk, és az egész EU-ban minden egyes földrajzi régióra és minden éghajlati körülményre – többek között a szélsőséges időjárási viszonyokra – tekintettel kell lenniük;
- T. mivel néhány tagállam már meghaladta az uniós minimumkövetelményeket, és megtiltotta a feljavított ketrecek használatát a tojótyúk esetében, a sivar ketreceket és feljavított ketreceket a nyulak esetében vagy a kocák ketrecben tartását és a fialóketreceket, a további tagállamokban legkésőbb 2030-ban hatályba lépő, fokozatos megszüntetésre vonatkozó jogszabályokkal;
- U. mivel a ketrecmentes tartásra vonatkozó bármely változtatás bevezetése előtt fel kell mérni a szükséges átalakítás rövid és hosszú távú költségeit; mivel a hatásvizsgálatnak figyelembe kell vennie az egyes ágazatok állatfajok szerinti szükségleteit, beleértve a gazdasági és egészségügyi kérdéseket is;
- V. mivel az állattartási rendszerek átalakítása növeli a fertőző betegségek terjedésének és a stressz kialakulásának kockázatát a dominancia és a verseny miatt, ami kihat az egészségükre és növelheti a gyógyszerek iránti igényüket;
- W. mivel az ilyen jelentős átállás elősegítése érdekében megfelelő pénzügyi beruházás-támogatást és a mezőgazdasági termelők magasabb termelési költségeiért és bevételkieséséért kompenzációt kell biztosítani;
- X. mivel az állatjólét konkrét célkitűzésként szerepel a közös agrárpolitikában, és ezért a tagállamok – például az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapon keresztül – rendelkezésre bocsáthatják ezt a finanszírozást a ketrecekről való átálláshoz;
- Y. mivel el kell ismerni, hogy bizonyos esetekben az elhelyezésre szolgáló ketrecek bizonyos formái állatjóléti előnnyel járnak; mivel a ketreceknek minden esetben arányosnak kell lenniük az elhelyezett állat méretével és az elérendő céllal;
- Z. mivel az Európai Számvevőszék „Az állatjólét az EU-ban” című különjelentése megállapította, hogy a tagállamok csak korlátozott mértékben használták fel a közös agrárpolitika forrásait állatjóléti célkitűzések teljesítésére;

(7) A Bizottság 13. pénzügyi jelentése az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapról (EMVA) – 2019. pénzügyi év, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020DC0387&from=HU>

2021. június 10., csütörtök

- AA. mivel az állatjóléti szabályokat és a ketrecek méretének javítását az évek során több vidékfejlesztési programba is felvették; mivel az intézkedés célját alapértelmezés szerint számos programba belefoglalták, és ez a ketrecek vagy rekeszek méretének növelése volt;
- AB. mivel az állattartásra vonatkozó jogi kötelezettségek bármely módosításakor figyelembe kell venni az állatjóléti szabályok végrehajtásának szintjét az uniós tagállamokban, és azt a különböző fajok igényeihez mérten kell kialakítani;
- AC. mivel az Európai Unió olyan állatokból készült termékeket importál, amelyek esetében a tenyésztési körülmények általában nem ellenőrizhetők;
- AD. mivel kereskedelmileg életképesek és használatban vannak már alternatív rendszerek, pl. szabad, alternatív és ketreces baromfitartás, padozatrendszerek, a nyulak szabad vagy szerves tartása, a kocák beltéri és kültéri szabad és csoportos tartási rendszerei, a fűrjek alternatív és reptetéses tartása, a borjak páros és csoportos tartására szolgáló rendszerek;
1. felkéri a Bizottságot, hogy 2022-ig nyújtson tájékoztatást a jelenlegi uniós állatjóléti jogszabályok folyamatban lévő célravezetőségi vizsgálatáról;
 2. felhívja az Európai Bizottságot, hogy a mezőgazdasági termelőknek nyújtott megfelelő támogatással biztosítson átfogóbb, és a gazdasági, társadalmi és környezeti szempontokat szem előtt tartó élelmiszerpolitikát a fenntarthatóbb élelmiszerrendszer felé való elmozdulás támogatása érdekében, hogy megelőzze különösen a kis- és közepes méretű mezőgazdasági üzemek további kivonását az állattenyésztésből, és azok további koncentrációját;
 3. elismeri, hogy számos tagállamban már sikeresen alkalmazzák a ketreces gazdálkodás alternatíváit; úgy véli, hogy az alternatív rendszereket fejleszteni, javítani és ösztönözni kell;
 4. felhívja a Bizottságot, hogy az új állatjóléti kezdeményezéseket szigorúan független tudományos kutatásokra alapozza, figyelembe véve az esetleges negatív hatásokat is, mint például a baromfiágazatban előforduló betegségek, mellcsonttörések vagy kannibalizmus kockázatát;
 5. felszólítja a Bizottságot, hogy a 98/58/EK irányelv jelenlegi felülvizsgálata keretében biztosítsa az „End the cage age” (Vessünk véget a ketreces állattenyésztésnek!) európai polgári kezdeményezés megfelelő átültetését, mivel az összhangban van az uniós zöld megállapodással és a „termelőtől a fogyasztóig” stratégiával;
 6. felkéri a Bizottságot, hogy szüntesse meg a bürokráciát és a szabályozási korlátokat annak érdekében, hogy lehetővé tegye az állattenyésztők számára létesítményeikben az új állatjóléti rendelkezések beépítéséhez szükséges szerkezeti átalakításokat;
 7. hangsúlyozza, hogy a ketreccmentes, szabadtartású és ökológiai rendszerekből származó állati termékek piaca, valamint a növényi alapú alternatívák piaca növekszik az EU-ban;
 8. megjegyzi, hogy az EU élenjáró tiltóintézkedéseket vezetett be a haszonállatok ketreceire vonatkozóan, nevezetesen 2007-ben részlegesen betiltotta a borjak rekeszben tartását, 2012-ben betiltotta a tojtyúk sivaros tartását, 2013-ban pedig részlegesen betiltotta a kocák ketreccben tartását, és az EU-ban minden ökológiai gazdálkodásban tilos a ketrecek használata;
 9. emlékeztet arra, hogy néhány uniós tagállam már elfogadott nemzeti jogszabályokat a ketreces állattartás bizonyos formáinak betiltására, amelyek túlmútatnak az uniós minimumkövetelményeken, fokozva az uniós szintű jogszabályok sürgősségét a ketreces állattartás gyakorlatának megszüntetése és a mezőgazdasági termelők számára Uniós-szerte egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében;
 10. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a fenntartható gazdálkodásra vonatkozó jogalkotási eszközökre, és különösen tegyen javaslatot a 98/58/EK tanácsi irányelv felülvizsgálatára, fajokénti megközelítést alkalmazva, azzal a céllal, hogy az uniós állattenyésztésben fokozatosan megszüntesse a ketrecek használatát, fontolóra véve a fokozatos megszüntetés 2027-ig történő lehetőségét;
 11. szükségesnek tartja, hogy a fokozatos megszüntetés tudományosan megalapozott hatásvizsgálaton alapuljon, továbbá egy megfelelő átmeneti időszak biztosítását;

2021. június 10., csütörtök

12. felszólítja a Bizottságot, hogy alkalmazzon olyan fajonkénti megközelítést, amely figyelembe veszi és értékeli az egyes állatok sajátosságait, és a szükségleteiknek megfelelő elhelyezési rendszereket;
13. felhívja a Bizottságot, hogy értékelje újra a harmadik országokkal kötött kereskedelmi megállapodásokat annak biztosítása érdekében, hogy azok ugyanazoknak az állatjóléti és termékminőségi előírásoknak feleljenek meg;
14. hangsúlyozza, hogy az állatok számát tekintve a nyulak alkotják a második legkeresettebb fajt az EU-ban, és többségük nem megfelelő jóléti normákkal rendelkező ketrecben nevelkedik; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a tenyésztett nyulak védelmére vonatkozó minimumkövetelményekről szóló külön uniós jogszabályra;
15. felhív az állati és emberi táplálkozási ellátási láncok lerövidítésére, a helyi vagy regionális szinten előállított fehérjenövényeken alapuló állati takarmányozásra és emberi fogyasztásra támaszkodva; megjegyzi, hogy „a termelőtől a fogyasztóig” stratégia támogatja a fenntartható állattenyésztést és az élelmiszeripari termékek rövidebb ellátási láncainak létrehozását, valamint a méltányosabb kereskedelempolitikát, amelyben az európai szabványok hangsúlyosabb helyet foglalnak el;
16. elismeri az elmúlt években az EU által az állatjóléti feltételek átfogó javítása, az egyes haszonállatok ketreceire vonatkozó tilalom bevezetése, valamint a ketrecek valamennyi biogazdálkodásban való használatának tilalma terén tett pozitív lépéseket;
17. üdvözli a több tagállam által az állatjólétre vonatkozó uniós minimumkövetelményeken túlmutató nemzeti jogszabályok elfogadásával már alkalmazott bevált gyakorlatokat, nevezetesen a ketreces állattartás bizonyos formáinak betiltását; sürgeti a tagállamokat, hogy mielőbb fogadjanak el olyan intézkedéseket, amelyek elősegítik a ketreces állattartás nem ketreces alternatív rendszerekkel való felváltását;
18. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a mezőgazdasági termelőket az állatjólét javítására irányuló erőfeszítéseikben, különösen az EU zöld megállapodása, a KAP stratégiai tervek és „a termelőtől a fogyasztóig” stratégia keretében annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a versenyképesség csökkenése és az uniós termelés ezt követő, alacsonyabb állatjóléti célokat kitűző harmadik országokba való áthelyezése; úgy véli, hogy minden uniós termelési rendszernek lehetőséget kell adni arra, hogy beruházzon a fenntarthatóságba és az állatjólétbe;
19. felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatokat a kacsák és libák hizott máj előállítása céljából történő kegyetlen és szükségtelen kényszertáplálásának betiltására;
20. felszólítja a tagállamokat, hogy szükség esetén tanácsadással és képzéssel segítsék a mezőgazdasági termelőket és az állattenyésztőket a ketrecmentes rendszerekre való átállás megkönnyítése érdekében;
21. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak arról, hogy hatékony ellenőrzéseket és vámellenőrzéseket végezzenek a minőségi és biztonsági követelmények, valamint az uniós állatjóléti előírások tekintetében annak érdekében, hogy erősödjön az európai mezőgazdaság versenyképessége a globális piacon az EU-ba importált valamennyi agrár-élelmiszeripari termékre vonatkozóan;
22. ismételten hangsúlyozza annak fontosságát, hogy valamennyi uniós kereskedelmi megállapodásban szerepeljenek a kereskedelemre és a fenntartható fejlődésre vonatkozó, végrehajtható fejezetek, amelyek biztosítják, hogy a nagyobb uniós szabályozási törekvések összhangban legyenek az EU kereskedelempolitikájával, és az EU-val kereskedelmi megállapodást aláíró nem uniós országoknak be kelljen tartaniuk azokat;
23. hangsúlyozza, hogy a kereskedelemre és a fenntartható fejlődésre vonatkozó fejezeteknek az egyenértékű termelési normákat is figyelembe kell venniük, különös tekintettel az állatjólétre;
24. úgy véli, hogy az egyenlő versenyfeltételeket biztosító tisztességes kereskedelempolitika a magasabb szintű európai normák előfeltétele; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy fokozza az importált élelmiszertermékek ellenőrzésére irányuló erőfeszítéseit;
25. ragaszkodik ahhoz, hogy az EU-ba importált valamennyi állati terméket a vonatkozó uniós jogszabályokkal teljes összhangban állítsák elő, beleértve a ketrecmentes gazdálkodási rendszerek használatát is;
26. sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítson elegendő támogatást és megfelelő átmeneti időszakot a mezőgazdasági termelők és az állattenyésztők fokozatos alkalmazkodására, figyelembe véve a mezőgazdasági termelők beruházási ciklusát, valamint az átállást megkönnyítő finanszírozási mechanizmusokat, fenntartva ugyanakkor az uniós agrár-élelmiszeripari ágazat versenyképességét és társadalmi ellenálló képességét;
27. úgy véli, hogy biztosítani kell ezt a támogatást, továbbá egy átmeneti időszakot is, mielőtt jogszabály-módosítást javasolnának az állat- és humánegészségügyi biztosítékokra és a munkavállalók védelmére vonatkozóan, hogy megakadályozzák a földterületek művelésből kivonását és az állattenyésztésből való további kivonását (különösen a megfelelő alkalmazkodáshoz szükséges erőforrások nélkül működő kis- és közepes méretű gazdaságok esetében);

2021. június 10., csütörtök

28. ismételtlen megjegyzi, hogy a Bizottságnak támogatnia kell a mezőgazdasági termelőket abban, hogy bővítsék a fogyasztók ismereteit a meglévő magas szintű állatjóléti előírásokról, és tájékoztassák őket ezekről; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsanak megfelelő pénzügyi támogatást és iránymutatást az érintett európai mezőgazdasági termelők zökkenőmentes átállásának biztosítása érdekében;
 29. hangsúlyozza, hogy az állattenyésztési ágazat nagyon dinamikus, és képes alkalmazkodni mind a szabályozás, mind a fogyasztói preferenciák változásaihoz; kiemeli, hogy ennek érdekében azonban erőfeszítéseikért közvetlen támogatással kell jutalmazni annak érdekében, hogy a termelés fenntarthatósága és a gazdaságok életképessége ne kerüljön veszélybe;
 30. hangsúlyozza a költségek és a haszon igazságos elosztásának általános fontosságát az élelmiszerláncban, valamint a piac szerepét abban, hogy a mezőgazdasági termelők fenntarthatóbbá váljanak; e tekintetben úgy véli, hogy egy önkéntes állatjóléti címke alkalmas lenne arra, hogy jelezze a termelőtől a fogyasztóig terjedő lánc iránti elkötelezettséget, az „End the cage age” (Vessünk véget a ketreces állattenyésztésnek!) európai polgári kezdeményezés céljaihoz való hozzájárulást, biztosítva ugyanakkor a megfelelő árazást;
 31. hangsúlyozza, hogy a gazdálkodók életszínvonalának és a vidéki területeken való versenyképességük támogatására megfelelő, tanácsadási és képzési szolgáltatások, ösztönzők és pénzügyi programok biztosításával, a beruházások és az élelmiszerlánc-szervezés előmozdításával, a kis helyi feldolgozók megerősítésével és a rövid ellátási lánc támogatásával segíteni kell a fenntarthatóbb gazdálkodás felé elmozduló mezőgazdasági termelőket;
 32. kéri a Bizottságot, hogy nemzetközi szinten mozdítsa elő az állatjólétet, és indítson kezdeményezéseket a nem uniós országok tudatosságának növelésére, beleértve további intézkedéseket, köztük a tagállamok és a nem uniós országok illetékes hatóságai közötti további kölcsönös segítségnyújtást és gyorsított információcserét;
 33. emlékeztet arra, hogy az állattartó gazdaságok innovatív helyek, amelyek folyamatosan beruháznak infrastruktúráik és gyakorlataik fejlesztésébe, hogy lépést tartsanak a legújabb tudományos eredményekkel és a fogyasztók elvárásaival;
 34. felhív olyan megfelelő keresleti piac kialakítására, ahol az összes, magasabb minőségi színvonalon előállított terméket magasabb áron lehet forgalmazni;
 35. felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő lehetséges átalakítási programokat a ketreces állattartás fokozatos megszüntetésére, beleértve a nyomonkövetési költségek értékelését is;
 36. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.
-

2021. június 10., csütörtök

P9_TA(2021)0296

A nemek közötti egyenlőség előmozdítása a természettudományos, a technológiai, a műszaki tudományos és a matematikai (TTMM) tárgyak tanulásában és a TTMM-szakmákban**Az Európai Parlament 2021. június 10-i állásfoglalása a nemek közötti egyenlőségnek a természettudományok, a technológia, a műszaki tudományok és a matematika (TTMM) oktatása és a kapcsolódó szakmák terén való előmozdításáról (2019/2164(INI))**

(2022/C 67/18)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkére és 3. cikkének (3) bekezdésére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 8. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 23. cikkére,
- tekintettel az „Új európai készségfejlesztési program: Közös erővel a humántőke, a foglalkoztathatóság és a versenyképesség megerősítéséért” című, 2016. június 10-i bizottsági közleményre (COM(2016)0381),
- tekintettel „Az egyenlőség Uniója: a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó stratégia (2020–2025)” című, 2020. március 5-i bizottsági közleményre (COM(2020)0152),
- tekintettel „A fenntartható versenyképességre, a társadalmi méltányosságra és a rezilienciára vonatkozó európai készségfejlesztési program” című, 2020. július 1-jei bizottsági közleményre (COM(2020)0274),
- tekintettel a „Digitális oktatási cselekvési terv 2021–2027: Az oktatás és a képzés átalakítása a digitális kornak megfelelően” című, 2020. szeptember 30-i bizottsági közleményre (COM(2020)0624),
- tekintettel a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének „Economic benefits of gender equality in the EU: How gender equality in STEM education leads to economic growth” (A nemek közötti egyenlőség gazdasági haszna az Unióban: Hogyan vezet a TTMM-oktatásban a nemek közötti egyenlőség gazdasági növekedéshez) című, 2017. augusztus 10-i tanulmányára,
- tekintettel a tudomány területén és az egyetemeken a nők karrierlehetőségeiről, valamint az általuk tapasztalt üvegplafonról szóló, 2015. szeptember 9-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az oktatás és képzés terén folytatott európai együttműködés 2020-ig érvényes stratégiai keretrendszerére,
- tekintettel a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alkalmazásáról szóló, 2015. október 8-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a nemek közötti egyenlőségről és a digitális korban a nők jogainak erősítéséről szóló, 2016. április 28-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a nők és lányok szerepvállalásának a digitális ágazaton keresztül történő növeléséről szóló, 2018. április 17-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a nemek közötti digitális szakadék megszüntetéséről: a nők digitális gazdaságban való részvételéről szóló, 2021. január 21-i állásfoglalására ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ HL C 316., 2017.9.22., 173. o.⁽²⁾ HL C 349., 2017.10.17., 56. o.⁽³⁾ HL C 66., 2018.2.21., 44. o.⁽⁴⁾ HL C 390., 2019.11.18., 28. o.⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0026.

2021. június 10., csütörtök

- tekintettel a nemek közötti egyenlőségről, az ifúságról és a digitalizációról szóló, 2018. december 6-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az Unió Belső Politikák Főigazgatósága által 2020. április 15-én közzétett, „A nők oktatási és foglalkoztatási helyzete a tudomány, a technológia és a digitális gazdaság területén, beleértve az MI-t és hatását a nemek közötti egyenlőségre” című tanulmányra ⁽⁶⁾,
- tekintettel a „Nők a digitális korban” című tanulmányra ⁽⁷⁾,
- tekintettel az ENSZ által kezdeményezett, nők és lányok a tudományban nemzetközi napra, amelyet minden év február 11-én tartanak, és amelynek célja, hogy a nők és lányok számára megvalósuljon a tudományhoz való teljes körű és egyenlő hozzáférés és a tudományban való részvétel, valamint a nemek közötti további egyenlőség és a nők és lányok további támogatása,
- tekintettel a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendre, amely 2016-ban lépett hatályba, és különösen annak 5. – a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó – fenntartható fejlődési céljára,
- tekintettel a Bizottság nők digitális szerepével kapcsolatos, 2020-as eredménytáblájára,
- tekintettel a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének a nemek közötti egyenlőség 2020. évi mutatójáról szóló jelentésére,
- tekintettel az ENSZ-nek a nőkkal szembeni hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló, 1979. évi egyezményére, különös tekintettel annak 11. cikkére,
- tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
- tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A9-0163/2021),

A. mivel a nemek közötti egyenlőség alapvető érték és kulcsfontosságú célkitűzés az Unió számára, valamint alapvető előfeltétele annak, hogy a nők és a lányok emberi jogikat teljes körűen gyakorolhassák, ami alapvetően fontos társadalmi szerepük megerősítéséhez, lehetőségeik teljes körű kiaknázásához és a fenntartható és inkluzív társadalom megvalósításához; mivel a nők nemmel, sztereotípiákkal és egyenlőtlenségekkel összefüggő megkülönböztetése, és az ehhez járuló interszekcionális megkülönböztetés rengeteg káros társadalmi és gazdasági következménnyel jár, beleértve potenciális előnyök csökkenését a közszektor és a vállalkozások számára a kutatás és innováció területén, valamint az általános gazdasági fejlődés számára; mivel a természettudományok, a technológia, a műszaki tudományok és a matematika (TTMM) területén tevékenykedő nők és az általuk tett szakmai hozzájárulás láthatóságának növelése sikeres és követendő mintákhoz, végső soron pedig nagyobb mértékű befogadáshoz vezethet, továbbá fokozhatja társadalmaink átalakulását és innovációját, ami általában véve a polgárok javára válik; mivel a régi minták megszüntetése a nemek közötti egyenlőség előmozdításához vezet; mivel a nők nélkülözhetetlen szerepet játszanak a hiányok betöltésében az Unió munkaerőpiacán;

B. mivel az Unióban a TTMM oktatása és a kapcsolódó szakmák területén példátlanul alacsony a nők aránya, nem utolsósorban ahhoz képest, hogy az európai népesség 52 %-át, valamint a felsőoktatást végzettek 57,7 %-át nők teszik ki az Unióban ⁽⁸⁾, ugyanakkor 5 tudományos szakember és mérnök közül csupán 2 nő ⁽⁹⁾; mivel a nők az európai digitális ágazat minden szintjén alulreprezentáltak, a hallgatóktól kezdve (32 % az alapképzésben, mesterképzésben vagy azzal egyenértékű szinten) a legmagasabb egyetemi álláshelyekig (15 %) a tudományos, mérnöki és irányítási területen és magasabb hierarchikus szinteken, még azokban az ágazatokban is, ahol többségben vannak, például az oktatásban; mivel a nemi sztereotípiák már az oktatás folyamán komoly akadályt jelentenek a férfi és női diákok közötti egyenlőség tekintetében, és tovább szélesítik a nemek közötti szakadékokat a TTMM-ágazatban foglalkoztatottak körében, a nők és férfiak közötti egyenlőség komoly akadályát képezve ezáltal; mivel az Unióban a speciális készségek és a foglalkoztatás tekintetében az IKT területén a legnagyobb a szakadék, ahol csupán 18 %-ban vannak nők ⁽¹⁰⁾, továbbá

⁽⁶⁾ Tanulmány – „Education and employment of women in science, technology and the digital economy, including AI and its influence on gender equality” (A nők oktatási és foglalkoztatási helyzete a tudomány, a technológia és a digitális gazdaság területén, beleértve az MI-t és hatását a nemek közötti egyenlőségre), Európai Parlament, Unió Belső Politikák Főigazgatósága, C. Tematikus Főosztály – Állampolgári Jogok és Alkotmányügyek, 2020. április 15.

⁽⁷⁾ Ezt a tanulmányt az iclaves készítette az Európai Bizottság Tartalmak, Technológiák és Kommunikációs Hálózatok Főigazgatóságá számára.

⁽⁸⁾ Eurostat, „Tertiary education statistics” (Felsőoktatási statisztikák), 2020. szeptemberi adatok

⁽⁹⁾ Eurostat, „Human Resources in science and technology, annual average data (Emberi erőforrások a tudományban és a technológiában, éves átlagolt adatok) 2016–2020”.

⁽¹⁰⁾ Európai Bizottság, „Women in Digital” (Nők a digitális világban) – 2020. évi eredménytábla.

2021. június 10., csütörtök

a TTMM-diplomások között, ahol csupán 36 %-ban vannak nők, valamint a digitális ágazatban, ahol a férfiak száma több mint háromszor annyi, mint a nőké; mivel a TTMM-hallgatók és -diplomások nemi szegregációjának jelentős szintje megalapozza a későbbi nemi szegregációt is a TTMM-hez kapcsolódó életpályákon; mivel az uniós tagállamokban nagyon kevés (kevesebb mint 3%) tizenéves lány mutat érdeklődést az iránt, hogy 30 éves korában IKT-szakemberként dolgozzon⁽¹¹⁾; mivel a hátrányos társadalmi-gazdasági háttérrel rendelkező nők számára különösen nehéz a TTMM-ágazatba való belépés; mivel annak ellenére, hogy pozitív tendencia figyelhető meg a lányok TTMM-oktatásban való részvétele és érdeklődése tekintetében, a százalékos arányok továbbra sem elégségesek; mivel az alapfokú oktatás során a TTMM-mel kapcsolatos attitűdök nem különböznek a fiúk és a lányok esetében, és a lányok gyakran jobban teljesítik a TTMM-mel és az IKT-val kapcsolatos feladatokat, mint a fiúk⁽¹²⁾; mivel a nemi különbségek a TTMM-tárgyak területén a felsőoktatásban nem indokolhatók az egyetemi teljesítmény alapján, mivel a lányok és a fiúk azonos eredményszinteket mutatnak a természettudományok és matematika területén a középiskolai oktatásban; mivel azonban a lányok attól tartanak, hogy a TTMM-hez kapcsolódó életpályákon kevésbé lesznek sikeresek, mint a fiúk, ennek következtében pedig a nők kevésbé magabiztosak saját digitális készségeik tekintetében; mivel a karrierlehetőségekre vonatkozó – gyakran az oktatás tartalma és a tantervek által is megerősített – társadalmi normák és nemek szerinti elvárások a nemi szegregáció fő okozói a felsőoktatásban;

- C. mivel a TTMM-területen diplomázó nők nehezen találhatják meg helyüket a TTMM-hez kapcsolódó munkaerőpiacon, és férfi kollégáikhoz képest kisebb valószínűséggel lépnek be a TTMM-szakmákba, vagy maradnak meg bennük, mert számos akadály áll előttük, ilyenek például a férfiak által dominált munkahelyek, a hátrányos megkülönböztetés és az előítélet, a tudatos és nem tudatos elfogultság, a szexuális zaklatás, a negatív munkakörnyezet, valamint a női szerepmoделlek és mentorok hiánya; mivel a nemek közötti szakadék csökkentése a TTMM oktatási területein csökkentheti a készséghiányt, növelheti a nők foglalkoztatottságának arányát és termelékenységét, valamint csökkentheti a foglalkozási szegregációt, amely végső soron a magasabb termelékenység és munkaerő kínálat révén elősegítené a gazdasági növekedést; mivel a TTMM-hez kapcsolódó szakmák területén a nemek közötti szakadék megszüntetése az egy főre jutó uniós GDP 2,2–3,0 %-os növekedését eredményezné 2050-re⁽¹³⁾; mivel a TTMM-hez kapcsolódó szakmák területén a nemek közötti szakadék megszüntetése a nemek közötti egyenlőség felé tett lépést és a nők és lányok emberi jogainak érvényesítését jelentené, valamint pozitív hatással lenne a nemek közötti bérszakadék és a nyugdíjak terén a nemek között fennálló egyenlőtlenség csökkentésére;
- D. mivel az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége által végzett felmérés⁽¹⁴⁾ alapján az Unióban becslések szerint a nők 55 %-a szenvedett el szexuális zaklatást 15 éves korától kezdve, és a nők 14 %-a szenvedett el internetes zaklatást 15 éves korától kezdve; mivel a Covid19-világjárvány alatt sok nő vált a kibertérben elkövetett erőszak új formáinak, például az online szexuális és pszichológiai zaklatásnak az áldozatává; mivel sürgősen intézkedéseket kell hozni a szexuális és pszichológiai zaklatás ezen új formáinak kezelésére; mivel beszámolók szerint a TTMM-oktatás helyszínein – többek között az iskolákban, egyetemeken és a munkahelyeken – gyakori a szexuális zaklatás, ami még inkább kirekeszti a nőket az ágazatból;
- E. mivel a nők alulreprezentáltsága az innovatív technológiák, például a mesterséges intelligencia (MI) területén dolgozók körében aggodalomra ad okot, mivel ez nagy hatással lehet e technológiák tervezésére, fejlesztésére és alkalmazására, és a meglévő megkülönböztető gyakorlatok és sztereotípiák reprodukálását, valamint a nemi elfogultságot hordozó algoritmusok fejlesztését eredményezheti; mivel a digitális ágazatban nem történik kellő erőfeszítés a nemi elfogultság, a sztereotípiák és az egyenlőtlenség leküzdése érdekében; mivel a nemek közötti szakadék továbbra is fennáll az összes digitális technológia területén, nevezetesen az MI és a kiberbiztonság tekintetében, és ezáltal a belátható jövőben megszilárdul a digitális ágazat férfiak javára elfogult irányultsága; mivel ezen elfogultságok kezeléséhez egyértelmű etikai és átláthatósági követelmények kidolgozására van szükség; mivel a hiányos és pontatlan adatállományok és a nemek szerint bontott adatok hiánya torzíthatja az MI-rendszerek adatfeldolgozását és érvelési eljárását, valamint tovább veszélyeztetheti a nemek közötti egyenlőség társadalmi szintű elérését; mivel megfelelően figyelembe kell venni az európai kis- és középvállalkozások (kkv-k) egyedi körülményeit is, különös tekintettel méretükre, az új követelmények végrehajtására való képesséjükre, valamint arra a lehetőségre, hogy értékes források lehetnek annak és hozzájárulhatnak

⁽¹¹⁾ Oktatási Teljesítményértékelés Nemzetközi Szövetsége (IEA), International Computer and Information Literacy Study (ICILS) (Nemzetközi tanulmány a számítógépes és informatikai műveltségről), 2018.

⁽¹²⁾ O'Dea – R.E., Lagisz, M. – Jennions, M.D. et al.: „Gender differences in individual variation in academic grades fail to fit expected patterns for STEM” (A nemek közötti különbségek a tudományos fokozatok egyéni változásaiban nem felelnek meg a TTMM esetében várt mintáknak), Nature Communications 9, 3777, 2018.

⁽¹³⁾ Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete, „Economic benefits of gender equality in the EU: How gender equality in STEM education leads to economic growth” (A nemek közötti egyenlőség gazdasági haszna az Unióban: Hogyan vezet a TTMM-oktatásban a nemek közötti egyenlőség gazdasági növekedéshez), 2017.

⁽¹⁴⁾ Az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége, „Violence against women: an EU-wide survey” (A nőkkel szembeni erőszak: az egész EU-ra kiterjedő felmérés), 2014.

2021. június 10., csütörtök

ahhoz, hogy a lányok, a nők és a női vezetők képesek legyenek a nemek közötti egyenlőség előmozdítására a TTMM-oktatásban és -pályákon;

- F. mivel az, hogy az új technológiák nemi, etnikai, faji, bőrszín szerinti, nyelvi, vallási, nemzeti vagy társadalmi származásra vonatkozó elfogultságot hordoznak, főként a nem lebontott adatokra, a gyakorlati tudás hiányára és a nemi dimenzió kutatásbeli hiányára vezethető vissza, ami káros következményekkel járhat a nők – különösen az interszekcionális megkülönböztetést elszenvedő nők – egészségére és jóllétére, valamint a termékek biztonságára nézve, és negatív hatással lehet a nők személyes fejlődésére és szakmai előmenetelére ⁽¹⁵⁾;
- G. mivel a tanárok és a szülők tovább erősíthetik a nemi sztereotípiákat, ha lebeszélnek a lányokat a TTMM-tanulmányokról és -pályaválasztásról; mivel a nemi sztereotípiák nagymértékben befolyásolják a tantárgyválasztást; mivel a nem támogató kultúra, valamint a női szerepmoделlek ismeretének és népszerűsítésének hiánya akadályozza és negatívan érinti a lányok és nők lehetőségeit a TTMM-tanulmányok, a kapcsolódó életpályák, valamint a digitális vállalkozás terén, továbbá hátrányos megkülönböztetéshez és kevesebb lehetőséghez vezet a nők számára a munkaerőpiacon; mivel hangsúlyt kell fektetni azokra a tényezőkre, amelyek motiválják és táplálják a lányok érdeklődését a TTMM-tanulmányok, a kapcsolódó pályák és a digitális vállalkozás iránt, például a női szerepmoделlek előmozdítására, a mentori szerepet betöltő tanárookra és a kortárs csoportok általi megerősítésre, valamint a kreativitás és a gyakorlati tapasztalatok fejlesztésére;
- H. mivel a Covid19-válság valószínűsíthetően tartós változásokat fog eredményezni Európa életében, és hatása érezhető lesz az emberek életének legtöbb területén, a munkavégzésünk és a tanulásunk módjában, ahol a digitalizáció fontos szerepet fog játszani; mivel a Covid19 is növeli a nemek közötti digitális szakadékot ⁽¹⁶⁾, hiszen ebben az időszakban minden eddiginél nagyobb szükség van a digitális készségekre a munkavégzéshez, a tanuláshoz vagy a kapcsolatok fenntartásához; mivel a gyors digitális transzformáció számos lehetőséget kínál a nemi alapú foglalkoztatási minták megváltoztatására, de számos területen aránytalanul befolyásolhatja a nők foglalkoztatását is; mivel a nők arra kényszerülnek, hogy a férfiaknál nagyobb arányban vegyék ki részüket a szülői szereppel vagy a családdal kapcsolatos kötelezettségekből, ezért az összes javasolt intézkedésnek tekintetbe kell vennie a nők szakmai és magánéletének sikeres összeegyeztetését azáltal, hogy az említett feladatokba a férfiakat is bevonják; mivel a távmunka következtében a szakmai és a családi élet közötti határok elmosódnak, és előfordulhat, hogy a nőknek kell viselniük a legnagyobb terhet a karrier és a családgazdálkodási feladatok közötti egyensúly megteremtésében;
- I. mivel tovább kell támogatni azokat a szakpolitikákat, amelyek célja a nők részvételének növelése a TTMM és az MI területén, és többszintű megközelítést kell alkalmazni a digitális ágazatban a nemek közötti szakadék kezelésére az oktatás és a foglalkoztatás valamennyi szintjén; mivel kevés tagállam vezetett be a kutatás és az innováció területén a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó rendelkezéseket, és a nemek közötti egyenlőség nemzeti kutatási programokban való érvényesítése terén elért haladás lassú volt;
- J. mivel a nők körében elő kell mozdítani és támogatni kell a nagyobb vállalkozói készséget, és olyan támogató környezetet kell kialakítani, amelyben a női vállalkozók jól boldogulhatnak, és a vállalkozás ösztönzést kap; mivel a TTMM- és az IKT-ágazatok vállalkozásaira vonatkozó adatok a nők még nagyobb arányú marginalizációját mutatják; mivel az induló innovatív vállalkozások és a kockázatitőke-beruházások esetében a nemek közötti szakadék ugyanilyen szembeötlő; mivel az, hogy a lányok kevesebb IKT-val és TTMM-mel kapcsolatos tantárgyat hallgatnak a középiskolában és az egyetemen, ahhoz vezet, hogy sokkal kevesebb nő kezd ezeken a területeken dolgozni, és válik magánvállalatok és induló innovatív vállalkozások alapítójává és tulajdonosává; mivel az induló innovatív vállalkozások alapítóinak csupán 17 %-a nő; mivel a nők tulajdonában lévő induló innovatív vállalkozások átlagosan 23 %-kal kevesebb finanszírozást kapnak, mint a férfiak tulajdonában lévők; mivel annak ellenére, hogy Európában a vállalkozók 30 %-a nő, az elérhető nem banki finanszírozásnak csupán 2 %-át kapják ⁽¹⁷⁾; mivel úgy tűnik, hogy ez az érték 1 %-ra csökkent a világválság fényében;

⁽¹⁵⁾ Az Innovation through Gender (innováció a nemeken keresztül) szakértői csoport jelentése: „Gendered Innovations: How Gender Analysis Contributes to Research” (Nemi szempontokat figyelembe vevő innovációk: Hogyan járul hozzá a nemek közötti összehasonlító elemzés a kutatáshoz?), Kutatási és Innovációs Főigazgatóság, Európai Bizottság, 2013.

⁽¹⁶⁾ Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD), „Bridging the digital gender divide: include, upskill, innovate” (A nemek közötti digitális szakadék áthidalása: inklúzió, továbbképzés, innováció), 2018.

⁽¹⁷⁾ Európai Bizottság és Európai Beruházási Bank, „Funding women entrepreneurs: How to empower growth” (A női vállalkozók finanszírozása: Hogyan erősíthető a növekedés), 2018.

2021. június 10., csütörtök

Általános megjegyzések

1. úgy véli, hogy tekintettel a nemek közötti jelentős bérszakadéokra az Unióban, a tényre, hogy a nők nagyobb eséllyel végeznek alacsonyán fizetett, részmunkaidős, és egyébiránt bizonytalan állásokat, valamint a TTMM-szakemberek iránti növekvő keresletre, továbbá a TTMM-pályáknak az európai gazdaság jövőjében játszott fontos szerepére, elengedhetetlen a nők arányának növelése a TTMM-ágazatban a nők jogainak tiszteletben tartása és lehetőségeik kiteljesítése, valamint a tudományos, digitális és technológiai innováció révén a fenntarthatóbb és inkluzívabb gazdaság és társadalom megteremtése érdekében; hangsúlyozza, hogy a TTMM-készségek magas szintje nélkülözhetetlen az olyan csúcstechnológiai IKT-területek innovációs folyamatához, mint az MI vagy a kiberbiztonság, ezért egyre fontosabbá válik az Európai Unió versenyképességéhez a globális piacokon; hangsúlyozza ezért, hogy a nők készségeinek, tudásának és képzéseinek teljes körű kiaknázása e területeken hozzájárulhat az európai gazdaság fellendítéséhez, és támogathatja a különféle uniós szakpolitikákban, és mindenek felett a zöld megállapodásban és a digitális menetrendben meghatározott célokat;
2. ismételten hangsúlyozza, hogy fő célnak az összes olyan akadály – különösen olyan szociokulturális, pszichológiai és pedagógiai akadály – megszüntetését kell tekinteni, amelyek korlátozzák a nők érdekeit, preferenciáit és választásai lehetőségeit, mint például a nemi sztereotípiák, a nemi alapú diszkrimináció, valamint a biológiai és társadalmi tényezők azon együttese, hogy az anyaság éve egybeesnek a nők karrierjének döntő fontosságú éveivel, eközben azonban nem szabad a nők döntéshozatali szabadságát veszélyeztetni; arra ösztönzi a tagállamokat, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó nemzeti vagy regionális cselekvési terveikben vagy stratégiáikban megfelelő ösztönzők biztosításával mozdítsák elő a nők és lányok részvételét a TTMM-oktatásban és a kapcsolódó szakmákban; úgy véli, hogy – más kezdeményezések mellett – e cselekvési terveknek vagy stratégiáknak a nemek közötti egyenlőség növelésére kell irányulniuk, a nemi sztereotípiák felszámolására, az oktatáshoz és a képzésekhez való hozzáférés megkönnyítésére, a munka és a magánélet közötti jobb egyensúlyra, az esélyegyenlőségre, a nők számára az egészséges és biztonságos munka- és tanulási környezet megteremtésére, a munkaerőpiaci megkülönböztetésmentességre, a TTMM szempontjából összes fontos ágazatban a nemi elfogultságra és sztereotípiákra való figyelemfelhívásra, kötelező bértranszparenciára vonatkozó szakpolitikák bevezetésére, a szexuális zaklatással szembeni zéró toleranciára, valamint a női példaképek láthatóságának növelésére összpontosítva;
3. ismételten hangsúlyozza, hogy a nemi sztereotipizálás, a nem támogató kultúra, valamint a női példaképek ismeretének és népszerűsítésének hiánya akadályozza és negatívan érinti a lányok és nők lehetőségeit a TTMM-mel kapcsolatos tanulmányok, a kapcsolódó szakmák és a digitális vállalkozás terén, továbbá hátrányos megkülönböztetéshez és kevesebb lehetőséghez vezet a nők számára a munkaerőpiacon;
4. újról megerősíti annak fontosságát, hogy valamennyi érintett ágazatban, beleértve a tanárok alap- és továbbképzését is, jelenjen meg a nemi elfogultságra való figyelemfelhívás; kiemeli, hogy foglalkozni kell olyan strukturális akadályokkal, mint a társadalmi-gazdasági hátrányok, a nőkkel szemben ellenséges munkakörnyezet és munkafeltételek, amelyek gátolják a lányokat és a nőket abban, hogy belépjenek egy túlnyomórészt férfiak által uralt területre, valamint kiemeli, hogy növelni kell az eddig alulértékelt példaképek láthatóságát a nők és lányok ösztönzése érdekében; felszólítja a Bizottságot, hogy vezessen be és támogasson figyelemfelkeltő kampányokat, valamint egyéb programokat és kezdeményezéseket ezen akadályok csökkentésére a tudományos világban; hangsúlyozza, hogy az olyan, a nemek közötti egyenlőséget célzó intézkedések, mint a nemi sztereotípiák eltávolítása az oktatásból, a figyelemfelhívás és a TTMM-tantárgyak népszerűsítése a nők és lányok körében, valamint az olyan pályaválasztási tanácsadás, amely a lányokat arra ösztönzi, hogy lehetségesként fontolják meg a férfiak által dominált területeken való tanulást, azt eredményezné, hogy több nő szerezne diplomát TTMM-tárgykból;
5. felhívja a tagállamokat, hogy lépjenek fel a nemi alapú munkaerőpiaci szegmentációval szemben a TTMM-hez kapcsolódó szakmák terén, és ennek jegyében fektessenek be a nők formális, informális és nem formális oktatásába, valamint egész életen át tartó tanulásába és szakképzésébe annak biztosítása érdekében, hogy a nők részt vehessenek a minőségi foglalkoztatásban, valamint élhessenek a jövőbeli munkaerőpiaci keresletnek megfelelő át-, illetve továbbképzési lehetőségekkel, valamint annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a munkaerő szegregációjának jelenlegi ördögi köre; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki olyan szakpolitikai intézkedéseket, amelyek figyelemfelkeltő kampányok, képzések, iskolai tantervek és különösen pályaaorientáció révén teljes mértékben figyelembe veszik a nemi dimenziót annak érdekében, hogy már fiatal kortól előmozdítsák a lányok vállalkozói készségét, és számukra a TTMM-tárgyak tanulását és a digitális oktatást a meglévő oktatási sztereotípiák leküzdése és annak biztosítása érdekében, hogy több nő lépjen be a fejlődő és jól fizetett ágazatokba; hangsúlyozza, hogy a kommunikációs eszközöket, így a közösségi hálózatokat is be kell vonni az inkluzív nyelvhasználat ösztönzése és az olyan sztereotípiák elkerülése érdekében, amelyek a lányok TTMM-területű oktatásban való részvétele vagy az iránti érdeklődése ellen irányuló véleményeket alakítanak ki; felszólít a TTMM-létesítmények fejlesztésére és az azokhoz való egyenlő hozzáférés biztosítására; külön ösztöndíjakat kér azon lányok és nők számára, akik a TTMM-ágazatban kívánnak karriert építeni;
6. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fordítsanak különös figyelmet a hátrányos társadalmi-gazdasági háttérrel rendelkező nők és lányok helyzetére, például a fogyatékkal élőkre, a legkülső régiókban vagy vidéki térségekben élőkre, a szegénységben élő nőkre, az egyedülálló anyákra, a bizonytalan helyzetben lévő diákokra, a migráns nőkre és a roma nőkre, és biztosítsák számukra a digitális oktatáshoz és a TTMM-szakmákhoz való teljes körű hozzáférést és az ezekben való részvételüket a digitális szakadék növekedésének megelőzése érdekében; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy cselekvési terveik kidolgozásakor fordítsanak különös figyelmet az etnikai hovatartozáson, valláson, szexuális irányultságon, életkoron vagy fogyatékoságon alapuló interszekcionális megkülönböztetésre és elfogultságra; felhívja a

2021. június 10., csütörtök

Bizottságot és a tagállamokat, hogy gyűjtsenek összehasonlítható, harmonizált adatokat a különböző társadalmi-gazdasági háttérrel rendelkező, illetve különböző faji és etnikai származású nők előrelépésének valamennyi oktatási szinten, többek között a pályaválasztás és az előmenetel tekintetében történő nyomon követése érdekében, a TTMM- és a digitális ágazatok egyenlőtlenségeire összpontosítva, ami elő fogja segíteni a szakpolitikák hatásának nyomon követését, és lehetővé fogja tenni az érdekelt felek számára a hiányosságok és azok kiváltó okai megállapítását; kéri a Bizottságot, hogy működjön együtt a tagállamokkal annak érdekében, hogy kibővítsék a „Women in Digital” (Nők a digitális világban) eredménytáblán figyelembe vett mutatók körét, hogy az a TTMM-oktatásban és szakmákban jelen lévő nőkre vonatkozó információkat és adatokat is magába foglaljon, valamint hogy olyan eszköztárat hozzanak létre, amely a pontosabb adatok generálásához és a meglévő információk jobb felhasználásához szükséges módszereket, mutatókat és keretrendszereket tartalmaz;

7. kéri a tagállamokat, hogy teljes mértékben támogassák a Bizottság olyan, a digitális lehetőségekről szóló tájékoztatásra vonatkozó kezdeményezéseit, mint például a „no women, no panel” megközelítés, az Európai Programozási Hét, a digitális készségekkel és munkahelyekkel foglalkozó koalíció, a Női Innovátorok Európai Uniói Díja, az egész Európára kiterjedő #SaferInternet4EU kezdeményezések, valamint az Új európai készségfejlesztési program;

Oktatás

8. üdvözli a 2021 és 2027 közötti időszakra szóló digitális oktatási cselekvési tervet és annak „A nők részvételének ösztönzése a TTMM területén” című fellépését, és reméli, hogy a terv elősegíti olyan vonzóbb és kreatívabb módszerek kifejlesztését, amelyek a lányokat a TTMM területén folytatott tanulmányok folytatására ösztönzik, valamint erősítik a nők saját digitális készségeikkel kapcsolatos önbizalmát; hangsúlyozza, hogy a lányok csak a TTMM-diplomások 36 %-át teszik ki⁽¹⁸⁾, annak ellenére, hogy a digitális jártasság terén jobban teljesítenek, mint a fiúk⁽¹⁹⁾; rámutat arra, hogy azoknak a lányoknak, akik elfogadják a nemi sztereotípiákat, alacsonyabb szintű az éhhatékonyaságuk és a saját képességeikkel kapcsolatos önbizalmuk, mint a fiúknak, valamint hogy az éhhatékonyaság a TTMM-oktatás eredményeire és a TTMM-hez kapcsolódó pálya választására is jelentős mértékben hatással van; hangsúlyozza, hogy úgy tűnik, hogy az életkor előrehaladásával a lányok elveszítik érdeklődésüket a TTMM-tantárgyak iránt, ami azt sugallja, hogy már az iskola előtti nevelésben és az általános iskolában beavatkozásra van szükség annak érdekében, hogy fenntartsák a lányok érdeklődését ezeken a területeken, és küzdjenek a lányok és fiúk nemi szerepével kapcsolatos káros sztereotípiák ellen; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak létre új, a lányok bekapcsolódását célzó csatornákat, és gondoskodjanak róla, hogy a digitális oktatás elérje mindannyiukat, továbbá hogy ismerjék el, hogy a tanárok fontos szerepet játszanak a kulturális változásban, mivel képesek fokozni a lányok tartós részvételét az iskolai természettudományos oktatásban; javasolja, hogy ezeket a vállalkozásokat a tagállamokra vonatkozó közös irányelvek kialakítása révén kellene megerősíteni a középfokú oktatásba lépők ismereteinek és készségeinek javítása céljából; felszólít az uniós alapok, programok és stratégiák – többek között az Erasmus+, az Európai Szociális Alap Plusz (ESZA+) és a Digitális Európa program – hatékony felhasználására annak érdekében, hogy aktívan ösztönözzék a lányokat arra, hogy IKT- és TTMM-tanulmányokat folytassanak, valamint hogy hatékony támogatást nyújtsanak az egész életen át tartó tanuláshoz és képzéshez a TTMM-ágazatokban; kéri, hogy a nemek közötti egyenlőséget megfelelően építsék be az Unió jövőbeli ifjúsági stratégiájába és szakpolitikáiba;

9. hangsúlyozza, hogy a minőségi, inkluzív és megkülönböztetéstől mentes digitális oktatásnak alapvető szerepet kell játszania abban, hogy növekedjen a nők részvétele az IKT-hez és a TTMM-hez kapcsolódó területeken, és megszűnjön a nemek közötti digitális szakadék; hangsúlyozza, hogy a digitális oktatásnak jobb digitális befogadást és digitális jártasságot kell teremtenie, valamint elő kell mozdítania a lányok és nők egyenlő részvételét a digitális korban; hangsúlyozza a nemek közötti egyenlőség érvényesítésének fontosságát a TTMM-oktatás – beleértve a tanórán kívüli, az informális és a nem formális oktatást is – minden szintjén, az oktatók számára is; ezért konkrét, az életkornak megfelelő stratégiákat szorgalmaz; ösztönzi a tagállamokat, hogy nemzeti tantervekben mozdítsák elő a számítástechnika oktatását, és felhívja az oktatási szerveket, hogy az iskola előtti nevelés és az alapfokú oktatás korai szakaszában integrálják a robotika, a kódolás, az IKT és a programozás tantárgyait annak érdekében, hogy ösztönözzék a lányokat és a női diákokat arra, hogy az iskolában matematikát, kódolást, IKT-órákat és természettudományos tantárgyakat vegyenek fel;

10. elismeri az iskolák és a tanárok szerepét a nemek közötti szakadék felszámolásában a TTMM-oktatás terén, és kiemeli az oktatás szerepét a lányok TTMM-hez kapcsolódó kurzusokon való részvételének előmozdításában, valamint a nők felvételének és megtartásának nyomon követésére szolgáló referenciaértékek meghatározásában; felhívja a tagállamokat, hogy fektessenek be az általános és középiskolai TTMM-tanárok készségeinek fejlesztésébe, segítve őket abban, hogy megértsék és kezeljék a tanítási gyakorlataikban és értékeléseikben szereplő, nem tudatos előítéleteket, és hogy valamennyi tanulóval egyformán foglalkozzanak; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak az oktatói szakma egészét be kell vonniuk a TTMM-mozgalmakba, a tanároknak pedig a változás mozgatórugóivá kell válniuk; javasolja, hogy az oktatási intézmények dolgozzanak ki egyenlőségi terveket a tanárok körében a nemek közötti egyensúly előmozdítása érdekében; kéri a TTMM-tantervek és oktatási anyagok erősítését, a TTMM-ben való egyenlő részvétel jobb előmozdítása érdekében; jobb pályorientációra, valamint olyan új és kreatív módszerekre szólít fel, amelyek arra ösztönzik a női diákokat, hogy fontolják meg a TTMM-pályát; hangsúlyozza, hogy e tekintetben erősíteni kell a tanárok és a pályaválasztási tanácsadók kapacitását, hogy TTMM-karrier építésére ösztönözzék az érdeklődést mutató lányokat, mivel a TTMM területeken

⁽¹⁸⁾ Európai Bizottság, „She figures” 2018.

⁽¹⁹⁾ International Computer and Information Literacy Study (ICILS) (Nemzetközi tanulmány a számítógépes és informatikai műveltségről), 2018.

2021. június 10., csütörtök

tapasztalható sztereotípiákkal és a nemek közötti szakadékkal kapcsolatos fokozott tudatosság lehetővé teszi az oktatók és a pályaválasztási tanácsadók számára, hogy megértsék, milyen akadályokkal szembesülnek a diákjaik, továbbá biztosítani kell az egyenlő részvételt a TTMM-órákon és népszerűsíteni kell a TTMM-karrierlehetőségeket a női diákok körében;

11. kiemeli, hogy az iskolákban, az egyetemeken és a munkahelyeken a TTMM-mel kapcsolatos tanulmányok terén a férfi tanárok és más férfi személyzet játszik meghatározó szerepet, ami a női példaképek hiányához, valamint korlátozott iránymutatási és mentorálási lehetőségekhez vezet; ösztönzi a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítését az alap-, közép- és felsőfokú oktatásban, a nemek közötti egyenlőség szempontját figyelembe vevő oktatási tartalom, tanári képzés és tantervek által, és sürgeti a munkaerő-felvételben részt vevő bizottságokat és intézményeket, hogy mozdítsák elő a nemek egyensúlyát a „kívülállóság érzésének” elkerülése érdekében; hangsúlyozza, hogy be kell ruházni a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő felvételi és kiválasztási eljárásokkal kapcsolatos oktatásba és képzésbe a különféle oktatási ágazatokban, különösen a TTMM-ben és a kialakulóban lévő digitális ágazatokban, ahol a nők alulreprezentáltak; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy találjanak vonzóbb és kreatívabb módszereket az IKT és TTMM területén sikeres karriert befutó női példaképek bemutatására annak érdekében, hogy növeljék a nők digitális készségeikbe vetett önbizalmát, és ösztönözzék őket az IKT és a TTMM területén folytatott tanulmányokra;

12. hangsúlyozza, hogy foglalkozni kell a pénzügyi oktatással, többek között pénzügyi gyakorlatok szimulációjával, valamint annak a nemek közötti nyugdíjszakadékkal való kapcsolatával; hangsúlyozza, hogy ha a fiatalabb nőket tanítanak olyan kérdésekről, mint a nemek közötti bérszakadék, az kikövezné az utat a pénzügyi szempontból magabiztos nőkkel teli jövő előtt;

13. megjegyzi, hogy minden lánynak képesnek kell lennie arra, hogy kihasználja a világszerte digitális oktatási megoldásokhoz való megnövelt hozzáférést, és rendelkezniük kell eszközökkel és motivációval ahhoz, hogy felhasználóként és fejlesztőként egyaránt részt vegyenek a digitális technológiákban; felhívja a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe a Covid19 további terjedésének kockázatával kapcsolatos folyamatos aggodalmakat, és kezeljék a társadalmi-gazdasági szempontból hátrányos helyzetű, kiszolgáltatott helyzetben lévő diákok – például a vidéki területeken vagy nehezen elérhető területeken élő lányok – IKT-felszerelésének és összekapcsoltságának hiányát, és dolgozzanak ki olyan eszközöket, amelyek biztosítják a digitális oktatáshoz való teljes körű hozzáférést és annak zökkenőmentes működését; hangsúlyozza, hogy speciális finanszírozási programokra van szükség a vidéki területeken található iskolák számára, mivel ezek egyre többször maradnak olyan, fejlett technológiákra vonatkozó finanszírozás nélkül, amelyeket a városi kerületekben található iskolák magától értetődőnek tartanak; továbbá kéri a vidéki iskolarendszerek oktatóinak jobb támogatását, különösen a képzésre, az eszközökre vagy az infrastruktúrára vonatkozóan, hogy hatékonyabban taníthassák a TTMM-tárgyakat;

14. hangsúlyozza, hogy fontos a női TTMM-dolgozók számára hálózatokat létrehozni olyan széleskörű tájékoztató kampányokhoz, amelyek segítik a TTMM területén dolgozó nők megítélésének átforgatását, valamint hogy a TTMM területén dolgozó nők karriertámogatás, képzési programok és hálózatépítés által kapcsolódhassanak lányokhoz; támogatja a lányok támogatására és a nők digitális gazdaságban való támogatására irányuló különféle oktatási kezdeményezéseket, ideértve a közösségi médiában gyorsan közismertté váló történetek használatát, a nők által a nők számára szervezett szakmai hálózatokat és a technológiai vállalatok kezdeményezéseit; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az oktatás minden szintjén hozzanak létre olyan mentorálási rendszereket, amelyek női példaképeket mutatnak be a TTMM területén; felhívja a Bizottságot, hogy a digitális lehetőségeket kínáló szakmai gyakorlatok bevezetésekor alkalmazzon célzott nemi alapú megközelítést annak érdekében, hogy a munkaerőpiacon keresett területeken a különböző háttérű fiatal nők számára lehetővé tegye a digitális, IKT- és TTMM-területeken való tapasztalatszerzést, és határozottan ösztönzi a TTMM-vállalkozásoknál az oktatás folyamán igénybe vehető szakmai gyakorlati lehetőségek előmozdítását; ösztönzi a tagállamokat, hogy hozzanak létre olyan kezdeményezéseket, amelyek támogatják a lányok átmenetét az iskolából a munka világába, mint például az iskolai pályaválasztási tanácsadás, a tanulószerveződéses gyakorlati képzések és a szakmai tapasztalattal kapcsolatos programok, támogatva a lányok jövőbeli elképzeléseit és lehetőségeket teremtve számukra ahhoz, hogy átlépjenek a TTMM-munkaerő világába;

15. megjegyzi, hogy az Európai Kutatási Térség 2015–2020-as időszakra szóló ütemtervéről szóló, 2015. májusi következtetéseiben a Tanács – eredménytelenül – felszólította a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kezdjék meg az egyenlőségről szóló nemzeti jogszabályok hatékony intézkedésekbe való átültetését a kutatóintézetekben és döntéshozó szervekben a nemek közötti egyenlőtlenségek leküzdése, valamint a nemi dimenzióinak a kutatási és fejlesztési politikákba, programokba és projektekbe való jobb beépítése érdekében; elismeri a Bizottság azon célkitűzését, hogy az Európai Innovációs és Technológiai Intézettel közösen ösztönözze a nők TTMM-ben való részvételét, és támogassa az EU STEM Koalíciót olyan felsőoktatási tantervek kidolgozásában, amelyek vonzóvá teszik a mérnöki tudományokat és az IKT-t a nők számára; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az EU-ban és a tagállamokban a munkaerőpiacon történő egyenlő bánásmódról és a hátrányos megkülönböztetés tilalmára és az azonos bérezésre vonatkozó érvényes jogi rendelkezések ellenére a nők kutatói állásokhoz, finanszírozáshoz és publikáláshoz való egyenlőtlen hozzáférése még mindig fennálló probléma, ami magában foglalja a nemek közötti kiigazítások nélküli bérszakadékot a tudomány és a felsőoktatás területén;

16. felhívja a figyelmet a női TTMM-hallgatók által a felsőfokú tanulmányok alatt elszenvedett szexuális zaklatások számára, és felhívja a tagállamokat és az oktatási intézményeket, hogy hajtsanak végre a szexuális zaklatással szembeni zéró tolerancia politikákat, állapodjanak meg szigorú magatartási kódexekről és protokollokról, hozzák létre a bejelentés biztonságos és privát csatornáit a nők és lányok számára, és a szexuális zaklatások minden esetét jelentsék az illetékes

2021. június 10., csütörtök

hatóságoknak; kéri a Bizottságot, a tagállamokat és az oktatási intézményeket, hogy fogadjanak el megelőző intézkedéseket és megfelelő szankciókat a szexuális zaklatások elkövetőivel szemben annak érdekében, hogy fel lehessen számolni a szexuális zaklatást az iskolákban és a TTMM-létesítményekben;

17. hangsúlyozza, hogy szükség van arra, hogy a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő TTMM-tanulási és karrierlehetőségeket vegyenek fel a nemzeti fejlesztési tervek, oktatási ágazati szakpolitikák, IKT- és természettudományos szakpolitikák közé;

Szakmai pályafutások

18. sajnálattal állapítja meg, hogy a munka és a magánélet közötti megfelelő egyensúly hiánya és a legtöbb háztartásban a nem fizetett ápolási-gondozási munka növekedése miatt a nők pályafutásuk során aránytalanul több akadállyal szembesülnek, mint a férfiak; megjegyzi, hogy a Covid19-világjárvány tovább súlyosbította a nők helyzetét, valamint hogy a nők távmunkában túlóráznak, miközben gondoskodnak a gyermekekről és nem fizetett ápolási-gondozási munkát is végeznek; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a „folyamatos elérhetőség” kultúrájának különösen negatív hatása van a munka és a magánélet közötti egyensúlyra a gondozási feladatokat ellátó munkavállalók esetében, akik általában nők; sürgeti az állami és magánintézményeket annak biztosítására, hogy a távmunka vegye figyelembe a munka és a magánélet közötti jobb egyensúly fenntartása előtt álló akadályokat, és tartsa tiszteletben a lecsatlakozáshoz való jogot, és fogadjanak el családbarát politikákat; sürgeti a tagállamokat, hogy hozzanak megfelelő intézkedéseket a szexuális zaklatásra vonatkozó zéró tolerancia, a jobb szülési szabadság, a jelentősen több és hosszabb apasági szabadság, valamint a fizetett és át nem ruházható szülői szabadság biztosítása érdekében, amely lehetővé teszi a nők és a férfiak számára, hogy szabadságot vegyenek ki gyermekeik gondozása érdekében, és küzdjenek azon norma ellen, hogy a nők szakítják meg a szakmai pályafutásukat, és ezáltal elháruljon a nők szakmai előmenetele előtt álló egyik jelentős akadály, továbbá biztosítsanak rugalmas munkaidőt, helyszíni gyermekgondozási létesítményeket és távmunka-lehetőséget; sürgeti a tagállamokat, hogy teljes mértékben ültessék át és hajtsák végre a munka és a magánélet közötti egyensúlyról szóló irányelvet⁽²⁰⁾, és felhívja a Bizottságot, hogy hatékonyan kövesse azt nyomon; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy teljes körűen mérjék fel azokat az okokat és tényezőket, amelyek a TTMM-pályáról lemorzsolódó nők magas arányához vezetnek, fogalmazzanak meg ajánlásokat ennek megelőzése érdekében, és dolgozzanak ki mechanizmusokat és programokat a nőknek és lányoknak az oktatási, képzési és foglalkoztatási kezdeményezésekbe való bevonására, valamint fogadjanak el megfelelő szakpolitikákat és intézkedéseket e célból; hangsúlyozza, hogy a Covid19 új fejezetet nyit a munka, az oktatás, a kormányzás és a mindennapi élet világában, és kiemelte a digitális jártasság és készségek különös fontosságát, valamint a távmunka új feltételeinek szükségességét, amelyek jelentős nemek közötti különbséget mutattak a világjárvány és az ahhoz kapcsolódó kijárási korlátozások során; hangsúlyozza, hogy sürgősen elő kell mozdítani a nemek közötti egyensúlyt a digitális ágazatban amiatt, ahogyan az emberek és vállalatok az IKT-t és más digitális technológiákat munka és interakció céljára alkalmazzák az új digitális társadalom keretében;

19. úgy véli, hogy rendkívül fontos a női példaképek és a vezető pozíciót betöltő nők számának növelése a TTMM-ágazatban; hangsúlyozza, hogy a magas beosztásban lévő nők százalékos arányának csökkenése hátrányosan hat a nők munkahelyi felvételére, amely tovább csökkenti annak az esélyét, hogy nőket nevezzenek ki magasabb beosztásokba; sajnálattal állapítja meg, hogy a nők alulreprezentáltak a TTMM-hez kapcsolódó szakmák vezetői tisztségeiben, és kiemeli, hogy az üzleti szférában és az igazgatásban minden döntéshozatali szinten sürgősen elő kell mozdítani a nemek közötti egyenlőséget; hangsúlyozza, hogy a vezetőtestületekben és a döntéshozatali pozíciókban megvalósuló nemi diverzitás az ismeretek, attitűdök és tapasztalatok szélesebb skálájának köszönhetően javítja a vállalatok teljesítményét; sajnálatosnak tartja, hogy horizontális és vertikális nemi szegregáció is van az egyetemeken és iskolák hierarchiájában Európában; felhívja a figyelmet arra, hogy a nők különösen alulreprezentáltak a magas tudományos és döntéshozó álláshelyeken a tudományos intézményekben és az egyetemeken, jelezve egy üvegplafon meglétét, azaz olyan láthatatlan akadályokét, amelyek előítéletek alapján gátolják meg, hogy a nők felelős álláshelyeket töltsenek be; sürgeti a Tanácsot és a tagállamokat, hogy fogadják el a nők vezetőtestületi tagságáról szóló irányelvet, és tüzzenek ki a nemek döntéshozó szervekben érvényesítendő egyensúlyára vonatkozó célokat;

20. sajnálattal állapítja meg, hogy a nemek közötti bérszakadék továbbra is valós probléma, és még hangsúlyosabb a férfiak által uralt ágazatokban, például az IKT-ágazatban és a technológiai vállalatoknál⁽²¹⁾; felszólítja az összes szereplőt, hogy valósítsák meg a bértranszparenciát; sürgeti a Tanácsot, hogy indítsa újra a személyekkel szembeni, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosságra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló irányelvjavaslat tárgyalását, amely irányelv célja, hogy horizontális megközelítés révén kiterjessze a megkülönböztetés elleni védelmet;

⁽²⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1158 irányelve (2019. június 20.) a szülők és a gondozók vonatkozásában a munka és a magánélet közötti egyensúlyról és a 2010/18/EU tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 188., 2019.7.12., 79. o.).

⁽²¹⁾ Lambrecht, A. – Tucker, C. E.: Algorithmic bias? An empirical study into apparent gender-based discrimination in the display of STEM career ads (Algoritmikus torzítás? Empirikus tanulmány a nyilvánvaló nemi alapú megkülönböztetésről a TTMM-álláshirdetések megjelenítésében), *Management Science*, Vol. 65, No 7, 2019, 2970. o.

2021. június 10., csütörtök

21. kéri, hogy minden releváns érdekelt fél kezelje a diszkrimináció kérdését foglalkoztatási gyakorlatában, és vezessenek be kvótákat a nők befogadásának támogatása érdekében, különös tekintettel a különféle faji és etnikai háttérrel rendelkező nőkre, a fogyatékossgal élő nőkre és az LMBTI+ személyekre;

22. ösztönzi az érintett érdekelt felekkel, így a magánvállalkozásokkal, a nem kormányzati szervezetekkel, szakmai szervezetekkel és intézményekkel, az állami intézményekkel, a regionális és helyi hatóságokkal, a politikai döntéshozókkal és a civil társadalom képviselőivel folytatott inkluzív párbeszéd kialakítását a koordináció és a hiányzó kapcsolatok felvétele céljából a nők támogatása érdekében a TTMM terén; hangsúlyozza, hogy tekintettel a nők képességeivel és szerepeivel kapcsolatos kulturális és társadalmi sztereotípiák elleni küzdelem kiemelkedő fontosságára a TTMM-ágazatban, célzott intézkedéseket kell elfogadni a nemek közötti egyenlőség előmozdítására, például a nemek közötti egyenlőség érvényesítésére vonatkozó jogszabályokat vagy politikákat, például pénzügyi ösztönzőket vagy egyéb intézkedéseket a lányok TTMM-oktatásban és -karrierekben való részvételének növelése érdekében; kéri, hogy biztosítsanak ösztönzőket a női példaképeket, mentorálási programokat és karrierlehetőségeket támogató vállalatok számára, és növeljék a nők láthatóságát; elismeri a vállalatok vezérigazgatóinak és felső vezetéseinek a nemek közötti digitális szakadék bezárásában játszott nélkülözhetetlen szerepét azáltal, hogy olyan cégpolitikákat hoznak létre, amelyek harcolnak a nemi alapú digitális sztereotípiák ellen, előtérbe helyezik a követendő példaképeket, a nőket a TTMM-tanulmányok vizsgálatára motiválják, ösztönözve a nők átképzését vagy továbbképzését, a mentori rendszereket, vagy javítják az IKT-munkahelyekről kialakított képet; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy továbbra is működjenek együtt valamennyi IKT-, digitális, távközlési, média-, audiovizuális és technológiai üzleti partnerrel az inkluzív és a nemek szempontjából kiegyensúlyozott munkakultúra és környezet előmozdítása érdekében, többek között olyan intézkedések bevezetése révén, mint a nemek közötti egyenlőség előmozdítására irányuló figyelemfelkeltő kampányok a magánszektor TTMM-területein vagy a közelmúltban végzett hallgatók TTMM-munkaerőpiachoz való hozzáféréseinek megkönnyítésére szolgáló köz-magán társulások, a lányok és fiatal nők tanulószereződéses gyakorlati képzési programjainak és gyakornoki programjainak előmozdítása a munkaerőpiacra való átmenetük elősegítése érdekében, például olyan kezdeményezések révén, mint a hátrányos helyzetű lányoknak szánt mentorálási programok vagy ösztöndíjak, az oktatási rendszerek, a kormányok és a kialakulóban lévő technológiák, például a 3D-technológiák, a mesterséges intelligencia, a nanotechnológia, a robotika és a génterápia terén működő vállalkozások közötti köz-magán társulások, továbbá osszák meg a tagállamok között az információkat és a bevált gyakorlatokat ennek érdekében;

23. hangsúlyozza a nemek közötti egyenlőtlenség és a nyugdíjak terén a nemek között fennálló egyenlőtlenség közötti összefüggést; felhívja ezért a tagállamokat, hogy kezeljék és csökkentsék ezeket az egyenlőtlenségeket, és tegyenek további lépéseket annak biztosítása érdekében, hogy a nők kapjanak megfelelő hozzáférést az oktatáshoz, valamint esélyt a gazdasági függetlenség eléréséhez és a szakmai előmeneteli lehetőségekhez;

Digitális ágazat

24. sajnálattal állapítja meg, hogy a nemek közötti szakadék a digitális technológia valamennyi területén fennáll, de különösen aggasztónak tartja a nemek közötti szakadékok az innovatív technológiák, például az MI és a kiberbiztonság terén, ahol a nők globális átlagos jelenléte 12 %, illetve 20 %⁽²²⁾; javasolja, hogy fordítsanak nagyobb figyelmet és támogatást a gyéren lakott és különösen a vidéki térségekre, ahol ez a helyzet egyre súlyosbodik;

25. hangsúlyozza, hogy a felhasznált adatkészletek minősége kiemelkedő fontosságú a mesterségesintelligencia-technológiák teljesítménye szempontjából, hogy a mesterséges intelligencia nem erősítheti meg a nemek közötti egyenlőtlenségeket és sztereotípiákat azáltal, hogy algoritmusok alapján átviszi az analógból a digitális szférába a torzításokat és az előítéleteket, valamint hogy a mesterséges intelligencia jelentős mértékben hozzájárulhat a nemek közötti egyenlőség előmozdításához, feltéve, hogy megfelelő jogi keretet fejlesztenek ki, és kiküszöbölik a tudatos és nem tudatos elfogultságokat; hangsúlyozza, hogy az MI egyik legalapvetőbb gyengesége bizonyos típusú elfogultságokhoz kapcsolódik, mint például a nemi, az életkoron, a fogyatékossgon, a valláson, a faji vagy etnikai eredeten, a társadalmi háttéren vagy a szexuális irányultságon alapuló elfogultsághoz, ami a homogén munkaerő következménye; megjegyzi, hogy a megkülönböztetés interszekcionális típusai miatt a nők kizorulnak a kialakulóban lévő technológiákból, például a színes nők az arcfelismerő technológiák hibái miatt; kiemeli, hogy sokszínű fejlesztői-mérnöki csapatokra van szükség, amelyek társadalmi kulcsszereplőkkel együtt dolgoznak a nemi alapú és kulturális elfogultságok megelőzése céljából, amelyek óvatlan módon bekerülhetnek az MI-algoritmusokba, -rendszerekbe és -alkalmazásokba; támogatja a mesterséges intelligencia társadalmi, jogi és etikai hatásaival kapcsolatos oktatási tantervek és lakossági kampányok létrehozását; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak meg minden lehetséges intézkedést az ilyen elfogultságok megelőzése és az alapvető jogok maradéktalan védelmének biztosítása céljából; hangsúlyozza, hogy az emberi felügyeleti infrastruktúrát még az előtt ki kell fejleszteni, hogy az MI technológiákat alkalmazni kezdik a magas kockázatú ágazatokban, különösen az egészségügyben, valamint hogy be kell vonni a nemek közötti egyenlőség szakértőit;

(22) Sax, L. J., – Kanny, M. A., – Jacobs, J. A. et al.: Understanding the Changing Dynamics of the Gender Gap in Undergraduate Engineering Majors (A nemek közötti szakadék változó dinamikája a mérnöki főtanszakokon az alapképzésben): 1971-2011, *Research in Higher Education*, Vol. 57, No 5, 2016; Shade, L. R.: Missing in action: Gender in Canada's digital economy agenda (Akciónál eltűnve: a nemek Kanada digitális gazdasági menetrendjében), *Signs: Journal of Women in Culture and Society*, Vol. 39, No 4, 2014, 887-896. o.

2021. június 10., csütörtök

26. elismeri, hogy az MI – amennyiben mentes a mögöttes elfogultságtól – hatékony eszköz lehet a nemek közötti szakadék és a sztereotípiák leküzdéséhez olyan elfogulatlan, „beépített etikával” rendelkező algoritmusok kidolgozása révén, amelyek hozzájárulnak az általános méltányossághoz és jóléthez; hangsúlyozza a közös európai megközelítés fontosságát az MI etikai vonatkozásai tekintetében; hangsúlyozza továbbá, hogy a mesterséges intelligenciával kapcsolatos uniós szakpolitikának és jogszabályi keretnek tiszteletben kell tartania az európai értékeket, az uniós szerződéseket és jogszabályokat, továbbá a szociális jogok európai pillérének elveit;

27. kéri, hogy minden MI és az automatizálás legyen társadalmi szempontból felelősségteljes és úgy legyen megtervezve, hogy az lehetővé tegye számunkra az egyenlőtlenségek, beleértve a nemi alapú megkülönböztetés leküzdését és a nők előtt álló olyan kihívások kezelését, mint a nem fizetett ápolási-gondozási munka, a nemek közötti bérszakadék, az internetes zaklatás, a nemi alapú erőszak és a szexuális zaklatás, az emberkereskedelem, a szexuális és reprodukciós jogok megsértése, valamint a vezetői tisztségekben való alulreprezentáltság; szorgalmazza, hogy a mesterséges intelligencia és az automatizálás hozzájáruljon a nők egészségének és gazdasági jólétének, az esélyegyenlőségnek, a munkavállalói és szociális jogoknak, a minőségi oktatásnak, a gyermekek védelmének, a kulturális és nyelvi sokszínűségnek, a nemek közötti egyenlőségnek, a digitális jártasságnak, az innovációnak és a kreativitásnak a javításához, ideértve a finanszírozáshoz, a felsőoktatáshoz és a rugalmas munkalehetőségekhez való hozzáférést is; felhívja a Bizottságot, hogy segítse a tagállamok illetékes hatóságait abban, hogy fordítsanak különös figyelmet a nemi alapú erőszak új formáira, például az internetes zaklatásra⁽²³⁾, valamint hogy végezzenek folyamatos értékeléseket és hatékonyabban kezeljék ezeket a problémákat;

Vállalkozói készség és a finanszírozási eszközökhöz való hozzáférés

28. sajnálattal állapítja meg, hogy a nők alulreprezentáltak az innováció által ösztönzött induló vállalkozásokban, és felhívja a figyelmet a társadalmi struktúrákban – különösen a TTMM és a vállalkozások metszetében – létező nemi elfogultságra és rendszerszintű hátrányokra; úgy véli, hogy rendkívül fontos a női példaképek és a vezető pozíciót betöltő nők számának növelése a TTMM-ágazatban; felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy engedjék szabadjárá és támogassák a nők vállalkozói potenciálját, mivel ők továbbra is kiaknázatlan forrásai a gazdasági növekedésnek, az innovációnak és a munkahelyteremtésnek, valamint biztosítsanak több és jobb információt a vállalkozásról mint vonzó karrierlehetőségről, különösen a fiatal nők számára az iskolákban, továbbá hajtsanak végre a női vállalkozásokat előmozdító közpolitikákat; úgy véli, hogy a Covid19-válságból való kilábalás komoly lehetőséget teremt arra, hogy a női vállalkozók is részt vegyenek gazdaságunk és társadalmunk újjáépítésében; hangsúlyozza, hogy a Covid19-válságból való tényleges kilábalás csak akkor lesz sikeres, ha megvalósul a zöldebb, méltányosabb és a nemek közötti egyenlőséget jobban szem előtt tartó Európa, és biztosított a nemek közötti egyenlőség megfelelő érvényesítése az uniós helyreállítási alapokban, biztosítva egyúttal azt is, hogy a nők teljes mértékben részesüljenek a foglalkoztatás és a vállalkozói szellem előnyeiből azokban az ágazatokban, ahol hagyományosan és továbbra is jelentősen alulreprezentáltak, ideértve a digitális, az MI-, az IKT- és a TTMM-ágazatot is;

29. úgy véli, hogy a nők alulreprezentáltsága a kockázati tőke-társaságok befektetési döntéseikért felelősök körében egyik fő forrása annak, hogy a nők által vezetett induló vállalkozások és vállalkozások tartós finanszírozási hiányban szenvednek;

30. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kölcsönökön és tőkefinanszírozáson keresztül növeljék az induló női vállalkozók és innovátorok finanszírozási lehetőségeit uniós alapok és programok révén, könnyítsék meg a meglévő alapokhoz való hozzáférést, hozzanak létre külön alapokat, és keressenek új és innovatív módokat arra, hogy pénzügyileg támogassák őket, és segítsék őket az elöttük álló akadályok leküzdésében; kéri, hogy az Európai Beruházási Bankot is vonják be a mikrofinanszírozáshoz való hozzáféréssel összefüggésben; elismeri, hogy az uniós finanszírozási lehetőségekről szóló tájékoztató és információs kampányok szükségessé ahhoz, hogy személyre szabott támogatást biztosítsanak a női cégtulajdonosok és női vállalkozók számára; kéri az Európai Üzleti Angyalok Hálózatát és a Mentorhálózatot a sikeres vállalkozónőkért program további kibővítését, többek között a női innovátorok, technológiai szakértők valamint befektetők találkozási által, ösztönözve és támogatva a nők által vezetett vállalkozások innovációját és finanszírozását;

31. üdvözli a Bizottság azon kezdeményezését, hogy létrehozza a Női Innovátorok Európai Uniói Díját, amelyet minden évben olyan európai nőknek ítélnek oda, akik sikeres vállalatot alapítottak és innovációt vittek piacra; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy találjanak további módokat arra, hogy több nőt ösztönözzenek saját vállalkozás indítására, és hogy ünnepljék az innováció terén inspiráló szerepet játszó női vezetőket;

32. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hajtsák végre a 2019 áprilisában aláírt „Nők a digitalizációban” című kötelezettségvállalási nyilatkozatot, és hozzanak létre konkrét cselekvéseket a nemek közötti egyenlőség előmozdításának érdekében a TTMM ágazatban, beleértve az európai lányok az informatikában és a TTMM-ben nap bevezetését; kéri a Bizottságot, hogy kövesse nyomon és jelentse a tagállamok erőfeszítéseit és tevékenységeit, valamint hogy biztosítsa az információk és a bevált gyakorlatok cseréjét;

⁽²³⁾ Az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége, A nőkkel szembeni erőszak: az egész EU-ra kiterjedő felmérés, 2014., 87. o.

2021. június 10., csütörtök

o

o o

33. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-

2021. június 10., csütörtök

P9_TA(2021)0297

Az Euranet Plus rádióhálózat jövőbeli uniós finanszírozása

Az Európai Parlament 2021. június 10-i állásfoglalása az Euranet Plus rádióhálózat jövőbeli uniós finanszírozásáról (2021/2708(RSP))

(2022/C 67/19)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 167. cikkére,
 - tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkének (3) bekezdésére és a Szerződések szubszidiaritás és arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyvére,
 - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 11. cikkére,
 - tekintettel a multimédia-cselekvések finanszírozásáról és a 2021. évi munkaprogram elfogadásáról szóló, 2021. március 18-i bizottsági határozatra és annak mellékletére,
 - tekintettel a Bizottsághoz intézett, az Euranet Plus rádióhálózat jövőbeli uniós finanszírozásáról szóló kérdésre (O-000036/2021 – B9-0023/2021),
 - tekintettel eljárási szabályzata 136. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel a Kulturális és Oktatási Bizottság által benyújtott állásfoglalási indítványra,
- A. mivel a rádió alapvető fontosságú médiumnak bizonyult az uniós ügyekről való tájékoztatásban;
- B. mivel a nagyobb és népesebb tagállamokban a regionális és helyi rádiók – nagyon magas piaci penetrációjuknak köszönhetően – gyakran jelentős hallgatóság számára kínálnak kiváltságos lehetőséget az EU-val kapcsolatos tartalmak tekintetében, és hatékonyan hozzájárulnak a kisebbségi nyelvek megőrzéséhez;
- C. mivel ugyan a rádiózás kulcsfontosságú médiumként tud érvényesülni a nagyrészt digitalizált médiatérben, a hangos műsorszórás digitalizálása az EU-ban hosszú távú folyamat, amelyhez a rádióállomásoknak és a hálózatoknak átállási terveket kell készíteniük, el kell végezniük a szükséges beruházásokat, és tompítaniuk kell az átállás teljes gazdasági hatását;
- D. mivel a 2007-ben alapított Euranet Plus az EU-ban működő rádióállomások egyedülálló hálózata, amely transznacionális szemszögből tudósít az európai eseményekről; mivel a hálózat létrehozása óta működési tevékenységeit főként uniós finanszírozásból fedezik; mivel az Euranet Plus jelenleg 13 tagállam 13 vezető közszolgálati és magán műsorszolgáltatójából áll, amelyek együttesen több mint 15 millió hallgatót érnek el naponta ⁽¹⁾, és tagjai számára magas színvonalú gyártási, műsorszolgáltatói és szerkesztési szolgáltatások egyedülálló választékát kínálja, ezáltal megfelelően a költségvetési rendelet 195. cikkében ⁽²⁾ foglalt követelményeknek a különleges intézménytípust igénylő tevékenységek sajátos jellemzői tekintetében;
- E. mivel az Euranet Pluszal kötött jelenlegi támogatási megállapodás – amelynek értéke évi 2,16 millió EUR – 2021. december 31-én lejár;
- F. mivel Breton biztos 2021. január 18-án kelt levelében értesítette az Európai Parlamentet a multimédia-cselekvések jövőbeli finanszírozási modelljéről szóló bizottsági határozatról, amely szerint az Euranet Pluszal kötött támogatási megállapodást nem újítják meg, és helyébe egy 2021-ben indítandó, versenyképes éves pályázati felhívás lép;

⁽¹⁾ Az Euranet Plus hálózat hivatalos honlapja, „A mi hálózatunk”.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.).

2021. június 10., csütörtök

- G. mivel a Bizottság nem folytatott stratégiai párbeszédet az Euranet Pluszal, ahogyan azt egy nemrégiben végzett ellenőrzés kifejezetten ajánlotta, mielőtt a rádiózás jövőbeli finanszírozásáról döntött volna;
- H. mivel a Kulturális és Oktatási Bizottság (CULT) többször kérte a Bizottságtól, hogy vonják be a multimédiás fellépésekkel kapcsolatos döntéshozatali folyamatba, közölte a Bizottsággal határozott meggyőződését, hogy a tervezett megközelítés méltánytalan az Euranet Pluszal szemben, amely közszolgálati feladatot ellátó páneurópai rádióhálózatként megérdemli, hogy az integráció és a média sokszínűségének előmozdításában egyedülálló partnerként kezeljék az EU-ban, és szóban és írásban is kifejezte alapvető egyet nem értését a Bizottság által a rádiózás uniós finanszírozására tervezett gyors változással kapcsolatban, amely megszakíthatja a szolgáltatás folyamatosságát;
- I. mivel 2021. március 18-án a Bizottság a tervezettek szerint folytatta a multimédia-cselekvések finanszírozásáról szóló határozat elfogadását és a 2021-es munkaprogram elfogadását; mivel a Bizottság a személyzettel és a biztosokkal folytatott többszöri eszmecsereén keresztül egyértelművé tette, hogy fenn kívánja tartani az Euranet Plus jövőbeli uniós finanszírozására vonatkozó határozatát – teljesen figyelmen kívül hagyva a Parlament politikai akaratát ebben a kérdésben;
- J. mivel a nagyon korlátozott időtartamú, éves nyílt pályázati felhívásokon alapuló finanszírozási modell pénzügyileg nem fenntartható; mivel az, hogy a felhívás az idei évben, átmeneti intézkedések nélkül kerül meghirdetésre, méltánytalan az Euranet Pluszal, egy régi, megbízható partnerrel szemben, lehetetlenné teszi az Euranet számára, hogy hosszú távú fejlesztési tervet dolgozzon ki a digitális átállás megvalósítására és a termékei és szolgáltatásai további fejlesztésébe való beruházásra, és valószínűleg a szervezet felszámolásához és a személyzet elbocsátásához vezet 2022 elején;
1. sürgeti a Bizottságot, hogy ismerje el az Euranet Plus mint független rádióhálózat egyedülálló jellegét, amely sikeresen áthidalja az EU és polgárai közötti információs szakadékot azáltal, hogy erősíti a uniós politika valamennyi területének megértését és előmozdítja a vitát; hangsúlyozza, hogy az Euranet Plus egyesíti a gyártási és műsorszolgáltatási kapacitásokat, és magas színvonalú szerkesztői szolgáltatásokat nyújt a csatlakozott rádióállomásoknak és magának az ügynökségnek, amely koprodukciókat tervez, elősegíti a cseréket és páneurópai, személyre szabott és lekérhető formátumokat állít elő tagjai számára; arra a következtetésre jut, hogy az Euranet Plus így egyedülálló kaput jelent a közszolgálati és magán műsorszolgáltatók jelentős csoportja számára, amelyek az EU 12 hivatalos nyelvén megjelenő tartalmukkal naponta több mint 15 millió olyan hallgatót érnek el, akik egyébként nem foglalkoznának az EU-val kapcsolatos kérdésekkel;
 2. kéri, hogy az Euranet Plus jelenlegi alapfinanszírozását egy átmeneti támogatási megállapodás formájában legalább két évre hosszabbítsák meg, hogy a hálózat 2027 végéig hosszú távú stratégiai tervet dolgozhasson ki a hálózat továbbfejlesztésére, amelynek célja tagjai körének, a földrajzi és nyelvi lefedettségnek a bővítése, a digitális átállásra való felkészülés, valamint a termékek és szolgáltatások további fejlesztésébe való beruházás; kéri, hogy a Bizottság Kommunikációs Hálózatok, Tartalom és Technológia Főigazgatósága (DG CONNECT) és Költségvetési Főigazgatósága (DG BUDG) hozzon létre intézményközi munkacsoportot az Euranet Pluszal és a CULT bizottsággal a többéves működési keret megvalósításához szükséges megfelelő technikai megoldások megtalálása érdekében; hangsúlyozza, hogy az ilyen átmeneti intézkedések lehetővé teszik a szervezet számára, hogy felkészüljön egy versenyképes, többéves folyamatra, amely 2024-ben elkezdődhet; hangsúlyozza, hogy ez a megközelítés teremt meg a legnagyobb hozzáadott értéket a fenntarthatóság, a hatékonyság és az uniós közpénzek észszerű felhasználása szempontjából, szemben a rövid távú eljárásokkal, amelyek nemcsak arra kényszerítik a kedvezményezetteket, hogy máról holnapra éljenek, hanem adminisztratív szempontból is költségesebbek;
 3. kéri, hogy a Bizottság sürgősen vizsgálja felül 2021. március 18-i határozatát annak biztosítása érdekében, hogy a melléklet 2. pontjában a 2022. évi rádiós műsorszolgáltatási tevékenységek finanszírozására előirányzott 2,2 millió EUR-t ne nyílt felhívás keretében osszák ki, hanem közvetlenül az Euranet Plusnak juttassák, lévén hogy a szervezet továbbra is megfelel a költségvetési rendelet 195. cikkében foglalt követelményeknek;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2021. június 9., szerda

AJÁNLÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

P9_TA(2021)0278

Az ENSZ Közgyűlésének 75. és 76. ülészsaka

Az Európai Parlament 2021. június 9-i ajánlása Tanácshoz az Egyesült Nemzetek Szervezete Közgyűlésének 75. és 76. ülészsakáról (2020/2128(INI))

(2022/C 67/20)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Egyesült Nemzetek Alapokmányára,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ) és különösen annak 21., 34. és 36. cikkére,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, különösen annak preambuluma és 18. cikkére, valamint az ahhoz kapcsolódó emberi jogi ENSZ-egyezményekre és azok fakultatív jegyzőkönyveire,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének 73. ülészsaka kapcsán a Tanácshoz intézett, 2018. július 5-i ajánlására ⁽¹⁾,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének az Európai Uniónak az ENSZ munkájában történő részvételéről szóló, 2011. május 3-án elfogadott határozatára, amely feljogosítja az EU-t, hogy felszólaljon a Közgyűlésen, szóbeli javaslatokat és módosításokat terjesszen elő, amelyek egy tagállam kérésére szavazásra bocsáthatók, valamint hogy gyakorolja a válaszadáshoz való jogot,
- tekintettel a szabályokon alapuló multilateralizmus megerősítését célzó uniós fellépésről szóló, 2019. június 17-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetében és az ENSZ Közgyűlésének 75. ülészsakán (2020. szeptember – 2021. szeptember) képviselendő uniós prioritásokról szóló, 2020. július 13-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az Európai Tanács elnökének, Charles Michelnek az ENSZ Közgyűlésén 2020. szeptember 25-én, „Erősebb és önállóbb Európai Unió: egy igazságosabb világ motorja” címmel tartott beszédére,
- tekintettel a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének „Az EU kitart az ENSZ mellett” címmel megjelent, 2020. szeptember 22-i véleménycikkére,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlése által 2020. szeptember 16-án elfogadott, az ENSZ fennállásának 75. évfordulójáról való megemlékezésről szóló nyilatkozatra,
- tekintettel az Európai Unió 2016 júniusában közzétett, kül- és biztonságpolitikára vonatkozó globális stratégiájára,
- tekintettel a közös kül- és biztonságpolitika végrehajtásáról szóló éves jelentésről szóló, 2020. január 15-i állásfoglalására ⁽²⁾,

⁽¹⁾ HL C 118., 2020.4.8., 165. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0008.

2021. június 9., szerda

- tekintettel az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendjére és a fenntartható fejlődési célokra,
 - tekintettel a Nők Negyedik Világkonferenciájára, melyet 1995 szeptemberében rendeztek Pekingben, továbbá a nők társadalmi szerepvállalásával kapcsolatban Pekingben elfogadott nyilatkozatra és cselekvési platformra, valamint az ezt követően az ENSZ „Peking + 5, + 10, + 15 és + 20” rendkívüli ülészakain 2000. június 9-én, 2005. március 11-én, 2010. március 2-án, illetve 2015. március 9-én elfogadott, a Pekingi Nyilatkozat és a Pekingi Cselekvési Platform végrehajtására irányuló további fellépésekről és kezdeményezésekről szóló záródokumentumokra,
 - tekintettel a biztonságos, rendezett és szabályos migrációra vonatkozó globális megállapodásról szóló határozatra, amelyet az ENSZ Közgyűlése 2018. december 19-én fogadott el,
 - tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróság 1998. július 17-i Római Statútumára;
 - tekintettel az ENSZ-nek a nők konfliktusok megelőzésében és rendezésében, békétárgyalásokban, béketeremtésben, békefenntartásban, humanitárius reagálásban és konfliktus utáni újjáépítésben betöltött fontos szerepéről szóló, az ENSZ Biztonsági Tanácsa által 2000. október 31-én elfogadott 1325 (2000) határozatának 20. évfordulójára;
 - tekintettel a nőkre, a békére és a biztonságra vonatkozó, a 2019–2024-es időszakra szóló uniós cselekvési tervre, továbbá hangsúlyozva, hogy – a béke és a biztonság minden területét érintő átfogó kérdésként – fontos a cselekvési terv menetrendjének teljes körű végrehajtása;
 - tekintettel az ENSZ szexuális irányultságon és nemi identitáson alapuló erőszakkal és megkülönböztetéssel szembeni védelemmel foglalkozó független szakértőjének jelentéseire;
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a koronavírus-világjárvány (Covid19) összefüggésében az ellenségeskedés megszüntetéséről szóló és Antonio Guterres ENSZ-főtitkár globális fegyverszünetre vonatkozó felhívását támogató 2532 (2020) határozatára,
 - tekintettel az ENSZ-nek a 2006. szeptemberi Közgyűlés által elfogadott, a terrorizmus elleni globális stratégiájára, amelynek hetedik frissítése a közeljövőben esedékes;
 - tekintettel a Fegyverkereskedelmi Szerződésre (ATT),
 - tekintettel az autonóm fegyverrendszerekről szóló, 2018. szeptember 12-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel a „Békétámogató műveletek – Az EU szerepvállalása az ENSZ és az Afrikai Unió vonatkozásában” című, 2016. június 7-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 118. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A9-0173/2021),
- A. mivel az ENSZ idén ünnepli fennállásának 75. évfordulóját; mivel az ENSZ alapvető, egyetemes fórumnak bizonyult a békére és biztonságra, a fenntartható fejlődésre, valamint az emberi jogok és a nemzetközi jog tiszteletben tartására vonatkozó nemzetközi konszenzus kialakításához; mivel emellett kulcsfontosságú támogatást nyújt az instabil államok és a kiszolgáltatott közösségek számára az államépítéshez és a konfliktusrendezéshez; mivel a növekvő politikai feszültségek megzavarják az ENSZ menetrendjét; mivel egyes országok egyoldalú döntések előmozdítása érdekében gyakran figyelmen kívül hagyják az ENSZ eredményeit és nélkülözhetetlen szerepét; mivel fontos, hogy az EU és tagállamai biztosítsák, hogy az ENSZ továbbra is hatékony és eredményes, a nemzetközi közösség javát szolgáló fórum maradjon, és továbbra is képes legyen a jelenlegi és jövőbeli globális kihívások kezelésére, ami csak az ENSZ Közgyűlése és az ENSZ Biztonsági Tanácsa határozatainak végrehajtásával és többoldalú megoldásokkal érhető el; mivel az ENSZ három pillére i. a béke és a biztonság, ii. a fejlődés, az emberi jogok és iii. a jogállamiság, amelyek elválaszthatatlanok és kölcsönösen erősítik egymást; mivel a demokrácia, az emberi jogok és a jogállamiság a világ különböző régióiban egyre nagyobb fenyegetésnek vannak kitéve, és számos ENSZ-tagállamban egyre csökken a civil társadalom mozgásterét; mivel most, hogy a Covid19-cel kapcsolatos korlátozások és lezárások csökkentették az emberi jogok megsértését érintő jelentéseket és nyomon követést, az emberijog-védők világszerte egyre több fenyegetéssel szembesülnek jogszerű munkájukhoz kapcsolódóan; mivel az államok felelőssége, hogy fellépjenek annak biztosítása érdekében, hogy minden személynek, helyi közösségnek és lakossági csoportnak joga legyen emberi jogainak teljes körű gyakorlásához, az ENSZ

⁽³⁾ HL C 433., 2019.12.23., 86. o.

⁽⁴⁾ HL C 86., 2018.3.6., 33. o.

2021. június 9., szerda

1945-ös Alapokmányában és az ENSZ Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában foglalt alapvető célkitűzésekkel és vezérelvekkel összhangban; mivel a béke és a biztonság megőrzése és előmozdítása, a fenntartható fejlődés és az emberi jogok tiszteletben tartása az ENSZ alapelvei közé tartoznak; mivel az ENSZ közelmúltbeli jelentései rámutattak, hogy az ENSZ több tagállama rendszeresen megsérti és aláássa az emberi jogokat; mivel az ENSZ eredeti, békefenntartó célját veszélybe sodorják a folyamatos és összetett válságok;

- B. mivel a Covid19-világjárvány rámutatott, hogy az egész nemzetközi közösségben sürgős szükség van reziliens kapacitásépítésre, valamint szoros többoldalú párbeszédre és együttműködésre, különös tekintettel a közjavakhoz való hozzáférésre; mivel az Egészségügyi Világszervezet (WHO) szerepe, szakértelme és integritása a Covid19-világjárvány elleni küzdelemhez kapcsolódó globális koordináció és erőfeszítések szempontjából most különösen jelentős; mivel a WHO-nak tovább kell fejlesztenie a jelenlegi pandémiás és jövőbeli pandémiás kockázatok kezelésére irányuló kapacitását; mivel a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrend és a fenntartható fejlődési célok a fellendülés és a fellépés központi ütemtervét jelentik, amelyet a nemzetközi közösség már jóváhagyott; mivel a Covid19 valószínűleg fel fogja gyorsítani a negatív tendenciákat – többek között a demokráciát, a jogállamiságot és az emberi jogokat és különösen a nők és a gyermekek jogait, illetve a nemek közötti egyenlőséget fenyegető veszélyeket –, hacsak nem kerül sor gyors, jelentős és érdemi politikai fellépésre globális szinten; mivel a kormányzati döntések parlamenti ellenőrzése a polgárok alapvető jogainak és szabadságainak szigorú tiszteletben tartása érdekében is fontos; mivel az EU és az ENSZ együttműködése kulcsfontosságú az e tendenciák elleni fellépésben; mivel a világjárvány rámutatott, hogy az egyetemes egészség előmozdítása nemcsak erkölcsi kötelesség, hanem a gazdasági és társadalmi jólét és fejlődés, továbbá minden ember, különösen a legkiszolgáltatottabbak szerepvállalásának előfeltétele is; mivel a járvány kiemelte annak fontosságát, hogy több forrást és jobb módon kell a kritikus egészségügyi szükségletek globális szintű kezelésére fordítani;
- C. mivel a WHO mint ENSZ-nek az ENSZ rendszerén belüli egészségügyi tevékenységeket koordináló végrehajtó hatósága biztosítja az irányítást a globális egészségügyi kérdésekben; mivel a WHO 21. századi egészségügyi és fejlesztési menetrendjének hat fő pontjában a következők szerepelnek: a kutatások, az adatok és a bizonyítékok hasznosítása, továbbá a partnerségek megerősítése számos szervezet – így az ENSZ-szervek és más nemzetközi szervezetek, támogatók, civil társadalmi és a magánszektor – támogatása és együttműködése révén;
- D. mivel az ENSZ fontos fórumot biztosít a szuverén adósok, hitelezők és egyéb érdekelt felek közötti széles körű párbeszédhez;
- E. mivel az ENSZ főtitkára kiemelkedő vezető szerepet játszott az ENSZ reformjának előbbre vitelében; mivel további bátor intézkedésekre és politikai elhatározásra van szükség a kulcsfontosságú kérdések megoldásához, nevezetesen az ENSZ Biztonsági Tanácsa struktúrájának átalakítására; mivel az EU és tagállamai mint együttesen az ENSZ legjelentősebb finanszírozói komolyan elkötelezték magukat a hatékony multilaterális multilaterális mellett az ENSZ politikai, jelképes és pénzügyi támogatása révén, elsődleges célul a szegénység felszámolását, a hosszú távú béke és stabilitás előmozdítását, az emberi jogok védelmét, az emberkereskedelem elleni küzdelmet, továbbá azt kitűzve, hogy humanitárius segítséget nyújtsanak a bármely természeti vagy ember okozta válság sújtotta népességcsoportok, országok és régiók számára; mivel az ENSZ rendszere megfelelő finanszírozásának problémája továbbra is kihívást jelent; mivel az EU-nak fel kell szólítania az ENSZ-t, hogy tegyen nagyobb lépéseket arra a reformra törekedve, amelynek révén több nő, fiatal és fogyatékossgal élő személy kerül alkalmazottai és vezetői közé, és felhívja a figyelmet az ENSZ struktúráinak interszekcionális jellegére;
1. ajánlja a Tanácsnak, hogy:
 - a) továbbra is érjen el jelentős eredményeket a tényleges multilaterális multilaterális szervezetek és különösen az ENSZ – mint a globális kihívások többoldalú megoldásainak, valamint a nemzetközi közösségben belüli politikai tájékoztatás, politikai párbeszéd és konszenzusépítés nélkülözhetetlen fóruma – támogatása terén; A Parlament üdvözli az ENSZ-ben és az ENSZ Közgyűlésének 75. ülészakán képviselendő uniós prioritásokról szóló, 2020. július 13-i tanácsi következtetéseket, amelyek ezeket hatékony fórumoknak tekintik azon egyetemes értékeknek az előmozdítására, amelyek egyben az EU alapvető értékei is; ismételten megerősíti, hogy az EU és tagállamai magukénak vallják az ENSZ Alapokmányának értékeit és elveit, és az Unió külső fellépésein keresztül döntő

2021. június 9., szerda

szerepet játszanak ezen elvek és az ENSZ céljainak előmozdításában; úgy véli, hogy az EU-nak globális és regionális partnerekre van szüksége külpolitikai célkitűzéseinek sikeres eléréséhez, nevezetesen a béke és a biztonság, a terrorizmus és a szervezett bűnözés elleni küzdelem, a regionális konfliktusok és a bukott államok, valamint a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni küzdelem terén; úgy véli, hogy az EU-nak meg kell erősítenie tájékoztatói tevékenységeit a hatékony multilateralizmus támogatása érdekében szélesebb körű partnerségek kialakítása érdekében, és fontolóra kell vennie, hogy a partnereivel folytatott valamennyi strukturált párbeszédbe a hatékony multilateralizmusra irányuló, célzott tárgyalásokat foglaljon bele; megjegyzi továbbá, hogy az Unió az EUSZ 2. cikkében meghatározottak szerint az emberi méltóság, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartásának értékein alapszik, és hogy ezen értékek külső előmozdításának, a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok egyetemessége és oszthatatlansága előmozdításának az EU közös kül- és biztonságpolitikájának középpontjában kell állnia, összhangban az EUSZ 21. cikkével és az Unió stratégiai érdekeivel, és hogy ennek hatékony és koherens módon, az Unió nem uniós országokkal és intézményekkel fenntartott kapcsolatainak valamennyi területén is tükröződnie kell; úgy véli ezért, hogy a Tanácsnak támogatnia kell minden olyan tevékenységet, amely az emberi jogi kérdéseket az ENSZ napirendjén tartja, az olyan erőfeszítések fényében, amelyek aláássák az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatát és más vonatkozó ENSZ-rendelkezéseket azáltal, hogy az egyéni emberi jogokat egész társadalmak állítólagos jólétének rendelik alá; e tekintetben támogatja az ENSZ architektúrájának megerősítését célzó konkrét intézkedéseket;

- b) fogadja el azt az álláspontot, hogy egy olyan többpólusú környezetben, amelyben egyes országok az egyetemes értékekben gyökerező hatékony multilateralizmus helyett a szelektív multilateralizmust mozdítják elő, az EU-nak arra kell törekednie, hogy valamennyi szakpolitikai területen továbbra is elősegítse az ENSZ-tagok feltétel nélküli elkötelezettségét az egyetemes értékek, a szabályokon alapuló rendszer és az emberi jogok elsőbbsége iránt; a Parlament felszólít ezen értékek és jogok általános érvényesítésének előmozdítására az ENSZ valamennyi szakpolitikai és programozási területén, szoros együttműködésben a hasonlóan gondolkodó országokkal, a politikai párbeszéd és a szakpolitikai megoldások, valamint a végrehajtási és általános érvényesítési kapacitás előmozdítása érdekében, figyelembe véve, hogy az ENSZ kormányközi szervezet, ami szükségessé teszi az ENSZ-tagállamokkal való konzultációt és azok részvételét; felhívja a Tanácsot, hogy ragadja meg az Egyesült Államok jelenlegi kormányzata kínálta lehetőséget és folytassa az egyeztetést az Egyesült Államokkal a közös érdekű politikai és szakpolitikai kérdésekben, valamint tartsa fenn a párbeszédet és a partnerséget a transzatlanti partnerség és az ENSZ rendszerén belül a jövőbeli együttműködés lehetőségének újjáépítése és megőrzése érdekében; e tekintetben méltatja az Egyesült Államok elnöke, Joe Biden által javasolt, „a szabad világ nemzeti szellemének és közös céljának megújítását szolgáló, a demokráciáért folytatott globális csúcstalálkozót”, és kéri a Tanácsot, hogy vegyen részt e csúcstalálkozó szervezésében, amelynek célja, hogy összehozza a világ demokráciáit a demokratikus intézmények megerősítése, valamint a jogállamiság és az emberi jogok előmozdítása érdekében; felhívja a Tanácsot, hogy az Egyesült Királysággal mint az ENSZ Biztonsági Tanácsának állandó tagjával folytatott szoros párbeszéd és együttműködés keretében továbbra is törekedjen jó eredményekre;
- c) folytassa arra irányuló erőfeszítéseit, hogy lehetővé tegye az EU és tagállamai számára, hogy egységes álláspontot képviseljenek az ENSZ-ben és más multilaterális fórumokon, és tegye az uniós kül- és biztonságpolitikát hatékonyabbá és proaktívabbá a Tanácson belüli minősített többségi szavazás szabályának alkalmazásával az Unió számára kiemelt stratégiai jelentőségű kérdésekkel kapcsolatos együttműködés megerősítése érdekében, mivel az Unió csak így játszhat vezető szerepet a nemzetközi szinten és vetheti latba befolyását pozitív változások és a globális kihívásokra adott jobb válaszok előidézésére, különös tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsára (ENSZ BT), valamint az ENSZ BT állandó és egymást rotációs rendszerben váltó – uniós tagállam – tagjaival, az ENSZ Közgyűléssel és az Emberi Jogi Tanáccsal (EJT) folytatott együttműködés terén elért jó eredményekre; A Parlament méltatja az EKSZ és küldöttségei, valamint az uniós tagállamok küldöttségei által az e párbeszéd és együttműködés elősegítésében játszott kiemelkedő szerepet; úgy véli, hogy célkitűzéseinek és érdekeinek fenntartása érdekében az Uniónak a Tanácson belüli és az uniós intézmények közötti koordináció révén közös álláspontok kialakítására kell törekednie a Biztonsági Tanács előtt; összhangban az EUSZ 34. cikkével annak érdekében, hogy az ENSZ szintjén javuljon az EU koherenciája és hitelessége; emlékeztet arra, hogy az ENSZ keretében az EU-t több szereplő képviseli;
- d) erősítse tovább az EU és az ENSZ közötti együttműködést a választásokhoz kapcsolódó erőszak visszatérő problémájának kezelésére szolgáló eszközök kidolgozása terén, többek között az Európai Parlament választási megfigyelő misszióinak tapasztalataira építve;
- e) emlékeztessen arra, hogy a megállapított hozzájárulások több tagállam általi késedelmes befizetése rendkívül negatív hatást gyakorol az ENSZ munkájára, és ezért elfogadhatatlan;

2021. június 9., szerda

- f) támogasson minden arra irányuló erőfeszítést, hogy a fegyverzet-ellenőrzési és leszerelési menetrend visszakerüljön a nemzetközi napirendre, és ösztönözze, hogy a hagyományos fegyverek ENSZ-tagállamok közötti átadása teljes mértékben feleljen meg a Fegyverkereskedelmi Szerződés kritériumainak; győzze meg az ENSZ Biztonsági Tanácsát, hogy az EU fegyverkivitelről szóló magatartási kódexében foglaltak szerint fogadjon el egy kötelező erejű jogi keretet a háborús bűncselekmények elkövetését és/vagy a belső elégedetlenség elnyomását célzó fegyverek és kiberfelügyeleti technológiák kivételének és értékesítésének betiltására; ismételten hangsúlyozza, hogy a valódi multilateralizmus és a szabályokon alapuló nemzetközi rend előfeltétele a leszerelés előmozdításának és a tömegpusztító fegyverek elterjedése megakadályozásának; erősítse meg az EU és tagállamai meglévő nemzetközi szerződésekre irányuló teljes körű támogatását, többek között az atomsorompó-szerződés (NPT), az Átfogó Atomcsendszerződés (CTBT), a vegyifegyver-tilalmi egyezmény (CWC), a biológiai- és toxinfegyver-tilalmi egyezmény (BTWC), a Fegyverkereskedelmi Szerződés, valamint a kazettás lőszerokről szóló egyezmény és a gyalogsági aknákról szóló egyezmény felé, és támogassa a lakott területeken található robbanófegyverekről (EWIPA) szóló politikai nyilatkozat, valamint az autonóm fegyverek egyértelmű meghatározására irányuló erőfeszítéseket; A Parlament arra ösztönzi az alelnököt/főképviseletet, a tagállamokat és a Tanácsot, hogy törekedjenek az érdemi emberi ellenőrzés nélküli, halált okozó autonóm fegyverrendszerek betiltásáról szóló, jogilag kötelező erejű eszközt érintő nemzetközi tárgyalások megkezdésére; ajánlja, hogy a Tanács nyomatékosan szólítsa fel a főbb nukleáris hatalmakat, hogy hagyjanak fel a fegyverellenőrzési rendszerből való kilépéssel, és érjenek el előrelépést a nukleáris fegyverek ellenőrzéséről szóló tárgyalásokon; ajánlja, hogy a Tanács nyomatékosan szólítsa fel az Egyesült Államokat és Oroszországot, hogy kezdjék meg a kölcsönös bizalom kiépítését, hogy újrakezdődhessen az új fegyverellenőrzési kapcsolat kiépítésének módjairól szóló párbeszéd; úgy véli, hogy az EU-nak támogatnia kellene az ENSZ Leszerelési Bizottsága Világűr munkacsoportjának a világűrbeli tevékenységekre vonatkozó átláthatóság és bizalomépítő intézkedések gyakorlati végrehajtására irányuló munkáját; úgy véli, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsának értékes lehetőséget kell biztosítania az olyan új katonai technológiákra vonatkozó közös szabványok és fenntartások meghatározására, mint a mesterséges intelligencia, az űrfegyverek, a biotechnológiák és a hiperszonikus rakéták; úgy véli, hogy az EU-nak csatlakoznia kellene és aktívan hozzá kellene járulnia az ENSZ főtítkárnak globális tűzszüneti felhívásához, ideértve az illegális fegyverkereskedelem elleni, valamint a tagállamok fegyverexportjának átláthatóságát és elszámoltathatóságát fokozó, hatékony intézkedéseket;
- g) ismerje el az ENSZ-ben való közvetlen regionális részvételben rejlő lehetőségeket annak támogatása révén, hogy más szervezetek, például az Afrikai Unió (AU) megerősített megfigyelői státuszt kérhessenek; ismerje el és alkalmazza az EU-ban mint a legfejlettebb regionális szervezetben rejlő azon lehetőséget, hogy az ENSZ rendszere többszintű multilateralizmus révén történő megújításának és megerősítésének mozgatórugója legyen;
- h) továbbra is nyújtson értékes támogatást az ENSZ főtítkárnak arra irányuló törekvésében, hogy előmozdítsa az ENSZ-en belüli reformprogramot, erősítse az ENSZ azon képességét, hogy továbbra is fenntartható módon fejlődjön, előmozdítsa a békét és a biztonságot, valamint egyszerűsítse belső irányítási rendszerét egy olyan hatékony, átlátható, pénzügyileg fenntartható és elszámoltatható ENSZ létrehozása érdekében, amely képes újra kapcsolatot teremteni polgáraival – a helyi közösségeket és más alulról szerveződő szereplőket és a civil társadalmat is ideértve –, és jobban megfelelni a kihívásokkal teli globális menetrendnek; vállaljon vezető szerepet annak a problémának a kezelésében, hogy önkényesen elhalasztják több civil társadalmi szervezet ENSZ-en belüli tanácskozási jog iránti kérelmét; A Parlament hangsúlyozza, hogy az ENSZ reformfolyamatában elért jelentős előrelépés az adminisztratív és bürokratikus szférában történt, miközben a fő politikai reformok még váratnak magukra, és tartalmazniuk kell az ENSZ Közgyűlés megújítását és konkrét lépéseket a fejlesztési rendszer 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrenddel való összehangolásának felgyorsítása érdekében; úgy véli, hogy az EU-nak és tagállamainak széles körű konszenzusra kell jutniuk az ENSZ BT reformja tekintetében, többek között a tagállamok által már elfoglalt képviselői helyek mellett az Európai Unió állandó helye, valamint a vétőjog gyakorlásának korlátozása tekintetében, különösen a háborús bűncselekmények és az emberiség elleni bűncselekmények esetében, valamint a tagság összetételének megváltoztatása tekintetében, hogy az jobban tükrözze a mai világot; úgy véli, hogy az EU-nak támogatnia kellene a főtítkárt, és arra kellene kérnie, hogy fokozza az ENSZ nemek közötti egyenlőségre vonatkozó stratégiájának végrehajtására irányuló erőfeszítéseit, hogy az ENSZ rendszerében egyenlő képviselést biztosítson a nőknek a hierarchia minden szintjén; úgy véli, hogy az EU-nak emlékeztetnie kellene az ENSZ-t arra, hogy az ENSZ 1945-ös létrehozása óta egyetlen nőt sem neveztek ki az ENSZ főtítkárává;
- i) továbbra is törekedjen nagyobb szinergiák kialakítására az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának (EJT), az ENSZ Közgyűlésének és az ENSZ BT munkája között; A Parlament elismerését fejezi ki az EJT munkájának támogatása, valamint az ENSZ különleges eljárásainak támogatása terén végzett uniós munkáért, beleértve a különleges előadókat – különösen ha emberi jogi jogsértéseket tárnak fel és követnek nyomon –, valamint más tematikus és országspecifikus emberi jogi mechanizmusokat is, tekintettel arra, hogy az emberi jogokat mint oszthatatlan, egymástól függő és egymással összefüggő jogokat általánosan érvényesíteni kell az ENSZ valamennyi döntéshozatali és szakpolitikai területén; úgy véli, hogy az EU-nak továbbra is fel kell szólítania az ENSZ valamennyi tagállamát, hogy teljes

2021. június 9., szerda

mértékben vegyenek részt az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság tiszteletben tartásának védelmében és előmozdításában, és arra kell törekednie, hogy elindítsa a rendelkezésre álló ENSZ-mechanizmusokat az emberi jogok megsértéséért felelős személyek bíróság elé állítása érdekében, különösen akkor, ha az érintett országok nem képesek az ilyen bűncselekmények kivizsgálására vagy azt megtagadják, és nem garantálják az alapvető jogok védelmét valamennyi polgár számára; kiemeli az emberi jogi főbiztos és hivatala által az emberi jogi jogsértések elítélése terén végzett munkát; nyomatékosan kéri, hogy garantálják az emberi jogok védelméhez és garantálásához kapcsolódó valamennyi szerv pártatlanságát, és különösen védjék meg őket az emberi jogi jogsértésekkel vagy az emberi jogok tiszteletben tartásának hiányával gyanúsított államok esetleges beavatkozásaival szemben; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy autoriter rezsimok visszaélnék az EJT-vel, azt továbbra is saját céljaikra kihasználva, különösen avégett, hogy aláássák működését és felszámolják az emberi jogi normák rendszerét; felhívja az EU-t és tagállamait, hogy támogassák az EJT átfogó reformját; hangsúlyozza ezért, hogy fontos előmozdítani az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának (EJT) olyan jellegű reformját, amely biztosítani tudja az emberi jogok valamennyi tagállam általi hatékony és elfogulatlan előmozdítása iránti valós elkötelezettséget, ellenkező esetben ugyanis az EJT hitelessége csorbulhat; ismételten hangsúlyozza, hogy szükség van az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa választási folyamatának felülvizsgálatára, például be kell tiltani a zárt jelölőlistákat, és létre kell hozni egy nyilvános „vállalás-felülvizsgálati” mechanizmust a tanács tagjai elszámoltathatóságának javítása és annak biztosítása érdekében, hogy a tanácsban hellyel rendelkező valamennyi állam mindent megtegyen az emberi jogok előmozdítása és védelme érdekében, összhangban a tanácsot alapító határozattal; felhívja az uniós tagállamokat, hogy fogadjanak el összehangolt álláspontot az EJT tagságával kapcsolatban, és szavazzanak az ENSZ EJT minden olyan jelöltje ellen, aki nem felel meg az ENSZ Közgyűlés 2006. március 15-i 60/251. sz. határozatában meghatározott kritériumoknak; felszólítja az EU tagállamait, hogy kérjenek éves jelentést az ENSZ emberi jogi főbiztosától, amelynek középpontjában a Tanács tagjainak az ENSZ mechanizmusaival való együttműködése áll, és szorgalmazza, hogy a Tanácsba megválasztott tag állandó meghívást adjon ki az Emberi Jogi Tanács valamennyi különleges eljárására; fájjalja, hogy Venezuela az ENSZ EJT teljes jogú tagja a 2020–2022-es időszak vonatkozásában, holott 2020. évi jelentésében maga az ENSZ támasztotta alá az ország kormánya által elkövetett, emberiség elleni bűntettekről szóló beszámolókat, és így egyértelműen következetlen helyzet jött létre;

- j) úgy véli, hogy az EU-nak támogatnia kell egy független nemzetközi vizsgálóbizottság felállítását az ENSZ Emberi EJT-n belül a rendszerszintű rasszizmusra, jogsértésekre és visszaélésekre vonatkozó állításokkal kapcsolatos tények és körülmények kivizsgálása céljából; szorgalmazza a faji megkülönböztetés valamennyi formájának kiküszöböléséről szóló nemzetközi egyezmény egyetemes ratifikálását és hatékony végrehajtását; elismeri, hogy az oktatás és a kultúra kiemelkedő szerepet tölt be az emberi jogok előmozdításában, valamint a rasszizmus, a faji megkülönböztetés, az idegengyűlölet és az ezekhez kapcsolódó intolerancia elleni interszekcionális küzdelemben;
- k) továbbra is erősítse a Nemzetközi Büntetőbíróság (NBB) és a nemzetközi büntetőbíráskodási rendszer szerepét az elszámoltathatóság elősegítése és a büntetlenség megszüntetése, valamint annak érdekében, hogy az NBB határozott diplomáciai, politikai és megfelelő pénzügyi támogatásban részesüljön, ezáltal lehetővé téve a megbízatásához tartozó feladatok ellátását; szólítsa fel az ENSZ összes tagállamát, hogy a Római Statútum megerősítésével és végrehajtásával csatlakozzanak az NBB-hez, valamint ösztönözze a kampaljai módosítások ratifikálását; szólítsa fel a Nemzetközi Büntetőbíróságból kilépő tagokat, hogy döntésüket vonják vissza; támogassa az NBB-t, amely az elkövetők felelősségre vonásának és a sértettek részére történő igazságszolgáltatásnak kulcsfontosságú intézménye, és ösztönözze az NBB, az ENSZ és ügynökségei, valamint az ENSZ Biztonsági Tanácsa közötti határozott párbeszédet és együttműködést; A Parlament fájjalja és elítéli az IBB elleni támadásokat, és továbbra is határozottan kiáll a Nemzetközi Büntetőbíróságot és általában a Római Statútum rendszerét aláásó támadó tevékenységek és megalapozatlan követelések vagy nyilatkozatok ellen; üdvözlö, hogy konkrét intézkedésekre került sor az NBB személyzetével, többek között az NBB főügyészével szembeni szankciók megszüntetése érdekében; úgy véli, hogy az EU-nak megerősített párbeszédet kell folytatnia az Egyesült Államok jelenlegi kormányzatával az NBB-hez kapcsolódó kérdésekben, és hogy az EU-nak hozzá kell járulnia a nemzetközi bűncselekmények elleni globális küzdelemhez olyan kezdeményezések támogatása révén, amelyek célja az egyetemes joghatóság elvének előmozdítása, valamint az ENSZ-tagállamok azon képességének kiépítése, hogy azt nemzeti jogrendszerükben alkalmazzák; hangsúlyozza, hogy az EU vezető szerepet tölt be a büntetlenség elleni küzdelemben, beleértve a Nemzetközi Büntetőbíróságnak nyújtott támogatását is, amely alapvető eleme az EU ENSZ-en belüli véleményének, továbbá hangsúlyozza, hogy az NBB az egyetlen olyan nemzetközi intézmény, amely képes a világ legszörnyűbb bűncselekményeinek elkövetői közül néhányat bíróság elé állítani, és megvédeni azokat az áldozatokat, akik nem tudnak máshová fordulni;
- l) erősítse meg, hogy szükség van a jogállamiság mind nemzeti, mind nemzetközi szinten történő egyetemes betartására és végrehajtására és adjon ismételten hangot eziránti támogatásának, valamint a jogállamiságon és a nemzetközi jogon alapuló nemzetközi rend iránti elkötelezettségének; üdvözölje a jogállamisággal foglalkozó koordinációs és erőforráscsoport, valamint a főtitkár végrehajtó hivatalának jogállamisággal foglalkozó egysége által „A jogállamiság nemzetközi szintű előmozdítása” témában a tagállamokkal kezdeményezett párbeszédet, és a jogállamiság nemzetközi

2021. június 9., szerda

szintű előmozdítása érdekében szólítson fel e párbeszéd folytatására; A Parlament felszólítja a főtítkárt és az ENSZ rendszerét, hogy adott esetben szisztematikusan foglalkozzanak a jogállamiság szempontjaival a vonatkozó tevékenységekben, ideértve a nők részvételét a jogállamisággal kapcsolatos tevékenységekben;

- m) ellensúlyozza aktívan az egyes egyének vagy országkoalíciók azon kísérleteit, hogy aláássák a reprodukív egészséggel és jogokkal kapcsolatos nemzetközi konszenzust; különösen elítéli a közelmúltban a Trump-kormány által koordinált és 32, nagyrészt illiberális vagy autoriter kormány által közösen aláírt „genfi konszenzusnyilatkozatot”; A Parlament mélyszégyen nyugtalanságának ad hangot amiatt, hogy két uniós tagállam, Magyarország és Lengyelország aláírta ezt a retrográd nyilatkozatot, amely a nők reprodukív szabadságainak és az LMBT-személyek jogainak aláadására törekszik;
- n) támogassa a nemrégiben létrehozott nyitott kormányközi munkacsoportnak (OEIGWG) a transznacionális vállalatokra és egyéb üzleti vállalkozásokra vonatkozó, jogilag kötelező érvényű szerződés kidolgozására irányuló munkáját, amelynek célja egy jogilag kötelező erejű eszköz létrehozása, amely biztosítja, hogy a vállalatok teljes mértékben elszámoltathatók legyenek az emberi jogok megsértésével és a környezeti bűnözéssel szemben;
- o) erősítse tovább az EU elkötelezettségét az újságírók, a médiában dolgozók és a kapcsolódó személyek, köztük a helyiek elleni bűncselekmények esetében való büntetlenség elleni küzdelem iránt, és e téren indítson konkrét kezdeményezéseket; támogassa a véleménynyilvánítás szabadságával és a bírósági eljárás nélküli, azonnali és önkényes kivégzésekkel foglalkozó különleges ENSZ-előadók azon felhívását, hogy állandó vizsgálati ENSZ-mechanizmus jöjjön létre az újságírók elleni bűncselekményekkel kapcsolatban, és támogassa az ENSZ újságírók globális védelmével foglalkozó különleges képviselőjének kinevezését; fogadjon el olyan szakpolitikát, amely következetesen és egyértelműen elítéli az emberijog-védők – többek között a környezetvédelmi és a földhöz fűződő emberi jogokért küzdő emberijog-védők – meggyilkolását, illetve az ellenük irányuló erőszakos cselekedetek minden formájára, üldöztetésre, fenyegetésre, zaklatásra, elrablásra, bebörtönzésre vagy önkényes letartóztatásra tett bármilyen kísérletet; szólítsa fel az ENSZ-tagállamokat, hogy fogadjanak el a veszélyeztetett emberijog-védők számára védelmet és támogatást nyújtó politikákat; továbbra is szorgalmazza minden diplomáciai eszközzel és az ENSZ-szel szoros együttműködésben a halálbüntetés eltörlését világszerte, és kérje a halálbüntetés alkalmazására vonatkozó moratórium bevezetését;
- p) folytassa diplomáciai és tájékoztatási eszköztárának kiterjesztését, különös tekintettel a békére, a nemzetközi biztonságra és a hosszú távú stabilitásra, klímadiplomáciára, a kulturális diplomáciára, az emberi jogokra, a nemek közötti egyenlőségre, a tisztességes globalizációra, valamint a politikai párbeszéd és politikai konszenzus folytatására való képességre, nemcsak az ENSZ tagjaival, hanem az érintett partnerekkel, például a városokkal, a régiókkal, a tudományos körökkel, a civil társadalommal, a helyi és őslakos közösségekkel és a magánszektornal is; használja a globális problémák, például az éghajlatváltozás megoldása érdekében tett erőfeszítéseket kiindulópontként az olyan partnerekkel való diplomáciai kapcsolatok esetében, amelyekkel az egyéb napirendi pontok tekintetében vita merül fel, lehetőséget kínálva ezáltal a stabilitás és a béke megerősítésére; A Parlament üdvözli, hogy az Unió és tagállamai különböző módon és különböző formában aktívan hozzájárulnak az ENSZ rendszerének munkájához;
- q) ismételten jelentse ki, hogy egyértelműen elítéli a terrorizmust, és hogy maradéktalanul támogatja a regionális és a nemzetközi biztonságra nyilvánvaló veszélyt jelentő terrorista szervezetek, különösen pedig az ISIS/Dáís legyőzésére és megsemmisítésére irányuló fellépéseket; az ENSZ Közgűlésével és az ENSZ BT-vel közösen lépjen fel a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemben, és dolgozzon ki mechanizmusokat a terrorista személyek és szervezetek megnevezésére, valamint világszerte erősítse meg a vagyoni eszközök befagyasztására irányuló mechanizmusokat; kötelezze el magát az EU és az ENSZ arra irányuló közös erőfeszítései mellett, hogy fellépjenek a terrorizmust kiváltó okok ellen, elhárítva különösen a hibrid fenyegetéseket és fejlesztve a kibervédelmi kutatást és kapacitásépítést; támogassa a helyi partnerek jelenlegi kezdeményezéseit, amelyek a radikalizálódás és a terrorista szervezetek általi toborzás megakadályozására megközelítéseket dolgoznak ki, hajtanak végre és fejlesztenek; folytassa a toborzás, a külföldi harcosok elleni küzdelem, az erőszakos szélsőséges elleni küzdelem, valamint a terrorista propaganda elleni küzdelemre irányuló erőfeszítéseit; támogassa a radikalizálódásnak kitett közösségek rezilienciáját erősítő intézkedéseket, többek között a társadalmi befogadás biztosítása, valamint a mérsékelt vallási vezetőket és minisztereket bevonó kezdeményezések feltérképezése révén; a radikalizálódás elleni politikák támogatása érdekében a terrorizmus és a transznacionális bűnözés elleni küzdelemben munkálkodjon a nemzetközi rendfenntartás, valamint a jogi és igazságügyi együttműködés hatékonyságának megerősítésén, összhangban az ENSZ erőszakos szélsőséges

2021. június 9., szerda

megelőzésére irányuló cselekvési tervével; szorgalmazza az ENSZ terrorizmus elleni küzdelemre irányuló munkáját a 2006. évi ENSZ Közgyűlésen elfogadott, a terrorizmus elleni globális stratégia szerinti négy pillér alkalmazása és aktualizálása révén; vállaljon vezető szerepet az ENSZ terrorizmus elleni globális stratégiájának közzétételéről felülvizsgálatában azáltal, hogy megerősíti az emberi jogokkal és a megelőzéssel kapcsolatos megközelítéseket;

- r) mélyítse el még jobban az EU, az Afrikai Unió (AU) és az ENSZ közötti háromoldalú együttműködést; A Parlament hangsúlyozza, hogy összehangolt erőfeszítésekre van szükség az EU, az ENSZ és az AU kapacitásépítése céljából annak érdekében, hogy folytatódjon az AU-val való együttműködés az AU képességeinek fejlesztése terén az afrikai kontinensen belüli válságmegelőzés, válságkezelés és konfliktusmegoldás vonatkozásában az Afrikai Béke- és Biztonsági Szervezet (APSA) teljeskörűen működőképesé tételéhez nyújtott hosszú távú uniós és ENSZ-támogatás következetes folytatása révén is, valamint más, Afrika biztonsága és stabilitása szempontjából fontos szakpolitikai területeken, például egy humán biztonsági mutató alapján, többek között gazdasági és környezetvédelmi szempontból, valamint a közjavakhoz való hozzáférés tekintetében; hangsúlyozza e tekintetben, hogy a fokozódó instabilitásra való tekintettel különös figyelmet kell fordítani a Száhil öv helyzetére; úgy véli, hogy az EU jelentős vonzerővel bírhat, mivel az új EU–Afrika stratégiával összhangban lévő, egyenlő felek között létrejövő partnerségek révén képes valóra váltani az afrikai kontinens és intézményeinek partnerségi törekvéseit; hangsúlyozza, hogy szorosabb politikai és szakpolitikai párbeszédet kell folytatni az EU afrikai partnereivel, ideértve a regionális szervezetek támogatását és a velük folytatott párbeszédet, valamint a parlamenti dimenziókat is; hangsúlyozza, hogy az ENSZ keretein belül meg kell erősíteni a dél-mediterrán szomszédság afrikai országokkal zajló párbeszédét és együttműködését a közös biztonsági és stabilitási kihívások kezelése érdekében;
- s) ismerje el az EU és az ENSZ által a Száhel-övezetben, Nyugat-Afrikában és az Afrika szarva régióban a támogatás és a kapacitásépítés terén elért jelentős haladást, és támaszkodjon arra; A Parlament üdvözlöi az EU polgári és katonai közös biztonsági és védelempolitikai (KBVP-) misszióinak és az ENSZ misszióinak szerepét és a közöttük folyó együttműködést, ideértve az ENSZ Száhil övre vonatkozó integrált stratégiáját és támogatási tervét, az ENSZ többdimenziós integrált stabilizációs misszióját Maliban (MINUSMA) és az ENSZ Nyugat-afrikai Hivatalát; üdvözlöi a Száhil öv G5-országai, az EU és az ENSZ közötti technikai megállapodás aláírását, amelynek értelmében a Száhil öv öt G5-országában operatív és logisztikai támogatást nyújtanak a közös erőknél a három szervezet közötti kiváló együttműködés jegyében; úgy véli, hogy az EU-nak támogatnia kellene az ENSZ Biztonsági Tanácsához intézett felhívást, hogy a Száhil öv G5-országainak közös erőit vonják az ENSZ Alapokmányának VII. fejezete alá, és biztosítsanak számára állandó finanszírozást; emlékeztet arra, hogy az afrikai kontinens, különösen a Maghreb-térség és a Száhil öv fejlődése, biztonsága és stabilitása közvetlenül érinti az EU-t és annak külső határait; felszólítja az EU-t, hogy támogassa és erősítse meg az ENSZ-szel és az AU-val a fejlődés támogatása, a szegénység kezelése és a helyi partnerekkel együtt végzett kapacitásépítés terén folytatott együttműködését a szélsőségek és az emberkereskedelem elleni küzdelem érdekében;
- t) fűzze szorosabbra az együttműködést a latin-amerikai régió országaival, amely térséggel számos közös értékünk és kötelességünk van, és amelyet súlyosan érintett a Covid19-világjárvány, hogy koordináltan, az ENSZ keretein belül nézhessünk szembe a közös kihívásokkal;
- u) folytasson további párbeszédet arról, hogy az ENSZ rendszere képes-e a védelmi felelősség (R2P) terén eredményeket felmutatni és bővíteni képességeit, megerősítve a felek közös elkötelezettségét a szabályokon alapuló nemzetközi rend, a nemzetközi jog – többek között a területi integritás, a függetlenség és a szuverenitás iránt, amint azt a Helsinki Záróokmány és az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) Párizsi Chartájában foglalt elvek is rögzítik –, valamint annak biztosítása iránt, hogy a konfliktusmegelőzési és közvetítői politikák középpontjában minden egyén emberi jogainak és alapvető szabadságainak tiszteletben tartása álljon; A Parlament hangsúlyozza az ENSZ-szel folytatott párbeszéd és együttműködés fontosságát a hatékony és hiteles békefenntartó missziók vonatkozásában, amelyek egyértelmű célkitűzésekkel rendelkeznek, és egyértelműen képesek kézzelfogható és hiteles eredményeket elérni; hatékony mechanizmusokat szorgalmaz, többek között az alábbiak tekintetében: i. az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1325. sz. határozatának, valamint a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló valamennyi későbbi határozatnak a nők békefenntartó missziókban és az ENSZ-struktúrákban való teljes körű, egyenlő és érdemi részvételére és szerepvállalására vonatkozó célkitűzéssel összhangban történő végrehajtása, ii. a gyermekek és a fiatalok szempontjainak figyelembevétele az ifjúságra, a békére és a biztonságra vonatkozó menetrendben és a gyermek jogairól szóló egyezményben foglaltak szerint, többek között az ENSZ-en keresztül tett, a gyermekek fegyveres konfliktusokban való bevetésének megszüntetésére irányuló nemzetközi erőfeszítések támogatása és megerősítése tekintetében, iii. a fogyatékosággal élő személyek, különösen az interszekcionális megkülönböztetéssel szembesülő és

2021. június 9., szerda

a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény szerint fenyegetett személyek kilátásai, valamint iv. az emberi jogok tiszteletben tartásának és a polgári lakosság védelmének biztosítása, amelyek a békefenntartó megbízatások központi elemei; ismételten hangsúlyozza, hogy a nők elengedhetetlen szerepet játszanak a konfliktusközvetítési és békefenntartó missziókban; emlékeztet arra, hogy az ENSZ és az EU misszióiban minden szinten alulreprezentáltak, és hogy a nők és lányok védelme a konfliktushelyzetekben és a konfliktus utáni helyzetekben alapvető fontosságú; felhívja az uniós tagállamokat, hogy nyújtsanak segítséget annak érdekében, hogy több európai fegyveres erő járuljon hozzá az ENSZ békefenntartó műveleteihez; hangsúlyozza az erőszakos konfliktusokból kilábaló országoknak nyújtott uniós támogatás fontosságát; ezért megerősített együttműködésre szólít fel az átmenet bizonytalan körülményeinek kezelése terén, többek között a nemzeti felelősségvállalás megerősítése és a béketeremtési eredmények megszilárdítása, valamint a helyi közösségekkel folytatott párbeszéd erősítése révén, védelmet és segítséget biztosítva számukra; szorgalmazza az érintett struktúrák reformját oly módon, hogy ezáltal megszűnjön a katonai műveletekben és polgári missziókban szolgáló ENSZ-alkalmazottak büntetlensége, és azon esetekben, amelyekben visszaélésekre, különösen szexuális erőszakra kerül sor, működőképes és átlátható felügyeleti és elszámoltathatósági mechanizmusok jöjjenek létre; elismerését fejezi ki a bírósági eljárás nélküli, azonnali vagy önkényes kivégzések területével foglalkozó különleges ENSZ-előadó, Agnès Callamard munkájáért és a büntetlenség elleni küzdelemhez nyújtott hozzájárulásáért, aki a bírósági eljárás nélküli gyilkosságok gyanús eseteit vizsgálja, miközben megfélemlítésnek és fenyegetéseknek van kitéve;

- v) továbbra is folytasson következetes párbeszédet az ENSZ fórumain, különösen az ENSZ Közgyűlésében arról, hogy védelmezni kell az LGBTI-személyek emberi jogait, összhangban az LGBTI-személyeket megillető összes emberi jog gyakorlásának a multilaterális fórumokon történő előmozdítására és védelmére vonatkozó uniós iránymutatásokkal ⁽⁵⁾, a halálbüntetéssel kapcsolatos uniós iránymutatásokkal ⁽⁶⁾ és a nemzetközileg elismert jogakartai elvekkel ⁽⁷⁾; bátorítsa az ENSZ testületeit és tagjait, hogy az emberi jogi jogsértések vizsgálatának hatókörébe vonják be a „nemi identitást és nemi önkifejezést” és a „nemi jelleget”, és ezáltal vonják be a vizsgálatba a transznemű és interszexuális személyeket, valamint azokat az emberi jogi jogsértéseket, amelyeknek áldozataivá válnak; használja fel a rendelkezésére álló összes diplomáciai eszközt annak érdekében, hogy globális szinten támogassa az azonos neműek beleegyezésen alapuló cselekményeinek dekriminalizálását, az azonos neműek beleegyezésen alapuló cselekményeinek szankcionálásaként alkalmazott halálbüntetés eltörlését, a nemek törvényes elismerését lehetővé tevő jogszabályok elfogadását és az interszexuális nemi szervek megcsonkításának és az úgynevezett „áttérítő terápiának” a megtiltását világszerte;
- w) megszállás vagy terület elcsatolása esetén mozdítsa elő az ENSZ-lépések következetességét; emlékeztet arra, hogy a nemzetközi fellépést minden ilyen helyzetben a nemzetközi humanitárius jognak kellene vezérelnie, beleértve az elhúzódo megszállások eseteit és a keleti partnerség országaiban befagyasztott számos konfliktust is; A Parlament támogatja, hogy az ENSZ egyre nagyobb figyelmet fordítson a nemzetközi aggodalomra okot adó helyzetekkel kapcsolatos üzleti tevékenységekre, és felszólítja a Tanácsot, hogy szorosban kísérje figyelemmel az ilyen ENSZ-jelentésekben vagy -adatbázisokban felsorolt uniós székhelyű vállalatokat;
- x) az ENSZ erőfeszítéseivel szinergiában fejlessze tovább az EU válságmegelőzést és -kezelést és konfliktusmegoldást vagy legalább -enyhítést érintő közvetítői és diplomáciai képességeit, a befagyasztott és az új konfliktusok vonatkozásában is, minthogy a Líbiával kapcsolatos berlini folyamat jó példája az ENSZ által vezetett és a közvetítési erőfeszítésekben a nők teljes körű és érdemi részvételét biztosító közvetítői erőfeszítések uniós támogatásának és szinergiájának, valamint továbbra is határozottan támogassa az Unió részéről a konfliktusok által sújtott partnereinek – például Georgia, Moldova és Ukrajna – a függetlenségét, szuverenitását és területi integritását azok nemzetközileg elismert határain belül; szólítsa fel az ENSZ-t, hogy a válságok kiváltó okainak kezelése közepette részesítse előnyben a megelőzést, közvetítést, a megbékélést és a konfliktusok politikai rendezését; sürgessen erőteljesebb multilaterális kötelezettségvállalást, hogy fenntartható politikai megoldások szülessenek a jelenlegi konfliktusokra, és továbbra is támogassa az ENSZ különmegbízottjainak e konfliktusok megoldására irányuló munkáját, fellépéseit és kezdeményezéseit; a Parlament elismerését fejezi ki a közös fejlesztési célok elérése és a jelenlegi konfliktusok elharapózásának megakadályozása terén az EU és az ENSZ között folytatott együttműködés során elért jó eredményekért; e tekintetben úgy véli, hogy az EU-nak továbbra is nyomatékosan fel kell szólítania a nemzetközi közösséget, hogy maradéktalanul hajtsa végre a Krím jogellenes annektálásának el nem ismerésére irányuló politikát;

⁽⁵⁾ https://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/foraff/137584.pdf

⁽⁶⁾ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8416-2013-INIT/hu/pdf>

⁽⁷⁾ http://yogyakartaprinciples.org/wp-content/uploads/2016/08/principles_en.pdf; http://yogyakartaprinciples.org/wp-content/uploads/2017/11/A5_yogyakartaWEB-2.pdf

2021. június 9., szerda

- y) nyomatékosan szólítsa fel valamennyi ENSZ-tagállamot, hogy ratifikálja és ténylegesen hajtsa is végre az összes alapvető emberi jogi ENSZ-egyezményt, beleértve a kínzás elleni ENSZ-egyezményt és annak fakultatív jegyzőkönyvét, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának és a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának fakultatív jegyzőkönyveit, és tegyen eleget az említett eszközök szerinti jelentéstételi kötelezettségeknek, valamint az ENSZ emberi jogi mechanizmusaival való jóhiszemű együttműködésre irányuló kötelezettségvállalásnak;
- z) az EU valamennyi belső és külső politikájában és a tagállamok nemzeti stratégiáiban és prioritásaiban továbbra is töltse be vezető szerepet az Agenda 2030 célkitűzéseinek hatékony végrehajtásához és nyomon követéséhez szükséges valamennyi eszköz mozgósításában; A Parlament hangsúlyozza, hogy sürgős szükség van a humanitárius ügynökségek, például az Élelmezési Világprogram fontos és nélkülözhetetlen munkájának megfelelő támogatására és elismerésére; üdvözlöi, hogy a 2020. évi Nobel Békédíjat az Élelmezési Világprogramnak ítelték oda az éhezés elleni küzdelemben tett erőfeszítéseikért, a konfliktus által sújtott térségekben a béke jobb feltételeihez nyújtott hozzájárulásáért, továbbá azért, mert a fő mozgatója azoknak az annak megelőzését célzó erőfeszítéseknek, hogy a háborúkban és konfliktusokban fegyverként vessék be az éhezést;
- aa) ismételten adjon hangot aggodalmának a hajók tengeri környezetre gyakorolt káros hatásai miatt, ideértve a szennyvezetést is, különösen az olaj és más káros anyagok illegális kibocsátását és a veszélyes hulladékok, köztük a radioaktív anyagok, nukleáris hulladék és a veszélyes vegyi anyagok tengerbe engedését, valamint a korallokra gyakorolt fizikai hatásokat; A Parlament felhívja az ENSZ tagállamait, hogy nemzeti fenntartható fejlődési stratégiájuk és programjaik részeként továbbra is helyezték előtérbe a szárazföldi eredetű tengerszennyezéssel kapcsolatos fellépéseket, és mozdítsák elő a tengeri környezet szárazföldi eredetű tevékenységekkel szembeni védelmére irányuló globális cselekvési program és a tengeri környezet szárazföldi eredetű tevékenységekkel szembeni védelméről szóló montreali nyilatkozat végrehajtását; felhívja az ENSZ tagállamait, hogy a johannesburgi végrehajtási tervben meghatározott fellépések révén javítsák a tengeri és part menti ökoszisztémákkal kapcsolatos tudományos ismereteket és értékeléseket, amelyek a megbízható döntéshozatal alapját képezik; felhívja az ENSZ tagállamait, hogy dolgozzanak ki nemzeti, regionális és nemzetközi programokat a tengeri környezet védelmére és megőrzésére, valamint a tengeri biológiai sokféleség csökkenésének, különösen a sérülékeny ökoszisztémák károsodásának megállítására;
- ab) támogassa az ENSZ-főtitkár arra irányuló felhívását, hogy a Covid19-vakcina megfizethető és hozzáférhető legyen, és tekintse a globális közjavak részének; hajtsa végre az EU-nak az Egészségügyi Világszervezet megerősítésében betöltött szerepéről szóló legutóbbi tanácsi következtetésekből foglalt rendelkezéseket, különös tekintettel az egészségügyi veszélyhelyzetekre való felkészültségi és reagálási képességekre; üdvözlöi a WHO által a Covid19-világjárvány elleni küzdelemre irányuló kormányzati erőfeszítések koordinálása terén végzett munkát; A Parlament felszólítja a vírus terjedésének és a Covid19-világjárvány kezelésének pártatlan, átlátható és független kivizsgálására, többek között a WHO által; támogatja az Egészségügyi Világszervezet (WHO) azt célzó átalakítását, hogy a jövőben hatékonyabban reagáljon a veszélyhelyzetekre, és hozzon létre egy vírus elleni nemzetközi konzorciumot, amely garantálja minden ország számára a Covid19-vakcinákhoz és a jövőbeli vakcinákhoz való hozzáférést és azok igazságos elosztását; ismételten támogatásáról biztosítja Tajvan felvételét az Egészségügyi Világközgyűlésbe; elítéli, hogy számos autoriter rezsim visszaélt a Covid19 elleni küzdelem érdekében bevezetett intézkedésekkel hatalmának megszilárdítása, az emberi jogok további aláásása, az ellenzék és a civil társadalom elnyomása, a kisebbségi csoportok elleni gyűlöletkampányok indítása, további, állampolgáraik jogait és szabadságait korlátozó intézkedések bevezetése, valamint külföldön geopolitikai előnyök szerzése céljából; hangsúlyozza, hogy a nemzetközi emberi jogi normáknak és a fenntartható fejlődési célok 2030-ig történő megvalósítására tett ígéretnek a járványra adott válaszok alappilléreit kell képezniük; felhívja az EU-t, hogy járuljon hozzá ahhoz az ENSZ szintjén megfogalmazott politikai kötelezettségvállaláshoz, hogy 2030-ig felszámolják az AIDS-járványt, amely továbbra is világszintű közegészségügyi fenyegetést jelent; ajánlja, hogy a Tanács továbbra is törekedjen nagyobb szinergiákra az ENSZ tagállamai között az olyan törvények, politikák és gyakorlatok felszámolása érdekében, amelyek akadályozzák a HIV-szolgáltatásokhoz való hozzáférést, és növelik a HIV-megbetegedések kockázatát, különös figyelmet fordítva a marginalizált és a kiszolgáltatott csoportokra; hangsúlyozza, hogy az EU-nak a jogszabályi és szabályozási keretek megerősítését és a szakpolitikai koherencia előmozdítását kell szorgalmaznia az egyetemes egészségügyi ellátás elérése érdekében, többek között olyan jogszabályok elfogadásával és olyan szakpolitikai intézkedések végrehajtásával, amelyek biztosítják a hozzáférést az egészségügyi szolgáltatásokhoz, termékekhez és vakcinákhoz, különösen a leghátrányosabb helyzetűek számára;
- ac) vegye tudomásul a főtitkár „Megosztott felelősség, globális szolidaritás: válasz a Covid19 társadalmi-gazdasági hatásaira” című jelentését, és tartson ki emellett, hogy a kormányok által a Covid19-pandémiára adott válaszok hatékonyaknak, inkluzívnak és az emberi jogi kötelezettségeikkel és vállalásaikkal maradéktalanul összeegyeztethetőeknek kell lenniük; szólítsa fel az ENSZ tagállamait, hogy hozzanak konkrét intézkedéseket azon gyermekek védelme érdekében, akiknek kiszolgáltatottságát a Covid19-világjárvány különösen súlyosbíthatja; támogassa a Központi Sürgősségi Segélyalapot, az Élelmezési Világprogramot, az ENSZ Menekültügyi Szervezetét

2021. június 9., szerda

és más ENSZ-intézményeket és -programokat, amelyek kulcsszerepet játszanak a Covid19-válságra adott humanitárius válaszban; támogassa az arra irányuló felhívásokat, hogy 2021-ben rendezzék meg az ENSZ COVID-19 utáni nemzetközi gazdasági újjáépítéssel és rendszerszintű reformokkal foglalkozó csúcstalálkozóját mint az inkluzívabb és a jogokon alapuló kormányzás fontos fórumát;

- ad) tegye láthatóbbá az uniós fellépést és segítségnyújtást minden multilaterális fórumon és a helyszínen, különös tekintettel az „Európa együtt” programra, amely összesen 36 milliárd EUR-t gyűjtött össze a Covid19-válság pusztító hatásainak kezelésére a partnerországokban és - régiókban, különösen Afrikában;
- ae) töltse be aktív, erős és ambiciózus vezető szerepet az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye Felelős 26. Konferenciájára (COP26) előkészítésében, beleértve az emberi jogi szemszöveget is, különösen a biztonságos, tiszta, egészséges és fenntartható környezethez való jog globális elismerésének előmozdítása és az ENSZ emberi jogi és környezetvédelmi különleges előadója megbízatásának támogatása révén; A Parlament megállapítja, hogy az éghajlatváltozás és a biológiai sokféleség csökkenése a jelenlegi legnagyobb kihívások közé tartozik; támogatja az ENSZ környezeti jogi kezdeményezését, amely annak elismerése, hogy a környezeti jogok megsértése komoly hatással van egy sor emberi jogra; hangsúlyozza, hogy a biológiai sokféleség és az emberi jogok összekapcsolódnak és kölcsönösen függenek egymástól; emlékeztetnek az államok azon emberi jogi kötelezettségeire, hogy megvédjék a biológiai sokféleséget, többek között azáltal, hogy hatékony jogorvoslati eszközöket biztosítanak a biológiai sokféleség csökkenése és pusztulása esetén; A Parlament e tekintetben annak előmozdítására ösztönzi az EU-t és a tagállamokat, hogy ismerjék el a környezetrombolást a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútuma értelmében vett nemzetközi bűncselekményként; úgy véli, hogy az EU-nak konkrét intézkedéseket kell végrehajtania annak érdekében, hogy a helyreállítási erőfeszítések középpontjába a reziliencia kerüljön, és hogy az uniós politikákban az ENSZ-szel együttműködve általánosan érvényesítsék a katasztrófakockázat-csökkentést, a 2015–2030-as időszakra szóló sendai katasztrófakockázat-csökkentési keretben meghatározott célokkal összhangban; úgy véli, hogy az EU-nak meg kellene erősítenie partnerségét az új amerikai kormánnyal, amely támogatja a „globális karbonsemlegességi koalíció” létrehozását azokkal az országokkal, amelyek már elkötelezték magukat a kibocsátásmentesség 2050-ig történő elérése mellett, együttműködik más országokkal a CO₂-kibocsátás-eltávolítási tervek és technológiák kidolgozásában, és előmozdítja a biológiai sokféleség védelmét szolgáló új nemzetközi stratégiát;
- af) erősítse meg, hogy biztosítani kell a törvény által nyújtott egyenlő védelmet és a törvény előtti egyenlőséget, az önrendelkezés elősegítését és a döntéshozatali folyamatokban való teljes körű és tényleges részvételt, valamint a politikai, gazdasági, társadalmi és kulturális életben való teljes körű, egyenrangú és tényleges részvételt az őslakos népek, köztük a nők és lányok számára; üdvözölje az ENSZ őslakos népek jogaival foglalkozó különleges előadója, az őslakos népek jogaival foglalkozó szakértői mechanizmus (EMRIP) és az ENSZ Őslakosok Kérdéseivel Foglalkozó Állandó Fóruma (UNPFII) által végzett munkát; bátorítsa az államokat és az ENSZ rendszerének szervezeteit a nemzetközi együttműködés megerősítésére, hogy kezeljék az őslakos népek által tapasztalt hátrányos helyzeteket, és e tekintetben fokozzák a technikai együttműködést és a pénzügyi támogatást;
- ag) folytassa és bővítse az ENSZ rendszerén belüli kapacitási együttműködést a hatékony és etikus közös normák előmozdítása érdekében az olyan új szakpolitikai területeken, mint az adatok bontása és védelme, a kellő gondosság, a büntetlenség elleni küzdelem, a mesterséges intelligencia vagy a kibertér, ugyanakkor mozdítsa elő a megfelelő támogatást azon országok számára, amelyek esetleg bővíteni kívánják szabályozási kapacitásukat és a normák végrehajtását; szorgalmazzon szorosabb koordinációt a kibervédelem terén a kibertérben alkalmazott szabályok, szabványok, egyetértési megállapodások és végrehajtási intézkedések tekintetében; javasolja, hogy az európai kiberbiztonság sarokkövei, például az általános adatvédelmi rendelet (GDPR) és a hálózat- és információbiztonságról (NIS) szóló irányelv kitűnő alapot képezhessen, amelyet az arra kész országok felhasználhatnak arra, hogy a beépített biztonság megközelítésén keresztül az adatvédelemre és a kiberbiztonságra vonatkozó szabályozási keretükre támaszkodjanak; jelezze, hogy az uniós szinten bevált gyakorlatokat és levont tanulságokat meg lehet osztani az ENSZ keretei között az e feladatokkal foglalkozó ENSZ-ügynökségekkel, valamint az egyes országok kérésére is;
- ah) kezelje az illegális pénzügyi mozgások megelőzésének és leküzdésének kihívásait, valamint erősítse meg a vagyon- és szaszolgáltatással és vagyonvisszaszerzéssel kapcsolatos nemzetközi együttműködést és bevált gyakorlatokat, többek között az ENSZ korrupció elleni egyezménye és a nemzetközi szervezett bűnözés elleni ENSZ-egyezmény és annak jegyzőkönyvei szerinti meglévő kötelezettségeket végrehajtó hatékonyabb intézkedések révén; a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend keretében hajtson végre hatékony, inkluzív és fenntartható intézkedéseket a korrupció megelőzése és leküzdése érdekében; indítson és támogasson olyan kezdeményezéseket, amelyek az adókiájtás, pénzmosás és korrupció elleni küzdelmet szolgálják;

2021. június 9., szerda

- ai) vegyen fontolóra további adósságelengedési intézkedéseket a súlyosan eladósodott fejlődő országok számára a nemteljesítés elkerülése érdekében, és nyisson teret a fenntartható fejlődési célokat megvalósító beruházások számára, és ebben az értelemben támogassa az ENSZ főtitkárának felhívását, hogy a Covid19-válságra és annak gazdasági hatásaira adott hosszabb távú válasz részeként hozzanak létre egy államadósság-átalakítási mechanizmust;
- aj) kezelje a migrációt és a kényszerű lakóhelyelhagyást, illetve azok kiváltó okait, valamint működjön együtt mind a migrációról szóló globális megállapodás, mind a menekültekről szóló globális megállapodás végrehajtásában; emlékeztet arra, hogy az emberi jogoknak továbbra is a globális egyezmények középpontjában kell maradniuk, különös figyelmet fordítva a kiszolgáltatott helyzetben lévő migránsokra, például gyermekekre, kiskorúakra és nőkre; továbbra is munkálkodjon a humanitárius tér megőrzésére és a humanitárius segítségnyújtás rendszerének javítására irányuló közös kötelezettségvállaláson, és hangsúlyozza a menedékjog világszerte történő fenntartásának jelentőségét; támogassa és erősítse meg az érintett ENSZ-szervek, például az UNHCR és az Egyesült Nemzetek Szervezetének Segélyezési és Munkaügyi Hivatala (UNRWA) munkáját; ismételten erősítse meg az UNRWA kulcsfontosságú szerepét a palesztin menekülteknek nyújtott humanitárius és fejlesztési támogatás biztosításában; hívja fel az ENSZ tagállamait, hogy tartsák fenn és növeljék az UNRWA-nak nyújtott hozzájárulásokat, és támogassák az UNRWA főbiztosának arra irányuló javaslatát, hogy a jövőben kiszámíthatóbb, fenntarthatóbb és elszámoltathatóbb finanszírozási és kiadási rendszert hozzanak létre az UNRWA számára, valamint hogy több ENSZ-tagállam és nemzetközi adományozó kötelezze el magát emellett;
- ak) továbbra is szálljon síkra a vallás, illetve a meggyőződés szabadságáért; sürgessen további erőfeszítéseket a vallási és más kisebbségek jogainak védelme érdekében; szólítson fel nagyobb erőfeszítésekre a vallási kisebbségek üldözéssel és erőszakkal szembeni védelme érdekében; szólítson fel az istenkáromlást vagy a hitehagyást bűncselekményként kezelő törvények visszavonására, amelyek ürügyül szolgálnak a vallási kisebbségek és a nem hívők üldözésére; támogassa a vallás és a meggyőződés szabadságának ügyével foglalkozó különleges ENSZ-előadó munkáját;
- al) erősítse tovább a nemek közötti egyenlőség és a nők társadalmi szerepvállalásának növelése érdekében nyújtott integrált támogatást, a Pekingi Nyilatkozattal és annak cselekvési platformjával összhangban; szólítsa fel az ENSZ valamennyi tagállamát, hogy továbbra is támogassák és hajtsák végre az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkre, a békére és a biztonságra vonatkozó menetrendről szóló határozatait, amelyek számba veszik a konfliktusok nőkre és lányokra gyakorolt aránytalan hatását, és irányt szabnak a nemek közötti egyenlőség előmozdítására és a nők részvételének, védelmének és jogainak megerősítésére irányuló munka és fellépések számára a konfliktusmegelőzéstől kezdve a konfliktus utáni újjáépítésig; e tekintetben fordítson különös figyelmet a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak és megkülönböztetés felszámolására, beleértve a szexuális és nemi alapú erőszakot, a káros gyakorlatokat, valamint a családon belüli és családon belüli erőszakot, valamint támogassa a nők érdemi és egyenlő aktív részvételét a közélet és a döntéshozatal minden területén, valamint a nők jogainak előmozdítását; támogassa és erősítse meg az ENSZ-en keresztül a nemi szempontokat szem előtt tartó elemzés, valamint a nemek és az emberi jogok valamennyi ENSZ-tevékenységben való érvényesítésének biztosítására irányuló nemzetközi erőfeszítéseket; A Parlament emlékeztet arra, hogy a szexuális erőszakot, például a nemi erőszakot háborús taktikaként alkalmazzák, és az háborús bűncselekménynek minősül, továbbá szorgalmazza a nők és a lányok védelmének fokozását a konfliktushelyzetekben, különösen a szexuális erőszak vonatkozásában; úgy véli, hogy az EU-nak szélesebb körű támogatást kellene mozgósítania – többek között megfelelő finanszírozás révén – az ENSZ nőjogi szervezete számára, amely az ENSZ rendszerén belül központi szerepet játszik a nők jogainak előmozdításában, és amely a szakpolitikák megváltoztatása és a szakpolitikai lépések koordinálása érdekében az összes érdekelt felet összehozza;
- am) vállaljon ambiciózus és konstruktív szerepet az ENSZ nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezménye és annak az emberkereskedelem megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló jegyzőkönyve végrehajtásának felülvizsgálati mechanizmusában az emberkereskedelem elleni küzdelemre irányuló nemzetközi erőfeszítések további megerősítése érdekében, ami magában foglalja a kizsákmányolás fokozott kockázatának kitett nők, gyermekek és migránsok kilátásait is;
- an) folytasson szoros konzultációt a Parlamenttel a tanácsi következtetések végrehajtási folyamatáról, és vonja be a Parlamentet minden olyan szakpolitikai területbe, ahol a parlamenti diplomácia értékes szinergiákat teremthet, és erősítheti az EU egészének tájékoztatási képességét és pozitív hatását és vezető szerepét;
- ao) azonnali cselekvésre szólít fel a hszincsiangi fokozódó emberi jogi válság kezelése érdekében, legalább a beszámolóik szerint szerte a régióban elkövetett etnikai és vallási üldözést vizsgálva; A Parlament e tekintetben szorgalmazza Kínában egy független emberi jogi megfigyelő ENSZ-mechanizmus létrehozását, amely egy különleges ENSZ-előadóból, az EJT szakértői testületéből vagy egy különmegbízottból állhatna; támogatja az ENSZ EJT-hez intézett felhívást, hogy tartson rendkívüli ülésszakot a válságról;

2021. június 9., szerda

2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az ajánlást a Tanácsnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Bizottságnak, valamint tájékoztatás céljából az Egyesült Nemzetek Szervezete Közgyűlésének és az Egyesült Nemzetek Szervezete főtitkárának.

2021. június 8., kedd

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

P9_TA(2021)0263

Az ETIAS szükséges módosításai: rendőrségi és igazságügyi együttműködés *I**

Az Európai Parlament 2021. június 8-i jogalkotási állásfoglalása az egyéb uniós információs rendszerekhez való hozzáférés feltételeinek megállapításáról, valamint az (EU) 2018/1862 rendelet és az (EU) 2019/816 rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2019)0003 – C8-0025/2019 – 2019/0001A(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2022/C 67/21)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2019)0003),
 - tekintettel az Elnökök Értekezlete 2021. február 11-i határozatára, miszerint engedélyezi az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság számára, hogy felossza a fent említett bizottsági javaslatot, és két különálló jogalkotási jelentést készítsen az alapján,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére, 82. cikke (1) bekezdésének d) pontjára és 87. cikke (2) bekezdésének a) pontjára, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C8-0025/2019),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az illetékes bizottság által az eljárási szabályzat 74. cikkének (4) bekezdése alapján jóváhagyott ideiglenes megállapodásra és a Tanács képviselőjének 2021. március 31-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért az Európai Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 59. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A9-0254/2020),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát másik szöveggel váltja fel, lényegesen módosítja vagy lényegesen módosítani kívánja;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P9_TC1-COD(2019)0001A

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2021. június 8-án került elfogadásra az (EU) 2018/1862 és az (EU) 2019/818 rendeletnek az egyéb uniós információs rendszerekhez az Európai Utasinformációs és Engedélyezési Rendszer céljából való hozzáférésre vonatkozó feltételek megállapítása tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2021/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, az (EU) 2021/1150 rendelettel.)

2021. június 8., kedd

P9_TA(2021)0264

Az ETIAS szükséges módosításai: határok és vízumok *I**

Az Európai Parlament 2021. június 8-i jogalkotási állásfoglalása az ETIAS céljából a más uniós információs rendszerekhez való hozzáférés feltételeinek megállapításáról, valamint a (EU) 2018/1240 rendelet, a 767/2008/EK rendelet, a (EU) 2017/2226 rendelet és az (EU) 2018/1861 rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2019)0004 – C8-0024/2019 – 2019/0002(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2022/C 67/22)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2019)0004),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 77. cikke (2) bekezdésének a), b) és d) pontjára, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C8-0024/2019),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az illetékes bizottság által az eljárási szabályzat 74. cikkének (4) bekezdése alapján jóváhagyott ideiglenes megállapodásra és a Tanács képviselőjének 2021. március 31-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 59. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A9-0255/2020),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát másik szöveggel váltja fel, lényegesen módosítja vagy lényegesen módosítani kívánja;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P9_TC1-COD(2019)0002

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2021. június 8-án került elfogadásra a 767/2008/EK, az (EU) 2017/2226, az (EU) 2018/1240, az (EU) 2018/1860, az (EU) 2018/1861 és az (EU) 2019/817 rendeletnek az egyéb uniós információs rendszerekhez az Európai Utasinformációs és Engedélyezési Rendszer céljából való hozzáférésre vonatkozó feltételek megállapítása tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2021/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, az (EU) 2021/1152 rendelettel.)

2021. június 8., kedd

P9_TA(2021)0265

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele – EGF/2020/003 DE/GMH Guss – Németország

Az Európai Parlament 2021. június 8-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Németország kérelme – EGF/2020/003 DE/GMH Guss) (COM(2021)0207 – C9-0156/2021 – 2021/0107(BUD))

(2022/C 67/23)

Az Európai Parlament

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2021)0207 – C9-0156/2021),
 - tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap létrehozásáról (2014–2020) és az 1927/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1309/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁽¹⁾ (EGAA-rendelet),
 - tekintettel a 2021–2027-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2020. december 17-i (EU, Euratom) 2020/2093 tanácsi rendeletre⁽²⁾ és különösen annak 8. cikkére,
 - tekintettel az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemlről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról, valamint az új saját forrásokról és az új saját források bevezetésére vonatkozó ütemtervről szóló, 2020. december 16-i intézményközi megállapodásra⁽³⁾ és különösen annak 9. pontjára,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, valamint a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A9-0189/2021),
- A. mivel az Unió jogalkotási és költségvetési eszközöket hozott létre ahhoz, hogy további támogatást nyújtson a világerkedelem fő strukturális változásainak következményei által sújtott vagy a globális pénzügyi és gazdasági válság következtében elbocsátott munkavállalóknak, és támogassa újbóli munkaerőpiaci beilleszkedésüket; mivel ez a támogatás a munkavállalóknak és azoknak a vállalatoknak nyújtott pénzügyi támogatáson keresztül valósul meg, amelyeknek dolgoztak;
- B. mivel Németország a 2020. július 31. és 2020. november 30. közötti referencia-időszakban a Guss GmbH vállalatnak a NACE Rev. 2. rendszer szerinti 24. ágazatába („Fémalapanyag gyártása”) sorolt, négy leányvállalatánál a NUTS 2. szintű Düsseldorfban (DEA1)⁽⁴⁾ és Arnsbergben (DEA5)⁽⁵⁾ történt 585 elbocsátást⁽⁶⁾ követően „EGF/003 DE/GMH Guss” referenciaszámmal kérelmet nyújtott be az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapból (EGAA) nyújtandó pénzügyi hozzájárulás iránt;
- C. mivel a kérelem a GMH Guss GmbH vállalat négy német leányvállalatától elbocsátott 585 munkavállalóra vonatkozik;
- D. mivel a kérelem az EGAA-rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglalt beavatkozási kritériumra épül, amely szerint legalább 500 munkavállalót bocsátanak el egy négy hónapos referencia-időszak alatt egy vállalkozáson belül egy tagállamban;

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 855. o.

⁽²⁾ HL L 433. I, 2020.12.22., 11. o.

⁽³⁾ HL L 433. I, 2020.12.22., 28. o.

⁽⁴⁾ A Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss GmbH és a Friedrich Wilhelms-Hütte GmbH leányvállalat is Mülheim an der Ruhr városában található.

⁽⁵⁾ A Dieckerhoff Guss GmbH leányvállalat Gevelsberg, míg a Walter Hundhausen GmbH leányvállalat (és a GMH Guss GmbH székhelye) Schwerte városában található.

⁽⁶⁾ Az EGAA-rendelet 3. cikke értelmében.

2021. június 8., kedd

- E. mivel a németországi öntödei ipar olyan súlyos kihívásokkal néz szembe, mint az áruk és szolgáltatások nemzetközi kereskedelmének változásai a túlermelés Kínában, különösen a gépjármű- és gépiparban, valamint a tevékenységek áthelyezése harmadik országokba, többek között az EU tagjelölt országba, ahol alacsonyabb szintű környezetvédelmi előírások vannak érvényben ⁽⁷⁾, és az iparágak erősen támogattak;
- F. mivel a GMH Guss problémái akkor kezdődtek, amikor Walter Hundhausen GmbH nevű leányvállalatának a termelés 60 %-át kitevő fő ügyfele úgy döntött, hogy ellátási láncának egyes részeit Törökországba helyezi át;
- G. mivel a tajvani versenytárs MEITA két olyan öntödét nyitott meg Obrenovacban (Szerbia), amelyek főként az európai gépjárműipar számára gyártanak, és a támogatások és az alacsonyabb munkaerőköltségek miatt a MEITA sokkal alacsonyabb árakat tudott kínálni, mint német versenytársa, a GMH Guss;
- H. mivel a németországi fémöntvénygyártás teljes mennyisége 2018 és 2019 között 8,9 %-kal csökkent ⁽⁸⁾ a globalizációval kapcsolatos kihívások miatt, különösen Észak-Rajna-Vesztfáliát érintve, ahol a német öntött fémek 25 %-át állítják elő;
1. egyetért a Bizottsággal abban, hogy az EGAA-rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott feltételek teljesülnek, és hogy ezért Németország jogosult az említett rendelet értelmében nyújtandó 1 081 706 EUR összegű pénzügyi hozzájárulásra, ami az 1 802 845 EUR-t kitevő összes kiadás 60 %-a, amely a személyre szabott szolgáltatásokra fordított 1 730 731 EUR-t, továbbá az előkészítő, irányítási, tájékoztatói és nyilvánossággal kapcsolatos, valamint ellenőrzési és beszámolási tevékenységekre szánt 72 114 EUR összegű kiadásokat foglalja magában;
 2. megállapítja, hogy a német hatóságok 2020. december 15-én nyújtották be a kérelmet, és hogy a Németország általi kiegészítő információk benyújtását követően annak értékelését a Bizottság 2021. április 27-én fejezte be, majd erről ugyanazon a napon értesítette a Parlamentet;
 3. megállapítja, hogy valamennyi eljárási követelmény teljesült;
 4. megjegyzi, hogy a kérelem összesen 585 munkavállalót érint, akiket a német ipari ágazatban bocsátottak el; sajnálja, hogy Németország szerint az összes támogatható kedvezményezett közül csak 476 – köztük 455 férfi és 21 nő, akik többsége 30 és 54 év közötti – vesz majd részt az intézkedésekben (célzott kedvezményezettek);
 5. hangsúlyozza, hogy ezek az elbocsátások várhatóan jelentős hatást gyakorolnak a helyi gazdaságra, mivel az 1960-as évek óta fennálló strukturális kihívások és a Covid19-világjárvány következményei miatt magas munkanélküliségi rátájú Ruhr-vidéken következtek be (2020 szeptemberében 10,7 %);
 6. rámutat, hogy az elbocsátott munkavállalók többsége szakmai pályafutásának második felében van, alacsony képzettséggel rendelkezik, és gyakran rosszul beszéli a német nyelvet; hangsúlyozza továbbá, hogy – amint azt a kérelem kifejti – a kedvezményezettek nagy száma migráns háttérű férfi, és hogy a munkaerőpiacra való sikeres visszaszailleszkedésükben családjaik más tagjai lehetnek segítségükre, akik gyakran sokkal jobban tudnak németül, mint az elbocsátott munkavállalók;
 7. kiemeli és üdvözlöi a csoportfoglalkozások szervezését, amely figyelembe veszi az érintett volt munkavállalók személyes helyzetét; hangsúlyozza, hogy a volt munkavállalókat – megkülönböztetés nélkül és állampolgárságtól függetlenül – integrálni kell és támogatni kell az EGAA ezen projektjében foglalt intézkedésekkel;
 8. úgy véli, hogy az Unió társadalmi felelőssége, hogy az elbocsátott munkavállalók számára biztosítsa az uniós iparnak az európai zöld megállapodással összhangban történő ökológiai és igazságos átalakításához szükséges képesítéseket, mivel nagy szén-dioxid-intenzitású ágazatban dolgoztak; üdvözlöi ezért az EGAA által a munkavállalóknak nyújtott személyre szabott szolgáltatásokat, amelyek magukban foglalják a továbbképzési intézkedéseket és a német nyelvtanfolyamokat, a műhelyfoglalkozásokat, a pályáorientációt, az állás tanácsadást, valamint a képzési juttatásokat és a vállalkozásalapításhoz nyújtott tanácsadási szolgáltatást annak érdekében, hogy a térséget és az egész munkaerőpiacot fenntarthatóbbá és ellenállóbbá tegyék a jövőben;

⁽⁷⁾ A Deutsche Bank kutatása (2020): Automobilindustrie – Produktion in China überflügelt heimische Fertigung; Eurofound (2016): ERM report 2016 – Globalisation slowdown? Recent evidence of offshoring and reshoring in Europe (Az Európai Szerkezetátalakítási Figyelő 2016. évi jelentése: Lassuló globalizáció? Az európai tevékenységkihelyezésekre és -visszahelyezésekre vonatkozó legújabb eredmények); Eurofound (2020): ERM report 2020 – Restructuring across borders (Az Európai Szerkezetátalakítási Figyelő 2020. évi jelentése: Határokon átnyúló szerkezetátalakítás). Súlyozott bruttó tonnában mérve (cgt).

⁽⁸⁾ Stephen, Sophie (2020): Deutsche Gussproduktion 2019 und Ausblick 2020, in: GIESSEREI, 04/2020.

2021. június 8., kedd

9. megjegyzi, hogy Németország 2020. augusztus 1-jén kezdte meg a személyre szabott szolgáltatások nyújtását a célzott kedvezményezetteknek, így az EGAA-ból igénybe vehető pénzügyi hozzájárulásra való jogosultság időszaka 2020. augusztus 1-től 2022. december 15-ig fog tartani;
10. megjegyzi, hogy az EGAA végrehajtásával összefüggésben a német hatóságoknál 2020. november 1-től kezdődően merültek fel igazgatási kiadások, és hogy ezért 2020. november 1. és 2023. június 15. között az előkészítő, irányítási, tájékoztatási és nyilvánossággal kapcsolatos, valamint ellenőrzési és jelentéstételi tevékenységekre fordított kiadások támogathatók az EGAA-ból származó pénzügyi hozzájárulásból;
11. üdvözli, hogy a személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagját Németország a szociális partnerekkel egyeztetve állította össze, és hogy az EGAA által társfinanszírozott beavatkozás irányítása érdekében létrehozta egy monitoringbizottságot, amely a Munkaügyi és Szociális Minisztérium, az állami foglalkoztatási szolgálatok, a transzfervállalat, a szociális partnerek képviselői, az IG Metall szakszervezet képviselői, az elbocsátó vállalkozás felszámolói és leányvállalatai, valamint az üzemi tanácsok képviselőiből áll; kiemeli, hogy az érintett vállalkozások szociális partnerei az EGAA igénybevételét megelőző hónapokban és években már együttműködtek a nehéz gazdasági feltételek és a helyzet javítása érdekében, ami magában foglalta a munkavállalók által tett jelentős bérengedményeket is;
12. megjegyzi, hogy a német hatóságok megerősítették, hogy a támogatható intézkedések kiegészítik, de nem helyettesítik az Európai Szociális Alap (ESZA) által Észak-Rajna-Vesztfáliára vonatkozó ESZA operatív program keretében kínált intézkedéseket;
13. ismételten hangsúlyozza, hogy az EGAA-ból nyújtott támogatás nem léphet azon intézkedések helyébe, amelyek a nemzeti jog vagy a kollektív szerződések értelmében a vállalatok felelősségi körébe tartoznak;
14. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;
15. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá ezt a határozatot, valamint gondoskodjon közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és annak mellékletét a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2021. június 8., kedd

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

Németország EGF/2020/003 DE/GMH Guss referenciaszámú kérelme nyomán az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevételeiről

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, az (EU) 2021/1021 határozattal.)

2021. június 8., kedd

P9_TA(2021)0266

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele – EGF/2020/005 BE/Swissport – Belgium

Az Európai Parlament 2021. június 8-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Belgium kérelme – EGF/2020/005 BE/Swissport) (COM(2021)0212 – C9-0159/2021 – 2021/0109(BUD))

(2022/C 67/24)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2021)0212 – C9-0159/2021),
 - tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap létrehozásáról (2014–2020) és az 1927/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1309/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (EGAA-rendelet),
 - tekintettel a 2021–2027-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2020. december 17-i (EU, Euratom) 2020/2093 tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 8. cikkére,
 - tekintettel az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról, valamint az új saját forrásokról és az új saját források bevezetésére vonatkozó ütemtervről szóló, 2020. december 16-i intézményközi megállapodásra ⁽³⁾ és különösen annak 9. pontjára,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, valamint a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A9-0188/2021),
- A. mivel az Unió jogalkotási és költségvetési eszközöket hozott létre ahhoz, hogy további támogatást nyújtson a világkereskedelem fő strukturális változásainak következményei által sújtott vagy a globális pénzügyi és gazdasági válság következtében elbocsátott munkavállalóknak, és támogassa újbóli munkaerőpiaci beilleszkedésüket; mivel ez a támogatás a munkavállalóknak és azoknak a vállalatoknak nyújtott pénzügyi támogatáson keresztül valósul meg, amelyeknek dolgoztak;
- B. mivel Belgium a 2020. június 9. és 2020. október 9. közötti referencia-időszakban a Swissport Belgium vállalatnál történt 1 468 elbocsátást ⁽⁴⁾ követően benyújtotta az EGF/2020/005 BE/Swissport referenciaszámú kérelmet az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapból (EGAA) nyújtandó pénzügyi hozzájárulás iránt;
- C. mivel 2021. április 27-én a Bizottság határozatra irányuló javaslatot fogadott el az EGAA Belgium javára történő igénybevételére, hogy támogassa 1 468 célzott kedvezményezett munkaerőpiacra történő újbóli beilleszkedését;
- D. mivel a kérelem a Swissport Belgium vállalatnál elbocsátott 1 468 munkavállalóra vonatkozik;
- E. mivel a kérelmet az EGAA-rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti beavatkozási kritériumok alapján nyújtották be, amely a támogatást a következőkhöz köti: legalább 500 elbocsátott munkavállaló egy négy hónapos referencia-időszak alatt egy vállalkozáson belül egy tagállamban, ideértve a beszállítók vagy a továbbfeldolgozó vállalatok körében elbocsátott munkavállalókat és/vagy a tevékenységüket megszüntető önálló vállalkozókat is;

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 855. o.

⁽²⁾ HL L 433. I, 2020.12.22., 11. o.

⁽³⁾ HL L 433. I, 2020.12.22., 28. o.

⁽⁴⁾ Az EGAA-rendelet 3. cikke értelmében.

2021. június 8., kedd

- F. mivel a Covid19-világjárvány és az azt követő globális gazdasági válság hatalmas megrázkódtatást okozott a belga utazási ágazatnak, különösen a brüsszeli repülőtéren működő légi fuvarozóknak és vállalkozásoknak, ahol a kijárási korlátozások első hetében (2020. március 16–22.) a járatok száma 2020 januárjához képest 58 %-kal csökkent, és a következő hetekben az utasszállító repülőgépek mozgása szinte teljesen megállt;
- G. mivel 2020-ban összességében a nemzetközi utasforgalom 60 %-kal csökkent 2019-hez képest (4,5 milliárd utasról 1,8 milliárdra), és világszerte a légi járművek 50 %-a állt; mivel a Swissport Belgium, amely a brüsszeli repülőtér két földi kiszolgálójának egyike, a repülőtér kiszolgálási és takarítási szolgáltatásainak 60 %-áért felelt;
- H. mivel 2020. június 9-én a Swissport Belgiumot likviditás hiánya miatt fizetéseképtelennek nyilvánították azt követően, hogy a brüsszeli repülőtéren heteken át szinte egyáltalán nem volt szükség földi kiszolgálásra,
- I. mivel a Swissport Belgium a világjárvány kitörése előtt sikeresen végrehajtott egy helyreállítási tervet, amely 2020-ra a 2019. évihez képest 37 %-os veszteségcsökkenést jelzett előre, és a Swissport Belgiumot a brüsszeli bíróság 2020. június 9-én fizetéseképtelennek nyilvánította;
- J. mivel a légi személyszállítási ágazat rövid távú fellendülésével kapcsolatos nagyfokú bizonytalanság miatt egyetlen vállalkozás sem mutatott érdeklődést a Swissport Belgium kiszolgálási tevékenységeinek átvétele iránt;
- K. mivel valós a kockázata annak, hogy 2021 folyamán további csődök következhetnek be a földi kiszolgálást végző szolgáltatók körében;
- L. mivel ez az EGAA egyik első igénybevétele a Covid19-válság miatt, miután az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevételeéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (EGF/2020/000 TA 2020 – Technikai segítségnyújtás a Bizottság kezdeményezésére) szóló, 2020. június 18-i európai parlamenti állásfoglalást⁽⁵⁾ elfogadták, amely kimondja, hogy az EGAA igénybe vehető a Covid19 okozta globális válsággal összefüggésben tartósan elbocsátott munkavállalók és önálló vállalkozók támogatására az 1309/2013/EU rendelet módosítása nélkül;
- M. mivel a Bizottság kijelentette, hogy az egészségügyi válság gazdasági válsághoz vezetett, helyreállítási tervet dolgozott ki, és hangsúlyozta az EGAA mint vészhelyzeti eszköz szerepét⁽⁶⁾;
1. egyetért a Bizottsággal abban, hogy az EGAA-rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott feltételek teljesülnek, és hogy ezért Belgium jogosult az említett rendelet értelmében nyújtandó 3 719 224 EUR összegű pénzügyi hozzájárulásra, ami a 6 198 708 EUR-t kitevő összes kiadás 60 %-a, amely a személyre szabott szolgáltatásokra fordított 5 977 108 EUR-t, továbbá az előkészítő, irányítási, tájékoztatói és nyilvánossággal kapcsolatos, valamint ellenőrzési és beszámolási tevékenységekre szánt 221 600 EUR összegű kiadásokat foglalja magában;
 2. megállapítja, hogy a belga hatóságok 2020. december 22-én nyújtották be a kérelmet, és hogy annak értékelését a Bizottság – a kiegészítő információk Belgium általi benyújtását követően – 2021. április 27-én fejezte be, majd erről ugyanazon a napon értesítette a Parlamentet;
 3. megállapítja, hogy valamennyi eljárási követelmény teljesült;
 4. megjegyzi, hogy a kérelem összesen 1 468 munkavállalóra vonatkozik, akiket a Swissport Belgium vállalatától bocsátottak el, és akik közül 1 086 férfi és 382 nő; üdvözli, hogy várhatóan valamennyi munkavállaló részt vesz az intézkedésekben;
 5. emlékeztet, hogy Belgiumban egyes kulcsfontosságú ágazatok (étkeztetés, idegenforgalom, kultúra stb.) hirtelen leállása 2020 harmadik negyedévében 15 %-os munkanélküliséget⁽⁷⁾ eredményezett Brüsszelben, és hogy a Swissport Belgium korábbi munkavállalóinak nagy része hátrányos helyzetű csoporthoz tartozik, mivel többnyire alacsonyan képzett és betanított munkavállalók, egyharmaduk (32,5 %) pedig 50 évnél idősebb;

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0141.

⁽⁶⁾ COM(2020)0442.

⁽⁷⁾ <https://statbel.fgov.be/fr/themes/emploi-formation/marche-du-travail/emploi-et-chomage>

2021. június 8., kedd

6. hangsúlyozza, hogy valamennyi munkavállalót – megkülönböztetés nélkül és állampolgárságtól függetlenül – integrálni kell és támogatni kell az EGAA ezen igénybevételében foglalt intézkedésekkel;
7. megjegyzi, hogy Belgium 2020. június 9-én kezdte meg a személyre szabott szolgáltatások nyújtását a megcélzott kedvezményezetteknek, így az EGAA-ból igénybe vehető pénzügyi hozzájárulásra való jogosultság időszaka 2020. június 9-től 2022. december 22-ig fog tartani;
8. emlékeztet arra, hogy a munkavállalóknak és az önálló vállalkozóknak nyújtott, személyre szabott szolgáltatások az alábbiakat foglalják magukban: tájékoztatás, munkakereséshez nyújtott segítség és pályaorientáció, képzések, vállalkozásalapítás támogatása és az ahhoz való hozzájárulás, valamint ösztönzők és juttatások; üdvözlí, hogy azok az alulreprezentált nemhez tartozó munkavállalók, akik a nemek szempontjából jelentős mértékben kiegyensúlyozatlan munkakörökben ⁽⁸⁾ folyó szakképzést választanak, 700 EUR bónuszt kapnak; megismétli, hogy a nemi dimenziót az uniós költségvetés fontos elemeként be kell építeni, és úgy véli, hogy azt az EGAA-ból származó pénzügyi hozzájárulás végrehajtásának valamennyi szakaszában elő kell mozdítani;
9. megjegyzi, hogy az EGAA végrehajtásával összefüggésben a belga hatóságoknál 2020. június 10-től kezdődően merültek fel igazgatási kiadások, és hogy ezért 2020. június 10. és 2023. június 22. között az előkészítő, irányítási, tájékoztatási és nyilvánossággal kapcsolatos, valamint ellenőrzési és jelentéstételi tevékenységekre fordított kiadások támogathatók az EGAA-ból származó pénzügyi hozzájárulásból;
10. üdvözlí, hogy a személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagját Belgium a munkavállalók képviselőivel és a szociális partnerekkel, valamint a légiközlekedési ágazatra szakosodott foglalkoztatási központtal konzultálva készítette el;
11. hangsúlyozza, hogy a belga hatóságok megerősítették, hogy a támogatható tevékenységek más uniós alapokból vagy pénzügyi eszközökből nem részesülnek támogatásban, és hogy a javasolt intézkedésekhez való hozzáférés és azok végrehajtása során tiszteletben fogják tartani az egyenlő bánásmód és a megkülönböztetésmentesség elvét;
12. emlékeztet, hogy az EGAA-n keresztül nyújtott támogatásnak a lehető leggyorsabbnak és leghatékonyabbnak kell lennie; hangsúlyozza, hogy a lehetőségekhez mérten le kell rövidíteni a kérelmek Bizottság általi értékelésének időtartamát;
13. megismétli, hogy az EGAA-ból nyújtott támogatás nem léphet azon intézkedések helyébe, amelyek a nemzeti jog vagy a kollektív szerződések értelmében a vállalatok felelősségi körébe tartoznak;
14. tudomásul veszi az EGAA-n keresztül nyújtott pénzügyi támogatás iránti kérelmek számának közelmúltbeli növekedését; aggodalmát fejezi ki a Covid19-világjárvány által a foglalkoztatásra gyakorolt tartós globális gazdasági válság miatt, valamint amiatt, hogy az EGAA elegendő-e az összes jövőbeli szükséglet kielégítéséhez;
15. határozottan támogatja, hogy a 2021–2027 közötti időszakban az EGAA továbbra is szolidaritást mutasson, miközben a hangsúly a szerkezetátalakítás okáról a hatásra helyeződik át; üdvözlí, hogy az új szabályok értelmében a dekarbonizáció céljából is benyújtható támogatás iránti kérelem;
16. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;
17. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá ezt a határozatot, valamint gondoskodjon közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
18. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és annak mellékletét a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽⁸⁾ Azok a foglalkozások, ahol a munkavállalók legalább 75 %-a ugyanahhoz a nemhez tartozik.

2021. június 8., kedd

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

Belgium EGF/2020/005 BE/Belgium Swissport referenciaszámú kérelme nyomán az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevételeiről

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, az (EU) 2021/1020 határozattal.)

2021. június 8., kedd

P9_TA(2021)0267

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele – EGF/2020/004 NL/KLM – Hollandia

Az Európai Parlament 2021. június 8-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Hollandia kérelme – EGF/2020/004 NL/KLM) (COM(2021)0226 – C9-0161/2021 – 2021/0115(BUD))

(2022/C 67/25)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2021)0226 – C9-0161/2021),
 - tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap létrehozásáról (2014–2020) és az 1927/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1309/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: EGAA-rendelet),
 - tekintettel a 2021–2027-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2020. december 17-i (EU, Euratom) 2020/2093 tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 8. cikkére,
 - tekintettel az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról, valamint az új saját forrásokról és az új saját források bevezetésére irányuló ütemtervről szóló, 2020. december 16-i Intézményközi Megállapodásra („IIA”, 2020. december 16.) ⁽³⁾ és különösen annak 9. pontjára,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, valamint a Regionális Fejlesztési Bizottság levelére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A9-0187/2021),
- A. mivel az Unió jogalkotási és költségvetési eszközöket hozott létre ahhoz, hogy további támogatást nyújtson a világgereszkedelem fő strukturális változásainak következményei által sújtott vagy a globális pénzügyi és gazdasági válság következtében elbocsátott munkavállalóknak, és támogassa újbóli munkaerőpiaci beilleszkedésüket; mivel ez a támogatás a munkavállalóknak és azoknak a vállalatoknak nyújtott pénzügyi támogatáson keresztül valósul meg, amelyeknek dolgoztak;
- B. mivel Hollandia a 2020. augusztus 15. és 2020. december 15. közötti referencia-időszakban EGF/2020/004 NL/KLM referenciaszámmal kérelmet nyújtott be az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapból (EGAA) igénybe vehető pénzügyi hozzájárulás iránt, miután a hollandiai Noord-Holland NUTS 2 szintű régióban (NL32) a KLM Royal Dutch Airlines vállalatnál elbocsátottak 1 851 munkavállalót ⁽⁴⁾;
- C. mivel a kérelem a KLM Royal Dutch Airlines vállalatnál elbocsátott 1 851 munkavállalóra vonatkozik, akik közül 650 fő elbocsátására a referencia-időszak alatt, 1 201 fő elbocsátására pedig a referencia-időszak előtt vagy után került sor, és egyértelmű ok-okozati összefüggés állapítható meg a referencia-időszak alatt történt elbocsátásokat kiváltó eseménnyel;
- D. mivel a kérelem az EGAA-rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglalt beavatkozási kritériumra épül, amely szerint legalább 500 munkavállalót bocsátanak el egy négy hónapos referencia-időszak alatt egy vállalkozáson belül egy tagállamban;
- E. mivel a Bizottság elismerte, hogy a Covid19-járvány okozta egészségügyi válság gazdasági válsághoz vezetett, és szorgalmazta a Next Generation EU helyreállítási terv kidolgozását, amely kiemeli, hogy az EGAA kulcsfontosságú szerepet játszik az elbocsátott munkavállalók megsegítésében;

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 855. o.

⁽²⁾ HL L 433. I, 2020.12.22., 11. o.

⁽³⁾ HL L 433. I, 2020.12.22., 28. o.

⁽⁴⁾ Az EGAA-rendelet 3. cikke értelmében.

2021. június 8., kedd

- F. mivel a Covid19-világjárvány az utazási korlátozások következtében hatalmas sokkhatással volt a légi közlekedési ágazatra, aminek következtében 2020 áprilisában 2019 áprilisához képest 98,9%-kal csökkent a nemzetközi légi forgalom, és a világ repülőgépeinek 64 %-át raktárba helyezték;
- G. mivel a nemzetközi utazások iránti kereslet 2020-ban 75,6%-kal esett vissza a 2019-es szinthez képest, mivel a Nemzetközi Légiszállítási Szövetség utasokra vonatkozó globális előrejelzése szerint 3–4 évbe fog telni, amíg a légi közlekedési ágazat eléri a válság előtti szintet;
- H. mivel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi javaslatról (EGF/2020/000 TA 2020 – Technikai segítségnyújtás a Bizottság kezdeményezésére) ⁽⁵⁾ szóló, 2020. június 18-i európai parlamenti állásfoglalás elfogadása után ez az EGAA egyik első igénybevétele a Covid19-válság kapcsán, mely állásfoglalás kimondja, hogy az EGAA igénybe vehető a Covid19 okozta globális válsággal összefüggésben tartósan elbocsátott munkavállalók és önálló vállalkozók támogatására az 1309/2013/EU rendelet módosítása nélkül;
- I. mivel a világjárvány kezdete előtt a KLM pénzügyi teljesítménye 2015 és 2019 között folyamatosan nőtt, nettó nyeresége a 2015. évi pénzügyi évben elkönyvelt 54 millió EUR-ról a 2019. évi pénzügyi évben 449 millió EUR-ra nőtt;
- J. mivel a KLM által szállított utasok száma 2019-hez képest 2020-ban 68%-kal, a KLM bevételei pedig 53,8%-kal csökkentek, minek következtében a KLM 2020-ban 1 154 millió EUR működési veszteséget halmozott fel a 2019. évi 714 millió EUR nyereséghez képest ⁽⁶⁾, és vezetősége szerkezetátalakítási tervet jelentett be a munkaerő mintegy 5 000 teljes munkaidős egyenértékkel történő csökkentésére ⁽⁷⁾;
- K. mivel a Bizottság kijelentette, hogy az egészségügyi válság gazdasági válsághoz vezetett, helyreállítási tervet dolgozott ki, és kiemelte az EGAA vészhelyzeti eszközként betöltött fontos szerepét ⁽⁸⁾;
1. egyetért a Bizottsággal abban, hogy az EGAA-rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott feltételek teljesülnek, és hogy ezért Hollandia jogosult az említett rendelet értelmében nyújtandó 5 019 218 EUR összegű pénzügyi hozzájárulásra, ami a 8 365 364 EUR-t kitevő összes kiadás 60%-a, amely a személyre szabott szolgáltatásokra fordított 8 030 750 EUR, továbbá az előkészítő, irányítási, tájékoztató és nyilvánossággal kapcsolatos, valamint ellenőrzési és beszámolási tevékenységekre szánt 334 614 EUR összegű kiadásokat foglalja magában;
 2. megállapítja, hogy a holland hatóságok 2020. december 22-én nyújtották be a kérelmet, és hogy annak értékelését a Bizottság – a kiegészítő információk Hollandia általi benyújtását követően – 2021. május 6-án fejezte be, majd erről ugyanazon a napon értesítette a Parlamentet;
 3. sajnálatosnak tartja, hogy ilyen nehéz körülmények között ilyen hosszúra nyúlik a folyamat, és felhívja a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel az értékelési folyamatot, biztosítva, hogy az elbocsátott munkavállalók időben részesülhessenek az uniós támogatásból;
 4. megjegyzi, hogy a kérelem összesen 1 851 munkavállalót érint, akiket a KLM Royal Dutch Airlines vállalatnál bocsátottak el; sajnálja, hogy Hollandia előrejelzése szerint az összes támogatható kedvezményezettből csak 1 201 fog részt venni az intézkedésekben (a továbbiakban: célzott kedvezményezettek);
 5. megjegyzi, hogy Hollandia úgy döntött, hogy nem nyújt jövedelemtámogatást az elbocsátott munkavállalóknak az EGAA-n keresztül; tudomásul veszi, hogy a holland kormány általános bértámogatást vezetett be minden olyan vállalat esetében, amelynek forgalmát a Covid19-válság több mint 20%-ban érintette, és hogy a KLM Group NOW-támogatás (Noodmaatregel Overbrugging voor Werkgelegenheid) iránti kérelmet nyújtott be; tudomásul veszi, hogy a KLM képviselőcsoport a NOW-támogatás által lefedett teljes időszakra pályázott, és már 683 millió EUR előleget kapott, valamint további 488 millió EUR támogatást kell kapnia;
 6. megjegyzi, hogy a tagállamnak kell eldöntenie, hogy a támogatásra jogosult munkavállalók közül hányan részesüljenek támogatásban; felszólítja Hollandiát, hogy a megkülönböztetés minden formájától mentesen biztosítsa azon legkiszolgáltatottabb személyek támogatásban való részvételét, akik valószínűsíthetően a legtöbb nehézséggel szembesülnek a munkaerőpiacon; kiemeli, hogy fontos, hogy valamennyi elbocsátott munkavállalónak – akinek ez jelenti a legjobb opciót – lehetősége legyen részt venni az EGAA-projektben foglalt intézkedésekben és részesülni az azok nyújtotta támogatásban;

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0141.

⁽⁶⁾ https://www.airfranceklm.com/sites/default/files/q4_2020_press_release_en_final.pdf

⁽⁷⁾ A KLM híroldala: <https://news.klm.com/klm-adapts-organisation-further-due-to-covid-19-crisis/>

⁽⁸⁾ COM(2020)0442.

2021. június 8., kedd

7. hangsúlyozza, hogy az elbocsátások társadalmi hatása várhatóan jelentős lesz, mivel a KLM Hollandia második legnagyobb munkáltatója a magánszektorban, és 2019-ben több mint 33 000 munkavállalót foglalkoztatott⁽⁹⁾; emlékeztet arra, hogy az elbocsátásokra egy olyan időszakban került sor, amikor Noord-Holland régióban nőtt a munkanélküliségi ráta: 2020 negyedik negyedévében 2019 azonos negyedévéhez képest 1,5 százalékponttal, 4,8 %-ra nőtt;
8. megjegyzi, hogy Hollandia 2021. február 1-jén kezdte meg a személyre szabott szolgáltatások nyújtását a célzott kedvezményezetteknek, ezért az EGAA-ból igénybe vehető pénzügyi hozzájárulásra való jogosultság időszaka 2021. február 1-től 2023. február 1-ig fog tartani;
9. emlékeztet arra, hogy a munkavállalóknak nyújtandó személyre szabott szolgáltatások az alábbiakat foglalják magukban: szakmai orientáció, a munkakeresés támogatása célzott ágazatokban, képzés, tanácsadás és/vagy oktatás és pénzügyi tanácsadás; üdvözlí, hogy a hatóságok a munkavállalók átképzésére összpontosítanak, hogy megkönnyítsék a munkaerőhiánnyal küzdő ágazatokba – például az oktatási, az egészségügyi, a logisztikai, a technológiai és az információkezelési ágazatokba – való átlépésüket;
10. megjegyzi, hogy az EGAA végrehajtásával összefüggésben a holland hatóságoknál 2021. február 1-től kezdődően merültek fel igazgatási kiadások, és hogy ezért 2021. február 1. és 2023. augusztus 1. közötti előkészítő, irányítási, tájékoztató és nyilvánossággal kapcsolatos, valamint ellenőrzési és jelentéstételi tevékenységekre fordított kiadások támogathatók az EGAA-ból származó pénzügyi hozzájárulásból;
11. üdvözlí, hogy a személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagját Hollandia az illetékes hatóságok és szervezetek, köztük nyolc szakszervezet képviselőivel konzultálva készítette el, és hogy az érintett üzemi tanácsokkal szoros együttműködésben létrehozta egy támogató csoportot e szolgáltatások összehangolásának biztosítása érdekében;
12. hangsúlyozza, hogy a holland hatóságok által nyújtott megerősítés szerint a támogatható intézkedésekre más uniós pénzügyi eszközökből nem folyósítanak támogatást⁽¹⁰⁾;
13. szorgalmazza, hogy a folyamat során még tovább csökkentsék az adminisztratív terheket;
14. szorgalmazza, hogy erősítsék meg az uniós költségvetésből az EGAA-n keresztül támogatott intézkedésekkel kapcsolatos kommunikációs tevékenységeket; hangsúlyozza, hogy fontos az uniós hozzáadott értékkel és a kiszolgáltatott ágazatoknak és munkavállalóknak nyújtott támogatással kapcsolatos információk terjesztése, különösen a Covid19-járvány kitörését követően;
15. ismételt hangsúlyozza, hogy az EGAA-ból nyújtott támogatás nem léphet azon intézkedések helyébe, amelyek a nemzeti jog vagy a kollektív szerződések értelmében a vállalatok felelősségi körébe tartoznak;
16. megállapítja, hogy a Bizottság szerint valamennyi eljárási követelmény teljesült;
17. határozottan támogatja, hogy a 2021–2027 közötti időszakban az EGAA továbbra is szolidaritást mutasson, miközben a hangsúly a szerkezetátalakítás okáról a hatásra helyeződik át; üdvözlí, hogy az új szabályok értelmében a dekarbonizáció céljából is benyújtható támogatás iránti kérelem.
18. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;
19. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá ezt a határozatot, valamint gondoskodjon közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
20. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és annak mellékletét a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽⁹⁾ A KLM 2019. évi éves jelentése: https://www.klm.com/travel/nl_nl/images/KLM-Jaarverslag-2019_tcm541-1063986.pdf

⁽¹⁰⁾ 2020. július 13-án az Európai Bizottság az állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályok alapján jóváhagyott egy 3,4 milliárd EUR összegű holland állami támogatási intézkedést, amely a KLM-nek nyújtott, kölcsönökre vonatkozó állami kezességvállalásból és egy alárendelt állami kölcsönből állt, melynek célja az volt, hogy sürgősen likviditást biztosítson a vállalatnak a koronavírus-járvány kitörésével összefüggésben. https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_20_1333

2021. június 8., kedd

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

Hollandia EGF/2020/004 NL/KLM referenciaszámú kérelme nyomán az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevételeiről

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, az (EU) 2021/1022 határozattal.)

2021. június 8., kedd

P9_TA(2021)0268

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele – EGF/2020/007 FI/Finnair – Finnország

Az Európai Parlament 2021. június 8-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Finnország kérelme – EGF/2020/007/FI/Finnair) (COM(2021)0227 – C9-0162/2021 – 2021/0116(BUD))

(2022/C 67/26)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2021)0227 – C9-0162/2021),
 - tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap létrehozásáról (2014–2020) és az 1927/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1309/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (EGAA-rendelet),
 - tekintettel a 2021–2027-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2020. december 17-i (EU, Euratom) 2020/2093 tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 8. cikkére,
 - tekintettel az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról, valamint az új saját forrásokról és az új saját források bevezetésére irányuló ütemtervről szóló, 2020. december 16-i Intézményközi Megállapodásra ⁽³⁾ („IIA”, 2020. december 16.) és különösen annak 9. pontjára,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A9-0186/2021),
- A. mivel az Unió létrehozta a jogalkotási és költségvetési eszközöket ahhoz, hogy további támogatást nyújtson a világkereskedelem fő strukturális változásainak következményei által sújtott vagy a globális pénzügyi és gazdasági válság következtében elbocsátott munkavállalóknak, és támogassa újbóli munkaerőpiaci beilleszkedésüket; mivel ez a támogatás a munkavállalóknak és azoknak a vállalatoknak nyújtott pénzügyi támogatáson keresztül valósul meg, amelyeknek dolgoztak;
- B. mivel Finnország a 2020. augusztus 25. és 2020. december 25. közötti referencia-időszakban EGF/2020/007 FI/Finnair referenciaszámmal kérelmet nyújtott be az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapból (EGAA) igénybe vehető pénzügyi hozzájárulás iránt miután a Finnair Oyj vállalatnál és annak egyik alvállalkozójánál ⁽⁴⁾ a Helsinki-Uusimaa NUTS 2 szintű régióban (FI1B) elbocsátottak 508 munkavállalót ⁽⁵⁾.
- C. mivel a Bizottság 2021. május 6-án határozatra irányuló javaslatot fogadott el az EGAA Finnország javára történő igénybevételére, hogy támogassa a NACE Rev. 2. rendszer szerinti gazdasági ágazatok közül az 51. ágazatban (Légi szállítás) működő vállalatból elbocsátott 500 célzott kedvezményezett, azaz munkavállaló munkaerőpiacra történő újbóli beilleszkedését;
- D. mivel a kérelem a Finnair Oyj vállalatból Finnországban elbocsátott 504, és annak egyik alvállalkozójától elbocsátott 4 munkavállalóra vonatkozik;
- E. mivel a kérelem az EGAA-rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglalt beavatkozási kritériumra épül, amely szerint legalább 500 munkavállalót bocsátanak el egy négy hónapos referencia-időszak alatt egy vállalkozáson belül egy tagállamban;

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 855. o.

⁽²⁾ HL L 433. I, 2020.12.22., 11. o.

⁽³⁾ HL L 433. I, 2020.12.22., 28. o.

⁽⁴⁾ Hub Logistics Finland Oy, amely Helsinki-Uusimaa régióban található.

⁽⁵⁾ Az EGAA-rendelet 3. cikke értelmében.

2021. június 8., kedd

- F. mivel a Bizottság elismerte, hogy a Covid19-járvány okozta egészségügyi válság gazdasági válsághoz vezetett, és szorgalmazta a Next Generation EU helyreállítási terv kidolgozását, amely hangsúlyozza az EGAA kulcsfontosságú szerepét az elbocsátott munkavállalók megsegítésében;
- G. mivel a Covid19-világjárvány az utazási korlátozások következtében hatalmas sokkhatással volt a légitársasági ágazatra, aminek következtében 2020 áprilisában 2019 áprilisához képest 98,9 %-kal csökkent a nemzetközi légi forgalom⁽⁶⁾, az egész ágazatra kiterjedő utaskilométerek pedig 2020 júniusában 86,5 %-kal csökkentek 2019 júniusához képest⁽⁷⁾;
- H. mivel a nemzetközi utasok igényei 2019-hez képest 2020-ban 75,6 %-kal estek vissza; mivel a Nemzetközi Légiszállítási Szövetség utasokra vonatkozó globális előrejelzése szerint 3–4 évbe fog telni, amíg a légi közlekedési ágazat eléri a válság előtti szintet;
- I. mivel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevételeéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (EGF/2020/000 TA 2020 – Technikai segítségnyújtás a Bizottság kezdeményezésére) szóló, 2020. június 18-i európai parlamenti állásfoglalás⁽⁸⁾ elfogadása után ez az EGAA egyik első igénybevétele a Covid19-válság kapcsán, mely állásfoglalás kimondja, hogy az EGAA igénybe vehető a Covid19 okozta globális válsággal összefüggésben tartósan elbocsátott munkavállalók és önálló vállalkozók támogatására az 1309/2013/EU rendelet módosítása nélkül;
- J. mivel a világjárvány kezdete előtt a Finnairnek megbízható pénzügyi eredményei voltak, a szállított utasok száma 2019-ben 10,3 %-kal nőtt, bevételei pedig 2019-ben 9,2 %-kal, a 3 097 millió EUR-t elérve nőttek a 2018. évi 2 836 millió EUR-hoz képest;
- K. mivel a Finnországban, valamint a többi országban bevezetett korlátozások jelentős hatást gyakoroltak a Finnair működésére, különösen a nemzetközi és az interkontinentális járatok tekintetében; mivel a légi közlekedés fontos közlekedési mód, amely összeköti a távoli területeket, például Finnországot a világ többi részével;
- L. mivel a helsinki repülőtér jelentős légi közlekedési csomópont, a Finnair pedig jelentős légi fuvarozó Európa és Ázsia között, és 2020 januárjában a Kínába érkező utasok száma 2019 januárjához képest 58 %-kal nőtt; mivel azonban 2020 februárjában az utasszám a járványhelyzet miatt meredeken, 73 %-kal csökkent;
- M. mivel a Finnair által szállított utasok száma 2019-hez képest 76,2 %-kal, bevételei pedig 2020-ban 73,2 %-kal csökkentek, aminek következtében a vállalat 2020-ban 464,5 millió EUR működési veszteséget halmozott fel⁽⁹⁾; mivel a Finnairnél megtakarításokra került sor az ingatlanokkal, a légi járművek lízingszolgálatával, az információtechnológiával (az ügyfolyamatok digitalizációjával és automatizálásával), az értékesítési és forgalmazási költségekkel, valamint az adminisztrációs költségekkel és a kompenzációs rendszerekkel összefüggésben; mivel ezzel a munkaerő állománya pedig 700 álláshellyel csökkent⁽¹⁰⁾, és szinte az összes munkavállalót az év egy részében kényszerszabadságra küldték, és 2021-ben a munkavállalók nagy része továbbra is kényszerszabadságon van;
- N. mivel a Finnair hosszú távú célja, hogy 2045-re elérje a szén-dioxid-semlegességet, és 2025 végéig a 2019-es szinthez képest 50 %-kal csökkentse a nettó kibocsátást⁽¹¹⁾, és a vállalat szerint a Finnair a világjárvány alatt is továbbfejlődött fenntartható bioüzemanyagokba való beruházásokkal a fenntarthatóságra irányuló erőfeszítések révén;
- O. mivel a légi közlekedési ágazat a teljes GDP 3,2 %-át kitevé jelentős mértékben járul hozzá a finn gazdasághoz⁽¹²⁾, és az ország legnagyobb légitársaságánál, a Finnairnél történt elbocsátások súlyos hatást gyakorolnak Helsinki-Uusimaa régióra és a nemzetgazdaságra;

⁽⁶⁾ ATAG. 2020 Aviation Benefits Beyond Borders Report (Légi közlekedés: előnyök határok nélkül, 2020. évi jelentés): https://aviationbenefits.org/media/167517/aw-oct-final-atag_abb-2020-publication-digital.pdf

⁽⁷⁾ IATA: Air Passenger Market Analysis June 2020 (A légi utasok piacának 2020. júniusi elemzése): <https://www.iata.org/en/iata-repository/publications/economic-reports/air-passenger-monthly-analysis-june-2020/>

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0141.

⁽⁹⁾ <https://company.finnair.com/en/media/all-releases/news?id=3801600>

⁽¹⁰⁾ News | Finnair

⁽¹¹⁾ News | Finnair

⁽¹²⁾ Légi közlekedési akciócsoport (Air Transport Action Group, ATAG), Aviation Benefits Beyond Borders (Légi közlekedés: előnyök határok nélkül): <https://aviationbenefits.org/downloads/aviation-benefits-beyond-borders-2020/>

2021. június 8., kedd

- P. mivel 2020-ban 42 000 főt foglalkoztattak (23 000 közvetlen és 19 000 közvetett munkahelyen) a finnországi légi közlekedési ágazatban, és ezek az elbocsátások súlyos hatással lesznek a nemzetgazdaságra; mivel az elbocsátások által érintett Helsinki-Uusimaa régióban az állást kereső munkanélküliek száma 0,8 százalékponttal, a 2019. évi 6,4 %-ról 2020-ra 7,2 %-ra nőtt;
- Q. mivel a válság miatt növekvő munkanélküliség következtében a Finnair korábbi munkavállalóinak kihívást jelenthet újra elhelyezkedniük;
- R. mivel a Bizottság kijelentette, hogy az egészségügyi válság gazdasági válsághoz vezetett, gazdaságélénkítési tervet dolgozott ki, és hangsúlyozta az EGAA mint vészhelyzeti eszköz szerepét ⁽¹³⁾;
1. egyetért a Bizottsággal abban, hogy az EGAA-rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülnek, és hogy ezért Finnország jogosult az említett rendelet értelmében nyújtandó 1 752 360 EUR összegű pénzügyi hozzájárulásra, amely a 2 920 600 EUR-t kitevő összes kiadás 60 %-a, amely a személyre szabott szolgáltatásokra fordított 2 730 600 EUR-t, továbbá az előkészítő, irányítási, tájékoztatói és nyilvánossággal kapcsolatos, valamint ellenőrzési és jelentéstételi tevékenységekre szánt 190 000 EUR összegű kiadásokat foglalja magában;
 2. megállapítja, hogy a finn hatóságok 2020. december 30-án nyújtották be a kérelmet, és hogy annak értékelését a Bizottság 2021. május 6-án fejezte be, majd erről ugyanazon a napon értesítette a Parlamentet; sajnálja, hogy a Bizottság értékelése a jelenlegi körülmények között ilyen hosszú időt vett igénybe;
 3. megállapítja, hogy valamennyi eljárási követelmény teljesült;
 4. megjegyzi, hogy a kérelem a Finnair Oyj vállalattól és annak egyik alvállalkozójától elbocsátott 508 munkavállalóra vonatkozik; megjegyzi továbbá, hogy Finnország előrejelzése szerint az összes támogatható kedvezményezettből 500 fog részt venni az intézkedésekben (célzott kedvezményezettek);
 5. emlékeztet arra, hogy az elbocsátások társadalmi hatásai várhatóan jelentősek lesznek a Finnair működésének központjában szolgáló Helsinki-Uusimaa régióban élő munkavállalók számára, ahol a munkanélküli álláskeresők száma 2020 februárja és áprilisa között 22,5 %-kal, 2019 és 2020 között pedig 0,8 százalékponttal nőtt ⁽¹⁴⁾, ami az elbocsátott munkavállalók újrafoglalkoztatása tekintetében problémákkal teli kilátásokat vetít előre; ezért pozitívként jegyzi meg, hogy az elbocsátott munkavállalók egyéni álláskeresői tanácsadásban és támogatásban, valamint személyre szabott továbbképzésekben és átképzésekben részesülhetnek, amivel növelhetik elhelyezkedési esélyeiket;
 6. hangsúlyozza, hogy valamennyi munkavállalót – megkülönböztetés nélkül és állampolgárságuktól függetlenül – integrálni kell és támogatni kell az EGAA ezen projektjében foglalt intézkedésekkel;
 7. hangsúlyozza, hogy a támogatásra jogosult személyek 44 %-a nő, és a leginkább érintett korcsoport a 30 és 54 év közöttiek; megjegyzi, hogy a második legnagyobb korcsoport, az 55–64 év közöttiek (28,20 %) további kihívásokkal szembesülhetnek a munkaerőpiacra való visszailleszkedés során;
 8. megjegyzi, hogy Finnország 2020. október 21-én kezdte meg a személyre szabott szolgáltatások nyújtását a megcélzott kedvezményezetteknek, ezért az EGAA-ból igénybe vehető pénzügyi hozzájárulásra való jogosultság időszaka 2020. október 21-től 2022. december 30-ig tartani;
 9. emlékeztet arra, hogy a munkavállalóknak és az önálló vállalkozóknak nyújtott, személyre szabott szolgáltatások az alábbiakat foglalják magukban: tanácsadás és egyéb előkészítő intézkedések, foglalkoztatási és üzleti szolgáltatások, képzés, bértámogatás, vállalkozásindítási támogatás, valamint utazási, szállás- és költözési támogatások; üdvözli a kedvezményezetteknek nyújtott szakképzési képzéseket, többek között a következőkről szóló képzéseket: mesterséges intelligencia (MI), digitális biztonság és robotika; üdvözli továbbá, hogy Finnország a bértámogatást a kedvezményezettek bérköltségeinek csökkentésére, a vállalkozásindítási támogatást pedig a vállalkozói tevékenység előmozdítására használja, de emlékeztet arra, hogy ez a támogatás a munkakereső vagy képzési tevékenységekben részt vevő kedvezményezettek tevékeny részvételétől függ;
 10. megjegyzi, hogy az EGAA végrehajtásával összefüggésben a finn hatóságoknál 2020. október 21-től kezdődően merültek fel igazgatási kiadások, és hogy ezért 2020. október 21. és 2023. június 30. közötti előkészítő, irányítási, tájékoztatói és nyilvánossággal kapcsolatos, valamint ellenőrzési és jelentéstételi tevékenységekre fordított kiadások támogathatók az EGAA-ból származó pénzügyi hozzájárulásból;

⁽¹³⁾ COM(2020)0442.

⁽¹⁴⁾ Finnország statisztikai adatbázisa <https://pxnet2.stat.fi/PXWeb/pxweb/en/StatFin/>

2021. június 8., kedd

11. üdvözli, hogy a személyre szabott szolgáltatások koordinált csomagját Finnország egy munkacsoporttal egyeztetve állította össze; hangsúlyozza, hogy az előkészítő tevékenységek keretében találkozókra került sor a következők képviselőivel: Uusimaa gazdaságfejlesztési, közlekedési és környezetvédelmi központjai, valamint foglalkoztatási és gazdaságfejlesztési hivatalai, a Finnair, továbbá a következő szakszervezetek: Ilmailualan Unioni (IAU), Finnairin insinöörity ja ylempiä toimihenkilöitä (FINTO), Auto ja Kuljetusalan Työntekijäliitto ry (AKT) és a Trade Union Pro;
 12. hangsúlyozza, hogy a finn hatóságok által nyújtott megerősítés szerint a támogatható intézkedésekre más uniós pénzügyi eszközökből nem folyósítanak támogatást;
 13. ismételten hangsúlyozza, hogy az EGAA-ból nyújtott támogatás nem léphet azon intézkedések helyébe, amelyek a nemzeti jog vagy a kollektív szerződések értelmében a vállalatok felelősségi körébe tartoznak;
 14. határozottan támogatja, hogy a 2021–2027 közötti időszakban az EGAA továbbra is szolidaritást mutasson, ugyanakkor a szerkezetátalakítás okairól annak hatásaira helyezve a hangsúlyt; üdvözli, hogy az új szabályok értelmében a dekarbonizáció céljából is benyújtható támogatás iránti kérelem;
 15. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;
 16. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá ezt a határozatot, valamint gondoskodjon közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
 17. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és annak mellékletét a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-

2021. június 8., kedd

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

Finnország EGF/2020/007 FI/Finnair referenciaszámú kérelme nyomán az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybeviteléről

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, az (EU) 2021/1023 határozattal.)

2021. június 8., kedd

P9_TA(2021)0269

Az ETIAS szükséges módosításai: ECRIS-TCN *I**

Az Európai Parlament 2021. június 8-i jogalkotási állásfoglalása az (EU) 2019/816 és az (EU) 2019/818 rendeletnek az egyéb uniós információs rendszerekhez az Európai Utasinformációs és Engedélyezési Rendszer céljából való hozzáférésre vonatkozó feltételek megállapítása tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2019)0003 – C8-0025/2019 – 2019/0001B(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2022/C 67/27)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2019)0003),
 - tekintettel az Elnökök Értekezlete 2021. február 11-i határozatára, miszerint engedélyezi az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság számára, hogy felossa a fent említett bizottsági javaslatot, és két különálló jogalkotási jelentést készítsen az alapján,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (2) bekezdésének d) pontjára és 82. cikkének (1) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C8-0025/2019),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az illetékes bizottság által az eljárási szabályzat 74. cikkének (4) bekezdése alapján jóváhagyott ideiglenes megállapodásra és a Tanács képviselőjének 2021. március 31-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A9-0083/2021),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát másik szöveggel váltja fel, lényegesen módosítja vagy lényegesen módosítani kívánja;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P9_TC1-COD(2019)0001B

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2021. június 8-án került elfogadásra az (EU) 2019/816 és az (EU) 2019/818 rendeletnek az egyéb uniós információs rendszerekhez az Európai Utasinformációs és Engedélyezési Rendszer céljából való hozzáférésre vonatkozó feltételek megállapítása tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2021/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, az (EU) 2021/1151 rendelettel.)

2021. június 8., kedd

P9_TA(2021)0270

Felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szembeni kifogás mellőzése: a 648/2012/EU rendelet 89. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében említett átmeneti időszak meghosszabbítása

Az Európai Parlament határozata a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 89. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében említett átmeneti időszak meghosszabbításáról szóló, 2021. május 6-i felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szembeni kifogás mellőzéséről (C(2021)3114 – 2021/2680(DEA))

(2022/C 67/28)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletre (C(2021)3114),
 - tekintettel a Bizottság 2021. május 12-i levelére, amelyben kéri az Európai Parlamenttől annak kinyilvánítását, hogy nem emel kifogást a felhatalmazáson alapuló rendelettel szemben,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság által a Bizottsági Elnökök Értekezletének elnökéhez intézett, 2021. június 3-i levélre,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkére,
 - tekintettel a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról szóló, 2012. július 4-i 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 85. cikke (2) bekezdésére és 82. cikke (6) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 111. cikkének (6) bekezdésére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság határozatra irányuló ajánlására,
 - tekintettel arra, hogy az eljárási szabályzata 111. cikke (6) bekezdésének harmadik és negyedik franciabekezdésében említett határidőn belül – amely 2021. június 8-án járt le – nem érkezett kifogás,
- A. mivel a 648/2012/EU rendelet 89. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az említett rendelet 4. cikkében megállapított elszámolási kötelezettség a 2021. június 18-ig tartó átmeneti időszakban nem alkalmazandó azokra a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre, amelyek objektíven mérhető módon csökkentik azokat a befektetési kockázatokat, amelyek közvetlenül kapcsolódnak a nyugdíjkonstrukció-rendszerek és a nyugdíjkonstrukció-rendszerek tagjait az ilyen rendszerek nemteljesítése esetén illető kártérítés nyújtására létrehozott szervezetek fizetőképességéhez; mivel ezt az átmeneti időszakot azért vezették be, hogy a származtatott ügyletek központi elszámolása ne gyakoroljon kedvezőtlen hatást a jövőbeli nyugdíjasok nyugellátására, továbbá, hogy elegendő idő álljon rendelkezésre a számlapénzben és nem számlapénzben, változó biztosítésközkeztént nyújtott biztosítékok nyugdíjkonstrukció-rendszerek általi átalakítására vonatkozó életképes technikai megoldások kidolgozására;
- B. mivel a 648/2012/EU rendelet 85. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdése felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy az említett átmeneti időszakot két alkalommal, minden egyes alkalommal egy évvel meghosszabbítsa, ha arra a következtetésre jut, hogy még nem dolgoztak ki életképes technikai megoldást, és hogy a származtatott ügyletek központi elszámolása továbbra is kedvezőtlen hatást gyakorolna a jövőbeli nyugdíjasok nyugellátására;
- C. mivel az Európai Értékpapírpiaci Hatóság (ESMA) 2020. decemberi jelentésében azt ajánlotta a Bizottságnak, hogy hosszabbítsa meg a mentességet egy évvel, ezáltal több időt biztosítva a központi szerződő feleknek hozzáférési modelljeik finomítására annak érdekében, hogy azok szélesebb körben elérhetővé váljanak a nyugdíjkonstrukció-rendszerek számára, és ezzel egyidejűleg elkerüljék azt a helyzetet, hogy a Covid19 piaci dinamikája után elszámolási kötelezettséget vezessenek be a nyugdíjkonstrukció-rendszerekre vonatkozóan;
- D. mivel a Bizottság – figyelembe véve az ESMA jelentését – megállapítja, hogy valóban szükség van az átmeneti időszak egy évvel történő meghosszabbítására a tervezett megoldások kidolgozása és további pontosítása céljából;

⁽¹⁾ HL L 201., 2012.7.27., 1. o.

2021. június 8., kedd

- E. mivel a Bizottság ezért elfogadta a felhatalmazáson alapuló rendeletet, amely 2022. június 18-ig meghosszabbítja az átmeneti időszakot;
- F. mivel a felhatalmazáson alapuló rendeletnek sürgősen hatályba kell lépnie annak érdekében, hogy biztosítsa az uniós nyugdíjkonstrukció-rendszerek számára a központi elszámolás alóli mentességhez szükséges biztonságot;
1. kijelenti, hogy a felhatalmazáson alapuló rendelettel szemben nem emel kifogást;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-

2021. június 8., kedd

P9_TA(2021)0271

A vámellenőrzési berendezések pénzügyi támogató eszközének létrehozása *II**

Az Európai Parlament 2021. június 8-i jogalkotási állásfoglalása a vámellenőrzési berendezések pénzügyi támogató eszközének az Integrált Határigazgatási Alap részeként történő létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (07234/1/2021 – C9-0196/2021 – 2018/0258(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

(2022/C 67/29)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács első olvasatbeli álláspontjára (07234/1/2021 – C9-0196/2021),
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2018. október 17-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2018)0474) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel az illetékes bizottság által az eljárási szabályzat 74. cikkének (4) bekezdése alapján jóváhagyott ideiglenes megállapodásra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 67. cikkére,
 - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A9-0196/2021),
1. egyetért a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjával;
 2. megállapítja, hogy a jogi aktust a Tanács álláspontjának megfelelően elfogadták;
 3. utasítja elnökét, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 297. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogi aktust;
 4. utasítja főtitkárát, hogy miután megbizonyosodott arról, hogy minden eljárást megfelelően lefolytattak, írja alá a jogi aktust, és a Tanács főtitkárával egyetértésben gondoskodik annak kihirdetéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 62., 2019.2.15., 67. o.

⁽²⁾ HL C 158., 2021.4.30., 133. o.

2021. június 8., kedd

P9_TA(2021)0272

Európai Szociális Alap Plusz (ESZA+) (2021–2027) ***II

Az Európai Parlament 2021. június 8-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Szociális Alap Plusz (ESZA+) létrehozásáról és az 1296/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (06980/2/2021 – C9-0195/2021 – 2018/0206(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

(2022/C 67/30)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács első olvasatbeli állásponyjára (06980/2/2021 – C9-0195/2021),
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2018. október 17-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Régiók Bizottságának 2018. december 5-i véleményére ⁽²⁾,
 - tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2018)0382) kapcsolatban az első olvasat során kialakított állásponyjára ⁽³⁾,
 - tekintettel a Bizottság módosított javaslatára (COM(2020)0447),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel az illetékes bizottság által az eljárási szabályzat 74. cikkének (4) bekezdése alapján jóváhagyott ideiglenes megállapodásra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 67. cikkére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A9-0197/2021),
1. egyetért a Tanács első olvasatban elfogadott állásponyjával;
 2. tudomásul veszi a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatait;
 3. megállapítja, hogy a jogi aktust a Tanács állásponyjának megfelelően elfogadták;
 4. utasítja elnökét, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 297. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogi aktust;
 5. utasítja főtitkárát, hogy miután megbizonyosodott arról, hogy minden eljárást megfelelően lefolytattak, írja alá a jogi aktust, és a Tanács főtitkárával egyetértésben gondoskodik annak kihirdetéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
 6. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament állásponyját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 62., 2019.2.15., 165. o.

⁽²⁾ HL C 86., 2019.3.7., 84. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, 2019.4.4., P8_TA(2019)0350.

2021. június 8., kedd

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ**A Bizottság nyilatkozata a gyermekszegénység elleni küzdelemre irányuló „ESZA+” beruházásokkal kapcsolatban:**

2019-ben az EU-ban 18 millió gyermeket fenyegetett a szegénység vagy a társadalmi kirekesztődés kockázata, és az érintett gyermekek száma egyes tagállamokban rendkívül magas volt. A Covid19-járvány és annak társadalmi-gazdasági következményei súlyosbították az egyenlőtlenségeket és a szegénységet, és a gyermekeket nagyobb mértékben érintették. A gyermekszegénység az összes tagállamban következetesen jelen van, és továbbra is jelentősebb, mint a munkaképes korú felnőtteket érintő szegénység.

A Bizottság ezért üdvözli, hogy olyan kiegyensúlyozott megállapodás született, amelynek köszönhetően az ESZA+ a gyermekszegénység jelentette kihívás kezelésének egyik legfontosabb eszköze lesz. A megállapodás elismeri, hogy valamennyi tagállamban sürgősen szükség van a gyermekek javát szolgáló befektetésre.

2021. március 24-én a Bizottság elfogadta az európai gyermekgarancia létrehozásáról szóló tanácsi ajánlásra irányuló javaslatot azzal a céllal, hogy strukturálisan kezelje a kihívást. Az ESZA+ programozása során a Bizottság minden tőle telhetőt megtesz majd annak biztosítására, hogy a tagállamok az ESZA+-ból származó finanszírozást megfelelő mértékben a gyermekgarancia végrehajtásához való hozzájárulásra fordítsák. Ezen túlmenően ösztönözni fogja a tagállamokat arra, hogy más rendelkezésre álló uniós finanszírozási eszközöket és nemzeti forrásokat is vegyenek igénybe ahhoz, hogy támogassák, hogy ezen a területen megfelelő beruházások valósuljanak meg.

A Bizottság nyilatkozata az ifjúsági foglalkoztatásra irányuló „ESZA+” beruházásokkal kapcsolatban:

A Bizottság hangsúlyozza, hogy a fiatalokat aránytalanul nagy mértékben sújtotta a Covid19-járvány nyomán kialakult társadalmi-gazdasági válság. Az EU-ban az ifjúsági munkanélküliség aránya 2019 decembere és 2020 decembere között 3 százalékponttal nőtt, és a munkanélküli fiatalok száma meghaladta a 3,1 milliót. A Bizottság emlékeztet arra is, hogy a munkanélküliség a fiatalok körében következetesen és jelentősen elterjedtebb, mint a felnőtt népesség körében, és a legfrissebb adatok szerint több mint 10 százalékpontos eltérés áll fenn (2020 decemberében 17,8 %, illetve 6,6 %).

A Bizottság üdvözli a társjogalkotók által elért megállapodást, amely figyelembe veszi ezt a minden tagállamot érintő kihívást. Az ESZA+ a legfontosabb uniós finanszírozási eszköz a nemrégiben elfogadott megerősített ifjúsági garancia, valamint az ifjúsági foglalkoztatást támogató kezdeményezés keretében tartozó egyéb releváns intézkedések végrehajtásához.

Az ESZA+ programozása során a Bizottság minden tőle telhetőt megtesz majd annak biztosítására, hogy a tagállamok az ESZA+-ból származó finanszírozást megfelelő mértékben a megerősített ifjúsági garancia végrehajtására fordítsák. Ezen túlmenően ösztönözni fogja a tagállamokat arra, hogy más rendelkezésre álló uniós finanszírozási eszközöket és nemzeti forrásokat is vegyenek igénybe ahhoz, hogy támogassák, hogy ezen a területen megfelelő beruházások valósuljanak meg.

2021. június 9., szerda

P9_TA(2021)0273

Uniós digitális Covid-igazolvány – uniós polgárok ***I

Az Európai Parlament 2021. június 9-i jogalkotási állásfoglalása a Covid19-világjárvány idején a szabad mozgás megkönnyítése érdekében az oltásra, tesztelésre és gyógyultságra vonatkozó interoperábilis igazolványok (digitális zöldigazolvány) kibocsátásának, ellenőrzésének és elfogadásának keretéről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2021)0130 – C9-0104/2021 – 2021/0068(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2022/C 67/31)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2021)0130),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 21. cikkének (2) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C9-0104/2021),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2021. április 27-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel az illetékes bizottság által az eljárási szabályzat 74. cikkének (4) bekezdése alapján jóváhagyott ideiglenes megállapodásra és a Tanács képviselőjének 2021. május 21-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. és 163. cikkére,
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot ⁽²⁾;
 2. tudomásul veszi a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatát;
 3. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát másik szöveggel váltja fel, lényegesen módosítja vagy lényegesen módosítani kívánja;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P9_TC1-COD(2021)0068

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2021. június 9-én került elfogadásra a Covid19-világjárvány idején a szabad mozgás megkönnyítése érdekében az interoperábilis, Covid19-oltásra, tesztre és gyógyultságra vonatkozó igazolványok (uniós digitális Covid-igazolvány) kiállításának, ellenőrzésének és elfogadásának keretéről szóló (EU) 2021/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, az (EU) 2021/953 rendelettel.)

⁽¹⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

⁽²⁾ Ez az álláspont lép a 2021. április 29-én elfogadott módosítások helyébe (Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0145).

2021. június 9., szerda

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ

A BIZOTTSÁG NYILATKOZATA

„A Bizottság egyetért azzal, hogy a megfizethető és elérhető Covid19-oltóanyagok, valamint SARS-CoV-2 fertőzés kimutatására alkalmas tesztek kulcsfontosságúak a Covid19-világjárvány elleni küzdelemben. Tekintettel arra, hogy az (EU) 2021/953 és az (EU) 2021/954 európai parlamenti és tanácsi rendelet hatálybalépésekor még nem a teljes lakosság lesz beoltva, az Európán belüli szabad mozgás és mobilitás megkönnyítése szempontjából lényeges, hogy elérhetőek legyenek megfizethető és széles körben rendelkezésre álló tesztelési lehetőségek.

A tagállamok tesztelési kapacitásainak megerősítése érdekében a Bizottság a Szükséghelyzeti Támogatási Eszköz keretein belül már igénybe vett forrásokat antigén gyors tesztek beszerzéséhez, és egy több mint fél milliárd antigén gyors tesztre vonatkozó közös közbeszerzést is elindított. A Vöröskereszt Nemzetközi Szövetsége a Szükséghelyzeti Támogatási Eszközből származó finanszírozás felhasználásával szintén támogatja a tagállamokat a tesztelési kapacitás növelésében.

A megfizethető tesztek elérhetőségének további támogatása érdekében, különösen azon személyek esetében, akik napi rendszerességgel vagy gyakran lépik át a határt azzal a céllal, hogy munkába vagy iskolába menjenek, közeli hozzátartozóikat meglátogassák, orvosi ellátást vegyenek igénybe vagy szeretteiket gondozzák, a Bizottság kötelezettséget vállal arra, hogy 100 millió EUR összegű kiegészítő finanszírozást mozgósít a Szükséghelyzeti Támogatási Eszköz keretében olyan, a SARS-CoV-2 fertőzés kimutatására alkalmas tesztek beszerzésére, amelyek megfelelnek az (EU) 2021/953 rendelet szerinti tesztingatlanok kibocsátására vonatkozó feltételeknek. Szükség esetén – a költségvetési hatóság jóváhagyásával – több mint 100 millió EUR összegű további forrás mobilizálható.”

2021. június 9., szerda

P9_TA(2021)0274

Uniós digitális Covid-igazolvány – harmadik országbeli állampolgárok ***I

Az Európai Parlament 2021. június 9-i jogalkotási állásfoglalása a Covid19-világjárvány idején a tagállamok területén jogszerűen élő és tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok számára kibocsátott interoperábilis oltási, tesztelési és gyógyultsági igazolvány (digitális zöldigazolvány) kiadásának, ellenőrzésének és elfogadásának keretrendszeréről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2021)0140 – C9-0100/2021 – 2021/0071(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2022/C 67/32)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2021)0140),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 77. cikke (2) bekezdésének c) pontjára, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C9-0100/2021),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az illetékes bizottság által az eljárási szabályzat 74. cikkének (4) bekezdése alapján jóváhagyott ideiglenes megállapodásra és a Tanács képviselőjének 2021. május 21-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. és 163. cikkére,
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot ⁽¹⁾;
 2. tudomásul veszi a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatát;
 3. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát másik szöveggel váltja fel, lényegesen módosítja vagy lényegesen módosítani kívánja;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P9_TC1-COD(2021)0071

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2021. június 9-én került elfogadásra a Covid19-világjárvány idején a tagállamok területein jogszerűen tartózkodó vagy lakóhellyel rendelkező harmadik országbeli állampolgárok tekintetében interoperábilis, Covid19-oltásra, tesztre és gyógyultságra vonatkozó igazolványok (uniós digitális Covid-igazolvány) kiállításának, ellenőrzésének és elfogadásának keretéről szóló (EU) 2021/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, az (EU) 2021/954 rendelettel.)

⁽¹⁾ Ez az álláspont lép a 2021. április 29-én elfogadott módosítások helyébe (Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0146).

2021. június 9., szerda

Melléklet a jogalkotási állásfoglaláshoz

A BIZOTTSÁG NYILATKOZATA

„A Bizottság egyetért azzal, hogy a megfizethető és elérhető Covid19-oltóanyagok, valamint SARS-CoV-2 fertőzés kimutatására alkalmas tesztek kulcsfontosságúak a Covid19-világjárvány elleni küzdelemben. Tekintettel arra, hogy az (EU) 2021/953 és az (EU) 2021/954 európai parlamenti és tanácsi rendelet hatálybalépésekor még nem a teljes lakosság lesz beoltva, az Európán belüli szabad mozgás és mobilitás megkönnyítése szempontjából lényeges, hogy elérhetőek legyenek megfizethető és széles körben rendelkezésre álló tesztesélyek.

A tagállamok tesztesély kapacitásainak megerősítése érdekében a Bizottság a Szükséghelyzeti Támogatási Eszköz keretein belül már igénybe vett forrásokat antigén gyors tesztek beszerzéséhez, és egy több mint fél milliárd antigén gyors tesztre vonatkozó közös közbeszerzést is elindított. A Vöröskereszt Nemzetközi Szövetsége a Szükséghelyzeti Támogatási Eszközből származó finanszírozás felhasználásával szintén támogatja a tagállamokat a tesztesély kapacitás növelésében.

A megfizethető tesztesély elérhetőségének további támogatása érdekében, különösen azon személyek esetében, akik napi rendszerességgel vagy gyakran lépik át a határt azzal a céllal, hogy munkába vagy iskolába menjenek, közeli hozzátartozóikat meglátogassák, orvosi ellátást vegyenek igénybe vagy szeretteiket gondozzák, a Bizottság kötelezettséget vállal arra, hogy 100 millió EUR összegű kiegészítő finanszírozást mozgósít a Szükséghelyzeti Támogatási Eszköz keretében olyan, a SARS-CoV-2 fertőzés kimutatására alkalmas tesztesély beszerzésére, amelyek megfelelnek az (EU) 2021/953 rendelet szerinti tesztingazolványok kibocsátására vonatkozó feltételeknek. Szükség esetén – a költségvetési hatóság jóváhagyásával – több mint 100 millió EUR összegű további forrás mobilizálható.”

2021. június 9., szerda

P9_TA(2021)0279

A 2021–2027 közötti időszakra szóló Szomszédsági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz létrehozása – Globális Európa ***II

Az Európai Parlament 2021. június 9-i jogalkotási állásfoglalása a Szomszédsági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz – Globális Európa létrehozásáról, a 466/2014/EU európai parlamenti és tanácsi határozat módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az (EU) 2017/1601 európai parlamenti és tanácsi rendelet és a 480/2009/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (06879/1/2021 – C9-0191/2021 – 2018/0243(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

(2022/C 67/33)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács első olvasatbeli álláspontjára (06879/1/2021 – C9-0191/2021),
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2018. december 12-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Régiók Bizottságának 2018. december 6-i véleményére ⁽²⁾,
 - tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2018)0460) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára ⁽³⁾,
 - tekintettel a Bizottság módosított javaslatára (COM(2020)0459),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel az illetékes bizottságok által az eljárási szabályzat 74. cikkének (4) bekezdése alapján jóváhagyott ideiglenes megállapodásra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 67. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság és a Fejlesztési Bizottság által az eljárási szabályzat 58. cikke alapján folytatott közös tanácskozásokra,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság és a Fejlesztési Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A9-0198/2021),
1. egyetért a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjával;
 2. jóváhagyja az ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatait, amelyeket az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában fognak közzétenni;
 3. tudomásul veszi a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatait, amelyeket az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában fognak közzétenni;
 4. megállapítja, hogy a jogi aktust a Tanács álláspontjának megfelelően elfogadták;
 5. utasítja elnökét, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 297. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogi aktust;
 6. utasítja főtítkárát, hogy miután megbizonyosodott arról, hogy minden eljárást megfelelően lefolytattak, írja alá a jogi aktust, és a Tanács főtítkárával egyetértésben gondoskodik annak kihirdetéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* az állásfoglaláshoz csatolt valamennyi nyilatkozattal együtt;
 7. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 45., 2019.2.4., 1. o.

⁽²⁾ HL C 86., 2019.3.7., 295. o.

⁽³⁾ HL C 108., 2021.3.26., 312. o.

2021. június 9., szerda

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ**Az Európai Parlament állásfoglalása a külső finanszírozási eszközök keretében nyújtott támogatás felfüggesztéséről**

Az Európai Parlament megjegyzi, hogy a Szomszédügyi, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz – Globális Európa létrehozásáról szóló (EU) 2021/947 rendelet általános hivatkozást tartalmaz a támogatás felfüggesztésének lehetőségére anélkül, hogy meghatározná egy ilyen határozat konkrét alapját. A támogatás felfüggesztését akkor kell végrehajtani, ha valamely partnerország tartósan megsérti a demokrácia, a jogállamiság vagy a jó kormányzás elveit, az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartását vagy a nemzetközileg elismert nukleáris biztonsági normákat.

Mindazonáltal az Európai Parlament megjegyzi, hogy az együttműködés más földrajzi területeitől eltérően a szomszédügyi térségre vonatkozó egyedi rendelkezések – különösen a 20. cikk (2) bekezdése – fokozott támogatást biztosítanak a civil társadalom, a konfliktusmegelőzés és a békeépítés, az emberek közötti kapcsolatok számára, beleértve a helyi hatóságok közötti együttműködést, az emberi jogok javításának támogatását vagy a válsággal kapcsolatos támogatási intézkedéseket a demokrácia, az emberi jogok vagy a jogállamiság súlyos vagy tartós romlása vagy a konfliktus fokozott kockázata esetén. Az Európai Parlament úgy véli, hogy a fent említett területeknek ilyen fokozott támogatást kell nyújtani, ha ez a romlás a szomszédügyi térségen kívüli országokban is bekövetkezik, és emlékeztet arra, hogy különösen a 4. cikk (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a tematikus programokon keresztül végrehajtott intézkedések akkor is végrehajthatók, ha a földrajzi programot felfüggesztették.

Az Európai Parlament megítélése szerint az ezen eszközök keretében nyújtott támogatások felfüggesztése módosítaná a rendes jogalkotási eljárás keretében elfogadott átfogó finanszírozási rendszert. Az Európai Parlament mint társjogalkotó és a költségvetési hatóság egyik ága, ezért jogosult arra, hogy amennyiben ilyen döntés meghozatala szükséges, e tekintetben maradéktalanul gyakorolja előjogait.

Az Európai Parlament nyilatkozata a 2010/427/EU tanácsi határozatról és a stratégiai koordinációról

Az Európai Parlament megjegyzi, hogy a 2010/427/EU tanácsi határozat 9. cikkében az Unió külső fellépési eszközeire tett hivatkozások elavultak, és ezért úgy véli, hogy a jogi egyértelműség érdekében ezt a cikket az Európai Unióról szóló szerződés 27. cikkének (3) bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően naprakésszé kell tenni annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni a 2021–2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret időszakában alkalmazandó uniós külső támogatási eszközöket, nevezetesen a Szomszédügyi, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz – Globális Európa eszközt, az Előcsatlakozási Támogatási Eszközt, a Nemzetközi Nukleáris Együttműködési Eszközt és a tengerentúli társulási határozatot, Grönlandot is beleértve.

Az Európai Parlament felszólítja a Bizottságot és az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ), hogy hozzanak létre a Bizottság valamennyi érintett szervezeti egységéből és az EKSZ-ből álló stratégiai koordinációs struktúrát a koherencia, a szinergia, az átláthatóság és az elszámoltathatóság biztosítása érdekében, a Szomszédügyi, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz – Globális Európa létrehozásáról szóló (EU) 2021/947 rendelet 5. cikkével összhangban.

A Bizottság nyilatkozata a Szomszédügyi, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz – Globális Európáról az Európai Parlamenttel folytatandó geopolitikai párbeszédről:

Az Európai Bizottság – szem előtt tartva az Európai Parlamentnek az Európai Unióról szóló szerződés 14. cikkében meghatározott politikai ellenőrzési feladatait – vállalja, hogy magas szintű geopolitikai párbeszédet folytat a két intézmény között a Szomszédügyi, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz (NDICI) – Globális Európa létrehozásáról szóló (EU) 2021/947 európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról. E párbeszédnek lehetővé kell tennie az eszmecserét az Európai Parlamenttel, amelynek az NDICI végrehajtására vonatkozó álláspontjait teljes mértékben figyelembe fogjuk venni.

A geopolitikai párbeszéd keretében megvitadjuk majd az NDICI végrehajtására, így a programozási dokumentumok elfogadása előtt a programozásra vonatkozó általános iránymutatásokat, valamint olyan konkrét témákat, mint például az újonnan felmerülő kihívások és prioritások számára képzett tartalék felhasználása, vagy multiplikátorhatás alkalmazása a migrációra szánt források elosztásának lehetséges megváltoztatása érdekében, illetve egy adott partnerországnak nyújtott támogatás felfüggesztése, ha az tartósan nem tartja tiszteletben a demokrácia, a jogállamiság és a jó kormányzás elveit, valamint az emberi jogokat és az alapvető szabadságokat.

A geopolitikai párbeszéd a következő elemekből épül fel:

- i. Magas szintű párbeszéd a főképviselő/alelnök, továbbá a nemzetközi partnerségekért, valamint a szomszédágpolitikáért és a bővítésért felelős biztosok, illetve az Európai Parlament között.

2021. június 9., szerda

ii. Vezető tisztviselői szintű állandó párbeszéd a Külügyi Bizottság és Fejlesztési Bizottság munkacsoportjaival, a magas szintű párbeszéd megfelelő előkészítésének és nyomon követésének biztosítása érdekében.

A magas szintű párbeszédre évente legalább kétszer kerül sor. Az egyik alkalom egybeeshet az éves költségvetés tervezetének a Bizottság általi bemutatásával.

A Bizottság nyilatkozata az (50) és (51) preambulumbekazdésről és a 8. cikk (10) bekezdéséről:

A rugalmas ösztönzés megközelítését követő és a Szomszédági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz – Globális Európa koordinációs mechanizmusa által támogatott, regionális szintű migrációs támogató programok elősegítik az átfogó, kiegyensúlyozott és testre szabott partnerségek kialakítását az érintett származási, vagy tranzit- és befogadó országokkal. E partnerségeket adott esetben az országprogramok keretében végzett fellépések egészítik ki.

A pénzeszközök lehető leghatékonyabb és legeredményesebb – az Unió és a partnerországok szakpolitikai prioritásainak megfelelő – felhasználásának biztosítása érdekében az Európai Bizottság valamennyi vonatkozó uniós eszköz felhasználása során aktívan érvényesíti ezeket a prioritásokat, valamint részt vesz a tagállamokkal kialakított összehangolt és hatékony koordinációban. Gondoskodik arról is, hogy az Európai Parlament és a Tanács a véleménycserét lehetővé tevő, részletes és rendszeres tájékoztatást kapjon.

2021. június 10., csütörtök

P9_TA(2021)0280

Az ombudsman feladatainak ellátására vonatkozó szabályok és általános feltételek

Az Európai Parlament 2021. június 10-i határozata az ombudsman feladatainak ellátására vonatkozó szabályokról és általános feltételekről (az európai ombudsman alapokmánya) és a 94/262/ESZAK, EK, Euratom határozat hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti rendelet tervezetéről (2021/2053(INL) – 2019/0900(APP))⁽¹⁾

(2022/C 67/34)

Az Európai Parlament rendelettervezete az ombudsman feladatainak ellátására vonatkozó szabályokról és általános feltételekről (az európai ombudsman alapokmánya) és a 94/262/ESZAK, EK, Euratom határozat hatályon kívül helyezéséről (2021/2053(INL) – 2019/0900(APP))

AZ EURÓPAI PARLAMENT,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 228. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 106a. cikke (1) bekezdésére,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Unió Tanácsának egyetértésére⁽¹⁾,tekintettel az Európai Bizottság véleményére⁽²⁾,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az ombudsman feladatainak ellátására vonatkozó szabályokat és általános feltételeket az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) rendelkezéseivel, és különösen annak 20. cikke (2) bekezdésének d) pontjával és 228. cikkével, az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéssel és az Európai Unió Alapjogi Chartájával (a továbbiakban: a Charta) összhangban kell megállapítani.
- (2) A 94/262/ESZAK, EK, Euratom európai parlamenti határozatot⁽³⁾ legutóbb 2008-ban módosították. A Lisszaboni Szerződés 2009. december 1-jei hatálybalépését követően a 94/262/ESZAK, EK, Euratom határozatot hatályon kívül kell helyezni és az EUMSZ 228. cikkének (4) bekezdése alapján elfogadott rendelettel kell felváltani.
- (3) A Charta 41. cikke az uniós polgárok alapvető jogaként ismeri el a megfelelő ügyintézéshez való jogot. A Charta 43. cikke elismeri az Unió intézményeinek, szerveinek, hivatalainak vagy ügynökségeinek tevékenysége során felmerülő hivatali visszasságok esetén az európai ombudsmanhoz való fordulás jogát. Az említett jogok tényleges érvényesülésének biztosítása és az ombudsman alapos és pártatlan vizsgálatok lefolytatására való képességének erősítése érdekében – amely alátámasztja az ombudsman függetlenségét, amely függetlenségen a fentiek alapulnak – az ombudsman számára biztosítani kell minden olyan eszközt, amely az ombudsman Szerződésekben és az e rendeletben említett feladatainak sikeres ellátásához szükséges.
- (4) Azon feltételek meghatározása során, amelyek mellett az ombudsmanhoz panasszal lehet fordulni, tiszteletben kell tartani a teljes körű, ingyenes és könnyű hozzáférés elvét, a bírósági és közigazgatási eljárásokból eredő egyes korlátozások kellő figyelembevételével.
- (5) Az ombudsmannak a vizsgálatának tárgyát képező uniós intézmények, szervek, hivatalok vagy ügynökségek hatásköreinek kellő figyelembevételével kell eljárnia.

⁽¹⁾ Az eljárási szabályzat 46. cikke harmadik bekezdésének megfelelően a Parlament úgy határozott, hogy elhalasztja az állásfoglalásra irányuló indítványról szóló szavazást, amíg a Tanács és a Bizottság az Európai Unió működéséről szóló szerződés 228. cikkének (4) bekezdésével összhangban kifejti álláspontját a rendelettervezettel kapcsolatban (A9-0174/2021).

⁽¹⁾ ...-i egyetértés (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ ...-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ Az Európai Parlament 94/262/ESZAK, EK, Euratom határozata (1994. március 9.) az ombudsman feladatainak ellátására vonatkozó szabályokról és általános feltételekről. (HL L 113., 1994.5.4., 15. o.).

2021. június 10., csütörtök

- (6) Meg kell állapítani a követendő eljárásokat arra az esetre, ha az ombudsman vizsgálata hivatali visszásságot tár fel. Az ombudsmannak minden éves ülészak végén átfogó jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek. Az ombudsmant arra is fel kell jogosítani, hogy az említett éves jelentésében értékelje az ajánlásoknak való megfelelést.
- (7) Az ombudsman szerepének megerősítése és az uniós intézményeken, szerveken, hivatalokon és ügynökségeken belüli bevált igazgatási gyakorlatok előmozdítása érdekében kívánatos lehetővé tenni az ombudsman számára, hogy – a panaszok kezelésére vonatkozó elsődleges kötelezettsége sérelme nélkül – saját kezdeményezésű vizsgálatokat folytathasson le, ha azokat megalapozottnak tartja, különösen ismétlődő, rendszerszerű vagy különösen súlyos hivatali visszásságok esetén.
- (8) Az ombudsman dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférés iránti kérelmekre az 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽⁴⁾ kiegészített 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁵⁾ alkalmazandó, kivéve azon dokumentumokat, amelyeket egy vizsgálat során szereztek be, amely esetben a kérelmeket azon uniós intézménynek, szervnek, hivatalnak vagy ügynökségnek kell kezelnie, ahonnan a dokumentum származik.
- (9) Az ombudsmannak hozzá kell férnie a feladatai ellátásához szükséges valamennyi adathoz. E célból az uniós intézményeknek, szerveknek, hivataloknak és ügynökségeknek az ombudsman rendelkezésére kell bocsátaniuk minden olyan adatot, amelyet vizsgálat céljából kér. Amennyiben az ombudsman feladatainak ellátásához az uniós intézményeknek, szerveknek, hivataloknak és ügynökségeknek, illetve a tagállamok hatóságainak birtokukban lévő minősített adatokat kell az ombudsman rendelkezésére bocsátaniuk, az ombudsmannak hozzá kell tudnia férni az említett adatokhoz, az azok védelmére vonatkozó szabályoknak való megfelelés biztosítása mellett.
- (10) Az ombudsmant és személyzetét kötelezni kell arra, hogy a feladataik ellátása során tudomásukra jutott információkat bizalmasan kezeljék, az ombudsman azon kötelezettségének sérelme nélkül, hogy tájékoztassa a tagállamok hatóságait azon tényekről, amelyek bűncselekményekhez kapcsolódhatnak és amelyek egy vizsgálat során jutottak tudomására. Az ombudsman számára lehetővé kell tenni azt is, hogy olyan tényekről is tájékoztathassa az érintett uniós intézményt, szervet, hivatalt vagy ügynökséget, amelyek ezek személyzete valamely tagjának a magatartását kérdőjelezi meg. Az ombudsman azon kötelezettségét, hogy bizalmasan kezelje a feladatai ellátása során szerzett információkat, az ombudsman azon kötelezettségének sérelme nélkül kell teljesíteni, hogy az EUMSZ 15. cikkének (1) bekezdése értelmében munkája során a nyitottság elvének lehető legnagyobb mértékű tiszteletben tartásával jár el. Feladatai megfelelő ellátása és megállapításainak alátámasztása érdekében az ombudsman számára lehetővé kell tenni, hogy jelentéseiben a nyilvánosság számára hozzáférhető bármely információra hivatkozzon.
- (11) Amennyiben feladatainak hatékony ellátásához szükséges, az ombudsman számára lehetővé kell tenni, hogy az alkalmazandó nemzeti és uniós joggal összhangban együttműködjön és információt cseréljen a tagállami hatóságokkal, valamint az alkalmazandó uniós joggal összhangban más uniós intézményekkel, szervekkel, hivatalokkal vagy ügynökségekkel.
- (12) Az ombudsmant a parlamenti ciklus kezdetén és annak időtartama alatt az Európai Parlamentnek kell megválasztania olyan személyek közül, akik az Unió polgárai, és a függetlenség és szakértelem valamennyi szükséges biztosítékával rendelkeznek. Meg kell határozni többek között az ombudsman megbízatása megszűnésére, az ombudsman felváltására, az összeférhetetlenségre, az ombudsman illetményére és az ombudsman kiváltságaira és mentességeire vonatkozó általános feltételeket is.
- (13) Meg kell határozni, hogy az ombudsman székhelyének az Európai Unió intézményeinek, egyes szerveinek, hivatalainak és szervezeti egységeinek székhelyéről szóló, az Európai Unióról szóló szerződéshez, az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéshez csatolt 6. jegyzőkönyv (a továbbiakban: a 6. jegyzőkönyv) egyetlen cikkének a) pontjában meghatározott európai parlamenti székhelynek kell lennie.
- (14) Az ombudsman titkárságának összetételén belül – a 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendeletben⁽⁶⁾ megállapított, az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata és az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek (a továbbiakban: a személyzeti szabályzat) 1d. cikkének (2) bekezdésére kellő figyelemmel – biztosítani kell a nemek közötti egyensúlyt.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1367/2006/EK rendelete (2006. szeptember 6.) a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról (HL L 264., 2006.9.25., 13. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1049/2001/EK rendelete (2001. május 30.) az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréséről (HL L 145., 2001.5.31., 43. o.).

⁽⁶⁾ HL L 56., 1968.3.4., 1. o.

2021. június 10., csütörtök

- (15) Az ombudsman feladata, hogy az Európai Parlamenttel, a Tanáccsal és az Európai Bizottsággal folytatott konzultációt követően elfogadja e rendelet végrehajtási rendelkezéseit. Amennyiben ezen intézményektől az ombudsman által előre meghatározott észszerű határidőn belül nem érkezik vélemény, az ombudsman elfogadhatja az érintett végrehajtási rendelkezéseket. A jogbiztonság, valamint az ombudsman feladatainak ellátása során a legmagasabb szintű normák garantálása érdekében az elfogadandó végrehajtási rendelkezések minimális tartalmát e rendeletben kell megállapítani,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

*1. cikk***Tárgy és elvek**

1. Ez a rendelet megállapítja az ombudsman feladatainak ellátására vonatkozó szabályokat és általános feltételeket („az európai ombudsman alapokmánya”).
2. Az ombudsman feladatainak ellátása során teljes mértékben független, és előzetes engedély nélkül jár el.
3. Az ombudsman segítséget nyújt az uniós intézmények, szervek és hivatalok – kivéve az igazságszolgáltatási hatáskörében eljáró Európai Uniói Bírósága – tevékenysége során felmerülő hivatali visszasságok feltárásában az EUMSZ 20. cikke (2) bekezdésének d) pontja és 228. cikke, továbbá a Chartának a megfelelő ügyintézéshez való jogról szóló 41. cikke kellő figyelembevételével.

Más hatóság vagy személy tevékenysége az ombudsmanhoz benyújtott panasz tárgyát nem képezheti.

4. Adott esetben az ombudsman ajánlásokat, megoldási és jobbitó célú javaslatokat tesz a probléma kezelése érdekében.
5. Feladatai ellátása során az ombudsman nem kérdőjelezheti meg a bíróság döntésének megalapozottságát vagy a bíróság döntés meghozatalára vonatkozó hatáskörét.

*2. cikk***Panaszkezelés**

1. Az Unió bármely polgára, illetve az egyik tagállamban lakóhellyel rendelkező természetes személy vagy létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező jogi személy közvetlenül vagy az Európai Parlament képviselőjének közvetítésével hivatali visszassági esettel kapcsolatban panaszt nyújthat be az ombudsmanhoz.
2. A panaszban egyértelműen utalni kell annak tárgyára és a panaszos személyére. A panaszos kérheti a panasz vagy annak egyes részei bizalmas kezelését.
3. A panasz az arra alapot adó tényeknek a panaszos tudomására jutásától számított két éven belül nyújtható be. A panasz benyújtását megelőzően a panaszosnak meg kell tennie a megfelelő közigazgatási lépéseket az érintett uniós intézménynél, szervnél vagy hivatalnál.
4. Az ombudsman a panaszt elfogadhatatlanként elutasítja, ha az nem tartozik az ombudsman hatáskörébe, vagy ha a (2) és (3) bekezdésben megállapított eljárási követelmények nem teljesülnek. Ha a panasz nem tartozik az ombudsman hatáskörébe, az ombudsman azt tanácsolhatja a panaszosnak, hogy panaszával forduljon egy másik hatósághoz.
5. Ha az ombudsman úgy ítéli meg, hogy a panasz nyilvánvalóan megalapozatlan, lezárja az ügyet, és erről tájékoztatja a panaszost. Amennyiben a panaszos a panaszról tájékoztatta az érintett uniós intézményt, szervet, hivatalt vagy ügynökséget, az ombudsman az érintett hatóságot is tájékoztatja.
6. Az uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek és alkalmazottaik közötti munkaügyi kapcsolatokat érintő panaszok csak akkor fogadhatók el, ha az érintett személy kimerítette az összes belső igazgatási eljárást, különösen a személyzeti szabályzat 90. cikkében említett eljárásokat, és az érintett uniós intézmény, szerv, hivatal vagy ügynökség illetékes hatósága határozatot hozott, vagy a válaszára nyitva álló határidő lejárt. Az ombudsman jogosult továbbá ellenőrizni az érintett uniós intézmény, szerv, hivatal vagy ügynökség illetékes hatósága által a zaklatás állítólagos áldozatainak védelme, valamint az érintett személyek méltóságát tiszteletben tartó, egészséges és biztonságos munkakörnyezet helyreállítása érdekében az igazgatási vizsgálat ideje alatt elfogadott intézkedéseket, feltéve, hogy az érintett személyek kimerítették az ezen intézkedésekkel kapcsolatos belső igazgatási eljárásokat.
7. Az ombudsman tájékoztatja az érintett uniós intézményt, szervet, hivatalt vagy ügynökséget a nyilvántartásba vett panaszról, amint azt elfogadhatónak nyilvánították, és a vizsgálat megindítására irányuló döntést meghozták.

2021. június 10., csütörtök

8. Az ombudsmanhoz benyújtott panasz nem érinti a bírósági vagy közigazgatási eljárásokban a jogorvoslati határidőket.

9. Amennyiben az ombudsman az elé terjesztett tényekre vonatkozó, folyamatban lévő vagy lezárult bírósági eljárás miatt a panaszt elfogadhatatlannak nyilvánítja vagy úgy dönt, hogy lezárja annak vizsgálatát, az addig már esetleg elvégzett vizsgálatainak eredményét irattárba helyezi és az ügyet lezárja.

10. Az ombudsman a lehető leghamarabb tájékoztatja a panaszost a panasszal kapcsolatban hozott intézkedésekről, és lehetőség szerint megoldást keres az érintett uniós intézménnyel, szervvel, hivatallal vagy ügynökséggel a hivatali visszáság megszüntetése érdekében. Az ombudsman az érintett uniós intézmény, szerv, hivatal vagy ügynökség esetleges észrevételeivel együtt tájékoztatja a panaszost a javasolt megoldásról. A panaszos észrevételeket tehet, vagy bármely szakaszban benyújthat olyan kiegészítő információkat, amelyek a panasz benyújtásakor még nem voltak ismertek.

Amennyiben mind a panaszos, mind az érintett uniós intézmény, szerv, hivatal vagy ügynökség által elfogadott megoldást találnak, az ombudsman a 4. cikkben előírt eljárás lefolytatása nélkül lezárhatja az ügyet.

3. cikk**Vizsgálatok**

1. Az ombudsman feladataival összhangban, saját kezdeményezésére vagy panasz nyomán az általa indokoltnak ítélt vizsgálatokat folytatja le.

2. Az ombudsman indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja az érintett uniós intézményt, szervet, hivatalt vagy ügynökséget az ilyen vizsgálatokról. Az 5. cikk sérelme nélkül az érintett uniós intézmény, szerv, hivatal vagy ügynökség saját kezdeményezésére vagy az ombudsman kérésére bármely hasznos észrevételt vagy bizonyítékot benyújthat.

3. Az ombudsman saját kezdeményezésére vizsgálatot folytathat, ha azt megalapozottnak találja, különösen ismétlődő, rendszerszerű vagy különösen súlyos hivatali visszáság esetén, annak érdekében, hogy közérdekű kérdésként kezelje az említett eseteket. Az ilyen vizsgálatok keretében javaslatokat és kezdeményezéseket is tehet az uniós intézményeken, szerveken, hivatalokon és ügynökségeken belüli helyes igazgatási gyakorlatok előmozdítása érdekében.

4. cikk**Az ombudsman és az intézmények kapcsolata**

1. Amennyiben egy vizsgálatot követően hivatali visszáságot tárnak fel, az ombudsman indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja az érintett uniós intézményt, szervet, hivatalt vagy ügynökséget a vizsgálat megállapításairól, és adott esetben ajánlásokat tesz.

2. Az érintett uniós intézmény, szerv, hivatal vagy ügynökség három hónapon belül részletes véleményt küld az ombudsman részére. Az ombudsman az említett határidőt az uniós intézmény, szerv, hivatal vagy ügynökség indokolással ellátott kérelmére meghosszabbíthatja. Az említett meghosszabbítás nem haladhatja meg a két hónapot. Ha az érintett uniós intézmény, szerv, hivatal vagy ügynökség az eredeti három hónapos határidőn belül, illetve a meghosszabbított határidőn belül nem nyilvánított véleményt, az ombudsman e vélemény nélkül is lezárhatja a vizsgálatot.

3. Az ombudsman a vizsgálat lezárását követően jelentést küld az érintett uniós intézménynek, szervnek, hivatalnak vagy ügynökségnek, és – ha a feltárt hivatali visszáság jellege vagy nagyságrendje ezt szükségessé teszi – az Európai Parlamentnek. Az ombudsman a jelentésben ajánlásokat fogalmazhat meg. Az ombudsman tájékoztatja a panaszost a vizsgálat eredményéről, az érintett uniós intézmény, szerv, hivatal vagy ügynökség véleményéről, valamint a jelentésben megfogalmazott esetleges ajánlásokról.

4. Adott esetben az uniós intézmény, szerv, hivatal vagy ügynökség tevékenységére irányuló vizsgálatokkal kapcsolatban az ombudsman saját kezdeményezésére vagy az Európai Parlament kérésére a megfelelő szinten meghallgathatják az Európai Parlamentben.

5. Az ombudsman minden éves ülészak végén jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek az általa lefolytatott vizsgálatok eredményéről. A jelentésnek tartalmaznia kell az ombudsman ajánlásainak, valamint megoldási és jobbító célú javaslatainak való megfelelés értékelését. A jelentésnek adott esetben tartalmaznia kell az ombudsman zaklatással, visszaélések bejelentésével és az uniós intézményeken, szerveken, hivatalokon vagy ügynökségeken belüli összeférhetetlenséggel kapcsolatos vizsgálatainak eredményét is.

2021. június 10., csütörtök

5. cikk

Adatszolgáltatás az ombudsman részére

1. E cikk alkalmazásában az „adatszolgáltatás” kiterjed minden olyan fizikai és elektronikus eszközre, amelyen keresztül az ombudsman és titkársága hozzáférhet az adatokhoz, beleértve a dokumentumokat is, azok formájától függetlenül.
2. „EU-minősített adat”: bármely olyan EU biztonsági minősítéssel ellátott adat és anyag, amelynek engedély nélküli hozzáférhetővé tétele különböző mértékben sértheti az Unió, vagy egy vagy több tagállam érdekeit.
3. Az e cikkben meghatározott feltételek mellett az uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek, valamint a tagállamok illetékes hatóságai az ombudsman kérésére vagy saját kezdeményezésükre indokolatlan késedelem nélkül az ombudsman rendelkezésére bocsátanak minden olyan adatot, amelyet az ombudsman vizsgálat céljából kért.
4. Az EU-minősített adatokat az alábbi elvek és feltételek szerint bocsátják az ombudsman rendelkezésére:
 - a) az EU-minősített adatot szolgáltató uniós intézmény, szerv, hivatal vagy ügynökség lezárta vonatkozó belső eljárásait, illetve amennyiben az adat szolgáltatója harmadik fél, az előzetes írásbeli hozzájárulását adta;
 - b) megállapítást nyert, hogy az ombudsmannak „ismernie kell az adatot”;
 - c) biztosítani kell, hogy a CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL vagy magasabb szintű minősített adatokhoz való hozzáférést csak a nemzeti joggal összhangban megfelelő biztonsági szintű biztonsági tanúsítvánnyal rendelkező és az illetékes biztonsági hatóság által engedélyezett személyek számára engedélyezzék.
5. Az EU-minősített adatok rendelkezésre bocsátása tekintetében az érintett uniós intézmény, szerv, hivatal vagy ügynökség értékeli, hogy az ombudsman ténylegesen alkalmazott-e belső biztonsági szabályokat, valamint fizikai és eljárási intézkedéseket az EU-minősített adatok védelme érdekében. E célból az ombudsman és valamely uniós intézmény, szerv, hivatal vagy ügynökség az EU-minősített adatok szolgáltatására vonatkozó általános keretet létrehozó megállapodást is köthet.
6. A (4) és (5) bekezdéssel összhangban az EU-minősített adatokhoz való hozzáférést – az ombudsmannal való eltérő megállapodás hiányában – az érintett uniós intézmény, szerv, hivatal vagy ügynökség helyszínein kell biztosítani.
7. A (3) bekezdés sérelme nélkül a tagállamok illetékes hatóságai megtagadhatják, hogy az ombudsman rendelkezésére bocsássák a minősített adatok védelmére vonatkozó nemzeti jogszabályok vagy az azok közlését megakadályozó rendelkezések hatálya alá tartozó adatokat.

Mindazonáltal az érintett tagállam az illetékes hatósága által meghatározott feltételek mellett az ombudsman rendelkezésére bocsáthatja az ilyen adatokat.
8. Az EU-minősített adatot vagy a nyilvánosság számára nem hozzáférhető adatokat szolgáltatni szándékozó uniós intézmények, szervek, hivatalok vagy ügynökségek és a tagállamok hatóságai előzetesen tájékoztatják erről az ombudsmant.

Az ombudsman biztosítja az ilyen adatok megfelelő védelmét, és, különösen, azokat az uniós intézmény, szerv, hivatal vagy ügynökség, illetve az érintett tagállam illetékes hatóságának előzetes hozzájárulása nélkül nem oszthatja meg a panaszossal, illetve nem hozhatja nyilvánosságra. Az EU-minősített adatok esetében a hozzájárulást írásban kell megadni.
9. Az EU-minősített adatokhoz való hozzáférést megtagadó uniós intézmények, szervek, hivatalok vagy ügynökségek írásban indokolást nyújtanak be az ombudsmanhoz, megjelölve legalább az adatszolgáltatás megtagadásának okait.
10. Az ombudsman csak a vizsgálat végleges lezárásáig őrizheti meg a (8) bekezdésben említett adatokat.

Az ombudsman kérheti valamely uniós intézménytől, szervtől, hivataltól vagy ügynökségtől, illetve tagállamtól, hogy ezeket az adatokat legalább öt évig megőrizhesse.

2021. június 10., csütörtök

11. Amennyiben az ombudsman a kért segítséget nem kapja meg, erről tájékoztathatja az Európai Parlamentet, amely megteszi a megfelelő lépéseket.

6. cikk**Az ombudsman dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférés**

Az ombudsman az 1367/2006/EK rendelettel kiegészített 1049/2001/EK rendeletben meghatározott feltételeknek és korlátozásoknak megfelelően kezeli a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés iránti kérelmeket, kivéve a vizsgálat során beszerzett és az említett vizsgálat alatt vagy annak lezárását követően a birtokában lévő dokumentumokat.

7. cikk**Tisztviselők és egyéb alkalmazottak meghallgatása**

1. Az uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek tisztviselőit és egyéb alkalmazottait az ombudsman kérelmére meg kell hallgatni az ombudsman valamely folyamatban lévő vizsgálatát érintő tényekkel kapcsolatban.
2. Az említett tisztviselő vagy egyéb alkalmazott intézménye, szerve, hivatala vagy ügynöksége nevében nyilatkozik. A tisztviselőt vagy egyéb alkalmazottat továbbra is terhelik a rá vonatkozó szabályokból eredő kötelezettségek.

8. cikk**A visszaélések bejelentésével kapcsolatos vizsgálatok**

1. Az ombudsman vizsgálatot folytathat a személyzeti szabályzat 22a. cikkében meghatározott, a tisztviselő vagy egyéb alkalmazott által a személyzeti szabályzatban megállapított vonatkozó szabályoknak megfelelően közölt adatok kezelése során felmerülő hivatali visszaessék feltárása érdekében.
2. Ilyen esetekben a tisztviselő vagy egyéb alkalmazott jogosult a személyzeti szabályzat által nyújtott védelemre abban az esetben, ha az információ közlése miatt az uniós intézmény, szerv, hivatal vagy ügynökség részéről sérelem érné.
3. Az ombudsman azt is megvizsgálhatja, hogy történt-e hivatali visszaessék az ilyen ügynek az érintett uniós intézmény, szerv, hivatal vagy ügynökség általi kezelése során, ideértve az érintett tisztviselő vagy egyéb alkalmazott védelmét is.

9. cikk**Szakmai titoktartás**

1. Az ombudsman és személyzete nem hozhatnak nyilvánosságra olyan adatokat vagy dokumentumokat, amelyeket a vizsgálat során szereztek be. A (2) bekezdés sérelme nélkül különösen nem hozhatnak nyilvánosságra semmilyen, az ombudsmannak átadott EU-minősített adatot vagy az uniós intézmények, szervek, hivatalok vagy ügynökségek belső dokumentumait, vagy a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós jog hatálya alá tartozó dokumentumokat. Továbbá nem hozhatnak nyilvánosságra a panaszos vagy bármely más érintett személy jogait esetlegesen sértő adatokat.
2. Az uniós intézményeknek, szerveknek, hivataloknak és ügynökségeknek a 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁷⁾ 8. cikkével összhangban az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) felé teljesítendő általános jelentéstételi kötelezettségének sérelme nélkül, amennyiben az ombudsman vizsgálata során feltárt tények bűncselekménynek minősülhetnek vagy ahhoz kapcsolódhatnak, az ombudsman jelentést tesz a tagállamok illetékes hatóságainak és – amennyiben az ügy a hatáskörükbe tartozik – az (EU) 2017/1939 tanácsi rendelet⁽⁸⁾ 24. cikkével összhangban az Európai Ügyészségnek, valamint az OLAF-nak.
3. Adott esetben és az Európai Ügyészség vagy az OLAF beleegyezésével az ombudsman értesíti az érintett tisztviselő vagy egyéb alkalmazott felett hatáskörrel rendelkező uniós intézményt, szervet, hivatalt vagy ügynökséget is, amely kezdeményezheti a megfelelő eljárásokat.

(7) Az Európai Parlament és a Tanács 883/2013/EU, Euratom rendelete (2013. szeptember 11.) az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 248., 2013.9.18., 1. o.).

(8) A Tanács (EU) 2017/1939 rendelete (2017. október 12.) az Európai Ügyészség (EPPO) létrehozására vonatkozó megerősített együttműködés bevezetéséről (HL L 283., 2017.10.31., 1. o.).

2021. június 10., csütörtök

10. cikk

Együttműködés a tagállami hatóságokkal és uniós intézményekkel, szervekkel, hivatalokkal és ügynökségekkel

1. Amennyiben feladatai ellátásához szükséges, az ombudsman az alkalmazandó nemzeti és uniós joggal összhangban együttműködhet a tagállami hatóságokkal.
2. Feladatainak ellátása során az ombudsman együttműködhet más uniós intézményekkel, szervekkel, hivatalokkal és ügynökségekkel is, különösen azokkal, amelyek az alapvető jogok előmozdításáért és védelméért felelnek. Az ombudsmannak el kell kerülnie az említett uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek tevékenységeivel való átfedéseket vagy párhuzamosságokat.
3. A tagállamok hatóságainak címzett bármely, az e rendelet alkalmazását célzó közleményt az Unió mellett működő állandó képviselleteiken keresztül kell továbbítani, kivéve, ha az érintett állandó képviselő beleegyezik abba, hogy az ombudsman titkársága közvetlenül kapcsolatba lépjen az érintett tagállam hatóságaival.

11. cikk

Az ombudsman megválasztása

1. Az ombudsmant az EUMSZ 228. cikkének (2) bekezdésével összhangban átlátható eljárás keretében kiválasztott jelöltek közül választják meg, és jogosult újraválasztásra.
2. A jelölésre irányuló felhívás az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételét követően az ombudsmant olyan személyek közül választják ki, akik:
 - az Unió polgárai,
 - rendelkeznek a polgári és politikai jogok teljes körével,
 - függetlenségüket teljes mértékben garantálják,
 - megfelelnek az országukban a legmagasabb bírói tisztség betöltéséhez szükséges feltételeknek és elismerten rendelkeznek az ombudsman feladatainak ellátásához szükséges szakértelemmel és végzettséggel, valamint
 - a jelölésre irányuló felhívás közzétételét megelőző két évben nem voltak nemzeti kormányok tagjai, sem az Európai Parlament, az Európai Tanács vagy az Európai Bizottság tagjai.

12. cikk

Az ombudsman megbízatásának megszűnése

1. Az ombudsmannak a feladatai ellátására vonatkozó megbízatása a megbízatási idő leteltével, lemondással vagy felmentéssel szűnik meg.
2. A felmentés esetét kivéve az ombudsman az új ombudsman megválasztásáig hivatalban marad.
3. A megbízatás idő előtti megszűnése esetén az új ombudsmant az Európai Parlament megbízatási idejéből fennmaradó időszakra a hivatal megüresedését követő három hónapon belül választják meg. Az új ombudsman megválasztásáig a 16. cikk (2) bekezdésében említett vezető tisztviselő felel az ombudsman feladatai közé tartozó sürgős ügyekért.

13. cikk

Felmentés

Amennyiben az Európai Parlamentnek szándékában áll az EUMSZ 228. cikkének (2) bekezdésével összhangban az ombudsman felmentését kérni, az ezirányú kérelem benyújtása előtt meghallgatja az ombudsmant.

14. cikk

Az ombudsman feladatainak ellátása

1. Az ombudsman feladatainak ellátása során az EUMSZ 228. cikkének (3) bekezdésével összhangban jár el. Az ombudsman tartózkodik minden olyan cselekedettől, amely az említett feladatokkal összeegyeztethetetlen.
2. Az ombudsman hivatalba lépésekor a Bíróság előtt ünnepélyesen kötelezettséget vállal arra, hogy a Szerződésekben és az e rendeletben említett feladatokat teljes függetlenséggel és pártatlansággal látja el, valamint hivatali ideje alatt és azt követően tiszteletben tartja az Szerződésekben és az e rendeletben eredő kötelezettségeket. Az ünnepélyes kötelezettségvállalás kiterjed különösen arra a kötelezettségre, hogy megbízatása megszűnését követően az egyes kinevezések és előnyök elfogadása tekintetében feddhetetlen és tartózkodó magatartást tanúsít.

2021. június 10., csütörtök

3. Az ombudsman megbízatásának ideje alatt nem vállalhat egyéb politikai vagy közigazgatási hivatalt, és nem folytathat semmilyen egyéb – akár kereső, akár ingyenesen végzett – foglalkozást.

15. cikk

Illetmény, kiváltságok és mentességek

1. Az ombudsman illetménye, juttatásai és nyugdíja tekintetében a Bíróság bírásával azonos elbírálás alá esik.

2. Az ombudsmanra, valamint titkárságának tisztviselőire és egyéb alkalmazottaira az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló, az Európai Unióról szóló szerződéshez, az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéshez csatolt 7. jegyzőkönyv 11–14. és 17. cikkét kell alkalmazni.

16. cikk

Az ombudsman titkársága

1. Az ombudsman számára megfelelő költségvetést kell biztosítani, amely elegendő az ombudsman függetlenségének biztosításához és feladatainak ellátásához.

2. Az ombudsmant titkárság segíti. A titkárság vezető tisztviselőjét az ombudsman nevezi ki.

3. Az ombudsman titkárságának tisztviselőire és egyéb alkalmazottaira a személyzeti szabályzat vonatkozik. A titkárság személyzetének létszámát évente a költségvetési eljárás keretében határozzák meg.

4. Amennyiben az Unió tisztviselőit az ombudsman titkárságához rendelik ki, az említett kirendelés a személyzeti szabályzat 37. cikke első bekezdésének a) pontjával és 38. cikkével összhangban szolgálati érdekből történő kirendelésnek minősül.

17. cikk

Az ombudsman székhelye

Az ombudsman székhelye a 6. jegyzőkönyv egyetlen cikkének a) pontjában meghatározott európai parlamenti székhely.

18. cikk

Végrehajtási rendelkezések

Az ombudsman az Európai Parlamenttel, a Tanáccsal és az Európai Bizottsággal folytatott konzultációt követően elfogadja e rendelet végrehajtási rendelkezéseit. Azoknak összhangban kell lenniük ezzel a rendelettel, és rendelkezniük kell legalább a következőkről:

- a) a panaszos és az érintett uniós intézmény, szerv, hivatal vagy ügynökség eljárási jogai;
- b) a panaszok átvétele, feldolgozása és lezárása;
- c) saját kezdeményezésű vizsgálatok; és
- d) nyomon követés céljából indított vizsgálatok.

19. cikk

Záró rendelkezések

1. A 94/262/ESZAK, EK, Euratom határozat hatályát veszti.
 2. Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.
 3. Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.
-

2021. június 10., csütörtök

P9_TA(2021)0281

Átmeneti rendelkezések a Covid19-válság hatásainak kezelése érdekében (az (EU) 2016/1628 rendelet módosítása) *I**

Az Európai Parlament 2021. június 10-i jogalkotási állásfoglalása a Covid19-válság hatásainak kezelése érdekében az (EU) 2016/1628 rendeletnek az egyes, 56 kW és 130 kW közötti, valamint 300 kW-nál nagyobb teljesítményű motorral felszerelt gépekre vonatkozó átmeneti rendelkezések tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2021)0254 – C9-0185/2021 – 2021/0129(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2022/C 67/35)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2021)0254),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 114. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C9-0185/2021),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2021. június 9-i véleményére ⁽¹⁾,
- tekintettel a Tanács képviselőjének 2021. június 2-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
- tekintettel eljárási szabályzata 59. és 163. cikkére,
 1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát másik szöveggel váltja fel, lényegesen módosítja vagy lényegesen módosítani kívánja;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P9_TC1-COD(2021)0129

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2021. június 10-én került elfogadásra a Covid19-válság hatásainak kezelése érdekében az (EU) 2016/1628 rendeletnek bizonyos, 56 kW vagy annál nagyobb és 130 kW-nál kisebb, valamint 300 kW vagy annál nagyobb teljesítménytartományba tartozó motorokkal felszerelt gépekre vonatkozó átmeneti rendelkezések tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2021/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, az (EU) 2021/1068 rendelettel.)

⁽¹⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió
Kiadóhivatala
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU